

KODIN SUURI LÄÄKÄRI

ELLEN G. WHITE

Kolmaspainos

KUSTANNUSLIIKE
KIRJATOIMI

HELSINKI

Esipuhe

*Kaikkialla maailmassa on sairautta. Missä tahansa ihmis-
lapsia asuukin, siellä on myös kärsimystä.*

*Lääketiede on suuresti edistynyt, mutta monet taudit uh-
maavat siitä huolimatta sen saavutuksia, vaikka toisten merki-
tys onkin vähentynyt.*

*Keski-ikä on useissa maissa kohonnut, mutta vanhojen ikä-
luokkien suhteelliseen enemmyyteen ja elintapojen muuttumiseen
liittyä rappeutumis- ja kulumistautien sekä syövän esiintymisen
lisääntyminen.*

*Kiireinen elämäntahti ja sielulliset rasitukset pingoittavat
monen ihmisen hermoston äärimilleen. Usein tämä on myös
ruumiillisen sairauden pohjasyynä. Elintason nousu ja teknilli-
nen edistys, joihin ihminen on pyrkinyt helpottaakseen elä-
mänsä, ovatkin koituneet hänelle kiroukseksi.*

*Sairaus ja tuska, kärsimys ja suru ovat kovin usein seu-
rauksia lain rikkomisesta. Ihmeellinen ihmisruumiin koneisto
on pantu toimimaan vastoin sen elämän ja toiminnan lakeja.
Tuloksena on sairaus, jopa kuolema.*

*Tässä kirjassa sen tekijä, joka elämän käytännöllisissä toi-
missa on saavuttanut laajan kokemuksen, antaa lukijalle suuren
määrän neuvoja ja opetuksia koskien oikeita elintapoja, ter-*

veydenhoitoa ja sairauden parantamista. Kirjan tekijän nunn-
kuin julkaisijoidenkin vilpitön pyrkimys on päästä kirjan **st-**
sältämien opetusten avulla tuomaan lukijan elämään **terveyttä,**
iloa ja onnea. Saakoon rakkauden **henki,** mikä **opettaa,** että
»on autuaampaa antaa kuin ottaa», **enemmän** sijaa kärsivässä
ihmiskunnassa.

Julkaisijat

Suuren Lääkärin potilaana

»Herra on voidellut minut julistamaan
ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut
sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan
vangituille vapautusta ja kahlituille kir-
voitusta, julistamaan Herran otollista
vuotta . . . lohduttamaan kaikkia mur-
heellisia.»

Suuren Lääkärin työtapoja

»Minä olen teidän keskellänne, niinkuin se, joka palvelee.»

Herramme Jeesus Kristus tuli tänne maailmaan uupumatta palvellakseen kärsivää ihmiskuntaa. »Hän otti päälensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme»¹⁾ voidakseen auttaa ihmiskuntaa kaikessa. Hän tuli poistamaan sairauden, kurjuuden ja synnin taakat. Hänen tehtävänään oli ihmisten täydellinen uudistaminen. Hän tuli tuomaan heille terveyttä ja rauhaa sekä täydellisen luonteen.

Mitä moninaisimmat olivat ne olosuhteet ja tarpeet, joissa Hänen puoleensa käännyttiin, ja jokainen etsivä löysi myös avun Hänen luonaan. Hänestä virtasi parantava voima, joka paransi ihmiset sekä ruumiin että sielunkin puolesta.

Vapahtajan toiminta ei rajoittunut mihinkään määrättyyn aikaan eikä paikkaan. Hänen laupeudentyöllään ei ollut rajoja. Hän suoritti parannus- ja opetustyötään niin laajassa mitassa, ettei Palestiinassa ollut ainoatakaan rakennusta, joka olisi voinut sulkea suojiinsa Hänen ympärillään tungeskelevat sankat ihmisjoukot. Hänen sairaalansa sijaitsi Galilean vihreillä vuorenrinteillä, valtamaanteilla, meren rantamilla, synagoogissa ja kaikkialla muuallakin, minne vain sairaat

¹⁾ Matt. 8: 17.

voitiin tuoda Hänen luokseen. Kaikissa kaupungeissa ja kylissä, joissa Hän liikkui, Hän asetti kätensä siunaten sairaiden päälle ja paransi heidät. Kaikkialle, missä sydämet olivat avoinna vastaanottamaan Hänen sanomaansa, Hän toi lohduttavan vakuutuksen taivaallisen Isän rakkaudesta. Hän työskenteli kaikki päivät niiden hyväksi, jotka etsivät Hänen apuaan. Illalla Hän omistautui erikoisesti niille, joiden päällä oli aherrettava elatuksen hankkimiseksi perheelleen.

Jeesus kantoi äärettömän raskaan ja vastuunalaisen taakan pelastaakseen ihmissieluja. Hän tiesi, että ellei ihmisten periaatteissa ja pyrkimyksissä tapahtuisi täydellistä muutosta, olisi kaikki turhaa. Tämä oli Hänen sielunsa taakkana. Ei kukaan voinut aavistaa sen painoa. Lapsuutensa, nuoruutensa ja miehuutensa Hän kulki omaa yksinäistä tietään, mutta autuaallista oli kuitenkin olla Hänen läheisyydessään. Alituisesti Hänellä oli koettelemuksia ja kiusauksia, alituisesti Hän joutui kosketuksiin pahuuden kanssa ja joutui toteamaan **sen** vaikutuksen niihin, joita Hän tahtoi siunata ja pelastaa. Hän ei kuitenkaan hellittänyt eikä masentunut.

Hänen omat toivomuksensa olivat kaikissa suhteissa sopu-
soinnussa Hänen tehtävänsä kanssa. Hän kirkasti elämänsä alistumalla kaikessa taivaallisen Isänsä tahtoon. Kun Jeesuksen ollessa vielä lapsi Hänen äitinsä tapasi Hänet tempelistä ja nuhteli Häntä sanoen: »Poikani, miksi meille näin teit?» vastasi Hän — ja Hänen vastauksensa on Hänen koko elämäntyönsä avainlause — »Mitä te minua etsitte? Ettekö tiedenneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?»²⁾

Hänen elämänsä oli täynnä itsekieltäymystä. Hänellä ei ollut tässä maailmassa muuta kotia kuin ne vaeltajan le-
vähdyspaikat, joita ystävät Hänelle vieraanvaraisuudessaan valmistivat. Hän tuli meidän tähtemme elämään köyhistä köyhimmän elämää ja vaeltamaan ja vaikuttamaan puutte-
alaisten ja kärsivien keskuudessa. Tuntemattomana ja hal-

) Luuk. 2: 48, 49.

veksittuna Hän kulki niiden ihmisten joukossa, joiden hyväksi Hän oli tehnyt niin paljon.

Hän oli aina kärsivällinen ja iloinen, ja ahdistuksissa olevat vastaanottivat Hänet elämän ja rauhan lähettiläänä. Hän oivalsi miesten, naisten, lasten ja nuorten tarpeet, ja kaikille Hän esitti kutsun: »Tulkaa minun luokseni!»

Toimintansa aikana Jeesus uhrasi enemmän aikaa sairaiden parantamiseen kuin saarnaamiseen. Hänen ihmetekonsa osoittivat oikeaksi sen Hänen ilmoittamansa totuuden, ettei Hän ollut tullut kadottamaan, vaan pelastamaan. Kaikkialla, missä Hän liikkui, kulki sanoma Hänen laupeudestaan Hänen edellään. Missä Hän oli jo käynyt, siellä Hänen parantamansa ihmiset riemuitsivat terveydestään ja kokeilivat uusia voimiaan. Kansanjoukot tungeksivat näiden ympärillä saadakseen heiltä kuulla Herran ihmetöistä. Hänen äänensä oli ensimmäinen, minkä moni heistä koskaan oli kuullut, Hänen nimensä ensimmäinen sana, mikä oli heidän huuliltaan kaikunut, ja Hänen kasvonsa ensimmäiset, joita he olivat saaneet katsella. Miksi he eivät rakastaisi Jeesusta ja kaiuttaisi Hänen kiitostaan? Vaeltaessaan läpi kaupunkien ja kylien Hän oli kuin elämän virta, joka levittää ympärilleen uutta elämää ja iloa.

»Sebulonin maa ja Naftalin maa,
meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa,
pakanain Galilea —
kansa, joka pimeydessä istui,
näki suuren valkeuden,
ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa,
niille koitti valkeus.»³⁾

Suurittaessaan parannustyötä Vapahtaja käytti myös joka kerta tilaisuutta hyväkseen kylvääkseen jumalallisia periaatteita ihmissieluun. Tämä oli Hänen toimintansa tarkoitus. Hän soi ihmisille maallisia siunauksia saadakseen heidän sydämensä taivutetuksi vastaanottamaan Hänen armonsa evankeliumia.

3) Matt. 4: 15, 16.

Kristus olisi voinut vallata korkeimman aseman Juudan kansan opettajien joukossa, mutta Hän piti evankeliumin saatamista köyhille tärkeämpänä. Hän kulki paikasta toiseen, jotta sekä suurten valtateiden varsilla että syrjäseuduillakin asuvilla olisi tilaisuus kuulla totuuden sanoja. Meren rannilla, vuorten rinteillä, kaupunkien kaduilla ja synagoogissa kuultiin Hänen selittävän Raamattua. Usein Hän opetti temppelein esipihalla, jotta pakanatkin voisivat kuulla Häntä.

Kristuksen raamatuntulkinta erosi niin paljon kirjanoppi-
neiden ja fariseusten tulkinnasta, että se herätti kansassa huomiota. Rabbinit pitivät kiinni perimätiedoista, ihmisten opeista ja ajatuksista. Usein he asettivat Raamattua koskevat omat opetuksensa ja kirjoituksensa itse Raamatun sijalle. Kristuksen opetusaineena oli Jumalan Sana. Hän antoi kyselijöille selviä ja yksinkertaisia vastauksia: »Niin on kirjoitettu.» »Mitä sanoo Raamattu?» »Miten luet?» Hän oli valmis milloin tahansa ystävän tai vihollisen mielenkiinnon herätessä selittämään Sanaa. Selvästi ja voimakkaasti Hän julisti evankeliumia. Hänen sanansa valaisivat patriarkkain ja profeettain opetuksia, ja Raamattu esiintyi ihmisille nyt kuin uutena ilmoituksena. Hänen kuulijansa eivät olleet koskaan aikaisemmin käsittäneet, että Jumalan Sanalla voisi olla niin syvä merkitys.

Milloinkaan ei ollut esiintynyt Kristuksen kaltaista evankelistaa. Hän oli taivaan Majesteetti, mutta Hän nöyryyttämään meidän muotomme voidakseen kohdata ihmiset heidän tasollaan. Kaikille ihmisille, rikkaille ja köyhille, vapaille ja orjille, Kristus, liiton Sanansaattaja, toi uutisia pelastuksesta. Hänen maineensa suurena Parantajana levisi yli koko Palestiinan. Sairaat tulivat niille paikoille, joiden kautta Hänen oli määrä kulkea, vedotakseen Hänen apuunsa. Edelleen saapui sinne monia ahdistuksessa olevia kuullakseen Hänen sanojaan ja päästäkseen osallisiksi Hänen kätensä kosketuksesta. Siten Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin, kylästä kylään, julisti evankeliumia ja paransi sairaita — kirkkauden Kuningas halvassa ihmismuodossa.

Hän oli läsnä kansan suurissa vuotuisissa juhlissa, ja sinne kerääntyneille, ulkonaisista juhlamenoista innostuneille kansanjoukoille Hän puhui taivaallisista asioista ja toi ikuisuuden heidän näköpiiriinsä. Kaikille Hän ojensi aarteita viisauden varastohuoneesta. Hän puhui heille niin yksinkertaisella kielellä, että he eivät voineet olla Hänen puhettaan ymmärtämättä. Hänelle ominaisin menetelmin Hän auttoi kaikkia surevia ja ahdistettuja. Hellällä ja sydämellisellä rakkaudella Hän käsitteli syntisraukkoja parantaen heitä ja antaen heille uusia voimia.

Kristus, suurin kaikista opettajista, etsi yhteyttä ihmisiin juuri niiden asioiden parissa, jotka olivat ihmisten sydäntä lähinnä. Hän esitti heille totuuden sillä tavalla, että se ainaaksi liittyi mitä läheisimmin heidän pyhimpiin muistoihinsa ja tunteisiinsa. Hän opetti sillä tavalla, että Hänen kuulijansa tunsivat sydämessään Hänen osallistuvan täydellisesti heidän harrastuksiinsa ja iloitsevan heidän onnestaan. Hänen opetustapansa oli niin selvä, Hänen vertauksensa olivat niin sattuvia, sanansa niin sydämellisiä ja herttaisia, että kuulijat ihastuivat niistä. Sama sydämellisyys ja vakavuus, jolla Hän kohteli kaikkia puutteenalaisia, kirkasti myös Hänen jokaisen sanansa.

Kuinka työntäyteistä elämää Hän viettikään! Joka päivä voitiin nähdä Hänen poikkeavan köyhien ja murheellisten mataliin majoihin puhumaan masentuneille toivoa ja murheellisille lohdutusta. Rakastavin, säälivin sydämin Hän vaelsi paikasta paikkaan ja lohdutti surevia. Kaikkialle Hän kylvi siunausta.

Palvellessaan köyhiä Jeesus koetti löytää tien rikkaidenkin sydämeen. Hän pyrki varakkaiden ja sivistyneiden fariseusten, juutalaisten ylimysten ja roomalaisten vallanpitäjien tuttavuuteen. Hän vastaanotti heidän kutsunsa, oli läsnä heidän pidoissaan, tutustui heidän harrastuksiinsa ja tehtäviinsä valloittaakseen heidän sydämensä ja lahjoittaakseen heille sitten katoamattomia aarteita.

Kristus tuli tähän maailmaan osoittaakseen, että ihminen voi vastaanottamalla voimia ylhäältä elää puhdasta elämää. Hän auttoi ihmisiä kaikissa heidän tarpeissaan väsymättömän kärsivällisesti ja myötätuntoisesti. Hänen rakkautensa hellä kosketus poisti sielusta kaiken levottomuuden ja epävarmuuden, muutti vihamielisyyden rakkaudeksi ja epäuskon luottamukseksi.

Hän saattoi sanoa kenelle tahtoi: »Seuraa minua», ja puhuteltu nousi ja seurasi Häntä. Maailma oli menettänyt viehätyksensä. Hänen äänensä kaikuessa ahneuden ja kunnianhimon henki pakeni sydäimestä, ja ihmiset lähtivät sisäisesti vapautuneina seuraamaan Vapahtajaansa.

Veljesrakkaus

Kristus ei tuntenut mitään kansallisuus-, luokka- eikä uskonrajoja. Kirjanoppineet ja fariseukset tahtoivat rajoittaa taivaalliset lahjat paikallisesti ja kansallisesti vain Juudan kansan omaisuudeksi ja jättää Jumalan koko muualla olevan perheen niiden siunauksista osattomaksi. Mutta Kristus tuli hävittämään kaikki rajamuurit. Hän tuli osoittamaan, että Hänen armonsa ja rakkautensa ovat yhtä vapaasti kaikkien saavutettavissa kuin ilma, valo tai maata virkistävät sadekuurot.

Elämällään Jeesus laski perustuksen uskonnolle, jossa ei ole luokkarajoja, uskonnolle, jonka mukaan juutalaiset ja pakanat, vapaat ja orjat ovat veljesrakkauden hengen yhteenliittämänä samanarvoisia Jumalan edessä. Mitkään valtiolliset kysymykset eivät päässeet vaikuttamaan Hänen toimintaansa. Hän ei tehnyt mitään erotusta naapureiden ja vieraiden, ystävien ja vihollisten välillä. Ainoa, mikä vetosi Hänen sydämeensä, oli elämän vettä janoava sielu.

Hän ei sivuuttanut ainoatakaan ihmisolentoa arvottomana, vaan koetti löytää jokaiselle parantavan avun. Missä seurassa Hän sitten liikkui, aina Hän esitti jonkin hetkeen ja olosuhteisiin sopivan opetuksen. Tavatessaan jonkun, jota toiset olivat kohdelleet halveksivasti tai loukkaavasti, Hän tuli sitä

vakuuttuneemmaksi siitä, että Hänen jumalallista rakkauttaan ja myötätuntoaan kaivattiin. Raaimmissa ja epämiellyttävimmissäkin sieluissa Hän koetti herättää toivoa vakuuttamalla heille, että he voisivat tulla nuhteettomiksi ja viattomiksi sekä saada sellaisen luonteen, josta heidät tunnetaan Jumalan lapsiksi.

Usein Hän kohtasi henkilöitä, jotka olivat joutuneet Saatanan valtaan ja joilla ei ollut voimia vapautua tämän pauhoista. Tällaiselle masentuneelle, sairaalle, kiusatulle, langenneelle Jeesuksen oli tapana puhua mitä hellimpiä lohdutuksen sanoja, sellaisia sanoja, joita tuo sielu tarvitsi ja joita hän saattoi ymmärtää. Hän tapasi toisia, jotka ankarasti taistelivat sielunvihollista vastaan. Näitä Hän rohkaisi kestämaan ja vakuutti heille, että he tulisivat voittamaan, koska Jumalan enkelit olivat heidän rinnallaan ja tulivat antamaan heille voiton.

Publikaanien pöydässä Hän istui kunnioitettuna vieraana, myötämielisyydellään ja ystävällisyydellään osoittaen tunnustavansa ihmisarvon. Ja ihmiset halusivat tulla Hänen luottamuksensa arvoisiksi. Hänen sanansa lankesivat siunaten ja elämänvoimaa antavina heidän janoisiin sydämiinsä. He saivat uusia herätteitä, ja näille yhteiskunnan vieromille aukeni mahdollisuus uuteen elämään.

Vaikka Jeesus oli juutalainen, Hän seurusteli kuitenkin vapaasti samarialaisten kanssa syrjäyttäen oman kansansa farisealaiset tavat. Juutalaisten ennakkoluuloista välittämättä Hän kiitollisena käytti hyväkseen tämän halveksitun kansan vieraanvaraisuutta. Hän nukkui heidän kattojensa alla, söi heidän pöydissään — nautti ruokaa, jota heidän kätensä valmistivat ja tarjoilivat — opetti heidän kaduillaan ja osoitti heille mitä suurinta ystävällisyyttä ja kohteliasta hyväntahtoisuutta. Ja samalla kun Hän inhimillisellä myötätunnollaan veti puoleensa heidän sydämensä, toi Hänen jumalallinen armonsa heille pelastuksen, jota juutalaiset hyökkivät.

Henkilökohtainen työ

Kristus käytti hyväkseen jokaista tilaisuutta julistaakseen pelastuksen evankeliumia. Kuuntele Hänen ihmeellisiä sanojaan samarialaiselle naiselle!

Jeesus istui Jaakobin lähteellä, kun tuo nainen tuli amentamaan vettä. Naisen hämmästykseksi Jeesus pyysi häneltä suosionosoitusta. »Anna minulle juoda», Jeesus sanoi. Hän halusi kylmää juotavaa, mutta samalla Hän tahtoi saada tilaisuuden antaa naiselle elämän vettä. »Kuinka sinä», sanoi nainen, »joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta? Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.» Jeesus vastasi: »Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä . . . Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.»⁴⁾

Miten suurta mielenkiintoa Jeesus osoittikaan tätä yhtä naista kohtaan! Miten vakavia ja vaikuttavia olivatkaan Hänen sanansa! Kun nainen kuuli ne, hän jätti vesiastiansai meni kaupunkiin ja kertoi ystävilleen: »Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?» Luemme edelleen, että »monet samarialaiset siitä kaupungista uskoivat Häneen naisen puheen tähden».⁵⁾ Ja kuka voi arvioida sen vaikutuksen, mikä näillä sanoilla on ollut sielujen pelastamiseksi myöhemminä aikoina?

Kaikkialla, missä sydämet ovat avoinna totuudelle, Kristus on valmis opettamaan heitä. Hän ilmoittaa heille taivaallisen Isän ja palveluksen, mikä on otollinen Hänelle, joka lukee sydänten aivoitukset. Heille Hän ei puhu vertauksin. Heille Hän sanoo, niinkuin samarialaiselle naiselle: »Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi.»

⁴⁾ Joh. 4: 7—14. ⁵⁾ Joh. 4: 29, 39.

Sairaat paranevat

»Ei koskaan ennen ollut maailmassa ollut päiviä näiden vertaisia. Taivas oli tullut alas ihmisten tykö.»

Kalastajan kodissa Kapernaumissa makasi Pietarin anoppi »kovassa kuumeessa», ja »he rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa». Jeesus »koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä»,¹⁾ ja hän nousi ja palveli Vapahtajaa ja Hänen opetuslapsiaan.

Sanoma tästä levisi nopeasti. Ihmetyö oli tehty sapattina, kansa pelkäsi kirjanoppineita eikä uskaltanut tulla parannusta etsimään, ennen kuin aurinko oli laskenut. Silloin kiirehti kaupungin asukkaita kodeista, myymälöistä ja toreilta sitä vaatimatonta asuntoa kohti, jossa Jeesus majaili. Sairaita kannettiin paareilla, heitä tuli sauvoihin nojaten, tai ystävien taluttamina he horjuivat voimattomina Vapahtajan luo.

Tunti tunnilta heitä tuli ja meni, sillä eihän kukaan voinut tietää, olisiko tuo suuri Lääkäri vielä seuraavana päivänä heidän keskuudessaan. Ei milloinkaan aikaisemmin Kapernaumin kaupunki ollut nähnyt tämän kaltaista päivää. Ilma oli täynnä iloa ja riemuhuutoja.

Jeesus ei lopettanut työtään, ennen kuin viimeinenkin sairas oli saanut avun. Oli jo myöhäinen yö, kun kansanjouk-

1) Luuk. 4: 38, Mark. : 30; Matt. 8: 15.

ko hajaantui ja hiljaisuus laskeutui Simonin talon ylle. Pitkä, väsyttävä päivä oli päättynyt, ja Jeesus hakeutui levähtämään. Mutta kun kaupunki vielä oli unen helmoissa, nousi Vapahtaja »varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä Hän rukoili.»²⁾

Aikaisin aamulla tuli Pietari seuralaisineen Jeesuksen luo ilmoittaen, että Kapernaumin asukkaat jo etsivät Häntä. Hämmästykseseen he kuulivat Kristuksen sanovan: »Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten minä olen tullut.»³⁾

Kapernaumissa vallitsevan kiihottuneen mielialan ja hälinän kestäessä oli tarjolla vaara, että Jeesuksen lähetystyön päätarkoitusta ei huomattaisi. Hän ei tahtonut kiinnittää ihmisten huomiota itseensä vain ihmeidentekijänä tai ruumiillisten sairauksien parantajana, vaan ennen kaikkea heidän Vapahtajanaan. Koska kansa oli halukas uskomaan, että Hän oli tullut kuninkaana perustamaan maallisen valtakunnan, Hän halusi kääntää heidän mielensä pois maallisista taivaallisiin. Pelkkä maallinen menestys olisi Hänen työlleen häitaksi.

Lisäksi koski Häneen kipeästi huolettoman joukon ihmettely. Itsetehostuksella ei ollut sijaa Hänen elämässään. Maailmallinen korkean aseman, varallisuuden ja kykyjen ihailu oli vierasta Ihmisen Pojalle. Jeesus ei käyttänyt ainoatakaan niistä keinoista, joiden avulla ihmiset pyrkivät saamaan valtaa ja maailman kunniaa. Jo vuosisatoja ennen Hänen syntymäänsä oli Hänestä ennustettu: »Ei Hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitevaista kynttilänsydäntä Hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti.»⁴⁾

Fariseukset koettivat saada kunniaa noudattamalla turhan tarkasti muotomenoja ja kerskailemalla jumalanpalveluksillaan ja hyväntekeväisyydellään. He osoittivat uskonintoaan väittelemällä uskonnosta. Eri lahkojen välillä käytiin pitkiä ja

2) **Mark. 1: 35.**) **Mark. 1: 38.** ⁴⁾ **Jes. 42: 2, 3.**

äänekkäitä väittelyjä, ja useinkin saattoi kuulla lainoppineiden kaduilla kiistelevän keskenään vihaisella äänellä.

Jeesuksen elämä oli jyrkkänä vastakohtana **kaikelle** tälle. Hänen elämäänsä ei sisältynyt mitään meluisia riitoja, ei kerskailevaa jumalanpalvelusta eikä ainoatakaan suosion toivossa suoritettua tekoa. Kristus oli Jumalassa, ja Jumala ilmeni Poikansa luonteessa. Tähän ilmestykseen tahtoi Jeesus kiinnittää ihmisten mielet.

Vanhurskauden aurinko ei loistanut maailmaan sokais-**takseen** mieliä kirkkaudellaan. Kristuksesta kirjoitetaan: »Hänen nousunsa on varma kuin **aamurusko**.»⁵⁾ Hiljaa ja lempeästi loistaa päivänvalo maahan **hajoittaen** pimeyden ja herättäen maailman eloon. Samoin nousi vanhurskauden aurinko ja »parantuminen on sen siipien alla.»⁶⁾

»Katso, minun palvelijani, jota minä **tuen**;
minun valittuni, johon minun sieluni **mielistyi**.»⁷⁾

»Sillä sinä olit turvana vaivaiselle,
turvana köyhälle hänen **ahdingossansa**,
suojana rankkasateelta, varjona **helteeltä**.»⁸⁾

»Näin sanoo Jumala, Herra,
joka on luonut taivaan ja levittänyt sen,
joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä kasvaa,
antanut **henkäyksensä** kansalle, joka siinä on,
ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:
Minä, Herra, olen vanhurskaudessa kutsunut sinut,
olen tarttunut sinun käteesi,
varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi,
pakanoille valkeudeksi,
avaamaan sokeat silmät,
päästämään sidotut vankeudesta,
pimeydessä istuvat **vankihuoneesta**.»⁹⁾

»Minä johdatan sokeat tietä, jota he eivät tunne;
polkuja, joita he eivät tunne, minä kuljetan heidät.

5) Hoos. 6: 3. 6) Mal. 4: 2. 7) Jes. 42: 1. 8) Jes. 25: 4.
9) Jes. 42: 5—7.

Minä muutan pimeyden heidän edellään valkeudeksi
ja koleikot tasangoksi.
Nämä minä teen enkä niitä tekemättä **jätä**.»¹⁰⁾

»Veisatkaa Herralle uusi **virsi**,
veisatkaa Hänen **ylistystänsä** hamasta maan **äärestä**,
te merenkulkijat ja meri **täysinensä**,
te merensaaret ja niissä asuvaliset.
Korottakoot äänensä erämaa ja sen **kaupungit**,
kylät, joissa Keedar asuu.
Riemuitkoot kallioilla asuvaliset,
vuorten huipulta huutakoot ilosta.
Antakoot Herralle kunnian
ja julistakoot Hänen ylitystään merensaarissa.»¹¹⁾

»Iloitkaa te taivaat, sillä Herra sen tekee;
riemuitkaa, te maan syvyudet,
puhjetkaa riemuun, te vuoret,
ynnä metsä ja kaikki sen **puut**;
sillä **Herra** lunastaa Jaakobin,
kirkastaa itsensä **Israelissa**.»¹²⁾

*»Hän ilmoitti kirkkautensa, ja Hänen opetuslapsensa uskoivat
Häneen.»*

Viruessaan Herodeksen vankilassa pettyneenä ja hämmennyneenä Vapahtajan toiminnan suhteen Johannes Kastaja lähetti kaksi opetuslastaan Jeesuksen luo kysymään: »Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista **odottaa?**»¹³⁾

Vapahtaja ei heti vastannut opetuslasten kysymykseen. Kun he siinä seisoivat ihmetellen Hänen vaitioltaan, saapui Hänen luokseen sairaita. Mahtavan Parantajan ääni tunkeutui kuuroon korvaan. Yksi ainoa sana ja Hänen kätensä kosketus avasivat sokeat silmät näkemään päivänvalon, luonnon kauniit näkymät, ystävien kasvot ja ennen kaikkea Vapahtajansa kasvot. Hänen äänensä kaikui myös kuolevien korviin ja nämä nousivat terveinä ja elinvoimaisina. Hänen

10) Jes. 42: 16. 11) Jes. 42: 10—12. 12) Jes. 44: 23. 13) Matt. 11: 3.

sanansa saivat halvaantuneet riivatutkin tottelemaan, hulluus erkani heistä ja he ylistivät Vapahtajaa. Köyhät talonpojat ja työläiset, joita kirjanoppineet karttoivat, koska pitivät heitä saastaisina, kerääntyivät Hänen ympärilleen, ja Hän puhui heille iankaikkisen elämän sanoja.

Siten kului päivä, ja Johanneksen opetuslapset kuuluivat ja näkivät kaiken tämän. Vihdoin Jeesus kutsui heidät luokseen ja kehoitti heitä menemään ja kertomaan Johannekselle, mitä olivat nähneet, sekä lisäsi: »Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.»¹⁴⁾ Ja opetuslapset veivät tämän sanoman, ja se riitti.

Johannes muisti Messiasta koskevan ennustuksen: »Herran, Herran henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme kostonpäivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia.»¹⁵⁾ Jeesus Nasaretilainen oli luvattu Messias. Todistus Hänen jumaluudestaan näkyi Hänen toiminnassaan kärsivien hyväksi. Hänen kirkkautensa ilmeni siinä, että Hän nöyrtyi ottamaan meidän alhaisen muotomme.

Kristuksen teot eivät vain todistaneet Häntä Messiaaksi, vaan osoittivat myös, millä tavalla Hänen valtakuntansa perustettaisiin. Johannekselle kirkastui nyt sama totuus, jonka Elia oli kokenut erämaassa, kun »suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä; mutta ei Herra ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta ei Herra ollut maanjäristyksessä. Maanjäristyksen jälkeen tuli tulta; mutta ei Herra ollut tulessa.»¹⁶⁾ Ja tulen jälkeen Herra puhui profeetalle hiljaisella äänellä. Siten oli Jeesuksenkin suoritettava työnsä, ei syöksemällä alas valtaistuimia ja kuningaskuntia, ei ulkonaisesti loistaen ja komeillen, vaan puhumalla hiljaisesti ihmisten sydämiin armontäyteisellä ja uhrautuvaisella elämällensä.

¹⁴⁾ Matt. : 6. ¹⁵⁾ Jes. 61: , 2. ¹⁶⁾ 1 Kun. 19: 11, 12.

Jumalan valtakunta ei tule ulkonaisesti loistavana. Se tulee Hänen armon sanansa henkivaikutuksesta, Hänen henkensä sisäisen toiminnan tuloksena, kun sielut pääsevät yhteyteen Hänen, Elämänantajain, kanssa. Sen voiman suurin tunnusmerkki on nähtävissä ihmisluonnossa, joka on saatettu Kristuksen luonteen täydellisyyteen.

Kristuksen seuraajien tulee olla maailman valona, mutta Jumala ei kehoita heitä ulkonaisesti loistamaan. Hän ei hyväksy mitään itsetyytyväistä pyrkimystä osoittautua hyvyydessä muita paremmaksi. Hän toivoisi sielujen täyttyvän taivaallisista periaatteista, sillä tällaiset ihmissielut, kun he joutuvat kosketuksiin maailman kanssa, levittävät sitä valoa, mitä heissä itsessään on. Heidän järkähtämätön uskollisuutensa kaikissa elämän toimissa on oleva valon lähteenä muille.

Rikkaus tai korkea yhteiskunnallinen asema, kallisarvoiset vaatteet, rakennukset tai kalustot eivät ole välttämättömiä Jumalan työn menestymiselle; eivät myöskään saavutukset, jotka saavat osakseen ihmisten kiitoksen, mutta ovat turhanpäiväisiä. Maallinen komeus, olipa se sitten miten suurenmoista tahansa, ei ole Jumalan silmissä missään arvossa. Näkyväisen ja ajallisen yläpuolelle Hän asettaa aina näkymättömän ja iankaikkisen. Edellisellä on arvoa vain silloin, kun se ilmaisee jälkimmäistä. Parhaimmatkaan taideteokset eivät voi kauneudessa kilpailla sen luonteen kauneuden kanssa, joka on syntynyt sen työn hedelmänä, mitä Pyhä Henki on sielussa tehnyt.

Kun Jumala lähetti Poikansa meidän maailmaamme, lahjoitti Hän ihmisolennoille katoamattomia rikkauksia — rikkauksia, joiden rinnalla ihmisten maailman alusta lähtien omistamat aarteet eivät ole minkään arvoisia. Kristus tuli maan päälle ja ilmestyi ihmislapsille mukanaan ikuinen rikkaus, ja tämä on se aarre, jonka me Hänen yhteydessään voimme vastaanottaa, ilmentää ja jakaa toisillekin.

Ihmispurrinnot tuottavat hedelmää Jumalan työssä juuri siinä määrin kuin työntekijä pyhittää itsensä — ilmentämällä

Kristuksen armon elämää uudistavaa voimaa. Meidän täytyy erottua maailmasta, koska Jumala on pannut meihin sinetinsä ja koska Hän meissä ilmaisee oman rakkautensa luonteen. Vapahtajamme täyttää meidät vanhurskaudellaan.

Valitessaan miehiä ja naisia palvelukseensa Jumala ei kysy, onko heillä maallista rikkautta, oppineisuutta tai puhe-aitoa. Hän kysyy: Vaeltavatko he niin nöyrinä, että minä voin opettaa heille tieni? Voinko panna sanani heidän suuhunsa? Edustavatko he minua?»

Jumala voi käyttää jokaista henkilöä juuri siinä määrin, kuin Hän voi täyttää hänen sielunsa temppelein omalla Hengellään. Työ, jonka Hän hyväksyy, heijastaa Hänen omaa kuvaansa. Hänen seuraajiensa täytyy esittää maailmalle valtakirjoinaan Hänen kuolemattomien periaatteittensa katoamattomat tunnusmerkit.

»Hän kokoaa karitsat syliinsä ja kantaa niitä helmassansa.»

Kun Jeesus suoritti rakkaudentyötään kaupunkien kaduilla, tunkeutui kansanjoukon läpi äitejä, jotka kantoivat käsivarsillaan sairaita ja kuolevia pienokaisiaan. He yrittivät päästä lähelle Jeesusta ja herättää Hänen huomiotaan.

Katselkaamme näitä äitejä, kalpeita, väsyneitä, miltei epätoivoisia, mutta samalla kuitenkin päättäväisiä ja hellittä-mättömiä. Kärsimystaakkaansa kantaen he etsivät Vapahtajaa. Kun tungeskelevat kansanjoukot työntävät heidät syrjään, raivaa Kristus itselleen tien heidän luokseen askel **askelelta**, kunnes Hän on aivan heidän vierellään. Heidän sydämessään herää toivo. Ilonkyyneleet vierivät pitkin heidän **poskia**an, kun Hän kohdistaa huomionsa heihin ja he saavat **katsoa** noihin silmiin, joissa kuvastuu rajaton armo ja rakkaus.

Vapahtaja valitsee erään joukosta, ja kysyy voittaakseen hänen luottamuksensa: »Mitä tahtoisit minun tekevän sinulle?» Ja äiti sopertaa nyyhkyttäen: »Mestari, että parantaisit lapseni.» Kristus ottaa pienokaisen hänen käsivarsiltaan, ja tauti pakenee Hänen kätensä kosketuksesta. Kuoleman kalpeus

on poissa, lapsen suonissa virtaa uusi elinvoima ja lihakset vahvistuvat. Äiti saa kuulla lohdutuksen ja rauhan sanoja. Sitten on vuorossa toinen sairastapaus, yhtä vakava kuin edellinenkin. Jälleen Jeesus käyttää elämäntantavaa voimaansa, ja kaikki ylistävät ja kunnioittavat Häntä, joka tekee sellaisia ihmetekoja.

Me mietimme paljon Kristuksen elämän suuruutta. Me puhumme paljon hänen ihmeellisistä suorituksistaan, Hänen tekemistään teoista. Mutta se, että Hän kiinnitti huomiota niihinkin asioihin, joita pidetään vähäpätöisinä, on vielä selvempi todistus Hänen suuruudestaan.

Juutalaisten keskuudessa oli tapana, että lapset vietiin jonkun rabbiinin luo, jotta tämä asettaisi kätensä heidän päällensä ja siunaisi heitä. Opetuslapset pitivät kuitenkin Jeesuksen työtä niin tärkeänä, ettei sitä sopinut keskeyttää sillä tavalla. Kun äidit tulivat pyytämään Jeesusta siunaamaan heidän pienokaisiaan, suhtautuivat opetuslapset heihin ynseästi. Heidän mielestään nämä lapset olivat liian nuoria hyötyäkseen millään tavoin käynnistään Jeesuksen luona, ja he arvelivat, että Jeesus itse olisi pahoillaan heidän läsnäolostaan. Mutta Vapahtaja ymmärsi äitien huolet ja taakan lapsistaan, joita he yrittivät kasvattaa Jumalan Sanan mukaisesti. Hän oli kuullut heidän rukouksensa. Hän itse oli vetänyt heidät läheisyyteensä.

Eräs äiti oli lähtenyt kotoa lapsensa kanssa etsimään Jeesusta. Matkalla hän kertoi asiasta erälle naapurilleen, ja tämäkin halusi Jeesuksen siunaavan hänenkin lapsiaan. Siten kokoontui paikalle useita äitejä pienokaisineen. Lasten joukossa oli joitakin jo pienokaisiän sivuuttaneita sekä nuoruus-ikaan ehtineitä. Kun äidit esittivät toivomuksensa, Jeesus kuunteli myötätunnolla heidän arkaa, itkunsekaista pyyntöään. Mutta Hän halusi nähdä, miten opetuslapset suhtautuisivat heihin. Kun Hän näki opetuslasten nuhtelevan äitejä ja kehoittavan heitä poistumaan siinä luulossa, että tekisivät Mestarilleen hyvän palveluksen, Hän osoitti heille heidän erehdyksensä sanomalla: »Sallikaa lasten tulla minun tyköni,

älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.»¹⁷⁾ Hän otti lapset syliinsä, asetti kätensä heidän päälleen ja antoi heille sen siunauksen, jota varten he olivat tulleet.

Äidit olivat onnellisia, ja palasivat koteihinsa Kristuksen sanojen vahvistamina ja siunaamina. Nyt he tunsivat voitavansa jälleen rohkein mielin ottaa taakkansa kannettavakseen ja työskennellä toivorikkaina lastensa hyväksi.

Jos voisimme nähdä, millaiseksi näiden ihmisten elämä myöhemmin muodostui, saisimme havaita äitien palauttavan lasten mieliin tuon päivän tapahtumia ja toistavan heille Vapahtajan lempeitä sanoja. Me huomasimme myös, kuinka usein myöhempinä vuosina näiden sanojen muisto esti lapsia poikkeamasta siltä tieltä, jota Herran lunastetut kulkevat.

Kristus on vielä tänäkin päivänä sama armahtava Vapahtaja kuin vaeltaessaan ihmisten keskuudessa. Hän on nyt yhtä valmis auttamaan äitejä kuin silloin, kun Hän Juudeassa kokosi pienokaiset syliinsä. Meidän kotiliesiemme lapset Hän on yhtä kalliisti lunastanut omalla verellään kuin ne, jotka elivät Hänen aikanaan.

Jeesus tuntee jokaisen äidin sydäntä painavan taakan. Hän, jonka oma äiti joutui taistelemaan köyhyyttä ja puutetta vastaan, ottaa niin suurella myötätunnolla osaa kaikkien äitien ponnistuksiin ja tuskiin. Hän, joka kulki niin pitkän matkan lohduttaakseen kanaanilaisen vaimon ahdistettua sydäntä, tahtoo tänäkin päivänä tehdä yhtä paljon äitien hyväksi. Hän, joka Nainin leskelle lahjoitti takaisin tämän ainoan pojan ja joka kuolontuskassaan ristinpuulla muisti omaa äitiään, ottaa vielä tänäkin päivänä koko sydämostään osaa äidin suruun. Kaikkiin murheisiin ja kärsimyksiin Hän tahtoo tuoda lohdun ja avun.

Äidit tulkoot huolineen Jeesuksen luo. He pääsevät osallisiksi niin runsaasta armosta, että he sen avulla kykenevät huolehtimaan lastensa kasvatuksesta. Portit ovat avoinna kaikille äideille, jotka tahtovat laskea taakkansa Vapahtajan

jalkojen juureen. Hän, joka sanoi: »Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä»,¹⁸⁾ kehoittaa yhä edelleenkin äitejä tuomaan pienokaisensa Hänen siunattavikseen.

Niiden lasten, joiden kanssa Jeesus joutui kosketuksiin, Hän hengessään näki kasvavan miehiksi ja naisiksi, joista tulisi Hänen armonsa perillisiä ja Hänen valtakuntansa alamaisia. Eräät heistä kärsivät Hänen tähtensä marttyyrikuolemankin. Hän tiesi, että nämä lapset kuuntelisivat Häntä ja vastaanottaisivat Hänet Vapahtajanaan paljon auliimmin kuin aikuiset, joista monet olivat itsetietoisia ja kovasydämiisiä. Opettaessaan Hän asettui heidän tasolleen. Hän, taivaan Ruhtinas, vastasi heidän kysymyksiinsä ja yksinkertaisti tärkeät opetuksensa heidän lapsenjarkensa mukaisiksi. Hän kylvi heidän mieliinsä totuuden siemenen, joka vastaisuudessa nousisi oraalle ja kantaisi hedelmää iankaikkiseen elämään.

Kun Jeesus varoitti opetuslapsiaan estämästä lapsia tulemasta Hänen luokseen, puhui Hän samalla kaikille seuraajilleen, sekä sen ajan että myöhempienkin aikojen seurakunnan virkailijoille, saarnaajille, apulaisille ja kaikille kristityille. Jeesus vetää pienokaisia luokseen ja Hän käskää meitä: »Sallikaa heidän tulla», ikäänkuin Hän tahtois sanoa: »He tulevat, ellette te heitä estä.»

Älä anna oman epäkristillisen luonteesi esittää Kristusta väärässä valossa. Älä anna kylmyytesi ja kovuutesi vieroittaa lapsukaisia Hänestä. Älä anna heidän milloinkaan tuntea, ettei taivas olisi heille mieluinen paikka, jos sinä olisit siellä. Älä puhu uskonnosta kuin jostakin sellaisesta asiasta, jota lapset eivät voi ymmärtää, äläkä anna lasten koskaan luulla, ettei heidän vielä nuoren ikänsä tähden tarvitsekaan vastaanottaa Jeesusta. Älä anna heille sitä väärää käsitystä Kristuksen uskonnosta, että se olisi synkkä uskonto ja että heidän Vapahtajan luo tullessaan tulisi luopua kaikesta siitä, mikä tuo heidän elämäänsä iloa.

¹⁷⁾ Mark. 10: 14.

¹⁸⁾ Mark. 10: 14.

Kun Pyhä Henki koskettaa lasten sydämiä, työskentele sinä yhdessä Hänen kanssaan. Opeta lapsille, että Vapahtaja kutsuu heitä ja ettei mikään voi tuottaa Hänelle suurempaa iloa kuin se, että he elämänsä keväässä antautuvat Hänelle.

Vapahtaja huolehtii mitä hellimmin niistä sieluista, jotka Hän on lunastanut verellään. Rakkautensa tähden Hänellä on oikeus heihin. Hän katselee heitä sanomattomasti kaivaten. Hänen sydämensä ei kiinny vain hyvinkasvatettuihin ja viehättäviin lapsiin, vaan myös niihin, joissa perinnöllisyyden tai huonon kasvatuksen tähden ilmenee epämiellyttäviä luonteenpiirteitä. Monet vanhemmat eivät ymmärrä, miten suuresti he ovat syypäitä tällaisiin lastensa luonteessa esiintyviin virheisiin. He eivät kohtele hellyydellä ja ymmärtämyksellä näitä erehtyviä, jotka he ovat tehneet siksi, mitä he ovat. Mutta Jeesus katsoo armahtaen näiden lasten puoleen. Hän arvostelee seurauksia syiden mukaan.

Kristityn työntekijän tulee Kristuksen edustajana johdattaa näitä virheellisiä ja erehtyviä Vapahtajan luo. Viisaasti ja hienotunteisesti menetellen hänen tulee löytää tie lasten sydämiin, rohkaista heitä ja nähdä heidän luonteensa Kristuksen armon avulla muuttuvan sellaiseksi, että heistä voidaan sanoa: »Senkaltaisten on Jumalan valtakunta.»

Kristuksen käsissä riitti viisi pientä ohraleipää koko kansanjoukon ravinnoksi

Kaiken päivää oli kansa tungeksinut Kristuksen ja Hänen opetuslastensa ympärillä, kun Hän opetti meren rannalla. He olivat kuunnelleet Hänen laupiaita, yksinkertaisia ja selviä sanojaan, jotka olivat heidän sieluilleen kuin Gileadin palsamia. Hänen jumalallisen kätensä kosketus oli lahjoittanut terveyden sairaille ja elämän kuoleville. Tämä päivä oli ollut heille kuin taivas maan päällä, eivätkä he lainkaan huomanneet, miten pitkä aika siitä oli kulunut, kun he viimeksi olivat syöneet.

Aurinko laskee jo lännessä, mutta kansa viipyy yhä. Vihdoin opetuslapset menivät Kristuksen luo ja pyysivät **hartaasti**, että Hän kansan itsensä tähden lähettäisi heidät kohteihinsa. Monet olivat tulleet kaukaa, eivätkä olleet sitten aamun syöneet mitään. Läheisistä kaupungeista ja kylistä he ehkä löytäisivät jotakin syötävää. Mutta Jeesus sanoi: »Antakaa te heille syödä.»¹⁹⁾ Sitten Hän kysyi Filippuksen **puoleen** kääntyen: »Mistä ostamme leipää näiden syödä?»²⁰⁾

Filippus silmäili suurta kansanjoukkoa ja ajatteli, miten mahdotonta olisi hankkia ruokaa niin suurelle joukolle. Hän **vastasi**, etteivät kahdensadan denarin leivät riittäisi, jotta kukin saisi edes vähän.

Jeesus tiedusti, miten paljon kansalta saataisiin ruokaa kokoon. »Täällä on poikanen», vastasi Andreas, »jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?»²¹⁾ Jeesus pyysi että ne tuotaisiin Hänelle. Sitten Hän käski opetuslapsia saattamaan kansan istuutumaan nurmikolle. Kun tämä oli tehty, Hän otti tämän ruokamäärän, »katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä **vakallista.**»²²⁾

Kristus ruokki tämän kansanjoukon juhlallisella **ihmevoimallansa**, mutta miten vaatimatonta olikaan Hänen valmistamansa ravinto — vain kalaa ja ohraleipää, mikä oli Galilean kalastajaväestön jokapäiväistä ruokaa.

Kristus olisi voinut kattaa kansanjoukoille hienon ruokapöydän, täynnä maukkaita ruokalajeja, mutta sellainen pelkästään ruokahalun tyydyttämiseksi valmistettu ateria ei olisi ollut heille miksikään siunaukseksi. Tällä ihmetyöllään Kristus halusi antaa heille opetuksen yksinkertaisuuden tärkeydestä. Jos nykyajan ihmiset olisivat yksinkertaisia tavoissaan ja eläisivät sopuinnassa luonnon lakien kanssa, niinkuin

19) Matt. 14: 16. 20) Joh. 6: 5. 21) Joh. 6: 9). 22) Matt. 14: 19 20.

Aadam ja Eeva maailman alkuaikoina, olisi maailmassa riittävästi kaikkea koko ihmisperheelle. Mutta itsekkyyden ja nautinnonhimon tyydyttäminen ovat tuoneet mukanaan syntiä ja kurjuutta, kohtuuttomuutta ja irstailua toisaalla, puutetta ja hätää toisaalla.

Jeesus ei yrittänyt kiinnittää kansan huomiota itseensä tyydyttämällä sen ylellisyyden halua. Tuolle suurelle kansanjoukolle, joka oli väsynyt ja nälkäinen pitkän, rasittavan päivän jälkeen, oli Hänen tarjoamansa yksinkertainen ateria samalla kertaa vakuutena sekä Hänen voimastaan että siitä hellästä huolenpidosta, jota Hän oli osoittava heitä kohtaan kaikissa heidän tarpeissaan. Vapahtaja ei ole luvannut seuraajilleen tämän maailman ylellisyyksiä, vaan heidän osansa on ehkä elää köyhyydessä. Mutta Hänen sanansa ovat taakeena siitä, että Hän on tyydyttävä heidän tarpeensa, ja Hän on luvannut antaa heille jotakin sellaista, mikä on parempaa kuin maallinen hyvä — oman läsnäolonsa suomen jatkuvan lohdutuksen.

Kun kansanjoukko oli ravittu, jäi jäljelle vielä runsaasti ruokaa. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: »Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.»²³⁾ Nämä sanat merkitsevät enemmän kuin pelkkää ruoan keräämistä koreihin. Ne sisältävät kaksinkertaisen opetuksen. Mitään ei saa tuhata. Emme saa jättää käyttämättä mitään maallista etua. Emme saa laiminlyödä mitään sellaista, mikä voisi olla hyödyksi ihmisille. Kerätkäämme talteen kaikki, jota voidaan käyttää nälkäänäkevien hädän lievittämiseksi. Yhtä huolellisesti meidän on koottava sitä taivaallista leipää, jolla voimme tyydyttää isoavia ihmissieluja. Meidän on elettävä jokaisesta Jumalan suusta lähtevästä sanasta. Emme saa hukata mitään siitä, mitä Jumala on puhunut, emme laiminlyödä ainoatakaan sanaa, joka tarkoittaa ikuista pelastustamme. Emme saa antaa ainoankaan sanan hyödyttömänä pudota maahan.

²³⁾ Joh. 6: 12.

Tämä Jeesuksen leivillä suorittama ihmetyö opettaa meitä luottamaan Jumalaan. Kun Hän ravitsi nuo viisi tuhatta, ei ruokaa ollut saatavissa. Ulkonaisesti katsoen ei Hänellä ollut mitään keinoja määräyksensä toteuttamiseen. Siellä Hän oli luonnon helmassa viiden tuhannen miehen kanssa, joilla vielä oli vaimonsa ja lapsensa mukanaan. Hän ei ollut kehoittanut kansanjoukkoa seuraamaan itseään sinne. He tahtoivat kiihkeästi olla Hänen läheisyydessään, ja siksi he olivat tulleet kutsumatta, käskemättä. Jeesus tiesi, että heidän oli, kuunneltuaan koko päivän Hänen opetuksiaan, nälkä ja että he olivat väsyneitä. He olivat kaukana kodeistaan, ja ilta joutui. Monilla heistä ei ollut rahaa ostaa ruokaa. Hän, joka heidän tähtensä oli paastonnut neljäkymmentä päivää erämaassa, ei sallisi heidän palata nälkäisinä koteihinsa.

Jumalallinen kaitselmus oli johdattanut Jeesuksen sinne, missä Hän nyt oli, ja Hän odotti saavansa taivaalliselta Isältään kaiken välttämättömän. Kun joudumme ahdinkoihin, on meidän luotettava Jumalaan. Kaikissa vaikeissa tilanteissa meidän on etsittävä apua Häneltä, jonka käytettävissä on **ehtymättömästi** varoja.

Tämän ihmetyön suorittamiseen Jeesus vastaanotti voimia Isältä. Hän jakoi niitä edelleen opetuslapsille, opetuslapset puolestaan kansanjoukoille ja nämä vihdoin toinen toisilleen. Siten on myös kaikkien, jotka elävät Kristuksen yhteydessä, vastaanotettava Häneltä elämän leipää ja jaettava sitä muille. Kristus on määrännyt opetuslapsensa välittämään yhteyttä itsensä ja kansan välillä.

Kun opetuslapset kuulivat Vapahtajan kehoituksen: »Antakaa te heille syödä», ajattelivat he heti kaikkia edessäolevia vaikeuksia. He kysyivät: »Menemmekö kyliin ostamaan ruokaa?» Mutta mitä Jeesus vastasi? »Antakaa t e heille syödä.» Opetuslapset toivat Jeesukselle kaikki, mitä heillä oli, mutta Hän ei kehoittanut heitä syömään, vaan käski heitä tarjoamaan kansalle. **Ruoka** lisääntyi moninkertaisesti Hänen kässissään, eivätkä opetuslapset kertaakaan turhaan ojentaneet käsiään Kristukselle, heidänkin kätensä täytyivät aina.

Tuosta pienestä määrästä riitti kylliksi kaikille. Kun kansanjoukot oli ruokittu, söivät opetuslapset yhdessä Jeesuksen kanssa kallisarvoista, taivaan tarjoamaa ruokaa.

Miten usein mielemme masentuukaan, kun näemme köyhien, tietämättömyydessä elävien ja ahdistettujen hädänalaisen tilan. Me kysymme: »Mitä hyödyttävät meidän mitättömät voimamme ja niukat varamme, kun on kysymys tämän pelottavan hädän torjumisesta? Eikö meidän tulisi odottaa jotakuta suurempaa kykyä ohjaamaan työtä eteenpäin, tai jotakin järjestöä ottamaan se huoleksensa?» Kristus sanoo: »Antakaa t e heille syödä.» Käytä niitä keinoja, sitä aikaa ja niitä kykyjä, mitä sinulla on. Tuo ohraleipäsi Jeesukselle!

Vaikka varasi eivät riittäisikään ravitsemaan tuhansia, voit niillä kuitenkin ravita yhden. Kristuksen käteen jätettyinä ne voivat ravita monia. Opetuslasten tavoin anna, mitä sinulla on. Kristus on kartuttava lahjasi moninkertaisiksi. Hän on palkitseva vilpittömän, yksinkertaisen luottamuksesi Häneen. Vähäisistä varoista tulee todellinen juhla-ateria.

»Joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää . . . Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkea hyvää; niinkuin kirjoitettu on:

»Hän sirottelee, Hän antaa köyhille,
Hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.»

»Ja Hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruoaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta.»²⁴⁾

) 2 Kor. 9: 6—11.

Luonnossa ja Jumalan yhteydessä

»Vihreissä laaksoissa, metsissä ja vuorten rinteillä Jeesus puhui taivaallisen Isänsä kanssa.

Vapahtajan elämä täällä maan päällä oli sekä luonnossa että Jumalan yhteydessä vietettyä elämää. Tämä yhteys paljastaa meille Hänen elinvoimansa salaisuuden.

Jeesus oli vakava, sitkeä työntekijä. Ei milloinkaan ole elänyt toista ihmistä, joka olisi tuntenut yhtä suurta vastuunalaisuutta kuin Hän. Kukaan toinen ei ole kantanut niin raskasta tämän maailman surujen ja syntien taakkaa. Kukaan toinen ei ole työskennellyt niin uhrautuvan uutterasti ihmisten hyväksi kuin Hän. Ja kuitenkin Hän oli kuin itse terveys. Sekä ruumiillisesti että henkisesti Häntä siis esikuvasi »virheetön ja tahraton» uhrikaritsa.»¹⁾ Sekä ruumiiltaan että sielultaan Hän oli ihana esimerkki siitä, millaiseksi Jumala oli tarkoittanut ihmisen luodessaan hänet elämään kuuliaisena Jumalan laeille.

Kun ihmiset katselivat Jeesusta, he näkivät kasvot, joissa jumalallinen sääli ja tietoperäinen voima yhtyivät. Häntä näytti ympäröivän hengellisen elämän ilmapiiri. Vaikka Hänen käytöksensä oli lempeätä ja vaatimatonta, Hän jätti ihmisiin voiman tunteen, mikä oli kätkössä, mutta ei voinut jäädä kokonaan säläänkään.

1) 1 Piet. 1: 19.

Viekkaat ja ulkokultaiset henkilöt vainosivat Jeesusta lakkaamatta Hänen toimintansa aikana ja väijyivät Hänen henkeään. Hänen kintereillään kulki vakoojia, jotka koettivat jokaisesta Hänen sanastaan löytää aihetta syytökseen. Juudan kansan viisaimmat ja sivistyneimmät miehet yrittivät kumota Häntä riitakysymyksissä, saamatta Hänestä kuitenkaan voittoa milloinkaan. Heidän oli vetäydyttävä taistelukentältä noloina ja tuon vaatimattoman Galilean opettajan rinnalla häpeään joutuneina. Kristuksen opetuksessa oli sellaista raikautta ja voimaa, jollaista ihmiset eivät milloinkaan aikaisemmin olleet kokeneet. Yksinpä Hänen vihollistensakin oli tunnustettava: »Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu.»²⁾

Jeesuksen lapsuutta, jonka Hän sai viettää köyhyydessä, eivät paheellisen aikakauden luonnottomat tavat olleet turmelleet. Työskennellessään puusepän höyläpenkin ääressä, täyttäessään kotielämän velvollisuuksia ja oppiessaan kuuliaisuutta ja ahkeruutta Hän ammensi virkistystä luonnon maisemista ja lisäsi tietojaan pyrkien ymmärtämään luonnon salaisuuksia. Hän tutki Jumalan Sanaa, ja Hän tunsii itsensä onnellisimmaksi silloin, kun Hän saattoi jättää työnsä ja suunnata kulkunsa vainioille hiljaisissa laaksoissa mietiskelläkseen ja seurustellaksensa Jumalan kanssa vuorten rinteillä tai metsän puiden keskellä. Usein varhaisina aamuhetkinä Hän viipyi jollakin yksinäisellä paikalla miettimässä, Raamattua tutkimassa tai rukoilemassa. Laulaen Hän tervehti aamunkoittoa, ja kiitoslauluin Hän toi iloa työhönsä ja välitti taivaan iloa työnrasittamille ja masentuneille.

Jeesuksen toiminta tapahtui suurimmaksi osaksi ulkoilmassa. Hän matkasi seudulta toiselle jalkaisin, ja opetus työnsä Hän suoritti enimmäkseen taivasalla. Kasvattaessaan opetuslapsiaan tehtävänsä Hän usein vetäytyi pois kaupungin melusta hiljaisille vainioille, joilla kaikki huokui ihmeellistä sopuointua ja rauhaa niinkuin ne yksinkertaisuuden,

2) Joh. 7: 46.

uskon ja itsekieltämyksen opit, joita Hän tahtoi heille opettaa. Vuorenrinteellä, suojaavien puiden alla, vain pienen matkan päässä Galilean merestä nuo kaksitoista saivat kutsuman apostolinvirkaan, ja täällä Hän saarnasi vuorisaarnansa.

Kristus keräsi mielellään ihmisiä ympärilleen sinisen taivaan alle jollekin ruohoiselle mäenrinteelle tai meren rannalle. Täällä omien luomistöittensä ympäröimänä Hän saattoi kääntää heidän ajatuksensa kaikista keinotekoisista ja teennäisistä asioista luonnollisiin. Luonnon kasvussa ja kehityksessä ilmenivät Hänen valtakuntansa periaatteet. Kun ihmiset nostivat silmänsä ylös Jumalan vuorille ja katselivat Hänen kättensä ihmeellisiä tekoja, he saivat kallisarvoisia opetuksia jumalallisesta totuudesta. Tulevinakin päivinä luonto oli kertaava heille näitä jumalallisen Opettajan opetuksia. Mieli oli ylentyvä Jumalan puoleen, ja sydän oli löytävä levon.

Jeesus antoi usein opetuslapsilleen, jotka työskentelivät yhdessä Hänen kanssaan, lomaa työstä, jotta he voisivat käydä kotonaan ja levätä, mutta heidän yrityksensä saada Hänet irtautumaan työstänsä osoittautuivat turhiksi. Kaiket päivät Hän työskenteli niiden kansanjoukkojen hyväksi, jotka tulivat Hänen luokseen, ja iltasella tai varhain aamulla Hän suuntasi kulkunsa vuorille omaan pyhäkköönsä, jossa Hän vietti pyhitettyjä hetkiä taivaallisen Isänsä yhteydessä.

Usein Hän oli niin äärimmäisen väsynyt uupumattomasta työstä sekä rabbiinien vihamielisyyden ja väärin oppien aiheuttamista ristiriidoista, että Hänen äitinsä ja veljensä, vieläpä Hänen opetuslapsensakin, pelkäsivät Hänen henkensä olevan vaarassa. Mutta kun Hän palasi rukoushetkiltään, jotka päättivät Hänen raskaan päivätyönsä, loisti Hänen kasvoillaan ihmeellinen rauha, nuoruus, ilo ja voima, joka näytti täyttävän Hänen koko olemuksensa. Joka aamu vietettyään rukoushetkensä yksinäisyydessä Jumalan yhteydessä Hän palasi ihmisten keskelle tuomaan heille valoa.

Lepoaika

Kun opetuslapset olivat palanneet ensimmäiseltä lähetysmatkaltaan, kehoitti Jeesus heitä vetäytymään jonnekin syrjään lepäämään. Opetuslapset olivat palanneet iloiten suuresti kokemastansa menestyksestä evankeliumin sanansaattajina, kun he saivat kuulla Herodeksen surmattaneen Johannes Kastajan. Se aiheutti heille suuren surun ja pettymyksen. Jeesus tiesi panneensa opetuslasten uskon kovalle koetukselle salliessaan Johanneksen kuolla vankilassa. Koko sydämestään heitä sääli Hän katseli heidän murheellisia, kyyneleisiä kasvojaan. Kyyneleet kihosivat Hänen omiin silmiinsäkin ja Hänen äänensä värisi Hänen sanoessaan: »Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.»³⁾

Lähellä Betsaidaa, Galilean meren pohjoiskärjessä, oli yksinäinen paikka, joka ihanassa keväisessä vehreydessään oli sopiva Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa levähdyspaikaksi. Tälle paikalle he lähtivät soutaen meren yli. Siellä he saattoivat levähtää, kaukana ihmismelusta ja -hälinästä. Siellä voivat opetuslapset rauhassa fariseusten loukkauksilta ja syytöksiltä kuunnella Kristuksen sanoja. Siellä he toivoivat saavansa toverihengessä viettää hetkiä Herransa seurassa.

Kauan ei Jeesus kuitenkaan saanut olla yksin rakkaitten opetuslastensa kanssa, mutta sitä kallisarvoisempia olivat heille nämä muutamat hetket. He keskustelivat evankeliumityöstä sekä niistä mahdollisuuksista, joita heillä oli työnsä tehostamiseksi ihmisten keskuudessa. Kun Jeesus paljasti heille totuuden rikkauksia, täytti toivo ja rohkeus heidän mielensä, ja jumalallista voimaa virtasi heidän koko olemukseensa.

Utta pian alkoi kansa jälleen etsiä Häntä. Ihmiset otaksuivat Hänen vetäytyneen tavanmukaiseen turvapaikkaansa ja seurasivat Häntä sinne. Hänen toivonsa saada nauttia edes hetkisen levosta osoittautui siten turhaksi. Mutta puh-

taan, armahtavan sydämensä sisimmässä Hyvä Paimen tunsi ainoastaan rakkautta ja sääliä näitä rauhattomia, janoavia ihmissieluja kohtaan. Koko päivän Hän työskenteli heitä auttaen ja palvellen, ja illalla Hän lähetti heidät koteihinsa lepäämään.

Vapahtajan mielestä oli tällaisessa elämässä, joka oli kokonaan omistettu toisten hyväksi tehtävälle työlle, välttämätöntä hiljaisuudessa etsiä yhteyttä taivaalliseen Isään. Ja siksi Hän, kun kansanjoukko poistuu, astelee vuorille ja siellä ollessaan kahden kesken Jumalan kanssa, vuodattaa koko sielunsa rukouksessa noiden kärsivien, syntisten ja hädänalaisten puolesta.

Kun Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että eloa oli paljon, mutta työmiehiä vähän, ei Hän tahtonut vaatia heitä työskentelemään yli voimiensa, vaan Hän kehoitti heitä: »Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.»⁴⁾ Nykyisillekin työnrasittamille työntekijöilleen Hän haluaa lausua nämä samat sanat, jotka Hän osoitti ensimmäisille opetuslapsilleen: »Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän.»

Kaikki, jotka alistuvat Jumalan kasvatettaviksi, kaipaavat hiljaisia hetkiä, jolloin he voivat tutkia omaa sydäntään ja viipyä luonnon ja Jumalan yhteydessä. He elävät elämää, joka ei ole sopusoinnussa maailman eikä sen tapojen kanssa, ja he tarvitsevat henkilökohtaista kokemusta Jumalan tahdon tuntemisessa. Kaikkien meidän täytyy henkilökohtaisesti kuulla Hänen puhuvan sydämellemme. Kun kaikki muut äänet ovat vaienneet ja me yksinäisyydessä odotamme Häntä, kuulee hiljentynyt sielu Jumalan äänen. Hän sanoo meille: »Heretkää ja tietäkää, että minä olen Jumala.»⁵⁾ Tällä tavalla voidaan tehokkaasti valmistautua kaikkeen työhön Jumalan valtakunnan hyväksi. Valon ja rauhan ilmapiiri on ympäröivä kaikkia niitä, jotka ihmishälinän ja elämän ahdistusten kes-

³⁾ Mark. 6: 31.

⁴⁾ Matt. 9: 38. ⁵⁾ Ps. 46: 11.

kellä ammentavat virkistystä ja voimaa tästä lähteestä. He saavat uusia sekä ruumiillisia että henkisiä voimavaroja. Heidän elämänsä on ihanan tuoksun kyllästävä ja siinä ilmenee ihmeellistä jumalallista voimaa, joka vaikuttaa toistenkin sydämeen.

Usko terveyden salaperäinen avain

Usko on se käsi, joka koskettaa äärettömyyttä,

»Jos vain saan koskettaa Hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi.»¹⁾ Nämä sanat lausui eräs köyhä nainen, joka kahdentoista vuoden aikana oli kärsinyt ankarasta sairaudesta, niin että hänen elämänsä oli yhtä ainoata taakkaa. Hän oli kuluttanut kaikki varansa lääkärinhoitoon ja lääkkeisiin vain saadaksensa kuulla olevansa parantumattomasti sairas. Mutta kun hän sai kuulla suuresta Parantajasta, heräsi hänen toivonsa jälleen. Hän ajatteli: »Kunpa vain pääsisin kyllin lähelle puhuakseni Hänelle, minä voisin tulla terveeksi.»

Kristus oli matkalla Jairuksen, juutalaisen rabbiinin luo, joka oli hartaasti pyytänyt Häntä tulemaan luokseen ja parantamaan hänen tyttärensä. Murtuneen isän rukous: »Minun tyttäreni on kuolemaisillaan, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän paranee»,²⁾ oli syvästi liikuttanut Kristuksen hellää, säälivää sydäntä, ja yhdessä päämiehen kanssa Hän heti lähti tämän kotiin.

He pääsivät vain hädin tuskin eteenpäin, sillä kansanjoukko piiritti Kristuksen joka puolelta. Raivatessaan itselleen tietä väkijoukon läpi Kristus saapui lähelle sitä paikkaa,

1) Matt. 9: 21. 2) Mark. 5: 23.

jossa sairas nainen seiso. Kerta toisensa perästä nainen oli turhaan yrittänyt päästä lähelle Jeesusta. Nyt oli hänen tilaisuutensa tullut. Hän ei kuitenkaan tiennyt, miten pääsisi puhuttelemaan Jeesusta, eikä hän olisi tahtonutkaan häiritä Jeesuksen hidasta etenemistä. Mutta hän oli kuullut, että pelkkä Jeesuksen viitan kosketus tuottaisi parannuksen; ja peläten menettävänsä tämän ainoan mahdollisuutensa hän työntyi eteenpäin sanoen itsekseen: »Kunhan vain saan koskettaa edes Hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi.»

Kristus luki naisen kaikki ajatukset, ja Hän raivasi tietä itselleen päästäkseen sille paikalle, jossa tämä seiso. Jeesus tiesi miten suuressa avuntarpeessa nainen oli, ja Hän tahtoi suoda tälle tilaisuuden kokeilla uskonsa voimaa.

Jeesuksen kulkiessa ohi nainen ojensi kätensä, ja hän onnistuikin hipaisemaan Jeesuksen viitan lievettä. Samassa silmänräpäyksessä hän tunsi olevansa terve. Tuohon kosketukseen hän oli kerännyt kaiken uskonsa, ja heti myös tuska ja voimattomuus katosivat. Tuona hetkenä hänestä tuntui, kuin olisi sähkövirta kulkenut läpi koko hänen olemuksensa. Hän tunsi olevansa täydellisesti terve. »Hän tunsi ruumiisensa, että oli parantunut vaivastaan.»³⁾

Naisen sydämen täytti ääretön kiitollisuus ja hän olisi tahtonut ilmaista sen suurelle Parantajalle, joka yhdellä ainoalla kosketuksella oli tehnyt hänen hyväkseen enemmän kuin kaikki lääkärit yhteensä kahdentoista vuoden aikana; mutta hän ei uskaltanut. Hän pyrki kiitollisin sydämin pois väkijoukosta, kun Jeesus äkkiä pysähtyi ja kysyi ympärilleen katsellen: »Kuka koski minun vaatteisiini?»

Pietari katsoi Häneen ihmeissään ja vastasi: »Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua, ja sinä sanot: 'Kuka se oli, joka koski minuun?'»⁴⁾

Mutta Jeesus sanoi: »Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta.»⁵⁾ Hän saattoi erottaa uskon kosketuksen umpimähkäisistä töytäyksistä väentungoksessa.

Joku oli kosketanut Häntä aivan erikoisessa tarkoituksessa ja oli myös saanut vastauksen.

Kristus ei tehnyt tätä kysymystä itsensä tähden. Hän tahtoi antaa opetuksen kansalle, opetuslapsilleen ja naiselle. Hän tahtoi herättää masentuneissa toivoa. Hän tahtoi osoittaa, että usko se juuri oli synnyttänyt tuon parantavan voiman. Naisen luja usko ei saanut jäädä Hänen siihen puuttumatta. Hänen kiitollisen tunnustuksensa täytyi koitua Jumalan kunniaksi. Kristus tahtoi naisen ymmärtävän, että Hän oli hyväksynyt hänen uskontekonsa. Hän ei tahtonut päästää naista luotaan vain puolinen siunaus mukanaan. Naisen täytyi saada kuulla, että Kristus oli tietoinen hänen kärsimyksistään, että Hän sääli häntä ja iloitsi siitä, että nainen uskoi Hänellä olevan vallan pelastaa kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen.

Katse naista kohden tähdättynä Kristus hellittämättä tiedusteli, kuka oli Häneen koskenut. Kun nainen käsitti nyt, että oli turha enää salata asiaa, tuli hän vavisten esille ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen. Kiitollisuuden kyyneleet silmissään hän kaikkien kuullen kertoi Jeesukselle, miksi hän oli kosketanut tämän viittaaan ja kuinka hän samassa oli parantunut. Hän pelkäsi käyttäytyneensä liian tunkeilevasti koskettaessaan Jeesuksen viitan lievettä, mutta Kristuksen huulilta ei kuulunut hänelle ainoatakaan moitteen sanaa. Hän toi vain ilmi hyväksymisensä, ja se tuli rakastavasta, säälivästä sydäimestä, joka syvällä myötätunnolla ottaa osaa ihmisten kärsimyksiin. »Tyttäreni», Hän sanoi lempeästi, »uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan.»⁶⁾ Miten lohduttavia nämä sanat olivatkaan hänelle! Nyt ei enää pelko siitä, että hän olisi loukannut Jeesusta, samentanut hänen iloaan.

Jeesuksen ympärillä tungenkeleva utelias kansanjoukko ei saanut mitään ihmeellistä elinvoimaa, mutta kärsivä nainen, joka lujassa uskossaan kosketti Jeesusta, sai terveytensä ta-

³⁾ Mark. 5: 29. ⁴⁾ Luuk. 8: 45. ⁵⁾ Luuk. 8: 46.

⁶⁾ Luuk. 8: 48.

kaisin. Hengellisissakin asioissa satunnainen kosketus eroaa uskon kosketuksesta. Usko Jeesukseen pelkäästään maailman Vapahtajana ei voi milloinkaan parantaa sielua. Pelastava usko ei ole yksinomaan evankeliumin totuuden tunnustamista. Oikea usko vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajana. Jumala antoi ainokaisen Poikansa, jotta *minä* uskomalla Häneen »en hukkuisi, vaan saisin iankaikkisen elämän».7) Kun tulen Kristuksen luo, on minun, Hänen sanojensa mukaan, uskottava, että saan osakseni Hänen pelastavan armonsa. Sitä elämää, jota nyt elän, minun on elettävä »Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä *minun* edestäni.»8)

Monet pitävät uskoa mielipideasiana. Mutta pelastava usko on sopimus, joka yhdistää ne, jotka vastaanottavat Kristuksen, läheiseen liittoon Jumalan kanssa. Elävä usko merkitsee lisääntyneitä voimia, lujittuvaa luottamusta, jonka avulla ja Kristuksen armosta sielu käy uusia voittoja kohti.

Usko on kuolemaakin väkevämpi. Jos saisimme sairaut uskossa kiinnittämään katseensa suureen Parantajaan, näkisimme ihmeellisiä tuloksia. Usko parantaa sekä ruumiin että sielun.

Työskennellessäsi paheiden uhrien hyväksi käännä heidän katseensa Jeesukseen, sen sijaan että osoittaisit heille sen kurjuuden ja perikadon, jota kohti he ovat kulkemassa. Opeta heitä katselemaan taivaan kirkkautta. Ja tämä on vaikuttava enemmän heidän ruumiinsa ja sielunsa parhaaksi kuin kaikki ne haudan kauhut, joista näitä kurjia ja näköjään parantumattomia ihmisraukkoja muistutetaan.

»Hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan.»

Sadanpäämiehen palvelija makasi halvattuna. Roomalais-ten palvelijat olivat orjia, joita ostettiin ja myytiin toreilla ja

7) Joh. 3: 16. 8) Gal. 2: 20.

usein kohdeltiin väkivaltaisesti ja julmasti. Mutta tämä sadanpäämies oli syvästi kiintynyt palvelijaansa ja toivoi hartaasti hänen paranevan. Hän uskoi Jeesuksen voivan parantaa palvelijan. Hän ei ollut itse nähnyt Vapahtajaa, mutta se, mitä hän oli kuullut Hänestä, herätti hänessä uskoa. Huolimatta juutalaisten kaavamaisuudesta tämä roomalainen oli vakuuttunut siitä, että heidän uskontonsa oli korkeampi ja parempi kuin hänen omansa. Hän oli jo poistanut ne kansallisen ennakkoluulon ja vihan esteet, jotka erottivat valloittajat ja voitettun kansan toisistaan. Hän oli suhtautunut kunnioituksella Jumalan palvelemiseen ja oli kohdellut juutalaisia, Hänen palvelijoitaan, ystävällisesti. Kristuksen opetusten, sellaisina kuin ne oli hänelle selostettu, hän havaitsi tyydyttävän sielun tarpeita. Kristuksen sanat saivat vastakaikua hänen omassa sielunelämässään. Hän piti kuitenkin itseään arvottomana lähestymään Jeesusta ja kääntyi juutalaisten vanhimpien puoleen, jotta nämä hänen puolestaan pyytisivät Jeesusta parantamaan hänen palvelijansa.

Vanhimmat esittävät asian Jeesukselle, pyytäen hartaasti, että Hän täyttäisi sadanpäämiehen toivomuksen, koska »hän ansaitsee, että teet hänelle tämän; sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan».⁹⁾

Mutta ollessaan matkalla sadanpäämiehen luo Jeesus saa häneltä itseltään tämän sanoman: »Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle.»¹⁰⁾

Vapahtaja jatkaa kuitenkin matkaansa, ja sadanpäämies tulee itse henkilökohtaisesti täydentämään sanojaan selittäen: »En katsonut itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee. Sillä minä itsekkin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule' ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee.»¹¹⁾ »Minä edustan Rooman halli-

⁹⁾ Luuk. 7: 4, 5. ¹⁰⁾ Luuk. 7: 6. ¹¹⁾ Luuk. 7: 7; Matt. 8: 8, 9.

tusvaltaa, ja minun sotamieheni tunnustavat minun arvovaltani. Samoin sinä edustat äärettömän Jumalan valtaa ja kaikki luodut olennot ja esineet noudattavat sinun käskyjäsi. Sinä voit käskää taudin poistumaan ja se on totteleva sinua. Sano vain sana ja minun palvelijani paranee.»

Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: »Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon.» Ja palvelija parani sillä hetkellä.»¹²⁾

Juutalaiset vanhimmat olivat suositelleet sadanpäämiestä Kristukselle, koska tämä oli suhtautunut suopeasti Juudan kansaan. »Hän ansaitsee sen», he sanoivat, »sillä hän on rakentanut synagogamme». Mutta sadanpäämies itse sanoi: »Minä en ole sen arvoinen.» Hän ei kuitenkaan pelännyt pyytää Jeesuksen apua. Hän ei luottanut omaan hyvyyteensä, vaan Vapahtajan armoon. Ainoa, mikä hänellä oli esitettävänä, oli hänen suuri avuntarpeensa.

Tätä samaa tietä voi jokainen ihminen tulla Kristuksen luo. »Hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan.»¹³⁾ Tuntuuko sinusta siltä, ettet sinä syntiesi tähden voi saada Jumalan siunausta? Muista, että Kristus tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Me emme voi millään tavalla suositella itseämme Jumalalle. Ainoa, mihin voimme nyt tai milloin tahansa vedota, on meidän äärimmäisen avuton tilamme, joka välttämättä kaipaa Jumalan parantavaa voimaa. Meidän tulee jättää kaikki omahyväisyys ja itseluottamus, katsoa Golgatan ristiin ja sanoa:

»Syntisenä, puutteineni
Ristin juurelle mä käyn.»

»Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.»¹⁴⁾ Usko juuri on yhdyssiteenä taivaan ja meidän välillämme ja vahvistaa meitä taistelussa pimeyden valtoja vastaan. Kristuksessa Jumala on suonut meille apuneuvon kaikkien pahojen

¹²⁾ Matt. 8: 13. ¹³⁾ Tiit. 3: 5. ¹⁴⁾ Mark. 9: 23.

luonteenominaisuuksiemme voittamiseen ja kovienkin kiussausten torjumiseen. Mutta monista tuntuu, että heiltä puuttuu uskoa, ja sen vuoksi he pysyttelevät poissa Kristuksen yhteydestä. Turvautukoot nämä sielut kaikessa avuttomuudessaan ja arvottomuudessaan lempeän Vapahtajansa armoon! Älkööt katsoko omaan itseensä, vaan Kristukseen. Hän, joka täällä ihmisten keskuudessa vaeltaessaan paransi sairaita ja ajoi ulos riivaajien henkiä, on yhä edelleenkin sama kaikkivaltias Vapahtaja. Pidä kiinni Hänen lupauksistaan kuin elämän puun lehdistä: »Ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.»¹⁵⁾ Kun tulet Hänen luokseen, usko, että Hän ottaa sinut vastaan, koska Hän on niin luvannut. Kun näin teet, et ole koskaan hukkuva — et koskaan. »Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.»¹⁶⁾

Ja »jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästännyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?»¹⁷⁾ »Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa, Jeesuksessa, meidän Herrassamme.»¹⁸⁾

»Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.»

Kaikista itämailla esiintyneistä taudeista oli spitaali kauhistuttavin. Tuon helposti tarttuvan, parantumattoman taudin uhreihinsa jättämät hirvittävät jäljet herättivät pelkoa rohkeimmissakin mielissä. Juutalaisten keskuudessa pidettiin tautia yleisesti jonkin synnin rangaistuksena, ja tästä johtui, että sitä nimitettiin »rangaistukseksi», »Jumalan sormeksi».

¹⁵⁾ Joh. 6: 37. ¹⁶⁾ Room. 5:8. ¹⁷⁾ Room. 8: 31, 32.
¹⁸⁾ Room. 8: 38, 39.

Tästä syvällejuurtuneesta, parantumattomasta, kuolettavasta taudista tuli samalla synnin vertauskuva.

Seremonialain mukaan oli spitaalinen saastainen, ja kaikki, mihin hän koski, oli samoin saastaista. Ilmakin saastui hänen hengityksestään. Hänet oli kuin kuollut suljettu pois ihmisten asuinsijoilta. Jos jonkun epäiltiin sairastavan tätä tautia, täytyi hänen ilmoittautua papeille, jotka tutkivat hänet ja päättivät hänen kohtalostaan. Jos hänet julistettiin spitaaliseksi, oli hänen erottava perheestään ja seurakunnasta, ja hänet tuomittiin oleskelemaan vain kohtalotovereittensa seurassa. Ei edes kuninkaiden eikä hallitsijoiden suhteen tehty poikkeusta. Yksinvaltiaan, joka oli saanut tämän kauhean taudin, täytyi luopua vallastaan ja paeta yhteiskunnasta.

Spitaalisen täytyi erossa ystävistään ja omaisistaan kantaa tautinsa tuottamaa kirousta. Hänen oli julkisesti ilmoitettava oma surkea tilansa, reväistävä vaatteensa ja varoitushuudoin hälytettävä kaikki pakenemaan hänen läheisyydestänsä. Noiden poloisten maanpakolaisten huulilta kaikuva varoitushuuto: »Saastainen! Saastainen!» oli merkkihuuto, jota kuultiin pelolla ja kauhulla.

Niillä seuduilla, joilla Kristus toimi, oli paljon spitaalisen uhreja, ja kun sanoma Hänen toiminnastaan saapui heidän korviinsa, oli heidän joukossaan eräs, jonka sydämessä heräsi usko. Jos hän vain pääsisi Jeesuksen luo, hän paranisi. Mutta miten hän voisi löytää Vapahtajan? Miten hän, joka oli tuomittu koko loppuikänsä elämään erakkona, voisi esittäytyä suurelle Parantajalle? Ja tahtoisiko Kristus parantaa hänet? Eikö Häinkin fariseusten ja lääkäreiden tavoin kiroaisi hänet ja kehoittaisi häntä pakenemaan ihmisten asuinsijoilta.

Hän ajattelee kaikkea sitä, mitä oli kuullut kerrottavan Jeesuksesta. Ei ketään avuntarvitsijaa Jeesus ollut torjunut luotaan. Miesraukka päättää tavata Vapahtajan. Miehellä ei tosin ole lupa liikkua kaupungeissa, mutta hän toivoo kohtaavansa Vapahtajan tämän vaeltaessa jollakin syrjäisellä vuoristopolulla tai opettaessa kansaa kaupunkien ulkopuolella. Vaikeudet ovat suuret, mutta tässä on hänen ainoa toivonsa.

Spitaalinen seisoo kaukana kansanjoukoista, ja hänen korviinsa kantautuu vain muutamia Vapahtajan lausumia sanoja. Mutta hän näkee Vapahtajan asettavan kätensä sairaiden päälle, näkee rampojen, sokeiden, halvattujen ja erilaisia tauteja sairastavien nousevan terveinä ja ylistävän Jumalaa pelastuksestaan. Hänen uskonsa vahvistuu. Hän astuu yhä lähemmäksi kuuntelevaa väkijoukkoa. Hän on unohtanut kaikki häntä sitovat rajoittavat määräykset, kansan turvallisuuden ja sen pelon, jolla ihmiset häneen suhtautuvat. Hänen mielessään on ainoastaan tuo autuas toivo parantumisesta.

Hän on inhottavan näköinen. Tauti on jättänyt hänen kuihtuneeseen ruumiiseensa hirvittäviä jälkiä. Nähdessään hänet ihmiset vetäytyvät kauhuissaan taaksepäin ja työntävät toisiaan päästäkseen pois hänen läheisyydestään. Jotkut yrittävät estää häntä lähestymästä Jeesusta, mutta turhaan. Hän ei näe eikä kuule heitä. Eivätkä heidän inhonpurkauksensa liikuta häntä lainkaan. Hän näkee ainoastaan Jumalan Pojan ja kuulee vain sen äänen, joka puhuu elämän sanoja kuoleville. Hän tunkeutuu Jeesuksen luo, heittäytyy Hänen jalkojensa juureen ja huudahtaa: »Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.»¹⁹⁾

Jeesus vastaa: »Minä tahdon; puhdistu»²⁰⁾ ja asettaa kätensä hänen päälleen.

Samassa silmänräpäyksessä tapahtuu spitaalisen ihmeellinen muutos. Hänen verensä puhdistuu, hermonsä saavat tunnont ja lihaksensa tulevat jänteviksi ja voimakkaiksi. Spitaalisen ominainen luonnottoman kalpea ja hilseinen iho muuttuu pikkulapsen puhtaan ja raikkaan ihon kaltaiseksi.

Jos papit olisivat saaneet tietää, millaisissa olosuhteissa spitaalisen parantaminen tapahtui, heidän vihansa Kristusta kohtaan olisi saattanut johtaa heidät antamaan asiasta väärän lausunnon. Jeesus halusi heidän ratkaisevan asian täysin puolueettomasti. Sentähden Hän kieltääkin miestä kertomasta kenellekään parantumisestansa ja kehoittaa häntä vii-

¹⁹⁾ Matt. 8: 2. ²⁰⁾ Matt 8: 3

pymättä ilmoittautumaan uhrilahjoineen temppeleissä, ennen kuin mitään huhuja ihmeteosta ennättäisi levitä.

Papit saattoivat ottaa uhrin vastaan vasta sen jälkeen, kun he olivat tutkineet uhraajan ja todenneet hänen täydellisesti parantuneen. Tällainen tutkimus toimitettiin, ja papit, jotka olivat julistaneet spitaalisen karkoitettavaksi, todistivat hänen nyt parantuneen. Parantunut saattoi palata kotiinsa ja yhteiskuntaan. Nyt hän todella käsitti, miten kallisarvoinen lahja terveys on. Hän iloitsi miehuutensa voimista ja paluustaan perheensä keskuuteen. Jeesuksen varoituksista huolimatta ei hän enää kauemmin voinut pitää salassa parantumisen syytä, vaan riemuissaan kertoi kaikille sen suuren Parantajan voimasta, joka oli tehnyt hänet täysin terveeksi.

Kun tämä mies tuli Jeesuksen luo, oli hän spitaalisen saastuttama. Taudin kuolettava myrkky oli levinnyt hänen koko ruumiiseensa. Opetuslapset koettivat estää Mestariaan koskettamasta häneen, sillä kaikki, jotka koskivat spitaaliseen, tulivat samalla itse saastaisiksi. Mutta Jeesus ei asettaessaan kätensä spitaalisen päälle saastunut. Spitaali puhdistui pois. Samoin on synnin spitaalisen laita — sitäkään ei voida parantaa ihmisvoimin, koska se on juurtunut niin syväälle ja kuolettaa. »Koko pää on kipeä, koko sydän sairas. Kantapäältä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä.»²¹⁾ Mutta Jeesus, joka tullessaan tänne maailmaan pukeutui ihmismuotoon, ei saastunut. Hänen läsnäolostaan säteili parantavaa voimaa syntisille. Jokainen, joka heittäytyy Hänen jalkojensa juureen ja sanoo uskossa: »Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut parantaa», on kuuleva vastauksen: »Minä tahdon, puhdistu.»

Eräissä tapauksissa Jeesus ei heti suostunut antamaan sitä parantavaa siunausta, mitä Häneltä pyydettiin, mutta spitaalisen rukouksen Hän kuuli samalla hetkellä kuin se esitettiin. Kun me rukoilemme itsellemme maallisia siunauksia, voi vastaus viipyä, tai Jumala ehkä antaa meille jotakin muuta

²¹⁾ Jes. 1: 5, 6.

kuin mitä pyydämme, mutta rukoillessamme pelastusta synneistä saamme heti vastauksen. Jumala tahtoo puhdistaa meidät synneistämme, tehdä meidät lapsikseen ja saattaa meidät kykeneviksi elämään pyhää elämää. Kristus »antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!»²²⁾ »Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahdonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet.»²³⁾

»Te löydätte levon»

Jeesus näki paljon onnettomia ja sydämeltään raskautuneita, sellaisia, joiden toiveet olivat rauenneet ja jotka maallisissa nautinnoissa yrittivät tukahduttaa sielunsa sisintä kaipautusta, ja näitä kaikkia Hän kutsui luokseen antaakseen heille levon. Lempeästi Hän kehoitti näitä ahdistettuja ihmisiä: »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.»²⁴⁾

Nämä sanansa Kristus on osoittanut koko ihmiskunnalle. Ihmiset ovat kaikki väsyneitä ja raskautettuja, tunsivatpa he sen itse tai eivät. Kaikkia painavat taakat, jotka yksin Kristus voi poistaa. Raskain taakkamme on synnin taakka. Jos meidän täytyisi yksin kantaa tätä taakkaa, me näänntyisimme sen alle. Mutta Hän, joka ei synnistä tiennyt, on asettunut meidän paikallemme. »Mutta Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.»²⁵⁾

Hän on kantanut meidän syntivelkamme. Hän tahtoo ottaa kuorman meidän väsyneiltä harteiltamme. Hän tahtoo antaa meille levon. Surujen ja murheiden taakasta Hän tah-

²²⁾ Gal. 1:4. ²³⁾ 1 Joh. 5:14, 15. ²⁴⁾ Matt. 11:29. ²⁵⁾ 53:6.

too meidät myös vapauttaa. Hän kehoittaa meitä heittämään kaikki murheemme Hänen päälleen, sillä Hän kantaa meitä sydämellään.

Hän, vanhin veljemme, on iankaikkisen valtaistuimen luona. Hän kiinnittää huomionsa jokaiseen sieluun, joka kääntyy Hänen, Vapahtajansa, puoleen. Hän tietää kokeuksesta, mitkä ovat ihmisten heikkoudet, mitkä meidän kurjuutemme ja missä on meidän kiusaustemme voima, sillä Hän on ollut »kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.»²⁶⁾ Hän vartioi sinua, sinä Jumalan vapiseva lapsi. Oletko joutunut kiusauksiin? Hän on pelastava sinut. Oletko heikko? Hän on vahvistava sinua. Oletko tietämätön? Hän on valistava sinua. Oletko haavoittunut? Hän on parantava sinut. Herra »on määrännyt tähtien luvun, Hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä» ja kuitenkin »Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa.»²⁷⁾

Millaiset tuskasi ja koettelemuksesi ovatkin, esitä tilasi sellaisenaan Herralle. Hän antaa hengesellesi voimaa kestävästi. Tie vaikeuksista ja huolista selviämiseen on sinulle avoinna. Mitä heikommaksi ja avuttommammaksi tunnet itsesi, sitä väkevämmäksi tulet Hänen voimassaan. Mitä raskaampia ovat taakkasi, sitä autuaampaa on lepo, kun saat jättää ne Hänelle, taakankantajallesi.

Olosuhteet voivat erottaa ystäviä toisistaan; aavan meren levottomat hyökyaallot voivat pauhaten vyöryä meidän ja heidän välillään. Mutta eivät mitkään olosuhteet eivätkä mitkään etäisyydet voi erottaa meitä Vapahtajasta. Missä tahansa olemmekin, aina Hän on meidän oikealla puolellamme vahvistamassa, tukemassa, auttamassa ja lohduttamassa meitä. Ei edes äidin rakkautta lapseen voida verrata siihen rakkauteen, jolla Kristus huolehtii lunastetuistaan. Meidän ihana etuoikeutemme on turvautua tähän rakkauteen ja sanoa: »Minä tahdon luottaa Häneen, sillä Hän antoi henkensä edestäni.»

²⁶⁾ Hepr.4:15²⁷⁾Ps.147:4,3

Inhimillinen rakkaus on muuttuvainen, mutta Kristuksen rakkaus on sama tänään ja iankaikkisesti. Kun huudamme Häntä avuksemme, on Hän jo ojentanut kätensä meitä auttaakseen.

»Sillä vuoret väistykööt
ja kukkulat horjukoot,
mutta minun armoni ei sinusta väisty,
eikä minun rauhanliittoni horju,
sanoo Herra, sinun armahtajasi.»²⁸⁾

²⁸⁾ Jes. 54: 10.

Sielun ja ruumiin parantaminen

»Tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi.»

Monet niistä, jotka tulivat etsimään apua Jeesukselta, olivat itse syypäitä sairautensa, mutta Jeesus ei kuitenkaan kieltäytynyt parantamasta heitä. Ja kun Hänestä virtasi sisäistä voimaa näihin sieluihin, he tulivat synnintuntoon, ja monet heistä paranivat sekä hengellisestä että ruumiillisesta sairaudestaan.

Näihin kuului eräs halvaantunut Kapernaumin kaupungista. Kuten spitaalinen oli tämä halvaantunut jo menettänyt kaikki parantumistoihensa. Hänen sairautensa oli seuraus synnillisestä elämästä, ja omantunnontuskat vielä lisäsivät hänen kärsimyksiään. Hän oli turhaan kääntynyt fariseusten ja lääkäreiden puoleen. Nämä julistivat hänet parantumattomaksi, leimasivat hänet suureksi syntiseksi ja päätelivät hänen kuolevan Jumalan vihan alaisena.

Tuo halvaantunut oli joutunut epätoivoon. Sitten hän kuuli kerrottavan Jeesuksen teoista. Toisia sairaita, yhtä syntisiä ja avuttomia kuin hän, Hän oli parantanut, ja tämäkin uskalsi uskoa paranevänsä, jos hänet vain vietäisiin Vapah-tajan luo. Mutta toivo sammui, kun hän muisti sairautensa syyn. Kokonaan hän ei kuitenkaan voinut luopua tuosta parantumismahdollisuudesta.

Hänen hartain toiveensa oli vapautua synnin taakasta. Hän kaipasi saada nähdä Jeesuksen, saada varmuuden, että hänen syntinsä oli anteeksiannettu, ja päästä rauhaan Jumalan kanssa. Sitten hän olisi valmis elämään tai kuolemaan, miten Jumala vain tahtoo.

Aikaa ei ollut yhtään hukattavissa, sillä hänen riutuneessa ruumiissaan oli jo kuoleman merkkejä. Hän pyysi ystäviään kantamaan hänet vuoteineen Jeesuksen luo, ja sen nämä ottivat tehäksensä mielellään. Mutta sen talon ympärillä, jossa Vapahtaja oleskeli, parveili niin sankka ihmisjoukko, että sairaan miehen ja hänen ystäviensä oli mahdotonta päästä Hänen luokseen, edes niin lähelle, että he olisivat kuulleet Hänen äänensä. Tällä kertaa Jeesus opetti Pietarin kotona. Tapansa mukaan opetuslapset istuivat Mestarinsa ympärillä, ja »siinä istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemissa.»¹⁾ Monet näistä olivat tulleet vakoilemaan ja etsimään syytöksen aiheita Jeesusta vastaan. Edempänä tungeskeli kirjava väkijoukko hartaita ja nöyriä, uteliaita ja epäuskoisia ihmisiä. Eri kansallisuuksilla ja kaikilla yhteiskuntaluokilla oli täällä edustajansa. »Ja Herran voima vaikutti, niin että Hän paransi sairaat.»²⁾ Elämän Henki lepäsi kokoontuneen joukon yllä, mutta fariseukset ja lainoppineet eivät tunteneet Hänen läsnäoloaan. He eivät tunteneet olevansa minkään tarpeessa, eikä parannus ollut heitä varten. »Nälkäiset Hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat Hän on lähettänyt tyhjiin pois.»³⁾

Yhä uudelleen ja uudelleen yrittivät halvaantuneen kantajat raivata tietä väkijoukon läpi, mutta turhaan. Sairas katseli ympärilleen äärettömän tuskaisena. Kuinka voisi hän nyt luopua toivostaan, kun hänen niin kauan kaipaamansa apu oli niin lähellä? Sairaana pyynnöstä ystävät kantoivat hänet talon harjalle, särkivät katon ja laskivat hänet tätä tietä Jeesuksen jalkain juureen.

1) Luuk. 5: 17. 2) Luuk. 5: 17. 3) Luuk. 1: 53.

Saarna keskeytyi. Vapahtaja katsahti sairaan surullisiin kasvoihin ja näki noiden rukoilevien silmien suuntautuneen Häneen. Hän kyllä ymmärsi tuon tuskaisen sielun kaipauksen. Hän oli jo kotona herättänyt miehen sydämessä synnintunnon. Miehen katuessa syntejään ja uskoessa Jeesuksen voimaan tehdä hänet terveeksi Jeesuksen armo oli siunannut hänen sydäntään. Jeesus oli nähnyt ensin miehen sydämessä heräävän pienen uskonkipinän, joka sitten oli kasvanut vakaumukseksi siitä, että Jeesus oli syntisten ainoa auttaja, ja Jeesus oli havainnut tämän uskon lujittuvan joka kerta, kun miesraukka oli yrittänyt päästä Hänen luokseen. Kristus oli itse vetänyt tätä kärsivää sielua puoleensa. Ja nyt kaikuivat miehen korvissa ihanan musiikin tavoin Vapahtajan sanat: »Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.»⁴⁾

Syyllisyyden taakka kirpoaa miehen sielusta. Hän ei saata epäillä. Kristuksen sanat paljastavat Hänen kykynsä lukea sydämen ajatukset. Kuka voisi väittää, ettei Hänellä olisi valta antaa syntejä anteeksi? Miehen epätoivo muuttuu toivoksi ja raskasmielisyys iloksi. Ruumiillinen tuska on poissa ja hänen koko olemuksensa on uudistunut. Hän ei pyydä enempää, hän vain makaa siinä hiljaa ja rauhallisesti, hän on liian onnellinen voidakseen pukea ajatuksiaan sanoiksi.

Monet seurasivat henkeään pidätellen tämän ihmeellisen tapahtuman kulkua. Monet tunsivat sisimmässään, että Kristus oli tarkoittanut sanansa kehoitukseksi heillekin. Olivathan hekin sielultaan sairaita, synnin tähden! Toivoivathan hekin vapautusta tästä taakastansa!

Mutta fariseukset, jotka pelkäsivät kadottavansa vaikutusvaltansa kansaan, sanoivat sydämessään: »Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?»⁵⁾

Silloin Jeesus suuntasi heihin katseensa, jonka edessä he kyyristyivät ja vetäytyivät taaksepäin, ja sanoi: »Miksi te

4) Matt. 9: 2. 5) Mark. 2: 7.

ajattelette pahaa sydämessänne? Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa: 'Nouse ja käy'? Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin» — hän sanoi halvatalle — »nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.»⁶⁾

Mies, joka oli paareilla tuotu Jeesuksen luo, nousi *nyt* jaloilleen reippaana ja täysissä voimissa. »Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: »Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet.»⁷⁾

Tuota halvaantunutta ruumista ei kyennyt parantamaan muu kuin luomisvoima. Sama ääni, jonka käskystä elämän henki oli tullut maan tomusta luotuun ihmiseen, lausui nyt elämän sanoja tälle kuolemaisillaan olevalle halvatalle. Ja sama voima uudisti sydämenkin. Hän, joka luodessaan »sanoi ja tapahtui niin», joka »käski, ia se oli tehty»,⁸⁾ herätti tuon rikoksiinsa ja synteihin kuolleen sielun uuteen elämään. Tämä ruumiin parantaminen todisti siitä voimasta, joka oli uudistanut sydämen. Kristus käski halvaantuneen nousta ja mennä — »tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi».

Kristus oli parantanut halvaantuneen sekä sielun että ruumiin. Mies tarvitsi sielun terveyttä, ennen kuin hän osasi antaa arvoa ruumiin terveydelle. Ennen kuin Kristus saattoi parantaa ruumiillisen sairauden, Hänen oli lääkittävä sielua, puhdistettava se synneistä. Tätä opetusta me emme saa jättää huomioon ottamatta. Nykyäänkin on tuhansia ruumiillisesta sairaudesta kärsiviä, jotka halvaantuneen tavoin kaipaavat sanomaa: »Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.» Synnin taakka sekä siihen liittyvä levottomuus ja ainainen kaipaus ovat heidän tautiensa perussyynä. He eivät voi saada lievitystä, ennen kuin tulevat sielun Parantajan luo. Se rauha, jonka Hän yksin voi antaa, on virvoittava sielun ja hengen ja parantava ruumiin.

⁶⁾ Matt. 9: 4—6. ⁷⁾ Mark. 2: 12. ⁸⁾ Ps. 33: 9.

Halvaantuneen parantuminen näin ihmeellisellä tavalla jätti ihmisiin sellaisen vaikutuksen, kuin taivas olisi auennut ja he olisivat saaneet aavistuksen tulevan, paremman maailman ihanuudesta. Kun parantunut mies vuodettaan kantaen kulki kansanjoukon läpi ylistäen Jumalaa joka askeleellaan, antoivat ihmiset hänelle tietä. He katselivat häntä pelonsekaisella kunnioituksella ja kuiskailivat toinen toisilleen: »Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä.»⁹⁾)

Kun halvaantunut palasi kotiinsa kantaen vaivattomasti vuodetta, jossa hänet vielä äsken oli kannettu rakkaittensa luota, syntyi hänen perheensä keskuudessa suuri riemu. He kerääntyivät hänen ympärilleen ilosta itkien ja uskalsivat tuskin uskoa silmiään. Mies oli heidän keskellään täysissä ruumiin voimissa. Nuo käsivarret, joiden he olivat nähneet olevan aivan elottomat, olivat valmiit noudattamaan hänen tahtoansa, ja iho, joka oli ollut kurttuinen ja lyijynharmaa, oli nyt terve ja verevä. Hän käveli varmoin, kevein askelin. Ilo ja toivo kuvastui hänen kasvojensa jokaisesta piirteestä, joissa puhtauden ja rauhan ilme oli tullut synnin ja kärsimysten uurteiden sijaan. Kiitos- ja ylistysvirret kohosivat tästä kodista ja Jumala tuli kirkastetuksi Pojassansa, joka oli uudistanut toivottomalle toivon ja sairaalle väkevyyden. Tämä mies ja hänen parheensä olivat valmiita uhraamaan elämänsä Jeesuksen tähden. Ei pieninkään epäily himmentänyt heidän uskoaan, eikä vähäisinkään epäusko saanut turmella heidän uskollisuuttaan häntä kohtaan, joka oli tuonut niin paljon valoa heidän synkkään kotiinsa.

Kiitä Herraa, minun sieluni,
ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää nimeänsä.
Kiitä Herraa, minun sieluni,
äläkä unhota, mitä hyvää Hän oh sinulle tehnyt,
Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi
ja parantaa kaikki sinun sairautesi,
joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta
ja kruunaa sinut **armolla** ja laupeudella,

⁹⁾ Luuk. 5: 26.

joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään,
niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.
Herra tekee vanhurskauden
ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille.
Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä,
Israelin lapsille suuret tekonsa.
Laupias ja armahtavainen on Herra,
pitkämielinen ja suuri arnessa.
Ei Hän aina riitele
eikä pidä vihaa iankaikkisesti.
Ei Hän tee meille syntiemme mukaan
eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan.
Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta;
niin voimallinen on Hänen armonsa niitä kohtaan,
jotka Häntä pelkäävät.
Niin kaukana kuin itä on lännestä,
niin kauas Hän siirtää meistä rikkomuksemme.
Niinkuin isä armahtaa lapsiansa,
niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.
Sillä Hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme:
Hän muistaa meidät tomuksi.¹⁰⁾)

»Tahdotko tulla terveeksi?»

»Nouse, ota vuoteesi ja käy.»

»Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hepreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää. Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista.»¹¹⁾)

Määrättyinä aikoina tämän lammikon vesi alkoi kuohua. Uskottiin, että se tapahtui yliluonnollisten voimien vaikutuksesta. Niinikään uskottiin, että se, joka ensimmäisenä veden kuohuessa ennätti astua veteen, »parantuisi, sairastipa hän sitten mitä tautia tahansa». Satoja sairaita oleskeli tällä paikalla; heitä oli niin paljon, että kun sairaat veden alkaessa kuohua ryntäsivät eteenpäin, jäivät heikommat sairaat, niin miehet, naiset kuin lapsetkin, toisten jalkoihin tallattaviksi.

) Ps. 103: 1—14. ¹¹⁾ Joh. 5: 2, 3.

Useat eivät päässeet edes lammikon reunalle, ja moni, joka pääsi sinne asti, nääntyi sen äärelle. Paikalle oli rakennettu katoksia, jotka suojelivat sairaita päivän helteeltä ja yön kylmyydeltä. Muutamat viettivät yönsäkin näissä pylväskäytävissä ja ryömivät joka päivä lammikon reunalle turhaan apua etsien.

Kävellessään kerran yksinään Jerusalemissa mietteissään ja rukouksiin vaipuneena Jeesus saapui lammen rannalle. Hän näki nuo kärsivät ihmisraukat odottamassa siellä, niin kuin he kuvittelivat, ainoata parantumismahdollisuuttaan. Hän olisi tahtonut käyttää voimaansa ja parantaa kaikki kärsivät. Mutta oli sapatti. Ihmiset olivat menossa temppeliin jumalanpalvelukseen, ja Hän tiesi, että parannustyö olisi herättänyt juutalaisten ennakkoluulon, mikä olisi keskeyttänyt Hänen toimintansa siellä.

Vapahtajan huomio kiintyy erikoisesti erääseen sairaaseen, jonka tila oli äärimmäisen kurja, mieheen, joka oli ollut avuton raajarikko jo kolmekymmentäkahden vuotta. Hänen sairautensa oli suureksi osaksi hänen omien huonojen elämäntapojensa seuraus, ja ihmiset pitivätkin sitä Jumalan rangaistuksena. Yksinään, ilman ystäviä ja tuntien olevansa Jumalan armoa vailla oli tuo miesraukka viettänyt pitkät vuodet kurjuudessa.

Oli tosin niitäkin, jotka säälivät häntä, ja kun veden odoitettiin kuohuvan, kantoivat nämä armeliaat ihmiset miesraukan pylväskäytävään lammen läheisyyteen. Mutta aina kun tuo ratkaiseva hetki koitti, ei hänen lähellään ollut ketään, joka olisi auttanut häntä veteen. Hän näki veden kuohuvan, mutta ei ollut koskaan onnistunut pääsemään pitemmälle kuin lammen reunalle. Toiset, voimakkaammat, olivat ehtineet syöksyä veteen ennen häntä. Heikko ja avuton kun oli, ei hän kyennyt menestyksellä kilpailemaan toisten kanssa. Hyödyttömät ponnistukset, tuska ja pettymykset kuluttivat hänen viimeisetkin voimansa.

Raajarikko lepäsi karkealla matollaan ja sattumalta nosti päätään katsellakseen lammelle päin, kun joku kumartui

hänen puoleensa. Hän näki hellät, säälivät kasvot ja kuuli sanat: »Tahdotko tulla terveeksi?» Miehen rinnassa syttyi toivo. Hän tunsu sisimmässään, että nyt oli apua tuleva tavalla tai toisella. Mutta pian toivo sammui, kun hän muisti, miten usein hän turhaan oli pyrkinyt veteen ja miten pieni oli enää se mahdollisuus, että hän eläisi siihen asti kun vesi jälleen alkaisi kuohua. Hän kääntyi pois päin ja sanoi väsymyksenä: »Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammiin, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua.»

Silloin Jeesus sanoo hänelle: »Nouse, ota vuoteesi ja käy.»¹²⁾ Sairas katsahtaa Jeesukseen uusin toivein. Jeesuksen kasvoissa on ilme ja Hänen äänessään sävy, jota mies ei ole tavannut kellään toisella. Koko Hänen olemuksensa näyttää henkivän rakkautta ja voimaa. Raajarikko tarttuu uskossa Jeesuksen sanoihin. Hän tahtoo epäröimättä totella Hänen käskyään, ja kun hän sen tekee, koko hänen ruumiinsa voimistuu. Uutta elämää virtaa jokaiseen hermoon ja lihakseen, ja hänen surkastuneet jäsenensä vahvistuvat. Hän hypähtää jaloilleen ja lähtee matkaansa varmoin, kevein askelin, ylistäen Jumalaa ja riemuiten uusista voimistaan.

Jeesus ei ollut luvannut rammalle mitään jumalallista apua. Mies olisi voinut sanoa: »Herra, jos tahdot tehdä minut terveeksi, niin tahdon totella sanojasi.» Hän olisi voinut epäillä ja siten menettää ainoan mahdollisuutensa tulla terveeksi. Mutta ei, hän uskoi Jeesuksen sanoihin, uskoi parantuneensa; ja hän yritti heti nousta. Jumala myös antoi hänelle voimia; hän tahtoi kävellä ja hän kykeni siihen. Noudatamalla Kristuksen käskyä hän parantui.

Synti on erottanut meidät Jumalan elämästä. Sielumme on surkastunut. Me itessämme olemme yhtä kyvyttömiä elämään pyhää elämää kuin tuo raajarikko oli kävelemään. Monet toteavat avuttomuutensa ja kaipaavat sellaista hengellistä elämää, joka saattaisi heidät sopusointuun Jumalan

¹²⁾ Joh. 5: 6—8.

kanssa. He pyrkivätkin sellaiseen, mutta turhaan. Epätoivoissaan he huudahtavat: »Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?»¹³⁾ Luokoot nämä kilvoittelevat katseensa ylös. Vapahtaja kääntyy näiden omalla **verellään** lunastamiensa puoleen ja lausuu hellästi: »Tahdotko tulla terveeksi?» Hän kehoittaa sinua nousemaan terveenä ja rauha sydämessä. Älä jää tunnustelemaan, oletko jo terve, vaan usko Vapahtajan sanoihin. Aseta tahtosi Hänen käytettäväkseen. Tahdo palvella Häntä, ja toimimalla Hänen sanojensa mukaisesti saat voimaa. Kahlehtipa sielua tai ruumista mikä synnillinen tapa tai intohimo tahansa, Kristus voi sekä tahtoo siitä vapauttaa. Hän tahtoo antaa elämän **sieluille**, jotka ovat »kuolleet rikoksiinsa ja synteihinsä».¹⁴⁾ Hän tahtoo vapauttaa synnin kahleista heikot ja onnettomat sielut.

Synti on myrkyttänyt elämän lähteet. Mutta Kristus sanoo: »Minä tahdon ottaa sinun syntisi ja antaa sinulle **rauhan**. Minä olen ostanut sinut verelläni; sinä olet minun. Minun armoni on terästävä sinun tahtoasi ja minä olen vapauttava sinut omantunnontuskistasi.» Kun joudut kiusauksiin, kun murheet ja levottomuus ahdistavat sinua, kun olet suorastaan epätoivon partaalla, katso silloin Jeesukseen, ja Hänen olemuksestaan säteilevä kirkkaus on karkoittava sinua ympäröivän pimeyden. Kun synti pyrkii sielusi valtiaaksi ja lepää raskaana omallatunnollasi, katso silloin Vapahtajaan. Hänen armonsa kykenee karkoittamaan synnin. Käännä kiitollinen, mutta vielä epävarma sydämesi Vapahtajan puoleen. Tartu siihen toivoon, joka on sinulle annettu. Kristus tahtoo ottaa sinut perheensä jäseneksi. Hän on auttava sinua heikkoudessasi; Hän tahtoo johtaa sinua askel askeleelta. Laske kätesi turvallisesti Hänen käteensä ja anna Hänen tahtaa sinua.

Älä milloinkaan ajattele Kristuksen olevan kaukana. Hän on aina lähellä. Hänen rakkautensa ympäröi sinua. Muista

¹³⁾ Room. 7: 24. ¹⁴⁾ Ef. 2: 1.

Häntä etsiessäsi, että Hän itse toivoo sinun löytävän Hänet. Hän ei tahdo sinun koskettavan vain Hänen viittaansa, vaan toivoo sinun jatkuvasti vaeltavan Hänen yhteydessään.

»Menee, äläkätästedesenäsyntiätee»

Lehtimajanjuhla oli juuri päättynyt. Jerusalemin papit ja **kirjanoppineet** olivat punoneet salajuonia Jeesusta vastaan, mutta olivat epäonnistuneet, ja kun ilta tuli, »menivät he kukin kotiinsa, mutta Jeesus meni Öljymäelle».¹⁵⁾ Kaupungin melusta ja hälinästä kiihtyneiden kansanjoukkojen ja salakavaliinien rabbiinien joukosta Jeesus vetäytyi öljypuiden siimekseen, voidakseen täällä hiljaisuudessa olla kahden Jumalan kanssa. Mutta varhain aamulla Hän palasi temppeliin, ja kun kansa kokoontui Hänen ympärilleen, Hän istuutui opettamaan heitä.

Pian Hänet kuitenkin keskeytettiin. Joukko fariseuksia ja kirjanoppineita lähestyi Häntä laahaten mukanaan kauhun valtaamaa naista, jota he äänekkäästi ja kiihtyneesti syyttivät seitsemännen käskyn rikkomisesta. He työnsivät hänet Jeesuksen luo ja sanoivat kunnioitusta teeskennellen: »Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä **sanot?**»¹⁶⁾

Heidän teeskenneltyyn kunnioitukseensa kätkeytyi hyvin suunniteltu salajuoni Jeesuksen tuhoamiseksi. Jos Jeesus julistaisi naisen syyttömäksi, voitaisiin Häntä syyttää Mooseksen lain halveksimisesta. Jos Hän taas julistaisi naiselle kuolemantuomion, voitaisiin Häntä roomalaisten edessä syyttää siitä, että Hän oli anastanut näille kuuluvan tuomiovallan.

Jeesus katseli tuota kohtausta — pelon ja häpeän vallassa olevaa syytettyä ja noita ankarannäköisiä uskonnollisia mahtimiehiä, jotka eivät tunteneet hituistakaan sääliä. Hänen tah-

¹⁵⁾ Joh. 7: 53; 8: 1. ¹⁶⁾ Joh. 8: 4, 5.

rattoman puhdas sielunsa kavahti tällaista näkyä. Hän ei osoittanut millään tavalla, että olisi kuullut kysymyksen, vaan kumartui ja maahan katsellen alkoi kirjoittaa hiekkiaan.

Kärsimättöminä Jeesuksen viivyttelystä ja ilmeisestä välinpitämättömyydestä syyttäjät tulivat yhä lähemmäksi pakottaakseen Hänen kiinnittämään huomionsa asiaan. Mutta kun heidän silmänsä seuratessaan Jeesuksen katsetta osuivat maahan Hänen jalkainsa juureen, vaikenivat he. Siinä olivat kirjoitettuina heidän oman elämänsä salaiset rikokset.

Jeesus ojentautui, kiinnitti katseensa noihin vehkeileviin vanhimpiin ja sanoi: »Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä.»¹⁷⁾ Hän kumartui jälleen ja jatkoi kirjoitteluaan.

Hän ei ollut syrjäyttänyt Mooseksen lakia eikä loukannut Rooman tuomiovaltaa. Syyttäjät olivat kärsineet tappion. Nyt he seisoivat siinä tuon ääretöntä puhtautta säteilevän olennon edessä syyllisinä ja tuomittuina, tekopyhyiden viitasta riisuttuina. He vapisivat pelosta, että heidän salaiset syntinsä paljastettaisiin kansalle, ja hiipivät pois pää kumarassa ja silmät maahanluotuina ja jättivät uhrinsa säälivän Vapahtajan huostaan.

Jeesus nousi, katsoi naiseen ja sanoi: »Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?» Hän vastasi: »Herra, ei kukaan.» Niin Jeesus sanoi hänelle: »En minäkään sinua tuomitse, mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.»¹⁸⁾

Nainen oli seisonut Jeesuksen edessä pelosta vapisten. Jeesuksen sanat: »Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä», olivat kuulostaneet hänestä kuolemantuomiolta. Hän ei uskaltanut katsahtaa Vapahtajan kasvoihin, vaan odotti äänettömänä tuomiotaan. Hämmästykseseen hän näki syyttäjiensä poistuvan sanattomina ja hämillään, ja sitten hän kuuli nämä toivoa herättävät sanat: »En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää

syntiä tee.» Hänen sydämensä suli, hän heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen, ilmaisi nyhkyttäen suuren kiitollisuutensa ja rakkautensa ja tunnusti syntinsä katkerin kyynelin.

Tästä hetkestä alkoi hänen uusi elämänsä, Jumalalle pyhitetty puhdas elämä. Nostaessaan tämän langenneen sielun Jeesus teki suuremman ihmetyön kuin parantaessaan vaikeimmankin ruumiillisen sairauden. Paransihan Hän sielullisen sairauden, joka on iankaikkiseksi kuolemaksi. Tästä katuvasta naisesta tuli eräs Hänen uskollisimpia seuraajiaan. Uhrautuvalla rakkaudellaan ja uskollisuudellaan Hän osoitti kiitollisuutensa osallisuudestaan Jeesuksen pelastavasta armosta. Tätä langennutta naista maailma ylenkatsoi ja pilkkasi, mutta synnitön Vapahtaja sääli häntä ja ojensi hänelle auttavan kätensä. Tekopyhät fariseukset arvostelivat naista ankarasti, mutta Jeesus sanoi hänelle: »Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.»

Jeesus tuntee kunkin ihmisen olosuhteet. Mitä suurempi on syntisen syyllisyys, sitä enemmän hän tarvitsee Vapahtajaa. Vapahtajan sydän, joka on tulvillaan jumalallista rakkautta ja myötätuntoa, kiintyy eniten juuri niihin, jotka pahimmin ovat kietoutuneet vihollisen pauloihin. Omalla virellään Hän on allekirjoittanut ihmissuvun vapautuskirjan.

Jeesus ei haluaisi näin kalliilla hinnalla ostamiensa sielujen joutuvan vihollisen kiusausten kohteiksi. Hän ei tahdo meidän tuhoutuvan. Hän, joka piti kurissa leijonat niiden luolassa ja kulki uskollisten todistajiensa kanssa roihuavien liekkien keskellä, on yhtä valmis toimimaan meidän hyväksemme, kukistamaan kaiken pahan meidän luonnossamme. Tänäänkin Hän esiintyy vielä armon alttarin äärellä rukoillen Jumalaa niiden puolesta; jotka kaipaavat Hänen apuaan. Hän ei torju luotaan ainoatakaan itkevää, katuvaa sielua. Mielellään Hän antaa anteeksi kaikille, jotka tulevat Häneltä etsimään anteeksiäntoa ja virvoitusta. Hän ei ilmaise kenellekään kaikkea sitä, mitä Hän voisi ilmoittaa, mutta Hän rohkaisee jokaista arkaa sielua. Kaikki, jotka vain haluavat,

¹⁷⁾ Joh. 8: 7. ¹⁸⁾ Joh. 8: 10, 11.

voivat turvautua Jumalan voimaan ja tehdä rauhan Hänen kanssaan, ja Jumala on antava heille rauhan.

Jeesus nostaa ne sielut, jotka etsivät turvaa Hänestä, niin korkealle, etteivät mitkään syytökset tai moitteet tavoita heitä. Eivät ihmiset eivätkä pahat enkelit voi syyttää näitä sieluja. Kristus tekee heidät osallisiksi omasta jumalallisesta luonteestaan. He saavat olla tuon suuren Syntienkantajan rinnalla siinä häikäisevässä valossa, mikä säteilee Jumalan valtaistuimelta.

Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa »kaikesta synnistä».¹⁹⁾

»Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän puolestamme.»²⁰⁾

»Saalis riistetään väkevältä»

K Kristus osoitti omaavansa täydellisen vallan hallita tuulia ja aaltoja sekä pahojen henkien riivaamia ihmisiä. Hän, joka tyynnytti myrskyn ja asetti pauhaavan meren, antoi levon ja rauhan myös mielisairaille ja Saatanan vaivaamille sieluille.

Jeesus puhui Kapernaumin synagoogassa tehtävästään, synnin orjien vapauttamisesta, kun kauhea kirkaisu keskeytti Hänet. Eräs mielipuoli ryntäsi esiin kansanjoukosta ja huusi: »Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasa-retiläinen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.»²¹⁾

Jeesus nuhteli saastaista henkeä sanoen: »Vaikene ja lähde hänestä.» »Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta.»²²⁾

Syy tämänkin miehen kärsimyksiin oli hänen omassa elämässään. Synnilliset huvitukset olivat kiehtoneet hänen mielensä, ja hän oli aikonut tehdä elämänsä yhdeksi ainoaksi

suureksi juhlaaksi. Hillittömyys ja kevytmielisyys turmelivat hänen luonteensa jalot ominaisuudet, ja Saatana sai hänet kokonaan valtaansa. Omantunnontuskat heräsivät liian myöhään. Kun hän olisi nyt tahtonut uhrata omaisuutensa ja luopua nautinnoistaan saavuttaakseen takaisin miehuutensa voimat, hän oli auttamattomasti kietoutunut sielun vihollisen pauloihin.

Vapahtajan läheisyydessä hänessä heräsi vapauden kaipaus, mutta paholainen asettui vastustamaan Kristuksen voimaa. Kun mies koetti vedota Jeesuksen apuun, asetti paha henki sanat hänen suuhunsa, ja mies huusi tuskissaan ja peloissaan. Riivattu käsitti osittain olevansa sellaisen olennon läheisyydessä, joka saattaisi hänet vapauttaa, mutta kun hän koetti tulla lähemmäksi tarttuakseen tuohon väkevään käteen, erään toisen tahto pidätti häntä, ja tuon toisen sanat pääsivätkin hänen huuliltaan. Taistelu Saatanan vallan ja hänen oman vapauden kaipauksensa välillä oli hirvittävä. Näytti siltä kuin tuon vihollisen kiduttaman miesparan täytyisi menettää henkensä tässä ankarassa taistelussa, mikä oli tuhonnut hänen parhaan miehuutensa. Mutta Vapahtaja puhui valtuuksin ja päästi vangitun vapauteen. Mies, joka vielä äsken oli ollut pahan hengen riivaama, seisoi nyt ihmettelevän kansanjoukon ympäröimänä vapaana ja kyeten täydellisesti hillitsemään itsensä.

Iloisena hän ylisti Jumalaa vapautumisestaan. Hänen silmistään, joista vielä äsken oli kuultanut mielipuolisuuden hehku, säteili nyt järjen valo, ja niistä tulvaili kiitollisuuden kyöneleitä. Ihmiset olivat mykkinä hämmästyksestä. Mutta kun he vihdoinkin kykenivät puhumaan, sanoivat he toinen toisilleen: »Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat Häntä.»²³⁾

Vielä nykyäänkin on paljon ihmisiä, jotka ovat pahojen henkien vallassa niinkuin tuo riivattu mies Kapernaumissa. Kaikki, jotka ehdoin tahdoin rikkovat Jumalan käskyjä vas-

¹⁹⁾ Mark. 1: 27.

¹⁹⁾ 1. Joh. 1: 7. ²⁰⁾ Room. 8: 33, 34. ²¹⁾ Mark. 1: 24. ²²⁾ Luuk. 4: 35.

taan, antautuvat Saatanan hallintaan. Moni leikittelee pahan kanssa siinä luulossa, että voi milloin tahansa sen lopettaa, mutta paha houkuttelee häntä yhä, kunnes hän huomaa olevansa kokonaan itseänsä väkevämmän vallassa. Hän ei voi paeta tuota salaperäistä voimaa. Jokin salainen synty tai intohimo saattaa pitää häntä yhtä lujasti kahleissa, kuin paha henki piti Kapernaumissa tuota riivaamaansa miestä.

Hänen tilansa ei kuitenkaan ole toivoton. Jumala ei johda mieltämme ilman meidän omaa suostumustamme, vaan jokaisella ihmisellä on vapaus valita, minkä vallan hän haluaa ohjaamaan elämäänsä. Kukaan ei ole vajonnut niin syvälle, kukaan ei ole niin kurja, ettei voisi saada pelastusta Kristuksessa. Tosin riivattu mies, tahtoessaan rukoilla, saattoi toistaa vain Saatanan sanoja, mutta Jumala kuuli hänen sydämensä sanattoman huokauksen. Jumala kuulee jokaisen häädässä olevan sielun avunhuudon, vaikka tämä ei kykenisiäkään pukemaan sitä sanoiksi. Niitä, jotka suostuvat tekemään liiton Jumalan kanssa, Hän ei jätä Saatanan valtaan eikä heidän oman luontonsa heikkouden varaan.

»Otetaanko sankarilta saalis, tai riistetäänkö vangit vanhurskaalta? Sillä näin sanoo Herra: Vaikka vangit otettaisiin sankarilta ja saalis riistettäisiin väkevältä, niin minä kuitenkin taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi.»²⁴⁾

Ilmeellinen on oleva muutos siinä ihmisessä, joka uskossa avaa sydämensä oven Vapahtajalle.

»Katso, minä olen antanut teille vallan tallata kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava»

Samoin kuin kaksitoista apostolia saivat ne seitsemänkymmentä opetuslastakin, jotka Jeesus myöhemmin lähetti lähetystyöhön, yliluonnollisia lahjoja tehtävänsä vahvistukseksi. Kun heidän työnsä oli päättynyt, he palasivat iloiten

²⁴⁾ Jes. 49: 24, 25.

ja sanoivat: »Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.» Jeesus vastasi: »Minä näin Saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.»²⁵⁾

Siitä lähtien ovat Kristuksen seuraajat saaneet pitää Saatanaa voitettuna vihollisena. Jeesus hankki heille voiton ristillä, ja Hän toivoo heidän omistavan itselleen tämän voiton. Hän sanoi: »Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.»²⁶⁾

Pyhän Hengen kaikkivalta on jokaisen katuvaan sielun tukena. Kristus ei salli yhdenkään sellaisen sielun, joka parannusta tehden ja katuen pyytää Hänen suojelustaan, joutua vihollisen valtaan. On totta, että Saatanana on voimakas olento, mutta meillä on, Jumalalle kiitos, väkevä Vapahtaja, joka on heittänyt paholaisen pois taivaasta. Saatanan mieleen on, kun me ylistämme hänen valtaansa. Miksi emme puhu Jeesuksesta? Miksi emme ylistä Hänen voimaansa ja rakkauttaan?

Lupauksen sateenkaari, joka ympäröi valtaistuinta korkeudessa, on ikuisena todistuksena siitä, että »niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.»²⁷⁾ Se todistaa koko maailmankaikkeudelle, että Jumala ei koskaan hylkää lapsiaan taistelussa pahaa vastaan. Se lupaa meille voiman ja suojeluksen, niin kauan kuin itse valtaistuinkin pysyy.

²⁵⁾ Luuk. 10: 17, 18. ²⁶⁾ Luuk. 10: 19. ²⁷⁾ Joh. 3: 16.

Parannettu palvelemaan

»Mene kertomaan, miten suuria asioita Jumala on sinulle tehnyt.»

On aamu Galilean meren rannalla. Jeesus ja Hänen opetuslapsensa ovat juuri saapuneet rannalle myrskyisen yönsä jälkeen merellä, ja nousevan auringon valo hipaisi meren pintaa ja maata ikäänkuin rauhalla siunaten. Mutta kun he astuvat **maihiin**, kohtaa heitä näky, pelottavampi kuin myrskyvävä meri. Jostakin **piilopaikasta**, haudoistansa syöksyy kaksi mielipuolta heitä kohti aivan kuin repiäkseen heidät palasiksi. He ovat paenneet jostakin vankilasta, koska he laahaavat **perässään** katkomiaan kahleita. Heidän ihonsa on hiertynyt verille, heidän silmänsä kiiluvat pitkän ja takkuisen tukan **alta**, tosiaan ihmistä muistuttava näyttää tyystin heistä hävinneen, he muistuttavat enemmän villipetoja kuin ihmisiä.

Opetuslapset tovereineen pakenevat kauhuissaan, mutta pian he huomaavat, ettei Jeesus olekaan heidän **seurassaan**, ja he kääntyvät takaisin etsimään Häntä. Jeesus seisoo edelleenkin siinä paikassa, mihin he olivat Hänet jättäneet. **Hän**, joka tyynnytti myrskyn, joka on ennen taistellut Saatanaa vastaan ja voittanut hänet, ei pakene näitä pahoja henkiä. Kun miehet, hammasta purren ja suu vaahdossa, lähestyvät Jeesusta, Hän kohottaa kätensä, joka vähää aikaisemmin oli asettanut meren aallot, eivätkä miehet voi tulla lähemmäksi.

He seisovat Hänen edessään raivoissaan, mutta ovat voimattomia.

Jeesus kääntää vallallaan saastaisia henkiä lähtemään heistä. Nuo onnettomat miehet käsittävät, että nyt on läsnä Olento, joka voi vapauttaa heidät noista kiduttavista pahoista hengistä. He lyyhistyvät Jeesuksen jalkojen juureen anoakseen Häneltä armoa, mutta kun he avaavat huulensa, puhuvatkin pahat henget heidän kauttaan huutaen: »Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?»¹⁾

Pahojen henkien on pakko jättää uhrinsa, ja riivatuissa tapahtuu ihmeellinen muutos. Valo tunkeutuu heidän sieluunsa. Heidän silmistään loistaa nyt järjen valo. Heidän kasvosensa, jotka niin kauan olivat kantaneet Saatanan kuvaa, muuttuvat äkkiä lempeiksi, veriset kädet ovat hiljaa ja miehet korottavat äänensä Jumalan ylistykseksi.

Kun riivaajahenget on ajettu pois noista miehistä, joita ne ovat pitäneet asumuksinaan, menevät ne sikoihin ja syöksevät ne turmioon. Sikojen hoitajat kiiruhtavat kertomaan tapahtumasta, ja seudun koko väestö kerääntyy Jeesusta vastaan. Nämä kaksi riivattua miestä ovat olleet seudun kauhuna, mutta nyt he ovat siisteissä vaatteissa ja järjissään istuvat Jeesuksen jalkojen juuressa kuunnellen Hänen sanojaan ja ylistäen Hänen nimeään, joka on tehnyt heidät terveiksi. Mutta ne, jotka katselevat tätä ihmeellistä näkyä, eivät riemuitse. Heistä sikojen menetys tuntuu suuremmalta tappiolta, kuin näiden Saatanan vankien vapautus oli voitto. Kauhistuneina he tungskelevat Jeesuksen ympärillä ja pyytävät Häntä poistumaan kylästään. Jeesus noudattaa heidän pyyntöään, ja lähtee heti veneellä toiselle rannalle.

Nuo riivaajahengistä parantuneet ovat kokonaan toisenlaisten tunteiden vallassa. He haluavat jatkuvasti olla vapauttajansa seurassa. Hänen läheisyydessään he tuntevat **olevansa** turvassa niiltä pahoilta hengiltä, jotka ovat vaivanneet

Matt. 8:29.

heitä ja tuhonneet heidän miehuutensa voimat. Kun Jeesus on aikeissa lähteä veneeseen, pysyttelevät he aivan Hänen vierellään, polvistuvat Hänen jalkojensa juureen ja pyytävät saada olla aina Hänen lähellä, jotta he voisivat kuunnella Hänen sanojaan. Mutta Jeesus käskee heidän mennä kotiin kertomaan niistä suurista asioista, joita Herra on heille tehnyt.

Tässä on heille tehtävä — mennä pakanalliseen kotiin kertomaan niistä suurista siunauksista, joita ovat Jeesukselta saaneet. Heidän on vaikeata erota Vapahtajasta. Heillä tulee olemaan suuria vaikeuksia joutuessaan elämään yhdessä pakanallisten maanmiestensä kanssa, jotka eivät tunnusta Jeesusta. Lisäksi heidän pitkäaikainen eristyneisyytensä yhteiskunnasta oli tehnyt heidät sopimattomiksi tähän työhön. Mutta kun Jeesus osoitti heille heidän velvollisuutensa, olivat he heti valmiit tottelemaan.

He eivät kertoneet Jeesuksesta yksinomaan omalle perheelleen ja naapureilleen, vaan he menivät julistamaan Hänen pelastavaa voimaansa aina Dekapolikseen asti kertomalla, kuinka Hän oli vapauttanut heidät pahoista hengistä.

Vaikka gerasalaiset eivät olleetkaan vastaanottaneet Jeesusta, ei Hän jättänyt heitä heidän itse valitsemaansa pimeyteen. Kun he pyysivät Häntä lähtemään pois heidän kylästään, eivät he vielä olleet kuulleet Hänen sanomaansa, eivätkä siis tienneet, mitä hylkäsivät. Sen tähden Hän lähetti ne, joita he eivät kieltäytyneet kuuntelemasta, viemään heille valoa.

Saatanan tarkoitus oli erottaa tuon seudun asukkaat Vapahtajasta ja estää evankeliumin saarnaaminen siellä, ja siksi hän johti sikalauman tuhon omaksi. Mutta tämä tapaus se innostuttikin tuota seutukuntaa enemmän kuin mikään muu kiinnittäen heidän huomionsa Kristukseen. Vapahtaja tosin itse poistui seudulta, mutta ne miehet, jotka Hän oli parantanut, jäivät todistamaan Hänen voimastaan. Näistä miehistä, jotka olivat olleet pimeyden ruhtinaan välikappaleita, tuli nyt valon kanavia, Jumalan Pojan sanansaattajia. Kun Jeesus

palasi Dekapolikseen, kokoontuivat ihmiset Hänen ympärilleen, ja kolmessa päivässä kuuli tuhansiin nouseva ihmisjoukko kaikilta lähiseuduilta pelastuksen sanoman.

Ne kaksi Jeesuksen riivaajahenkien kahleista vapauttamaa miestä olivat ensimmäiset lähetysaarnajat, jotka Hän lähetti Dekapoliin seuduille julistamaan evankeliumia. Nämä miehet olivat kuulleet Hänen sanojaan vain lyhyen ajan. He eivät olleet kuulleet edes ainoatakaan Jeesuksen pitämää puhetta. He eivät kyenneet opettamaan kansaa sillä tavalla kuin ne opetuslapset, jotka olivat päivästä toiseen saaneet olla Kristuksen seurassa. Mutta he saattoivat kertoa, mitä he tiesivät, mitä he itse olivat nähneet ja kuulleet ja miten itse olivat kokeneet Vapahtajan voiman. Tähän kykenee jokainen sielu, jonka sydäntä Jumalan armo on koskettanut. Tämä on se todistus, jota antamaan Herramme meitä kutsuu ja jota ilman maailma tuhoutuu.

Evankeliumia ei saa esittää elottomana oppina, vaan koko elämän uudistavana elävänä voimana. Jumala toivoo palvelijainsa todistavan siitä, että ihmiset Hänen armonsä avulla voivat saavuttaa Kristuksen kaltaisen luonteen ja riemuita Hänen suuren rakkautensa varmuudesta. Hän toivoisi meidän todistavan siitä, että Hän ei ole tyytyväinen, ennen kuin kaikki ne, jotka tahtovat vastaanottaa pelastuksen, ovat kääntyneet ja saaneet pyhät etuoikeutensa Hänen poikinaan ja tyttärinään.

Nekin, joiden maallinen vaellus on eniten loukannut Hänen mieltään, Hän mielellään ottaa vastaan. Kun he katuvat, Hän antaa heille Pyhän Henkensä ja lähettää heidät uskottomien leiriin julistamaan Hänen armoansa. Nekin sielut, jotka ovat alentuneet Saatanan välikappaleiksi, voivat vielä Kristuksen voimasta muuttua vanhurskauden sanansaattajiksi, ja Hän voi tällöin lähettää heidät kertomaan, kuinka suuria Herra on tehnyt heille ja miten Hän on heitä armahtanut.

Sinun pitää ylistämän Herraa

Kun uskon kosketus oli parantanut Kapernaumin naisen, Jeesus toivoi hänen puhuvan toisillekin siitä siunauksesta, joka oli tullut hänen osakseen. Evankeliumin suomia lahjoja ei kukaan saa varata itselleen kuin varkein eikä niistä salassa nauttia.

»Te olette minun todistajani, sanoo Herra, ja minä olen Jumala.»²⁾

Jumalan uskollisuuden tunnustamisen on taivas valinnut puhumaan maailmalle Kristuksesta. Meidän on julistettava Hänen armoaan sellaisena, kuin pyhät Jumalan miehet muinoin siitä puhuivat, mutta vaikuttavin on kuitenkin se todistus, joka perustuu omaan kokemukseen. Me olemme Jumalan todistajia sikäli kuin jumalallisen voiman vaikutus ilmenee meissä itsessämme. Jokainen ihminen elää omaa elämänsä erillään muiden ihmisten elämästä, ja kullakin on **omat kokemuksensa**, jotka oleellisesti eroavat toisten kokemuksista. Jumala toivoo, että kunkin ihmisen Jumalalle lähettämässä kiitoksessa ilmenisi hänen oma persoonallisuutensa. Tällaiset Kristuksen kaltaista elämää viettävien sielujen kallisarvoiset todistukset Jumalan suuren armon ja kirkkauden kiitokseksi vaikuttavat vastustamattomalla voimalla toisten **sielujen** pelastukseksi.

Meidän eduksemme on, jos pidämme Jumalan kaikki lahjat tuoreessa muistissa, sillä siten usko vahvistuu vaatimaan ja myös saamaan enemmän ja enemmän. **Pieninkin** siunaus, jonka itse saamme Jumalalta, rohkaisee meitä enemmän kuin kaikki ne kuvaukset, joita voimme lukea toisten uskosta ja kokemuksista. Sielu, joka vastaanottaa Jumalan armon, on kuin kasteltu puutarha. Hänen hyvinvointinsa alkaa kasvaa, hänen valonsa sarastaa pimeydessä, ja hänestä heijastuu Jumalan kirkkaus.

Jes. 43: 12.

»Kuinka minä maksan Herralle kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan? Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken Hänen kansansa edessä.»²⁾

»Kaiken ikäni minä ylistän Herraa, minä veisaan Jumalani kiitosta, niin kauan kuin elän. Olkoot minun tutkisteluni Hänelle otolliset; minä iloitsen Herrassa.»⁴⁾

»Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot, julistaa kaiken Hänen ylistyksensä?»⁵⁾

»Kiittäkää Herraa, julistakaa Hänen nimeänsä, tehkää Hänen suuret tekonsa tiettäviksi kansojen keskuudessa. Laulakaa Hänelle, veisatkaa Hänelle, puhukaa kaikista Hänen ihmeistänsä. Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.»⁶⁾

»Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, minun huuleni ylistäkööt sinua. Niin minä kiitän sinua elinaikani, nostan käteni sinun nimeesi. Minun sieluni ravitaan niinkuin lihavuudella ja rasvalla, ja minun suuni ylistää sinua riemuitsevilla huulilla, kun minä vuoteessani sinua muistan ja ajattelen sinua yön vartiohetkinä. Sillä sinä olet minun apuni, ja sinun siipiesi suojassa minä riemuitsen.»⁷⁾

»Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi? Minulla on lupaus täytettävänä sinulle, Jumala; minä maksan sinulle kiitosuhrit. Sillä sinä pelastit minut kuolemasta, minun jalkani kompastumasta,

²⁾ Ps. 116: 12—14. ⁴⁾ 104: 33, 34. ⁵⁾ Ps. 106: 2. ⁶⁾ Ps. 105: 1—3. ⁷⁾ Ps. 63: 4—8.

että minä vaeltaisin Jumalan edessä,
elävain valkeudessa.»⁹⁾

»Niin minä myös ylistän harpulla sinua,
sinun uskollisuuttasi, minun Jumalani,
soitan kanteleella kiitosta sinulle,
sinä Israelin Pyhä.
Minun huuleni riemuitsevat,
kun minä sinulle soitan,
ja myös minun sieluni,
jonka sinä olet lunastanut.
Minun kieleni julistaa sinun vanhurskauttasi kaiken päivää.»⁹⁾
»Sillä sinä olet minun toivoni, Herra, Herra,
minun turvani hamasta nuoruudestani.
Sinä olet minun tukeni syntymästani saakka,
sinä päästit minut äitini kohdusta;
sinua minä alati ylistän.»¹⁰⁾

»Minä teen sinun nimesi kuuluksi suvusta sukuun;
sentähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.»¹¹⁾

Evankeliumin kutsua ei saa esittää rajoitetusti vain harvoille valituille, sellaisille, jotka meidän mielestämme tuottavat meille kunniaa, jos vastaanottavat sen. Sanoma kuuluu kaikille. Kun Jumala siunaa lapsiaan, ei Hän tee sitä yksinomaan näiden itsensä tähden, vaan myös maailman tähden. Hän antaa meille lahjojaan siinä tarkoituksessa, että me kartuttaisimme näitä lahjoja jakamalla niitä toisille.

Samarialainen nainen, joka keskusteli Jeesuksen kanssa Jaakobin lähteellä, oli tuskin itse löytänyt Vapahtajan, kun hän jo toi toisia Hänen luokseen. Hän osoitti olevansa parempi lähetyssaarnaaja kuin Jeesuksen omat opetuslapset, jotka pitivät Samariaa kaikkea muuta kuin lupaavana työkenttänä. He ajattelivat vain sitä suurta työtä, jota tulevaisuudessa suoritettaisiin, eivätkä lainkaan huomanneet, että heidän ympärillään oli sato koottavana. Se nainen, jota he

⁸⁾ Ps. 56: 12—14. ⁹⁾ Ps. 71: 22—24. ¹⁰⁾ Ps. 71: 5, 6.
¹¹⁾ Ps. 45: 18.

olivat halveksineet, johdatti koko kaupungin väestön Jeesuksen luo. Hän levitti valoa maanmiestensä keskuuteen.

Tämän naisen työ on todistuksena siitä, mitä käytännössä toteutettu usko Kristukseen voi saada aikaan. Jokainen oikea opetuslapsi on syntynyt Jumalan valtakuntaan lähetyssaarnaajaksi. Hän on tuskin oppinut tuntemaan Vapahtajaa, kun hän jo tahtoo tutustuttaa toisetkin Häneen. Hän ei voi sulkea pelastavaa ja pyhittävää totuutta omaan sydämeensä, sillä siitä, joka juo elämän vettä, tulee itsestään elämän lähde. Vastaanottajasta tulee antaja. Kristuksen armo sielussa on kuin erämaan lähde, joka virvoittaa kaikkia ja houkuttelee nääntyviä juomaan elämän vettä. Tällaista tehtävää suorittaessamme saamme runsaampia siunauksia osaksemme kuin työskennellessämme pelkästään omaksi hyväksemme. Koettaessamme levittää pelastuksen ihanaa sanomaa pääsemme itsekkin lähemmäksi Vapahtajaa.

Niistä sieluista, jotka ottavat vastaan Hänen armonsa, Herra sanoo:

»Ja minä teen siunatuiksi heidät ja kaiken, mitä minun kukkulani ympärillä on, ja vuodatan sateen ajallansa — ne ovat siunauksen sateita.»¹²⁾

»Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: 'Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.»¹³⁾

Niiden, jotka vastaanottavat, tulee jakaa toisille. Kaikilta suunnilta kuuluu avunhuutoja. Jumala odottaa, että Hänen lapsensa ilomielin palvelevat lähimmäisiään. Katoamattomia kruunuja on voitettava, taivaan valtakunta saavutettava, ja maailmaan, joka tuhoutuu tietämättömydessä, on vietävä valoa.

»Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.

¹²⁾ Hes. 34: 26. ¹³⁾ Joh. 7: 37, 38.

Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään.»¹⁴⁾

»Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä»

Kolmen vuoden aikana opetuslapsilla oli Jeesuksessa ihmeellinen esikuva. Päivästä toiseen he vaelsivat ja keskustelivat Hänen kanssaan, kuuntelivat sitä ilosanomaa, mitä Hän julisti väsyneille ja raskautetuille, ja näkivät omin silmin Hänen käyttävän ihmeellistä voimaansa sairaita ja kärsiviä parantaessaan. Kun tuli aika, jolloin Jeesuksen oli jätettävä heidät, Hän antoi heille voimia jatkaa tätä Hänen aloittamaansa työtä. Heidän oli levitettävä sitä valoa, joka loisti Hänen rakkauden ja pelastuksen evankeliumistaan. Ja Vapahtaja lupasi olla aina heidän kanssaan. Pyhän Hengen kautta Hän olisi heitä lähempänä kuin vaeltaessaan heidän keskellään ihmishahmossa.

Sitä työtä, jota opetuslapset suorittivat, on meidän kaikkien tehtävä. Jokaisen kristityn on toimittava lähetyssaarnaajana. Myötätunnolla ja säälien on hänen työskenneltävä niiden hyväksi, jotka ovat avun tarpeessa, ja uhrauduttava kärsivän ihmiskunnan tuskien lievittämiseksi.

Kaikille on jotakin sopivaa työtä. Jokaisella on oma paikkansa, jossa hän voi työskennellä Kristuksen hyväksi. Vapahtaja on yhtä jokaisen ihmislapsen kanssa. Hän tuli itse maallisen perheen jäseneksi, jotta me voisimme päästä taivaan perheeseen. Hän on Ihmisen Poika ja samalla siis jokaisen Aadamin pojan ja tyttären veli. Hänen seuraajansa eivät saa eristäytyä heitä ympäröivästä katoavasta maailmasta eivätkä luulla, ettei heillä olisi sen kanssa mitään tekemistä. He ovat osa suuresta ihmiskunnasta, ja taivaassa heitä pidetään yhtä hyvin syntisten kuin pyhienkin veljinä.

Miljoonat ja jälleen miljoonat sairaudessa, tietämättömyydessä ja synneissä elävät ihmisolennot eivät ole edes

¹⁴⁾ Joh. 4: 35, 36.

kuulleet kerrottavankaan siitä rakkaudesta, jolla Kristus on heitä rakastanut. Jos joutuisimme vaihtamaan asemaa heidän kanssaan, mitä silloin toivoisimme heidän tekevän meille? Kaikki se, mikäli se on meidän vallassamme, on meidän tehtävä heidän hyväkseen. Se Kristuksen antama elämänohje, josta meidän jokaisen kohtalo tuomiolla riippuu, kuuluu: »Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille.»¹⁵⁾

Kaikista niistä eduista, joita meillä on toisiin verrattuna — olipa sitten kysymyksessä kasvatus ja sivistys, luonteen jalous, kristillinen koulutus tai uskonnollinen kokemus — olemme velassa näille vähäosaisemmille, ja meidän on autettava heitä siinä määrin, kuin siihen kykenemme. Jos olemme voimakkaita, on meidän tuettava heikkoja.

Kirkkauden enkelit, jotka aina saavat katsella taivaallista Isäämme kasvoista kasvoihin, riemuitsevat voidessaan palvella Hänen lapsiaan. Enkelit ovat aina läsnä siellä, missä heitä eniten tarvitaan. He auttavat niitä, jotka käyvät ankaraa taistelua itsensä kanssa ja jotka elävät kaikkein masentavimmissa olosuhteissa. Erikoisesti he huolehtivat heikoista ja levottomista sieluista ja luonteista, joilla on huonoja taipumuksia. Itsekkäät sydämet pitäisivät tällaista kurjien ja heikkoluonteisten ihmisten auttamista alentavana, nöyryyttävänä työnä, mutta kirkkauden asuntojen puhtaat, synnittömät olennot suorittavat sitä ilolla.

Jeesus ei halunnut jäädä taivaaseen, kun me kuljimme kadotettuina. Hän jätti taivaalliset asunnot elääkseen alenuksessa ja häväistynä ja kärsiäkseen häpeällisen kuoleman. Hän omisti taivaan verrattomat aarteet, mutta Hän tuli köyhäksi, jotta me Hänen köyhyydestään rikastuisimme. Meidän on kuljettava sitä tietä, jota Hänkin vaelsi.

Jokaisen, josta tulee Jumalan lapsi, tulisi tästä lähtien muistaa olevansa rengas siinä ketjussa, joka on taivaasta las-kettu alas pelastamaan maailmaa, olevansa yhtä Kristuksen

¹⁵⁾ Matt. 7: 12.

kanssa toteuttaessaan Hänen armonsuunnitelmaansa, lähties-sään Hänen kanssaan etsimään ja pelastamaan kadotettuja.

Monen mielestä olisi suuri etuoikeus saada käydä niillä paikoilla, joilla Jeesus eli ja vaikutti maan päällä, astella niillä teillä, joilla Hänkin oli astellut, katsella sitä merta, jonka rannalla Hänen oli tapana opettaa, ja niitä kukkuloita ja laaksoja, joissa Hänen katseensa niin usein lepäsi. Mutta meidän ei tarvitse mennä Nasaretiin, Kapernaumiin eikä Betaniaan vaeltaaksemme Jeesuksen askeleissa. Me löydämme Hänen jalanjälkensä sairastuoteiden äärestä, matalista majoista, suurten kaupunkien ahtaista sokkeloista ja kaikkialta, missä vain ihmissydämet ovat lohdutuksen tarpeessa.

Meidän on ruokittava nälkäisiä, vaatetettava alastomia ja lohdutettava kärsiviä ja ahdistuksissa olevia. Meidän on autettava epätoivoisia ja herätettävä toivoa masentuneissa.

Uhrautuvassa työssä ilmenevä Kristuksen rakkaus tehoaa pahantekijään paremmin kuin miekka tai oikeuden määräämät rangaistukset. Jälkimmäiset ovat tosin välttämättömiä lainrikkojain pelottamiseksi, mutta lähetystyöntekijä voi rakkaudellaan saada enemmän aikaan. Usein sattuu, että sydän, jota rangaistus vain paaduttaa, sulaa Kristuksen rakkauden vaikutuksesta.

Lähetystyöntekijä ei lievennä ainoastaan ruumiillisia tuskia, vaan hän voi johdattaa syntisen suuren Lääkärin luo, jolla on valta puhdistaa sielu synnin spitaalista. Palvelijainsa välityksellä Jumala ilmoittaa itsensä, heidän välityksellään sairaat, onnettomat ja pahojen henkien riivaamat kuulevat Hänen äänensä. Lastensa välityksellä Hän haluaa olla sellainen kärsivien lohduttaja, jonka veroista maailma ei tunne.

Vapahtaja antoi kalliin elämänsä perustaakseen maan päälle seurakunnan, joka kykenisi auttamaan kärsiviä, murheellisia ja ahdistuksissa olevia. Vaikka uskovaisten parvi olisi miten pieni, taitamaton ja vaatimaton tahansa, kykenee se Kristuksen avulla suorittamaan kotona, yhteiskunnassa, vieläpä kaukaisissakin maissa työtä, jonka tulokset ovat yhtä kauaskantoisia kuin itse iäisyys.

Seuraavat sanat Kristus on lausunut yhtä hyvin Kristuksen nykyisille seuraajille kuin ensimmäisille opetuslapsille:

»Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.»
»Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.»¹⁶⁾

Ja meillemkin kuuluu lupaus Hänen läsnäolostaan: »Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.»¹⁷⁾

Nykyään eivät uteliaat kansanjoukot kerääntyneet syrjäisille seuduille kuulemaan Kristusta. Hänen äänensä ei kaiu vilkasliikenteisillä kaduilla. Kukaan ei tiepuolesta ilmoita Jeesus Nasaretilaisen kulkevan ohitse.

Kuitenkin nämä sanat ovat tosia vielä tänäkin päivänä. Kristus vaeltaa näkymättömänä kaduillamme. Hän saapuu koteihimme tuomaan armonsanomaa. Hän haluaa työskennellä kaikkien niiden kanssa, jotka suorittavat rakkaudentyötä Hänen nimessään. Hän on keskellämme parantamassa ja siunaamassa meitä, jos me vain haluamme vastaanottaa Hänet.

»Näin sanoo Herra: Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut; minä olen valmistanut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan hävitetyt perintöosat, sanoinaan vangituille: 'Käykää ulos!'»¹⁸⁾

»Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: Sinun Jumalasi on kuningas.»¹⁹⁾

»Huutakaa ilosta, riemuitkaa, kaikki te Jerusalemin rauniot, «Sillä Herra lohduttaa kansansa, lunastaa Jerusalemin. Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme autuuden.»²⁰⁾

) Matt. 28: 18—20. Mark. 16: 15. 17) Matt. 28: 20. 18) Jes. 49: 8, 9 19) Jes. 52: 7. 20) Jes. 52: 9, 10.

Suuren Lääkärin oppilaana

»Minä olen antanut teille esikuvan, jotta tekin tekisitte niinkuin minä olen tehnyt.»

Sopusoinnussa luonnon lakien kanssa

Sairaat parannetaan Jumalan ja ihmisten yhteistoiminnan avulla.

Lääkintätyössä tulee lääkärin olla Kristuksen työtoverina. Vapahtaja paransi sekä sielun että ruumiin. Hänen julistamansa evankeliumi sisälsi samalla sanoman sekä hengellisestä elämästä että ruumiin parannuksesta. Synnistä vapautuminen ja sairauden parantaminen liittyivät läheisesti toisiinsa. Sama työ on uskottu kristitylle lääkärille. Hänen on Kristuksen tavoin lievennettävä lähimmäistensä sekä ruumiillista että hengellistä hätää. Hänen on oltava sairaille armon airuena, joka samanaikaisesti lääkitsee sekä sairasta ruumista että syntistä sielua.

Kristus on lääkäreiden todellinen johtaja. Suurena Yli-lääkärinä Hän on kaikkien niiden hurskaiden lääkärintointa harjoittavien rinnalla, jotka työskentelevät ihmisten kärsimysten lieventämiseksi. Käyttäessään luonnon tarjoamia lääkkeitä ruumiillisia sairauksia vastaan on lääkärin johdettava potilaansa suuren Lääkärin luo, joka voi parantaa sekä sielun että ruumiin sairaudet. Lääkäri voi ainoastaan avustaa siinä työssä, jonka Kristus lopullisesti suorittaa. Lääkäri koettaa auttaa luontoa parannustyössä, mutta Kristus on varsinainen parantaja. Lääkäri koettaa säilyttää elämän, Kristus lahjoittaa elämän.

Terveyden lähde

Vapahtajan suorittamissa ihmetöissä ilmeni se voima, joka jatkuvasti työskentelee ihmisten hyväksi ylläpitäen ja parantaen heitä. Luonnon tarjoamien voimien välityksellä Jumala työskentelee joka päivä, joka tunti ja joka hetki pitääkseen meitä hengissä, vahvistaakseen ja uudistaakseen meitä. Jos jokin ruumiinosa vahingoittuu, alkaa heti parantamistyö, luonto ryhtyy toimintaan terveyden palauttamiseksi. Mutta se voima, joka vaikuttaa näissä luonnon varokeinoissa, on Jumalan voima. **K**aikki elämää antava voima tulee Häneltä. Jos joku toipuu sairaudestaan, on Jumala se, joka hänet parantaa.

Sairaus, kärsimys ja kuolema ovat vihollisen aiheuttamia. Saatana on hävittäjä, mutta Jumala on parantaja.

Ne sanat, jotka aikoinaan lausuttiin Israelille, sopivat vielä tänäkin päivänä niille, jotka ovat saaneet takaisin ruumiin tai sielun terveyden. »Minä olen Herra, sinun parantajasi.»¹⁾

Jumalan siunattu tahto jokaisen ihmisolennon suhteen ilmenee Hänen sanoissaan: »Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.»²⁾

Hän se on, joka »antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.»³⁾

Synti sairauden syynä

Parantaessaan sairaita Kristus varoitti heitä usein sanoen: »Älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi.»⁴⁾ Näillä sanoilla Hän tahtoi osoittaa heille, että he itse olivat syypäitä sairauteensa, koska olivat rikkoneet Jumalan lakia, ja että he voivat säilyttää terveytensä vain kuuliaisuutta noudattamalla.

1) 2 Moos. 15: 26. 2) 3 Joh. 2. 3) Ps. 103: 3, 4. 4) Joh. 5: 14.

Samoin tulee lääkärikin neuvoa potilaitaan, että heidän on työskenneltävä yhdessä Jumalan kanssa terveytensä palauttamiseksi. Lääkäri joutuu jatkuvasti yhä selvemmin toteamaan, että sairaudet ovat synnin seurauksia. Hän tietää, että luonnonlait ovat yhtä hyvin jumalallisia kuin kymmenet käskytkin ja että terveys voidaan saavuttaa ja säilyttää ainoastaan noudattamalla näitä lakeja. Hän toteaa monien sellaisten kärsivän paheellisten elämäntapojensa seurauksista, jotka varmasti saisivat takaisin terveytensä, jos vain tekisivät voitavansa parantuakseen. Heille tulisi opettaa, että jokainen paha tapa, joka tuhoaa ruumiillisia tai henkisiä voimia, on syntiä ja että terveys voidaan turvata vain tottelemalla niitä lakeja, jotka Jumala on säätänyt koko ihmiskunnan parhaaksi.

Jos lääkäri näkee jonkun henkilön kärsivän sairaudesta, mikä johtuu sopimattomasta ruoasta tai juomasta tai muista vääristä tavoista, ja kuitenkin laiminlyö huomauttaa hänelle siitä, niin hän tekee rikoksen lähimmäistään kohtaan. Juomarit, henkisesti sairaat ja irstaisuudessa elävät henkilöt, kaikki nämä ovat selvänä esimerkkinä lääkärielle siitä, kuinka sairaudet ovat synnin seurauksia. Niiden, jotka ymmärtävät elämän pääperiaatteita, tulisi vakavasti pyrkiä vastustamaan sairauden syitä. Kuinka voisikaan lääkäri vaieta, kun hän aina joutuu seuraamaan kärsimyksiä vastaan käytävää taistelua ja itse lakkaamatta työskentelee tuskien lieventämiseksi? Toimiiko hän silloin rakkaudessa, ellei hän osoita, miten välttämätöntä tautien parantamiseksi on noudattaa ehdotonta pidättyväisyyttä?

Elämän jumalallinen laki

Tehtäköön selväksi, että Jumalan määräysten osoittama tie on elämän tie. Jumala on säätänyt luonnonlait, mutta Hänen lakinsa eivät ole mielivaltaisia ja kohtuuttomia vaatimuksia. Jokainen »Sinun ei pidä», olipa sitten kysymyksessä ruumiillinen tai siveellinen laki, sisältää lupauksen. Jos nou-

datamme sitä, on siunaus seuraava askeleitamme. Jumala ei milloinkaan pakota meitä tekemään oikein, mutta Hän koettaa pelastaa meidät pahasta ja johdattaa meidät hyvään.

Kiinnittäkäämme huomiota niihin lakeihin, jotka annettiin israelilaisille. Jumala antoi heille tarkat määräykset siitä, miten heidän oli elettävä. Hän sääsi heille lait, jotka koskivat sekä ruumiillista että henkistäkin hyvinvointia, ja sillä ehdolla, että he noudattaisivat niitä, Hän antoi heille vakuutuksen: »Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet.»⁵⁾

»Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, jotka minä tänä päivänä teen todistajiksi teitä vastaan.»⁶⁾ »Sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiilensa.»⁷⁾

Jumala toivoo meidän saavuttavan sen täydellisyyden asteen, johon voimme päästä Kristuksen ansion tähden. Hän kehoittaa meitä tekemään oikean valinnan, yhdistymään taivaallisiin voimiin ja omaksumaan ne periaatteet, jotka uudistavat Jumalan kuvan meissä. Sekä kirjoitetussa Sanassaan että luonnon suuressa kirjassakin Hän on ilmaissut elämän perustotuudet. Meidän tehtävänä on tutkia näitä totuuksia ja kuuliaisina työskennellä yhdessä Jumalan kanssa sekä ruumiin että sielun terveyden saavuttamiseksi.

Terveyden evankeliumi.

Ihmisille tulee opettaa, että he voivat ainoastaan vastaanottamalla Kristuksen armon päästä osallisiksi kaikista kuuliaisuuden siunauksista. Hänen armonsä se antaa ihmiselle voimaa totella Jumalan lakeja ja vapauttaa hänet huonojen tapojen kahleista. Se on ainoa voima, joka voi ohjata ihmistä ja pysyttää hänet oikealla tiellä.

Kun evankeliumi vastaanotetaan kaikessa puhtaudessaan ja voimassaan, se on erinomainen synnin aiheuttamien sairauksien parannuskeino. »On koittava vanhurskauden aurinko

5) 5 Moos. 7: 15. 6) 5 Moos. 32: 46. 7) San.4:22

ja parantuminen on sen siipien alla.»⁸⁾ Mitkään tämän maailman rikkaudet eivät kykene parantamaan murtunutta sydäntä, eivät palauttamaan mielenrauhaa eivätkä karkoittamaan surua ja sairautta. Kunnia ja menestys ovat voimattomia ilahduttamaan murheellista sydäntä ja palauttamaan tuhlattuja elinvoimia. Jumalan elämä sielussa on ihmisen ainoa toivo.

Se rakkaus, jonka Kristus vuodattaa koko olemukseemme, on elämää antava voima. Se lahjoittaa terveyttä kaikille tärkeimmille elimille — aivoille, sydämelle ja hermoille. Se saa ihmisen parhaimmat voimat toimimaan, se vapauttaa sielun syntitaakasta ja tuskista ja huolista, jotka kuluttavat ihmisen elinvoimia. Se tuo mukanaan mielenrauhaa ja tyyneyttä. Se tuo sieluun iloa, jota mikään maallinen ei voi turmella — iloa Pyhässä Hengessä — vahvistavaa, elämää antavaa iloa.

Vapahtajamme sanat: »Tulkaa minun tyköni . . . niin minä annan teille levon»⁹⁾ osoittavat meille parannuskeinon kaikkeen ruumiilliseen ja sielulliseen sairauteen. Vaikka ihmiset ovatkin aiheuttaneet itselleen kärsimyksiä omilla pahoilla teoillaan, Vapahtaja kuitenkin säälii heitä, ja Häneltä he myös saavat avun. Vapahtaja tahtoo tehdä suuria kaikkien hyväksi, jotka luottavat Häneen.

Vaikka synti vuosituhansien kuluessa on vain lujittanut otettaan ihmissukuun ja vaikka Saatana vääryydellä ja viekkauksella on heittänytkin tulkintansa mustan varjon Jumalan Sanan ylle ja saanut ihmiset epäilemään Jumalan hyvyyttä, ei taivaallisen Isän armo ja rakkaus ole lakannut tulvimasta maan päälle. Jos vain ihmiset antaisivat arvoa Jumalan lahjoille ja avaisivat sielunsa ikkunat taivaan voimille, silloin parantavan voiman runsas virta virtaisi vuolaana heihin.

⁸⁾ Mal. 4: 2. ⁹⁾ Matt. 11: 28.

Perusteellisen valmistautumisen tärkeys

Lääkäriin, joka haluaa tulla hyväksytyksi Kristuksen **työtoveriksi**, on koetettava hankkia pätevyys kaikilla työnsä eri **toiminta-aloilla**. Hänen on opiskeltava ahkerasti, jotta hän tulisi päteväksi vastuunalaiseen toimeensa, ja hänen on jatkuvasti koetettava edistyä lisätietoja, suurempaa taitoa ja terävämpää huomiokykyä hankkimalla. Jokaisen lääkärin tulisi ymmärtää, että se, joka suorittaa työnsä heikosti ja **al-arvoisesti**, ei tee rikosta ainoastaan sairaita, vaan myös lääkäritovereitaan kohtaan. Lääkäri, joka tyytyy vähäiseen taitoon ja tietoon, ei vain väheksy lääkärivalaansa, vaan tuottaa häpeää Kristukselle, Ylilääkärille.

Niiden, jotka huomaavat olevansa sopimattomia **lääkintätyöhön**, tulisi valita jokin toinen toimiala. Henkilöt, jotka tosin sopivat hyvin sairaanhoitoalalle, mutta joiden koulutus ja lääketieteellinen pätevyys on puutteellinen, tekevät parhaiten valitessaan työssä vaatimattomamman toimen **palvelun** uskollisesti sairaanhoitajana. Työskennellessään kärsivällisesti taitavien lääkäreiden johdolla he voivat **jatkuvasti** oppia, ja jokaista tilaisuutta hyväkseen käyttäen he voivat kartuttaa tietojaan ja saavuttaa vähitellen lääkärin toimeen vaadittavan pätevyuden. Älkööt nuoret lääkärit Ylilääkärin työtovereina työskennellessään »vastaanottako Jumalan armoa turhaan . . . älkööt he missään kohden antako aiheita pahenukseen, ettei heidän virkaansa moitittaisi, vaan osoittautukoot he kaikessa Jumalan **palvelijoiksi**.»¹⁰⁾

Jumalan tarkoitus meihin kaikkiin nähden on, että me aina kehittyisimme. Oikean lähetyslääkärin tulee **jatkuvasti** lisätä tietojaan ja taitoaan. Jumalan työhön olisi **saatava** hyvän ammattitaidon omaavia, kyvykkäitä kristittyjä lääkäreitä, jotka kykenisivät kasvattamaan ja opettamaan uusia työntekijöitä **lääkintälähetyksalalle**.

¹⁰⁾ 2 Kor. 6: 1—4.

Lääkäriin tulisi koota sieluunsa Jumalan Sanan valoa ja jatkuvasti kasvaa armossa. Hänelle ei uskonto saa olla jokin heräte muiden rinnalla, vaan sen tulee olla kaikkein tärkein. Hänen on toimittava ylevistä, pyhistä vaikuttimista — vaikuttimista, jotka ovat tehoavia, koska ne tulevat Häneltä, joka antoi henkensä varmistaakseen meille voiton pahasta.

Jos lääkäri uskollisesti ja ahkerasti ponnistelee saavuttaakseen pätevyiden toimestaan, jos hän pyhittäytyy Kristuksen palvelukseen ja suo itselleen aikaa oman sydämensä tutkimiseen, tulee hän käsittämään, kuinka käydä käsiksi pyhän kutsumuksensa salaisuuksiin. Hän voi siten itseään kehittää ja kasvattaa, niin että kaikki, jotka joutuvat hänen vaikutuspiiriinsä, toteavat sen kasvatuksen ja viisauden edut, jotka on hankkinut henkilö, joka on yhteydessä viisauden ja voiman Jumalaan.

Jumalallinen auttaja sairastuoteen ääressä

Missään ei kaivata niin kipeästi läheistä yhteyttä Kristukseen kuin lääkärin työssä. Jokaisen lääkärin, joka tahtoo oikein täyttää velvollisuutensa, täytyy päivittäin ja hetkittäin elää kristillistä elämää. Sairaana elämä on lääkärin käsissä. Taudin huolimaton nimeäminen, virheellinen hoito-ohje ratkaisevalla hetkellä tai taitamaton kädenliike leikkausta suoritettaessa — vaikkapa hiuksenverran harhaan — voi maksaa sairaan hengen ja siirtää sielun iäisyteen. Miten vakava ajatus! Miten tärkeätä onkaan, että lääkäri on jotka hetki jumalallisen Lääkärin valvonnan alaisena!

Vapahtaja tahtoo auttaa kaikkia niitä, jotka anovat Häneltä viisautta ja terävää älyä. Ja kuka tarvitsee viisautta ja terävää älyä enemmän kuin lääkäri, jonka päätöksistä niin paljon riippuu? Katsokoon lääkäri, joka uupumatta ponnistelee potilaansa elämän pidentämiseksi, uskossa Kristukseen ja rukoilkoon Häneltä johdatusta jokaiseen liikkeeseensä. Vapahtaja on antava hänelle viisautta ja taitoa vaikeimpienkin tapausten käsittelyssä.

Sairaanhoitajille tarjoutuu ihmeellisiä tilaisuuksia. Antakaa sairaiden ymmärtää, että lääkäri kaikessa, mitä hän tekee heidän parantamiseksi, koettaa johtaa heitä yhdessä Jumalan kanssa taistelemaan sairautta vastaan. Opettakaa heitä **huomaamaan**, että jokaisella askeleella, minkä he ottavat Jumalan lakeja noudattaen, he voivat odottaa apua Jumalalta.

Sairaat ja kärsivät tuntevat suurempaa luottamusta sellaista lääkäriä kohtaan, jonka he tietävät rakastavan ja pelkäävän Jumalaa. He luottavat hänen sanoihinsa. Sellaisen lääkärin läheisyydessä ja hoidossa he tuntevat olevansa turvassa.

Kristityllä lääkerillä, joka tuntee Herran Jeesuksen, on ihana etuoikeus saada rukouksin pyytää Häntä olemaan läsnä sairashuoneessa. Anokoon lääkäri ratkaisevaa leikkausta suorittaessaan suuren Lääkärin apua. Vakuuttakoon hän sairaalle, että Jumala voi auttaa häntä onnellisesti selviytymään leikkauksesta ja että Jumala on aina hädän hetkellä varma turvapaikka niille, jotka luottavat Häneen. Lääkäri, joka ei osaa tehdä näin, tulee epäonnistumaan kerta toisensa perästä sellaisissakin tapauksissa, joissa sairaan henki olisi voitu pelastaa. Jos lääkäri voisi lausua sanoja, jotka herättäisivät uskoa armahtavaan, kaikkien ihmisten tuskat tuntevaan Vapahtajaan, ja voisi rukouksessa esittää kärsivän sielun tarpeet Hänelle, silloin sivuutettaisiin taudin käänne useimmissa tapauksissa onnellisesti.

Vain Hän, joka lukee sydänten ajatukset, voi tietää, miten suurta tuskaa ja kauhua tuntien monet sairaat antautuvat lääkärin leikattaviksi. He tietävät mikä vaara heitä odottaa. Vaikka he luottavatkin lääkärin taitoon, he tietävät, ettei hän ole erehtymätön. Mutta kun he näkevät lääkärin polvistuvan rukoukseen ja pyytävän apua Jumalalta, herää heidän luottamuksensa. Kiitollisuus ja luottamus avaavat sydämen Jumalan parantavalle voimalle, koko ihmisen tarmo elpyy ja elinvoimat pääsevät voitolle.

Lääkäristäkin tuntuu Vapahtajan läheisyys olevan voiman lähteenä. Usein hänen työnsä vastuu ja hänen omat

mahdollisuutensa saavat mielen hyvin apeaksi. Kuumeinen epäröiminen ja pelko tahtoo tehdä käden pystymättömäksi tehtävänsä. Mutta tietoisuus siitä, että jumalallinen neuvonantaja on hänen rinnallaan ohjaamassa ja auttamassa häntä, antaa hänelle rohkeutta ja mielentyyneyttä. Kristuksen kosketus lääkärin käteen antaa uutta voimaa, tyyneyttä ja varmuutta.

, Kun taudin käännekohta on onnellisesti sivuutettu ja paraneminen näyttää varmalta, viettäköön lääkäri jonkin hetken rukouksessa sairaan luona. Osoittakoon hän kiitollisuutensa siitä, että henki pelastui. Kun sairaan sydän uhkuu kiitosta lääkärille, ohjatkoon tämä sairaan kiittämään Jumalaa. Lääkäri kertokoon sairaalle, että hänen henkensä pelastui vain siksi, että hän oli ollut taivaallisen Lääkärin suojeluksessa.

Lääkäri, joka toimii tällä tavoin, johtaa potilaansa sen Ainoan luo, joka elämästä määrää ja joka voi pelastaa kaikki, jotka Hänen luoksensa tulevat.

Työ sielun parantamiseksi

Lääkintätyöhön pitäisi aina yhdistää harras sielunhoito. Lääkärille niinkuin sananjulistajallekin on uskottu korkein tehtävä, mitä ihmiselle koskaan on uskottu. Jokaiselle lääkärille, käsittipä hän sitä itse tai ei, on uskottu myös sielunhoito.

Työssään sairauden ja kuoleman voittamiseksi lääkärit liian usein kadottavat näkyvistään tulevan elämän vakavan todellisuuden. Pyrkinessään vakavasti torjumaan ruumista ahdistavaa vaaraa he unohtavat sen vaaran, joka uhkaa sielua. Henkilö, jota he auttavat, saattaa menettää otteensa iankaikkiseen elämään. Tämän sielun on lääkäri kohtaava Kristuksen tuomioistuimen edessä.

Usein jääme mitä kallisarvoisimpia siunauksia vaille, kun jätämme puhumatta sanan oikealla hetkellä. Jollei kultaista tilaisuudesta oteta vaarin, se helposti menetetään.

Sairasvuoteen ääressä ei koskaan saa puhua opinkappaleista ja riitakysymyksistä. Ohjattakoon sairas sen Ainoan luo, joka tahtoo pelastaa kaikki, jotka uskossa tulevat Hänen luokseen. Yritettäköön vakavasti ja hellästi auttaa sielua, joka vaappuu elämän ja kucleman välimailla.

Lääkäri, joka tuntee Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen, tietää kyllä, koska hänet itsensä on johdettu tämän vahvan linnan turviin, miten hänen on käsiteltävä niitä vapisevia, synnin tuskista kärsiviä sieluja, jotka kääntyvät hänen puoleensa apua etsien. Hän kykenee antamaan vastauksen kysymykseen: »Mitä pitää minun tekemän, että pelastuisin?» Hän voi kertoa Vapahtajan rakkaudesta. Hän voi omasta kokemuksestaan puhua katumuksen ja uskon voimasta. Yksinkertaisin, vakavin sanoin hän voi rukouksessa kantaa sielun hädän Jumalalle ja kehoittaa sairastakin rukoukseen ja vastaanottamaan säälivän Vapahtajan armon. Kun hän täten toimii sairastuneen ääressä yrittäen puhua avun ja lohdutuksen sanoja, työskentelee Herra hänen kanssaan ja hänen välityksellään. Ja kun kärsivän ajatukset suunnataan Vapahtajaan, täyttyy hänen sydämensä Kristuksen rauhasta, ja sitä hengellistä terveyttä, jota sairaaseen virtaa, Jumala käyttää auttavana kätenään ruumiin terveyden palauttamiseksi.

Hoitaessaan sairasta lääkäri saa usein myös tilaisuuden työskennellä sairaan ystävien hyväksi. Kun he valvovat sairaan vuoteen ääressä ja tuntevat oman voimattomuutensa kärsivän tuskien lieventämisessä, herkistyy heidän sydämensä. Lääkärille he tällöin monesti ilmaisevat surunsa, jotka he muilta salaavat. Silloin on lääkärillä tilaisuus ohjata nämä murheelliset Hänen luokseen, joka on kutsunut kaikkia ahdistettuja ja raskautettuja tykönsä. Lääkäri voi usein rukoilla heidän puolestaan ja heidän kanssaan, kantaa heidän hätänsä kaikkien vaivojen Parantajalle, kaikkien surujen Lieventäjälle.

Jumalan lupaukset

Lääkärille tarjoutuu kallisarvoisia tilaisuuksia osoittaa potilailleen Jumalan Sanan lupauksia. Hänen on siitä varastosta tuotava esille uutta ja vanhaa, puhuttava silloin tällöin niitä lohdun ja neuvon sanoja, joita sairas kaipaa. Muodostukoon lääkärin sielusta elävien ajatusten ehtymätön aarreaitta. Tutkikoon hän ahkerasti Jumalan Sanaa, jotta hän oppisi tuntemaan sen lupaukset. Hänen on opittava toistamaan niitä lohduttavia sanoja, joita Kristus puhui tehtävänsä suorittaessaan täällä maan päällä, opettaessaan ja parantaessaan sairaita. Hänen tulisi puhua siitä, miten Kristus paransi sairaita, puhua Hänen lempeydestään ja rakkautestaan. Hänen on aina muistettava suunnata potilaittensa ajatukset Kristukseen, Ylilääkäriin.

Sama voima, jota Kristus käytti näkyväisenä vaeltaessaan ihmisten keskellä, on myös Hänen Sanassaan. Sanansa voimalla juuri Jeesus paransi tauteja ja karkoitti pahoja henkiä, sanansa voimalla Hän asetti myrskyävän meren ja herätti kuolleita, ja kansa todisti, että Hänen sanansa oli voimallinen. Hän julisti Jumalan Sanaa, niinkuin Hän oli julistanut sitä kaikille Vanhan Testamentin profeteoille ja opettajille. Koko Raamattu on Kristuksen julistusta.

Pyhä Raamattu ei ole vain vastaan otettava pelkästään meille kirjoitettu Jumalan sanana, vaan Jumalan itsensä puhumana. Kun ahdistetut sielut tulivat Kristuksen luo, ei Hän nähnyt edessään ainoastaan niitä, jotka silloin pyysivät Häneltä apua, vaan kaikki nekin, jotka kautta kaikkien aikojen tulisivat Hänen luokseen samanlaisessa hädässä ja yhtä lujasti uskoen. Sanoessaan halvaantuneelle: »Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.»¹¹⁾, sanoessaan Kapernaumin naiselle: »Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan.»¹²⁾ Hän puhui sa-

11) Matt. 9: 2. 12) Luuk. 8: 48.

maila niille ahdistetuille, synnin raskauttamille sieluraukoille, jotka vastaisuudessa etsisivät Häneltä apua.

Samaa voidaan sanoa kaikista Jumalan Sanan lupauksista. Niissä Hän puhuu meille jokaiselle henkilökohtaisesti, puhuu yhtä välittömästi, aivan kuin kuulisimme Hänen äänensä. Näissä lupauksissa Kristus ilmoittaa meille armonsa ja voimansa. Ne ovat noita elämän puun lehtiä, jotka ovat »kansojen tervehtymiseksi».¹³⁾ Kun me otamme ne vastaan ja omistamme itsellemme, vahvistavat ne luonnettamme ja virvoittavat ja ylläpitävät elämäämme. Missään muussa ei ole sellaista parantavaa voimaa. Eikä mikään muu anna sellaista rohkeutta ja uskoa, mistä lähtee virvoittavaa elinvoimaa koko olemukseen.

Sille, joka vapisevana ja peleissään seisoo haudan parilla, sielulle, jota kärsimykset ja synnit raskaina painavat, toistakoon lääkäri aina tilaisuuden tullen näitä Vapahtajan sanoja — sillä kaikki Pyhän Raamatun sanat ovat Hänen:

»Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta. Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun vapahtajasi . . . Koska sinä olet minun silmissäni kallis ja suuriarvoinen ja koska minä sinua rakastan, annan minä ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia sinun hengestäsi.» »Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.» »Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.»¹⁴⁾

»Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahdaa pelkääväisiänsä. Sillä Hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme: Hän muistaa meidät tomuksi.»¹⁵⁾

»Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi.»¹⁶⁾ »Jos me tunnustamme syntimme, on Hän

¹³⁾ Ilm. 22: 2. ¹⁴⁾ Jes. 43: —4, 25, 5. ¹⁵⁾ Ps. 103: 13, 14. ¹⁶⁾ Jer. 3: 13.

uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.»¹⁷⁾

»Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.»¹⁸⁾

»Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaisat, niin te saatte syödä maan hyvyttä.»¹⁹⁾

»Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sentähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.» »Vähäksi silmänräpäykseksi minä hylkäsin sinut, mutta minä kokoan sinut jälleen suurella laupeudella.»²⁰⁾

»Älköön teidän sydämenne olko murheellinen.» »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.»²¹⁾

»Silloin on jokainen heistä oleva turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta, oleva kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo nääntyvässä maassa.»²²⁾

»Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kiellensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.»²³⁾

»Näin sanoo Herra, sinun Luojaasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa . . . Sillä minä vuodatan vedet janoavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesojesi päälle.»²⁴⁾

»Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki.»²⁵⁾

¹⁷⁾ 1 Joh. 1: 9. ¹⁸⁾ Jes. 44: 22. ¹⁹⁾ Jes. 1: 18, 19. ²⁰⁾ Jer. 31: 3; Jes. 54: 7. ²¹⁾ Joh. 14: 5, 27. ²²⁾ Jes. 32: 2. ²³⁾ Jes. 41: 17. ²⁴⁾ Jes. 44: 2, 3. ²⁵⁾ Jes. 45: 22.

»Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä . . . mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen pääl-
länsä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut.²⁶⁾

²⁶⁾ Jes. 53: 4, 5.

Lääkäri terveysneuvojana

»Viisasten huulet kylvävät tietoa.»

Oikea lääkäri on samalla kasvattaja. Hän ei tunne vastuunalaisuutta ainoastaan niistä sairaista, jotka ovat hänen suoranaudessaan hoidossaan, vaan koko siitä yhteiskunnasta, jossa hän elää. Hän on sekä ruumiillisen että siveellisen terveyden valvoja. Hän ei pyri opettamaan ainoastaan sairaiden parantamiseen tarvittavia menetelmiä, vaan hän ohjaa ihmisiä myös oikeisiin elämäntapoihin ja levittää tietoja oikeista periaatteista.

Terveysperiaatteiden opettamisen tärkeys

Ei milloinkaan ole terveysperiaatteiden opettaminen ollut niin tarpeen kuin nykyisin. Huolimatta ihmeellisestä edistyksestä niin monilla aloilla, kun on kysymyksessä aineellinen hyvinvointi ja elämän mukavuudet sekä terveydenhoito ja sairaiden käsittely, ilmenee kuitenkin pelottavassa määrässä ruumiillisten voimien ja kestävyuden vähenemistä. Se vaatii kaikkien niiden huomion, jotka sydämestään ajattelevat lähimmäistensä parasta.

Meidän keinotekoinen sivistyksemme synnyttää pahoja tapoja, jotka turmelevat terveitä periaatteita. Tavat ja tottu-

mukset sotivat luontoa vastaan. Ihmisten noudattamat elintavat ja hillittömyys heikentävät alituisesti ruumiin ja hengen voimia ja säilyttävät ihmissuvun kannettavaksi sietämättömän kuorman. Kurittomuutta ja rikollisuutta, sairautta ja kurjuutta on kaikkialla.

Monet rikkovat terveyden lakeja tietämättömyydessään, ja he tarvitsevat opastusta. Mutta useimmat toimivat vastoin parempaa tietoa, ja näille täytyy teroittaa mieleen, miten tärkeätä on elää sen mukaan, minkä tietää oikeaksi. Lääkärillä on usein tilaisuus sekä selostaa terveystieteitä että osoittaa, miten tärkeätä on noudattaa niitä käytännössä. Oikealla ohjauksella hän voi korjata niitä pahoja tapoja, jotka saavat niin paljon vahinkoa aikaan.

Lääkkeiden käyttö

Syynä moniin sairauksiin ja ankariin tauteihin on myrkyllisten lääkeaineiden runsas käyttö. Monet eivät sairastuessaan viitsi vaivautua ottamaan selvää sairautensa syystä. Heidän suurimpana huolenaan on kivuista ja vaivoista vapautuminen. Ja niin he turvautuvat patenttilääkkeisiin, joiden todellisista ominaisuuksista heillä on hyvin vähän tietoa, tai he kääntyvät jonkun lääkärin puoleen saadakseen lääkettä rikkomustensa seurauksia vastaan ajattelematta edes muuttaa epäterveellisiä elämäntapojaan. Jolleivät tulokset heti näy, kokeillaan toisella lääkkeellä ja sen jälkeen taas toisella. Siten pahan vaikutus vain jatkuu.

Ihmisille tulisi saada osoitetuksi, etteivät lääkkeet paranna sairautta. On totta, että ne toisinaan tuottavat hetkellistä lievitystä, ja sairas näyttää niistä paranevan; mutta tämä johtuu vain siitä, että luonnolla on riittävästi elinvoimia poistamaan myrkyt ruumiista ja korjaamaan olosuhteet, jotka aiheuttivat taudin. Terveys palautuu lääkkeistä huolimatta. Mutta useimmissa tapauksissa lääkkeet vain muuttavat taudin luonnetta ja paikkaa. Usein myrkytys vaikutus näyttää

voitetun joksikin ajaksi, mutta seuraukset jäävätkin elimistöön ja aiheuttavat myöhemmin paljon ikävyyksiä.

Käyttämällä myrkyllisiä lääkkeitä monet hankkivat itselleen elinikäisen sairauden, ja monta ihmiselämää, jotka olisi voitu pelastaa luonnollisia parannusmenetelmiä käyttäen, menetetään. Myrkyt, joita sisältyy moniin lääkkeisiin käytettyihin aineisiin, luovat tottumuksia ja haluja, jotka merkitsevät tuhoa sekä sielulle että ruumiille. Monet yleisesti suosituista ihmelääkkeistä, ns. patenttilääkkeistä, ja eräät lääkkeidenkin määräämät lääkkeet valmistavat maaperää väkijuoimien, ooppiumin ja morfiinin, noiden yhteiskunnan hirvitäväksi kiroukseksi tulleiden aineiden, käytölle.

Luonnon parantava voima

Ainoa toivo asiain korjaamiseksi on opettaa ihmiset noudattamaan oikeita periaatteita. Lääkärit opettakoot ihmisille, että parantava voima ei ole lääkkeissä, vaan luonnossa. Taudin avulla luonto pyrkii vapauttamaan elimistön olosuhteista, joihin terveyden lakien rikkominen on vienyt. Sairauden sattuessa olisi päästävä varmuuteen syystä. Epäterveelliset olosuhteet olisi muutettava ja pahat tavat korjattava. Luontoa olisi autettava sen pyrkimyksissä poistaa epäpuhtaat aineet ja saatava elimistö hyvään kuntoon.

Luonnonmukaiset parannuskeinot

Raitis ilma, auringonvalo, kohtuullisuus, lepo, liikunta, sopiva ravinto, veden käyttö, luottamus Jumalan voimaan — siinä oikeat parannuskeinot. Jokaisen ihmisen tulisi olla perehtynyt luonnon parantaviin voimiin ja miten niitä on käytettävä. On välttämätöntä sekä ymmärtää sairaanhoidon perusohjeet että osata soveltaa niitä käytäntöön, jotta tästä tiedosta olisi käytännöllistä hyötyä.

Luontaisten parannuskeinojen käyttö vaatii paljon huolta ja vaivaa, niin etteivät monet ole halukkaita niitä antamaan. Luonnon parantava ja uudistava vaikutus edistyy asteittain

ja tuntuu kärsimättömistä hitaalta. Vahingollisista haluista luopuminen vaatii uhrausta. Mutta lopulta havaitaan, että **luonto**, kun se saa esteettömästi toimia, suorittaa työnsä viisaasti ja hyvin. Ne, jotka hellittämättömästi noudattavat sen lakeja, saavat palkakseen sekä ruumiin että sielun terveyden.

Terveyden säilyttäminen

Terveyden säilyttämiseen kiinnitetään yleensä aivan liian vähän huomiota. On paljon helpompaa ehkäistä sairautta, kuin tietää miten sitä hoidetaan, kun se on saatu.

Jokaisen ihmisen velvollisuus on sekä itsensä että koko ihmiskunnan tähden perehtyä elämän lakeihin ja tunnollisesti niitä noudattaa. Meidän jokaisen on opittava tuntemaan tuo ihmeellisin kaikista elimistöistä — ihmisruumis. Meidän tulee tuntea jokaisen elimen tehtävä ja miten riippuvaisia eri elimet ovat toisistaan, jotta kaikki voisivat kunnolla tehtävänsä hoitaa. Meidän tulisi tutkia mielen vaikutusta ruumiiseen ja päinvastoin, ja niitä lakeja, jotka niiden toimintoja säätelevät.

Valmistuminen elämän taisteluun

Meille ei voida liian usein muistuttaa, ettei terveys riipu sattumasta. Terveys on tulos lain noudattamisesta. Tämän tunnustavat kaikki ne, jotka osallistuvat urheilukilpailuihin ja voimainkoetuksiin. Nämä miehet valmistuvat mittelyihinsä mitä huolellisimmin, harjoittelevat perusteellisesti ja noudattavat ankaraa kuria. Jokainen ruumiin tottumus on huolellisen säännöstelyn alainen. He tietävät, että laiminlyönti, kohtuuttomuus tai huolimattomuus, joka ruhjoo jonkin ruumiin elimen tai heikentää sen toimintaa, merkitsee heille todellista tappiota.

Miten paljon tärkeämpää vielä onkaan sellaisella huolellisuudella taata menestys elämän taistelussa! Ne taistelut, joihin me olemme pestautuneet, eivät ole manööveritaisteluita,

leikkisotaa. Me olemme taistelussa, josta riippuu ikuisuus. Vastassamme on näkymättömiä vihollisia. Pahat enkelit pyrkivät pitämään jokaisen ihmisolennon vallassaan. Kaikki se, mikä vahingoittaa terveyttä, ei heikennä ainoastaan ruumiillisia voimia, vaan pyrkii heikentämään henkisiä ja siveellisiäkin voimia. Jonkin epäterveellisen tavan helliminen tekee entistäkin vaikeammaksi erottaa oikeaa väärästä ja yleensä vastustaa pahaa. Silloin ihminen on sitäkin suuremmissa vaarassa epäonnistua ja kärsiä tappion.

»Jotka kilparadalla juoksevat, he tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon.»¹⁾ Siinä taistelussa, johon me olemme ryhtyneet, voivat kaikki päästä voittajiksi, kunhan vain alistuvat olemaan kuuliaisiksi oikeille periaatteille. Liian usein pidetään tarpeettomana näiden periaatteiden sovelluttamista elämän pikkuseikkoihin, jotka näyttävät liian jokapäiväisiltä ansaitakseen huomiota. Mutta ajatellessamme kaikkea sitä, mistä samalla on kysymys, oivallamme, ettei mikään suoritettava asia ole vähäpätöinen. Jokainen teko painaa siinä vaa'assa, jossa elämämme voitot ja tappiot punnitaan. Raamattu antaa meille tämän kehoituksen: »Juoskaa niinkuin hän, että sen (voittopalkinnon) saavuttaisitte.»²⁾

Ensimmäisten esivanhempiemme kohtuuttomuus oli syynä heidän karkoittamiseensa Eedenin paratiisista. Kohtuullisuuden noudattamisesta kaikessa riippuu, enemmän kuin ihmiset osaavat aavistaakaan, meidän palauttamisemme Eedeniin.

Apostoli Paavali kirjoittaa viitatessaan siihen itsekuriin, jota muinaisten kreikkalaisten kisojen osanottajat harjoittivat: »Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.»³⁾

1) 1 Kor. 9: 24. 2) 1 Kor. 9: 24. 3) 1 Kor. 9: 25—27.

Uudistuksen perusteet

Uudistuksen menestyminen riippuu tiettyjen perustotuuk-sien oikeasta ymmärtämisestä. Jos toiselta puolen on vaaransa **ahdasmielisessä**, taipumattomassa filosofiassa ja jär-keilyssä, niin vaaransa on huolettomassa vapaamielisyydessä-kin. Jumalan laki on kaiken kestävän uudistuksen perustus. Meidän on selvästi ja yksinkertaisesti osoitettava, miten vält-tämätöntä on totella tätä lakia. Sen periaatteita on alati korostettava ihmisille. Ne ovat yhtä ikuisia ja järkähtämättö-miä kuin Jumala itse.

Eräs ensimmäisen luopumuksen valitettavimpia seurauk-sia oli se, että ihminen menetti itsehillitsemiskykensä. Vain siinä määrin kuin tämä kyky onnistutaan voittamaan takai-sin, voidaan puhua todellisesta menestymisestä.

Ruumis on ainoa välikappale, jonka välityksellä sielu ke-hittyy ja luonne muodostuu. Sen vuoksi **yrittääkin** sielun-vihollinen kiusauksillaan heikentää ja alentaa ruumiinvoi-mia. Hänen menestymisensä siinä merkitsee koko olemuksen antautumista pahan valtaan. Meidän ruumiillisen olemuk-semme taipumukset, ellei niitä ohjaa jokin korkeampi voima, vievät meidät varmaa tuhoa ja kuolemaa kohti.

Ruumis on saatettava valvonnan alaiseksi. Ihmisen kor-keampien voimien on hallittava sitä. Valtahalujen täytyy olla tahdon hallinnassa, jonka puolestaan tulee olla Jumalan valvonnassa. Jumalan armon pyhittämällä kuninkaallisella järjellä tulee olla johtoasema elämässämme.

Jumalan vaatimukset on painettava omaantuntoon. Mies-ten ja naisten täytyy herätä käsittämään velvollisuutensa hil-litä itsensä, ymmärtämään, miten tärkeitä on olla puhdas ja vapaa kaikista turmelevista tavoista ja paheellisista hi-moista. Heidän mieleensä tulee saada painetuksi, että kaikki sielun ja ruumiin voimat ovat Jumalan lahjoja, jotka heidän on säilytettävä parhaassa mahdollisessa kunnossa Hänen pal-veluksessaan käytettäväksi.

Vanhoissa jumalanpalvelusmenoissa, jotka olivat vertaus-kuvallisia esityksiä evankeliumista, täytyi Jumalan alttarille tuotavan uhrin olla virheetön. Uhrin, joka kuvasi Kristusta, täytyi olla tahraton. Jumalan Sana viittaa tähän esikuvana siitä, millaisia Hänen lastensa tulisi olla — »elävä, pyhä, Jumalalle otollinen uhri», »jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä».⁴⁾

Jumalallisen voiman tarve

Todellista uudistusta ei saada aikaan ilman jumalallista voimaa. Ihmisten tekemät estot luontaisia ja hankittuja tai-pumuksia vastaan ovat vain kuin hiekkasärkkä vuolaassa vir-rassa. Vasta sitten kun Kristuksen elämä tulee elvyttäväksi voimaksi meidän elämässämme, kykenemme vastustamaan sekä ulkoisia että sisäisiä kiusauksia.

Kristus tuli tänne maailmaan ja eli Jumalan lain, jotta ihminen kykenisi pääsemään täydellisesti luontaisten taipu-mustensa herraksi, jotka turmelevat sielun. Kristus, sielun ja ruumiin lääkäri, antaa meille voiton vastaansotivista hi-moistamme. Hän on hankkinut kaikki edellytykset, jotta ihminen voisi saavuttaa luonteen täydellisyyden.

Kun ihminen antautuu Kristukselle, tulee hänen mie-lensä lain valvontaan, mutta tämä laki on kuninkaallinen laki, joka julistaa vapautta kaikille vangeille. Tullessaan yh-deksi Kristuksen kanssa ihminen vapautuu. Kristuksen tah-toon alistuminen merkitsee palauttamista täydelliseen ihmis-arvoon.

Kuuliaisuus Jumalaa kohtaan merkitsee vapautta synnin orjuudesta, vapautusta inhimillisistä intohimoista ja pyy-teistä. Ihmisestä voi tulla oman itsensä voittaja, omien tai-pumustensa voittaja, ja hän voi voittaa »tässä pimeydessä hallitsevat maailmanvallat» sekä »pahuuden henkiolennot tai-vaan avaruuksissa.»⁵⁾

⁴⁾ Room. 12: 1; Ef. 5: 27. ⁵⁾ Ef. 6: 12.

Kotona annettava opetus

Missään ei ole niin tarpeen antaa opetusta näissä asioissa kuin kotona, eikä missään tämä opetus saavuta niin hyviä tuloksia kuin juuri kotona. Vanhempien tehtävänä on laskea perustus lasten luonteelle ja tavoille. Uudistuksen tulee alkaa siten, että heille tehdään selkoa Jumalan lain periaatteista, sekä ruumiillisen että siveellisen terveyden perustuksena. On osoitettava, että Jumalan Sanan noudattaminen on ainoa turvamme niitä pahoja voimia vastaan, jotka vievät maailman perikatoon. Vanhemmille on selitettävä, että he eivät ole vastuussa ainoastaan itsestään, vaan myös lapsistaan. He ovat lapsilleen esimerkkinä joko kuuliaisuudessa tai Jumalan lakien rikkomisessa. Heidän esimerkkinsä ja opetuksensa määräävät heidän perheensä kohtalon. Lapsista tulee sellaisia, millaisiksi vanhemmat heidät tekevät.

Jos vanhemmat saataisiin tarkkailemaan toimintansa tuloksia ja jos he näkisivät, miten he esimerkillään ja opetuksellaan vahvistavat ja lisäävät joko synnin tai vanhurskauden valtaa, he varmasti muuttaisivat tapojaan. Moni hylkäisi entiset tapansa ja perinteensä ja alkaisi noudattaa Jumalan antamia elämän periaatteita.

Esimerkin voima

Lääkäri, joka käy ihmisten kodeissa, valvoo heidän sairastuotensa ääressä, lievittää heidän tuskiansa, palauttaa heidät haudan partaalta takaisin elämään ja lausuu lohdun sanoja kuoleville, voittaa heidän luottamuksensa ja kiintymyksensä suuremmassa määrin kuin muut ihmiset. Ei edes evankeliumin julistajalle ole suotu niin suuria mahdollisuuksia eikä niin laajaa vaikutuspiiriä.

Lääkärin esimerkin, samoinkuin hänen opetustensakin tulisi vaikuttaa myönteisenä voimana oikean asian palveluksessa. Uudistusliike kutsuu riveihinsä miehiä ja naisia, joiden oma elämä todistaa itsehillinnästä ja kieltämyksistä. Teroittamiemme periaatteiden käytännössä toteuttaminen

määrää niiden vaikutuksen. Maailma kaipaa käytännöllistä esitystä **siitä**, mitä Jumalan armo saa aikaan palauttaessaan ihmisille jälleen heidän menettämänsä kuninkuuden antaen heille itseherruuden. Maailma ei kaipaa mitään muuta niin kipeästi kuin tietoa siitä evankeliumin pelastavasta **voimasta**, joka ilmenee kristillisessä elämässä.

Lääkäri joutuu jatkuvasti tekemisiin sellaisten **henkilöiden** kanssa, jotka kaipaavat oikean esimerkin antamaa **vahvistavaa** ja rohkaisevaa voimaa. Monet ovat heikkoja siveellisiltä voimiltaan. Heiltä puuttuu itsehillintäkykyä, ja he **lankeavat** helposti kiusauksiin. Lääkäri voi auttaa näitä **sieluja** ainoastaan, kun hän omassa elämässään noudattaa varmoja periaatteita, joiden avulla hän kykenee voittamaan kaikki turmiolliset tavat ja saastaiset himot. Hänen elämässään täytyy jumalallisten voimien vaikutusten **näkyä**. Jos hän tässä suhteessa epäonnistuu, tulee hänen vaikutuksensaakin olemaan vahingollinen, olivatpa hänen sanansa miten **voimakkaita** ja vakuuttavia tahansa.

Monet, jotka kääntyvät lääkäreiden puoleen, ovat omien pahojen tapojensa tähden kärsineet siveellisen **haaksirikon**. He ovat murtuneita ja heikkoja ja haavoittuneita, ja **tuntevat** oman huonoutensa ja kykenemättömyytensä päästäksensä voittajiksi. Sellaisilla henkilöillä ei saisi olla ympäristössänsä mitään, mikä yhä kiihottaa sellaisiin ajatuksiin ja tunteisiin, mitkä ovat tehneet heistä mitä he nyt ovat. Heidän tulee saada elää **puhtaiden**, ylevien ja jalojen ajatusten ilmapiirissä. Miten hirvittävässä vastuussa ovatkaan ne, joiden pitäisi olla heille hyvänä esimerkkinä, mutta jotka **ovat** itsekkin samojen turmiollisten tapojen lumoissa ja omalla esimerkillään lisäävät kiusauksen voimaa!

Lääkäri ja raittiusliike

Lääkäriin turvautuvat monet **sellaiset**, jotka ovat tummelleet ruumiinsa ja sielunsa tupakkaa ja väkijuomia käyttämällä. Vastuuntuntoisen lääkärin täytyy tällöin osoittaa

potilailleen, mikä on todellisena syynä heidän **kärsimyksiinsä**. Mutta mitä arvoa on hänen sanoillaan, jos hän itse käyttää tupakkaa ja väkijuomia? Eikö hän, ollessaan tietoinen omasta himostaan, epäröi viitata tuohon epäkohtaan potilaansa elämässä? Miten hän voi saada nuoret vakuuttuneiksi noiden aineiden vahingollisesta vaikutuksesta, kun hän itse niitä käyttää?

Miten lääkäri voi esiintyä yhteiskunnassa puhtauden ja itsekurin esikuvana ja miten hän voi tehokkaasti toimia raittiusasian hyväksi, kun hän itse noudattaa jotakin inhottavaa tapaa? Miten hän voi menestyksellä työskennellä **sairas- ja kuolinvuoteiden ääressä**, kun hänen henkensä tuoksuu luotaantyöntävästi väkijuomilta tai tupakalta?

Miten hän voi olla sen luottamuksen arvoinen, jota **hä-**nelle taitavana lääkärinä osoitetaan, jos hän turmelee hermonsensa ja tylsistyttää aivonsa huumaavia myrkkyjä käyttämällä? Mahdotontahan hänen on silloin päättää nopeasti ja toimia huolellisesti.

Jollei hän noudata niitä lakeja, jotka vallitsevat hänen omassa olemuksessaan, ja jos hän asettaa itsekseen nautinnon sielun ja ruumiin terveyden edelle, eikö hän siten osoitautu arvottomaksi kantamaan vastuuta toisten elämästä?

Vaikeuksia hänen työssään

Olipa lääkäri miten taitava ja tunnollinen tahansa, aina hän kuitenkin tulee kohtaamaan työssään monia vaikeuksia ja epäonnistumisia. Usein hän ei saa työtänsä **suoritetuksi**, niinkuin hän toivoo näkevänsä sen suoritetuksi. Vaikka hänen potilaansa saavatkin terveytensä takaisin, ei siitä ole heille eikä maailmalle todellista hyötyä. Monet parantuvat vain ruvetakseen uudelleen hellimään niitä himojaan, jotka olivat sairauden aiheuttaneetkin. Entisessä kiihkossään he heittäytyvät nautinnonhalun ja mielettömyyden pyörteisiin. Lääkärin työ heidän hyväkseen näyttää menneen hukkaan.

Kristus joutui kokemaan samaa, mutia Hän ei **lakan-**

nut ponnistelemasta ainoankaan kärsivän sielun hyväksi. Kymmenestä spitaaliseen, jotka Hän paransi, ainoastaan yksi antoi arvon Hänen lahjalleen, ja tämäkin oli muukalainen, samarialainen. Tämän yhden tähden Kristus oli parantanut kaikki kymmenen. Ellei lääkärikään saavuta parempaa menestystä kuin Vapahtaja, ottakoon hän silloin oppia Yli-lääkäristä. Kristuksesta sanotaan: »Hän itse ei sammu eikä murru.» »Sielunsa vaivan tähden Hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi.»⁶⁾

Kristus olisi ollut valmis elämään kärsimyksissä ja nöyryyksessä ja kärsimään häpeällisen kuolemansa, vaikkapa vain yksi ainoa sielu olisi vastaanottanut Hänen armonsa evankeliumin. Eikö siis meilläkin ole syytä iloita, jos yksikin ihmisolento meidän ponnistustemme tuloksena parantuu ja jalostuu loistaakseen kerran kirkkaana taivaallisen Isämme asunnoissa?

Henkilökohtaiset tarpeet ja vaarat

Lääkärin tehtävä on vaivalloista ja raskasta. Voidaksensa menestyksellisesti tehtävänsä täyttää hän tarvitsee vahvan ruumiinrakenteen ja horjumattoman terveyden. Heikko ja sairaaloinen ihminen ei kestä niitä rasituksia, joita lääkäriinuraan liittyy. Se, joka ei omaa täydellistä itsehillintäkykyä, ei voi erikoistua käsittelemään erilaatuisia tauteja.

Kun lääkärit ryöstetään yöuni, eikä hän pidä vaaria syömisestään ja kun hän vielä suuressa määrin joutuu syrjään seuraelämästä ja uskonnollisista etuuksistaan, hänen koko elämänsä tuntuu olevan jatkuvaa varjossa elämistä. Hänen näkemänsä kärsimykset, hänen hoidossaan olevat kuolevaiset, jotka odottavat häneltä apua, hänen kosketuksensa noihin synninturmelempiin saavat hänen sydämensä sairaaksi ja ovat vähällä viedä häneltä luottamuksen inhimillisyyteen.

Taisteltaessa sairautta ja kuolemaa vastaan joudutaan jännittämään kaikki voimat äärimmilleen. Tämä äärimmäinen

voimainponnistus on ankarana koetuksena luonteelle. Sellaisissa olosuhteissa on kiusauksilla mitä suurin voima. Enemmän kuin minkään muun ammatin harjoittajalta vaaditaan lääkäriltä itsehillintää, mielen puhtautta ja uskoa, joka vetoaa taivaaseen. Ei toisten eikä oman itsensä takia hän saa halveksia terveyden lakeja. Huolimattomuus ruumiin tottuuksissa vie huolimattomuuteen siveellisissä asioissa.

Ainoa turva

Lääkärin ainoana turvana on toimia kaikissa olosuhteissa tietyn periaatteen mukaisesti, jota vahvistaa ja jalostaa päämäärätietoisuus, mikä on löydettävissä vain Jumalasta. Hänen on toimittava Jumalan luonteen siveelliseen paremmuuteen turvaten. Hänen tulee päivittäin ja hetkittäin elää aivan kuin näkymättömän maailman silmiin edessä. Moosesen tavoin hänen täytyy kestää »nähdä se, joka on näkymätön».

Vanhurskauden juuret ovat jumalisuudessa. Kukaan ihminen ei voi lähimmäistensä keskuudessa jatkuvasti viettää puhdasta ja voimakasta elämää, ellei hänen elämänsä ole kätkeytyneenä Kristuksen kanssa Jumalassa. Mitä enemmän hän joutuu toimimaan ihmisten keskuudessa, sitä lähempi täytyy sydämen yhteyden olla taivaaseen.

Mitä vaativimmat ovat lääkäriin velvollisuudet ja mitä suurempi hänen vastuunsa, sitä enemmän hän tarvitsee Jumalalta voimaa. Ajallisista asioista on saatava aikaa ääisten asioiden mietiskelyyn. Hänen täytyy vastustaa väkisin esiintunkeutuvaa maailmallisuutta, joka väkipakoin tahtoisesti erottaa hänet kaiken voiman lähteestä. Hänen tulee, enemmän kuin kenenkään muun, rukouksin ja Raamattua tutkimalla hakeutua Jumalan suojelevan kilven varjoon. Hänen tulee elää jokahetkisessä ja tietoisessa kosketuksessa totuuden, vanhurskauden ja rakkauden periaatteisiin, jotka tuovat sielussa ilmi Jumalan ominaisuuksia.

⁶⁾ Jes. 42: 4; 53: 11.

Siinä määrässä kuin Jumalan Sanaa otetaan vastaan ja sitä noudatetaan, se myös vaikuttaa voimallaan ja koskettaa elämällään jokaiseen tekoon ja jokaiseen luonteenpiirteeseen. Se puhdistaa jokaisen ajatuksen ja säätää jokaisen toiveen. Ne, jotka ottavat Jumalan Sanan turvaksensa, luopuvat omasta ininästänsä kuin miehet ja ovat väkeviä. He kohoavat kaiken alhaisen yläpuolelle, saastattomaan ilmapiiriin.

Kun ihminen elää Jumalan yhteydessä, se järkkymättömyys, joka varjeli Joosefia ja Danielia pakanallisen hovin turmeluksen keskellä, säilyttää hänen elämänsä saastumattomana ja puhtaana. Hänen luonteensa vaatteet säilyvät tahrauttomina. Sellaisen ihmisen elämässä pääsee Kristuksen valo loistamaan täydessä kirkkaudessaan. Kirkas kointähti on loistava himmentymättömänä hänen kohdallaan muuttumattomassa kirkkaudessaan.

Sellaisesta elämästä tulee voiman lähde yhteiskunnassa. Siitä tulee sulkua pahaa vastaan. Se on turvana kiusatuille ja johtotähtenä niille, jotka vaikeuksien ja vastoinkäymisten keskellä etsivät oikeata tietä.

Henkistä huoltoa ja sosiaalista toimintaa

»He ovat kansojen keskellä kuin Herran kaste.»

Opetus- ja parannustyö käsikädessä

*»Hän lähetti heidät saarnaamaan Jumalan
valtakuntaa ja parantamaan sairaita.»*

Kun Kristus lähetti kaksitoista opetuslastaan heidän ensimmäiselle lähetysmatkalleen, Hän sanoi heille: »Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.»¹⁾

Myöhemmin lähettämälleen seitsemällekympenelle Hän sanoi: »Ja mihin kaupunkiin te tulettekin . . . parantakaa sairaita siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'»²⁾ Kristuksen läsnäolon voima seurasi heitä, »ja ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: 'Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.'»³⁾

Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen jatkui sama työ. Hänen oman toimintansa aikana sattuneet tapaukset toistui-
vat. »Myös kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.»⁴⁾

¹⁾ Matt. 10: 7, 8. ²⁾ Luuk. 10: 8, 9. ³⁾ Luuk. 10: 17. ⁴⁾ Apt. 5: 16.

»Mutta opetuslapset lähtivät ja saarnasivat **kaikki**alla, ja Herra vaikutti heidän **kanssansa**.»⁵⁾ »Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui . . . Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois . . . ja moni halvattu ja rampa parani. Ja syntyi suuri ilo siinä **kaupungissa**.»⁶⁾

Opetuslasten toiminta

Luukas, evankeliumin kirjoittaja, oli lähetyslääkäri. Raamatussa häntä kutsutaan »rakkaaksi lääkäriksi».⁷⁾ Apostoli **Paavali** kuuli mainittavan häntä eteväksi lääkäriksi ja etsi hänet aavistaen Jumalan uskoneen hänelle erikoisen tehtävän. Paavalin onnistui saada hänet apulaisekseen, ja jonkin aikaa Luukas seurasi häntä hänen matkoillaan seudulta seudulle. Mutta jonkin ajan kuluttua Paavali jätti Luukkaan Makedonian Filippiin. Täällä Luukas toimi useita vuosia sekä lääkärinä että evankeliumin opettajana. Lääkärinä työskennellessään hän palveli sairaita ja rukoili Jumalan parantavaa voimaa kärsivien ylle. Siten aukeni tie evankeliumin sanomalle. Toimiessaan menestyksellisesti lääkärinä Luukkaalle tarjoutui usein tilaisuus puhua Kristuksesta pakanoille. Jumalan suunnitelmiin kuuluu, että me työskentelimme niinkuin opetuslapset työskentelivät. **Lääkintätyö** liittyy läheisesti evankeliseen julistustyöhön. **Evankeliumityössä** ei opetus- ja parannustyötä saa koskaan erottaa toisistaan.

Opetuslasten työnä oli levittää tietoa **evankeliumista**. Heidän tehtäväkseen oli uskottu julistaa koko maailmalle niitä hyviä **uutisia**, joita Kristus oli tuonut ihmisille. Tätä työtä he suorittivat oman aikansa ihmisten keskuudessa. Yhden ainoan sukupolven aikana evankeliumi tuli viedyksi kaikille kansoille taivaan alla.

Evankeliumin julistaminen on se tehtävä, minkä Jumala on uskonut niille, jotka kantavat Hänen nimeään. Evanke-

liumi on ainoa vastamyrkky maan päällä vallitsevalle synnille ja kurjuudelle. Niiden ensimmäisenä tehtävänä, jotka jo tuntevat Jumalan armon parantavan **voiman**, on viedä se tiedoksi koko ihmiskunnalle.

Evankeliumin tarve

Kun Kristus **lähetti** opetuslapsensa julistamaan evankeliumin sanomaa, oli usko Jumalaan ja Hänen Sanaansa miltei tyystin kadonnut maailmasta. Juutalaistenkin keskuudessa, jotka väittivät tuntevansa Jehovan, olivat perimätiedot ja ihmisten laatimat opit syrjäyttäneet Jumalan Sanan. Itsekäs kunnianhimo, kerskailunhalu ja voitonhimo veivät kokonaan ihmisten ajatukset. Kun kunnioitus Jumalaa kohtaan katosi, katosi myös sääli ihmisiä kohtaan. Itsekkyyks oli vallitsevana vaikuttimena, ja Saatana sai toteutetuksi tahtonsa ihmiskunnan saattamiseksi kurjuuteen ja rappiolle.

Saatanalliset voimat saivat ihmiset valtaansa. Ihmisten ruumis, jonka Jumala oli luonut asunnoksensa, muuttui nyt saastaisten henkien tyyssijaksi. Ilmeni yliluonnollisia voimia, jotka kiihdyttivät ihmisten mielen, hermot ja kaikki elimet tyydyttämään mitä alhaisimpia himoja. Ihmisten kasvohinkin painoi vihollinen leimansa. Heidän kasvoistaan kuvastui nyt niiden pahojen henkien sävy, jotka olivat riivanneet heidät.

Millainen on maailman tilanne nykyään? Eikö nykypäivien »korkeampi kritiikki» ja teoreettinen ajattelu ole yhtä täydellisesti hävittänyt uskon Raamattuun kuin perimätiedot ja kirjanoppineisuus tekivät sen Kristuksen aikana? Eikö ahneudella, kunnianhimolla ja nautinnonhalulla ole yhtä luja ote **ihmissydämiin** nyt kuin silloinkin? Miten harvat ns. kristillisessä maailmassa, vieläpä niissä seurakunnissa, jotka tunnustavat seuraavansa Kristusta, todella noudattavat kristinuskon periaatteita. Miten harvat **liike-elämän**, yhteiskunnan, kodin ja uskonnon alalla seuraavat Kristuksen opetuksia elämänohjeenaan! Eikö ole totta, että »oikeus työn-

⁵⁾ Mark. 16: 20. ⁶⁾ Apt. 8: 5, 8. ⁷⁾ Kol. 4: 14.

netään takaperin . . . suoruus ei voi sisälle tulla . . . ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi»⁸⁾)

Meidän aikanamme vallitsee oikea »rikoksien kulkutauti», jota kaikki harkitsevat, jumalaapelkäävät ihmiset kauhulla kavahtavat. Vallitsevaa kurjuutta ja turmelusta ei kynällä kyetä kuvaamaan. Joka päivä saamme uusia tietoja valtiollisista riidoista, lahjomisista ja petoksista. Jokainen päivä tuo mukanaan uusia pöyristyttäviä kertomuksia vallitsevasta väkivallasta ja laittomuudesta, välinpitämättömyydestä ihmisten kärsimyksiä kohtaan, sekä raa'asta ja julmasta ihmiselämän tuhoamisesta. Jokainen päivä todistaa mielipuolisuuden, murhien ja itsemurhien lisääntymisestä. Kuka voi väittää, etteivät saatanalliset voimat yhä lisääntyvässä määrässä toimisi ihmissielun turmelemiseksi ja ihmisruumiin saastuttamiseksi ja tuhoamiseksi?

Maailman ollessa tulvillaan tällaista pahuutta evankeliumia valitettavasti julistetaan liian usein niin tehottomalla tavalla, että se tekee vain heikon vaikutuksen ihmisten omaan tuntoon ja elämään. Ja kuitenkin on kaikkialla sellaisia ihmisyhämiä, jotka kiihkeästi kaipaavat jotakin sellaista, jota heillä ei ole. He kaipaavat voimaa, joka auttaisi heitä voittamaan synnin, voimaa, joka vapauttaisi heidät pahan orjuudesta, voimaa, joka lahjoittaisi heille terveyttä, elämää ja rauhaa. Monet, jotka kerran ovat saaneet tuntea Jumalan Sanan voimaa, ovat joutuneet seuduille, joissa ei Jumalaa tunnusteta, ja he ikävöivät jälleen Jumalan läsnäoloa.

Maailma tarvitsee nykyaikana sitä, mitä se tarvitsi yhdeksäntoista vuosisataa sitten — Kristuksen ilmestystä. Suuri uudistustyö on tarpeen, ja tämän ruumiillisen, henkisen ja hengellisen parannustyön voi suorittaa ainoastaan Kristuksen armo.

⁸⁾ Jes. 59: 14, 15.

Kristuksen tapa lähestyä kansaa

Kristuksen tapa lähestyä ihmisiä on ainoa, jota noudattaen voidaan saavuttaa todellisia tuloksia. Pyrkiessään kosketuksiin ihmisten kanssa Vapahtaja etsi heidän parastaan. Hän osoitti myötätuntoa heitä kohtaan, auttoi heitä tarvittaessa ja voitti siten heidän luottamuksensa. Sitten Hän sanoi heille: »Seuraa minua.»

Meidän tulee henkilökohtaisesti yrittää lähestyä ihmisiä. Jos uhrattaisiin vähemmän aikaa saarnaamiseen ja enemmän henkilökohtaiseen työhön, saavutettaisiin parempia tuloksia. Köyhiä on autettava, sairaita hoidettava, murheellisia ja turvattomia lohdutettava, oppimattomia opetettava ja kokemattomia neuvottava. Meidän tulee itkeä itkevien kanssa ja riemuita riemuitsevien kanssa. Vakaumuksen, rukouksen ja Jumalan rakkauden voimalla tämä työ ei ole jäävä eikä voi jäädä hedelmättömäksi.

Meidän tulisi aina muistaa, että lääkintälähetystyön tarkoituksena on ohjata synninsairaaita miehet ja naiset Golgatan Miehen luo, joka ottaa pois maailman synnin. Katselemalla Häntä he muuttuvat Hänen kaltaisikseen. Meidän on kehoitettava sairaita ja kärsiviä katsomaan Jeesukseen ja elämään. Muistuttakoot työntekijät jatkuvasti niitä, joita ruumiillinen tai sielullinen sairaus on masentanut, Kristuksesta, suuresta Lääkäristä. Ohjatkoot he näitä murtuneita sen Ainoan luo, joka voi parantaa sekä ruumiilliset että hengelliset sairaudet. Kertokoot he heille Hänestä, joka tuntee syvää sääliä heitä kohtaan heidän heikkouksissaan. Kehoittekoot he heitä jättäytymään Hänen hoitoonsa, joka antoi henkensä valmistaakseen heille pääsyn iankaikkiseen elämään. Kertokoot he Hänen rakkaudestaan ja Hänen vallastaan pelastaa.

Tämä on lähetyslääkärin korkea tehtävä ja kallis etuoikeus. Ja henkilökohtaiset rakkaudentyöt usein valmistavat tietä tähän. Jumala pääsee usein sisälle ihmissydämiin mei-

dän ponnistustemme vaikutuksesta tahtoessamme lieventää ruumiillisia kärsimyksiä.

Lääkintälähetystyö raivaa tietä evankeliumin julistamiselle. Evankeliumia on siis julistettava ja käytännössä toteutettava sekä lääkintä- että opetustyötäkin suorittaessa.

Lähetysairaanhoidajien tehtävä

Melkein jokaisessa yhteiskunnassa on suuri joukko **sel-laisia**, jotka eivät kuuntele Jumalan Sanan saarnaa eivätkä käy missään hartauskokouksissa. Jos evankeliumin toivotaan saavuttavan heidät, on se vietävä heidän kotiinsa. Usein heidän ruumiillisen hätänsä lievittäminen onkin ainoa **keino**, jonka avulla päästään heitä lähelle. Sairaanhoidajille, jotka huolehtivat sairaista ja lievittävät köyhien hätää, tarjoutuu usein tilaisuus rukoilla yhdessä heidän kanssansa, lukea heille Jumalan Sanaa ja puhua heille Vapahtajasta. Sairaanhoidajat voivat rukoilla niiden **heikkoluonteisten** henkilöiden puolesta ja kanssa, joilla ei ole tahdonlujuutta hillitä intohimon alentamia halujaan. He voivat tuoda toivon säteen langenneiden ja masentuneiden elämään. Heidän epäitsekäs rakkautensa, joka ilmenee heidän omaa etua katsomattomassa hyväntekeväisyystyössään, auttaa näitä kärsiviä uskomaan Kristuksen rakkauteen.

Monet eivät usko Jumalaan ja ovat kadottaneet luottamuksensa ihmiseen. Mutta myötätunnon ja rakkauden hengessä suoritetuille teoille he antavat arvoa. Heidän **sydämensä** heltyvät, kun he näkevät jonkun henkilön tulevan heidän kotiinsa maallista kiitosta ja korvausta tavoittelematta hoitamaan sairaita, ruokkimaan nälkäisiä, vaatettamaan alastomia, lohduttamaan murheellisia ja hellästi ohjaamaan kaikkia Hänen luokseen, jonka rakkaudesta hän on tullut kertomaan. Kiitollisuus herää. Usko leimahtaa liekkiin. He näkevät, että Jumala pitää heistä huolta, ja he ovat valmiit kuulemaan Hänen sanojaan.

Kaikki lähetysaarnajat, sekä miehet että naiset, olipa sitten kysymyksessä **ulko-** tai sisälähetystyö, pääsevät paljon

helpommin ihmisiä lähelle ja saavat paljon enemmän aikaan, jos he vain kykenevät auttamaan sairaita. Naistyöntekijöille, jotka lähtevät pakanamaihin lähetysaarnajiksi, tarjoutuu näin tilaisuus tuoda evankeliumi näiden maiden naisille silloinkin, kun muut ovet ovat suljetut. Kaikkien evankeliumityötä suorittavien tulisi perehtyä yksinkertaiseen sairaanhoitoon, jonka avulla voidaan tehdä niin paljon tuskien lievittämiseksi ja tautien parantamiseksi.

Terveysperiaatteiden opettaminen

Evankeliumin julistajien tulisi kyetä myös opettamaan terveellisen elämän edellyttämiä periaatteita. Kaikkialla on sairautta, mutta enin osa siitä voitaisiin välttää noudattamalla terveyden lakeja. Ihmisten tulisi ymmärtää terveysperiaatteiden merkitys omalle hyvinvoinnilleen sekä tässä että tulevassa elämässä. Heidän tulisi herätä huomaamaan, miten suuressa vastuussa he ovat siitä inhimillisestä olemuksesta, jonka heidän Luojansa on tehnyt temppelikseen ja jonka uskollisia huoneenhaltijoita Hän toivoo heidän olevan. Heille tulisi korostaa sen totuuden tärkeyttä, joka sisältyy Pyhän Raamatun sanoihin:

»Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.'»⁹⁾

Tuhannet henkilöt tarvitsisivat ja ottaisivat iloiten vastaan yksinkertaista terveydenhoitoa koskevaa opetusta — terveydenhoitoa, joka syrjäyttää myrkyllisten lääkeaineiden käytön. Kipeästi kaivataan myös ravintokysymyksen uudistamista koskevaa opetusta. Nurjat syömistavat sekä epäterveellisen ravinnon nauttiminen ovat suurelta osalta syynä maailmassa nykyisin kirouksena olevaan juoppouteen, rikollisuuteen ja kurjuuteen.

⁹⁾ 2 Kor. 6: 16.

Terveysperiaatteita opettaessa tulee korostaa uudistuksen suurta tarkoitusta, sitä, että se pyrkii turvaamaan ruumiin ja sielun terveyden. Meidän tulee osoittaa, että luonnonlait, koska ne ovat Jumalan lakeja, ovat meidän parhaaksemme ja että niiden noudattaminen merkitsee elämän onnen lisääntymistä ja auttaa meitä valmistumaan tulevaa elämää varten.

Meidän tulee opettaa ihmisiä näkemään luonnon toiminnassa Jumalan rakkautta ja viisautta. Meidän tulee neuvoa heitä tutkimaan ihmisruumiin ihmeellistä rakennetta ja niitä lakeja, jotka sitä hallitsevat. Ne, jotka tajuavat Jumalan rakkauden, jotka ymmärtävät jotakin Hänen lakiensa viisaudesta ja hyvyydestä, alkavat myös katsella velvollisuuksiaan ja tehtäviään kokonaan toiselta näkökannalta. Sen sijaan että terveysääntöjen noudattaminen aikaisemmin oli heidän mielestään vaatinut uhrauksia ja kieltäymystä, pitävät he sitä nyt, niinkuin se todellisuudessa onkin, arvaattomana siunauksena.

Jokaisen evankeliumin julistajan tulisi tuntea, että terveysperiaatteiden opettaminen on osa hänelle uskotusta työstä. Tällaista työtä kaivataan kipeästi, ja koko maailma on sille avoinna.

Henkilökohtainen työ

Kaikkialla pyritään asettamaan järjestöjen toiminta yksilöiden toiminnan edelle. Ihmiset tahtovat liittyä yhteen, keskittyä, rakentaa suuria kirkkoja ja laitoksia. Ihmiset jättävät kaiken hyväntekeväisyystyön laitoksille ja yhdistyksille ja välttävät kosketusta maailman kanssa, ja siten heidän sydämensä kovettuu. He vaipuvat omiin ajatuksiinsa ja tulevat vaikutuksille vastaanottamattomiksi. Heidän sydämestään sammuu rakkaus Jumalaan ja lähimmäisiin.

Kristus uskoi seuraajiensa suoritettavaksi henkilökohtaisen työn — työn, jota ei voida luovuttaa toiselle. Sairaiden ja köyhien auttamista ja evankeliumin julistamista ei voida jättää toimikuntien eikä hyväntekeväisyisyhdistysten huoleksi.

Evankeliumi vaatii henkilökohtaista vastuuta, henkilökohtaisia ponnistuksia ja henkilökohtaista uhrautumista.

»Mene teille ja aitovierille ja pakota heidät tulemaan sisälle», kuuluu Kristuksen käsky, »että minun taloni täytyisi.»¹⁰⁾ Kristus johdattaa ihmiset niiden luo, joita he tahtovat auttaa. »Vie kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaateta hänet.» Hän sanoo. »He panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.»¹¹⁾ Evankeliumin siunauksia tulee julistaa välittömästi seurustelemalla ja henkilökohtaista rakkaudentyötä harjoittamalla.

Kaikki Jumalan työmiehiksi!

Antaessaan muinoin valonsa loistaa kansalleen ei Jumala käyttänyt välikappaleenaan mitään määrättyä kansanluokkaa. Daniel oli juutalainen ruhtinas. Jesaja oli myös kuninkaallista syntyperää. Daavid oli paimenpoika, Aamos paimen, Sakarja vanki Babylonista ja Elisa maanviljelijä. Herra valitsi edustajikseen profeettoja ja ruhtinaita, ylhäisiä ja alhaisia ja ilmaisi heille ne totuudet, jotka on julistettava maailmalle.

Herra lähettää jokaisen, joka pääsee osalliseksi Hänen armostaan, johonkin toisten hyväksi suoritettavaan työhön. Meidän kaikkien tulee olla valmiina paikallamme ja sanoa: »Katso, tässä minä olen, lähetä minut.»¹²⁾ Kaikkien on kannettava vastuuta — saarnaajan, sairaanhoitajan, kristityn lääkärin, yksityisen kristityn, olipa hän sitten kauppias tai talonpoika, virkamies tai käsityöläinen. Meidän tehtävänämme on julistaa ihmisille pelastuksen evankeliumia. Jokaisen yrityksen, johon ryhdymme, tulisi pyrkiä tähän päämäärään.

Ne, jotka ryhtyvät heille uskottuun työhön, eivät ole siunaukseksi vain toisille, vaan he itsekin tulevat runsaasti siunatuiksi. Tietoisuus siitä, että ovat hyvin täyttäneet vel-

¹⁰⁾ Luuk. 14: 23. 11) Jes. 58: 7. Mark. 16: 18. ¹²⁾ Jes. 6: 8.

vollisuutensa, vaikuttaa myönteisesti heidän omaan sieluunsa. Alakuloinen unohtaa surunsa, heikosta tulee väkevä, tietämätön saa viisautta, ja kaikki löytävät varman auttajan Hänestä, joka on heidät kutsunut.

Seurakunta kouluna

Kristuksen seurakunta on tarkoitettu palvelustyötä varten. Sen tunnussana on palvelu. Sen jäsenet ovat sotilaita, joita heidän suuri Päällikkönsä harjoittaa taisteluun. Saarnaajat, lääkärit ja opettajat suorittavat laajakantoisempaa työtä kuin mitä yleensä luullaankaan. He eivät ainoastaan palvele ihmisiä, vaan myös opettavat heitä palvelemaan. Heidän ei ole vain opetettava oikeita periaatteita, vaan myös kasvatettava kuulijoitaan puhumaan näistä periaatteista muille. Totuus, jota ei eletä elämässä eikä tiedoteta edelleen, menettää elämää antavan voimansa ja parantavan vaikutuksensa. Sen siunaus säilyy vain, kun siitä puhutaan muillekin.

Jumalan hyväksi suoritettava työ on saatava monipuoliseksi. Jokaisen seurakunnanjäsenen tulisi osallistua johonkin Mestarin hyväksi tehtävään työhön. Kaikki eivät saa yhtä paljon aikaan, mutta jokaisen pitäisi tehdä parhaansa, jotta voitaisiin panna sulku sille sairauksien ja kärsimysten hyökyaallolle, joka vyöryy yli maailman. Monet tahtoisivat ryhtyä työhön, jos vain tietäisivät, miten aloittaa. Heidä on sen vuoksi ohjattava ja rohkaistava.

Jokaisen seurakunnan pitäisi toimia kristillisten työntekijäin harjoituskouluna. Sen jäseniä olisi opetettava pitämään "raamatuntutkistelua, johtamaan ja opettamaan sapattikouluissa, parhaalla mahdollisella tavalla auttamaan köyhiä ja hoitamaan sairaita ja työskentelemään kääntymättömien hyväksi. Olisi perustettava kouluja, joissa opettaisiin terveydenhoitoa, kotitaloutta ja erilaista kristillistä avustustoimintaa. Kokeneitten opettajien tulisi niissä antaa paitsi tietopuolista myös käytännöllistä opetusta. Näyttäkööt opettajat itse esimerkkiä työskennellessään ihmisten keskuudessa, ja muut

liittyvät heihin ja oppivat heidän työstään. Yksikin hyvä esimerkki on parempi kuin monet määräykset ja käskyt.

Meidän kaikkien tulee kehittää ruumiillisia ja henkisiä kykyjämme korkeimmilleen, jotta voisimme työskennellä Jumalan hyväksi sillä paikalla, mihin Hän kaitselmuksessaan meidät kutsuukin. Samasta armosta, jonka Kristus lahjoitti Paavalille ja Apolloselle ja jonka avulla he kunnostautuivat hengellisessä suhteessa, pääsevät vielä nykyäänkin osallisiksi ne, jotka hartaudella antautuvat lähetystyöhön. Jumala toivoo lapsillaan olevan ymmärrystä ja tietoa, jotta he kykenisivät selvästi ja yksinkertaisesti julistamaan Hänen kirkkautensa voimaa maailmalle.

Menestyksellisimmät työntekijät

Koulutetut, Jumalalle pyhittyneet työntekijät voivat suorittaa paljon monipuolisempaa ja laajakantoisempaa työtä kuin koulunkäymättömät. Heidän henkinen valmiutensa asettaa heidät edullisempaan asemaan. Mutta nekin, jotka eivät omaa suuria kykyjä eivätkä ole saaneet laajaa koulukasvatusta, voivat tyydyttävästi toimia toisten hyväksi. Jumala tahtoo käyttää kaikkia niitä ihmisiä, jotka tarjoutuvat Hänen käytettäväkseen. Eivät ne aina ole etevimpiä ja lahjakkaimpia, joiden työ tuottaa suurimmat ja kestävimät tulokset. Tarvitaan miehiä ja naisia, jotka ovat saaneet sanoman tivaasta. Taitavimpia työntekijöitä ovat ne, jotka noudattavat Kristuksen kehoitusta: »Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta.»¹³⁾

Tarvitaan lähetyssaarnaajia, jotka tekevät työtä koko sydämestään. Sellainen ihminen, jonka sydäntä Jumala on kosketanut, palaa halusta saada auttaa niitä, jotka eivät vielä ole tunteneet Jumalan rakkautta. Heidän tilansa herättää hänessä tuskaa. Oman elämänsä alttiiksi pannen hän ryhtyy

¹³⁾ Matt. 11: 29.

taivaan lähettämänä, hengen innoittamana sanansaattajana työhön, johon enkelitkin ottavat osaa.

Jos ne, jotka Jumala on varustanut suurilla hengenkyvyillä, käyttävät näitä lahjojaan itsekäisiin tarkoituksiin, Jumala jättää heidät koetusajan jälkeen kulkemaan omia teitään. Jumala valitsee heidän tilalleen henkilöitä, jotka eivät ole yhtä runsaslahjaisia ja joilla ei ole yhtä suurta itseluottamusta, ja Hän tekee heikoista väkeviä, koska nämä uskovat Hänen voivan tehdä heidän hyväkseen sen, mitä he itse eivät kykene tekemään. Jumala hyväksyy kaiken sen työn, mikä on tehty täydestä sydäimestä, ja Hän itse täyttää siinä esiintyvät puutteellisuudet.

Jumala on usein valinnut työtovereikseen henkilöitä, jotka ovat saaneet vain puutteellisen koulutuksen. Nämä ovat käyttäneet kykyjään parhaansa mukaan ja Herra on palkinnut heidän uskollisuutensa, heidän ahkeruutensa ja tiedonjanonsa. Hän on nähnyt heidän kyöneleensä ja kuullut heidän rukouksensa. Samoin kuin Hän antoi siunauksensa vangeille Babylonian hovissa, samoin Hän antaa viisautta ja tietoa työntekijöilleen tänäkin päivänä.

Puutteelliset koulutiedot ja halvan yhteiskunnallisen aseman omaavat miehet ovat joskus Kristuksen armon avulla saavuttaneet ihmeellistä menestystä sielujen voittamisessa. Heidän menestyksensä salaisuus oli luottamus Jumalaan. Joka päivä he oppivat jotakin Häneltä, joka on ihmeellinen neuvonantaja ja mahtava voimassaan.

Sellaisia työntekijöitä on rohkaistava. Herra johtaa heidät yhteen kyvykkäämpien henkilöitten kanssa, jotta nämä täyttäisivät ne aukot, joita toiset jättävät. Heidän nopea käsityskykynsä, heidän halunsa auttaa hädänalaisia ja heidän ystävälliset sanansa ja tekonsa avaavat ovia, jotka muutoin pysyisivät suljettuina. He pääsevät läheiseen kosketukseen masentuneiden kanssa, ja heidän vakuuttavat sanansa kykenevät johdattamaan monta arkaa sielua Jumalan luo. Heidän toimintansa osoittaa, mitä tuhannet muut voisivat saada aikaan, jos heillä vain olisi halua siihen.

Toimeliaampi elämä

Mikään ei voi niin herättää uhrimieltä eikä jalostaa ja vahvistaa luonnetta kuin toisten hyväksi suoritettava työ. Monet nimikristityt ajattelevat vain itseään liittyessään seurakunnan jäseniksi. He haluavat nauttia seurakunnan yhteydestä ja sielunhoidollisista eduista. He liittyvät suuriin, kukoistaviin seurakuntiin ja ovat tyytyväisiä päästessään niin vähällä kuin mahdollista, kun on kysymys toisten hyväksi suoritettavasta työstä. Tällä tavoin he riistävät itseltään kaikkein kallisarvoisimmat siunaukset. Monelle olisi paljon hyödyllisempää luopua miellyttävästä, mukavuutta rakastavasta elämästään ja seurastaan. Heitä tarvitaan siellä, missä heidän voimiaan voidaan käyttää kristilliseen työhön ja jossa he oppivat itse kantamaan vastuuta.

Tiheässä kasvavat puut eivät kasva vankoiksi ja voimakkaiksi. Siksi puutarhuri istuttaakin puunsa niin, että niillä olisi tilaa kehittyä. Samoin tulisi tehdä monille seurakunnan jäsenille. Heidät on sijoitettava paikoille, joissa heidän voimiaan voidaan parhaalla mahdollisella tavalla käyttää kristilliseen työhön. Toisten hyväksi suoritettavan uhrautuvan työn puutteessa he hengellisesti surkastuvat ja tulevat kykenemättömiksi, mutta kun heidät istutetaan uudelleen jollekin lähetyskentälle, tulee heistä voimakkaita ja tarmokkaita.

Mutta kenenkään ei tarvitse odottaa kutsua jollekin kaukaiselle lähetyskentälle. Jokainen voi aloittaa toisten auttamisen heti. Kaikkialla ovat ovet avoinna. Kaikkialla ympärillämme on niitä, jotka tarvitsevat apuamme. On leskiä, orpoja, sairaita ja kuolevia, on murheellisia ja masentuneita, epätoivoisia, tietämättömiä ja hyljättyjä.

Meidän tulisi pitää erikoisena velvollisuutenamme toimia naapuristossamme asuvien hädänalaisten hyväksi. Ota selvää, miten parhaalla tavalla voisit auttaa niitä, jotka eivät tunne kiinnostusta uskonnollisiin kysymyksiin. Vieraillessasi ystäväsi ja naapureittesi luona osoita olevasi kiinnostunut heidän sekä hengellisestä että aineellisestakin hyvinvoinnis-

taan. Puhu heille Kristuksesta anteeksiantavana Vapahtajana. Kutsu naapureitasi kotiin ja lue heille Pyhää Raamattua ja **kirjoja**, jotka selittävät sen totuuksia. Kehota heitä laulamaan ja rukoilemaan kanssasi. Näissä pienissä kokouksissa on Kristus itse lupauksensa mukaisesti oleva läsnä ja Hänen armonsa on koskettava sydämiä.

Seurakunnan jäsenien tulisi kasvattaa itseään tähän **työhön**, sillä sen suorittaminen on aivan yhtä tärkeätä kuin pimeydessä elävien sielujen pelastaminen vieraisissa maissa. Toisten huolehtiessa sielujen pelastuksesta kaukaisissa maissa kantakoot monet kotona olevat vastuuta niistä sieluista, jotka elävät heidän ympäristössään, ja työskennelköt yhtä ahkerasti heidän pelastukseksi.

Monet valittavat elämänsä tyhjyyttä. He voivat kuitenkin itse tehdä elämänsä toimeliaaksi ja sisältörikkaaksi, jos vain **tahtovat**. Kaikille niille, jotka rakastavat Jeesusta koko sydämeästään, sielustaan ja mielestään ja lähimmäisiään niin kuin itseään, tarjoutuu laaja työala, jolla he voivat käyttää kykyjään ja voimiaan.

Pienet tilaisuudet

Älköön kukaan laiminlyökö pieniä tilaisuuksia suurempia tavoitellessaan. Vähäistä työtä suorittaessasi sinulla on mahdollisuus menestyä, kun taas suuremmassa voit kokonaan epäonnistua ja joutua siten epätoivoon. Keskittämällä kaikki voimasi käsillä olevaan työhön kehityt suurempia tehtäviä varten. Moni kuivettuu ja tulee hedelmättömäksi halveksimalla jokapäiväisiä pikkuvelvollisuuksia ja laiminlyömällä pikkuasioiden toimittamisen.

Älä turvaudu ihmisten apuun. Katso maallisten olentojen yli sen Ainoan puoleen, jonka Jumala on valinnut kantamaan meidän surujamme ja huoliamme ja hankkimaan meille kaiken sen, mitä tarvitsemme. Luota Jumalan Sanaan ja ryhdy työhön siellä, missä sitä on, ja mene järkähtämättömässä uskossa eteenpäin. Usko Kristuksen läsnäoloon an-

taa voimaa ja kestävyyttä. Työskentele epäitsekkäästi, hellitsemättömästi ja uupumattomalla tarmolla.

Sellaisillakin kentillä, joilla olosuhteet ovat niin vastenmieliset ja masentavat, että monet ovat haluttomia ryhtymään työhön siellä, ovat uhrautuvien työntekijöiden ponnistukset saaneet ihmeitä aikaan. He ovat työskennelleet siellä kärsivällisesti ja sitkeästi, eivätkä ole luottaneet ihmisvoimiin, vaan ainoastaan Jumalaan, ja Hänen armonsa on heitä tukenut. Tämän maailman tietoon ei milloinkaan tule kaikki se hyvä, mikä tällä tavoin saadaan aikaan, mutta työn ihana tulokset näkyvät iäisyudessa.

Itse toimeentulonsa hankkivat lähetystyöntekijät

Monin paikoin voivat itse toimeentulonsa hankkivat lähetystyöntekijät työskennellä menestyksellisesti. Kun apostoli Paavali levitti tietoa Kristuksesta kautta koko maailman, teki hän itse työtä toimeentulonsa hankkimiseksi. Joka päivä julistaessaan evankeliumia Aasian ja Euroopan suurissa kaupungeissa hän työskenteli myös käsityöläisenä itsensä ja tovereittensa elatukseksi. Ne jäähyväissanat, jotka hän osoitti Efeson vanhemmille ja joissa ilmenee hänen työskentelytapansa, sisältävät kallisarvoisia opetuksia kaikille lähetystyöntekijöille.

»Te tiedätte», hän sanoi, »miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne . . . Ja kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta . . . En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita; te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'»¹⁴⁾

¹⁴⁾ Apt. 20: 18—35.

Nykyäänkin voisivat monet, jos heitä vain elähdyttäisi sama uhrimieli, suorittaa samalla tavalla hyvää työtä. Annetakoon kahden tai useamman henkilön yhdessä ryhtyä evankeliseen työhön. Käykööt he ihmisten kodeissa, rukoilemassa, laulamassa ja opettamassa, selittämässä Raamattua ja hoitamassa sairaita. Toiset voivat hankkia toimeentulonsa kirjoja ja lehtiä myymällä, toiset voivat taas apostolin tavoin työskennellä käsityöläisinä tai jollakin muulla alalla. Kun he siten jatkavat työskentelyään, oman avuttomuutensa tuntien, mutta nöyrästi Jumalaan turvaten, saavuttavat he siunattuja kokemuksia. Herra Jeesus käy heidän edellään, ja niin he sekä rikkaiden että köyhienkin keskuudessa saavat suosiota ja tukea.

Niitä, jotka ovat valmistautuneet vieraisissa maissa suoritettavaan lääkintälähetystyöhön, tulisi kehoittaa viivyttämättä lähtemään työkentilleen ja siellä aloittamaan työnsä kansan keskuudessa ja samalla opettelemaan maan kielen. Hyvin pian he jo kykenevät opettamaan Jumalan Sanan yksinkertaisia totuuksia.

Kaikkialla maailmassa tarvitaan laupeuden sanansaattajia. Tarvitaan kristittyjä perheitä, jotka ovat halukkaita matkustamaan seuduille, joilla pimeys ja eksytys vielä hallitsevat, vieraisiin maihin tutustuakseen lähimmäistensä tarpeisiin ja työskennelläkseen Mestarin asian hyväksi. Jos sellaiset perheet asettuisivat seuduille, joiden asukkaat ovat vajonneet hengelliseen pimeyteen, ja antaisivat Kristuksen elämän valon loistaa siellä, niin he tekisivät jalon työn.

Tämä työ vaatii uhrauksia. Monien odottaessa, että kaikki esteet ensin raivattaisiin pois tieltä, jääkin työ, jonka he olisivat voineet suorittaa, tekemättä, ja ihmiset kuolevat ilman toivoa ja ilman Jumalaa. On ihmisiä, jotka liikeasioissa tai tieteellisessä tarkoituksessa matkustavat asumattomille seuduille ja mielellään uhrautuvat ja antautuvat vaaroille alttiiksi, mutta miten vähän onkaan niitä, jotka lähimmäistensä tähden ovat halukkaita perheineen muuttamaan seuduille, jotka kaipaavat evankeliumia.

Todellista rakkaudentyötä suorittaa se, joka koettaa päästä ihmisiä lähelle, olivatpa nämä sitten missä tai millaisessa asemassa tahansa, ja joka auttaa heitä kaikilla mahdollisilla tavoilla. Siten voitetaan sydämiä ja avataan ovi niiden sielujen luo, jotka kulkevat kadotuksen tietä.

Muista kaikissa töissäsi, että olet sitoutunut Kristuksen palvelukseen, olet osa suuresta lunastussuunnitelmasta. Kristuksen rakkauden tulee virrata läpi elämäsi parantavana ja virvoittavana. Kun yrität vetää muita Hänen rakkautensa piiriin, anna silloin puhtaan puheesi, epäitseekkään palvelusi ja iloisen käytöksesi todistaa Hänen armonsa voimasta. Esitä Hänet maailmalle niin puhtaana ja vanhurskaana, että ihmiset voivat nähdä Hänet kaikessa kauneudessaan.

Hienotunteisuus ja myötätunto

Siitä on hyvin vähän hyötyä, että koetamme parantaa toisia muistuttamalla heitä tavoista, joita itse pidämme huonoina. Päinvastoin siitä on useinkin enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Keskustellessaan samarialaisen naisen kanssa Kristus, sen sijaan että olisi puhunut halveksivasti Jaakobin kivistä, esitti jotakin parempaa. »Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan», Hän sanoi, »ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit Häneltä, ja Hän antaisi sinulle elävää vettä.»¹⁵⁾ Hän johti keskustelun siihen aarteeseen, joka Hänellä oli annettavana, ja tarjosi naiselle jotakin parempaa, kuin mitä tämä omisti, nimittäin elävää vettä, evankeliumin iloa ja toivoa.

Tässä on meillä esimerkki siitä, millä tavalla meidän on työskenneltävä. Meidän on annettava ihmisille jotakin parempaa, kuin mitä he omistavat, nimittäin Kristuksen rauha, joka käy yli kaiken ymmärryksen. Meidän tulee kertoa heille Jumalan pyhästä laista, joka on kuva Hänen luonteestaan ja ilmaus siitä, millaisiksi Hän toivoisi heidän tulevan. Osoitakaamme heille, miten äärettömän ihana taivaan katoama-

¹⁵⁾ Joh. 4: 10.

ton kirkkaus on maailman hetkellisiin huveihin ja iloihin verrattuna. Kertokaamme heille siitä rauhasta ja levosta, joka voidaan löytää Vapahtajassa. Hän sanoo: »Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa.»¹⁶⁾

Puhukaamme Jeesuksesta sanoen: »Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!»¹⁷⁾ Hän yksin voi sammuttaa sydämen janon ja antaa sielulle rauhan.

Niiden, jotka toimivat uudistuksen aikaansaamiseksi, tulisi, jos kenenkään, osoittaa mitä suurinta uhrautuvaisuutta, ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta. Työntekijältä, joka käytäytyy epäkohteliaasti, joka osoittaa kärsimättömyyttä toisten tietämättömyyden tai itsepäisyyden johdosta ja joka puhuu huolimattomasti tai toimii ajattelemattomasti, sulkeutuvat ovet ihmissydämiin, niin ettei hän milloinkaan pääse ihmisiä lähelle.

Antakaamme sanojemme pudota, koettaessamme johtaa ihmisiä pois kadotuksen tieltä, yhtä lempeinä sielulle kuin hiljaiset sadekuurot lankeavat kuihtuneille kasveille. Jumalan suunnitelmana on päästä ensin lähelle ihmissydäntä. Meidän on julistettava totuutta rakkaudessa, luottaen siihen, että Jumala antaa voimaa elämän uudistamiseen. Pyhä Henki painaa sieluun ne sanat, jotka rakkaudessa lausutaan.

Me olemme luonnostamme itsekkäitä ja itsepäisiä, mutta kun me opimme ne läksyt, jotka Kristus haluaa meille opettaa, pääsemme osallisiksi Hänen luonteestaan ja siitä lähtien elämme Hänen elämäänsä. Kristuksen antamalla ihmeellisellä esimerkillä, sillä äärettömällä hellyydellä, jolla Hän otti osaa toisten tunteisiin itkiessään itkevien kanssa ja riemuitessaan riemuitsevien kanssa, tulee olemaan syvä vaikutus kaikkien niiden luonteeseen, jotka tahtovat vilpittömästi Häntä seurata. Ystävällisin sanoin ja teoin he koettavat tasoittaa tietä väsyneille lähimmäisilleen.

¹⁶⁾ Joh. 4: 14.

¹⁷⁾Joh.1:29

Oikea sana oikeaan aikaan

»Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä.»¹⁸⁾

Kaikkialla ympärillämme on murheellisia sieluja. Etsikäämme nämä kärsivät käsiimme ja puhukaamme oikeaan aikaan lohdutuksen sanoja heidän sydämelleen. Olkaamme Jumalan kanavia, joiden kautta laupeuden ja armon virkistävät vedet virtaavat heille.

Joutuessamme kosketuksiin toisten kanssa meidän tulisi aina muistaa, että lähimmäistemme kokemuksiin saattaa sisältyä sellaista, mikä on kuolevaisten silmiltä salattua. Muistojen kirja sisältää surullisia tarinoita, joita huolellisesti suojellaan uteliailta katseilta. Siinä on kirjoitettuna pitkiä, ankaria taisteluja, joita on käyty vaikeissa olosuhteissa, ehkä kotielämässä esiintyneitä huolia, jotka päivä päivältä masentavat mieltä ja heikentävät uskoa ja luottamusta. Näitä elämän vaikeissa olosuhteissa taistelevia voitaisiin auttaa ja rohkaista osoittamalla heitä kohtaan pientä huomaavaisuutta, joka ei maksa muuta kuin hieman rakastavan sydämen vaivanäköä. Sellaisille on uskollisen ystävän voimakas, ystävällinen kädenpuristus arvokkaampi kuin kulta ja hopea. Ystävälliset sanat ovat yhtä tervetulleita kuin enkelien hymy.

On paljon niitä, jotka joutuvat taistelemaan köyhyyttä vastaan, joiden on pakko tehdä ankarasti työtä pienestä palhasta ja jotka hädintuskin kykenevät hankkimaan itselleen elämän välttämättömmimpiä tarpeita. Raskas työ ja puute ahdistavat heitä eikä heillä ole edes toivoakaan paremmasta tulevaisuudesta. Jos vielä tulee lisäksi tuskaa ja sairautta, on heidän taakkansa miltei sietämätön. Lopen väsyneinä ja masentuneina he eivät tiedä, mihin voisivat turvautua apua saadakseen. Ota osaa heidän huoliinsa, heidän sydänsuruihinsa ja pettymyksiinsä. Sillä tavalla tarjoutuu sinulle mahdollisuus auttaa heitä. Puhu heille Jumalan lupauksista, ru-

¹⁸⁾ Jes. 50: 4.

koile heidän kanssaan ja heidän puolestaan ja vala heihin uutta toivoa.

Sairaalalle ja masentuneelle sielulle lausuttuja lohdun ja rohkaisun sanoja pitää Vapahtaja aivan kuin Hänelle itselleen lausuttuina. Taivaan enkelitkin katsovat iloiten puoleemme kun koetamme lohduttaa ja rohkaista lähimmäisiämme.

Jumalallinen veljeys

Jumala on kaikkina aikoina koettanut herättää ihmisissä jumalallista veljeystunnetta. Ryhtykäämme Hänen työtöveireikseen. Epäluulon ja kylmäkiskoisuuden vallitessa maailmassa tulee Kristuksen opetuslasten osoittaa sitä henkeä, joka vallitsee taivaassa.

Puhu niinkuin Hän puhuisi ja toimi niinkuin Hän toimisi. Ilmaise aina Hänen luonteensa lempeyttä. Ilmaise sitä rakkauden runsautta, joka on kaiken Hänen oppinsa pohjana ja koko Hänen toimintansa perustana. Vaatimattomimmatkin työntekijät voivat, toimiessaan yhteistyössä Kristuksen kanssa, koskettaa kieliä, joiden värähtely kuuluu maanääriin saakka ja joiden esiin loihtimat sävelet kaikuvat kautta ääsisyyksien.

Taivaalliset voimat odottavat saavansa työskennellä yhdessä ihmisvoimien kanssa, jotta nämä ilmoittaisivat maailmalle, mitä ihmisistä voi tulla ja mitä voidaan jumalallisten voimien avulla tehdä hukkumaisillaan olevien sielujen pelastamiseksi. Sellaista henkilöä, joka unohtaa oman itsensä, antaa Pyhän Hengen vaikuttaa sydämessään ja täydellisesti pyhittää elämänsä Jumalalle, voidaan käyttää lukemattomiin tehtäviin. Kaikki, jotka pyhittävät ruumiinsa, sielunsa ja henkensä Jumalalle ja Hänen palvelukseensa, saavat jatkuvasti vastaanottaa uusia ruumiin-, hengen- ja sielunvoimia. Taivaan tyhjentyvät varastot ovat heidän käytettävissään. Kristus antaa heille henkeä omasta hengestä ja elämää omasta elämästään. Pyhä Henki vaikuttaa voimakkaasti heidän mielessään ja sydämessään. Sen armon

avulla, joka meille annetaan, voimme taisteluissamme saavuttaa voittoja, jotka näyttävät mahdottomilta oman lyhytnäköisyytemme ja ennakkoluulojemme, luonteenvirheittemme ja uskon puutteemme tähden.

Kaikki, jotka ehdoitta antautuvat Herran palvelukseen, saavat voimia aivan rajattomiin asti. Jumala tahtoo suorittaa suuria asioita sellaisille ihmisille. Hän vaikuttaa ihmisten mieleen niin, että jo tässä maailmassa heidän elämässään toteutuu lupaus siitä elämästä, joka heitä odottaa ylhäällä kirkkauden asunnoissa.

»Erämaa ja hietikko iloitsee,
aromaa riemuitsee ja kukoistaa kuin lilja.
Se kauniisti kukoistaa
ja iloitsee ilolla ja riemulla.
Sille annetaan Libanonin kunnia.
Karmelin ja Saaronin ihanuus.
He saavat nähdä Herran kunnian,
meidän Jumalamme ihanuuden.

Vahvistakaa hervonneet kädet,
voimistakaa horjuvat polvet.
Sanokaa hätääntyneille sydämille:
»Olkaa lujat, älkää peljätkö.
Katso, teidän Jumalanne! . . .»

Silloin avautuvat sokeain silmät
ja kuurojen korvat aukenevat.
Silloin rampa hyppii niinkuin peura
ja mykän kieli riemuun ratkeaa;
sillä vedet puhkeavat erämaahan
ja aromaahan purot.

Hehkuva hiekka tulee lammikoiksi
ja kuiva maa vesilähteiksi.
Aavikkosutten asunnossa,
missä ne makasivat,
kasvaa ruoho ynnä ruoko ja kaisla.

Ja siellä on oleva **valtatie**,
ja sen nimi on »pyhä **tie**»:
sitä ei kulje saastainen;
se on heitä itseänsä varten.
Joka sitä tietä **kulkee**, ei eksy
— eivät hullutkaan.

Ei ole siellä **leijonaa**,
ei nouse sinne raateleva peto;
ei sellaista siellä tavata:
lunastetut sitä kulkevat.

Niin Herran vapahdetut **palajavat**
ja tulevat Siioniin **riemuiten**,
pänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat **heidät**,
mutta murhe ja huokaus **pakenevat.**¹⁹⁾

¹⁹⁾ Jes. 35: —10.

Vaikeuksissa olevien auttaminen

»Rakastakaa toinen toistanne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.»

Kristus ei rakasta meitä siksi, että me ensin rakastimme Häntä, vaan Hän kuoli puolestamme, »kun me vielä olimme syntisiä». Hän ei kohtele meitä ansiomme mukaan. Vaikka syntimme olisivatkin ansainneet tuomion, ei Hän tuomitse meitä. Vuodesta vuoteen Hän on antanut meille anteeksi meidän heikkoutemme ja tietämättömyytemme, kiittämättömyytemme ja itsepäisyytemme. Huolimatta erehdyksistämme, sydämemme kovuudesta ja Hänen Pyhän Sanansa laiminlyömisestä ojentaa Hän yhä edelleenkin meille kätensä.

Eräs Jumalan ominaisuuksista on armo. Ja Hän osoittaa tätä armoaan meitä ansaitsemattomia ihmisolentoja kohtaan. Me emme sitä etsineet, vaan Hän lähetti sen etsimään meitä. Jumala iloitsee voidessaan tarjota meille armoaan, ei siksi, että me sen ansaitsemme, vaan siitä syystä, että olemme niin ylen arvottomat. Ainoa, minkä perusteella voimme vaatia Hänen armoaan, on meidän suuri hätämme.

Herra Jumala pitää Jeesuksessa Kristuksessa kättään ojennettuna kaiken päivää kutsuakseen luokseen syntisiä ja langenneita. Kaikki Hän ottaa vastaan, kaikki Hän lausuu tervetulleiksi. Hänen ilonsa on saada antaa anteeksi suurimmalle syntiselle. Hän tahtoo ottaa saaliin sankarilta, riistää

vangin ja temmata kekäleön tulesta. Hän tahtoo laskea armonsa kultaketjun inhimillisen kurjuuden äärimmäisiin syvyyksiin ja nostaa alennukseen vajonneen, synnin tahraaman sielun.

Hän, joka antoi henkensä johdattaakseen ihmiset takaisin Jumalan yhteyteen, kohdistaa hellän kiintymyksensä jokaiseen ihmisolentoon. Hän huolehtii syntisistä ja avuttomista sieluista, jotka ovat alttiita Saatanan juonille ja ansoille, niinkuin paimen kaitsee lammaslauumaansa.

Meidän tulee seurata Vapahtajan esimerkkiä työskennellessämme kiusatuiden ja eksyneiden hyväksi. Meidän on osoitettava toisia kohtaan samaa huolenpitoa, hellyyttä ja kärsivällisyyttä, kuin Hänkin on osoittanut meitä kohtaan. »Uuden käskyn minä annan teille», Hän sanoo, »että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.»¹⁾ Jos Kristus asuu meissä, me osoitamme Hänen epäitsekästä rakkauttaan kaikille niille, joiden kanssa joudumme tekemisiin. Kun me näemme miehiä tai naisia, jotka ovat myötätunnon tai avun tarpeessa, ei meidän tule kysyä: »Ovatko he sen arvoisia?» vaan: »Miten voin auttaa heitä?»

Rikkaat ja köyhät, ylhäiset ja alhaiset, vapaat ja orjat — kaikki he kuuluvat Jumalan perintöosaan. Hän, joka antoi henkensä lunastaakseen ihmisen, arvioi jokaisen ihmisolennon niin kalliiksi, että se ylikäy kaiken inhimillisen arvioinnin. Ristin salaisuuden ja kirkkauden valossa me voimme ymmärtää, miten kallisarvoisena Hän pitää ihmisielua. Ja kun me tämän käsitämme, huomaamme myös, että ihmiset, olivatpa he miten syvälle langenneita tahansa, ovat maksaneet liian paljon, jotta heitä voitaisiin kohdella kylmästi ja halveksivasti. Meidän tulee oppia huomaamaan, miten tärkeitä on työskennellä lähimmäistemme hyväksi, jotta heidät voitaisiin korottaa Jumalan valtaistuimen luo.

Vapahtajan vertauksessaan esittämä kadonnut raha, vaikka se olikin joutunut roskien joukkoon, oli edelleenkin hopea-

1) Joh. 13:34.

raha. Sen omistaja etsi sitä, koska sillä oli arvonsa. Samoin on jokainen sielu, vaikka synty onkin alentanut hänen arvoansa, Jumalan silmissä kallis. Samoin kuin rahassa oli hallitsijan kuva ja nimikirjoitus, samoin on Jumalakin luodessaan ihmisen varustanut hänet omalla kuvallaan ja nimikirjoituksellaan. Vaikka synty onkin turmellut ja himmentänyt tämän kirjoituksen, ovat sen jäljet kuitenkin vielä nähtävissä jokaisessa sielussa. Jumala haluaa voittaa takaisin nämä sielut ja piirtää niihin uudestaan oman vanhurskaan ja pyhän kuvansa.

Säälin puute meissä

Miten vähän me olemmekaan Kristuksen kaltaisia siinä, minkä pitäisi olla lujimpana yhdyssiteenä meidän ja Hänen välillään, nimittäin säälivässä rakkaudessa langenneita, syntisiä, kärsiviä sieluja kohtaan, jotka ovat kuolleet synteihinsä ja rikkomuksiinsa! Ihmisten suurin synty on heidän julmuutensa toisiaan kohtaan. Monet luulevat edustavansa Jumalan oikeudenmukaisuutta, harjoittamatta ollenkaan Hänen hellyyttänsä ja suurta rakkauttansa. Usein ne henkilöt, joita he kohtelevat ankaruudella ja kovuudella, ovat kiusausten ahdistamia. Nämä sielut ovat taistelussa Saatanaa vastaan, ja kovat, epäystävälliset sanat masentavat heitä ja ovat usein syynä siihen, että he lankeavat kiusaajan saaliiksi.

Tie ihmisten sydämeen

Ihmissielua on käsiteltävä hellävaraisesti. Ainoastaan Hän, joka lukee sydänten aivoitukset, kykenee oikealla tavalla johtamaan ihmisiä kääntymykseen. Ainoastaan Häneltä saatu viisaus auttaa meitä menestyksellisesti toimimaan kadotettujen hyväksi. Esiintymällä jyrkästi ja sanomalla sydämessäsi: »Olen pyhempi kuin sinä», et milloinkaan pääse tuloksiin, menettelitpä mielestäsi miten oikein tahansa, eivätkä sanasi, olivatpa ne miten tosia tahansa, pääse koskaan koskettamaan ihmissydäntä. Sanoissa ja teoissa ilmenevä Kris-

tuksen rakkaus avaa tien ihmissieluihin, kun taas käskyjen ja todistusten toistaminen ei saa mitään aikaan.

Me tarvitsemme enemmän sitä lempeyttä, jota Kristuksella oli; eikä ainoastaan niitä kohtaan, jotka meistä näyttävät virheettömiltä, vaan kaikkia niitä köyhiä, kärsiviä ja taistelevia sieluja kohtaan, joiden usein nähdään erehtyvän, tekevän syntiä, lankeavan kiusauksiin ja masentuvan. Meidän tulee lähestyä lähimmäisiämme ja sääliä heitä heidän heikkouksissaan kuten meidän laupias Ylimmäinen Pappimme.

Ylenkatsottuja, publikaaneja ja syntisiä, noita hylätyitä kansoissa, Kristus kutsui, heitä Hänen rakkautensa voima veti Hänen luokseen. Niitä Hän ei koskaan hyväksynyt, jotka omassa itsekkyydessään ja ylpeydessään eristäytyivät muista ja kohtelivat halveksivasti muita ihmisiä.

»Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi», kehoittaa Kristus meitä. Meidän tulee noudattaa tätä kehoitusta ja lähteä niiden pakanoiden luo, jotka elävät lähellämme, ja niiden luo, jotka ovat kaukaisissa maissa. »Publikaanien ja porttojen» täytyy saada kuulla Vapahtajan kutsu. Ja Hänen sanansaattajansa ystävällisyys ja kärsivällisyys antaa kutsulle pakottavan voiman nostaa ihmissieluja siitä synnin syvästä alennuksen tilasta, johon he ovat vajonneet.

Kristilliset vaikuttimet vaativat meitä työskentelemään alati päämäärätietoisesti ja yhä kasvavalla sitkeydellä ja lanistumattomalla innolla niiden sielujen hyväksi, joita saatana yrittää tuhota. Mikään ei saa lamauttaa meidän vakavia ponnistuksiamme kadotettujen pelastamiseksi.

Huomaa, miten kaikkialla Jumalan Sanassa ilmenee innon henki, joka pyytää hartaasti ihmisiä tulemaan Kristuksen luo. Meidän tulee käyttää hyväksemme jokaista tilaisuutta, niin yksityistä kuin julkistakin, esittääksemme kaikki todistukset ja ponnistaaksemme kaikki voimamme ihmisten vetämiseksi Vapahtajan luo. Kaikin mahdollisin keinoin meidän on kehoitettava heitä luomaan katseensa Jeesusukseen ja omaksumaan Hänen itsensäkieltävän ja uhrautuvan elämänsä.

Meidän tulee osoittaa heille, että odotamme heidän tuottavan iloa Kristukselle, käyttämällä kaikkia Hänen lahjojaan Hänen nimensä ylistykseksi.

Toivossa pelastetut

»Toivossa me olemme pelastetut.»²⁾ Langenneiden tulee saada ymmärtää, ettei heidän ole vielä liian myöhäistä saavuttaa takaisin ihmisarvoaan. Kristus kunnioitti ihmistä luottamalla häneen, ja Hän koetti siten herättää heissä kunniantuntoa. Niitäkin, jotka olivat langenneet syvimmälle, Hän kohteli kunnioittavasti. Kristus tunsu alituista tuskaa joutuessaan tekemisiin vihamielisyyden, paheiden ja saastaisuuden kanssa, mutta milloinkaan Hän ei millään tavalla osoitanut, että Hänen herkkiä tunteitaan oli loukattu. Hän kohteli kaikkia ihmisiä samalla säälivällä hellyydellä, olivatpa he sitten miten pahojen tapojen, piintyneiden ennakkoluulojen tai intohimojen vallassa tahansa. Kun pääsemme osallisiksi Hänen Hengestään, on meidän kohdeltava kaikkia ihmisiä veljinä, jotka samojen kiusausten ja koettelemusten alaisina kuin me itsekkin, usein langeten, mutta jälleen nousten, taistelevat pettymyksiä ja vaikeuksia vastaan myötätunnon ja avun puutteessa. Meidän tulee kohdella heitä siten, ettemme masenna heidän mieltänsä emmekä työnnä heitä pois, vaan herätämme rohkeutta heidän sydämessään. Kun heitä siten rohkaistaan, voivat he luottamuksella sanoa: »Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta: jos minä olen langennut, niin minä nousen; jos istun pimeydessä, on Herra minun valkeuteni . . . Hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä Hänen vanhurskautensa.»

»Asumuksestaan, valtaistuimeltaan
Hän katselee kaikkia maan asukkaita,
Hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä,
joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa.»³⁾

²⁾ Room. 8: 24. ³⁾ Miik. 7: 8, 9; Ps. 33:14,15

Hän kehoittaa meitä suhteessamme kiusattuihin ja erehtyviin muistamaan Hänen sanojaan: »ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.»⁴⁾ Tuntiessamme omat puutteellisuutemme me voimme sääliä toisten heikkouksia.

»Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut?»⁵⁾ »Yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.»⁶⁾ »Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi?»⁷⁾ »Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.»⁸⁾

Virheistä huomauttaminen

Tuntuu aina nöyryyttävältä kuulla virheistään huomautettavan. Kellään ei olisi oikeutta tehdä tätä kokemusta vielä katkerammaksi niistä vielä tarpeettomasti moittien. Ketään ei ole milloinkaan moitteilla palautettu oikealle tielle, vaan päinvastoin siten on monia karkoitettu pois ja saatu paaduttamaan sydämensä tuomitsemista vastaan. Lempeä mieli ja miellyttävä, valloittava esiintyminen sen sijaan kykenevät pelastamaan erehtyviä ja peittämään paljon syntejä.

Apostoli Paavalin mielestä oli välttämätöntä nuhdella vääryydestä, mutta miten innokkaasti hän koettikaan osoittaa, että hän oli erehtyvien ystävä! Miten huolellisesti hän selittikään heille toimintansa perustetta! Hän antoi heidän ymmärtää, että hän tunsu tuskaa tuottaessaan heille tuskaa. Hän osoitti luottamusta ja myötätuntoa niitä kohtaan, jotka taistelivat voittaaksensa.

»Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä», hän sanoi, »minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisten rakkauden, joka minulla on teihin.»⁹⁾ »Sillä vaikka

⁴⁾ Gal. 6: 1. ⁵⁾ 1 Kor. 4: 7. ⁶⁾ Matt. 23: 8. ⁷⁾ Room. 14: 10. ⁸⁾ Room. 14: 13. ⁹⁾ 2 Kor. 2: 4.

murehdutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä... nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan... Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa... Sentähden me olemme nyt lohdutetut.»¹⁰⁾

»Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä.»¹¹⁾ »Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristus Jeesuksen päivään saakka. Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.»¹²⁾ »Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununni, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!»¹³⁾ »Sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.»¹⁴⁾

Paavali kirjoitti näille veljille kuin »pyhille Kristuksessa Jeesuksessa», mutta hän ei kirjoittanut sellaisille, jotka olivat täydellisiä luonteeltaan. Hän kirjoitti sellaisille miehille ja naisille, jotka taistelivat kiusauksia vastaan ja olivat vaarassa langeta. Hän neuvoi heitä »rauhan Jumalan luo», »joka on kuolleista nostanut Herramme Jeesuksen Kristuksen, tuon suuren lammasten paimenen». Hän vakuutti heille, että Hän on »iankaikkisen liiton veren kautta» tekevä heidät »kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa Hänen tah-

¹⁰⁾ 2 Kor. 7: 8—13. ¹¹⁾ 2 Kor. 7: 16. ¹²⁾ Fil. 1: 3—7.
¹³⁾ Fil. 4: 1. 14) 1 Tess. 3: 8.

tonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on Hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta.»¹⁵⁾

Jos joku tehtyään erehdyksen tulee siitä tietoiseksi, niin varo hävittämästä hänen omanarvontuntoaan. Älä masenna häntä suhtautumalla häneen välinpitämättömästi ja epäluuloisesti. Älä sano: »Ennenkuin annan hänelle luottamukseni, tahdon odottaa nähdäkseni, kestääkö hän.» Usein juuri tällainen epäluulo on syynä hänen kompastumiseensa.

Meidän tulisi pyrkiä ymmärtämään toisten heikkouksia. Me tiedämme niin kovin vähän niiden henkilöiden sydänsuruista, jotka ovat olleet pimeyden kahleissa ja joilta puuttuu tarmoa ja siveellistä voimaa. Säälittävimmässä asemassa on sellainen ihminen, joka kärsii omantunnotuskia; hän on kuin huumaantunut, horjuva ja tomuun vaipuva. Hän ei voi nähdä mitään selvästi. Mieli on sumentunut, eikä hän tiedä, mihin ryhtyä. Moni sieluparka — kadonnut, harhaan joutunut lammas — saa väärinymmärrettynä ja hylättynä kestää häpeää ja tuskaa. Hän ei voi löytää Jumalaa, ja kuitenkin hän kiihkeästi kaipaa anteeksiantoa ja rauhaa.

Oi, älkäämme lausuko ainoatakaan sellaista sanaa, joka lisäisi tätä tuskaa! Puhukaamme sen sijaan tällaiselle sielulle, joka on kyllästynyt synnilliseen elämään, mutta ei tiedä mistä etsisi apua, armahtavasta ja säälivästä Vapahtajasta. Tarttukaamme hänen käteensä, nostakaamme häntä ja lausukaamme hänelle rohkaisun ja toivon sanoja. Auttakaamme häntä tarttumaan Vapahtajan käteen.

Älä masennu!

Me masennumme liian helposti niiden sielujen tähden, joihin nähden ponnistuksemme eivät heti tuota tuloksia. Emme milloinkaan saisi lakata työskentelemästä jonkun sielun puolesta, niin kauan kuin on olemassa yksikin toivon säde. Meidän uhrautuva Vapahtajamme on lunastanut nämä

¹⁵⁾ Hepr. 13: 20, 21.

sieluraukat siksi kalliilla hinnalla, ettei heitä voida niin vain jättää kiusaajan valtaan.

Meidän on koetettava asettua kiusattujen asemaan. Ajatelkaamme perinnöllisyyden, huonon seuran ja ympäristön vaikutusta sekä huonojen tapojen voimaa yleensä. Voimmeko ihmetellä, jos moni sellaisissa olosuhteissa turmeltuu? Voimmeko ihmetellä, että heidän parantumisensa edistyy hitaasti?

Usein voi niistä, jotka meistä näyttävät raaoilta ja vähemmän lupaavilta, tulla evankeliumin uskollisimpia tunnustajia ja puolustajia, kunhan heidät on voitettu totuudelle. He eivät ole kokonaan turmeltuneita. Karkean ja pelottavan ulkokuoren alle saattaa kätkeytyä hyviä ominaisuuksia, jotka voidaan herättää eloon. Ilman auttavaa kättä ei monikaan näistä pelastuisi, mutta kärsivällisin ponnistuksin heidät voidaan nostaa. Tällaiset henkilöt tarvitsevat helliä sanoja, ystävällistä huomaavaisuutta ja tehokasta apua. He tarvitsevat sellaisia neuvoja, jotka eivät sammuta sitä heikkoa rohkeuden kipinää, joka vielä palaa heidän sielussaan. Niiden työntekijöiden, jotka joutuvat tekemisiin tällaisten henkilöiden kanssa, tulisi erikoisesti muistaa tämä.

Joskus tapaa ihmisiä, joiden sielunvoimat ovat jo niin kauan olleet lopussa, ettei heistä enää koskaan tässä elämässä voi tulla sitä, mihin he suotuisammissa olosuhteissa olisivat voineet päästä. Mutta vanhurskauden auringon kirkaat säteet voivat vielä tunkeutua heidänkin sieluunsa. Heidänkin etuoikeutenaan on saavuttaa elämä, joka on Jumalan elämän kaltainen. Istuta heidän mieleensä ylentäviä, jalostavia ajatuksia. Anna oman elämäsi osoittaa heille ero puhtauden ja synnin, valon ja pimeyden välillä. Osoita omalla esimerkilläsi mitä merkitsee olla kristitty. Kristus kykenee parantamaan suurimmatkin syntiset ja asettamaan heidät sille paikalle, jossa heidät tunnetaan Jumalan lapsiksi sekä Kristuksen kanssaperillisiksi katoamattomaan perintöosaan.

Jumalallisen armon ihmeen avulla voivat monet heistä olla hyödyksi elämässä. Halveksittuina ja syrjäytettyinä he

ovat kokonaan masentuneet. He saattavat näyttää välinpitämättömiltä ja tylsiltä, mutta Pyhän Hengen koskettaessa heitä katoaa tylsyys, joka näytti tekevän toivottomaksi heidän parantumisensa. Unelias, sumentunut sielu herää, ja synnin orja vapautuu. Paheet häviävät ja tietämättömyyden valta murtuu. Rakkauden kautta vaikuttava usko puhdistaa sydämen ja kirkastaa mielen.

Raittiustyö

»Pelasta ne, joita kuolemaan viedään, ja pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat.»

Jokainen oikea uudistusliike kuuluu osana evankeliumityöhön ja omalta osaltaan kohottaa sielua uuteen, jalompaan elämään. Erikoisesti tulisi kristillisten työntekijöiden tukea raittiusliikettä. Heidän olisi kiinnitettävä huomiota tähän työhön ja tehtävä siitä elinvoimainen, polttava kysymys. Heidän tulisi kaikkialla esittää kansalle oikeita raittiusperiaatteita ja kehoittaa ihmisiä allekirjoittamaan raittiuslupaus. On ryhdyttävä vakaviin toimenpiteisiin niiden auttamiseksi, jotka ovat juoppouden ja hillittömien elämäntapojen orjuudessa. Kaikkialla on toimittava niiden hyväksi, jotka ovat langenneet juoppouteen. Eri kirkkokunnissa, uskonnollisissa laitoksissa ja kristillisissä kodeissa ovat monet nuorista valinneet turmion tien. Hillittömillä elämäntavoillaan he tuottavat itselleen tauteja, ja haluten saada rahaa synnillisten himojensa tyydyttämiseksi he usein joutuvat epärehellisyysden poluille. Terveys ja luonne turmeltuvat. Nämä sieluraukat tuntevat, Jumalasta vieraantuneina ja yhteiskunnan hylkiöinä, ettei heillä ole toivoa enempää nykyisestä kuin tulevastaakaan elämästä. Vanhempien sydän on murtunut. Ihmiset puhuvat näistä hairahtuneista aivan toivottomina tapauksina, mutta Jumala katsoo heitä toisin silmin. Hän tuntee kaikki

ne olosuhteet ja asianhaarat, jotka ovat tehneet heistä mitä he ovat, ja Hän katselee heitä säälien. Nämä ihmiset tarvitsevat apua. Älä milloinkaan anna heille aiheutta sanoa: »Kukaan ihminen ei välitä minun sielustani.»

Juoppouden uhreja tavataan kaikissa yhteiskuntaluokissa ja ammateissa. Korkean aseman, erinomaiset kyvyt ja laajat tiedot omaavat henkilöt ovat antautuneet tyydyttämään nautinnonhaluansa, kunnes eivät enää lainkaan kykene vastustamaan kiusausta. Eräät niistä, joilla aikaisemmin on ollut paljon omaisuutta, ovat nyt kodittomia ja ilman ystäviä ja kärsivät kurjuutta, sairautta ja häpeää. He ovat kadottaneet kyvyn hillitä itseään, ja ellei heille ojenneta auttavaa kättä, vaipuvat he yhä syvemmälle ja syvemmälle. Tämä hillittömyyteen vajoaminen ei ole pelkästään siveellinen synti, vaan se on myös ruumiillinen sairaus.

Auttaessamme näitä juoppouden uhreja meidän täytyy, kuten Kristus niin usein teki, ensin kiinnittää huomiomme heidän ruumiilliseen tilaansa. He tarvitsevat terveellistä, kiinnostavista aineista puhdasta ruokaa ja juomaa. He tarvitsevat puhtaita vaatteita ja mahdollisuuden noudattaa ruumiillista puhtautta. Heidän tarvitsee päästä auttavaan, kohottavaan kristilliseen ilmapiiriin. Jokaiseen kaupunkiin olisi saatava paikka, missä huonojen tottumustensa orjat saisivat apua kahleittensa murtamiseen. Monet pitävät väkijuomia ainoana lohdutuksena huoliinsa. Mutta näin ei tarvitsisi olla, jos kristityiksi tunnustautuvat tahtoisivat seurata laupiaan samarialaisen esimerkkiä, eivätkä toimisi niinkuin pappi ja leviitta.

Joutuessamme kosketuksiin juoppouden uhrien kanssa meidän tulee muistaa, ettemme ole tekemisissä terveiden ihmisten kanssa, vaan sellaisten, jotka sillä hetkellä ovat pahojen henkien vallassa. Osoittakaamme kärsivällisyyttä ja suvaitsevaisuutta. Älkäämme ajatelko näiden syntisten vastenmielistä ulkoasua, vaan sitä kallista elämää, jonka lunastamiseksi Kristus kuoli. Kun juomari herää huomaamaan oman alennustilansa, osoita sinä silloin hänelle kaikin mah-

elollisin tavoin, että olet hänen ystävänsä. Älä lausu ainoatakaan moitteen sanaa. Älä anna minkään tekosi tai katseesi ilmaista moitetta tai vastenmielisyyttä. Tuo sieluraukka tuomitsee varmasti itse itsensä. Auta häntä nousemaan. Lausu hänelle sanoja, jotka rohkaisevat häntä uskomaan. Koeta vahvistaa hänen luonteensa jokaista hyvää piirrettä. Opetä häntä pyrkimään ylöspäin. Osoita hänelle, että hänen on mahdollista elää niin, että saavuttaa sillä lähimmäistensä kunnioituksen. Auta häntä ymmärtämään niiden lahjojen arvo, jotka Jumala on hänelle antanut, mutta joiden käyttämisen hän on laiminlyönyt.

Vaikka sellaisen henkilön tahto onkin heikentynyt ja turmeltunut, hänellä on toivo Kristuksessa, sillä Kristus tahtoo herättää hänen sydämessään jaloja tunteita ja pyhiä toiveita. Rohkaise häntä sen vuoksi turvautumaan siihen toivoon, joka on hänelle evankeliumissa esitetty. Avaa tuolle kiusatulle ja epäroivälle sielulle Raamattu ja lue hänelle yhä uudelleen ja uudelleen Jumalan lupauksista. Nämä lupaukset tulevat olemaan hänelle lehtinä elämän puusta. Jatka työtäsi kärsivällisesti, kunnes tuon sieluraukan vapiseva käsi kiitollisin ja iloisin mielin tarttuu siihen lunastuksen toivoon, joka on meille Kristuksessa annettu.

Sinun täytyy pitää lujasti kiinni niistä sieluista, joita koetat auttaa, muutoin et koskaan saavuta voittoa. Paha kiusaa heitä jatkuvasti. Yhä uudelleen he ovat **joutumaisillaan juomahimonsa** valtaan. Yhä uudelleen he saattavat langeta, mutta älä sittenkään jätä työtäsi kesken.

He ovat päättäneet elää Kristukselle, mutta heidän tahdonvoimansa on heikentynyt, ja siksi niiden on huolellisesti heitä valvottava, jotka tilivelvollisuutensa tuntien harjoittavat sielunhoitoa. He ovat kadottaneet miehuullisuutensa, ja se heidän täytyy saavuttaa takaisin. Monien on taisteltava ankarasti perittyjä pahoja taipumuksia vastaan. Heidän luonnottomat himonsa ja aistilliset taipumuksensa ovat synnynäistä perintöä. Näitä vastaan on huolellisesti oltava varuillaan. Sekä ulkoa- että sisältäpäin tuleva hyvä ja paha tais-

televat vallasta. Ne, jotka eivät ole milloinkaan kokeneet mitään tämänkaltaista, eivät tunne himon valtavaa voimaa eivätkä niitä ankaria taisteluita, joita ihmisen on käytävä koettaessaan noudattaa kohtuutta kaikessa. Taistelua käydään lakkaamatta.

Monilta, jotka ovat kääntyneet Kristuksen puoleen, puuttuu siveellistä rohkeutta jatkaa taistelua himoja ja paheita vastaan. Mutta tämä ei saa masentaa työntekijää. Saattavathan muutkin kuin nämä synnin syvimmistä kuiluista pelastetut langeta uudelleen.

Muista, että et työskentele yksin. Taivaan palvelevat enkelit auttavat jokaista uskollista Jumalan poikaa ja tyttärtä. Ja Kristus itse suurena Parantajana asettuu uskollisten työntekijöitensä rinnalle ja sanoo katuvalle sielulle: »Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.»¹⁾

Paljon on niitä hylättyjä, jotka tarttuvat siihen toivoon, mikä heille evankeliumissa esitetään, ja he menevät sisälle taivaan valtakuntaan, kun taas toiset, joille on suotu suuremmat edellytykset ja enemmän valoa, jota he eivät kuitenkaan käyttäneet hyväkseen, jätetään ulos pimeyteen.

»Ole luja ja ole mies»

Meidän tulisi osoittaa kaikille paheiden oriille, miten välttämätöntä on, että he itse auttavat itseään. Toiset työskentelevät mitä innokkaimmin heidän nostamisekseen, Jumala tarjoaa heille armoaan hinnatta, Kristus kehoittamalla kehoittaa heitä ja Jumalan enkelit palvelevat heitä — ja kuitenkin on tämä kaikki turhaa, elleivät he itse ryhdy taistelemaan oman asiansa hyväksi.

Daavidin viimeiset sanat Salomolle, kun tämä vielä oli nuori mies ja tuli pian kruunattavaksi Israelin kuninkaaksi, olivat: »Ole luja ja ole mies.»²⁾ Nämä rohkaisevat sanat:

1) Mark. 2: 5. 2) 1 Kun. 2: 2.

»Ole luja ja ole mies» sopivat yhtä hyvin jokaiselle ihmiselle, katoamattomuuden kruunun tavoittelijalle.

Omien himojensa orjille tulisi osoittaa, että he tarvitsevat suurta siveellistä uudistusta, jos tahtovat tulla miehiksi. Jumala kehoittaa heitä nousemaan ja Kristuksen voiman avulla voittamaan takaisin Jumalan heille antaman miehuullisuuden, minkä he ovat synnillisessä nautinnonhalussaan menettäneet.

Moni ihminen huudahtaa epätoivoissaan tuntiessaan kiusauksen vallan ja intohimon voiman: »Minä en voi vastustaa pahaa.» Sanokaamme hänelle, että hän kyllä kykenee siihen ja että hänen täytyy sitä vastustaa. Hän tulee ehkä kerta toisensa perästä epäonnistumaan, mutta aina ei tarvitse käydä niin. Hän on heikko siveellisiltä voimiltaan sekä täysin syntisten elämäntapojensa orja. Hänen lupauksensa ja päätöksensä ovat hiekkaköysien kaltaisia. Tietoisuus rikkomistaan lupauksista ja luopumistaan vakuutteluista heikentää hänen luottamustaan omaan vilpittömyyteensä ja saa hänet ajattelemaan, että Jumala ei voi hyväksyä häntä eikä auttaa häntä hänen pyrkimyksissään. Mutta hänen ei tarvitse vaipua epätoivoon.

Niitä, jotka panevat luottamuksensa Kristukseen, eivät mitkään perityt tai hankitut tavat ja taipumukset voi kahlehtia. He eivät ole alhaisemman minänsä orjia, vaan he kykenevät hillitsemään kaikkia haluja ja intohimoja. Jumala ei ole jättänyt meitä yksin rajallisilla voimillamme taistelemaan pahaa vastaan. Olipa meillä minkälaisia perimiämme tai hankkimiamme pahoja taipumuksia tahansa, niin me kykenemme ne voittamaan sen voiman avulla, minkä Jumala on valmis meille antamaan.

Tahdon voima

Kiusatun sielun tulee käsittää mikä voima tahtoon todella sisältyy. Tahto on ihmisluonnossa hallitseva voima — valitseva ja päättävä voima. Kaikki riippuu tahtomme oikeasta

käyttämisestä. On tietysti oikein halata hyvyyttä ja puhautta niin paljon kuin suinkin, mutta jos pysähdymme tähän, ei siitä ole mitään hyötyä. Moni kulkee perikatoaan kohti, vaikka jatkuvasti toivookin voivansa voittaa pahat taipumuksensa. He eivät luovuta tahtoaan Jumalalle eivätkä *valitse* Hänen palvelemistaan.

Jumala on antanut meille vallan valita, ja sitä meidän on myös käytettävä. Me emme voi muuttaa sydäntämme, emme voi valvoa ajatuksiamme, tunteitamme ja taipumuksiamme. Me emme myöskään voi puhdistaa itseämme emmekä tehdä itseämme sopiviksi Jumalaa palvelemaan. Mutta me voimme *valita* Jumalan palvelemisen ja antaa Hänelle tahtomme. Silloin Hän saa meissä aikaan sen, että me sekä tahdomme että toimimme Hänen mielisuosionsa mukaan. Siten meidän koko olemuksemme joutuu Kristuksen valvontaan.

Käyttämällä oikein tahtoamme elämässämme tapahtuu täydellinen muutos. Luovuttamalla tahtomme Kristukselle pääsemme osallisiksi jumalallisesta voimasta. Saamme voimaa ylhäältä pysyäksemme kestävinä. Puhdas ja jalo, kaikki himot ja pyyteet voittava elämä on jokaiselle mahdollinen, kunhan hän vain tahtoo yhdistää heikon ja horjuvan inhimillisen tahtonsa Jumalan kaikkivaltiaaseen, järkähtämättömään tahtoon.

Terveysperiaatteiden tunteminen

Niille, jotka taistelevat nautinnonhimon valtaa vastaan, olisi opetettava terveysperiaatteita. Heille olisi osoitettava, että terveyslakien rikkomisesta sairaalloisia ja luonnottomia haluja tyydyttämällä aiheutuu myös juomahimo. Ainoastaan terveysperiaatteita noudattamalla he voivat toivoa voivansa vapautua luonnottomien kiihotusaineiden käytöstä. Heidän on toimittava yhdessä Jumalan kanssa ja noudatettava Hänen lakejaan, sekä siveellisiä että ruumiillisia, voidakseen jumalallisen voiman avulla katkoa himon kahleet.

Työ; oma apu

On huolehdittava siitä, että ne, jotka yrittävät elää parempaa elämää, saavat jotakin työtä. Ketään työkykyistä ihmistä ei saa opettaa odottamaan itselleen ruokaa, vaatteita ja asuntoa maksuttomasti. Sekä heidän itsensä että toistenkin tähden olisi löydettävä jokin keino, jolla he voisivat korvata kaiken, minkä saavat. Rohkaiskaamme heitä kaikissa niissä yrityksissä, joihin he ryhtyvät toimeentulonsa hankkimiseksi. Siten lisäämme heidän omanarvontuntoaan ja itseluottamustaan. Hyödyllinen henkinen ja ruumiillinen työ on välttämätön suoja kiusauksia vastaan.

Pettymyksiä ja vaaroja

Työskenneltäessä langenneiden hyväksi joudutaan usein pettymään niihin nähden, jotka lupaavat parantaa elämäntapansa. Monen elämässä tapahtuu vain ulkonainen muutos. He ovat hetkellisten mieli-johteiden vallassa, ja jonkin aikaa näyttääkin siltä, kuin uudistus olisi tapahtumassa. Mutta sydämessä ei olekaan tapahtunut todellista muutosta. He ovat yhtä itserakkaita kuin ennenkin ja tavoittelevat yhtä kiihkeästi entisiä mielettömiä huvituksia ja nautintoja. Heillä ei ole aavistustakaan luonteen kehittämisestä, eikä heihin voida luottaa niinkuin sellaisiin ihmisiin, joilla on varmat periaatteet. He ovat turmelleet hengen- ja sielunvoimansa tyydyttämällä halujaan ja himojaan, ja se tekee heidät heikoiksi. He ovat epävakaisia, häilyviä ja aistillisia. Tällaiset henkilöt ovat usein vaarana toisille. Koska heitä pidetään sellaisina ihmisinä, jotka ovat tehneet parannuksen, luotetaan heihin ja heille annetaan vastuullisia toimia, joissa he vaikuttavat turmiollisesti viattomiin.

Nekin, jotka vilpittömästi yrittävät tehdä parannusta, ovat vaarassa langeta. Heitä on kohdeltava hyvin viisaasti ja lempeästi. Sellaisten henkilöiden imarteleminen ja ylistäminen, jotka ovat pelastuneet syvimmästä alennuksen tilasta, on usein koitunut näille turmioksi. Tapa kehoittaa

miehiä ja naisia julkisesti kertomaan niistä kokemuksista, joita heillä on ollut synnin teillä vaeltaessaan, on vaarallista sekä puhujille että kuulijoille. Ihmisten mieli ja sielu helposti **turmeltuvat**, kun viivytään tällaisissa synnillisissä kokemuksissa. Noiden pelastuneiden näin saama maine on ollut heille turmioksi. Monet tulevat siihen luuloon, että heidän syntinen elämänsä on tuottanut heille eräänlaista kunniaa. Heissä herää siten kuuluisuuden tavoittelu ja omahyväisyyden henki, joka koituu kohtalokkaaksi heidän sielulle. He voivat kestää ainoastaan luopumalla itseensäluottamisesta ja turvautumalla täydellisesti Kristuksen armoon.

Pelastettu muita auttamaan

Kaikkia niitä, joiden elämässä on tapahtunut todellinen kääntymys, olisi rohkaistava työskentelemään toisten hyväksi. Älköön kukaan torjuko luotaan sielua, joka jättää Saatanan palveluksen palvelukseen Kristusta. Jos näemme Jumalan Hengen vaikuttavan jossakussa henkilössä, niin meidän on kaikin keinoin rohkaistava häntä ryhtymään Jumalan työhön. »Armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät.»³⁾ Ne, jotka ovat Jumalalta saaneet viisautta, löytävät kyllä avun tarpeessa olevia sieluja, niitä, jotka ovat vilpittömästi katuneet, mutta jotka tuskin rohkaisematta uskaltaisivat tarttua toivoon. Herra saattaa palvelijainsa sydämenasiaksi lausua nämä arat, kätuvat sielut tervetulleiksi keskuuteensa. Vaikka he olisivat **miten** syntisiä, miten syvälle langenneita tahansa, Kristus ottaa heidät kuitenkin vastaan, kun he syntejensä surren ja katuen tulevat Hänen luoksensa. Antakaa heidän silloin tehdä jotakin Hänen hyväkseen. Jos he ovat halukkaita työskentelemään toisten pelastamiseksi siitä turmeluksen kuilusta, josta he itse ovat pelastuneet, niin antakaa heille siihen tilaisuus. Johdattakaa heidät kokeneitten kristittyjen luo, jotta he heiltä saisivat henkistä voimaa. Täyttäkää heidän sydämensä ja kätensä Mestarin hyväksi suoritettavalla työllä.

³⁾ Juud. 22.

Kun valo syttyy sielussa, saattaa sellaisesta henkilöstä, joka näytti pahimmin olevan synnin kahleissa, tulla menestyksellinen työntekijä toimimaan sellaisten syntisten hyväksi, jollainen hän itsekkin oli. Uskossa Kristukseen he voivat suorittaa suuriarvoista työtä ja heille voidaan uskoa vastuun-alaisia tehtäviä sielujen pelastustyössä. He näkevät omat heikkoutensa ja käsittävät oman luonteensa turmeltuneisuuden. He tuntevat synnin voiman ja pahojen taipumusten vallan. He tuntevat olevansa kykenemättömiä voittamaan ilman Kristuksen apua ja huutavat, jatkuvasti: »Minä heidän avuttoman sieluni sinun käsiisi.»

Tällaiset henkilöt voivat olla avuksi toisille. Se, joka itse on ollut kiusauksissa ja koettelemuksissa ja jonka toivo oli miltei sammunut, mutta jonka rakkauden sanoma on pelastanut, tuntee sielujen pelastamistaidon. Sellainen henkilö, jonka sydämen täyttää rakkaus Kristukseen, tietää kyllä, miten kadonneita on etsittävä, koska Vapahtaja on hänet itsensäkin etsinyt ja palauttanut lammastarhaan. Hän voi ohjata syntiset Jumalan Karitsan luo. Hän on antautunut varauksitta Jumalalle, ja Jumala on ottanut hänet lapsekseen tuossa Rakastetussa. Jumala tarttuu siihen käteen, jonka ihminen Hänelle oman heikkoutensa tuntien ojentaa. Sellaisen henkilöiden toimesta monet tuhlaajapojat palaavat taivaallisen Isän luo.

Kristus, kiusattujen toivo

Jokaista sellaista sielua varten, joka taistelee kohotakseen syntisestä elämästä puhtaaseen elämään, on suuri voimainlähde siinä ainoassa nimessä »taivaan alla, ihmisille annettussa, jossa meidän on pelastuminen».⁴⁾ »Jos joku janoaa» rauhaa ja vapautumista synnillisistä taipumuksistaan, »niin tulkoon minun tyköni ja juokoon», sanoo Kristus.⁵⁾ Ainoa parannuskeino syntiä vastaan on Kristuksen armo ja voima.

⁴⁾ Apt. 4: 12. ⁵⁾ Joh. 7: 37.

Omin voimin tehdyt hyvät päätökset eivät hyödytä mitään. Mitkään lupaukset eivät tässä maailmassa kykene murtamaan pahojen tapojen valtaa. Ihmiset eivät voi noudattaa kohtuutta kaikessa, ennen kuin Jumalan armo on uudistanut heidän sydämensä. Me emme voi hetkeäkään pidättää itseämme synnistä. Olemme joka hetki riippuvaisia Jumalasta.

Todellinen uudistus alkaa sielun puhdistamisesta. Langenneiden hyväksi suorittamamme työ menestyy vain, jos Kristuksen armo saa uudestiluoda luonteen ja jos sielu tulee elävään yhteyteen Jumalan kanssa.

Kristus eli täydellisessä kuuliaisuudessa Jumalan laille, ja siten Hän oli esimerkkinä kaikille ihmisille. Meidän on elettävä tässä maailmassa Hänen elämäänsä Hänen voimansa avulla ja Hänen johdolla.

Työskennellessämme langenneiden auttamiseksi meidän on painettava heidän mieleensä ja sydämeensä Jumalan lain vaatimukset ja opetettava heille, miten välttämätöntä on olla kuuliainen Hänelle. Älä milloinkaan unohda osoittaa heille, miten huomattava ero on olemassa sellaisen ihmisen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sellaisen, joka ei Häntä palvele. Jumala on tosin rakkaus, mutta Hän ei anna anteeksi sitä, että Hänen käskyjensä tahallisesti rikotaan. Hänen valtakuntansa lait ovat sellaisia, että ihmiset eivät voi välttää tottelemattomuuden seurauksia. Hän voi kunnioittaa ainoastaan niitä, jotka Häntä kunnioittavat. Ihmisen menettely **täällä** maailmassa ratkaisee hänen iankaikkisen kohtalonsa. Mitä hän on kylvänyt, sitä on hänen myös niitettävä. Täsäkin on voimassa syyn ja seurauksen laki.

Jumalan vaatimuksia ei tyydytä mikään vähempi kuin täydellinen kuuliaisuus. Eikä Hän ole esittänyt niitä epä**määräisesti**. Hän ei ole käsenyt mitään sellaista, mikä ei olisi **välttämätöntä** ihmisen saattamiseksi sopusointuun Hänen kanssansa. Meidän on viitattava syntisille Jumalan asettamaan ihanneluonteeseen ja johdettava heidät Kristuksen

luo, jonka armon avulla ainoastaan he voivat tämän ihanteen saavuttaa.

Vapahtaja otti päällensä ihmiskunnan heikkoudet ja eli synnitöntä elämää, jottei ihmisten tarvitsisi pelätä, etteivät he ihmisluonnon heikkouden tähden selviytyisi voittajina. Kristus tuli saattamaan meidät »jumalallisesta luonteesta osallisiksi», ja Hänen elämänsä osoittaa, että ihminen, liittyneenä yhteen Jumalan kanssa, ei tee syntiä.

Vapahtaja voitti osoittaakseen ihmiselle, miten tämäkin voi voittaa. Kristus vastasi kaikkiin Saatanan kiusauksiin Jumalan sanalla. Luottamalla Jumalan lupauksiin Hän sai voimaa olemaan kuuliainen Jumalan käskyille, eikä kiusaaja onnistunut vähääkään. Hän vastasi jokaiseen kiusaukseen: »Kirjoitettu on.» Jumala on antanut meille sanansa, millä voimme vastustaa pahaa. Jumala on antanut meille ylen suuria ja kallisarvoisia lupauksia, jotta me niiden vaikutuksesta tulisimme »jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisimme siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee.»⁶⁾

Pyydä kiusattua sielua luomaan katseensa pois omista olosuhteistaan, omasta heikkoudestaan ja kiusauksen voimasta Jumalan sanan voimaan. Kaikki sen voima on meidän. »Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan», sanoo psalmien kirjoittaja. »Sinun huultesi sanassa minä pysyn ja kavahdan väkivaltaisen teitä.»⁷⁾

Puhukaa ihmisille rohkaisevasti. Kantakaa heidät rukouksessa Jumalan eteen. Monet, jotka ovat langenneet kiusauksiin, ovat masennuksissaan epäonnistumisistaan, ja heistä tuntuu, että heidän on turhaa lähestyä Jumalaa. Mutta tällainen ajatus on vihollisen herättämä. Jos he ovat tehneet syntiä ja heistä tuntuu, etteivät he voi rukoilla, sano heille, että juuri silloin on aika rukoilla. He saattavat olla häpeissään ja syvästi masentuneita, mutta jos he tunnustavat syntinsä, niin Hän, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa

⁶⁾ 2 Piet. 1: 4. ⁷⁾ Ps. 119: 11; 17: 4.

heidän syntinsä anteeksi ja puhdistaa heidät kaikesta vääryydestä.

Ulkonaisesti katsoen ei kukaan ole avuttomampi mutta kuitenkin todellisuudessa voittamattomampi kuin sielu, joka tuntee mitättömyytensä ja luottaa yksinomaan Vapahtajan ansioon. Rukoilemalla, tutkimalla Jumalan sanaa ja uskomalla Hänen jatkuvaan läsnäolonsa voi heikoinkin ihminen elää Kristuksen yhteydessä, elävän Kristuksen, joka ei päästä häntä hetkeksikään käsistään.

Kalliita lupauksia

Seuraavat kallisarvoiset sanat voi jokainen sielu, joka pysyy Kristuksessa, omistaa itselleen:

»Mutta minä panen toivoni **Herraan**,
odotan pelastukseni Jumalaa:
minun Jumalani on minua kuuleva.
Älkää iloitko, minun viholliseni, minusta:
jos minä olen langennut, niin minä nousen;
jos istun pimeydessä,
on Herra minun valkeuteni.»

»Hän armahtaa meitä jälleen,
polkee maahan meidän pahat tekomme.
Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.»⁸⁾

Jumala on luvannut:

»Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta,
ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta.»⁹⁾

»Jäättekö makaillemaan **karjatarhojen** vaiheille?
Kyyhkysen siivet ovat hopealla silatut,
sen sulat keltaisella kullalla.»¹⁰⁾

Ne, joille Kristus on antanut eniten anteeksi, rakastavat Häntä eniten. He seisovat tuomiopäivänä lähimpänä Hänen valtaistuintaan.

»He näkevät Hänen kasvonsa, ia Hänen nimensä on heidän **otsissansa.**»¹¹⁾

⁸⁾ Miik. 7: 7, 8, **19.** ⁹⁾ Jes. **13: 12.** ¹⁰⁾ Ps. 68: **14.** ¹¹⁾ Ilm. 22: 4.

Työttömien ja kodittomien parissa

Jumala voi kattaa pöydän erämaassa.

On olemassa ylevämielisiä miehiä ja naisia, jotka ovat huolissaan köyhien oloista ja miettivät millä keinoin heitä voitaisiin auttaa. Miten työttömiä ja kodittomia voitaisiin auttaa osallistumaan huolehtivan Jumalan jokapäiväisestä siunauksesta ja elämään sellaista elämää, kuin Hän on tarkoittanut ihmisen elettäväksi, siinä kysymys, johon monet vakavasti etsivät vastausta. Mutta ei ole montakaan, ei edes kasvattajien eikä valtiomiesten joukossa, jotka käsittäisivät niitä syitä, mistä yhteiskunnan nykyinen tila johtuu. Ne, joilla on hallitusohjat käsissään, eivät kykene ratkaisemaan köyhyyteen, työttömyyteen ja yhä lisääntyvään rikollisuuteen kätkeytyvää arvoitusta. Turhaan he yrittävät saattaa talouselämää vankemmalle pohjalle.

Jos ihmiset kiinnittäisivät enemmän huomiota Jumalan Sanan opetuksiin, he löytäisivät ratkaisun näihin kysymyksiin, jotka nyt saattavat heidät ymmälle. Vanhasta Testamentista he löytäisivät paljon ohjeita työväenkysymykseen ja köyhäinhoitoon nähden.

Jumalan suunnitelma Israeliin nähden

Jumalan Israelia varten laatiman suunnitelman mukaan jokaisella perheellä oli oma koti maalla sekä tarpeeksi maata maanviljelykseen. Siten he saivat varoja ja kannustusta hyö-

dylliseen, työteliääseen ja itsenäiseen elämään. Ihmiset eivät ole kyenneet milloinkaan parantamaan tätä suunnitelmaa. **Siitä**, että maailma on sen hylännyt, johtuu suurimmaksi osaksi kaikki se köyhyys ja kurjuus, joka nykyään vallitsee.

Israelilaisten asettuessa Kanaaninmaalle he jakoivat maan koko kansan kesken, ja ainoastaan leviitat, jotka palvelivat pyhäkössä, jäivät osattomiksi tästä tasapuolisesta jaosta. **Sukunnat** jaettiin perheisiin, ja jokaiselle perheelle annettiin perintöosa, jonka suuruus määrättiin perheenjäsenten luvun mukaan.

Vaikka joku saattoikin joksikin aikaa luopua omaisuudestansa, ei hän kuitenkaan voinut pysyvästi antaa pois lastensa perintöosaa. Jos hän kykeni lunastamaan maansa takaisin, **oli** hänellä oikeus tehdä se milloin tahansa. Velat annettiin anteeksi joka seitsemäs vuosi ja viidentenäkympmentenä eli riemuvuonna oli kaikki maaomaisuus palautettava alkuperäisille omistajilleen.

»**Älköön** maata ainaiseksi myytäkö», kuului Herran käsky, »**sillä** maa on minun, ja te olette muukalaisia ja vieraita minun luonani. Ja kaikessa siinä maassa, jonka te saatte **perintömaaksenne**, antakaa oikeus maan sukulunastamiseen. Jos veljesi köyhtyy ja myy **perintömaatansa**, niin hänen lähin **sukulunastajansa** tulkoon ja lunastakoon sen, mitä hänen veljensä on myynyt. Mutta jos jollakulla ei ole sukulunastajaa, mutta hän itse voi hankkia niin paljon, kuin lunastukseen tarvitaan, . . . niin palatkoon perintömaallensa. Mutta jos hän ei voi hankkia niin paljoa, kuin maksamiseen tarvitaan, niin jääköön se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen **asti.**»¹⁾

Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapaus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi; jokainen teistä saa silloin palata perintömaallensa ja sukunsa **luo.**»²⁾

1) 3 Moos. 25: 23—28. 2) 3 Moos. 25: 10.

Tällä tavalla turvattiin jokaiselle perheelle sen omaisuus ja asetettiin sulku sekä liiallista rikkautta että köyhyyttäkin vastaan.

Ammattiopetus

Israelilaiset pitivät velvollisuutenaan hankkia itselleen ammattitaidon. Jokaisen isän oli opetettava pojilleen jokin hyödyllinen ammatti. Ja Israelin huomattavimmatkin miehet hankkivat itselleen jonkin ammattitaidon. Jokaisen naisen velvollisuuksiin kuului perehtyä taloudenhoitoon. Taloustöiden taitava suorittaminen oli kunniaksi ylhäisimmissäkin asemissa oleville naisille.

Profeettain kouluissa opetettiin eri ammatteja, ja monet näiden koulujen oppilaista elättivät itseään ruumiillisella työllä.

Köyhistä huolehtiminen

Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan kokonaan poistaneet köyhyyttä. Jumalan tarkoitus ei ollut, että köyhyys kokonaan häviäisi. Köyhyys on eräs Hänen keinoistaan kehittää luonetta. »Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta», Hän sanoo, »sentähden käsken minä sinua näin: Avaa auliisti kätesi **veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on.**»³⁾

»Jos sinun keskuudessasi on ioku köyhä, joku veljesi josakin porttiesi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee.»⁴⁾

»Jos veljesi sinun luonasi köyhtyy eikä jaksa pysyä pystyssä, tue häntä samoin kuin muukalaista tai loista; hän eläköön **luonasi.**»⁵⁾

»Kun te korjaatte eloa maastanne, niin älä leikkaa viljaa pelloltasi reunoja myöten äläkä poimi tähkäpäitä leikkuun

³⁾ 5 Moos. 15: 11. ⁴⁾ 5 Moos. 15: 7, 8. ⁵⁾ 3 Moos. 25: 35.

jälkeen.»⁶⁾ »Jos korjatessasi eloa pelloltasi unhotat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan; se olkoon muukalaisen, orvon ja lesken oma, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa kättesi töissä. Kun olet puhdistanut öljyypuustasi hedelmät, älä enää jäännöstä oksilta poimi; se olkoon muukalaisen, orvon ja lesken oma.»⁷⁾

Kenenkään ei tarvitse pelätä, että anteliaisuus köyhdyttäisi hänet. Kuuliaisuus Jumalan käskyille johtaa varmasti menestykseen ja hyvinvointiin. »Sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt.» »Ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa, ja sinä vallitset monia kansoja, mutta he eivät vallitse sinua.»⁸⁾

Liikeperiaatteet

Jumalan sana ei hyväksy mitään sellaisia toimintatapoja, joiden tarkoituksena on jonkin tietyn kansanluokan rikastuttaminen toista sortamalla ja vaivaamalla. Se kehoittaa meitä kaikissa liikeyrityksissämme asettumaan niiden asemaan, joiden kanssa olemme tekemisissä, ottemme katsoisi ainoastaan omaa hyötyämme, vaan ajattelisimme myös toisten parasta. Se, joka yrittää hyötyä toisen vastoinkäymisestä tai käyttää hyväkseen toisen heikkoutta ja taitamattomuutta, rikkoo sekä Jumalan sanan periaatteita että määräyksiä vastaan.

»Älä vääristä muukalaisen äläkä orvon oikeutta, äläkä ota lesken vaatteita pantiksi.»⁹⁾ »Jos lainaat jotakin lähimmäisesellesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia. Jää ulos, ja se mies, jolle lainasit, tuokoon pantin sinulle ulos. Ja jos hän on köyhä mies, niin älä mene maata, pittäen hänen panttiansa.»¹⁰⁾ »Jos sinä olet lähimmäiseltäsi

⁶⁾ 3 Moos. 19: 9. ⁷⁾ 5 Moos. 24: 19, 20. ⁸⁾ 5 Moos. 15: 10, 6. ⁹⁾ 5 Moos. 24: 17. ¹⁰⁾ 5 Moos. 24: 10—12.

ottanut pantiksi vaipan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee; sillä se on hänen ainoa peitteensä, johon hän käärii ruumiinsa. Missä hän muutoin makaisi? Ja jos hän huutaa minua avukseen, kuulen minä häntä, sillä minä olen laupias.»¹¹⁾ »Jos myyt jotakin lähimmäisesellesi tai ostat jotakin lähimmäiseltäsi, niin älkää tehkö vääryyttä toinen toisellenne.»¹²⁾

»Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne älkääkä käyttäessänne pituus-, paino- tai astiamittaa.»¹³⁾ »Älä pidä kukkarossasi kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä. Älä pidä talossasi kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.»¹⁴⁾ »Olkoon teillä oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta.»¹⁵⁾

»Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.»¹⁶⁾ »Jumalaton ottaa lainan eikä maksa, mutta vanhurskas on armahtavainen ja antelias.»¹⁷⁾

»Anna neuvo, käy välittämään, tee varjosi yön kaltaiseksi keskellä päivää, kätke karkoitettut, älä ilmaise pakenevia. Salli minun karkoitettujeni asua tykönäsi, ole Mooabille suojana hävittäjää vastaan.»¹⁸⁾

Jumala toivoi, että koko ihmissuku seuraisi tätä Hänen Israelille antamaansa elämänjärjestystä. Ja miten toisenlainen tämä maailma olisikaan, jos näitä periaatteita nykyaikainakin noudatettaisiin!

Työ kodittomien hyväksi

Avarassa luonnossa on vielä kylliksi tilaa, jotta kaikki kärsivät ja puutteenalaisetkin saisivat kodin. Rikkaan luonnon varoista he voivat hankkia ravintonsa. Maan syvyyksiin kätkeytyt aarteet ovat kaikkien niiden käytettävissä, joilla

¹¹⁾ 2 Moos. 22: 26, 27. ¹²⁾ 3 Moos. 25: 14. ¹³⁾ 3 Moos. 19:35
¹⁴⁾ 5 Moos. 25: 13, 14. ¹⁵⁾ 3 Moos. 19:36. ¹⁶⁾ Matt. 5: 42. ¹⁷⁾ Ps.
: 21. ¹⁸⁾ Jes. 16: 3, 4.

vain on rohkeutta, tahtoa ja kestävyyttä näiden aarteiden kokoamiseen.

Maanviljelyssä — siinä toimessa, jonka Jumala antoi jo ensimmäiselle ihmiselle — aukenee tuhansille ihmisille toimeentulomahdollisuus.

»Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvää on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa.»¹⁹⁾

Maanviljelys tarjoaisi työtä tuhansille ja kymmenilletuhansille sellaisille, jotka nyt ahtautuvat kaupunkiin ansaitakseen vain mitättömän vähän. Ja useissa tapauksissa ei edes sitäkään vähää, joka kaupungeissa ansaitaan, käytetä leivän hankkimiseen, vaan viedään väkijuomakauppiaan raharkkuun sellaisten aineiden ostamiseksi, jotka turmelevat sekä ruumiin että sielun.

Monet pitävät työntekoa orjantyönä ja koettavat ansaita elatuksensa mieluummin kaikenlaisella keinottelulla kuin rehellisellä työllä. Tällainen halu hankkia toimeentulonsa ilman työntekoa avaa oven äärettömään kurjuuteen, paheisiin ja rikollisuuteen.

Kaupunkien köyhälistöasunnot

Suurissa kaupungeissa on paljon ihmisiä, jotka saavat osakseen vähemmän huoltoa ja huomaavaisuutta kuin mykkät eläimet. Ajatelkaammepa esim. niitä perheitä, jotka ovat sulloutuneet kurjiin asumuksiin, pimeisiin kellareihin, joissa on epämiellyttävä kosteuden ja lian haju. Näissä kurjissa sokkeloissa lapset syntyvät, siellä he kasvavat aikuisiksi, ja siellä he kuolevat. He eivät näe mitään sen luonnon kauneudesta, jonka Jumala on luonut ihmisten mielen virkistykseksi ja sielun ylennykseksi. Ryysyisinä ja nälkäisinä he

¹⁹⁾ Ps. 37: 3, 4.

elävät paheissa ja turmeluksessa, ja heidän luonteensa muodostuu ympärillä vallitsevan synnin ja kurjuuden mukaisesti. Lapset kuulevat Jumalan nimeä mainittavan vain herjattaessa. Heidän korviinsa kantautuu ainoastaan rivoja puheita, kirouksia ja solvauksia. Tupakan ja paloviinan höyryt, inhottava löyhy ja siveellinen rappiotila vaikuttavat turmiollisesti heidän mieleensä. Tällä tavoin tulee lukemattomista ihmisistä rikollisia ja sen yhteiskunnan vihollisia, joka on jättänyt heidät oman onnensa nojaan kurjuuteen ja rappeutumaan.

Kaikki kaupunkien köyhälistöosien asukkaat eivät kuitenkaan kuulu tähän luokkaan. Sairaus tai vastoinkäymiset, usein myös lähimmäistensä kustannuksella elävien henkilöiden keinottelut ovat vieneet monia hurskaita miehiä ja naisia äärimmäiseen kurjuuteen. Moni rehellinen ja hyvántahoton ihminen joutuu kärsimään köyhyydestä ammattitaidon puutteessa. Tietämättömyydessään he eivät kykene taistelemaan elämän vaikeuksia vastaan. Kaupungeissa he usein joutuvat olemaan työttöminä. He joutuvat ankariin kiusauksiin nähdessään kaiken siellä vallitsevan synnin ja turmeluksen. Asuessaan ahtaissa oloissa ja usein hyvin läheisessä kosketuksessa langenneiden kanssa he voivat ainoastaan ankarin ponnistuksin ja yliluonnollisen voiman avulla säilyä vajoamasta samaan kurjuuteen. Monet pitävät lujasti kiinni rehellisyydestään ja tahtovat mieluummin kärsiä kuin tehdä syntiä. Varsinkin nämä henkilöt tarvitsevat apua, myötätuntoa ja rohkaisua.

Koti maaseudulla

Jos ne köyhät ihmiset, jotka nykyään ahtautuvat kaupunkiin, saisivat oman kodin maalta, eivät he ainoastaan ansaitsisi toimeentuloansa, vaan he saisivat kokea sellaista terveyttä ja onnea, jollaisesta he nyt ovat aivan tietämättömiä. Heidän osanaan olisi sielläkin ankara työ, yksinkertainen ravinto, suuri säästäväisyys ja usein ehkä vielä vastoin-

käymiset ja kieltämykset. Mutta miksi siunaukseksi heille koituisikaan saada vaihtaa kaupunki viettelyksinensä, levottomuuksinensa, rikollisuuksinensa, kurjuuksinensa ja riettauksinensa maaseudun hiljaisuuteen, rauhaan ja puhtauteen!

Useimmat suurkaupunkien asukkaista eivät omista edes jalanalaakaan vihreätä maata. Vuodesta vuoteen he ovat katselleet likaisia pihvoja ja ahtaita kujia, tiiliseiniä ja kivikatuja sekä pölyn ja savun pimentämää taivasta. Jos nämä ihmiset voitaisiin siirtää jollekin maanviljelysseudulle, vihreiden niittyjen, metsien, kukkuloiden ja purojen keskelle, jossa he saattaisivat nähdä kirkkaan taivaan ja nauttia maaseudun raikkaasta, puhtaasta ilmasta, tuntuisi heistä, ikäänkuin olisivat taivaassa.

Tullessaan siten erilleen ja riippumattomiksi ihmisistä ja pois maailman turmiollisista tavoista, tottumuksista ja hälinästä he pääsisivät lähemmäksi luontoa. He tuntuivat paremmin Jumalan läsnäolon, ja monet oppisivat luottamaan ja turvaamaan Häneen. Luonnossa he kuulisivat Hänen äänensä puhuvan rauhan ja rakkauden sanoja heidän sydämeilleen ja heidän sekä henkensä, sielunsa että ruumiinsa pääsisivät osallisiksi Hänen parantavasta, uudistavasta voimastaan.

Käytännöllisen kasvatuksen tarve

Monet ihmiset tarvitsevat apua, rohkaisua ja ohjausta, jotta heistä voisi tulla ahkeria työntekijöitä, jotka voisivat itse huolehtia toimeentulostaan. On lukemattomia köyhiä perheitä, joiden hyväksi ei voida tehdä parempaa lähetystyötä kuin auttaa heitä siirtymään maaseudulle ja opettaa heitä itse hankkimaan elatuksensa.

Sellaista apua ja ohjausta ei tarvita ainoastaan kaupungeissa. Maaseudullakin, huolimatta siellä tarjolla olevista paremmista elämänmahdollisuuksista, on lukemattomia köyhiä, jotka kärsivät suurta puutetta. Siellä on kokonaisia yhteiskuntia, jotka kaipaavat valistusta käytännöllisissä amma-

teissä ja terveydenhoidossa. Perheet asuvat kurjasti kalustetuissa hökkeleissä, heillä on niukanlaisesti vaatteita ja työkaluja ja kirjoja heillä ei ole lainkaan, ja heidän kotinsa ovat kaikkea muuta kuin viihtyisiä, ilman mukavuuksia ja sivistysvälineitä. Perittyjen pahojen taipumusten ja tapojen seuraukset näkyvät raaistuneissa sieluissa ja heikoissa, vaivaisissa ruumiissa. Tällaiset ihmiset ovat perusteellisen kasvatuksen tarpeessa. He ovat viettäneet epäkäytännöllistä, joustilasta elämää turmeluksessa ja synneissä, ja heille on opettava oikeita elämäntapoja.

Miten heidät saataisiin huomaamaan parannuksen välttämättömyys? Miten heitä voitaisiin ohjata korkeampaa elämänihannetta kohti? Miten heitä voitaisiin auttaa nousemaan? Mitä voitaisiin tehdä siellä, missä köyhyys vallitsee ja missä sitä vastaan on taisteltava joka askeleella? Todellakin työ on vaikeata. Välttämätöntä uudistusta ei saada milloinkaan aikaan, elleivät miehet ja naiset saa apua joltakin ulkopuoliselta voimalta. Jumalan tarkoitus on, että myötätunnon ja avuliaisuuden siteet yhdistäisivät rikkaat ja köyhät läheisesti toisiinsa. Niiden, joilla on varoja, kykyjä ja taitoa, tulee käyttää näitä lahjoja siunaukseksi lähimmäisilleen.

Kristittyjen maanviljelijöiden tehtävä

Kristillismieliset maanviljelijät voivat tehdä todellista lähetystyötä auttamalla köyhiä saamaan oman kodin maalta ja opettamalla heille, miten maata on viljeltävä ja miten se saadaan tuottamaan. Maanviljelijät voivat opettaa uusille asukkaille maanviljelyskalujen käyttöä, miten kutakin laihoa on viljeltävä ja miten puutarhoja on hoidettava.

Monet, jotka viljelevät maata, eivät saa siitä riittävää satoa jonkin laiminlyöntinsä tähden. He eivät hoida puutarhojaan oikein, eivät kylvä siementänsä oikeaan aikaan eivätkä muokkaa maata kunnollisesti. Huonosta menestyksestään he sitten syyttävät maan hedelmättömyyttä. Usein

moititaan maan huonoutta, vaikka sadosta tulisi runsas, jos maa muokattaisiin oikealla tavalla. Kehnot suunnittelut, se pieni työvoima, joka työhön käytetään, ja se vähäinen aika, mikä uhrataan parempien työmenetelmien tutkimiseen, puhuvat selvästi uudistuksen välttämättömyyden puolesta.

Opetettakoon oikeita työmenetelmiä kaikille niille, jotka ovat niitä halukkaita oppimaan. Jos joku ei tahdo, että puhut heille uudenaikaisista aatteista, niin opeta häntä hänen huomaamattaan, viljelemällä omaa maatasi oikealla tavalla. Lausu naapureillesi sana silloin kun voit, ja anna sadon puhua oikeiden menetelmien puolesta. Näytä, mitä maasta voidaan saada, kun sitä viljellään oikein.

Teollisuusyritykset

Olisi kiinnitettävä huomiota kaikkiin sellaisiin teollisuusyrityksiin, jotka voivat antaa työtä köyhille perheille. Puuseppien ja seppien sekä yleensä kaikkien niiden, jotka kykenevät johonkin hyödylliseen työhön, tulisi tuntea velvollisuudekseen opettaa ja auttaa taitamattomia ja työttömiä.

Köyhien auttamisessa aukenee sekä naisille että miehillekin laaja työkenttä. Taitavia keittäjiä, taloudenhoitajia, ompelijoita, sairaanhoitajia — kaikkia tarvitaan. Opetettakoon köyhien perheiden jäseniä keittämään, ompelemaan ja korjaamaan omat vaatteensa, hoitamaan sairaita ja hoitamaan kotiaan oikein. Poikien ja tyttöjen tulisi saada perinpohjainen koulutus johonkin hyödylliseen ammattiin tai toimeen.

Perheiden lähetystyö

Tarvittaisiin lähetystyöntekijäperheitä, jotka olisivat valmiita lähtemään syrjäisille seuduille. Maanviljelijät, liike miehet, rakennusmestarit ja yleensä kaikki taitavat eri ammattien harjoittajat lähtekööt unohdetuille kentille viljelemään maata, perustamaan teollisuusyrityksiä ja rakentamaan yksinkertaisia asuntoja itselleen ja auttamaan naapureitaan.

Luonnossa Jumala on tehnyt karuista, autioista seuduista viehättäviä paikkoja sirottelemalla niihin kauneutta. Tällaista työtä Jumala on kutsunut meidätkin tekemään. Erämaa-seudutkin, missä näköalat näyttävät karuilta ja pelottavilta, voivat muuttua Jumalan puutarhoiksi.

»Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat,
ja sokeiden silmät näkevät vapaina synkeästä pimeydestä.
Nöyrät saavat yhä uutta iloa Herrassa,
ja ihmisistä köyhimmätkin riemuitsevat Israelin Pyhästä.»²⁰⁾

Auta toisia auttamaan itseään

Usein voimme parhaiten auttaa köyhiä antamalla heille ohjausta jossakin käytännöllisessä työssä. Tavallisesti niiltä, jotka eivät ole tottuneet työhön, puuttuu ahkeruutta, kestävyyttä, kykyä säästäväisyyteen ja itsekieltäymyksen. He eivät käsitä, miten heidän olisi toimittava. Usein he huolimattoman menettelynsä tähden ja arvostelukyvyn puutteessa tuhlaavat arvoja, jotka huolellisesti ja taloudellisesti käytettyinä olisivat tyydyttävästi riittäneet koko heidän perheensä ylläpitoon. »Köyhien uudiskyntö antaa runsaan ruoan; mutta moni tuhoutuu, joka ei oikeudessa pysy.»²¹⁾

Me voimme köyhille antamalla vahingoittaa heitä, koska siten opetamme heitä luottamaan ja turvautumaan toisiin. Sellainen antaminen lisää itsekkyyttä ja avuttomuudentuntoa. Usein se johtaa laiskuuteen, tuhlaavaisuuteen ja juoppouteen. Kellään, joka kykenee ansaitsemaan oman elatuksensa, ei ole oikeutta turvautua toisiin. Sananlasku: »Maailma on minulle elatuksen velkaa», on oleellisesti valheellista, petollista puhetta. Maailma ei ole velvollinen elättämään ketään, joka itse kykenee tekemään työtä ja ansaitsemaan elatuksensa.

Todellinen lähimmäisenrakkaus panee ihmiset auttamaan itseään. Jos joku tulee ovellemme pyytämään ruokaa, emme

²⁰⁾ Jes. 29: 18, 19. ²¹⁾ San. 13: 23.

saa lähettää häntä pois nälkäisenä; hänen köyhyytensä saattaa johtua onnettomuudesta. Mutta todellinen hyväntekeväisyys merkitsee enemmän kuin pelkkiä lahjoja. Se merkitsee todellista mielenkiintoa toisten hyvinvoinnista. Meidän on koetettava ymmärtää köyhien ja puutteenalaisten tarpeita ja autettava heitä juuri sillä tavalla, mikä heitä parhaiten hyödyttää. Ajatusten, ajan ja henkilökohtaisen työn antaminen merkitsee paljon enemmän kuin pelkkä raha-avustus. Mutta se onkin oikeata lähimmäisenrakkautta.

Ne henkilöt, joita opetetaan ansaitsemaan se, minkä saavat vastaanottaa, oppivat myös helpommin käyttämään sitä hyväkseen. Ja oppiessaan luottamaan itseensä he saavat jotakin sellaista, joka ei tee heitä ainoastaan kykeneviksi itse ansaitsemaan elatuksensa, vaan myös auttamaan toisia. Opetaniille, jotka tuhlaavat tilaisuuksiaan, miten tärkeitä elämän velvollisuudet ovat. Osoita heille, että Raamatun uskonto ei milloinkaan tee ihmisistä laiskureita. Kristus kehoitti aina ahkeruuteen. »Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?» sanoi Hän laiskoille. »Niin kauan kuin on päivä, tulee meidän tehdä Hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi tehdä työtä.»²²⁾

Havainto-opetus

Kaikkien etuoikeutena on saada osoittaa maailmalle omassa kotielämässään, tavoissaan, töissään ja toimissaan, mitä evankeliumi kykenee saamaan aikaan niiden hyväksi, jotka noudattavat sitä. Kristus tuli tänne maailmaan antaakseen meille esikuvan siitä, millaisiksi meillä on mahdollisuus tulla. Ja Hän odottaa, että Hänen seuraajiansakin voitaisiin kaikilla elämänsäaloilla pitää tunnollisuuden ja huolellisuuden esikuvina. Hän toivoo, että jumalallinen vaikutus näkyisi ulkonaisissakin asioissamme.

Meidän oman kotimme ja ympäristömme tulisi havainnollisesti näyttää tietä parannukseen, niin että laiskuus,

²²⁾ Matt. 20: 6. Joh. 9: 4.

epäsiisteys, karkeus ja epäjärjestys väistyisivät ahkeruuden, puhtauden, hienon maun ja käytöksen tieltä. Omalla elämällämme ja esimerkillämme me voimme auttaa toisia huomaamaan sen, mikä heidän luonteessaan tai ympäristössään on vastenmielistä, ja kristillisellä lähimmäisenrakkaudella voimme innostaa heitä parannukseen. Kun osoitamme heitä kohtaan myötätuntoa, tarjoutuu meille tilaisuus neuvoa heitä, miten he parhaiten voisivat käyttää voimansa.

Toivoa ja rohkeutta

Me emme voi saada mitään aikaan ilman rohkeutta ja kestävyyttä. Puhu köyhille ja masentuneille toivon ja rohkaisun sanoja. Anna heille, jos niin tarvitaan, kouraantuntuva todistus myötätunnostasi auttamalla heitä, kun he joutuvat ahdistuksiin. Niiden, jotka jo ovat päässeet pitemmälle, tulisi muistaa, että he itsekin vielä erehtyvät monissa asioissa ja että on tuskallista, kun joku huomauttaa heidän virheistään ja asettaa heille miellyttävän esikuvan, millaisia heidän tulisi olla. Muista, että ystävällisyydellä saadaan enemmän aikaan kuin moitteella. Koettaessasi opettaa muita anna heidän ymmärtää, että toivot heidän pääsevän mahdollisimman korkealle ja että olet valmis heitä auttamaan. Jos he joissakin asioissa erehtyvät, älä ole karkäs heitä tuomitsemaan.

Yksinkertaisuus ja itsekieltäytyminen

Yksinkertaisuus, itsekieltäytyminen ja taloudellisuus, joiden oppiminen olisi köyhille niin tärkeätä, näyttää heistä usein vaikealta ja vastenmieliseltä. Maailman esimerkki ja henki kiihottaa ja kasvattaa jatkuvasti ylpeyteen, pöyhkeilyyn, nautinnonhaluun, tuhlaavaisuuteen ja laiskuuteen. Nämä huonot ominaisuudet johtavat tuhansia suureen köyhyyteen ja estävät tuhansia ja jälleen tuhansia nousemasta alennustilas-

taan ja kurjuudestaan. Kristittyjen olisi rohkaistava köyhiä taistelemaan näitä vaikutuksia vastaan.

Jeesus tuli tähän maailmaan nöyryyteen pukeutuneena. Hän oli alhaista syntyperää. Taivaan ruhtinas, kirkkauden kuningas, taivaallisten sotajoukkojen päämies nöyrtyi ottamaan ylleen ihmismuodon. Hänelläkään ei ollut niitä etuja, joita vailla köyhät ovat. Raskas raadanta ja kieltäytykset kuuluivat Hänen jokapäiväiseen elämäänsä. »Ketuilla on luolansa», Hän sanoi, »ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin Hän päänsä kallistaisi.»²³⁾

Jeesus ei tavoitellut ihmisten ihailua tai suosiota. Hän ei kommentanut mitään sotajoukkoa eikä hallinnut mitään maallista valtakuntaa. Hän ei tavoitellut tämän maailman rikkaiden ja mahtavien suosiota. Hän ei vaatinut itselleen mitään asemaa kansojen johtajien joukossa. Hän oleskeli alhaisen keskuudessa ja vähäksyi kaikkia yhteiskunnassa vallitsevia luonnottomia luokkarajoituksia eikä kiinnittänyt huomiota syntyperän, varallisuuden, lahjakkuuden, oppineisuuden ja viran tuomaan arvonantoon.

Jeesus oli taivaan Ruhtinas, mutta Hän ei valinnut opetuslapsiaan lainoppineiden, vallanpitäjien, kirjanoppineiden eikä fariseusten joukosta. Hän syrjäytti nämä kaikki, koska he ylpeilivät oppineisuudestaan ja asemastaan sekä pitivät kiinni perimätavoistaan ja harhaluuloistaan. Hän, joka luki ihmissydänten ajatukset, valitsi nöyriä kalastajia, jotka olivat halukkaita oppimaan. Hän söi publikaanien ja syntisten kanssa ja liikkui yksinkertaisen kansan keskuudessa, ei siksi, että olisi itse tullut halpasäätyiseksi maallismieliseksi kuten he, vaan opettaakseen heille sanoin ja esimerkein oikeita periaatteita ja nostaakseen heidät maailmallisuudesta ja turmeltuneisuudesta.

Jeesus koetti ojentaa sitä maailman väärää mittapuuta, jolla se määritteli ihmisarvoa. Hän valitsi elämän köyhien keskuudessa, jotta Hän voisi poistaa köyhyydestä sen häpeä-

³⁾ Luuk. 9: 58.

merkin, jonka maailma on siihen painanut. Hän on ikuisiksi ajoiksi pyyhkinyt siitä syyttävän halveksunnan ja pilkan siunaamalla köyhiä, Jumalan valtakunnan perillisiä. Hän kehoittaa meitä kulkemaan samaa tietä, jota Hän itsekin vaelsi, sanoen: »Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.»²⁴⁾

Kristuksen työntekijöiden on etsittävä ihmisiä sieltä, missä he ovat ja kasvatettava heitä, ei ylpeyteen, vaan kehittämään luonnettaan. Auta heitä oppimaan Kristukselta itsensäkieltämisen ja uhrautumisen läksyä. Opeta heitä varjelemaan itseään itsehemmottelulta ja nautinnonhalulta ja maailman tapoihin mukautumiselta. Elämä on siksi liian kallisarvoinen, liian täynnä vakavia, pyhiä velvollisuuksia, tuhlettavaksi itsekkäästi oman nautinnonhalun tyydyttämiseen.

Parhainta elämässä

Monet miehet ja naiset ovat tuskin heränneet käsittämään elämän todellista tarkoitusta. Loisto ja komeus kiehtoo heitä. He etsivät kiihkeästi maallisia etuja. Näiden vuoksi uhraataan elämän todelliset päämäärät. Parhainta elämässä — yksinkertaisuutta, rehellisyyttä, vilpittömyyttä, puhtautta, turmeltumattomuutta — ei voida ostaa eikä myydä. Ne ovat kuitenkin samalla tavalla oppimattoman kuin oppineenkin, niin yksinkertaisen työmiehen kuin arvossapidetyn valtiomiehenkin hinnatta saavutettavissa. Meille kaikille, niin rikkaille kuin köyhillekin, on Jumala varannut ilon — sen ilon, joka sisältyy puhtaisiin ajatuksiin ja epäitsekäisiin tekoihin, sen ilon, josta pääsemme osallisiksi, kun lausumme myötätunnon sanoja ja suoritamme ystävällisiä tekoja. Tällaista rakkaudentyötä suorittavista henkilöistä säteilee Kristuksen valo valaisten monien elämää, jota monenlaiset varjot pimentävät.

²⁴⁾ Luuk. 9: 23.

Jumala suo menestystä

Kun autat köyhiä ajallisissa asioissa, on sinun myös aina muistettava heidän hengelliset tarpeensa. Anna oman elämäsi todistaa Vapahtajan ylläpitävästä voimasta. Anna oman luonteesi tuoda ilmi se korkea aste, mihin kaikki voivat päästä. Julista evankeliumia yksinkertaisin havainnollisin esimerkein. Anna kaiken sen, mihin ryhdyt, olla opiksi luonteen kehittämisessä.

Arkielämän yksinkertaisessa raadannassa voivat heikoimmatkin, syrjäytetyimmätkin työskennellä yhdessä Jumalan kanssa ja saada lohdutusta Hänen läsnäolostaan ja vahvistavasta armostaan. He eivät saa rasittaa itseään alituisilla huollilla ja tarpeettomilla murheilla. Tehköt he työtään päivästä toiseen ja suorittakoot uskollisesti sen tehtävän, minkä Jumala kaitsemuksessaan on heille antanut, ja Hän on pitävä heistä huolen. Hän sanoo:

»Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.»²⁵⁾

Herra huolehtii kaikista luomistaan olennoista. Hän rakastaa heitä kaikkia eikä tee heidän välillään mitään eroa, paitsi että Hän tuntee hellintä myötätuntoa niitä kohtaan, joiden osaksi ovat tulleet elämän raskaimmat taakat. Jumalan lapset joutuvat koettelemuksiin ja vaikeuksiin. Mutta heidän tulisi alistua osaansa iloisin mielin muistaen, että kaiken, minkä maailma heiltä kieltää, sen Jumala itse korvaa heille parhaimpien lahjojensa muodossa.

Juuri vaikeuksissamme Jumala ilmaisee meille voimansa ja viisautensa vastatessaan nöyriin rukouksiimme. Luota Häneen rukouksia kuulevana ja rukouksiin vastaavana Jumalana. Hän on ilmestyvä sinulle Jumalana, joka kykenee auttamaani

²⁵⁾ Fil. 4: 6, 7.

joka tilanteessa. Hän, joka loi ihmisen ja lahjoitti hänelle verrattomat ruumiilliset ja henkiset ja hengelliset kyvyt, ei tahdo kieltää häneltä mitään, mikä on välttämätöntä sen elämän ylläpitämiseksi, jonka Hän itse on ihmiselle antanut. Hän, joka on antanut meille sanansa — elämän puun lehdet — ei jätä meitä epätietoisiksi siitä, millä tavalla Hän hankkii hädänalaisille lapsillensa leivän.

Miten hän, joka pitää kiinni aurankurjesta ja ajaa härkäparia, voi saada viisautta? Hakemalla sitä kuin hopeaa ja etsimällä sitä kuin aarretta. »Hänen Jumalansa on neuvonut hänelle oikean tavan ja opettaa häntä.» »Tämäkin on tullut Herralta Sebaotilta; Hänen neuvonsa on ihmeellinen ja ymmärryksensä ylen suuri.»²⁶⁾

Hän, joka Eedenissä opetti Aadamia ja Eevaa viljelemään puutarhaa, on halukas auttamaan nykyajankin ihmisiä. Häneltä riittää viisautta sille, joka tarttuu aurankurkeen ja kylvää siemenen. Kaikille niille, jotka luottavat Jumalaan ja ovat kuuliaisina Hänelle, Hän on avaava tien menestykseen. Kulkekoot he vain rohkeasti eteenpäin luottaen siihen, että Hän huolehtii heidän tarpeistaan hyvyytensä runsauden mukaan.

Hän, joka ravitsi kansanjoukon viidellä leivällä ja kahdella pienellä kalalla, kykenee nykyäänkin antamaan meille työmme hedelmät. Hän, joka sanoi galilealaisille kalastajille: »Heittäkää verkkonne apajalle», ja joka, heidän totellessaan Hänen käskyään, täytti heidän verkkonsa, niin että ne repeivät, toivoo lastensa tässä näkevän todistuksen siitä, mitä Hän tahtoo tehdä heidän hyväkseen nykypäivinäkin. Sama Jumala, joka lähetti Israelin lapsille erämaahan mannaa taivaasta, elää ja hallitsee vielä nytkin. Hän on johdattava lapsiansa ja antava heille taitoa ja viisautta kaikissa niissä tehtävissä, jotka heille on uskottu. Hän on antava viisautta niille, jotka pyrkivät tunnollisesti ja taitavasti täyttämään velvollisuutensa. Hän, jonka oma maailma on ja jolla on

²⁶⁾ Jes. 28: 26, 29.

kaikki mahdollisuudet, on siunaava jokainutta, joka puolestaan koettaa olla muille siunaukseksi.

Meidän tulee uskossa katsoa ylöspäin. Me emme saa masentua näennäisistä vastoinkäymisistä emmekä joutua epätoivoon, vaikka apu näyttäisikin viipyvän. Meidän tulee työskennellä iloisin, toivorikkain ja kiitollisin mielin ja uskoa, että maan poveen on kätkeyty runsaita aarteita jokaisen uskollisen työntekijän koottavaksi, aarteita, jotka ovat kultaa ja hopeaakin kalliimpia. Vuoret ja kukkulat väistyvät, ja maa vanhenee kuin vaate, mutta sen Jumalan siunaus, joka kattaa lapsilleen pöydän erämaahan, ei koskaan lopu.

Varattomien huoltoa

»Autuas, se, joka köyhää hoitaa.»

Kun on tehty kaikki se, mitä on ollut tehtävissä köyhien auttamiseksi itse huolehtimaan itsestään, ovat vielä jäljellä lesket ja orvot, vanhukset, avuttomat ja sairaat, jotka tarvitsevat myötätuntoamme ja huolenpitoamme. Heitä ei milloinkaan saisi laiminlyödä. Jumala on uskonut heidät kaikkien niiden armeliaisuuden, rakkauden ja hellyyden varaan, jotka Hän on tehnyt taloutensa hoitajiksi.

Uskonveljet

»Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.»¹⁾

Kristus on aivan erikoisessa tarkoituksessa velvoittanut seurakuntaansa huolehtimaan sen omien jäsenien keskuudessa olevista puutteenalaisista. Hän salli sen, että jokaisen seurakunnan piirissä on köyhiä. Heitä tulee aina olemaan meidän keskuudessamme, ja Kristus velvoittaa kaikkia seurakunnan jäseniä henkilökohtaisesti huolehtimaan heistä.

Niinkuin oikeankin perheen jäsenet huolehtivat toinen toisistaan, hoitavat sairaita, tukevat heikkoja, opettavat tie-

1) Gal. 6: 10.

tämättömiä ja kasvattavat kokemattomia, niin on myös »uskonveljien» pidettävä huolta puutteenalaisista ja avuttomista. Avuntarpeessa olevia ei millään muotoa saa unohtaa.

Lesket ja orvot

»Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa.»²⁾
»Sillä Hän, joka sinut teki on sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on Hänen nimensä, sinun lunastajasi on Israelin Pyhä, Hän joka kaiken maan Jumalaksi kutsutaan.»³⁾
»Jätä orposi minun elätettäväkseni, ja sinun leskesi turvatkoot minuun.»⁴⁾

Moni isä, joka on kutsuttu pois rakkaitensa keskuudesta, on kuollut uskoen siihen Jumalan lupaukseen, että Herra on huolehtiva hänen lapsistaan. Jumala pitää huolta leskistä ja orvoista, ei minkään sellaisen ihmeen avulla, että Hän antaisi sataa mannaa taivaasta tai lähettäisi korppeja tuomaan heille ruokaa, vaan yksinkertaisesti suorittamalla ihmissydämissä ihmetyön, joka hävittää itsekkyyden ja avaa kristillisen rakkauden lähteet. Murheelliset ja turvattomat Hän uskoo kalliina talletuksena seuraajiansa huostaan. Heillä on suurin oikeus odottaa meidän myötätuntoamme.

Koteihin, joissa on kaikkia elämän mukavuuksia, joiden hinkalot ja jyvääitit ovat täyttyneet runsaasta sadosta, joiden varastohuoneissa on kutomatuotteita ja joiden holveissa on talletettuna kultaa ja hopeaa, Jumala on varannut varoja näiden puutteenalaisien elatukseksi. Hän kehoittaa meitä olemaan Hänen ylevämielisyytensä ja runsaskätisyytensä kanavia.

Moni leskiäiti, joka on jäänyt yksin orpojen lastensa kanssa, taistelee urhoollisesti kaksinkertaisen taakkansa alla, raataen usein yli voimiansa ylläpitääkseen pienokaisiaan ja huolehtiakseen heidän tarpeistaan. Häneltä ei liikene paljoa-

²⁾ Ps. 68: 6. ³⁾ Jes. 54: 5. ⁴⁾ Jer. 49: 11.

kaan aikaa pienokaistensa kasvatukseen ja ohjaukseen, eikä hän kykene tarjoamaan heille niitä mukavuuksia ja etuja, jotka voisivat tuoda valoa heidän synkkään elämäänsä. Hän tarvitsee rohkaisua, myötätuntoa ja kouraantuntuvaa apua.

Jumala kehoittaa meitä korvaamaan näille lapsille voimemme mukaan isän antaman huolenpidon ja turvan. Meidän tulisi, sen sijaan että pysymme syrjässä ja valitamme heidän virheitään sekä niitä huolia, joita he saattavat tuottaa, koettaa olla heille avuksi kaikin mahdollisin tavoin. Meidän tulee auttaa uupunutta äitiä ja huojentaa hänen kuormaansa.

Mutta sitten on olemassa lukemattomia sellaisia lapsia, jotka ovat jääneet kokonaan osattomiksi vanhempien ohjauksesta ja kristillisen kodin hillitsevästä vaikutuksesta. Avatkoot kristityt sydämensä ja ovensa näille turvattomille orporaukoille. Sitä työtä, jonka Jumala on uskonut heidän henkilökohtaiseksi velvollisuudekseen, ei tule jättää jonkin hyvän tekeväisyyslaitoksen suoritettavaksi tai pelkästään maailman satunnaisen armeliaisuuden varaan. Ellei lapsilla ole ketään sukulaisia, jotka voisivat pitää heistä huolta, huolehtikoot seurakunnan jäsenet siitä, että he saavat kodin. Hän, joka on luonut meidät, on myös säätänyt, että meidän tulee liittyä perheiksi ja että lapsen luonne kehittyy parhaiten kristillisen kodin rakkauden ilmapiirissä.

Monet sellaiset, joilla ei ole omia lapsia, voisivat tehdä hyvän työn ryhtymällä huolehtimaan toisten lapsista. Sen sijaan että antaisivat huomionsa lempieläimille tuhlaten rakkauttaan mykille luontokappaleille, heidän tulisi antaa huomionsa pienokaisille, joiden luonnetta he voivat kehittää jumalallisen esikuvan mukaisiksi. Antakaa rakkautenne ihmisperheen kodittomille jäsenille. Ajatelkaa, miten monta tällaista lasta te voisitte kasvattaa Herran pelossa ja nuhteessa! Monet pääsisitte siten itsekkin osallisiksi runsaista siunauksista.

Vanhukset

Vanhuksetkin tarvitsevat sitä apua, mitä kristilliset perheet voivat tarjota. Monet sellaiset vanhukset, jotka ovat menettäneet oman kotinsa, saivat parhaan korvauksen päästessään uskonveljiensä tai -sisariensa kotiin. Jos heille uskotaan jokin tehtävä kodin piirissä, tuntevat he sisimmässään, että hekin voivat olla vielä joksikin hyödyksi. Antakaamme heidän huomata, että heidän työnsä annetaan arvoa ja että he vielä voivat työskennellä toisten hyväksi, sillä se ilahduttaa heidän mieltään ja antaa sisältöä heidän elämälleen.

Antakaamme niiden vanhuksien, joiden valkoiset hapsset ja horjuva käynti osoittavat heidän jo olevan haudan partaalla, oleskella niin paljon kuin mahdollista ystävien ja läheisten tuttujen piirissä. Antakaamme heidän palvella Jumalaa yhdessä niiden kanssa, joita he ovat elämänsä aikana **tunteneet** ja rakastaneet. Huolehtikaamme heistä rakastavin, hellin käsin.

Jokaisen perheen jäsenten etuoikeutena on saada huolehtia omista sukulaisistaan, milloin se suinkin on mahdollista. Missä se ei käy päinsä, siellä kuuluu tämä tehtävä seurakunnalle, ja siihen olisi ryhdyttävä sekä etuoikeutena että velvollisuutena. Kaikki ne, joissa Kristuksen Henki vaikuttaa, osoittavat hellää huolenpitoa heikkoja ja vanhuksia kohtaan.

Jonkun tällaisen apua tarvitsevan oleskelu kodissamme suomeille kallisarvoisen tilaisuuden yhdessä Kristuksen kanssa suorittaa Hänen rakkaudentyötään ja samalla kehittää luonteenpiirteitä, jollaisia Hänelläkin on. Vanhojen ja nuorten keskinäinen seurustelu tuottaa molemminpuolista siunausta. Nuoret tuovat päivänpaistetta vanhuksien sydämiin ja elämään. Ne, joiden ote elämästä on heikkenemässä, tarvitsevat kosketusta toivorikkaaseen ja eloisaan nuorisoon. Ja nuorille taas on vanhojen viisaus ja kokemus avuksi. Ennen kaikkea olisi nuorten opittava epäitsekästi palvelemaan.

Jonkun sellaisen henkilön läsnäolo, joka tarvitsee myötätuntoa, armeliaisuutta ja uhrautuvaa rakkautta, olisi monelle kodille arvaamattomaksi siunaukseksi. Se sulostuttaisi ja jalostaisi kotielämää sekä kehittäisi vanhoissa ja nuorissa sellaisia kristillisiä hyveitä, jotka antaisivat heille jumalallista kauneutta ja rikastuttaisivat heitä taivaan katoamattomilla aarteilla.

Luonnetta koetellaan

»Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille hyvää tehdä.»⁵⁾ »Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.»⁶⁾

Kristus panee seuraajansa koetukselle asettamalla heidän keskuuteensa köyhiä ja hädänalaisia, jotka ovat riippuvaisia heidän huolenpidostaan. Se rakkaus, jota osoitamme Hänen puutteenalaisia lapsiaan kohtaan, näyttää, onko rakkautemme Häneen todellista. Jos laiminlyömme heidät, osoittaudumme vääriksi opetuslapsiksi, jotka eivät tunne Kristusta eikä Hänen rakkauttaan.

Orpokodit

Vaikka tehtäisiinkin kaikki, mikä on tehtävissä, orpolasten sijoittamiseksi perheisiin, jäisi kuitenkin vielä paljon sellaisia, jotka kaipaavat huolenpitoa. Monet lapset ovat perineet huonoja taipumuksia. He eivät anna paljon toivoa, ovat epämiellyttäviä ja pahankurisia, mutta Kristus on lunastanut heidät verellään, ja Hänen silmissään he ovat yhtä kallisarvoisia kuin meidän omatkin lapsemme. Ellei heille ojenneta auttavaa kättä, he saavat kasvaa tietämättömyydessä ja joutuvat paheiden ja rikosten teille. Monet näistä lapsista voitaisiin pelastaa orpokodeissa.

⁵⁾ Mark. 14: 7. ⁶⁾ Jaak. 1: 27.

Mutta jotta sellaiset laitokset voisivat toimia mahdollisimman tehokkaasti, olisi ne suunniteltava, mikäli suinkin, kristillisten kotien tapaisiksi. Suurten laitosten asemesta, joihin mahtuu paljon hoidokkeja, olisi perustettava pieniä orpokoteja eri seuduille. Näitä koteja ei tulisi myöskään sijoittaa mihinkään suurkaupunkiin tai niiden lähistölle, vaan maaseudulle, jossa maata voidaan varata viljelykseen ja jossa lapset pääsevät läheiseen kosketukseen luonnon kanssa ja jossa heitä voidaan ohjata käytännölliseen työhön.

Tällaisten kotien hoito olisi uskottava vain hyväsydämisille, sivistyneille ja uhrautuvaisille miehille ja naisille, jotka ryhtyvät työhön rakkaudesta Kristukseen ja jotka tahtovat kasvattaa lapsia Häntä varten. Sellaisen huolenpidon alaisina tulee monista kodittomista ja laiminlyödyistä lapsista hyödyllisiä yhteiskunnan jäseniä, jotka ovat kunniaksi Kristukselle ja jotka vuorostaan tahtovat auttaa muita.

Säästäväisyys ja kieltämys

Monet halveksivat säästäväisyyttä ja sekoittavat sen ahneuteen ja pikkumaisuuteen. Mutta säästäväisyys on yhtä mitä laajaperäisimmän runsaskätisyyden kanssa. Ilman säästäväisyyttä ei voisi olla olemassa todellista anteliaisuuttakaan. Meidän on säästettävä voidaksemme antaa.

Kukaan ei voi harjoittaa todellista hyväntekeväisyyttä kieltämättä itseltään. Ainoastaan elämällä yksinkertaisesti ja itsemme kieltäen ja noudattamalla ankaraa säästäväisyyttä voimme suorittaa sen tehtävän, mikä meille Kristuksen edustajina on uskottu. Ylpeys ja maallinen kunnianhimo on kitkettävä pois sydämestämme. Meidän on kaikissa toimissamme noudatettava sitä epäitsekkyyden periaatetta, joka ilmeni Kristuksen elämässä. Kotiemme seiniltä, tauluista ja huonekaluista meidän tulisi lukea: »Vie kurjat kulkijat huoneeseesi.» Vaatekometeroissamme meidän tulisi nähdä kuin Jumalan sormella kirjoitettuina sanat: »Kun näet alastoman,

vaateta hänet.» Ruokasalin runsaasti katetulla pöydällä tulisi nähdä piirrettynä: »Taita leipäsi isoavalle.»⁷⁾

On olemassa tuhansia tapoja, joilla voimme hyödyttää toisia. Usein valitamme niukkoja tulojamme, mutta jos kristityt ottaisivat asian todella vakavalta kannalta, lisääntyisivät tulot tuhatkertaisesti. Itsekkyys ja nautinnonhalu se estää meitä olemasta hyödyksi.

Miten paljon uhrataankaan varoja sellaisiin, mitkä ovat vain epäjumalia, sellaisiin, jotka nielevät kaiken sen ajan ja kaikki ne ajatukset ja voimavarat, jotka olisi käytettävä jalompiin tarkoituksiin! Miten paljon rahaa tuhlataankaan komeisiin taloihin ja huonekaluihin, itsekkäisiin huvituksiin, ylelliseen ja epäterveelliseen ravintoon sekä vahingollisiin nautintoihin! Miten paljon tuhlataan rahoja lahjoihin, jotka eivät ketään hyödytä! Monet, jotka nimittävät itseään kristityiksi, käyttävät enemmän, monta vertaa enemmän aikaa tarpeettomiin, usein vahingollisiin tarkoituksiin, kuin sielujen pelastamiseen kiusaajan vallasta.

Monet, jotka tunnustavat olevansa kristittyjä, tuhlaavat niin paljon vaatteisiin, ettei heille jää mitään muiden hyväksi. Heidän mielestään he tarvitsevat kallisarvoisia koruja ja komeita vaatteita, eivätkä he välitä niiden tarpeista, jotka kykenevät hankkimaan itselleen tuskin yksinkertaisimpiakaan vaatteita.

Sisareni, jos noudattaisitte pukeutumisessanne niitä sääntöjä, jotka Raamattu esittää, jäisi teiltä yllin kyllin köyhempien sisarienne auttamiseksi. Teillä olisi sekä varoja että aikaa. Usein tarvitaankin eniten juuri aikaa. On paljon niitä, joita voisitte auttaa neuvoillanne, tiedoillanne ja taidollanne. Neuvokaa heitä, miten he voisivat pukeutua yksinkertaisesti, mutta kuitenkin aistikkaasti. Moni nainen jää pois Jumalan huoneesta, kun hänen nukkavieru, huonosti sopiva pukunsa eroaa niin huomiota herättävästi toisten puvuista. Moni herkkä sielu tuntee pukunsa eroavaisuuden

⁷⁾ Jes. 58: 7.

tähden katkeraa nöyryytystä ja ajattelee kärsivänsä vääryyttä. Monet joutuvat samasta syystä epäilemään uskonnon todenperäisyyttä ja paaduttavat sydämensä evankeliumille.

Kristus kehoittaa meitä: »Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.» Tuhansien menehtyessä joka päivä nälkään, verenvuodatukseen, tuleen ja ruttoon on jokaisen ihmiskunnan parasta tarkoittavan henkilön velvollisuus huolehtia siitä, ettei mitään sellaista, jota voidaan käyttää ihmisten hyväksi, tarpeettomasti hävitetä ja tuhjata.

Teemme väärin tuhlatessamme aikaamme ja ajatuksiamme. Me menetämme jokaisen itsekkäästi käyttämämme hetken. Jos ottaisimme vaarin jokaisesta hetkestä ja käyttäisimme sen oikein, olisi meillä kylliksi aikaa kaiken sen suorittamiseen, mikä meidän on tehtävä omaksi hyväksemme ja maailman hyväksi. Luokoon jokainen kristitty katseensa Jumalan puoleen ja pyytäköön Häneltä opastusta varojen, ajan, voimien ja tilaisuuksien käyttämisessä. »Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.»⁸⁾

»Antakaa, niin teille annetaan.»

»Tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin; niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.»⁹⁾

»Joka köyhälle antaa, se ei puutteeseen joudu; mutta joka silmänsä häneltä sulkee, saa kirouksia paljon.»¹⁰⁾

»Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pu-distettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne.»¹¹⁾

⁸⁾ Jaak. 1: 5. ⁹⁾ Luuk. 6: 35. ¹⁰⁾ San. 28: 27. ¹¹⁾ Luuk. 6: 38.

Varojen siunauksellinen käyttö

»Etteivät he pane toivoansa epävarmaan rikkauteen.»

Roomalainen sadanpäämies Kornelius oli rikas ja ylhäistä syntyperää oleva mies. Hänen asemansa oli luottamus- ja kunnia-asema. Vaikka hän olikin syntyjään pakana ja oli saanut pakanallisen koulutuksen ja kasvatuksen, oli hän kuitenkin jouduttuaan kosketuksiin juutalaisten kanssa oppinut tuntemaan oikean Jumalan, jota hän nyt palveli. Hänen uskonsa vilpittömyys ilmeni siinä, että hän oli armelias köyhille. Hän »antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.»¹⁾

Kornelius ei tuntenut evankeliumia sellaisena kuin se ilmeni Kristuksen elämässä ja kuolemassa, ja Jumala lähetti hänelle sanoman suoraan taivaasta, ja toinen sanoma ohjasi apostoli Pietarin Korneliuksen luo häntä opettamaan. Kornelius ei ollut liittynyt juutalaiseen seurakuntaan, ja rabiinit olisivat pitäneet häntä pakanana ja saastaisena, mutta Jumala tunsu hänen sydämensä vilpittömyyden ja lähetti valtaistuiltaan sanansaattajansa palvelijansa luo maan päälle, jotta tämä julistaisi evankeliumia tuolle roomalaiselle upseerille.

Samalla tavoin Jumala etsii nykyäänkin sieluja niin ylhäisten kuin alhaistenkin joukosta. On olemassa paljon Kor-

1) Apt. 10:2.

neliuksen kaltaisia miehiä, jotka Jumala tahtoisi liittää seurakuntaansa. He ovat myötämielisiä Jumalan lapsia kohtaan. Mutta heitä kiinnostavat vielä maailman vahvat siteet. Tällaisilta miehiltä vaaditaan siveellistä rohkeutta paikkansa ottamiseen alhaisten joukossa. Olisi ryhdyttävä erikoisiin ponnistuksiin näiden sielujen auttamiseksi, jotka asemansa ja suhteittensa tähden ovat niin suuressa vaarassa.

Paljon on puhuttu velvollisuuksistamme laiminlyötyjä köyhiä kohtaan, mutta eikö olisi syytä kiinnittää jonkin verran huomiota myös laiminlyötyihin rikkaisiin? Monet pitävät tätä ihmisluokkaa toivottomana ja tekevät varsin vähän avatakseen näiden sielujen silmiä, jotka maallinen loisto ja komeus on sokaissut ja huikaissut, niin että he ovat kadottaneet ikuisuuden laskuistansa. Monet rikkaat ovat saaneet siirtyä hautaan saamatta varoitusta. He saattavat näyttää välinpitämättömiltä, mutta heidän joukossaan voi olla monia, jotka elävät sisäisessä ahdistuksessa. »Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kylläksensä, eikä voittoa se, joka rakastaa tavarain paljoutta.»²⁾ »Jos minä panisin uskallukseni kultaan», niin »minä olisin kieltänyt korkeuden Jumalan».³⁾ »Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovittusta maksaa. Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suorittamatta.»⁴⁾

Rikkaus ja maailman kunnia eivät voi tyydyttää sielun kaipausta. Monet varakkaat ikävöivät jotakin jumalallista varmuutta, jotakin hengellistä toivoa. Monet kaipaavat jotakin sellaista, mikä toisi vaihtelua heidän tarkoituksettoman elämänsä yksitoikkoisuuteen. Julkisessa elämässä on paljon niitä, jotka kaipaavat jotakin sellaista, mitä heillä ei ole. Vain harvat heistä käyvät kirkossa, koska heistä tuntuu, että he saavat sieltä niin vähän hyvää. Heidän siellä kuulemansa sana ei liikuta heidän sydäntään. Eikö meidän tulisi henkilökohtaisesti vedota heihin?

²⁾ Saarn. 5: 9. ³⁾ Job 31: 23, 28. ⁴⁾ Ps. 49: 8, 9.

Kurjuuden ja synnin uhrien joukossa on niitä, jotka kerän ovat omistaneet suuria rikkauksia. Monet eri elämäntiloilla ja asemissa toimivat henkilöt ovat maailman turmelus, väkijuomat ja nautinnonhimojen tyydyttäminen ja kiusaukset saaneet valtaansa. Kun nämä ihmiset pyytävät myötätuntoamme ja apuamme, eikö meidän olisi kiinnitettävä huomiota myös niihin, jotka eivät ole vielä niin syvälle vajonneet, mutta jotka ovat jo astuneet samalle polulle.

Tuhannet huomattavassa asemassa olevat henkilöt noudattavat tapoja, jotka vievät sekä sielun että ruumiin turmioon. Evankeliumin julistajat, valtiomiehet, kirjailijat, rikkaat ja lahjakkaat henkilöt sekä taitavat ja kyvykkäät liikemiehet ovat mitä suurimmassa vaarassa, koska eivät huomaa miten välttämätöntä on hillitä itseään kaikissa asioissa. Heidän on kiinnitettävä huomionsa raittiusperiaatteisiin, ei ahdasmielisellä eikä mielivaltaisella tavalla, vaan sen pyhän päämäärän valossa, jonka Jumala on ihmiskunnalle säätänyt. Jos näille, joista monet kuuluvat yläluokkiin, esitettäisiin oikeat raittiusperiaatteet, niin monet heistä käsittäisivät niiden arvon ja omaksuisivat ne koko sydämeästään.

Meidän tulisi osoittaa näille henkilöille, miten vahingolliset nautinnot vaikuttavat heikentävästi ruumiillisiin, henkisiin ja siveellisiin voimiin. Auttakaamme heitä käsittämään vastuunsa Jumalan lahjojen hoitajina. Osoitakaamme heille mitä hyvää he voisivat saada aikaan sillä rahalla, minkä he nyt tuhlaavat sellaiseen, mikä on heille ainoastaan turmioksi. Kehoitakaamme heitä tekemään ehdoton raittiuslupaus ja uhraamaan köyhien sairaiden hoitoon tai lasten ja nuorison kasvatukseen ne varat, jotka he muutoin käyttäisivät väkijuomiin, tupakkaan tai muihin nautintoaineisiin. Sellaista vetoamista ei varmaankaan moni kieltäytyisi noudattamasta.

Mutta on olemassa eräs toinenkin vaara, jolle varsinkin rikkaat ovat alttiita, ja siinä on myös eräs työkenttä lähetyslääkärille. Monet ihmiset, jotka menestyvät maailmassa ja jotka eivät milloinkaan antaudu paheisiin tavallisessa mielessä, kulkevat kuitenkin turmiotaan kohti, koska he ovat

kiintyneet maallisiin rikkauksiin. Vaikeinta ei ole kantaa tyhjää maljaa, vaan sellaista, joka on täynnä ääriään myöten. Sitä on kannettava mahdollisimman tasaisesti. Huolet ja vastoinkäymiset tuottavat pettymystä ja surua, mutta vaarallisinta hengelliselle elämälle on menestys.

Niitä, joille Jumala suo vastoinkäymisiä, verrataan siihen pensaaseen, jonka Mooses näki erämaassa, pensaaseen, joka ei kulunut vaikka se paloi. Jumalan enkeli oli pensaassa. Samalla tavoin näkymättömän Jumalan läsnäolon kirkkaus lohduttaa ja vahvistaa meitä ahdistuksissamme ja koettelemuksissamme. Usein kehoitetaan rukoilemaan niiden puolesta, joita sairaus tai vastoinkäyminen on kohdannut, mutta eniten olisivat esirukouksiemme tarpeessa ne, jotka ovat saaneet elämässään menestystä ja vaikutusvaltaa.

Nöyryytyksen kynnellaaksossa, jossa ihmiset ovat tietoisia hädästään ja tuntevat joka askeleella olevansa riippuvaisia Jumalasta, on suhteellisen turvallista oleskella, mutta ne ihmiset, jotka ovat korkealla huipulla ja joiden asemansa vuoksi luullaan omaavan suuren viisauden — ne ne juuri ovatkin suurimmassa vaarassa. Elleivät nämä ihmiset turvaudu Jumalaan, tulevat he varmasti lankeamaan.

Raamattu ei tuomitse ketään siitä, että hän on rikas, jos hän vain on ansainnut omaisuutensa rehellisesti. Ei raha, vaan rakkaus rahaan on kaiken pahan juuri. Jumala itse antaa ihmiselle kyvyn koota omaisuutta, ja sellaisen henkilön käsissä, joka Jumalan omaisuuden taloudenhoitajana käyttää Hänen varojaan epäitsekästä, rikkaus koituu siunaukseksi sekä omistajalle itselleen että maailmalle. Mutta monet, jotka ovat joutuneet maallisten aarteiden lumoihin, pysyvät tunteettomina Jumalan vetoomuksille ja lähimmäistensä hädälle. He käyttävät rikkauksiaan välikappaleena kohottaessaan omaa arvoaan. He hankkivat taloja talojen lisäksi ja maatiloja maatilojen lisäksi. He täyttävät kotinsa ylellisyystavaroilla, samaan aikaan kun kaikkialla heidän ympärillään elää ihmisiä kurjuudessa ja rikollisuudessa, sairaina ja kuolemallisillaan. Ne, jotka siten elävät elämänsä vain omaa

itseään palvellen, eivät kehitä itsessään jumalallisia, vaan huonoja ominaisuuksia.

Nämä ihmiset tarvitsevat evankeliumin sanomaa. Heidän silmänsä on käännettävä pois turhista aineellisista asioista katselemaan katoamattomien aarteiden ihanuutta. Heidän tulee oppia antamisen ilo ja Jumalan työtoverina olemisen siunauksellisuus.

Herra sanoo meille: »Kehoitetaan niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoitetaan heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.»⁵⁾

Rikkaita, maailmallismielisiä, maailmaapalvovia sieluja ei johda Kristuksen luo pelkästään tilapäinen ja pintapuolinen kosketus. Usein juuri näiden henkilöiden puheille on vaikeinta päästä. Oikean lähetysthengen täyttämien miesten ja naisten on väsymättä ja masentumatta työskenneltävä heidän hyväkseen.

Muutamit henkilöt soveltuvat erikoisen hyvin työskentelemään yläluokkien keskuudessa. Heidän tulisi pyytää Jumalalta viisautta, miten lähestyä näitä ihmisiä, ei ainoastaan päästäkseen pelkkään tilapäiseen tuttavuuteen heidän kanssaan, vaan kyetäkseen henkilökohtaisesti ponnistellen ja elävästi uskoen herättämään heidät näkemään sielunsa tarpeet ja johdattamaan heidät tuntemaan totuuden sellaisena kuin se on Jeesuksessa.

Monet kuvittelevat, että on ensin omaksuttava sellainen elin- ja työskentelytapa, mikä sopii yläluokkien vaikeasti tyydytettävään makuun, ennen kuin heitä päästään lähestymään. He pitävät välttämättömänä esiintyä rikkaiden tavoin: asua komeissa taloissa, käyttää kalliita vaatteita, ajo-

⁵⁾ 1 Tim. 6: 17—19.

•neuvoja ym. sekä mukautua maailman tapoihin, muodinmukaisen seuraelämän teennäiseen hienostuneisuuteen, omak-sua klassillisen sivistyksen ja kaunopuheisuuden taidon. Mutta tämä on erehdys. Jumalan tapa ei ole lähestyä yläluokkia maailmallista kiiltoa käyttäen. Varmimmin heidät tavoite-taan esittämällä heille Kristuksen evankeliumia johdonmu-kaisesti ja epätsekkäästi.

Apostoli Paavalin kokemus hänen kohdatessaan Ateenan filosofeja on opiksi meillekin. Julistaessaan evankeliumia Areiopagilla Paavali vastasi johdonmukaisesti väitteisiin joh-donmukaisesti, tieteeseen tieteellä ja filosofiaan filosofialla. Viisaimmatkin hänen kuulijoistaan hämmästyivät ja vaike-nivat. Hänen sanojaan vastaan ei voitu kiistää. Mutta hän-nen ponnistuksensa kantoivat vain vähän hedelmää. Ainoas-taan muutamat vastaanottivat evankeliumin. Silloin Paavali omaksui toisenlaisen työskentelytavan. Hän karttoi huoli-teltuja todisteluja ja väittelyitä opeista ja yksinkertaisesti neu-voi miehiä ja naisia Kristuksen, syntisten Vapahtajan, luo. Kirjoittaessaan korinttolaisille työstään heidän keskuudessaan hän sanoi:

»Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julis-tamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna. Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän us-konne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voi-maan.»⁶⁾

Ja kirjeessään roomalaisille hän taas sanoo: »Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekulle-lekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.»⁷⁾

⁶⁾ 1 Kor. 2: 1—5. ⁷⁾ Room. 1: 16.

Esiintykööt ne, jotka työskentelevät yläluokkien hyväksi, todella arvokkaasti ja muistakoot, että enkelit seuraavat heitä. Pitäkööt mielensä ja sydämensä aarrekammion täynnänsä tuota »kirjoitettu on!» Ripustakoot muistojensa salin seinille nämä Kristuksen kalliit sanat, jotka ovat kultaa ja hopeaa arvokkaammat.

Kristus on sanonut, että kamelin en helpompi mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan. Työskennellessämme tämän ihmisluokan hyväksi meille ker-rotaan monista vaikeuksista, ja me teemme monta sydäntä-särkevää kokemusta. Mutta Jumalalle on kaikki mahdollista. Hän voi ja Hän tahtoo toisten ihmisten välityksellä vaikuttaa niiden ihmisten mieliin, jotka ovat elämässään omistautu-neet vain kokoamaan rahaa.

Silloin todellisen kääntymyksen alalla tapahtuu ihme-tekoja, jollaisia ei vielä tähän mennessä ole nähty. Maan mahtavimmatkaan eivät silloin ole ihmeitä tekevän Jumalan voimavaikutuksen ulkopuolella. Jos ne, jotka työskentelevät yhdessä Jumalan kanssa, suorittavat velvollisuutensa rehellisesti ja uskollisesti, on Jumala johdettava kääntymykseen sel-laisia henkilöitä, jotka toimivat vastuunalaisilla paikoilla ja joilla on kykyjä ja vaikutusvaltaa. Pyhän Hengen voima on johtava monet omaksumaan jumalalliset periaatteet.

Kun heille kirkastuu, että Jumala toivoo heidän Hänen edustajinaan toimivan ihmiskunnan kärsimysten lieventämi-seksi, ovat he valmiita luovuttamaan varojaan ja osoittamaan myötätuntoaan köyhien hyväksi. Kun ihmisten mieli siten kääntyy pois heidän omista itsekkäistä pyyteistään, monet jättäytyvät Kristukselle. Mielellään he silloin omilla ky-vyillään ja varoiltaan tukevat sen vaatimattoman työnteki-jän hyväntekeväisyystoimintaa, jota Jumala oli käyttänyt väli-kappaleenaan heidän kääntymykseen. Käyttämällä oikein maallisia aarteitaan he kokoavat itselleen »aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat mur-taudu sisään eivätkä varasta».

Monista niistä, jotka kääntyvät Kristuksen puoleen, tulee Jumalan aseita toimiakseen puolestaan toisten saman kansanluokan jäsenien hyväksi. He käsittävät, että heidän tehtäväkseen on uskottu julistaa evankeliumia niille, joille tämä maailma on kaikki kaikessa. He pyhittävät aikansa ja varansa Jumalalle ja vihkivät kykynsä ja kaiken vaikutusvaltansa voittaakseen sieluja Kristukselle.

Iankaikkisuus vasta paljastaa, mitä tämänlaatuisella työllä on saatu aikaan — miten monta epätoivoista ja maailman levottomuuteen väsynyttä sielua on johdettu suuren Parantajan luo, joka tahtoo pelastaa mikäli suinkin kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen. Kristus on ylösnoussut Vapahtaja, ja Hänen siipiensä suojassa on pelastus.

Henkilökohtainen sairaanhoito

*»He panevat kätensä sairaiden päälle,
ja ne tulevat terveiksi.»*

Sairaiden luona

»Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.»

Niiden, jotka huolehtivat sairaista, tulisi käsittää, miten tärkeätä on tarkoin noudattaa terveyslakeja. Ei missään näiden lakien noudattaminen ole niin tärkeätä kuin sairashuoneessa. Eikä missään muualla vaadita hoitajien puolelta niin suurta tunnollisuutta pikkuasioihin nähden kuin juuri sairashuoneessa. Vaikeissa sairaustapauksissa voi pieninkin laiminlyönti ja huomaamattomuus sairaan tarpeiden tai vaarojen suhteen, pelon ilmaus, jännittynyt mieliala tai ärtyisyys, vieläpä myötätunnon puutekin painaa siinä vaa'assa, joka punnitsee elämän ja kuoleman, ja aiheuttaa sen, että sairas menee hautaan, vaikka hän muussa tapauksessa olisi voinut toipua.

Sairaanhoitajan kyky on suuressa määrin riippuvainen hänen ruumiillisista voimistaan. Mitä parempi hänen terveytensä on, sitä paremmin hän kestää sairaanhoidossa vaadittavat ponnistukset ja sitä paremmalla menestyksellä hän voi täyttää velvollisuutensa. Sairaista huolehtivien olisi kiinnitettävä erikoista huomiota ruokajärjestykseen, puhtauteen, raittiiseen ilmaan ja ruumiinliikuntaan. Samanlainen huolellisuus perheen puolelta auttaa heitäkin kestämaan ne lisä-

rasitukset, joita sairaus perheessä aiheuttaa, sekä tekee heidät vastustuskykyisemmiksi sairautta vastaan.

Jos sairaus on niin vakavaa laatua, että sairaanhoitajattaren läsnäolo on välttämätön sekä yöllä että päivällä, on työ jaettava vähintään kahden taitavan sairaanhoitajattaren kesken siten, että kumpikin saa tilaisuuden levätä ja liikkua ulkoilmassa. Tämä on erikoisen tärkeätä niissä tapauksissa, jolloin on vaikeata saada kylliksi raitista ilmaa sairashuoneeseen. Toisinaan, kun ei tunneta raittiin ilman merkitystä, vaan huoneen tuulettaminen laiminlyödään, joutuu sekä sairaan että sairaanhoitajattaren henki usein vaaraan.

Jos ryhdytään tarpeellisiin varokeinoihin, ei muiden tarvitse sairastua. On huolehdittava siitä, että noudatetaan oikeita **elintapoja**, että sairashuone pidetään puhtaana myrkyllisistä aineista sitä säännöllisesti puhdistamalla ja tuulettamalla. Sellaisissa olosuhteissa on sairaalla paremmat mahdollisuudet parantua, ja useimmissa tapauksissa välttyvät tällöin sekä hoitajattaret että toiset perheen jäsenet taudilta.

Auringonvalo, tuuletus ja lämpö

Jotta sairaalle voitaisiin järjestää mahdollisimman suotuisat olosuhteet toipumista varten, on sairashuoneen oltava tilava, valoisa ja miellyttävä ja perusteellisesti tuulettavissa. **Sairashuoneeksi** talossa olisi valittava juuri se huone, joka parhaiten täyttää nämä vaatimukset. Monissa taloissa ei ole erikoisia **ilmanvaihtolaitteita** hyvän tuuletuksen järjestämiseksi, ja siksi tuulettaminen on vaikeata. Mutta olisi ryhdyttävä kaikkiin toimenpiteisiin sairashuoneen järjestämiseksi niin, että sinne pääsee raitista ilmaa sekä yöllä että päivällä.

Sairashuoneessa on pidettävä niin tasainen lämpö kuin suinkin mahdollista, ja siksi on lämpömittaria tarkattava. Ne, jotka joutuvat huolehtimaan sairaista, häiriintyvät unessaan tai **heräävät** yölläkin auttamaan potilastaan ja tuntevat silloin itsensä viluisiksi eivätkä kykene arvioimaan, onko huoneen lämpötila terveydelle sopiva.

Ruokajärjestys

Sairaanhoitajattaren tärkeimpiin velvollisuuksiin kuuluu huolehtiminen sairaan ruoasta. Sairas ei saa kärsiä eikä kohutuuttomasti heiketä ravinnon puutteesta, mutta hän ei saa myöskään rasittaa heikentyneitä ruoansulatuselimiään. Ruoka on valmistettava ja tarjoiltava siten, että se on maukasta, mutta on käytettävä hyvää arvostelukykyä sen laatimisessa, niin että se määrältään ja laadultaan vastaa sairaan tarpeita. Erikoisesti toipumisaikana, jolloin ruokahalu on hyvä, mutta jolloin hänen ruoansulatuselimensä eivät ole vielä ennättäneet vahvistua, on suuri vaara saada erehdyksistä ruokajärjestyksessä vahinkoja.

Sairanhoitajattarien velvollisuudet

Sairanhoitajattarien ja kaikkien niiden, jotka joutuvat toimimaan sairashuoneessa, tulisi olla iloisia, rauhallisia ja hillittyjä käytökseltään. Kaikkea kiirehtimistä, hätäilemistä ja neuvottomuutta olisi vältettävä. Ovet olisi avattava ja suljettava huolellisesti, ja samoin koko talossa tulisi vallita rauha ja hiljaisuus. Kuumetapauksissa on noudatettava erikoista huolellisuutta silloin, kun käänne on tapahtumassa ja kun kuume alkaa laskea. Silloin on välttämättömästi valvottava yhtämittaisesti. Taitamattomuus, muistamattomuus ja huolettomuus ovat aiheuttaneet kuoleman monille, jotka olisivat jääneet eloon, jos olisivat saaneet oikeata hoitoa arvostelukykyisiltä, huolehtivilta sairaanhoitajattarilta.

Vierailut sairaiden luona

Väärää ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta on se, kun käydään sairaiden luona liian usein. Vaikeasti sairaiden luona ei pitäisi käydä vierailulla. Vierailujen aiheuttama jännitys ja hälinä väsyttää potilasta juuri silloin, kun hän kaikkein kipeimmin tarvitsee hiljaisuutta ja häiritsemätöntä lepoa.

Toipilaalle ja sellaiselle potilaalle, joka sairastaa pitkäaikaista tautia, tuottaa usein mielihyvää ja iloa saada huomata, että häntä ystävällisesti muistetaan. Mutta tällainen vakuutus, kun se toimitetaan perille pienessä myötätunnon sanomassa tai pienenä lahjana, on usein suuremmaksi hyödyksi kuin henkilökohtainen vierailu, koska siitä ei ainakaan koidu mitään vahingon vaaraa.

Sairaanhoito laitoksissa

Parantoloiden ja sairaaloiden hoitajattarilta, jotka joutuvat jatkuvasti kosketuksiin hyvin monien potilaiden kanssa, vaaditaan erikoista voimainponnistusta voidakseen esiintyä aina miellyttävästi ja ystävällisesti ja tarkoin punnita kaikki sanansa ja tekonsa. On mitä tärkeintä, että näiden laitosten hoitajattaret pyrkivät taitavasti ja tunnollisesti suorittamaan tehtävänsä. Heidän olisi aina muistettava, että täytessänsä jokapäiväisiä velvollisuuksiaan he palvelevat Herraa Kristusta.

Sairaita on puhuteltava järkevästi ja viisaalla tavalla. Hoitajattarien olisi tutkittava Raamattua joka päivä, jotta he kykenisivät puhumaan sanoja, jotka ovat kärsiville valoksi ja avuksi. Jumalan enkelit ovat läsnä niissä huoneissa, joissa sairaita hoidetaan, ja hoitajattaria ympäröivän ilmapiirin tulisi olla puhdasta ja suloisuutta huokuvaa. Lääkärien ja hoitajattarien on vaalittava Kristuksen periaatteita. Heidän elämänsä tulee säteillä Hänen hyveitään. Silloin he voivat teoiltaan ja sanoillaan johdattaa sairaita Vapahtajan luo.

Kristitty hoitajatar voi hoitoa antaessaan terveyden palauttamiseksi miellyttävällä ja menestyksellisellä tavalla johtaa potilaan mielen Kristukseen, sekä sielun että ruumiin parantajaan. Ajatukset, joita hän esittää vähän silloin ja vähän tällöin, eivät suinkaan jää vaikutusta vaille. Kokeneempien hoitajattarien tulisi ottaa vaarin jokaisesta tilaisuudesta johtakseen sairaan ajatukset Kristukseen. Heidän tulisi aina

sopivasti liittää hengellinen parannustyö ruumiin parantamiseen.

Hoitajattarien on mahdollisimman ystävällisin ja hellin sanoin opetettava, että jokaisen, joka tahtoo tulla terveeksi, on lakattava rikkomasta taivaan lakia. Hänen on jätettävä synnillinen elämä. Jumala ei voi siunata sitä ihmistä, joka jatkuvasti aiheuttaa itselleen sairautta ja kärsimystä tahallisesti rikkomalla taivaan lakeja. Mutta Kristus tulee Pyhän Hengen parantavana voimana niiden luo, jotka lakkaavat tekemästä pahaa ja tahtovat oppia tekemään hyvää.

Ne, jotka eivät rakasta Jumalaa, toimivat jatkuvasti sielun ja ruumiin vahingoksi. Mutta ne, jotka ovat heränneet tajuamaan, miten tärkeätä tässä pahassa maailmassa on elää kuuliaisena Jumalalle, tahtovat luopua kaikista pahoista tavoistaan. Kiitollisuus ja rakkaus täyttävät heidän sydämensä. He tietävät, että Kristus on heidän ystävänsä. Useissa tapauksissa oivaltaminen, että heillä on sellainen ystävä, vaikuttaa enemmän kärsivien toipumiseen sairaudesta kuin parhainkaan hoito, mitä heille voidaan antaa. Mutta kumpaa-kin hoitoa tarvitaan, ja ne kulkevat käsi kädessä.

Rukous sairaiden puolesta

»Uskon rukous parantaa sairaan.»

Raamattu sanoo, että meidän »tulisi aina rukoilla eikä väsyä»,¹⁾ ja eniten tunnemekin rukouksen tarvetta juuri silloin, kun voimat pettävät ja elämäkin tuntuu luiskahtavan pois käsistämme. Usein me terveyden päivinä unohdamme ne ihmeelliset siunaukset, joista päivittäin ja vuosittain pääsemme osallisiksi, emmekä muista kiittää Jumalaa Hänen armostaan. Mutta sairauden tullessa turvaudumme Jumalaan. Ihmisvoimien pettäessä ihmiset tuntevat tarvitsevansa Jumalan apua. Eikäarmorikas Jumala milloinkaan torju luotaan sellaista sielua, joka vilpittömästi etsii Häneltä apua. Hän on meidän turvamme sekä sairauden että terveydenkin päivinä.

»Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiensä. Sillä Hän tietää **minkäkaltaista** tekoa me olemme: Hän muistaa meidät **tomuksi.**»²⁾

»He olivat **hulluja**, sillä heidän vaelluksensa oli syntinen, ja **he** kärsivät vaivaa pahojen tekojensa tähden. Heidän sielunsa inhosi kaikkea ruokaa, ja he olivat lähellä kuoleman **portteja.**»³⁾

1) Luuk. 18: 1. 2) Ps. 103: 13, 14. 3) Ps. 107: 17, 18.

»Mutta hädässensä he huusivat Herraa, ja Hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. Hän lähetti sanansa ja paransi heidät ja pelasti heidät **haudasta.**»⁴⁾

Jumala on yhtä halukas parantamaan sairaita nyt kuin silloinkin, kun Pyhä Henki puhui näiden psalmikirjoittajan sanojen välityksellä. Ja Kristus on yhä edelleenkin sama laupias lääkäri kuin toimiessaan täällä maan päällä. Häneltä me saamme lievittävää voidetta jokaiseen sairauteen ja parantavaa voimaa kaikkeen heikkouteemme. Hänen nykyisten opetuslastensa on rukoiltava yhtä hartaasti sairaiden puolesta kuin Hänen oman aikansakin opetuslasten. Ja tuloksena sairaita parantuu, sillä »uskon rukous parantaa sairaan». Meillä on Pyhän Hengen voima, uskon varma vakuutus, jossa voimme omistaa itsellemme Jumalan lupaukset. Jumalan lupaus: »Ja he panevat kätensä sairasten päälle ja ne tulevat terveiksi»,⁵⁾ on aivan yhtä luotettava nyt kuin apostolienkin päivinä. Se esittää Jumalan lasten etuoikeuden, ja meidän on uskossa omistettava kaikki, mitä siihen sisältyy. Kristuksen palvelijat ovat Hänen toimintansa kanavia, joiden välityksellä Hän tahtoo käyttää parantavaa voimaansa. Meidän tehtävänämme on uskon käsivarsilla kantaa sairaat ja kärsivät Jumalan luo. Meidän on opetettava heitä uskomaan suureen parantajaan.

Vapahtaja toivoo meidän kehoittavan sairaita ja masentuneita turvautumaan Hänen voimaansa. Usko ja rukous voi muuttaa sairashuoneen Beeteliksi, Jumalan huoneeksi. Lääkäreiden ja sairaanhoitajattarien tulisi niin yksinkertaisella ja selvällä tavalla, ettei sitä voida käsittää väärin, osoittaa sekä sanoin että teoin, että »Jumala on tässä paikassa», ei hävittämässä, vaan pelastamassa. Kristus tahtoo ilmaista läsnäolonsa sairashuoneessa täyttämällä lääkärien ja hoitajattarien sydämen rakkautensa suloudella. Jos hoitajattarien elämä on sellaista, että Kristus voi seurata heitä sairastuoteen

4) Ps. 107: 19, 20. 5) Mark. 16: 18.

ääreen, saa potilas varmuuden armahtavan Vapahtajan läsnäolosta, ja tämä vakaumus itsessään vaikuttaa suotuisasti sekä sielun että ruumiin tervehtymiseksi.

Ja Jumala kuulee rukoukset. Kristus on sanonut: »Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.»⁶⁾ Ja taas Hän sanoo: »Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä.»⁷⁾ Jos elämme Hänen sanansa mukaan, toteutuvat kaikki ne kallisarvoiset lupaukset, jotka Hän on meille antanut. Me emme tosin ansaitse Hänen armoaan, mutta jos me antaudumme Hänelle, ottaa Hän meidät vastaan. Hän on työskentelevä niiden hyväksi ja välityksellä, jotka seuraavat Häntä.

Rukouksen kuulemisen ehdot

Mutta ainoastaan silloin, kun noudatamme Hänen saanaansa, voimme odottaa Hänen lupaustensa täyttymistä. Psalmenkirjoittaja sanoo: »Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi.»⁸⁾ Jos me tottelemme Häntä vain osittain ja puolella sydämellä, eivät Hänen lupauksensa täyty meidän kohdallamme.

Jumalan Sanassa meille on annettu ohjeita, jotka koskevat sairaiden parantumisen puolesta esitettäviä rukouksia. Mutta sellaisen rukouksen esittäminen on hyvin vakava tehtävä, eikä siihen pitäisi ryhtyä ilman huolellista harkintaa. Useissa tapauksissa sairaiden puolesta rukoiltaessa ei se, mitä kutsutaan uskoksi, ole muuta kuin omahyväisyyttä.

Monet ihmiset aiheuttavat itselleen sairautta hillittömällä elämällään. He eivät ole eläneet luonnonlakien mukaisesti eivätkä noudattaneet ehdottoman puhtauden periaatteita. Monet ovat rikkoneet terveyslakeja ruoan ja juoman, vaate-tuksen tai työn suhteen. Usein on pahe jossakin muodossa syynä sielun ja ruumiin heikkouteen. Jos nämä henkilöt saisivat takaisin terveytensä, niin monet heistä jatkaisivat

entistä elämäänsä ja rikkoisivat huolettomasti Jumalan antamia luonnon- ja hengellisen elämän lakeja päätellen, että heillä on oikeus ja vapaus jatkaa esteettä entistä turmiollista elämäänsä ja luonnottomien halujensa tyydyttämistä, jos Jumala parantaa heidät, kun heidän puolestaan rukoillaan. Jos Jumala tekisi ihmetyön antamalla näille ihmisille takaisin terveyden, Hän suosisi syntiä.

On turhaa opettaa ihmisiä luomaan katseensa Jumalaan heikkouksiensa parantajana, ellei heitä samalla opeteta lupamaan turmiollisista tavoistaan. Päästäkseen osallisiksi Jumalan siunauksista vastauksena rukouksiinsa on heidän la kattava tekemästä pahaa ja opittava tekemään hyvää. Heidän ympäristönsä täytyy olla tervettä ja heidän elintapansa moitteetonta. Heidän on elettävä Jumalan lakien mukaisesti, sekä luonnonlakien että hengellisten lakien.

Syntien tunnustaminen

Niille, jotka pyytävät esirukouksia terveytensä palautumisen puolesta, tulisi tehdä selväksi, että Jumalan lain rikkominen, olipa sitten kysymys luonnonlaista tai hengellisestä laista, on synti, ja että heidän on päästäkseen osallisiksi Jumalan siunauksista tunnustettava ja hylättävä syntinsä.

Raamattu kehoittaa meitä: »Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte.»⁹⁾ Esirukousta pyytävälle on puhuttava tähän tapaan: »Me emme kykene lukemaan sydämesi aivoituksia emmekä tunne elämäsi salaisuuksia. Ne tuntee ainoastaan Jumala ja sinä itse. Jos kadut syntejäsi, on velvollisuutesi tunnustaa ne.» Yksilölliset synnit on tunnustettava Kristukselle, joka on ainoa välittäjä Jumalan ja ihmisen välillä. Sillä »jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.»¹⁰⁾ Jokainen synti on rikos Jumalaa vastaan, ja se on tunnustettava

⁶⁾ Joh. 14: 14. ⁷⁾ Joh. 12: 26. ⁸⁾ Ps. 66: 18.

⁹⁾ Jaak. 5: 16. ¹⁰⁾ 1 Joh. 2: 1.

Hänelle Kristuksen nimessä. Jokainen julkinen synti on tunnustettava yhtä julkisesti. Jos olemme rikkoneet jotakin lähimmäistämme vastaan, on meidän sovittava asiasta hänen kanssaan. Jos jotkut, jotka tahtovat saada terveytensä takaisin, ovat syyllistyneet panetteluun, jos he ovat kylväneet eripuraisuutta kodin piirissä tai naapuristossa ja seurakunnassa tai jos he ovat herättäneet kylmäkiskoisuutta ja erimielisyyttä tai ovat huonolla käytöksellään johtaneet muita syntiin, on heidän tunnustettava nämä asiat sekä Jumalalle että niille ihmisille, joita vastaan he ovat rikkoneet. »Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.»¹¹⁾

Kun vääryydet on hyvitetty, voimme esittää sairaan tarpeet Herralle hiljaisessa uskossa, niinkuin Hänen Henkensä meitä kehoittaa. Jumala tuntee jokaisen yksilön nimitä, ja Hän huolehtii jokaisesta, aivankuin ei maan päällä olisikaan muita, joiden puolesta Hän on antanut rakkaan Poikansa. Koska Jumalan rakkaus on niin suuri ja pettämätön, on sairaita kehoitettava luottamaan Häneen ja iloitsemaan Hänessä. Pelko ja huolet ovat omiaan aiheuttamaan heikkoutta ja sairautta. Jos sairautta pääsevät alakuloisuudesta ja synkkyyydestään, on toivo heidän paranemisestaan suurempi, sillä »Herran silmä valvoo niitä, jotka Häntä pelkäävät ja panevat toivonsa Hänen laupeuteensa.»¹²⁾

Alistuminen Jumalan tahtoon

Rukoiltaessa sairaiden puolesta tulisi muistaa, että »me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi.»¹³⁾ Me emme tiedä, onko se siunaus, mitä pyydämme, parhaaksi vai ei. Siksi tulisi meidän rukouksiimme sisältyä aina tämä ajatus: »Herra, Sinä tunnet sielun kaikki salatutkin ajatukset. Sinä tunnet nämä henkilöt. Jeesus, heidän

Puolustajansa, antoi henkensä heidän puolestaan. Hänen rakkautensa heitä kohtaan on suurempi, kuin meidän rakkautemme voi olla. Jos se siis koituu Sinun nimesi ylistykseksi ja kärsivien parhaaksi, niin me rukoilemme Jeesuksen nimessä, että he saisivat terveytensä takaisin. Jollei Sinun tahtosi mukaista ole, että he paranevat, niin me rukoilemme, että Sinun armosi saisi lohduttaa heitä ja että Sinun läsnäolosi vahvistaisi heitä heidän kärsimyksissään.»

Jumala tietää lopun alusta saakka. Hän tuntee kaikki ihmissydämet. Hän lukee kaikki sielun salaisuudet. Hän tietää, jaksavatko ne, joiden puolesta rukoilemme, kestää vai eivät niitä koetuksia, joita he tulisivat kohtaamaan, jos he saisivat elää. Hän tietää, koituisiko heidän elämänsä heille itselleen ja maailmalle siunaukseksi vai kiroukseksi. Tässä eräs syy, miksi meidän vakavasti rukoillessamme tulisi sanoa: »Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.»¹⁴⁾ Jeesus lisäsi nämä Jumalan viisauteen ja tahtoon alistuvat sanat rukoillessaan Getsemanessa: »Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja.»¹⁵⁾ Ja jos nämä sanat sopivat Hänelle, Jumalan Pojalle, miten paljon paremmin ne soveltuvatkaan erehtyvien kuolevaisten huulille!

Ainoa oikea ja varma tapa on uskoa toivomuksemme kaikkietäivälle taivaalliselle Isällemme ja sitten täydellisesti Häneen luottaen jättää kaikki Hänen huolekseen. Me tiedämme, että Jumala kuulee meitä, kun me rukoilemme Häntä Hänen tahtonsa mukaisesti. Mutta ei ole oikein, että puserramme rukouksemme alistumattomasta sydämestä. Rukouksemme ei saa olla luonteeltaan käskevää, vaan sen täytyy olla anovaa.

On tapauksia, jolloin Jumala selvästi vaikuttaa jumalallisella voimallansa terveyden palautumiseksi. Mutta kaikki sairaut eivät parane. Monet saamme saattaa lepoon Jeesuksessa. Johannes sai Patmos saarella käskyn kirjoittaa: »Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti

¹¹⁾ 1 Joh. 1: 9. ²⁾ Ps. 33: 18. ¹³⁾ Room. 8: 26.

¹⁴⁾ Luuk. 22: 42. ¹⁵⁾ Matt. 26: 39.

— sanoo Henki — he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.»¹⁶⁾ Tästä näemme, että jos jotkut henkilöt eivät saa terveyttään takaisin, me emme saa sen perusteella arvioida heitä uskossa heikoiksi.

Me kaikki haluaisimme saada pikaisen ja välittömän vastauksen rukouksiimme, ja me masennumme helposti, jos vastaus viipyy tai tulee odottamattomassa muodossa. Mutta Jumala on liian viisas ja hyvä vastataksaan aina juuri sillä hetkellä ja sillä tavalla kuin me toivoisimme. Hän tahtoo tehdä meidän hyväksemme paljon enemmän kuin vain täyttää kaikki meidän toivomuksemme. Ja koska me voimme luottaa Hänen viisauteensa ja rakkauteensa, ei meidän tulisi pyytää Häntä myöntymään meidän tahtoomme, vaan meidän olisi koettava ymmärtää Hänen tarkoitustaan ja toteuttaa sitä. Meidän toiveittemme ja pyrkimystemme tulisi häipyä Hänen tahtoonsa. Kokemukset, jotka koettelevat meidän uskoamme, koituvat meidän parhaaksemme. Ne osoittavat, onko uskomme sellaista todellista, vakavaa uskoa, joka perustuu yksinomaan Jumalan Sanaan, vai onko se olosuhteista riippuvaa epävarmaa ja horjuvaa uskoa. Harjoitus vahvistaa uskoa. Meidän täytyy antaa kärsivällisyyden viedä työnsä päätökseen ja muistaa, että Raamatussa on kalliita lupauksia niille, jotka odottavat Herraa.

Kaikki eivät ymmärrä näitä periaatteita. Monet arvelevat pyytäessään Jumalalta parantavaa voimaa, että heidän on saatava nopea ja pikainen vastaus rukouksiinsa, tai muutoin heidän uskonsa pettää. Tästä syystä on niitä, joita sairaus on heikentänyt, neuvottava viisaasti, että he menettelisivät tahdikkaasti. Heidän ei pitäisi laiminlyödä velvollisuuksiaan niitä ystäviä kohtaan, jotka he mahdollisesti jättävät jälkeensä, eivätkä he saisi jättää käyttämättä luonnon tarjoamia parannuskeinoja.

Usein tehdään erehdyksiä tässä suhteessa. Eräät henkilöt pelkäävät uskoessaan parantuvansa vastauksena rukouk-

¹⁶⁾ Ilm. 14: 13.

seen ryhtyä mihinkään sellaiseen, mikä näyttäisi uskon puutteelta. Mutta he eivät saa laiminlyödä asioittensa järjestämistä. Heidän on huolehdittava niistä aivan samalla tavoin, kuin he tekisivät, jos heidän olisi valmistauduttava kuolemaan. Eivätkä he saa pelätä lausua niitä rohkaisun ja neuvon sanoja, joita he eron hetkellä tahtoisivat sanoa rakkailleen.

Raamatullisia esimerkkejä parannustoimenpiteistä.

Ne, jotka rukoilemalla etsivät itselleen parannusta, eivät saa laiminlyödä tarjolla olevien parannuskeinojen käyttöä. Sellaisten parannuskeinojen käyttäminen, jotka Jumala on valmistanut ihmisten kipujen lieventämiseksi ja luonnon parantavan työn täydentämiseksi, ei ole uskon kieltämistä. Uskoa eivät kiellä ne, jotka työskentelevät yhdessä Jumalan kanssa ja saattavat itsensä olosuhteisiin, jotka edistävät paranemista. Jumala on varannut meille kyvyn päästä tuntemaan elämän lait. Meidän tulisi käyttää hyväksemme jokaista tilaisuutta terveytemme palauttamiseksi ja ottaa vaarin jokaisesta mahdollisesta apukeinosta ja toimia ja elää luonnonlakien mukaisesti. Rukoiltuamme sairaan paranemisen puolesta voimme työskennellä entistä tarmokkaammin ja kiittää Jumalaa etuoikeudesta saada työskennellä yhdessä Hänen kanssaan ja pyytää Hänen siunaustaan niille apukeinoille, jotka Hän itse on meille varannut.

Jumalan sana hyväksyy parannustoimenpiteisiin ryhtymisen. Hiskia, Israelin kuningas, oli sairaana, ja Jumalan profeetta toi hänelle sanoman, että hänen on kuoltava. Hän huusi silloin Herran puoleen, ja Herra kuuli palvelijaansa ja lähetti hänelle sanoman, että hänen elämänsä pidennettäisiin vielä viidellätoista vuodella. Yksikin Jumalan sana olisi voinut silmänräpäyksessä parantaa Hiskian, mutta Jumala antoi erikoiset ohjeet: »Ottakaa viikunakakku ja pankaa paaseen päälle, että hän paranisi.»¹⁷⁾

¹⁷⁾ Jes. 38: 21.

Eräässä tilaisuudessa Kristus voiteli sokean miehen silmät maasta valmistamallaan tahtaalla ja sanoi hänelle: »Mene ja peseydy Siiloan lammikossa . . . Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä.»¹⁸⁾ Suuren parantajan voima yksin olisi riittänyt tekemään miehen silmät näkeviksi, mutta Kristus käytti kuitenkin luonnon tarjoamia yksinkertaisia parannuskeinoja. Hän ei tosin kannattanut lääkehoitoa, mutta Hän hyväksyi yksinkertaisten ja luonnollisten parannuskeinojen käytön.

Kun olemme rukoilleet sairaan paranemisen puolesta, älkäämme kadottako uskoamme, olipa tulos mikä tahansa. Jos jumalallinen sallimus on antanut meidän kokea jonkin menetyksen, tyhjentakäämme tuo kitkerä malja muistaen, että se on Isän käsi, joka vie sen meidän huulillemme. Mutta kun terveys palautuu, emme saa unohtaa, että tuo parantavan armon vastaanottaja on entistä suuremmassa kiittollisuuden velassa Luojalle. Kymmenestä spitaalisesta, jotka Jeesus paransi, palasi ainoastaan yksi Jeesuksen luo kiittämään ja ylistämään Häntä. Älköön yksikään meistä olko näiden yhdeksän kiittämättömän kaltainen, joiden sydän ei heltynyt Jumalan armon kosketuksesta. »Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa.»¹⁹⁾

¹⁸⁾ Joh. 9: 7. ¹⁹⁾ Jaak. 1: 17.

Eri parannuskeinojen käyttö

»Me olemme Jumalan työvereita.

Sairaus ei tule milloinkaan aiheetta. Terveyslakien rikominen valmistaa sairaudelle tietä ja aiheuttaa taudin. Monet saavat kärsiä vanhempiensa rikosten tähden. Vaikka he eivät olekaan vastuussa siitä, mitä heidän vanhempansa ovat **tehneet**, on heidän velvollisuutensa kuitenkin ottaa selville, mikä on rikos luonnonlakeja vastaan ja mikä ei sitä ole. Heidän tulisi välttää vanhempiensa huonoja tapoja ja elämällä oikein turvata itselleen paremmat olot.

Suurin osa ihmisistä kärsii kuitenkin oman nurinkurisen elämänsä vuoksi. Ruoka-, juoma-, pukeutumis- ja työtavoissaan he rikkovat terveysperiaatteita. Luonnonlakien rikkomisesta on varmat seuraukset, mutta sairauden yllättäessä eivät monetkaan tunnusta kärsimystensä todellista syytä, vaan napisevat vaivoistaan Jumalaa vastaan. Mutta Jumala ei ole vastuussa niistä kärsimyksistä, jotka johtuvat luonnonlakien hylkimisestä.

Jumala on lahjoittanut meille tietyn määrän elinvoimaa. Hän on myös varustanut meidät elimillä, jotka kykenevät suorittamaan erilaisia elintoimintoja, ja Hänen tarkoituksensa on, että nämä elimet työskentelisivät sopusoinnussa keskenään. Jos me säilytämme huolellisesti elinvoimamme ja pidämme ruumiin hienon koneiston kunnossa, on tuloksena

terveys. Mutta jos kulutamme elinvoimamme loppuun liian nopeasti, hermosto lainaa nykyisiin tarpeisiinsa voimaa varavoimavaroistaan, ja kun yksi elin vahingoittuu, joutuvat kaikki toisetkin kärsimään. Aluksi luonto sietää monenlaisia väärinkäytöksiä nousematta vastarintaan, mutta sitten se herää ja ryhtyy tarmokkaasti poistamaan kokemansa pahoinpitelyn seurauksia. Luonnon ponnistukset olosuhteiden korjaamiseksi ilmenevät usein kuumeena ja muina sairauksina.

Järjenmukaisia parannuskeinoja

Jos terveyteen on suhtauduttu väärin niin kauan, että sairaus on ollut seurauksena, voi sairas itse usein auttaa itseänsä paremmin kuin kukaan muu. Ensimmäinen tehtävä on ottaa selville sairauden oikea laatu, ja sitten on ryhdyttävä järkevästi poistamaan syytä. Jos liikaräsi, ylensyöminen tai muut epäsäännölliset elintavat ovat saaneet aikaan häiriöitä ruumiin sopusoinnillisissa toiminnoissa, ei pidä yrittää selviytyä vaivoista lisäämällä niihin vielä myrkyllisten lääkeaineiden aiheuttamaa taakkaa.

Ruokavalihoito

Ylensyöminen on usein syynä sairauteen, ja luonto kaipaakin eniten vapautusta sen kannettavaksi säilytetystä liiallisesta kuormasta. Useissa sairaustapauksissa on kaikkein parhain parannuskeino sairaan paastota ateria pari, jotta liikaräsi ruokansulatuselimet saisivat tilaisuuden levätä. Muutaman päivän hedelmäkuuri on usein tuonut henkisen työn tekijöille suurta lievitystä. Usein lyhyt paasto, jota on seurannut yksinkertainen, kohtuullinen ateria, on johtanut luonnon oman parantavan voiman vaikutuksesta toipumiseen. Kuukauden tai parin aikana noudatettu kohtuullinen ruokajärjestys saisi monet sairastaneet vakuuttuneiksi, että kieltäytyksen tie on terveyden tie.

Lepo parannuskeinona

Monet sairastuvat liiasta rasituksesta. Näiden tervehtymiseksi on lepo, huoleton, vapaa elämä ja säästeliäs ruoka välttämätöntä. Henkisen työn rasittamille ja liikunnan puutteesta kärsiville henkilöille käynti maalla, jossa he voivat viettää yksinkertaista, huoleton elämää läheisessä kosketuksessa luonnon kanssa, on mitä suurimmaksi avuksi. Käyskentely niityillä ja metsissä, kukkien poimiminen, ja lintujen laulu on edistävää heidän tervehtymistään paljon enemmän kuin mikään muu.

Veden käyttö

Sekä terveyden että sairauden päivinä on puhdas vesi taivaan kallisarvoisimpia siunauksia. Tarkoituksenmukaisesti käytettynä se edistää terveyttä. Se on se juoma, minkä Jumala on varannut sammuttamaan sekä eläinten että ihmisten janon. Runsaasti nautittuna se tyydyttää ruumiin tarpeet ja auttaa luontoa vastustamaan sairautta. Ulkonaisesti käytettynä on vesi helpoimpia ja tehokkaimpia verenkierron säätelykeinoja. Kylmä tai viileä kylpy on erinomainen virkistyskeino. Lämpimät kylvyt avaavat ihohuokoset ja helpottavat siten kuona-aineiden poistamista. Sekä lämpimät että haaleat kylvyt rauhoittavat hermoja ja tasoittavat verenkiertoa.

Mutta monet eivät ole koskaan kokeneet, miten suotuisa vaikutus vedellä on, kun sitä asianmukaisesti käytetään, ja he pelkäävät sitä. Vesihoidolle ei anneta niin suurta arvoa, kuin ne ansaisivat, ja niiden taitava käyttö vaatii työtä, johon monet ovat haluttomia. Mutta tietämättömyys ja välinpitämättömyys tässä asiassa on anteeksiantamatonta. Vettä voidaan monin eri tavoin käyttää kipujen lieventämiseen ja tautien vastustamiseen. Kaikkien tulisi oppia käyttämään yksinkertaisia vesihoidoja kotioloissa. Erikoisesti äitien tulisi tietää, miten he parhaiten voisivat käyttää vettä hoitaessaan perhettään sekä terveyden että sairauden päivinä.

Ruumiinliikunnan tärkeys

Työ on olemisemme ja elämisemme laki. Jokaisella ruumiimme elimellä on oma tehtävänsä, jonka suorittamisesta sen kehitys ja voima riippuu. Kaikkien elinten säännöllinen toiminta antaa elinvoimaa, kun taas pyrkimys toimettomuuteen vie voimattomuuteen ja kuolemaan. Jos sidomme käsivarren vaikkapa vain muutamaksi viikoksi ja päästämme sen sitten siteistä, niin huomaamme, että se on heikompi kuin se käsivarsi, jota olemme käyttäneet kohtuullisesti koko tuona aikana. Toimettomuus vaikuttaa samalla tavoin kaikkiin lihaksiin.

Toimettomuus on satoisa sairauden aiheuttaja. Liikunto vilkastuttaa ja tasoittaa verenkiertoa, kun taas toimettomuuden johdosta estyvät sen vapaa kierto ja vaihtelu, joka on niin välttämätön elämälle ja terveydelle. Ihokin käy veltoksi. Kuona-aineet eivät erity ruumiista, niinkuin tapahtuisi voimakkaan liikunnan vilkastuttaessa verenkiertoa. Verenkierron vaikutuksesta ihokin pysyisi hyvässä kunnossa ja keuhkot saisivat runsaasti puhdasta, raitista ilmaa. Ruumiinliikunnan puutteesta koituu erityselimille kaksinkertainen työtaakka, ja seurauksena on sairaus.

Vammaisia ei saisi kehoittaa toimettomuuteen. Jos liikarazitusta on jossakin suhteessa tapahtunut, niin jonkin aikaa kestävä täydellinen lepo voi toisinaan torjua uhkaavan sairauden, mutta jos on kysymys parantumattomista vammaisista, on harvoin välttämätöntä kokonaan luopua työnteosta.

Niiden, jotka ovat henkisestä työstä aivan murtuneet, tulisi levätä väsyttävästä ajatustyöstä; mutta heille ei pitäisi uskotella, että heidän on vaarallista ollenkaan käyttää henkisiä voimiaan. Monet ovat taipuvaisia pitämään tilaansa huonompana kuin se todellisuudessa on. Tällainen mielen-tila on parantumiselle epäedullinen, eikä sitä pidä suosia.

Saarnaajat, opettajat, opiskelijat ja muut henkisen työn tekijät potevat usein yleistä heikkoutta, jonka aiheuttaa vakava henkinen liikarazitusta, mitä ei ruumiinliikunnalla ole

lievitetty. Nämä henkilöt tarvitsisivat toimellisempaa elämää. Säännölliset elintavat ja sopiva ruumiinliikunto takaisivat henkisen ja ruumiillisen tarmon ja antaisivat kaikille henkisen työn tekijöille voimaa ja kestävyyttä.

Sellaisia henkilöitä, jotka ovat liiaksi rasittaneet ruumiillisia voimiaan, ei tulisi kehoittaa tekemään pelkästään ruumiillista työtä. Mutta jotta työstä olisi mahdollisimman paljon hyötyä, on sen oltava järjestelmällistä ja miellyttävää. Liikunto ulkoilmassa on parasta, mutta se on suunniteltava niin, että se toiminnalla vahvistaa heikentyneitä elimiä, ja siinä tulee olla mukana koko sydäimestä, sillä käsin suoritettavaa työtä ei saa koskaan alentaa pelkäksi raadannaksi.

Kun sairailta ei ole mitään, mihin käyttäisivät aikansa ja mihin kiinnittäisivät huomionsa, keskittyvät heidän ajatuksensa heihin itseensä ja he tulevat helposti ärtyisiksi ja oikullisiksi. Usein he pohdiskelevat epämieluisia tuntemuksiaan, kunnes luulevat olevansa paljon huonompia kuin he todellisuudessa ovat, ja täysin kykenemättömiä mihinkään.

Kaikissa näissä tapauksissa olisi hyvin ohjattu ruumiinliikunto suureksi avuksi. Muutamissa tapauksissa se on suorastaan välttämätön terveyden palauttamiseksi. Tahto ja työ käyvät käsi kädessä, ja nämä sairaut tarvitsevat juuri tahdon herättämistä. Tahdon ollessa lamassa on mielikuvituskin sairaaloinen, ja silloin on mahdotonta vastustaa sairautta.

Toimettomuus on suurin kirous, mikä voi useimpien sairauden johdosta kuntonsa menettäneiden osaksi tulla. Kevyt hyödyllinen työ, kun se ei rasita sielua eikä ruumista, vaikuttaa suotuisasti molempiin. Se vahvistaa lihaksia, edistää verenkiertoa ja antaa vammaiselle tyydytyksen tunteen, kun hän tietää olevansa vielä joksikin hyödyksi yhteiskunnassa. Alussa hän ei ehkä kykene kovinkaan paljoo, mutta pian hän huomaa voimiansa kasvavan, ja pystyy vastaavasti lisäämään työmääräänsä.

Ruumiinliikunto auttaa myös herkkävatsaisia, koska se vahvistaa ruoansulatuselimiä. Ankaru henkinen ponnistus tai

raju ruumiinliikunto heti syönnin jälkeen estää ruoansulatusta, mutta lyhyt kävely hyväryhtisenä on suureksi hyödyksi.

Huolimatta kaikesta siitä, mitä on lausuttu ja kirjoitettu ruumiinliikunnan tärkeydestä, on kuitenkin vielä olemassa paljon niitä, jotka laiminlyövät sen kokonaan. Muutamat lihovat kovasti, koska heidän elimistönsä normaali toiminta estyy, muutamat taas laihtuvat ja heikentyvät, kun he tuhlaavat elinvoimiaan ruoan ylijäämän poistamiseen. Maksa rasittuu yrittäessään poistaa verestä kuona-aineita, ja seurauksena on sairaus.

Niiden, joiden tapana on elää paikallaan missään liikkumatta, tulisi joka päivä sään suinkin salliessa, sekä kesällä että talvella, liikkua ulkona. Kävely on terveellisempää kuin ratsastus tai ajelu, sillä kävellessä joutuvat useammat lihakset liikkeeseen. Keuhkot joutuvat samoin vilkkaaseen toimintaan, sillä on mahdotonta kävellä reippaasti vetämättä niitä ilmaa täyteen.

Tällaisesta ruumiinliikunnosta olisi monissa tapauksissa terveydelle paljon enemmän hyötyä kuin lääkkeitä. Lääkärit kehottavat usein potilaitaan lähtemään pitkälle merimatalle, matkustamaan jollekin terveyslähteelle tai suosittelevat heille ilmanalan muutosta, mutta useimmissa tapauksissa nämä potilaat saisivat terveytensä takaisin ja säästäisivät rahaa ja aikaa syömällä kohtuullisesti ja huolehtimalla terveellisestä ruumiinliikunnosta.

Mielentilan ratkaiseva vaikutus

»Sielun yhteys Hänen kanssansa, joka on sen elämä.»

Mielen ja ruumiin välillä vallitsee hyvin läheinen yhteys. Mikä vaikuttaa toiseen, se vaikuttaa toiseenkin. Mielentilalla on paljon suurempi vaikutus terveyteen, kuin monet aavistavatkaan. Monia ihmisiä vaivaavat sairaudet johtuvat mielenmasennuksesta. Suru, huolet, tyytymättömyys, oman-tunnontuska, syyllisyydentunto, epäluulo — kaikki ne pyrkivät murtamaan elinvoimia ja aiheuttamaan riutumisen ja kuoleman.

Toisinaan sairaus aiheutuu ja usein suuresti paheneekin pelkästä sairaalloisesta luulottelusta. Monet sellaiset henkilöt, jotka sairastelevat koko elinikänsä, voisivat olla terveitä, jos he vain uskoisivat niin. Monet kuvittelevat vähäisimmänkin ponnistuksen aiheuttavan sairautta, ja vahingolliset vaikutukset ilmenevätkin, koska niitä odotetaan. Monet vieläpä kuölevätkin näihin mielikuvituksen luomiin tauteihin.

Rohkeus, toivo, usko, myötätunto ja rakkaus edistävät terveyttä ja pidentävät ikää. Tyytyväinen ja iloinen mieli antaa ruumiille terveyttä ja sielulle voimia. »Terveydeksi on iloinen sydän.»¹⁾

San. 17:22.

Sairaita hoitaessamme emme saa aliarvioida henkisen vaikutuksen merkitystä. Oikein käytettynä tämä vaikutus on tehokkaimpia taudin vastustamiskeinoja.

Toisen mieli toisen valvonnassa

On olemassa kuitenkin eräs mielenparantamismuoto, (mind-cure) josta on tullut tehokas ase vihollisen kädessä. Tämän tieteen nimellä kulkevan menetelmän avulla johdetaan toisen mieli toisen sielun valvontaan, niin että heikompi yksilö häviää voimakkaampaan yksilöllisyyteen. Toinen henkilö toteuttaa toisen tahtoa. Väitetään, että tällä tavoin voidaan muuttaa ajatuksenjuoksua ja antaa toiselle terveellisiä herähteitä sekä saattaa sairas kykeneväksi vastustamaan tautia ja voittamaan se.

Tätä hoitomenetelmää ovat kokeilleet henkilöt, jotka eivät ole tunteneet sen oikeata luonnetta ja tarkoitusta ja jotka ovat uskoneet sen tarkoittavan sairaan hyvää. Mutta tämä ns. tiede rakentuu kokonaan väärille periaatteille. Se on vieras Kristuksen luonteelle ja hengelle. Se ei johda sieluja sen Ainoan luo, jossa on elämä ja pelastus. Se, joka yrittää houkutella toisen tahdon käyttöönsä, erottaa hänet oikeasta voimanlähteestä.

Jumalan tahdon mukaista ei suinkaan ole se, että joku ihminen alistaisi mielensä ja tahtonsa toisen ihmisen valvontaan tullen siten tahdottomaksi välikappaleeksi tämän kädessä. Kukaan ei saa sulattaa omaa yksilöllisyyttään toisen persoonallisuuteen. Emme saa pitää ketään ihmisolentoa parannuksen lähteenä. Ihmisen tulee turvautua Jumalaan. Tuntien Jumalan antaman ihmisarvonsa hänen on antauduttava Jumalan itsensä valvontaan, eikä kenenkään ihmisolennon hallintaan.

Jumala haluaa saattaa ihmiset välittömään yhteyteen itsensä kanssa. Suhteessaan ihmisiin Hän tuo aina esille heidän henkilökohtaisen vastuunsa. Hän koettaa herättää heissä henkilökohtaisen riippuvaisuuden tunnetta ja tähdentää aina persoonallisen johdon tarvetta. Hän tahtoo johdat-

taa ihmiset jumaluuden yhteyteen, jotta he muuttuisivat Hänen jumalallisen kuvansa kaltaisiksi. Saatana koettaa tehdä tyhjäksi tämän Jumalan suunnitelman, ja siksi hän kehoittaa suosimaan riippuvaisuutta muista ihmisistä. Kun mieli kääntyy pois Jumalasta, on kiusaajan helppo alistaa se omaan valtaansa. Hän voi silloin hallita koko ihmistä.

Koko se aate, että mielen on alistuttava toisen mielen hallintaan, on lähtöisin Saatanasta. Saatana tahtoo suositella itseään suurena tekijänä ja asettaa inhimillisen viisaustieteen jumalallisen sijalle. Kaikista kristikunnassa sijaa saaneista eksytyksistä on tämä vaarallisin, ja se myös helpoimmin ja varmimmin erottaa ihmisen Jumalasta. Se saattaa tosin näyttää viattomalta, mutta sairaisiin sovellettuna se tuottaa parannuksen asemesta turmion. Se avaa oven, jonka kautta Saatana pääsee molempien tahdon valtiaaksi, sekä hallittavan että hallitsevan.

Pelottava on se valta, joka näin joutuu ilkeämielisten miesten ja naisten käyttöön. Mitä mahdollisuuksia se suokaan niille, jotka tahtovat hyötyä toisten heikkoudesta ja tyhmyydestä! Miten monet saavatkaan alistamalla heikot ja sairaat sielut valvontaansa tilaisuuden aistillisten himojensa ja kunnianhimonsa tyydyttämiseen!

Meille on tarjolla jotakin parempaa mihin antautua, kuin että alistaisimme mieleemme ja tahtomme toisen ihmisen hallintaan. Lääkärien tulisi opettaa ihmisiä kääntämään katseensa pois ihmisistä Jumalan puoleen. Lääkärien on, sen sijaan että he neuvoisivat sairaita sielun ja ruumiin hoidossa turvautumaan ihmisolentoihin, ohjattava heidät sen Ainoan luo, joka voi pelastaa kaikki ne, jotka tulevat Hänen luoksensa. Hän, joka on luonut ihmisen mielen, tietää mitä tämä mieli tarvitsee. Jumala yksin voi parantaa. Henkisesti ja ruumiillisesti sairaiden on luotava katseensa Kristukseen, parantajaan. »Koska minä elän», Hän sanoo, »niin tekin saatte elää».²) Tästä elämästä meidän on puhuttava sairaille,

²) Joh. 14: 19.

osoitettava heille, että jos he uskovat Kristuksen voivan parantaa heidät, jos he työskentelevät Hänen kanssaan, noudattavat terveyslakeja ja Jumalan pelossa pyrkivät täydelliseen pyhyyteen, pääsevät he osallisiksi Hänen elämästään. Kun me esitämme heille Kristusta tällä tavalla, saatamme heidät osallisiksi voimasta, joka on kallisarvoinen, sillä se tulee ylhäältä. Tämä on sitä oikeata tiedettä, joka johtaa sielun ja ruumiin parantumiseen.

Myötätunto

Mielestä johtuvien sairauksien käsittelemiseen tarvitaan suurta viisautta. Sairas, haavoittunut sydän, masentunut mieli, kaipaa lempeää kohtelua. Usein kotielämän huolet jäytävät sielua syövän tavoin ja kuluttavat elinvoimia. Joskus taas omantunnontuskat kalvavat elimistöä ja saattavat mielen pois tasapainostaan. Tällaisia sairaita voidaan auttaa ainoastaan osoittamalla heitä kohtaan hellää myötätuntoa. Lääkäriin tulee ensin koettaa voittaa heidän luottamuksensa ja sen jälkeen ohjata heidät suuren Parantajan luo. Jos heidän uskonsa voidaan kääntää suuren Lääkäriin puoleen, ja jos he voivat luottaa siihen, että Hän on ottanut omakseen heidän asiansa, niin se keventää mieltä ja vaikuttaa tervehdyttävästi ruumiiseenkin.

Myötätunnolla ja hienotunteisuudella on usein sairaaseen paljon suotuisampi vaikutus kuin taitavimmallakaan hoidolla, kun sitä annetaan kylmällä ja välinpitämättömällä tavalla. Lääkäri aiheuttaa sairaalle suurta vahinkoa esiintymällä sairavuoteen ääressä haluttomasti ja huolettomasti, omistamatta sairaalle mielenkiintoa ja antamalla sanoillaan ja teoillaan sellaisen vaikutelman, että hänen tapauksensa ei kaipaa paljoa huomiota ja jättämällä sitten hänet hänen omiin mietteisiinsä. Se epäily ja mielenmasennus, jonka hänen välinpitämättömyytensä sairaassa herättää, tekee usein tyhjäksi hänen mahdollisesti määräämänsä hoidon hyväh vaikutuksen.

Jos lääkärit koettaisivat asettua tällaisen kärsimyksissä hengeltään masentuneen ja tahdoltaan heikentyneen sielun **asemaan**, joka kaipaa myötätunnon ja rohkaisun sanoja, he voisivat paremmin valmistua arvioimaan sairaan tunteita. Jos lääkäri voisi yhdistää tietoonsa sen rakkauden ja myötätunnon, mitä Kristus osoitti sairaita kohtaan, koituisi jo hänen pelkkä läsnäolonsa sairaalle siunaukseksi.

Avomielisyyden sairaasta kohtaan herättää hänessä luottamusta ja koituu tärkeäksi avuksi parantumiselle. On kuitenkin lääkäreitä, joiden mielestä on viisaampaa salata sairaalta taudin laatu ja syy. Monet lääkärit pelkäävät kiihdyttävänsä tai masentavansa sairaasta ilmaisemalla hänelle totuuden ja ylläpitävät hänessä vääriä toiveita paranemisesta, antavatpa potilaan kuoliakin varoittamatta häntä uhkaavasta vaarasta. On epäviisasta menetellä näin. Aina ei ehkä ole parasta ilmoittaa sairaalle vaaraa koko laajuudessaan. Se voisi säikäyttää hänet ja viivyttää, vieläpä estää paranemista. Koko totuutta ei voida, aina kertoa varsinkaan sellaisille, joiden sairaus suurimmaksi osaksi on luuloteltua. Tällaiset henkilöt ovat harkitsemattomia, eivätkä ole tottuneet hillitsemään itseään. Heillä on kummallisia päähänpistoja, ja he kuvittelevat kaikenlaista olematonta sekä itsensä että toisten suhteen. Heille itselleen nämä asiat ovat todellisia, ja hoitajattarien tulee aina kohdella heitä ystävällisesti ja hienotunteisesti sekä osoittaa heitä kohtaan väsymätöntä kärsivällisyyttä. Jos näille sairaille kerrottaisiin totuus, loukkaantuisivat heistä monet, ja toiset taas masentuisivat. Kristus sanoi opetuslapsilleen: »Minulla on vielä paljon sanottavaa **teille**, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.»³⁾ Mutta vaikka emme saakaan kaikissa tapauksissa lausua koko totuutta, ei kuitenkaan ole milloinkaan välttämätöntä eikä oikein johtaa ketään harhaan. Ei lääkäri eikä sairaanhoitajatar saisi milloinkaan alentua epärehellisyyteen. Se, joka näin tekee, ei voi työskennellä yhdessä Jumalan kanssa, ja menettäessään

) Joh. 16: 12.

potilaittensa luottamuksen hän samalla menettää erään tehokkaimmista inhimillisistä apuneuvoista heidän parantamiseksi.

Tahdonvoima

Tahdonvoimalle ei anneta sitä arvoa, mikä sille kuuluisi. Pidettäköön tahto valveilla ja ohjattakoon oikeille urille, niin se antaa tarmoa ihmisen koko olemukseen ja auttaa ihmeellisesti terveyden säilymisessä. Sillä on myös ihmeellinen voima sairauden hoidossa. Oikeaan suuntaan ohjattuna se kykenee pitämään mielikuvituksen kurissa ja on tehokas keino vastustamaan ja voittamaan sekä mielen että ruumiin sairauden. Käyttämällä tahdonvoimaansa oikean elämäntapantien saavuttamiseksi sairaut voivat siten suuresti auttaa lääkäriä hänen ponnistellessaan heidän **parantumiseksi**. Tuhannet ihmiset voivat saada terveytensä takaisin, jos vain tahtovat. Herra ei tahdo heidän olevan sairaita, vaan päinvastoin Hän toivoo heidän olevan terveitä ja onnellisia, ja heidän on päätettävä tulla terveiksi. Usein sairaut voivat vastustaa tautia yksinkertaisesti siten, että he eivät välitä kivuistaan ja pahoinvoinnistaan eivätkä antaudu toimettomuuteen. Heidän on voitettava tuskansa ja ryhdyttävä johonkin sellaiseen hyödylliseen työhön, joka sopii heidän voimilleen. Tällainen työ sekä raitis ilma ja auringonvalo antaisi monelle kuihtuneelle sairaalle terveyttä ja voimia.

Raamatun esittämiä terveysperiaatteita

Niitä, jotka haluavat saada terveytensä takaisin tai säilyttää sen, Raamattu kehoittaa: »Älkää juopuko viinistä, siitä tulee irstainen meno, vaan **täyttykää Hengellä.**»⁴⁾ Ei luonnottomien ja epäterveellisten kiihoitusaineiden synnyttämä kiihtymys- ja unhotustila, eikä myöskään alhaisten himojen ja halujen tyydyttäminen johda todelliseen sielun ja

4). 5: 18.

ruumiin terveyteen. Sairaiden joukossa on paljon niitä, jotka ovat ilman Jumalaa ja ilman toivoa. Heitä rasittavat tyydyttämättömät halut ja luonnottomat himot ja heidän oma tuomitseva omatuntonsa. He ovat menettämäisillään otteensa tähän elämään eikä heillä ole mitään toivoa tulevasta elämästä. Älkööt lääkärit ja hoitajattaret toivoko voivansa auttaa näitä sairaita sallimalla heidän antautua kevytmielisiin, kiihottaviin nautintoihin. Nehän ne juuri ovat tuoneet kirouksen heidän elämäänsä. Nälkäinen ja janoinen sielu kärsii nälkää ja janoa, niin kauan kuin se koettaa tällä tavalla löytää tyydytystä. Ne, jotka juovat itsekkäiden nautintojen lähteestä, pettyvät. He pitävät hilpeyttä väkevyytenä, ja kun kiihdytys loppuu, haihtuu myös heidän innostunut mielialansa, ja he vaipuvat tyytymättömyyteen ja epätoivoon.

On vain yksi pysyvä rauhan ja hengen todellisen levon lähde. Tästä lähteestä Kristus puhui, kun Hän sanoi: »Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.»⁵⁾ »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa.»⁶⁾ Tätä rauhaa Hän ei anna irrallaan itsestään. Se on Kristuksessa. Ja me saamme sen vain vastaanottamalla Hänet.

Kristus on elämän lähde. Ja juuri Hänen syvempää tuntemistaan monet tarvitsevat. Heille on kärsivällisesti ja ystävällisesti, mutta kuitenkin vakavasti opetettava, miten heidän koko olemuksensa voi avautua taivaan parantavalle vaikutukselle. Kun Jumalan rakkauden auringon säteet valaisevat sielun pimeät kammiot, katoaa rauhaton kyllästyminen ja tyytymättömyys, ja tyytyväinen ilo antaa mielelle pontevuutta ja ruumiille voimaa ja terveyttä.

Apu kaikissa koettelemuksissa

Me elämme kärsimysten maailmassa. Matkalla taivaalliseen kotiin kohtaamme koko ajan vastoinkäymisiä, koettele-

⁵⁾ Matt. 11: 28. ⁶⁾ Joh. 14: 27.

muksia ja suruja. Mutta monet tekevät elämänsä kuorman kaksin verroin raskaammaksi odottamalla alituiseen vastuksia. Kun vastoinkäymiset ja pettymykset kohtaavat heitä, he ajattelevat, että kaikki on hukassa, että heidän osansa on kaikkein kovin ja että he varmaan saavat kärsiä puutetta. Siten he syöksevät itsensä kurjuuteen ja heittävät varjon kaikkien lähimmäistensäkin elämään. Elämä sellaisenaan tulee heille taakaksi. Mutta näin ei tarvitse olla. Heiltä vaaditaan melko lailla ponnistelua saadakseen ajatuksilleen uuden suunnan, mutta mahdotonta se ei ole. Heidän onnensa sekä tässä että tulevassa elämässä riippuu siitä, voivatko he kiinnittää ajatuksensa valoisiin asioihin. Kääntäkööt he katseensa pois tästä synkästä kuvasta, joka on mielikuvituksen luoma, niihin siunauksiin, joita Jumala on kylvänyt heidän polulleen, sekä siihen näkymättömään ja iankaikkiseen, joka seuraa tämän elämän jälkeen.

Jumala auttaa kaikissa koettelemuksissa. Kun israelilaiset tulivat erämaassa Maran karvaiden vesien ääriin, huusi Mooses Herraa avuksi. Herra ei varannut mitään uutta apukeinoa. Hän kiinnitti huomion siihen, mikä oli jo olemassa. Pensas, jonka Hän oli luonut, oli heitettävä lähteeseen, jotta sen vesi tulisi puhtaaksi ja hyvänmakuiseksi. Kun se oli tehty, joi kansa vettä ja virkistyi. Kristus tahtoo auttaa meitä kaikissa koettelemuksissa, jos vain etsimme Häntä. Silmämme avautuvat näkemään Hänen sanansa parantavat lupaukset. Pyhä Henki opettaa meille, miten me voimme omistaa jokaisen siunauksen vastamyrkyksi huoliimme. Jokaiselle katkeralle juomalle, mikä huulillemme asetetaan, löydämme parantavan oksan.

Me emme saa antaa tulevaisuuden vaikeine ongelmineen ja epätydyttävine mahdollisuuksineen pelottaa sydäntämme, vapauttaa polviamme ja saattaa käsiämme hervottomiksi. ♦Heidän tulee etsiä suojaa minun luotani, ja tehdä rauha minun kanssani; niin, rauha tulee heidän tehdä kanssani.»⁷⁾

⁷⁾ Jes. 27: 5.

Ne, jotka antavat elämänsä Jumalan johtoon ja antautuvat Hänen palvelukseensa, eivät milloinkaan joudu sellaiseen tilaan, ettei Jumala voisi heistä huolta pitää. Millainen tilanteemme olikin, on meillä aina Opas ohjaamassa matkaamme, jos vain olemme Hänen sanansa tekijöitä. Olipa pulmamme mikä tahansa, meillä on aina luotettava Neuvonantaja; kaikissa suruissamme, turvattomuudessamme ja yksinäisyydessämme meillä on ystävä, joka tuntee myötätuntoa meitä kohtaan.

Jos me tietämättömyydessämme otamme harha-askeleita, ei Vapahtaja meitä hylkää. Meidän ei tarvitse milloinkaan tuntea olevamme yksin. Enkelit ovat kanssamme. Lohduttaja, jonka Kristus lupasi lähettää nimessään, on luonamme. Sillä tiellä, joka johtaa Jumalan kaupunkiin, ei ole mitään sellaisia vaikeuksia, joita ne, jotka turvaavat Häneen, eivät voisi voittaa. Ei ole olemassa mitään sellaista vaaraa, jota he eivät voisi välttää, ei surua, murhetta eikä inhimillistä heikkoutta, johon Jumalalla ei olisi apua.

Kenenkään ei tarvitse antautua epäuskoon ja epätoivoon. Saatana voi tulla luoksesi pelottavine vihjauksineen ja sanoa: »Sinun tilasi on toivoton. Sinä et voi pelastua.» Mutta sinulla on toivo Kristuksessa. Jumala ei vaadi, että meidän olisi voitettava omassa voimassamme. Hän kehoittaa meitä tulemaan luokseen. Hän tahtoo vapauttaa meidät kaikista vaikeuksista, jotka rasittavat sieluumme ja ruumistamme

Hän, joka omaksui ihmisluonnon, osaa suhtautua myötätuntoisesti ihmisten kärsimyksiin. Kristus ei ainoastaan tunne jokaista sielua ja sen erityisiä koetuksia ja tarpeita, vaan Hän on selvillä myös kaikista niistä olosuhteista ja seikoista, jotka ärsyttävät henkeä ja saattavat sen ymmälle. Hän ojentaa kätensä hellästi jokaista kärsivää lasta kohti. Ne, jotka kärsivät eniten, ovat Hänen hellimmän myötätuntonsa ja huolensa kohteina. Hän säälii meidän heikkouksiamme ja toivoo meidän laskevan kaikki surumme ja huolestamme Hänen jalkojensa juureen ja jättävän ne siihen.

Ei ole viisasta katsella vain itseänsä ja ajatella omia tunteitansa. Jos niin teemme, tuo vihollinen vaikeuksia ja kiusauksia, jotka heikentävät uskoa ja riistävät rohkeutemme. Tunteittemme tarkka tutkistelu ja niille myötenantaminen johtaa epäilykseen, kietoo meidät neuvottomuuteen. Meidän on luotava katseemme pois itsestämme Jeesukseen.

Kun kiusaukset saartavat sinut, kun huolet, neuvottomuus ja pimeys näyttävät ympäröivän sielusi, katso silloin siihen paikkaan, jossa viimeksi näit valon. Lepää Kristuksen rakkaudessa, Hänen suojelevassa turvassansa. Kun synti taistelee herruudesta sydämässäsi, kun syyllisyys painaa sielua ja ahdistaa omaatuntoasi ja kun epäusko synkentää mielesi, niin muista, että Kristuksella on armoa riittämiin kukistamaan synnin ja karkoittamaan pimeyden. Kun saamme yhteyden Vapahtajaan, niin astumme alueelle, jossa rauha vallitsee.

Lohduttavia lupauksia

»Herra lunastaa palvelijainsa sielut,
eikä yksikään, joka Häneen turvaa, tule syynalaiseksi.»⁸⁾

»Herran pelossa on vahva varmuus
ja turva vielä lapsillekin.»⁹⁾

»Mutta Siion sanoo: 'Herra on minut hyljännyt,
Herra on minut unhottanut'.
Unhottaako vaimo rintalapsensa,
niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa?
Ja vaikka he unhoittaisivatkin,
minä en sinua unhota.
Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt.»¹⁰⁾

»Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi;
älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi:
minä vahvistan sinua, minä autan sinua,
minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.»¹¹⁾

»Kuulkaa minua, te Jaakobin heimo,
te kaikki Israelin heimon tähteet,
te, joita on pitänyt kantaa äidinkohdusta asti,
nostaa hamasta äidinhelmasta.
Teidän vanhuuteenne asti minä olen sama,
hamaan harmaantumiseenne saakka minä kannan;
niin minä olen tehnyt, ja vastedeskin minä nostan,
minä kannan ja pelastan.»¹²⁾

Kiitollisuus ja ylistys

Ei mikään ole omiaan siinä määrin edistämään ruumiin ja sielun terveyttä kuin kiitollisuuden ja ylistyksen henki. Ihmisen nimenomainen velvollisuus on taistella raskasmielisyttä ja tyytymättömiä ajatuksia ja tunteita vastaan — se on yhtä tärkeä velvollisuus kuin rukoileminen. Jos olemme matkalla taivaaseen, kuinka voimme silloin kulkea eteenpäin kuin surusaatossa koko ajan vaikeroiden ja valittaen matkalla Isän kotiin?

Niillä, jotka nimittävät itseään kristityiksi, mutta jotka aina valittavat ja näyttävät pitävän hyväntuulisuutta ja iloista mieltä syntinä, ei ole oikeata uskontoa. Ne, jotka tuntevat synkkää mielihyvää kaikesta siitä, mikä luonnossa on kolkkoa, jotka mieluummin katselevat kuihtuneita lehtiä kuin keräävät kauniita eläviä kukkia, jotka eivät näe mitään kauneutta korkeissa vuorenkukkuloissa eivätkä tuoreeseen vehreyteen pukeutuneissa laaksoissa, jotka sulkevat korvansa luonnon riemuitsevilta säveliltä, mitkä ovat ihanaa musiikkia kuuntelevalle korvalle — eivät ole Kristuksessa. He keräävät itselleen varjoja ja pimeyttä, vaikka valo, vieläpä vanhurskauden aurinko voisi olla nousemassa heidän sydämessään ja tuoda säteissään heille parannusta.

Usein tuska ja kärsimys synkentävät mielesi. Älä silloin ryhdy asioita pohtimaan. Sinähän tiedät, että Jeesus rakastaa sinua. Hän ymmärtää heikkoutesi. Sinä voit täyttää

¹²⁾ Jes. 46: 3, 4.

⁸⁾ Ps. 34: 23. ⁹⁾ San. 14: 26. ¹⁰⁾ 49: 14—16. ¹¹⁾ Jes. 41: 10.

Hänen tahtonsa yksinkertaisesti lepäämällä Hänen käsivar-sillaan.

On luonnonlaki, että ajatuksemme ja tunteemme vilkas-tuvat ja lujittuvat, kun puemme ne sanoiksi. Sanat ilmaise-vat ajatuksia, mutta on myös totta, että ajatukset seuraavat sanoja. Jos esittäisimme uskomme huomattavammin julki ja iloitsisimme enemmän saamistamme siunauksista — Ju-malan suuresta armosta ja rakkaudesta — niin meillä olisi myös enemmän uskoa ja ilomme olisi suurempi. Ihmiskieli ei kykene tuomaan julki eikä rajallinen mielemme käsittä-mään sitä siunausta, minkä Jumalan hyvyyden ja rakkauden tunnustaminen antaa. Jo täällä maan päällä voi ilomme olla koskaan kuivumattoman lähteen kaltainen, sillä se ammen-taa elinvoimansa siitä virrasta, joka juoksee Jumalan valta-istuimelta.

Harjoittakaamme sydämemme ja huulemme ylistämään Jumalaa Hänen verrattomasta rakkaudestaan! Kasvattakaam-me sielumme toivorikkaiksi ja pysymään siinä valossa, joka loistaa Golgatan ristiltä. Meidän ei tulisi koskaan unohtaa, **että** me olemme taivaan kuninkaan lapsia ja Herran Se-baotin poikia ja tyttäriä. Meidän etuoikeutenamme on saada nauttia tyyntä rauhaa Herrassa.

»Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha . . . ja olkaa kiitolliset.»¹³⁾ Unohtakaamme omat vaikeutemme ja huolestamme ja ylistäkäämme Jumalaa siitä, että Hän on suon-nut meille tilaisuuden elää Hänen nimensä kunniaksi. An-takaamme jokaisen uuden päivän tuomien siunausten herät-tää sydämessämme kiitollisuutta Hänen hellästä huolenpi-dostaan. Avatessasi silmäsi aamulla kiitä Jumalaa siitä, että Hän on varjellut sinua yön aikana. Kiitä Häntä siitä, että Hänen rauhansa asuu sydämessäsi. Anna kiitoksesi suloi-sen tuoksun tavoin kohota taivaalle sekä aamulla ja keski-päivällä että illalla.

¹³⁾ Kol. 3: 15.

Kun joku kysyy vointiasi, niin älä kerro hänelle surulli-sia asioita saadaksesi myötätuntoa osaksesi. Älä puhu uskon puutteestasi tai suruistasi ja kärsimyksistäsi. Kiusaaja iloit-see kuullessaan sellaista puhetta. Puhuessasi synkistä asioista ylistät häntä. Me emme saa puhua Saatanan suuresta val-lasta, jolla hän koettaa meidät voittaa. Usein me antau-dumme hänen käsiinsä puhumalla hänen voimastaan. Pu-hukaamme sen sijaan siitä suuresta voimasta, jolla Jumala yhdistää kaikki meidän harrastuksemme omiin harrastuk-siinsa. Kertokaamme Kristuksen verrattomasta voimasta ja puhukaamme Hänen kunniastaan. Koko taivas on kiinnos-tunut meidän pelastuksestamme. Jumalan enkelit, tuhat kertaa tuhat ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta, ovat saaneet tehtäväkseen palvella niitä, jotka perivät autuu-den. He varjelevat meitä pahasta ja karkoittavat pimeyden vallat, jotka koettavat tuhota meidät. Eikö meidän ole syytä olla kiitollisia joka hetki, kiitollisia siitäkin huolimatta että polullamme on ilmeisesti vaikeuksia?

Kiitoslauluja

Ilmaiskaa ylistyksenne ja kiitoksenne lauluin! Joutues-samme kiusauksiin älkäämme ilmaisko tunteitamme, vaan virittäkäämme Jumalalle kiitosvirsi.

Laulu on ase, jota voimme käyttää aina mielenmasen-nusta vastaan. Kun me siten avaamme sydämemme Vapah-tajan läsnäolon auringonpaisteelle, saamme terveyttä, Hänen siunauksensa.

»Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä, sillä Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti. Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka Hän on lunastanut **ahdistuksen alta.**»¹⁴⁾

»Laulakaa Hänelle, veisatkaa Hänelle, puhukaa kaikista Hänen ihmeistänsä.

¹⁴⁾ Ps. 107: 1, 2.

Hänen pyhä nimensä olkoon teidän kerskauksenne; iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.»¹⁵⁾

»Sillä Hän ravitsee nääntyvän sielun ja täyttää nälkäisen sielun hyvyydellä. He istuivat pimeydessä ja synkeydessä, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin, koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja katsoneet halvaksi Korkeimman neuvon. Hän masensi heidän sydämensä kärsimyksellä: he sortuivat, eikä ollut auttajaa. Mutta hädässänsä he huusivat Herraa, ja Hän pelasti heidät heidän ahdistuksistaan. Hän vei heidät ulos pimeydestä ja synkeydestä, Hän katkaisi heidän kahleensa. Kiittäkööt he Herraa Hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsia kohtaan.»¹⁶⁾

»Miksi murehdit, minun sieluni, ja miksi olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Sillä vielä minä saan kiittää Häntä, minun kasvojeni apua, minun Jumalaani.»¹⁷⁾

»Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.»¹⁸⁾ Tämä kehoitus vakuuttaa meille, että nekin asiat, jotka näyttävät olevan meitä vastaan, koituvat meidän parhaaksemme. Jumala ei kehoitaisi meitä kiittämään siitä, mikä on meille vahingoksi.

»Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen!»¹⁹⁾
»Sillä Hän kätkee minut majaan pahana päivänä, Hän suoja minua telttansa suojassa . . . ja minä uhraan riemu-uhreja Hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan.»²⁰⁾

¹⁵⁾ Ps. 105: 2, 3. 5: 18. ¹⁹⁾ Ps.27:1 ¹⁶⁾ Ps. 107: 9—15. ¹⁷⁾ Ps. 42: 12. ¹⁸⁾ 1 Tess. ²⁰⁾ Ps. 27:5, 6

»Hartaasti minä odotin Herraa, ja Hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja Hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle, ja Hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme.»²¹⁾

»Herra on minun voimani ja kilpeni Häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun. Siitä minun sydämeni riemuitsee, ja veisuullani minä Häntä ylistän.»²²⁾

Hyviä töitä

Eräs suurimpia esteitä sairaiden parantumiselle on heidän huomionsa keskittyminen heihin itseensä. Monien sairaiden mielestä olisi kaikkien ihmisten osoitettava heitä kohtaan myötätuntoa ja autettava heitä, kun taas näiden sairaiden tulisi saada käännetyksi katseensa pois omasta itsestään ajattelemaan muita ja huolehtimaan muista.

Usein kehoitetaan rukoilemaan kärsivien, murheellisten ja alakuloisten puolesta, ja onkin oikein niin tehdä. Meidän tulisi rukoilla, että Jumala antaisi valon loistaa pimeään mieleen ja lohduttaisi murheellista sydäntä. Mutta Jumala vastaa niiden rukouksiin, jotka asettuvat Hänen siunaustensa kanaviksi. Rukoillessamme näiden murheellisten puolesta meidän tulisi kehoittaa heitä auttamaan niitä, jotka ovat suuremmassa tarpeessa kuin he itse. Kun he koettavat auttaa muita, hälvenee pimeys heidän omasta sydämestään. Kun me yritämme lohduttaa toisia sillä lohdutuksella, josta olemme itse saaneet lohdutuksen, siunaus heijastuu meille takaisin.

21) Ps. 40: 2—4. 22) Ps. 28: 7.

Jesajan 58. luku neuvoo meille hoito-ohjeen, miten ruumiin ja sielun sairautta voidaan parantaa. Jos haluamme terveyttä ja todellista elämää, on meidän noudatettava niitä ohjeita, jotka esitetään tässä raamatunkohdassa. Siitä palvelusta, joka on Herralle otollista, ja sen tuottamista siunauksista sanoo Herra:

»Eikö tämä ole se paasto, johon minä mielistyn: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunnia seuraa suojanasi. Silloin sinä rukoulet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja Hän sanoo: **'Katso, tässä minä olen'**. Jos sinä keskuudestasi poistat ikeen, sormella-osoittelun ja vääryyden puhumisen, jos taritset elannostasi isoavalle ja ravitset vaivatun sielun, niin valkeus koittaa sinulle pimeydessä, ja sinun pilkkopimeäsi on oleva niinkuin keskipäivä. Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; Hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu.»²³⁾

Hyvät työt tuottavat kaksinkertaisen siunauksen, sillä ne hyödyttävät sekä hyvän lahjan antajaa että vastaanottajaa. Tietoisuus siitä, että on tehnyt oikein, on parhainta lääkettä sairaille ruumiille ja sieluille. Kun mieli on vapaa ja onnellinen tunnosta, että velvollisuus on hyvin suoritettu ja tyytyväinen siitä, että on voinut tuottaa onnellisuutta muille, sen tekemä ilahduttava, kohottava vaikutus tuo uutta elämää koko olemukseen.

²³⁾ Jes. 58: 7—11.

Koettakoot sairaat, sen sijaan että alituisesti vaatisivat myötätuntoa itseään kohtaan, osoittaa sitä muita kohtaan. Jättäkööt he oman heikkoutensa, murheensa ja tuskansa taakan armahtavalle Vapahtajalle. Avatkoot he sydämensä Jeesuksen rakkaudelle ja antakoot sen virrata muille. Muista-kaamme, että kaikilla on raskaita koettelemuksia kannettava, ankaria kiusauksia vastustettavana, niin voimme tehdä jotakin näiden taakkojen keventämiseksi. Osoita olevasi kiitollinen kaikista saamistasi siunauksista ja osoita, että annat arvoa saamillesi huomion osoituksille. Anna Jumalan kalliiden lupausten täyttää sydämesi, niin että voit tästä aarrevarastosta jakaa muille lohdutuksen ja voiman sanoja. Se luo ympärillesi ilmapiirin, joka on avuksi ja kohottaa. Olkoon tehtävänäsi olla siunaukseksi ympäristöllesi, niin löydät kyllä keinoja olla hyödyksi sekä oman perheesi piirissä että muuallakin.

Jos ne, joita vaivaa heikko terveys, unohtaisivat itsensä harrastaessaan muiden parasta ja jos he noudattaisivat Herran käskyä auttaa niitä, jotka ovat huonommassa asemassa kuin he itse, saisivat he kokea tämän profeetallisen lupauksen totuuden: »Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen.»

Luonnon parantava osuus

Menkäämme ulos kedoille!

Luoja, valitsi ensimmäisille vanhemmillemme sellaisen ympäristön, mikä parhaiten soveltui heidän terveydelleen ja onnelluuteen. Hän ei sijoittanut heitä palatsiin eikä ympäröinyt heitä keinotekoisilla koristeilla ja ylellisyydellä, mitä niin monet nykyään kiihkeästi tavoittelevat. Hän asetti heidät läheiseen kosketukseen luonnon kanssa ja taivaan pyhien olentojen yhteyteen.

Siinä puutarhassa, jonka Jumala oli valmistanut lastensa kodiksi, kohtasi silmä kaikkialla ihmeellisiä pensaskasveja ja ihania kukkia. Siellä oli kaikenlaisia puita, joiden oksat painuivat hyväntuoksuisten, herkullisten hedelmien painosta. Puiden oksilla linnut visertelivät ylistyslaulujaan, ja niiden varjossa maan eläimet leikkivät yhdessä mitään pelkäämättä.

Puhtaassa viattomuudessaan Aadam ja Eeva iloitsivat kaikesta siitä, mitä he kuullivat ja näkivät Eedenissä. Jumala määräsi heidän työkseen Eedenissä paratiisin »viljelemisen ja varjelemisen».1) Jokapäiväinen työ tuotti heille terveyttä ja iloa, ja onnellinen pari iloitsi Luojan vierailuista, kun Hän viileänä iltahetkenä vaelsi heidän kanssaan ja puhutteli heitä. Joka päivä Herra opetti heitä.

1) 1. Moos. 2: 15.

Niistä elämänohjeista, jotka Jumala antoi ensimmäisille esivanhemmillemme, voimme mekin oppia. Vaikka synty onkin heittänyt varjonsa maan päälle, toivoo Jumala lastensa kuitenkin löytävän ilonaihetta Hänen kättensä töistä. Mitä tunnollisemmin Jumalan määräämiä ohjeita noudatetaan, sitä ihmeellisemmin Hän on työskentelevä kärsivän ihmiskunnan parantamiseksi. Sairaiden tulee päästä läheiseen kosketukseen luonnon kanssa. Elämä ulkona luonnon helmassa saisi ihmeitä aikaan monessa avuttomassa ja melkein toivonsa menettäneessä sairaassa.

Kaupunkien melu ja hälinä ja levottomuus, niiden väkinäinen ja luonnoton elämä on sairaalle mitä rasittavinta ja masentavinta. Savun, pölyn, myrkyllisten kaasujen ja bakteerien kyllästämä ilma on hengenvaarallista. Sairaat, jotka suurimmaksi osaksi oleskelevat neljän seinän sisällä, tuntevat itsensä melkein kuin vangeiksi, jotka on teljetty koppeihinsa. He näkevät vain taloja, katukivityksiä ja häliseviä ihmisjoukkoja ja saavat tuskin koskaan nähdä edes pilkkahdustakaan sinisestä taivaasta, puhumattakaan auringonvalosta, ruohikosta, kukista ja puista. Tällä tavoin huoneisiinsa teljettyinä he hautovat omia kärsimyksiään ja surujaan ja joutuvat siten omien synkkien ajatustensa uhreiksi.

Niille, jotka ovat heikkoja siveellisessä suhteessa, kaupungit ovat tulvillaan vaaroja. Niissä sairaat, joiden on taisteltava luonnottomia nautinnonhaluja vastaan, ovat aina alttiina kiusauksille. He tarvitsevat uutta ympäristöä, joka muuttaa heidän ajatustensa suunnan. Heidän tarvitsee päästä aivan toisenlaiseen vaikutuspiiriin kuin se, joka on turmellut heidän elämänsä. Auttakaa heidät pääsemään joksikin ajaksi pois siitä vaikutuspiiristä, joka johtaa heidät pois Jumalasta, puhtaampaan ilmapiiiriin.

Sellaisten laitosten toiminta, jotka huolehtivat sairaista, muodostuisi paljon menestyksellisemmäksi, jos ne voitaisiin sijoittaa kaupunkien ulkopuolelle. Ja mikäli mahdollista olisi kaikkien niiden, jotka koettavat saada terveytensä takaisin,

asetuttava asumaan maaseudulle, missä he voivat nauttia ulkoelämästä. Luonto on Jumalan asettama lääkäri. Puhdas ilma, kirkas auringonpaiste, kukat ja puut, puu- ja hedelmätarhat sekä oleskelu ulkona tällaisessa ympäristössä lisäävät terveyttä ja voimia.

Lääkärien ja hoitajattarien olisi kehoitettava potilaitaan oleskelemaan paljon ulkoilmassa. Monet sairastavat eivät parantua tarvitsekaan muuta kuin raitista ulkoilmaa. Sellaisessa elämässä on ihmeellinen voima parantamaan tauteja, jotka ovat syntyneet muotielämän kohtuuttomuudesta ja kiihkeydestä, elämän, joka heikentää ja tuhoaa ruumiin, hengen ja sielun voimat.

Miten suureksi virkistykseksi maaseudun rauha ja vapaus onkaan sairaille, jotka ovat väsyneet kaupunkielämään, sen räikeisiin valoihin ja katujen meluun! Miten kiihkeästi he kaipaavatkaan luontoa! Miten he iloitsevatkaan saadessaan istua ulkona raittiissa ilmassa, nauttiessaan auringonpaisteesta ja hengittäessään puiden ja kukkien tuoksua! Honkien tuoksussa on elämää elvyttäviä ominaisuuksia, kuusessa ja muissakin puissa on ominaisuuksia, jotka edistävät terveyden palaamista.

Kroonista tautia sairastaviin ei mikään vaikuta siinä määrässä terveyttä ja onnea edistävästi kuin eläminen miellyttävässä maalaisympäristössä. Siellä voivat kaikkein heikoimmatkin sairastajat istua tai maata auringonpaisteessa tai puiden varjossa. Heidän ei tarvitse muuta kuin nostaa katseensa nähdäkseen ympärillään ihanat lehdot. Heidät valtaa miellyttävän rauhoittava ja virvoittava tunne, kun he kuuntelevat tuulen vienoa huminaa. Masentunut mieli elpyy. Rauenneet voimat uudistuvat. Huomaamatta mielikin rauhoittuu, kiihtynyt valtimo alkaa lyödä tasaisemmin ja säännöllisemmin. Kun sairas voimistuu, hän uskaltaa jo ottaa muutamia askeleita poimiakseen jonkin kauniin kukan, joka niin ihanalla tavalla kertoo Jumalan rakkaudesta kärsiviä lapsiansa kohtaan täällä alhaalla.

On erikoisesti pyrittävä pitämään sairaita ulkoilmassa. Niille jotka kykenevät tekemään työtä, on järjestettävä jotakin miellyttävää ja kevyttä askartelua. Heille on osoitettava miten hauskaa ja hyödyllistä tällainen ulkona työskentely on. Kehoitettakoon heitä hengittämään raitista ilmaa. Opetettakoon heitä hengittämään syvään ja hengittäessään ja puhuessaan käyttämään vatsalihaksia. Tällainen opetus on koitava heille arvaamattomaksi hyödyksi.

Sairaille tulisi määrätä liikuntaa ulkoilmassa välttämättömänä elinvoiman antajana. Eikä sellaiseksi ruumiinliikunnoksi ole mikään parempaa kuin maanviljeleminen. Saakoot potilaat hoidettavikseen kukkapenkkejä tai työtä puutarhassa tai keittiökasvimaalla. Kun heitä innostetaan lähtemään huoneistaan ja viettämään aikaansa ulkoilmassa kukkia hoidellen tai tehden muuta kevyttä, miellyttävää työtä, he unohtavat itsensä ja omat vaivansa.

Mitä enemmän sairas voi oleskella ulkona, sitä vähemmän hoitoa hän tarvitsee. Mitä iloisempi ja miellyttävämpi on hänen ympäristönsä, sitä toivorikkaampi on hänen mielensä oleva. Huoneeseensa teljettynä hänestä tulee pian äreä ja raskasmielinen, vaikka hänen huoneensa olisi kuinka aistikkaasti sisustettu. Ympäröi hänet luonnon kauneudella, sijoita hänet sinne, missä hän voi nähdä kukkien kasvavan ja kuulla lintujen laulavan, ja hänen sydämensä on yhtyvä lintujen säveleihin. Ruumis ja mieli piristyvät. Henkiset lahjat heräävät ja mielikuvitus vilkastuu, ja mieli alkaa tajuta Jumalan sanan kauneuden.

Luonnossa on aina jotakin sellaista, joka kääntää sairaan huomion pois hänestä itsestään ja suuntaa hänen ajatuksensa Jumalaan. Hänen ihmeellisten tekojensa ympäröimänä kohoo sairaiden mieli näkyväisistä asioista näkymättömiin. Luonnon kauneus ohjaa heidän ajatuksensa taivaalliseen kotiin, missä mikään ei turmele kauneutta, mikään ei tahraa eikä hävitä, mikään ei tuota sairautta eikä kuolemaa.

Ottakoot lääkärit ja hoitajattaret luonnosta esimerkkinsä todistaessansa Jumalasta. Ohjatkoot he sairaat Hänen luok-

seen, jonka kätten tekoa korkeat puut, ruoho ja kukat ovat, osoittaen heille, kuinka jokainen silmu ja jokainen kukka on ilmaus Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan. Hän, joka huolehtii linnuista ja kukista, on pitävä huolen niistäkin olennoista, jotka Hän on luonut omiksi kuvikseen.

Sairaana hengittäessä raitista, virkistävää ilmaa ulkona luonnossa, Jumalan kätten tekojen keskellä, hänelle on edullisinta kertoa uudesta elämästä Kristuksessa. Siellä voidaan lukea Jumalan Sanaa, siellä Kristuksen vanhurskauden valo pääsee loistamaan synnin pimentämään sydämeen.

Ruumiillista ja hengellistä parantumista tarvitsevat miehet ja naiset joutuvat täten kosketuksiin sellaisten henkilöiden kanssa, joiden sanat ja teot vetävät heitä Kristuksen luo. Heidät on johdettava suuren Lähetyslääkärin luo, joka voi parantaa sekä sielun että ruumiin. Heidän on saatava kuulla Vapahtajan rakkaudesta, syntien anteeksiantamisesta kaikille niille, jotka tulevat Hänen tykönsä ja tunnustavat syntinsä.

Tällaisten vaikutusten alaisina monet kärsivät ihmisielut tulevat johdatetuiksi elämän tielle. Taivaan enkelit työskentelevät yhdessä inhimillisten välikappaleitten kanssa rohkaisukseen sairaita ja herättääkseen kärsivien sydämissä toivoa ja iloa. Sellaisissa olosuhteissa sairaat tulevat kaksinkerroin siunatuiksi, ja monet heistä saavat terveytensä takaisin. Horjuva askel saa takaisin joustavuutensa, silmä kirkkautensa. Toivottomassa herää toivo. Äsken vielä alakuloisilla kasvoilla on ilon ilme. Valittava äänensävy on vaihtunut reippaaseen ja tyytyväiseen sävyyn.

Ruumiin terveyden palattua kykenevät miehet ja naiset paremmin harjoittamaan uskoa Kristukseen, mikä varmistaa sielunkin terveyden. Tietoisuus, että synnit on anteeksiannettu, antaa sanoinkuvaamattoman rauhan, ilon ja levon. Kristityn sumentunut toivo kirkastuu. Usko kuvastuu sanoissa: »Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva.»²⁾ »Vaikka minä vaeltaisin

²⁾ Ps. 46: 2.

pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.»³⁾ »Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin.»⁴⁾

3) PS. 23: 4. 4) Jes. 40: 29.

Terveydenhoidon periaatteita

*Ihminen, joka ei tunne terveyssääntöjä,
on huonosti varustautunut elämän tärkeisiin tehtäviin.*

Terveyden perusedellytyksiä

»Ja te olette Jumalan temppeli.»
»Ei sinne ole pääsevä mitään epäpyhää.»

Sen tietoisuuden, että ihmisen on oltava Jumalan temppeli, Jumalan kirkkauden ilmestymispaikka, tulisi olla meille voimakkaimpana kannustimena hoitamaan ja kehittämään ruumiinvoimiamme. Kunnioitusta ja ihmetystä herättävällä tavalla Luoja on ihmisruumiin tehnyt, ja Hän käskee meidän ottaa se tutkimuksemme kohteeksi oppiaksemme tuntemaan sen tarpeet ja kyetäksemme osaltamme suojelemaan sitä vahingolta ja saastutukselta.

Verenkierto

Hyvän terveytemme ehtona on, että veremme on hyvää, sillä veri on elonvirta. Veri korvaa ruumiin kulutuksen ja huolehtii sen ravitsemisesta. Kun veri saa oikeita ruoka-aineita ja kun se puhdistuu ja vahvistuu päästessään kosketukseen raittiin ilman kanssa, tuottaa se elämää ja voimaa elimistön kaikkiin osiin. Mitä parempi verenkierto on, sitä paremmin veri tämän työnsä tekee.

Joka kerta, kun sydän lyö, on veren nopeasti ja vaivattomasti raivattava tiensä ruumiin kaikkiin osiin. Sen kiertokulkua eivät saa estää mitkään liian ahtaat ja ruumiinmukaiset vaatteet ja siteet, ei myöskään toisaalta liian vähäinen vaatetus. Mikä tahansa verenkierrossa ilmenevä este pakot-

taa veren palaamaan takaisin tärkeisiin elimiin ja saa aikaan verentungoksen. Seurauksena on usein päänsärky, yskä, sydämentykytyt tai huono ruoansulatus.

Hengitys

Jotta veremme pysyisi hyvänä, on meidän hengitettävä hyvin. Kun hengitämme syvään ja voimakkaasti raitista ilmaa, joka täyttää keuhkot hapella, veremme puhdistuu. Syvähengittäminen antaa verelle heleän värin ja lähettää sen, tuon elämää antavan verivirran, ruumiin kaikkiin osiin. Hyvä hengitys rauhoittaa hermoja, se kiihottaa ruokahalua, edistää ruoansulatusta ja antaa terveen, virkistävän unen.

Keuhkoille on annettava mahdollisimman suuri vapaus toimia. Niiden työkyky lisääntyy, kun ne pääsevät vapaasti toimimaan, mutta laskee, jos ne joutuvat ahtaalle ja puristukseen. Tämän vuoksi vaikutuksiltaan epäterveellinen on tuo niin yleinen tapa, varsinkin istumatyössä, työskennellä kumartuneena työnsä ylle. Tässä asennossa on mahdotonta hengittää syvään. Pintapuolinen hengittäminen tulee pian tavaksi, ja keuhkot menettävät laajentumiskykynsä. Samanlainen vaikutus on ahtailla liiveillä. Rinnan alaosa ei saa riittävästi tilaa; vatsalihakset, jotka on tarkoitettu auttamaan hengitystä, eivät pääse vapaasti toimimaan, ja keuhkojen toiminta estyy.

Ruumis saa tällöin riittämättömästi happea. Veri virtaa hitaasti. Myrkylliset kuona-aineet, joiden tulisi poistua keuhkoista hengitettäessä, jäävät sinne ja saastuttavat veren. Eivät ainoastaan keuhkot, vaan myös mahalaukku, maksa ja aivot joutuvat kärsimään. Iho käy kellertäväksi, ruoansulatus hidastuu, sydän lamaantuu, aivot sumentuvat, ajatukset tulevat sekaviksi ja mieli masentuu. Koko elimistö lamaantuu ja veltostuu ja käy taudille erikoisen alttiiksi.

Raitis ilma

Keuhkot poistavat jatkuvasti kuona-aineita, ja siksi niiden tulee saada lakkaamatta raitista ilmaa. Huono ilma ei

anna tarpeellista määrää happea, ja niin veri joutuu virtaamaan aivoihin ja muihin elimiin puhdistumattomana. Siksi perusteellinen tuuletus on välttämätön. Oleskeleminen pienissä, huonosti tuuletetuissa huoneissa, joissa ilma on ummehdunutta ja pilaantunutta, heikentää koko elimistön. Elimistö tulee erikoisen araksi kylmälle, ja vähäisinkin veto voi aiheuttaa sairauden. Juuri oleskelu sisällä ummehtuneessa ilmassa tekee niin monet naiset kalpeiksi ja heikoiksi. He hengittävät jatkuvasti aina vain samaa ilmaa, joka lopulta kokonaan on keuhkojen ja hikihuokosten kautta poistuneiden myrkyllisten aineiden kyllästämää. Tällä tavalla nämä myrkyt joutuvat uudestaan vereen.

Tuuletus ja auringonvalo

Taloja rakennettaessa, joko julkisiin tarkoituksiin tai asuttaviksi, olisi huolehdittava siitä, että niihin saadaan hyvä tuuletus ja runsaasti päivänvaloa. Kirkot ja kouluhuoneet ovat usein tässä suhteessa puutteellisia. Hyvän tuuletuksen laiminlyöminen on syynä paljoo siihen uneliaisuuteen ja järjen hitauteen, joka tekee tyhjäksi monen saarnan vaikutuksen ja opettajan työn raskaaksi ja tehottomaksi.

Kaikki ihmisten asunnoiksi tarkoitetut rakennukset olisi mahdollisuuden mukaan pyrittävä sijoittamaan korkeille, hyvinkuivatuille paikoille. Se takaa kuivan rakennustontin ja estää kosteudesta ja myrkyllisestä usvasta johtuvan taudin vaaran. Tähän asiaan suhtaudutaan usein liian kevyesti. Jatkuva huonovointisuus, vakavanlaatuiset sairaudet ja monet kuolemantapaukset aiheutuvat juuri alavilla, huonosti kuivatuilla paikoilla vallitsevasta kosteudesta ja kuumetta aiheuttavasta ilmanalasta.

Varsinkin asuintaloja rakennettaessa on tärkeätä hankkia mahdollisimman hyvät tuuletuslaitteet ja huolehtia riittävästä päivänvalosta. Talon jokaiseen huoneeseen päästettävään virtaamaan ilmaa ja runsaasti valoa. Makuuhuoneet tulisi järjestää niin, että ilma pääsee vapaasti vaihtumaan

sekä päivällä että yöllä. Sellainen huone, johon ei saada joka päivä avoimesti ilmaa ja auringonvaloa, ei ole sopiva makuuhuoneeksi. Useimmissa maissa on makuuhuoneet varustettava lämmitysmahdollisuuksilla, jotta ne voitaisiin pitää lämpiminä ja kuivina kylminä ja kosteina aikoina.

Vierashuoneista olisi huolehdittava samalla tavalla kuin olohuoneistakin, jotka ovat jatkuvassa käytössä. Muiden makuuhuoneiden tavoin niihinkin tulisi saada ilmaa ja auringonvaloa, ja niitäkin tulisi jonkin verran lämmittää, jotta se kosteus kuivuisi, mitä aina kokoontuu huoneisiin, jotka eivät ole aina käytössä. Kuka tahansa, joka joutuu nukkumaan auringottomassa huoneessa ja käyttämään vuodetta, joka ei ole täysin kuiva ja hyvin tuuletettu, vaarantaa terveytensä ja usein henkensäkin.

Monet hoitavat huolellisesti asunnossaan olevia kukkia ja kasveja. Kasvihuone tai ikkuna, jolla kasvit ovat, on lämmin ja aurinkoinen, sillä ilman lämpöä, ilmaa ja aurinkoa eivät kasvit menestyisi. Jos nämä ehdot ovat välttämättömät kasveille, miten paljon tarpeellisemmat ne ovat meidän omalle terveydellemme ja perheemme ja vieraidemme terveydelle!

Jos haluamme tehdä kotimme terveyden ja onnen tyys-sijoiksi, on meidän sijoitettava ne korkeille paikoille, alankojen kosteuden ja sumun yläpuolelle, sinne missä taivaan raittiit voimat pääsevät vapaasti vaikuttamaan. On kartettava raskaita, pimeitä verhoja, ikkunat on avattava, kierrekaihtimet vedettävä ylös, köynnöskasvit, olivatpa ne miten kauniita tahansa, eivät saa varjostaa ikkunoita, eivätkä puut saa estää päivänvaloa tunkeutumasta huoneisiin. Aurinko voi kyllä haalistaa verhoja, mattoja ja taulujen kehyksiä, mutta se lahjoittaa samalla lasten poskille terveellisen punan.

Niiden, joiden hoidossa on vanhuksia, tulisi muistaa, että nämä erikoisesti tarvitsevat lämpimiä ja mukavia huoneita. Heidän voimansa heikkenevät vuosien karttuessa, eivätkä he enää ole niin elinvoimaisia, että voisivat vastustaa epäterveellisiä vaikutuksia. Sentähden vanhukset tarvitsevat runsaammin aurinkoa ja raitista, puhdasta ilmaa.

Puhtaus

Ehdoton puhtaus on välttämätöntä niin ruumiin kuin sielunkin terveydelle. Kuona-aineita poistuu ruumiista jatkuvasti ihon kautta. Ihon miljoonat huokokset tukkeutuvat nopeasti, ellei ihoa pidetä puhtaana ankarasti pesemällä, ja kuona-aineet, joiden pitäisi poistua ihon kautta, jäävät muiden erityselimien rasitukseksi.

Päivittäiset kylmät ja haaleat kylvyt aamuin illoin olisivat terveellisiä monille ihmisille. Sen sijaan että kylpy lisäisi alttiutta kylmetymiselle, se oikein otettuna karaisee kylmää vastaan, koska se edistää verenkiertoa. Veri nousee pinnalle ja pääsee kiertämään vapaasti ja säännöllisemmin. Mieli ja ruumis virkistyvät samalla tavalla. Lihakset tulevat npt-keammiksi ja järki virkeämmäksi. Kylpy rauhoittaa hermoja, se auttaa mahalaukkuja, suolistoa ja maksaa vahvistamalla näiden elinten terveyttä, ja se edistää ruoansulatusta.

On myös tärkeätä, että vaatteet pidetään puhtaina. Käytössä vaatteisiin imeytyy huokosten kautta poistuvia lika-aineita. Ellei vaatteita usein vaihdeta ja pestä, imeytyvät nämä lika-aineet uudelleen ruumiiseen.

Likaisuus tuo aina mukanaan sairautta. Kuolemaatuottavat taudinsiemenet viihtyvät pimeissä nurkissa, romukasoissa ja kosteissa, homehtuneissa ja lahoissa paikoissa. Mitään kuihtuneita kasveja ja lehtiläjiä ei saisi pitää lähellä asumuksia mätänemässä ja myrkyttämässä ilmaa. Kodissa huoneissa ei saisi olla mitään likaisia tai mätiä tavaroita. Kaupungeissa ja kauppalloissa, joiden on luultu täyttävän terveydenhoidolliset vaatimukset, ovat monet kulkutaudit saaneet alkunsa jonkun huolimattoman henkilön asunnon läheisyydessä olevasta romu- tai rikkaläjästä.

Täydellinen puhtaus, runsas auringonvalo ja terveydenhoidollisten vaatimusten tarkka noudattaminen kotielämän pikkuasioissakin ovat välttämättömyys, jotta kodin asukkaat pääsisivät sairauksistaan ja saisivat reippautta ja elämänhalua.

Raamatun terveystieteellinen näkemys

Terveys saavutetaan noudattamalla Jumalan lakia.

Siinä opetuksessa, jota Jumala antoi Israelille, terveyden säilyttämiseen kiinnitettiin tarkkaa huomiota. Kansan, joka oli päässyt orjuudesta ja niistä saastaisista ja epäterveellisistä tavoista, joita orjuus aiheuttaa, Jumala alisti korvessa niitä ankarimman valmennuksen alaiseksi, ennenkuin se astui Kanaanin maahan. Sille opetettiin terveystieteellisiä ja terveystieteellisiä teroitetettiin sen mieleen.

Sairausten ehkäisy

Ei ainoastaan heidän uskonnollisissa toimituksissaan, vaan myös jokapäiväisen elämän toimituksissaan, ero puhtaasta ja saastaisesta välillä. Kaikki, jotka joutuivat kosketuksiin tartuntatauti-aineiden tai -tauti-aineiden kanssa, eristettiin leiristä, eikä heidän sallittu palata takaisin, ennen kuin he olivat perusteellisesti puhdistaneet ruumiinsa ja vaatteensa. Jos joku sairasti tarttuvaa tautia, oli noudatettava seuraavia määräyksiä:

»Jokainen vuode, jossa sairas lepää, tulee saastaiseksi, ja jokainen istuin, jolla hän istuu, tulee saastaiseksi. Ja se, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja pe-

seytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka istuu istuimelle, jolla sairas on istunut, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka koskee sairaan ruumiiseen, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti . . . Ja jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut hänen allaan, olkoon saastainen iltaan asti, ja joka selasta kantaa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja jokainen, johon sairas koskee, ennen kuin on huuhtonut kätensä vedessä, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. Ja saviastia, johon sairas koskee, rikottakoon; mutta jokainen puuastia huuhdottakoon vedessä.»¹⁾

Spitaalitautia koskeva laki on myös valaiseva esimerkki siitä perusteellisyydestä, jolla näitä määräyksiä noudatettiin:

»Niin kauan kuin sairaus hänessä on, olkoon hän saastainen; saastaisena hän asukoon yksinensä, hänen asuinsijansa olkoon leirin ulkopuolella. Jos spitaalitartuntaa tulee vaatekappaleeseen, olipa vaatekappale villainen tai pellavainen, tai kudottuun tai solmustettuun kankaaseen, olipa se pellavaista tai villaista, tai nahkaan tai mihin nahasta tehtyyn esineeseen tahansa, ja jos tartunnan paikka näyttää vihertävältä tai punertavalta vaatekappaleessa tai nahassa tai kudotussa tai solmustetussa kankaassa tai missä nahasta tehdyssä esineessä tahansa . . . niin se on spitaalia ja ne ovat saastaiset . . . Ja hän (pappi) polttakoon vaatekappaleen tai kudotun tai solmustetun kankaan, olipa se villainen tai pellavainen, tai nahasta tehdyn esineen, olipa se mikä tahansa, jossa tarttuma on, sillä se on pahanlaatuista spitaalia; kaikki sellainen poltettakoon tulessa.»²⁾

Samoin oli jokainen sellainen talo, jota oli syytä epäillä tartuntalähteeksi, hävitettävä. »Sentähden se talo revittäkään, sekä sen kivet että puuainekset ja kaikki sen savi, ja vietäkään ne ulos kaupungista saastaiseen paikkaan. Ja se,

1) 3 Moos. 15: 4—12. 2) 3 Moos. 13: 46—52.

joka on käynyt talossa sinä aikana, jona sen oli oltava suljettuna, olkoon saastainen iltaan asti. Ja se, joka siinä talossa on maannut, peskään vaatteensa, ja se, joka siinä talossa on syönyt, peskään vaatteensa.»³⁾)

Puhtaus

Henkilökohtaisen puhtauden tärkeyttä korostettiin mitä tehokkaimmin. Ennen kuin israelilaiset kokoontuivat Siinain vuorelle kuuntelemaan Jumalan äänen julistamaa lakia, heidän oli pestävä sekä ruumiinsa että vaatteensa. Tätä määräystä oli noudatettava kuolemanrangaistuksen uhalla. Jumalan läheisyydessä ei saanut olla mitään saastaista.

Erämaassa viipyessään israelilaiset joutuivat olemaan miltei yksinomaan raittiissa ulkoilmassa, missä kuona- ja lika-aineilla ei ollut heihin niin vahingollista vaikutusta kuin ummehtuneissa huoneissa asuviin. Kuitenkin vaadittiin mitä ankarinta puhtautta sekä teltoissa että niiden ulkopuolellakin. Mitään jätteitä ei saanut jättää leiriin tai sen ympäristöön. Herra sanoi: »Sillä Herra, sinun Jumalasi, vaeltaa leirissä auttaaksensa sinua ja antaakseen vihollisesi sinulle alttiiksi; sentähden olkoon sinun leirisi pyhä, ettei Hän näkisi sinun keskuudessasi mitään häpeällistä ja kääntyisi pois sinusta.»⁴⁾)

Ravinto

Kaikessa ravinnossa tehtiin ero puhtaan ja saastaisen välillä. »Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka olen teidät erottanut muista kansoista. Erottakaa myös puhtaat eläimet saastaisista ja saastaiset linnut puhtaista, ettette saattaisi itseänne inhottaviksi koskemalla nelijalkaisiin eläimiin, lintuihin tai maan matelijoihin, mihin tahansa, jotka minä olen erottanut, että te pitäisitte ne saastaisina.»⁵⁾)

³⁾ 3 Moos. 14: 45—47. ⁴⁾ 5 Moos. 23: 14. ⁵⁾ 3 Moos. 20: 25.

Israelilaisia oli kielletty syömästä monia sellaisia ruoka-aineita, joita heidän ympärillään asuvat pakanakansat yleisesti käyttivät. Tämä ei ollut mikään mielivaltainen toimenpide. Kielletyt aineet olivat epäterveellisiä. Ja se tosiasia, että ne oli julistettu saastaisiksi, opetti että vahingollisten aineiden käyttö oli häpeällistä. Se mikä turmelee ruumiin, turmelee sielunkin. Saastaisten aineiden käyttäjä ei sovi Jumalan yhteyteen ja on sopimaton elämään ylevää ja pyhää elämää.

Etuja ja asetuksia

Erämaassa alkanut kasvatus jatkui luvatussa maassa sellaisten olosuhteiden vallitessa, jotka olivat suotuisat hyvien tapojen kehittymiselle. Ihmiset eivät asuneet täyteen ahde- tuissa kaupungeissa, vaan jokainen perhe omisti oman tilan. Tämä takasi kaikille luonnollisen ja turmeltumattoman elämän terveyttä tuovat siunaukset.

Herra sanoi israelilaisille viitatessaan niiden kanaanilaisten julmiin ja irstaisiin elämäntapoihin, joiden maan israelilaiset olivat vallanneet:

»Ja älkää vaeltako sen kansan tapojen mukaan, jonka minä karkoitan teidän tieltänne; sillä kaikkia näitä he ovat tehneet ja nostaneet minun inhoni.»⁶⁾ »Äläkä vie sitä kauhistusta taloosi, ettet sinäkin samoin kuin se joutuisi vihittäväksi tuhon omaksi.»⁷⁾)

Jokapäiväisen elämän moninaisissa toimissa israelilaisille opetettiin ne määräykset, jotka Pyhä Henki oli heille julistanut:

»Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.»⁸⁾)

⁶⁾ 3 Moos. 20: 23. ⁷⁾ 5 Moos. 7: 26. ⁸⁾ 1 Kor. 3: 16, 17.

»Terveudeksi on iloinen sydän.»⁹⁾ Kiitollinen ja iloinen mieli, hyvyys ja luottamus Jumalan rakkauteen ja huolenpitoon ovat terveyden varmin turva. Israelilaisille ne muodostuivat elämän varsinaiseksi perussäveleksi.

Kolme kertaa vuodessa Jerusalemin vuosijuhlille tehty matka ja viikon oleskelu lehtimajoissa lehtimajajuhlan aikana tarjosi tilaisuuksia virkistymiseen ulkoilmassa ja seuraelämään. Nämä juhlat olivat ilojuhlia, niille antoi tavallista lempeäm-**män** ja helläsydämisemmän leiman se vieraanvaraisuus, jota osoitettiin muukalaisille, leviitoille ja köyhille.

»Ja iloitse kaikesta hyvästä, minkä Herra, sinun Jumalasi on antanut sinulle ja sinun perheellesi, sinä ja leeviläinen ja muukalainen, joka asuu sinun keskuudessasi.»¹⁰⁾

Myöhemmin aikoina, kun Jumalan lakia luettiin Jerusalemissa Babylonista palanneille vangeille ja kun kansa itki syntejään, lausuttiin nämä armorikkaat sanat:

»Älkää murehtiko, älkääkä itkekö . . . Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia ja lähettäkää maistiaisia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna, sillä tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Ja älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.»¹¹⁾

»Kaikissa heidän kaupungeissaan ja Jerusalemissa oli julistettava ja kuulutettava näin: 'Menkää vuorille ja tuokaa öliypuun lehviä sekä myrtin, palmupuun ja muiden tuuhaiden puiden lehviä, ja tehkää lehtimajoja, niinkuin on säädetty! Ja kansa meni ja toi niitä ja teki itselleen lehtimajoja kukin katollensa ja pihoihinsa ja Jumalan temppelin esipihoihin sekä Vesiportin aukealle ja Efraimin portin aukealle. Ja koko seurakunta, kaikki vankeudesta palanneet, tekivät lehtimajoja ja asuivat lehtimajoissa . . . Ja vallitsi hyvin suuri ilo.»¹²⁾

⁹⁾ San. 17: 22. ¹⁰⁾ 5 Moos. 26: 11. ¹¹⁾ Neh. 8: 9 10. ¹²⁾ Neh. 8: 15—17.

Jumala antoi Israelille neuvoja kaikissa ruumiilliselle ja siveelliselle terveydelle tärkeissä periaatteissa, ja Hän tarkoitti yhtä paljon terveyssääntöjä kuin siveyslain periaatteita käskiessään heitä:

»Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannahasi ja noustessasi! Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi.»¹³⁾

»Kun poikasi vastaisuudessa kysyy sinulta ja sanoo: 'Mitä merkitsevät ne todistukset, säädökset ja oikeudet, jotka Herra, meidän Jumalamme, on teille antanut?' niin vastaa pojallasi: 'Herra käski meidän pitää kaikki nämä säädökset ja peljätä Herraa, meidän Jumalaamme, että me aina menestyisimme ja Hän pitäisi meitä elossa, niinkuin tähän päivään saakka on tapahtunut.»¹⁴⁾

Jos israelilaiset olisivat noudattaneet saamiaan ohjeita ja käyttäneet hyväkseen heille tarjottuja etuoikeuksia, olisivat he terveydessä ja hyvinvoinnissa olleet esikuvana koko maailmalle. Jos he kansana olisivat eläneet Jumalan suunnitelmien mukaan, olisivat he säästyneet niiltä taudeilta, jotka olivat muiden kansojen vitsauksena. Ruumiin ja hengen voimien puolesta israelilaiset olisivat tällöin vieneet voiton muista kansoista, ja heistä olisi muodostunut maailman mahtavin kansakunta. Jumala sanoi:

»Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen.»¹⁵⁾

»Ja Herra on kuullut sinun tänä päivänä julistavan, että sinä tahdot olla Hänen omaisuuskansansa, niinkuin Hän on sinulle puhunut, ja noudattaa kaikkia Hänen käskyjensä, että Hän asettaisi sinut korkeammaksi kaikkia luomiansa kansoja, ylistykseksi, kunniaksi ja kiitokseksi, ja että olisit

¹³⁾ 5 Moos. 6: 6—9. ¹⁴⁾ 5 Moos. 6: 20, 21, 24. ¹⁵⁾ 5 Moos.

Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, niinkuin Hän on puhunut.¹⁶⁾

»Ja kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut, jos kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä. Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu olet kedolla. Siunattu on sinun kohtusi hedelmä ja maasi hedelmä ja sinun karjasi hedelmä, raavaittesi vasikat ja lampaittesi karitsat. Siunattu on sinun korisi ja sinun taikinakaukalosi. Siunattu olet tullessasi ja siunattu olet lähtiessäsi.¹⁷⁾

»Herra käskää siunauksen seurata sinua jyvääitoissasi ja kaikessa, mihin ryhdyt; Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. Herra korottaa sinut Hänelle pyhitetyksi kansaksi, niinkuin Hän valalla vannoen on sinulle luvannut, jos sinä noudatat Herran, sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat Hänen teitänsä. Ja kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä; ja he pelkäävät sinua. Ja Herra antaa sinulle ylen runsaasti hyvää, tekee sinun kohtusi hedelmän ja maasi hedelmän ylen runsaaksi siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi vannotulla valalla on luvannut antaa sinulle. Herra avaa sinulle rikkaan aarrekammionsa, taivaan, antaakseen sinun maallesi sateen aikansa ja siunatakseen kaikki sinun kättesi työt . . . Ja Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi; sinä aina vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että ne tarkoin pitäisit.»¹⁸⁾

Ylipappi Aaron ja hänen poikansa saivat seuraavan käskyn:

»Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille:

»Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua;
Herra valistakoon kasvonsa sinulle
ja olkoon sinulle armollinen!
Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi
ja antakoon sinulle rauhan.

¹⁶⁾ 5 Moos. 26: 18—19. ¹⁷⁾ 5 Moos. 28: 2—6. ¹⁸⁾ 5 Moos. 28: 8—13.

Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä.»¹⁹⁾

»Niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun voimasikin. Ei kukaan ole niinkuin Jesurunin Jumala, joka kulkee taivasten yli sinun apunasi ja korkeudessaan pilvien päällitse.

Sinun turvasi on **ikiaikojen** Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret . . .
Näin Israel asuu turvassa,
Jaakobin lähde erillensä
viljan ja viinin **maassa**,
jonka taivaskin tiukkuu kastetta.
Autuas olet **sinä**, Israel;
kuka on sinun vertaisesi!
Sinä olet **kansa**, jota Herra auttaa,
Hän, joka on sinun kiipesi ja suojasi,
sinun miekkasi ja **korkeutesi**.»²⁰⁾

Israelilaiset eivät täyttäneet Jumalan tarkoitusta, ja siksi he jäivät osattomiksi niistä siunauksista, jotka he olisivat voineet saada. Mutta Joosef, Daniel, Mooses ja Elisa sekä monet muut ovat meille kauniina esimerkkeinä tuloksista, mihin oikean elämänsuunnitelman noudattaminen johtaa. Samanlainen uskollisuus johtaa nykyäänkin samanlaisiin tuloksiin. Meille on kirjoitettu:

»Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.»²¹⁾

»Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on.»²²⁾
»Vanhurskas viheriöitsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri.
He ovat istutetut Herran huoneeseen, he **viheriöitsevät** meidän Jumalamme kartanoissa.

¹⁹⁾ 4 Moos. 6: 23—27. ²⁰⁾ 5 . 33: 25—29. ²¹⁾ 1 Piet. 2: 9. ²²⁾ Jer. 17: 7.

Vielä vanhuudessaan **he** tekevät **hedelmää**,
ovat mehevät ja **vihannat.**»²³⁾

»Sinun sydämesi säilyttäköön minun käskyni;
sillä pitkää **ikää**, elinvuosia
ja rauhaa ne sinulle kartuttavat . . .
Silloin sinä kuljet tiesi turvallisesti
etkä loukkaa jalkaasi.
Kun menet maata, et pelkää mitään,
ja maata mentyäsi on unesi makea.
Päät peljästymästä äkkikauheuksia
ja turmiota, joka jumalattomat yllättää.
Sillä sinä saat luottaa Herraan,
Hän varjelee sinun jalkasi joutumasta **kiinni.**»²⁴⁾

23) Ps. 92: 13—15. 24) San. 3: 1, 2, 23—26.

Vaatetus

»**K kaikki**, mitä Hän teille *sanoo*, *tehkää.*»

Raamattu opettaa meitä noudattamaan pukeutumisessamme vaatimattomuutta ja yksinkertaisuutta. »Naiset olkoot säädylisessä puvussa.»¹⁾ Tämä kieltää komeilemisen vaatteilla, koreilla väreillä ja liiallisilla koruilla. Mikään sellainen, jonka tarkoituksena on vain huomion ja ihailun herättäminen käyttäjänsä kohtaan, ei kuulu siihen vaatimattomaan ulkoasuun, jota Jumalan Sana teroittaa mieleemme.

Pukumme tulee olla halpoja — ei kaunistettuja »kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla koruilla.»²⁾

Raha merkitsee luottoa Jumalan puolelta. Emme ole saaneet sitä ylpeytemme tai kunnianhimomme tyydyttämiseksi. Jumalan lasten käsissä raha merkitsee ruokaa nälkäisille ja vaatteita alastomille. Se merkitsee suojaa sorretuille, parannuskeinoja sairaille ja varoja evankeliumin julistamiseksi köyhille. Voit tuoda onnea monen sydämeen käyttämällä viisaasti niitä varoja, joita nyt tuhlataan prameiluun ja komeiluun. Katsele Kristuksen elämää. Tutki Hänen luonnettaan ja osallistu Hänen kanssaan Hänen itsensäkieltämisestään.

Kristityssä maailmassa käytetään jalokiviin ja tarpeettoman kalliisiin pukuihin niin paljon rahaa, että sillä voitai-

1) 1 Tim. 2: 9. 2) 1 Tim. 2: 9.

siin ravita kaikki nälkäänäkevät ja vaatettaa kaikki alastomat. Muoti ja komeilu nielevät kaikki ne varat, joilla voitaisiin turvata köyhien ja kärsivien aineellinen hyvinvointi. Ne ryöstävät maailmalta evankeliumin Vapahtajan rakkaudesta. Työ lähetyksentillä jää heikoksi. Suuret ihmisjoukot joutuvat turmioon kristillisen opetuksen puutteessa. Sekä omilla porteillamme että kaukaisissa maissa on pakanoita, jotka ovat opetusta ja pelastusta vailla. Kun Jumala on täyttänyt maan lahjoillaan ja sen varastot elämän mukavuuksilla, kun Hän niin auliisti on antanut meille tietoa pelastustotuudesta, millä me voimme puolustaa itseämme, kun leskien ja orpojen, sairaiden ja kärsivien sekä kristillisestä opetuksesta ja pelastuksesta osattomiksi jääneiden huudot kohoavat taivaaseen? Mitä voivat esittää puolustukseksi ne, jotka tuhlaavat aikansa ja varansa Jumalan kieltämien halujen tyydyttämiseen, kun he Jumalan suurena päivänä joutuvat katsoomaan kasvoista kasvoihin Häntä, joka uhrasi henkensä hädänalaisten puolesta? Eikö Kristus sano sellaisille: »Minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda ; . . . minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.»³⁾

Vaatteittemme tulisi, samalla kun ne ovat yksinkertaisia ja vaatimattomia, olla hyviä laadultaan ja sopivan värisiä sekä käytännöllisiä. Vaatteet olisi valittava silmälläpitäen enemmän kestävyyttä kuin komeutta. Puvun tulisi olla lämmin ja oikealla tavalla suojaava. Sananlaskuissa ylistetään viisaaksi vaimoa, joka »ei pelkää lunta huoneessansa, sillä kaikella hänen perheellensä on kaksinkertaiset vaatteet.»⁴⁾

Vaatteet tulisi pitää puhtaina. Pukimien likaisuus on epäterveellistä ja saastuttaa sekä ruumiin että sielun. »Te olette Jumalan temppeli . . . Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet.»⁵⁾

³⁾ Matt. 5: 42, 43. ⁴⁾ San. 31: 21, vanha suomennos. ⁵⁾ 1 Kor. 3: 16, 17.

Vaatteiden tulisi kaikissa suhteissa täyttää terveydelliset vaatimukset. Jumala tahtoo ennen kaikkea, että pysyisimme terveinä — terveinä sekä ruumiiltamme että sieluiltamme. Ja meidän tulee yhdessä Hänen kanssaan toimia sielumme ja ruumiimme terveyden hyväksi. Ja kummankin terveyttä edistää juuri terveellinen vaatetus.

Puvussa tulee olla luonnolliseen yksinkertaisuuteen soveltuva miellyttävyyttä, kauneutta ja sopivaisuutta. Kristus on varoittanut meitä elämän korskasta, mutta ei sen luonnollisesta viehättävyydestä ja kauneudesta. Hän viittasi kedon kukkiin, kaikessa puhtaudessaan kukkaansa puhkeavaan liljaan ja sanoi: »Ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.»⁶⁾ Luonnosta ottamiensa vertausten avulla Kristus kuvailee sitä kauneutta, jota taivaskin pitää arvossa, ja sitä siveää suloisuutta, puhtautta ja sopivaisuutta, mikä tekee asumme Hänelle otolliseksi.

Jumala kehoittaa meitä verhoamaan sielumme kaikkein kauneimpaan pukuun. Mikään ulkonainen koreilu ei vedä arvossa ja rakastettavuudessa vertoja sille »hiljaiselle ja rauhaisalle hengelle», mikä on Jumalan silmissä »kallis»⁷⁾

Miten kalliita ovatkaan nämä Vapahtajan lupauksen sanat niille, jotka ottavat Hänen periaatteensa ohjeekseen:

»Ja mitä te murehditte vaatteista? . . . Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset? . . . Älkää siis murehtiko sanoen: 'Millä me itsemme vaatetamme?' . . . sillä teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.»⁸⁾

»Vakaamieliselle sinä talletat rauhan, rauhan, sillä hän turvaa sinuun.»⁹⁾

⁶⁾ Matt. 6: 29. ⁷⁾ 1 Piet. 3: 4. ⁸⁾ Matt. 6: 28, 30—33. ⁹⁾ Jes. 26: 3.

Muodin vaatimukset

Millaisena vastakohtana edelliset ohjeet ovatkaan sille kyllästyneisyydelle, levottomuudelle, sairaudelle ja kurjuudelle, mikä on seurauksena muodin vaatimuksista! Miten paljon muodin sanelemat säännöt rikkovatkaan niitä pukeutumiskuoseja vastaan, jotka meille on Raamatussa annettu! Ajatelkaamme esim. niitä eri tyylejä, jotka ovat olleet vallalla muutaman viime vuosisadan tai vaikkapa vain vuosikymmenen aikana. Miten monet niistä julistettaisiinkaan nyt, kun ne eivät enää ole muodissa, säädettömiksi, ja miten monet katsottaisiin sopimattomiksi hienostuneen, jumalaapelkäävän ja kunniallisen naisen käyttöön.

Jumalan Sana ei anna hyväksymistään sellaisille muutoksille vaatetuksessa, jotka tehdään pelkästään muodin vuoksi. Eri tyylien vaihtaminen ja taidokkaiden, kallisarvoisten koristeiden laatiminen vie varakkailta ajan ja varat ja kuluttaa heidän hengen- ja sielunvoimansa. Tällaiset muodit muodostuvat myös raskaaksi taakaksi keskiluokalle ja köyhille. Monien sellaisten henkilöiden, jotka hädin tuskin saavat hankituksi elatuksensa ja jotka voisivat itse hyvin valmistaa vaatteensa yksinkertaiseen kuosiin, on pakko turvautua ompelijaan ollakseen muodinmukaisia. Moni köyhä tyttö on hienon puvun tähden luopunut lämpimistä alusvaatteistaan ja saanut maksaa sen hengellään. Toiset taas, jotka ovat tavoitelleet rikkauden komeutta ja hienoutta, ovat luisuneet epärehellisyyden polulle ja häpeään. Monesta kodista on ilo ja onni kadonnut, moni mies on joutunut tekemään kavalluksen tai vararikon voidakseen tyydyttää yksinomaan vaimonsa tai lastensa ylettömiä vaatimuksia.

Monien naisten, joiden täytyy itse valmistaa itselleen ja lapsilleen muodin vaatimat vaatteet, on pakko raataa lakkaamatta. Monet äidit ahertavat hermot äärimmilleen jännitettyinä ja vapisevin käsin myöhäiseen yöhön asti lisätäkseen lastensa pukimisiin jonkin koristuksen, mikä ei edistä vähäkään terveyttä, iloa eikä kauneutta. Muodin tähden he

uhraavat terveytensä ja sen rauhallisen, tyynen mielen, joka on niin tärkeä tekijä lasten ohjauksessa. Mielen ja sydämen kehittäminen jää syrjään. Sielu kutistuu.

Äidillä ei ole aikaa perehtyä ruumiillisen kehityksen perusvaikuttimiin tietääksensä miten huolehtia lastensa terveydestä. Häneltä ei liikene aikaa heidän henkisille ja hengellisille tarpeilleen, ei aikaa ottaakseen osaa heidän pieniin vastoinkäymisiinsä ja koetuksiinsa taikka osallistuakseen heidän harrastuksiinsa ja pyrkimyksiinsä.

Melkein heti tähän maailmaan saavuttuaan lapset joutuvat muodin vaikutusten alaisiksi. He saavat kuulla enemmän vaatteista kuin Vapahtajastaan. He näkevät äitinsä tutkivan ahkerammin muotilehtiä kuin Raamattua. Vaatteiden ko-reutta pidetään paljon tärkeämpänä kuin luonteen kehittämistä. Vanhemmilta ja lapsilta riistetään se, mikä on parhainta, ihaninta ja totisinta elämässä. Muoti viekoittelee heidät laiminlyömään valmistautumisensa tulevaan elämään.

Sopimattoman vaatetuksen vaikutukset ruumiiseen

Kaiken hyvän vihollinen oli se, joka yllytti keksimään nuo aina muuttuvat muodit. Hän ei halua mitään niin suu-
resti, kuin hän haluaa tuottaa Jumalalle surua ja häpeää toimimalla ihmisten onnettomuudeksi ja turmioksi. Muodin oikut ovat tehokkaimpia välikappaleita, joita käyttäen hän suorittaa tätä työtä, mikä heikentää ruumiin- ja hengen-
voimia sekä kiihdyttää sielunelämää.

Naiset ovat alttiita vakaville sairauksille, ja heidän pu-
keutumistapansa lisäävät suuresti heidän kärsimyksiään. Sen sijaan että he suojelisivat terveyttään varmasti tulossa olevien koettelevien tapahtumien varalta, he liiankin usein uhraavat terveytensä, jopa henkensäkin vääriä tottumuksiaan noudattaen ja jättävät lapsilleen surulliseksi perinnöksi rau-
nioituneen ruumiinrakenteen, turmeltuneet tavat ja väärät elämäkäsitteet.

Eräs muodin onnettomia ja turmiollisia keksintöjä on pitkä, maatalaahaava hame. Tällaisesta laahushameesta on enem-
mänkin kuin totta sanoa, että se on epäsiisti, epämukava, epä-
käytännöllinen ja epäterveellinen. Se on kohtuuttoman kallis,
sentähden että se vaatii tarpeettoman paljon kangasta ja
sentähden että se helposti kuluu pituutensa tähden.

Toinen vakava paha on käyttää hameita niin, että niiden paino lepää kokonaan lanteiden varassa. Niiden raskas paino puristaa sisäelimiä ja painaa niitä alaspäin aiheuttaen vaivoja mahassa ja väsymystä ja painaen hameiden käyttäjän kumaraan, mikä edelleen ahdistaa keuhkoja vaikeuttaen hengitystä.

Viime vuosina on niin perusteellisesti keskusteltu niistä vaaroista, joita vyötärön puristaminen aiheuttaa, että tuskin on montakaan sellaista henkilöä, joka olisi niistä tietämätön. Muodin valta on kuitenkin niin suuri, että tämä paha yhä jatkuu. Tätä pahaa tapaa noudattamalla naiset ja tytöt aiheuttavat itselleen arvaamattomia vahinkoja. Terveydelle on välttämätöntä, että rintakehällä on tilaa laajeta täyteen laajuutensa, jotta keuhkot voisivat suorittaa sisäänhengityksensä täydellisesti. Jos keuhkot joutuvat puristukseen, niihin mah-
tuva happimäärä vähenee. Veri ei saa oikeata elinvoimaa, ja ne myrkylliset kuona-aineet, joiden tulisi poistua keuhkojen kautta, jäävät niihin. Tämän lisäksi vielä verenkierto estyy, ja sisäelimet puristuvat kokoon ja siirtyvät oikeilta paikoiltaan, niin etteivät ne voi kunnollisesti suorittaa tehtävänsä.

Tiukat kureliivit eivät paranna vartaloa. Eräs ruumiillisen kauneuden perusedellytys on sopusuhtaisuus, eri ruumiinosien sopusuhtaiset mittasuhteet. Eikä ruumiin kehityneisyyden oikeata esikuvaa tavata niistä vartaloista, joita ranskalaiset muotimestarit ovat asettaneet näytteille, vaan ihmisen vartalosta sellaisena, kuin se Jumalan lakien mukaisesti on luonnossa kehittynyt. Jumala on kauneuden Luoja, ja vain sikäli kuin me mukaudumme Hänen ihanteeseensa, me voimme saavuttaa todellisen kauneuden.

Eräs toinen paha, jota tottumus hellii, on se, että pukimet jaetaan epätasaisesti eri ruumiinosien kesken, niin että eräät ruumiinosat saavat enemmän vaatetta kuin tarvitsevat toisten tullessa verhotuiksi riittämättömästi. Erikaisesti raajat, jotka ovat kaukana elintärkeistä elimistä, olisi suojattava kylmältä riittävän vaatetuksen avulla. On mahdollonta pysyä terveenä, jos raajat ovat jatkuvasti kylminä, sillä jos niissä on verta liian vähän, niin muissa ruumiinosissa on sitä liian paljon. Hyvä terveys edellyttää hyvää verenkiertoa. Utta tämä ei ole mahdollinen, kun se ruumiinosa, jossa tärkeimmät elimet sijaitsevat, on vaateitettu kolme tai neljä kertaa paremmin kuin jalat ja muut ulkonevat jäsenet.

Monet naiset ovat hermostuneita ja uupuneita, koska he kieltävät itseltään sen raittiin ilman, joka puhdistaisi veren, ja sen vapaan liikunnan, joka panisi elämää, uutta voimaa ja terveyttä antavan veren kiertämään suonissa. Monista naisista on tullut kokonaan työhön kykenemättömiä vaikka he olisivat voineet nauttia terveydestä, ja monet ovat kuolleet keuhko- tai muihin tauteihin, vaikka he olisivat voineet elää noudattaen terveyslakeja, jos olisivat pukeutuneet terveysperiaatteiden mukaan ja liikkuneet paljon raittiissa ulkoilmassa.

Voidaksemme hankkia itsellemme mahdollisimman terveellisen vaatetuksen meidän on tarkoin otettava selvää ruumiin eri osien tarpeista. On otettava huomioon ilmaston laatu, ympäristö, terveydelliset olosuhteet, ikä, toimi jne. Kaikki vaatekappaleet on sovitettava niin, etteivät ne ehkäise verenkiertoa tai vapaata, syvää ja luonnollista hengitystä. Vaatteiden tulee olla niin väljiä, että kun käsiä nostetaan, vaatteet myötäilevät sen mukaisesti.

Heikon terveyden omaavat naiset voivat tehdä paljon omaksi hyväkseen pukeutumalla ja harrastamalla liikuntaa järkipäisesti. Sopivasti pukeutuneina ulkoilua varten he liikkukoot raittiissa ilmassa, aluksi varovaisesti, mutta lisä-

ten liikunnan määrää sen mukaan kuin sitä kestävätkin. Täten menettelemällä monet voivat saada takaisin menettämänsä terveyden ja voivat suorittaa oman osuutensa yhteiskunnassa.

Muodista riippumatta

Sen sijaan että pyrkisivät noudattamaan muodin vaatimuksia, olkoot naiset kyllin rohkeita pukeutumaan yksinkertaisesti ja terveyden vaatimusten mukaisesti. Sen sijaan että vajoaisi yksinomaan taloudessa raatamaan, ottakoon vaimo ja äiti itselleen aikaa myös lueskellakseen ja pitääkseen itsensä aikansa tasalla voidakseen täyttää paikkansa miehensä toverina ja kyetäkseen seuraamaan lastensa henkistä kehitystä. Käyttäköön hän taidolla kaikkia saamiaan tilaisuuksia herättää rakkaissaan kaipausta korkeampaan elämään. Varatkoon hän aikaa rakkaan Vapahtajan tulla hänen jokapäiväiseksi toverikseen ja läheiseksi ystäväkseen. Varatkoon hän aikaa tutkia Jumalan Sanaa ja käydä lasten kanssa vapaassa luonnossa oppimassa tuntemaan Jumalaa Hänen kättensä töiden kauneudesta.

Hän olkoon iloinen ja hyväntuulinen. Sen sijaan että käyttäisit kaikki hetkesi loputtomaan ompelutyöhön, järjestä ilta miellyttäväksi seurusteluhetkeksi, mihin perhe voisi kokoontua päivätyön päätyttyä. Moni mies valitsisi silloin seurustelun kotinsa piirissä kerhoillan ja kapakan edellä. Moni tyttö säästyisi kevytmielisestä ja viettelevästä seurasta. Koti vaikuttaisi silloin vanhempiin ja lapsiin sillä tavalla kuin Jumalan tarkoitus on ollut: elinaikaiseksi siunaukseksi.

Ruokavalio

Ihmisen tulee syödä väkevyydekseen, ei päihtymykseksi.

Ruumiimme rakentuu siitä ruoasta, jota nautimme. Ruumiin kudokset kuluvat jatkuvasti; jokaisen elimen jokainen liike aikaansaa kulutuksen, ja tämä kulutus korvataan ravinnolla. Jokainen ruumiinelin vaatii osansa ravinnosta. Aivoille "täytyy hankkia oma osansa, luut, lihakset ja hermot vaativat oman osansa. Ihmeellinen ruumiin toiminta siirtää ravinnon vereen ja tämän veren välityksellä rakentaa eri ruumiinosia. Tämä toiminta jatkuu lakkaamatta hankkien jokaiselle hermolle, lihakselle ja kudokselle elämää ja voimaa.

Ruoan valinta

Tulisi valita sellaisia ruokalajeja, joista parhaiten saa niitä aineita, joita ruumiin rakentamiseen tarvitaan. Tässä valinnassa ei ruokahalu suinkaan ole luotettava neuvonantaja. Väärät ruokailutottumukset ovat turmelleet ruokahalun. Usein se vaatii ruokaa, joka vahingoittaa terveyttä ja aiheuttaa sairautta, sen sijaan että antaisi voimaa. Emme voi myöskään turvallisesti antautua seuratapojen johdettaviksi. Sairaudet ja kärsimykset, joita yleisesti esiintyy kaikkialla, johtuvat suurimmaksi osaksi yleisistä ruoanvalinnassa tehdyistä virheistä.

Saadaksemme tietää, mikä on parasta ruokaa, on meidän tutkittava Jumalan ihmiselle antamaa alkuperäistä ravintosuunnitelmaa. Hän, joka loi ihmisen ja tuntee hänen tarpeensa, määräsi Aadamille hänen ruokansa. »Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.»¹⁾ Kun ihminen oli jättänyt Eedenin hankkiakseen elatuksensa viljelemällä maata, joka oli synnin kirouksen alainen, sai hän myös luvan syödä kedon ruohoja.»²⁾

Vilja, hedelmät, pähkinät ja vihannekset muodostavat sen ruoan, jonka Luojamme on meille valinnut. Nämä ravintoaineet ovat mahdollisimman yksinkertaisella ja luonnollisella tavalla valmistettuina mitä terveellisimpiä ja ravitsevimpiä. Ne antavat voimaa, kestävyyttä ja hengenlahjoja, joita monimutkaisempi ja kiihottavampi ravinto ei anna.

Mutta kaikki itsessään terveellisetkään ravintoaineet eivät aina kaikissa olosuhteissa ole sellaisinaan sopivia ravinnoksemme. Ruoka-aineet on huolellisesti valittava. Ruokatalous tulisi sovittaa sen vuodenajan ja ilmaston mukaan, jossa elämme, sekä työn mukaan, jota suoritamme. Jotkin ruoat, jotka soveltuvat jonakin vuoden aikana tai jossakin ilmastossa käytettäväksi, eivät sovellu muuna aikana ja muussa ilmastossa. Niin myös eri ruoat sopivat eri työtä tekeville. Usein ruoka, joka on terveellistä raskasta ruumiillista työtä tekeväälle, saattaa olla sopimatonta istumatyössä oleville tai rasittavaa henkistä työtä suorittaville henkilöille. Jumala on antanut meille runsaan valikoiman terveellisiä ravintoaineita, ja jokaisen tulisi valita niistä ne, mitkä kokemus ja terve arvostelu osoittaa parhaiten soveltuviksi tyydyttämään hänen omat tarpeensa.

Luonnossa on runsaat varastot hedelmiä, pähkinöitä ja viljaa, ja vuosi vuodelta tulevat eri maiden tuotteet kuljetusmahdollisuuksien lisääntyessä entistä tasapuolisemmin ja-

1) 1 Moos. 1: 29. 2) 1 Moos. 3: 18.

tuiksi kaikkien kesken. Tästä on seurauksena, että monet ravintoaineet, joita muutamia vuosia sitten vielä pidettiin kalliina herkuina, ovat nyt kaikkien saatavissa ja kuuluvat jokapäiväiseen ravintoon. Näin on varsinkin kuivattujen ja säilöttyjen hedelmien laita.

Pähkinät ja pähkinöistä valmistetut ruoat ovat tulemassa laajalti käytäntöön korvaamaan eri liharuokia. Pähkinävalmisteisiin voidaan yhdistellä viljalajeja, hedelmiä ja eräitä juurikasveja, jolloin saadaan terveellisiä ja ravitsevia ruokalajeja. On kuitenkin varottava, ettei pähkinöitä nautita liiaksi. Erikoisesti ne, joille pähkinäruoat tuottavat pahoinvointia, voivat päästä tästä vaivasta noudattamalla varovaisuutta. On myös muistettava, että kaikki pähkinät eivät ole yhtä terveellisiä. Mantelit ovat parempia kuin maapähkinät, mutta maapähkinät rajoitetussa määrässä yhdessä viljan kanssa käytettyinä ovat ravitsevia ja helpostisulavia.

Sopivasti valmistettuina voivat myös öljymarjat pähkinöiden kera korvata voin ja liharuoat. Oliiviöljy on verrattomasti parempaa kuin eläimistä saatu öljy eli rasva. Sitä voidaan käyttää myös ulostusaineena. Erikoisen terveellistä se on keuhkotautisille, ja se on terveellistä tulehtuneelle ja ärtyneelle vatsalle.

Ylellisiin ja kiihottaviin ruokiin tottuneilla on luonnon maku, eikä yksinkertainen ja vaatimaton ruoka maistu heille heti. Kestää aikansa ennenkuin heidän makunsa tulee luonnolliseksi ja heidän vatsansa toipuu karsimastaan väkivallasta. Mutta ne, jotka yhä edelleen käyttävät terveellistä ruokaa, havaitsevat sen pian maukkaaksi. He osaavat antaa arvoa sen herkulliselle ja ihanalle maulle ja aromille, ja he syövät sitä suuremmalla nautinnolla, kuin mitä he voisivat saada epäterveellisistä herkuista. Ja vatsa, joka on kunnossa, eikä enää tulehtunut ja yllirasittunut, kykenee taas suorittamaan tehtävänsä.

Vaihtelu ruoassa

Terveyden ylläpitämiseen tarvitaan riittävä määrä hyvää, ravitsevaa ruokaa.

Jos suunnittelemme viisaasti, niin terveydelle kaikkein edullisimpien kasviksien saanti voidaan turvata melkein kaikissa maissa. Erilaisia riisi-, vehnä-, maissi- ja kauratuotteita lähetetään kaikkialla maasta toiseen, samoin papuja, herneitä ja virvilöitä. Käyttämällä kaikkia näitä ravintoaineita yhdessä kotimaisten ja ulkomaisten hedelmien kera sekä erilaisia vihanneksia, jotka kasvavat kaikilla seuduilla, päästään ruokajärjestykseen, joka on täydellinen ilman liharuokiakin.

Kaikkialla, missä hedelmiä voidaan runsaasti viljellä, olisi niitä säilöittävä ja kuivattava runsaasti talven varalle. Marjoja kuten viinimarjoja, karviaismarjoja, mansikoita, ja vadelmia voidaan menestyksellisesti viljellä monilla sellaisilla seuduilla, joilla niitä nykyisin käytetään ja viljellään hyvin vähän tai ei ollenkaan.

Säilöittäessä hedelmiä omaa käyttöä varten olisi mikäli mahdollista käytettävä lasitölkkejä peltirasioiden asemasta. Erittäin tärkeitä on, että säilöittävät hedelmät ovat aivan pilaantumattomia. Käytä sokeria vähän, ja hedelmiä on keitettävä vain sen verran, kuin on tarpeen niiden säilymiseksi. Siten valmistettuina ne muodostavat tuoreiden hedelmien erinomaisen korvikkeen.

Kaikkialla siellä, missä kuivattuja hedelmiä, kuten rusinoita, luumuja, omenia, päärynöitä, persikoita ja aprikosseja on saatavissa kohtuullisella hinnalla, saadaan todeta, että niitä voidaan käyttää ruoan pääaineosana paljon runsammin kuin on totuttu, kaikille työntekijöille terveydeksi ja voimaksi.

Yhdellä aterialla ei saisi olla kovin monia eri ruokia, sillä se johtaa helposti ylensyömiseen ja aiheuttaa ruoansulatushäiriön.

Ei ole hyvä syödä samalla aterialla sekä hedelmiä että vihanneksia. Jos ruoansulatus on heikko, voi näiden saman-

aikainen käyttö aiheuttaa vaivoja vatsassa sekä kykenemättömyyttä henkiseen ponnisteluun. On parempi syödä hedelmiä toisella aterialla ja vihanneksia toisella aterialla.

Aterioiden tulisi olla vaihtelevia. Samoja ja samalla tavalla valmistettuja ruokalajeja ei pitäisi olla pöydässä aterialla aterian jälkeen ja päivästä toiseen. Ateria syödään suuremmalla nautinnolla, ja elimistö tulee paremmin ravituksi, kun ruoka on vaihtelevaa.

Ruoan valmistus

On väärin syödä pelkästään ruokahalun tyydyttämiseksi, mutta ruoan laatuun ja sen valmistamistapaan ei saa suhtautua välinpitämättömästi. Jos ruoka ei maistu, ei ruumiikaan tule siitä niin hyvin ravituksi. Ruoka on huolellisesti valittava ja valmistettava järkeä ja taitoa käyttäen.

Leivän valmistukseen eivät hienoimmat, valkaistut vehnäjauhot ole parhaita. Niiden käyttö ei ole terveellistä eikä taloudellista. Hienoista jauhoista leivotusta leivästä puuttuu sellaisia ravintoaineita, joita on kokovehnejauhoissa. Hieno leipä aiheuttaa usein ummetusta ja muita epäterveellisiä tiloja.

Soodan tai leivinjauheen käyttäminen leipomisessa on sekä vahingollista että tarpeetonta. Sooda aiheuttaa tulehdusta vatsassa ja myrkyttää usein koko elimistönkin. Monet perheenemännät luulevat, etteivät he voi valmistaa hyvää leipää ilman soodaa, mutta siinä he erehtyvät. Jos he vain vaivautuisivat oppimaan parempia menetelmiä, heidän leivästään tulisi paljon terveellisempää ja luontaiselle maulle maukkaampaa.

Hiivaleipää leivottaessa ei pitäisi käyttää maitoa veden sijasta. Maidon käyttö aiheuttaa lisämenoja, eikä maitoon leivottu leipä ole läheskään niin terveellistä kuin veteen leivottu. Se ei pysy leipomisen jälkeen yhtä kauan tuoreena kuin veteen leivottu leipä ja rupeaa helposti käymään vatsassa.

Leivän tulisi olla helposti sulavaa ja hyvänmakuista. Se ei saa olla vähääkään hapanta. Leipien on oltava kooltaan

pieniä ja niiden tulee olla niin läpeensä kypsiä, että hiiva-aineet ovat mahdollisimman tarkoin hävinneet. Kaikenlainen kohotettu leipä on lämpimänä ja tuoreena vaikeasti-sulavaa, eikä sitä saisi milloinkaan tuoda ruokapöytään. Tämä sääntö ei pidä paikkaansa happamattomaan leipään nähden. Tuoreet vehnäsämpylät, joihin ei ole käytetty hiivaa eikä hapatusta, jotka on paistettu hyvin kuumassa uunissa, ovat sekä terveellisiä että maukkaita.

Puuroon tai velliin käytettäviä suurimoita on keitetävä riittävästi. Mutta kostea ja juokseva ruoka ei ole niin terveellistä kuin kuiva, joka vaatii perusteellista pureksimista. Korput eli kahdesti paistettu leipä ovat helpoimmin sulavaa ja maukkainta ruokaa. Tavallinen hiivaleipä eli kohotettu leipä leikataan viipaleiksi ja kuivataan lämpimässä uunissa, kunnes kosteus niistä kokonaan häviää. Sitten niiden annettakoon ruskettua kauttaaltaan. Täten valmistettuna leipää voidaan säilyttää kuivassa paikassa paljon kauemmin kuin tavallista leipää, ja jos se ennen käyttöä lämmitetään, vaikuttaa se yhtä tuoreelta kuin äsken leivottu.

Ruokaan käytetään tavallisesti liian paljon sokeria. Kakut, makeat vanukkaat, tortut, hyytelöt ja hillot ovat usein syynä huonoon ruoansulatukseen. Erittäin vahingollisia ovat sellaiset vanukkaat ja kuphutukset, joiden pääaineiksina ovat maito, munat ja sokeri. Olisi vältettävä maidon ja sokerin samanaikaista käyttöä.

Vain pastöroimalla maito voidaan välttää tarttuvien tautien leviäminen sen välityksellä. Voi ei ole kylmälle leivälle siveltyinä niin vahingollista kuin paistamisen yhteydessä käytettyinä; mutta sen käyttö on hyvä rajoittaa mahdollisimman vähän.

Niukka, huonosti valmistettu ruoka turmelee veren heikentämällä vertamuodostavia elimiä. Se saattaa elimistön epäkuntoon ja aiheuttaa sairautta ja sen seurauksena hermostuneisuutta sekä huonotuulisuutta. Huonon keittotaidon uhrin voidaan laskea tuhansissa ja kymmenissätuhansissa.

Monille haudoille voitaisiin kirjoittaa: »Kuollut huonon keittotaidon tähden» tai »Kuollut pahoinpidellyn vatsan tähden».

Kaikkien ruoanlaittajien pyhä velvollisuus on opetella valmistamaan terveellistä ruokaa. Kehno keittotaito on vienyt monet sielut turmioon. Hyvän ruoan valmistamisessa tarvitaan järkeä ja huolellisuutta, mutta hyvässä leivässä onkin enemmän uskontoa kuin monet luulevatkaan. Todella kykeneviä keittäjiä onkin vähän. Nuoret naiset pitävät ruoanlaittoa ja muita taloustoimia palvelijoiden työnä. Siitä syystä monet tytöt naimisiin mennessään ja joutuessaan huolehtimaan perheestään ovat hyvin vähän selvillä vaimon ja äidin velvollisuuksista.

Keittotaito ei ole mitään keskinkertaista tiedettä, vaan se on käytännöllisen elämän välttämättömintä tietoa. Se on tiedettä, johon kaikkien naisten tulisi perehtyä, ja sitä olisi opetettava sillä tavalla, että siitä olisi hyötyä köyhillekin kansankerroksille. Ruoan valmistaminen maukkaaksi ja samalla yksinkertaiseksi ja ravitsevaksi vaatii taitoa, mutta tämä taito voidaan oppia. Ruoanlaittajien tulisi osata valmistaa yksinkertaista ruokaa yksinkertaisella ja terveellisellä tavalla, niin että juuri yksinkertaisuus tekee sen maukkaammaksi ja terveellisemmäksi.

Jokaisen naisen, joka on perheessä johtoasemassa eikä vielä omaa hyvää ja oikeata keittotaitoa, olisi päättäväisesti ryhdyttävä opettelemaan tätä hänen perheensä hyvinvoinnille niin tärkeätä taitoa. Monilla paikkakunnilla on keittokouluja, joissa tarjoutuu mahdollisuus tämän taidon oppimiseen. Kuinka ei voi käyttää hyväkseen tällaista tilaisuutta, kysyköön neuvoa joltakulta etevältä keittäjältä ja ponnistelkoon ahkerasti, kunnes on tullut keittotaidon mestariksi.

Säännölliset ateriat

On erittäin tärkeätä, että aterioimme säännöllisesti. Jokaisesta ateriaa varten tulee olla oma erikoinen aikansa. Tuona aikana jokainen syököön minkä elimistö tarvitsee, ja äl-

köön sen jälkeen syökö ennen kuin seuraavalla aterialla. Monet syövät silloin, kun elimistö ei tarvitse ruokaa, epä-säännöllisin väliajoin, koska heillä ei ole tarpeeksi tahdonvoimaa vastustaakseen ruokahaluaan. Matkoilla ollessaan on muutamilla tapana jatkuvasti pureskella, jos vain jotakin syötävää on saatavissa. Tämä on erittäin vahingollista. Jos matkustavat söisivät säännöllisesti ja yksinkertaista ja ravitsevaa ruokaa, eivät he tuntisi niin suurta väsymystä eivätkä sairastelisi niin paljon.

Toinen turmiollinen tapa on syödä juuri ennen nukkumaan menoa. Säännölliset ateriat on ehkä jo nautittu, mutta kun jollakin tavalla heikottaa, syödään vielä lisää. Ruokahalun tyydyttäminen tekee tästä väärästä menettelystä tavan, usein niin piintyneen, että pidetään mahdottomana mennä ilman ruokaa nukkumaan. Seurauksena myöhäisistä illallisista ruoansulatus toiminta jatkuu nukuttaessa. Mutta vaikka vatsa työskenteleekin jatkuvasti, sen työ ei tule kunnollisesti suoritetuksi. Pahat unet häiritsevät usein nukkumista, ja aamulla ihminen herää väsyneenä, eikä hänellä ole aamiaisella paljoakaan ruokahalua. Kun paneudumme levolle, tulisi vatsankin kaikki työ olla suoritettu, jotta sekin voisi ruumiin muiden elimien tavoin nauttia levosta. Istumatyötä tekeville henkilöille ovat myöhäiset illalliset erikoisen vahingollisia. Niistä aiheutuvat häiriöt ovat usein alkuna tautiin, joka päättyy kuolemaan.

Useissa tapauksissa heikkouden tunne, joka herättää ruokahalun, johtuu siitä, että ruoansulatus elimiä on päivän kuluessa rasitettu liiaksi. Selviytyttyään ateriasta ruoansulatus elimet tarvitsevat lepoa. Aterioiden välillä pitäisi olla ainakin viisi tai kuusi tuntia. Useimmat henkilöt, jotka tekevät kokeiluja, havaitsevat, että kaksi ateriaa päivässä on parempi kuin kolme.

Aterioitaessa ilmeneviä epäkohtia

Ruokaa ei pitäisi syödä kovin kuumana eikä kovin kylmänä. Jos ruoka on kylmää, on vatsan kulutettava voimiaan sen lämmittämiseen, ennenkuin varsinainen ruoansulatus toiminta voi alkaa. Samasta syystä ovat kylmät juomat vahingollisia. Kuumien juomien runsas käyttö taas uuvuttaa. Mitä enemmän aterioitaessa nautitaan nestemäisiä aineita, sitä vaikeampaa on ravinnon sulaminen, sillä nesteen tulee haihtua vatsasta, ennen kuin ruoansulatus voi alkaa. Älä nauti paljon suolaa, vältä etikkasäilykkeitä ja maustettuja ruokia, syö runsaasti hedelmiä, ja se kiihotus, joka aiheuttaa voimakkaan janon aterioiden aikana, suurimmaksi osaksi katoaa.

Ruoka on nautittava hitaasti ja pureskeltava perusteellisesti. Tämä on välttämätöntä, jotta sylki sekoittuisi hyvin ruokaan ja ruoansulatus nesteet alkaisivat toimia.

Toinen vakava paha tapa on syödä sopimattomina aikoina, esim. rajun, ylenmääräisen liikunnan jälkeen, jolloin ihminen on vielä kuumissaan ja uuvuksissa. Heti aterian jälkeen kysytään hermovoimilta paljon, ja kun hengen- tai ruumiinvoimat ovat kovalla koetteella juuri ennen tai jälkeen aterian, ruoansulatus vaikeutuu. Kiihtyneenä, hätäntyneenä ja kovassa kiireessä ihmisen on paras olla syömättä, kunnes hän on rauhoittunut tai saanut apua.

Vatsa on läheisessä yhteydessä aivoihin. Kun vatsa on kipeä, lähettävät aivot hermovoimia heikentyneiden ruoansulatus elimien avuksi. Mutta jos nämä tarpeet toistuvat liian taajaan, syntyy aivoissa verentungos. Kun aivoja pidetään jatkuvasti koetteella eikä ruumis saa tarpeeksi liikuntaa, on yksinkertaistakin ruokaa nautittava hyvin säästeliäästi. Aterioiden ajaksi heitä kaikki huolet ja levottomat ajatukset syrjään. Älä pidä kiirettä, vaan syö hitaasti ja iloisin mielin, sydän täynnä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan Hänen siunauksistaan.

Ylensyöminen

Monet henkilöt, jotka ovat hylänneet liharuoat ja muut inhottavat ja vahingolliset ravintoaineet, luulevat voivansa vapaasti tyydyttää ruokahaluaan, koska heidän ruokansa on yksinkertaista ja terveellistä, ja niin he usein syövät kohtuuttomasti, toisinaan aivan ahmien. Ruoansulatuselimiä ei saisi rasittaa sellaisella ravintomäärällä eikä senlaatuisella ravinnolla, että se panee koko elimistön koetukselle sulaakseen.

Yleisen tavan mukaan ruoka tuodaan pöytään ruokalajeittain. Tietämättä seuraavista ruokalajeista joku saattaa syödä kylläksensä ruokaa, joka ei ehkä olekaan sopivinta hänelle. Kun viimeinen ruokalaji tuodaan pöytään, hän usein uskaltaa ylittää kohtuuden rajat ja ottaa houkuttelevaa jälkiruokaa, joka kuitenkin osoittautuu hänelle kaikkea muuta kuin sopivaksi. Jos kaikki samaan ateriaan aiottu ruoat tuotaisiin yhtäaikaan pöytään, olisi jokaisella tilaisuus valita sopivin ruoka.

Joskus liian ylensyömisestä seuraukset tuntuvat heti. Toisissa tapauksissa taas ei tunnu lainkaan kipua, mutta ruoansulatuselimet menettävät elinvoimansa, ruumiin terveydeltä syövytetään perustukset pois.

Liian runsas ruoka rasittaa elimistöä ja aiheuttaa tauti- ja kuumetiloja. Se kokoaa vatsaan liian paljon verta saaden ulkonevat ruumiinjäsenet ja raajat kylmettymään nopeasti. Se on raskaana rasituksena ruoansulatuselimille, ja kun nämä elimet ovat saaneet suoritetuksi tehtävänsä, jää jonkinlainen raukeuden ja voimattomuuden tunne. Muutamat ihmiset, jotka ylensyövät jatkuvasti, kutsuvat tätä yleistä tunnetta näläksi, mutta sen aiheuttaa ruoansulatuselinten uupumustila. Joskus aivot turtuvat, ja seurauksena on henkinen ja ruumiillinen haluttomuus.

Nämä epämiellyttävät oireet ilmenevät siksi, että luonto on suorittanut tehtävänsä elinvoimiensa tarpeettoman suurin kulutuksin ja on täysin uupunut. Vatsa sanoo: »Anna minun levätä!» Mutta monet tulkitsevat tämän heikkouden tunteen lisäruoan tarpeeksi, ja sen sijaan että he antai-

sivat vatsan levätä, he antavat sille uuden ruoka-annoksen. Sen vuoksi ruoansulatuselimet ovat usein lopen uupuneet, vaikka niiden pitäisi kyetä vielä tekemään hyvää työtä.

Lepopäivän ruoka

Lepopäivänä ei ruokaa pitäisi hankkia runsaammin eikä vaihtelevampaa kuin muinakaan päivinä. Päinvastoin ravinnon olisi oltava yksinkertaisempaa, ja sitä olisi nautittava vähemmän, jotta mieli olisi kirkas ja voimallinen käsittämään hengellisiä asioita. Täpötäysi vatsa merkitsee turtuneita aivoja. Kuunnellaan kyllä kallisarvoisia sanoja, mutta niitä ei voidakaan käsittää, koska sopimaton ruoka on sumentanut mielen. Ylensyömisellään lepopäivänä monet saattavat itänsä kykenemättömämmiksi kuin luulevatkaan hyötymään tämän pyhän päivän suomista pyhistä tilaisuuksista.

Ruoanlaittoa on lepopäivänä vältettävä, mutta ei silti ole välttämätöntä syödä kylmää ruokaa. Kylmänä aikana tulisi edellisenä päivänä valmistettu ruoka lämmittää. Olkoot ateriat yksinkertaisinakin maukkaita ja miellyttäviä. Erikoisesti perheissä, joissa on lapsia, on pyhäpäivinä hyvä tarjota jotakin, mitä pidetään juhlaruokana, jotakin, mitä perheellä ei ole pöydässä joka päivä.

Ruokajärjestyksen parantaminen

Kaikkialla, missä on noudatettu väärää ruokajärjestystä, se on viipymättä korjattava. Kun väkivallasta vatsaa kohtaan on ollut seurauksena huono ruoansulatus, on ryhdyttävä huolellisiin toimenpiteisiin jäljelläolevien elinvoimien säilyttämiseksi poistamalla kaikki liiallinen rasitus. Vatsa ei ehkä koskaan parane enää täysin pitkällisen väärinkäytön jälkeen, mutta sopiva ruokajärjestys pelastaa sen enemmältä heikontumiselta. Ja monet tervehtyvät kokonaan tai vähemmän täydellisesti. Ei ole helppo laatia ohjeita, jotka ovat päteviä jokaisessa tapauksessa, mutta oikeita ruokatapoja noudattamalla voidaan saada suuria parannuksia aikaan, eikä

keittäjän tarvitse alituisesti ponnistella herättääkseen ruokahalua.

Kohtuullisuus ruokajärjestyksissä palkitaan henkisellä ja siveellisellä tarmolla. Se on avuksi himojenkin hillitsemisessä. Ylensyöminen on erittäinkin vahingoksi sellaisille henkilöille, jotka ovat luonteeltaan hitaita. Näiden tulisi syödä kohtuullisesti ja harjoittaa runsaasti liikuntaa. On sellaisia erinomaisilla luontaisilla kyvyillä varustettuja miehiä ja naisia, jotka eivät suorita puoliakaan siitä, mihin kykenisivät, jos he harjoittaisivat itsehillintää pitämällä ruokahalunsa kurissa.

Monet kirjailijat ja puhujat erehtyvät tässä kohden. Runsaan aterian jälkeen he ryhtyvät istumatyöhön, lukemaan, tutkimaan tai kirjoittamaan, jättämättä ruumiinliikunnolle yhtään aikaa. Tästä seurauksena ajatusten ja sanojen vapaa juoksu tyrehtyy. He eivät kykene kirjoittamaan eivätkä puhumaan sellaisella voimalla ja ponnella, että se saavuttaisi sydämen; heidän ponnistuksensa ovat säyseitä ja hedelmättömiä.

Henkilöiden, jotka hoitavat tärkeitä ja vastuunalaisia tehtäviä, ja ennen kaikkea niiden, jotka toimivat hengellisten harrastusten vartijoina ihmisten henkiseksi hyödyksi, tulisi olla tarkkatuntoisia ja älyltään nopeita. Heidän on vielä enemmän kuin muiden noudatettava kohtuutta syömisessä. Runsaalla ja ylellisellä ruoalla ei saa olla sijaa heidän pöydässään.

Luottamustoimissa olevat henkilöt joutuvat joka päivä tekemään ratkaisuja, jotka ovat seurauksiltaan mitä tärkeimpiä. Heidän on usein ajateltava nopeasti, ja niin voivat menestyksellisesti tehdä vain ne, jotka noudattavat elämässään ankaraa kohtuutta. Hengen voimat vahvistuvat ruumiin- ja sielunvoimien oikeassa käytössä. Jos pinnistys ei ole liian suuri, tuo jokainen voimankäyttö uutta voimaa. Usein kuitenkin sopimaton ruokajärjestys vaikuttaa epäedullisesti niiden työskentelyyn, joiden on tehtävä tärkeitä suunnitelmia ja ratkaisuja. Huonossa kunnossa oleva vatsa aiheuttaa mielen hämmennystä ja epävarmuutta. Usein on se syynä är-

tyisyyteen, äreYTEEN ja vääryyteen. Väärät ruokailutavat ovat johtaneet siihen, että moni suunnitelma, joka olisi ehkä koitunut siunaukseksi maailmalle, on tullut syrjäytetyksi, ja sen sijaan on ryhdytty toteuttamaan vääriä, rasittavia ja julmiakin asioita.

Annamme tässä neuvon kaikille niille, jotka suorittavat istuma- tai pääasiallisesti henkistä työtä, ja jotka omaavat riittävästi siveellistä voimaa ja itsehillintää, koettakoot noudattaa sitä. Nauti kullakin aterialla vain kahta tai kolmea yksinkertaista ruokalajia, äläkä syö enempää kuin on tarpeen nälän tyydyttämiseksi. Harjoita ruumiinliikuntaa joka päivä, ja koettele, onko siitä sinulle hyötyä.

Voimakkaiden, ruumiillista työtä tekevien miesten ei tarvitse olla niin varovaisia ravinnon määrään ja laatuun nähden kuin istumatyössä olevien ja hiljaiseloa elävien. Mutta heidänkin terveydentilansa säilyisi parempana, jos he voisivat syömisessään ja juomisessaan noudattaa kohtuutta.

Jotkut toivovat, että heille annettaisiin tarkka ruokailuohje. He erehtyvät syömään liian paljon ja pahoittelevat sitten sitä, ja niin he alituisesti ajattelevat mitä syövät ja juovat. Näin ei kuitenkaan saisi olla. Toinen henkilö ei myöskään voi antaa toiselle tarkkaa ohjetta. Jokaisen tulisi itse käyttää arvostelukykyään ja hillitä itseään ja toimia periaatteittensa mukaan.

Meidän ruumiimme on Kristuksen omakseen lunastama, eikä meillä ole lupaa menetellä sen suhteen miten vain haluamme. Kaikkien niiden, jotka ymmärtävät terveydenlakeja, tulisi käsittää velvollisuudekseen noudattaa näitä lakeja, jotka Jumala on laatinut heidän elämäänsä varten. Kuuliaisuus terveydenlakeja kohtaan on tehtävä omakohtaiseksi velvollisuudeksi. Me saamme itse kärsiä lainrikkomuksen seuraukset. Meidän on yksilöinä vastattava Jumalalle tavoistamme ja tottumuksistamme. Sen tähden me emme kysy: »Mikä on maailman tapa?» vaan »Miten minä osaltani hoidan olemustani, minkä Jumala on minulle antanut?»

Liharuoka

Alussa ei ollut niin.

Alussa ihmiselle määrättyyn ravintoon ei kuulunut liha. Vasta vedenpaisumuksen jälkeen, jolloin kaikki vihreys oli hävinnyt maan päältä, sai ihminen luvan syödä lihaa.

Valitessaan ihmiselle ravinnon Eedenissä Jumala osoitti, mikä oli parasta ruokaa, ja valitessaan ruoan Israelille Hän antoi saman opetuksen. Hän johdatti israelilaiset pois Egyptistä ja ryhtyi kasvattamaan heitä omaisuuskansakseen. Heidän välityksellään Hän antoi siunata ja opettaa koko maailmaa. Hän antoi heille ravinnon, joka parhaiten soveltui tähän tarkoitukseen, ei lihaa, vaan mannaa, »taivaan leipää». Ainoastaan heidän tyytymättömyytensä tähden ja heidän napinansa tähden päästäkseen takaisin Egyptin lihapadoille Jumala antoi heille liharuokaa, mutta vain vähäksi aikaa. Lihan nauttiminen aiheutti sairautta ja kuoleman tuhansille. Tätä rajoittamista lihattomaksi ruokataloudeksi ei kuitenkaan koskaan hyväksytty mielihyvin. Se oli jatkuvasti joko julkisen tai salaisen napinan ja tyytymättömyyden aiheena, eikä se jäänyt pysyväiseksi.

Israelilaisten asettuessa Kanaanin maahan Jumala salli heidän käyttää liharuokaa, mutta määrätyn rajoituksin, minkä tarkoitus oli vähentää ikäviä seurauksia. Sianlihan käyttö oli kiellettyä, samoinkuin muiden sellaisten eläinten,

lintujen ja kalojen liha, jotka oli julistettu saastaisiksi. Sellais-tenkin eläinten rasvan ja veren nauttiminen, joiden lihaa oli lupa syödä, oli ankarasti kielletty.

Ainoastaan täysin terveitä eläimiä sai käyttää ravinnoksi. Raadeltua tai itsestään kuollutta eläintä ei saanut syödä, ei myöskään sellaista, josta verta ei oltu tarkoin juoksutettu pois.

Poikkeamalla Jumalan heille laatimasta ruokajärjestyksestä israelilaiset kärsivät suuren vahingon. He halusivat saada liharuokaa ja saivat korjata sen seuraukset. He eivät voineet luonteessaan saavuttaa Jumalan heille asettamaa ihannetta eikä täyttää Hänen tarkoitustansa. Herra »antoi heille, mitä he pyysivät, mutta lähetti heihin hivuttavan taudin.»¹⁾ He arvioivat maalliset asiat hengellisten yläpuolelle, eivätkä he saavuttaneet sitä etusijaa, minkä Jumala oli tarkoittanut heitä varten.

Sytä liharuokien hylkäämiseen

Lihan syöjät syövät vain toisarvoista viljaa ja toisarvoisia vihanneksia, sillä eläin saa näistä aineista sen ravinnon, minkä se tarvitsee kasvuunsa. Viljassa ja vihanneksissa oleva elinvoima siirtyy syöjään. Me saamme sen syömällä eläimen lihaa. Miten paljon hyödyllisempää on saada tämä voima välittömästi syömällä sitä ruokaa, minkä Jumala on varannut meidän käyttöömmeksi.

Liha ei ole milloinkaan ollut parhainta ruokaa, mutta nykyisin sen käyttö on kaksinverroin kiistanalaisempaa, koska eläintaudit ovat niin nopeasti lisääntymässä. Lihankäyttäjät tietävät vähän mitä syövät. Jos he vain voisivat nähdä ne eläimet elävinä, joiden lihaa he syövät, ja tietäisivät nauttimansa lihan laadun, he varmaankin kääntyisivät inhoten pois. Ihmiset syövät säännöllisesti lihaa, joka on täynnä tuberkuloosi- ja syöpäbasiilleja. Tuberkuloosi, syöpä ja muut kuolettavat taudit leviävät tällä tavalla.

1)Ps. 106: 15.

Sian kudokset vilisevät loiseläimiä. Siasta Jumala sanoi: »Se olkoon teille saastainen. Näiden lihaa älkää syökö, ja niiden raatoihin älkää koskeko.»²⁾ Tämä määräys annettiin sen vuoksi, että sianliha on ravinnoksi kelpaamatonta. Siat ovat jätteidensyöjiä, ja ainoastaan tähän tarkoitukseen ne on ajateltukin. Missään tapauksessa ei niiden lihaa ole tarkoitettu ihmisten syötäväksi. On mahdotonta, että minkään sellaisen eläimen liha voisi olla terveellistä, joka elää liassa aivan kuin oikeassa elementissään ja joka syö kaikkea inhoitavaa.

Usein eläimet viedään toreille myytäväksi, kun ne ovat niin sairaita, että niiden omistajat pelkäävät niitä kauempaa pitää. Ja eräät niiden lihottamismenetelmät ennen myyntiä aiheuttavat sairautta. Eristettyinä valosta ja raittiista ilmasta ja hengittäessään likaisten navettojen ummehtunutta ilmaa, navettojen, joissa niitä lihotetaan ehkä pilaantuneella ruoalla, niiden koko ruumis saastuu iljettävistä aineista.

Eläimiä kuljetetaan usein pitkiä matkoja, ja ne saattavat joutua suurten kärsimysten alaisiksi, ennen kuin ne saadaan markkinoille. Laitumiltaan otettuina niitä kuljetetaan väsyttäviä matkoja kuumilla ja pölyisillä teillä taikka sullotaan kuumeisina ja uupuneina likaisiin vaunuihin, ja ne saavat olla useita tunteja vailla ruokaa ja vettä. Tällä tavalla näitä eläinraukkoja kuljetetaan kuolemaan, jotta ihmiset sitten voisivat herkutella niiden ruhoilla.

Useilla seuduilla kalat saastuvat niin siitä liasta, jota ne syövät, että se aiheuttaa tauteja. Näin on laita varsinkin suurkaupungeissa ja niiden ympäristöissä, joissa kalat joutuvat viemärivereden yhteyteen. Kalat, jotka ovat saaneet ruokansa viemärien sisällöstä, voivat kulkeutua kaukasiin vesiin ja tulla pyydystetyiksi seuduilla, joissa vesi on puhdasta ja raikasta. Ruoaksi käytettyinä tällaiset kalat tuottavat sitten sairautta ja kuolemankin niille, jotka eivät aavista ollenkaan vaaraa.

²⁾ 5 Moos. 14:8.

Lihan käytön vaikutuksia ei ehkä todeta heti, mutta tämä ei suinkaan todista sitä, etteikö se olisi vaarallista. Vain harvat saadaan vakuuttuneiksi siitä, että heidän nauttimansa liha on myrkyttännyt heidän verensä ja aiheuttanut heidän kärsimyksensä. Monet kuolevat tauteihin, jotka aiheutuvat yksinomaan lihan syömisestä, vaikka asianomaiset itse, enempää kuin muutkaan, eivät aavista todellista syytä.

Liharuonan siveelliset varjopuolet eivät ole vähäisemmät kuin sen ruumiillekaan aiheuttamat vahingot. Liharuoka on terveydelle vahingollista, ja kaikella, mikä vaikuttaa ruumiiseen, on vastaava vaikutuksensa myös mieleen ja sieluun. Ajatelkaammepa vain sitä eläimiin kohdistuvaa julmuutta, mikä liittyy lihansyöntiin, ja sen vaikutusta niihin, jotka suorittavat teurastuksia ja jotka sitä katselevat. Miten se tuhoaakaan sen helläsydämyyden, jolla meidän tulisi kohdella näitä Jumalan luomia luontokappaleita!

Monien mykkien eläinten osoittama äly sivuaa selittämättömän läheltä ihmisen älyä. Ne näkevät ja kuulevat, rakastavat ja pelkäävät sekä kärsivät. Ne käyttävät elimiään paljon uskollisemmin kuin monet ihmiset. Ne osoittavat myötätuntoa ja hellyyttä kärsiviä tovereitaan kohtaan. Useat eläimet kiintyvät paljon lujemmin hoitajiinsa kuin jotkut ihmiset kiintyvät toisiinsa. Ne voivat kiintyä ihmiseen niin, että kun tuo suhde katkeaa, se tuottaa niille suurta kärsimystä.

Kukapa inhimillisiä tunteita omaava ihminen, joka on hoitanut kotieläimiä, voisi katsoa niiden luottamusta ja kiintymystä osoittaviin silmiin, ja sitten jättää ne vapaaehtoisesti teurastajan puukon uhriksi? Kuinka hän voisi syödä maistaispalaakaan niiden lihaa?

- *Ruokajärjestyksen muuttaminen*

On erheellistä luulla, että lihasvoima riippuu liharuonan käytöstä. Elimistön tarpeet voidaan paremmin tyydyttää ja entistä vankemmasta terveydestä nauttia ilman lihan käyt-

töä. Vilja, hedelmät, pähkinät ja vihannekset sisältävät kaikkia niitä ravintoaineita, joita tarvitaan hyvän veren muodostamiseen. Mutta liharuoasta ei saada näitä aineita niin hyvin eikä niin runsaasti. Jos lihan käyttö olisi ollut terveydelle ja voimalle välttämätön, Jumala olisi sisällyttänyt ihmiselle jo alussa määräämäänsä ruokajärjestykseenliharuoankin.

Kun ihminen lakkaa nauttimasta lihaa, tuntee hän usein aluksi heikkoutta ja voimattomuutta. Monet esittävät tämän todistukseksi, että liharuoka on välttämätöntä, mutta tuo tunne johtuu siitä, että sellainen ruoka on kiihottavaa, niin että se kiihottaa verta ja ärsyttää hermoja, joten ne osuvat aistimuksissansa harhaan. Joidenkuiden on yhtä vaikeata luopua liharuoasta kuin juomarin luopua ryypystänsä, mutta parempi heidän on tehdä muutos.

Kun liharuoka hylätään, on se korvattava vaihdellen vilja-ruoalla, pähkinöillä, vihanneksilla ja hedelmillä, jotka kaikki ovat sekä ravitsevia että maukkaita. Tämä on välttämätöntä varsinkin silloin, kun kysymyksessä ovat yleistä heikkoutta potevat tai jatkuvan ankaran työn rasittamat henkilöt. Joissakin köyhissä maissa liha on huokeinta ruokaa. Sellaisissa olosuhteissa ruokajärjestyksen muutos tuottaa suuria vaikeuksia, mutta se voidaan kuitenkin panna toimeen. Meidän tulisi joka tapauksessa huomioida kansan olosuhteet ja elinaikaisen tottumuksen valta eikä ajaa oikeitakaan aatteita kohtuuttomasti. Ketään ei saisi pakottaa äkilliseen muutokseen. Liha on korvattava terveellisillä ja halvoilla ruoilla. Tässä riippuu ruoanlaittajasta hyvin paljon. Huolella ja taidolla valmistettuina ruokalajit voivat olla sekä ravitsevia että maukkaita ja voivat suuressa määrin korvata liharuoat.

Harjaannuta omatuntosi ja pane tahtosi hankkimaan terveellistä ruokaa, ja muutos käy helposti, ja lihan tarve häipyä pian olemattomiin.

Eikö olisikin jo aika kaikkien pyrkiä pääsemään liharuoasta? Miten voivat ne, joiden pyrkimyksenä on tulla puhtaiksi, jaloiksi ja pyhiksi, jotta pääsisivät taivaan enkelien seuraan, jatkuvasti käyttää ruokanaan mitään, millä on

ruumiin ja sielun terveydelle niin vahingollinen vaikutus? Miten he voivat riistää Jumalan luomilta luontokappaleilta hengen syödäkseen niiden lihan herkkunaan? Palatkoot he mieluummin siihen terveelliseen ja herkulliseen ruokaan, jonka Jumala alussa antoi ihmiselle, ja osoittakoot itse ja opettakoot lapsensakin osoittamaan sääliä niitä mykkiä luontokappaleita kohtaan, jotka Jumala on luonut ja antanut meidän hallintaamme.

Järkevä ravintouudistus

»Olkoon teidän kohtuullisuutenne tunnettua kaikille ihmisille.»

Eivät suinkaan kaikki ne, jotka uskovat ruokajärjestysuudistukseen, ole todella uudistajia. Monien kohdalla uudistus rajoittuu siihen, että he luopuvat tietyistä epäterveellisistä ruokalajeista. He eivät ole täysin selvillä terveydenlaeista. Heidän pöytänsä, jotka ovat yhä notkollaan vahingollisia herkkuja, ovat kaikkea muuta kuin esimerkkinä kristillisestä raittiudesta ja kohtuullisuudesta.

Eräät toiset, halutessaan olla hyvänä esimerkkinä, menevät toiseen äärimmäisyyteen. Jotkut eivät osaa hankkia toimisen arvoisia ravintoaineita, ja sen sijaan että käyttäisivät aineita, jotka parhaiten täyttäisivät tarpeen, he valitsevatkin jonkin laihduttavan ruokavalion. Heidän ravintonsa ei sisällä niitä aineita, joita tarvitaan hyvän veren muodostamiseen. Heidän terveytensä kärsii, heidän työkykynsä heikkenee, ja heidän esimerkkinsä puhuu pikemmin ruokajärjestysuudistusta vastaan kuin sen puolesta.

Toiset taas ajattelevat, että ruoan valintaan ja valmistukseen ei tarvitse erikoisesti kiinnittää huomiota koska terveys edellyttää yksinkertaista ruokajärjestystä. Jotkut tyytyvät perin laihaan ruokaan, jossa ei ole riittävästi vaihtelua täyttääkseen elimistön tarpeet, ja heidän terveytensä kärsii siitä.

Ne, joilla on vain yksipuolinen käsitys uudistuksen periaatteista, ovat useimmiten kaikkein taipumattomimpia, ei ainoastaan sovelluttaessaan omia näkemyksiään omaan itseensä, vaan tyrkyttäessään niitä myös omaisilleen tai naapureilleen. Heidän harhaansuuntautuneiden uudistustensa vaikutus, mikä ilmenee heidän omassa huonossa terveydentilassaan ja heidän yrityksissään tyrkyttää mielipiteitään muille, antavat monille väärän käsityksen ruokajärjestyksessä toimeenpantavasta uudistuksesta ja johtaa heidät kokonaan hylkäämään sen.

Ne, jotka ymmärtävät terveydenlakeja ja ovat periaatteiden johdettavina, karttavat molempia äärimmäisyyksiä, sekä halujensa tyydyttämistä että yksipuolisuuttakin. He valitsevat ruokansa, ei pelkästensä tyydyttäkseen ruokahaluansa, vaan ruumiinsa kunnossa pysymiseksi. He koettavat säilyttää kaikki voimansa parhaassa kunnossa voidaksensa parhaalla tavalla palvella Jumalaa ja lähimmäisiään. He alistavat ruokahalunsa järjen ja omantunnon valvontaan, ja palkinnoksi he saavat ruumiin ja mielen terveyden. He eivät hyökkäävällä tavalla tyrkytä mielipiteitään muille, vaan heidän esimerkinsä todistaa oikeiden periaatteiden puolesta. Nämä ihmiset saavat aikaan laajalti paljon hyvää.

Ruokajärjestysuudistuksessa on tosi tervettä järkeä. Asiaa on tutkittava laajalti ja perusteellisesti, eikä kenenkään pidä arvostella toisia siitä, että heidän elintapansa eivät kaikessa ole heidän omien elintapojensa mukaisia. On mahdotonta laatia mitään muuttumatonta ohjetta ohjaamaan jokaisen ihmisen elämää, eikä kenenkään tule luulla olevansa määrätty kaikkien muiden koetinkiveksi. Kaikki eivät suinkaan voi syödä samoja ruokia. Ruokat, jotka ovat maukkaita ja terveellisiä toiselle, saattavat olla toiselle vastenmielisiä, jopa vahingollisiakin. Toiset eivät voi lainkaan käyttää maitoa, kun taas toiset voivat siitä erittäin hyvin. Toiset eivät voi sulttaa herneitä ja papuja, toisista ne taas ovat hyvin terveellisiä. Muutamille ovat karkeat suurimovalmisteet sopivaa ruokaa, kun taas toiset eivät voi niitä lainkaan nauttia.

Henkilöitä, jotka asuvat uudisviljelysaluilla tai karuilla seuduilla, joissa hedelmiä ja pähkinöitä on niukalti, ei pidä kehoittaa jättämään maitoa ja munia pois ruokataloudestaan. On totta, että lihaviiden henkilöiden, joilla aistilliset himot ovat voimakkaat, on vältettävä kiihottavien ruoka-aineiden käyttöä. Varsinkin perheissä, joiden jäsenillä on aistillisia taipumuksia, on munaruokien nauttimisesta luovuttava. Mutta henkilöt, joiden vertamuodostavat elimet ovat heikot, eivät saa kokonaan hylätä maitoa ja munia, varsinkaan jos muita sopivia ravintoaineita ei ole saatavissa. On kuitenkin pidettävä tarkkaa huolta siitä, että maito saadaan terveistä lehmistä ja munat hyvin ruokituista ja hoidetuista kanoista. Munat on keitettävä niin, että ne sulavat mahdollisimman helposti.

Ruokajärjestysuudistuksen tulisi olla jatkuvasti edistyvää. Eläintautien lisääntyessä maidon ja munien käyttö tulee entistä vaarallisemmaksi. Ne on pyrittävä korvaamaan ravintoaineilla, jotka ovat sekä terveellisiä että halpoja. Ihmisiä olisi kaikkialla opetettava keittämään, mikäli mahdollista, ilman maitoa ja munia mutta kuitenkin niin, että ruoasta tulee terveellistä ja maukasta.

Tapa syödä vain kaksi ateriaa päivässä on yleensä havaittu terveydelle hyödylliseksi, mutta eräissä olosuhteissa voi kolmas ateria olla tarpeellinen. Sen tulee kuitenkin, jos sitä ollenkaan nautitaan, olla kevyt ja helposti sulava. Korput, hedelmät ja viljakahvi sopivat parhaiten ilta-ateriaksi.

Jotkut ovat jatkuvasti huolissaan siitä, että heidän ravintonsa voi olla vahingoksi, vaikka se onkin yksinkertaista ja terveellistä. Näille tahtoisin sanoa: Älkää ajatelko, että ruokanne vahingoittaa teitä, älkää sitä lainkaan ajatelko. Syökää parhaan ymmärryksenne mukaan, ja kun olette pyytäneet Jumalaa siunaamaan ruokanne ruumiinne terveydeksi, uskokaa, että Hän kuulee rukouksenne, ja olkaa rauhallisia.

Periaatteesta meidän on luovuttava sellaisista ruoka-aineista, jotka ärsyttävät vatsaa ja ovat terveydelle vahingollisia, mutta meidän on muistettava, että laihduttava ruoka

aiheuttaa verenvähyyttä. Ja se puolestaan aiheuttaa mitä vaikeimmin hoidettavia sairauksia. Elimistö ei saa tarpeeksi ravintoa, ja seurauksena on huono ruoansulatus ja yleinen heikkous. Tällaisen ruokajärjestyksen noudattaminen ei ole aina varattomuuden pakottama, vaan siihen ryhdytään tietämättömyydestä tai välinpitämättömyydestä, taikka kun toteutetaan omia erheellisiä uudistusaatteita.

Jumalalle ei koidu kunniaa siitä, että ruumista laiminlyödään tai että sille tehdään väkivaltaa ja se saatetaan niin sopimattomaksi Hänen palvelukseensa. Perheenäidin ensimmäisiä velvollisuuksia on huolehtia perheensä jäsenten ruumiin kunnosta hankkimalla sille maukasta ja vahvistavaa ruokaa. On paljon parempi koettaa tulla toimeen huokeilla vaatteilla ja huonekaluilla kuin kitsastella ruoan hankinnassa.

Jotkut emännät supistavat ruokamenoja voidakseen järjestää kalliita kutsuja vieraille. Tämä on järjetöntä. Vieraiden kestityksessä tulisi noudattaa suurempaa yksinkertaisuutta. Asetettakoon oman perheen tarpeet etusijalle.

Ymmärtämätön taloudenhoito ja teennäiset tavat estävät usein osoittamasta vieraanvaraisuutta siinä, missä sitä tarvittaisiin ja missä se olisi siunaukseksi. Meidän tulisi varata ruokaa jokapäiväisille aterioillemme niin, että voisimme lausua odottamattomankin vieraan tervetulleeksi aterialle sen aiheuttamatta emännälle ylimääräistä valmistamisvaivaa.

Kaikkien olisi opittava tietämään mitä syödä ja miten keittää ruokansa. Miesten on yhtä hyvin kuin naistenkin opittava valmistamaan yksinkertaista, terveellistä ruokaa. Heidän toimensa vie heidät usein seuduille, joilla ei ole saatavana terveellistä ruokaa, ja jos he silloin ovat keittotaitoisia, se on heille hyvään tarpeeseen.

Suhtautukaa huolellisesti ruokakysymykseenne. Tutkikaa syitä ja seurauksia. Harjoittakaa itsehillintää. Alistakaa ruokahalunne järjen valvontaan. Älkää tehkö vatsalle väkivaltaa syömällä ylellisesti, mutta älkää myöskään kieltäkö itseltänne sitä terveellistä ja maukasta ruokaa, jota terveys vaatii.

Eräiden itseänsä terveystuudistajina pitävien ahdasmieliset aatteet ovat olleet suureksi vahingoksi terveydenhoidon asialle. Terveydenhoidon edustajien tulisi muistaa, että ruokajärjestystuudistusta tullaan arvostelemaan suuressa määrin sen mukaan, mitä he hankkivat omaan ruokapöytänsä. Sen sijaan että menettelyllään saattaisivat asian huonoon huutoon, heidän tulisi esimerkillään valaisten sen periaatteita niin suositella niitä rehellisille sieluille. On olemassa paljon ihmisiä, jotka asettuvat vastustamaan kaikkia uudistuksia — miten järkeviä ne lienevätkin — jos vain on kysymys ruokahalun rajoittamisesta. He kysyvät neuvoa maultaan eivätkä järjeltään ja terveyslailta. Nämä ihmiset pitävät yltiöpäinä kaikkia niitä, jotka hylkäävät tottumuksen kovaksi tallatun polun ja ajavat uudistuksen asiaa, olipa näiden menettely miten johdonmukainen tahansa. Jotta nämä ihmiset eivät saisi mitään aihetta arvosteluun, terveydenhoidon edustajien ei olisi pyrittävä katsomaan, kuinka paljon he voivat erota muista, vaan heidän tulisi päästä heitä mahdollisimman lähelle kuitenkin periaatteitaan uhraamatta.

Jos terveystuudistuksen asianajajat menevät äärimmäisyyksiin, ei ihme, että monet, jotka pitävät heitä terveysperiaatteiden edustajina, kokonaan luopuvat uudistuksesta. Tällaiset äärimmäisyydet saavat usein lyhyessä ajassa enemmän vahinkoa aikaan, kuin mitä saadaan korjatuksi koko ihmiselämän kestäväällä johdonmukaisella toiminnalla.

Terveydenhoidollinen uudistus perustuu laajoille ja kauaskantoisille periaatteille, eikä meidän tulisi antaa ahtaiden mielipiteidemme ja menettelytapojemme halventaa sitä. Mutta vaino tai pilkka tai toisten miellyttämisen tai heihin vaikuttamisen halu eivät saisi vieroittaa ketään oikeista periaatteista eivätkä johtaa häntä suhtautumaan niihin kevytmielisesti. Ne, joiden toimintaa periaatteet saavat ohjata, pysyvät lujina ja päättäväisinä oikean asian puolesta, ja kaikessa seurustelussa osoittavat jaloa kristillistä henkeä ja noudattavat oikeata kohtuullisuutta.

Kiihotus- ja huumausaineet

»Älä koske älä maista, älä käsittele.»

Kiihotus- ja huumausaineisiin luetaan suuri joukko sellaisia aineita, jotka, vaikka niitä käytetäänkin ruokana ja juomana, ärsyttävät vatsaa, myrkyttävät veren ja kiihdyttävät hermoja. Niiden käyttäminen on ehdottomasti vahingollista. Ihmiset etsivät kiihotusaineista kiihoketta, koska vaikutukset ovat jonkin aikaa miellyttävät. Mutta aina seuraa vastavaikutus. Luonnottomien kiihotusaineiden käyttö pyrkii menemään aina kohtuuttomuuteen, ja se on tärkeänä tekijänä edistämässä ruumiin rappeutumista ja heikentymistä.

Mausteet

Tänä kiireisenä aikakautena on sitä parempi, mitä vähemmän kiihdyttävää ruoka on. Mausteet ovat luonnostaan vahingollisia. Sinappi, pippuri ja kaikki mausteet ja maustettu vihannessalaatti ym. sellaiset ruoka-aineet ärsyttävät vatsaa ja kiihdyttävät ja saastuttavat verta. Juomarin tulehtunut vatsa on usein selvä esimerkki alkoholijuomien vaikutuksesta. Kiihottavien mausteaineiden käyttö aiheuttaa myös samanlaisen tulehdustilan. Pian ei tavallinen ruoka enää tyydytä ruokahalua. Elimistö tuntee tarvetta, hillitöntä nälkää saada jotakin kiihdyttävämpää.

Tee vaikuttaa kiihottavasti ja jossakin määrin myös päihdyttävästi. Kahvi ja monet muut yleisesti käytetyt juomat vaikuttavat samalla tavoin. Ensimmäinen vaikutus on piristävää. Vatsahermot ärtyvät, ne johtavat ärstyksen aivoihin, ja nämä taas vuorostaan antavat sydämelle lisää työtä ja koko elimistölle lyhyeksi ajaksi elinvoimaa. Väsymys unohuu, voimat näyttävät lisääntyvän. Järki kirkastuu, ja mielikuvitus ryhtyy toimimaan vilkkaammin.

Tämän tähden monet luulevat teen ja kahvin tekevän heille paljon hyvää. Mutta tämä on erehdys. Teestä ja kahvista ei elimistö saa ollenkaan ravintoa. Niiden vaikutus ilmenee jo, ennen kuin ne ovat ehtineet sulaa ja yhtyä vereen, ja se, mikä tuntuu voimalta, onkin vain hermojen kiihdytystä. Kun kiihotusaineen vaikutus on ohi, vähenee tuo luonnon voima, ja seurauksena on vastaavassa määrässä väsymystä ja voimattomuutta.

Näiden hermoja ärsyttävien aineiden jatkuvaa käyttöä seuraa päänsärky, unettomuus, sydämentykytys, huono ruoansulatus, väristykset ja monia muita vaivoja, sillä ne kuluttavat elinvoimia. Väsyneet hermot kaipaavat lepoa ja rauhaa kiihotuksen ja liikarasituksen asemesta. Luonto tarvitsee aikaa saadakseen takaisin loppuunkulutetut voimansa. Kun sen voimia kiihdytetään kiihotusaineilla, niin saavutukset suurenevät joksikin ajaksi, mutta kun elimistöä uuvutetaan käyttämällä jatkuvasti kiihotusaineita, käy vähitellen yhä vaikeammaksi saada voimat nousemaan toivottuun asteeseen. Kiihotusaineiden tarvetta on yhä vaikeampi hallita, kunnes tahto kukistuu, eikä mikään enää näytä kykenevän vastustamaan tuota hillitöntä himoa. Käytetään yhä väkevämpiä ja väkevämpiä kiihotusaineita, kunnes lopen uupu-neena luonto ei enää kykene panemaan vastaan.

Tupakka on hitaasti vaikuttavaa, salakavalaa ja mitä pahanluonteisinta myrkkyä. Se käy ruumiin voimille käytettiinpä sitä missä muodossa tahansa. Ja se on sitäkin vaarallisempaa, koska sen vaikutukset ilmenevät hitaasti, alussa niitä tuskin huomaakaan. Ensin se kiihdyttää ja sitten lamauttaa hermostoa. Se heikentää ja sumentaa aivoja. Se vaikuttaa usein hermoihin voimakkaammin kuin päihdyttävät juomat. Se on niitä salakavalampi, ja sen vaikutuksia on vaikea kitkeä elimistöstä pois. Tupakankäyttö herättää juomahimon ja useissa tapauksissa laskee pohjan väki-juomien käytölle.

Tupakoiminen on rasittavaa, tulee käyttäjälleen kalliiksi, on siivotonta ja tahraavaa ja muille inhottavaa. Tupakan innokkaita käyttäjiä tapaa kaikkialla. Harvoin pääset ihmisjoukon läpi tupakkamiesten tupruttamatta myrkyllistä hengitystään kasvoillesi. Vastenmielistä ja suorastaan epäterveellistä on oleskella rautatievaunussa tai huoneessa, missä ilma on väkijuomien ja tupakan höyryjen kyllästämää. Vaikka tupakkamiehet itsepintaisesti käyttävätkin näitä myrkkyyjään, niin millä oikeudella he saastuttavat sen ilman, jota muidenkin ihmisten on hengitettävä?

Lapsien ja nuorison keskuudessa tupakankäyttö saa aikaan arvaamatonta vahinkoa. Menneiden sukupolvien epäterveelliset elintavat rasittavat nykyisen ajan lapsia ja nuorisoa. Henkinen kykenemättömyys, ruumiillinen heikkous, huonokuntoiset hermot ja luonnottomat, hillittömät himot ovat siirtyneet perintönä vanhemmilta lapsille. Lasten jatkamina nämä samat elintavat vain enentyvät ja varmistavat ikävät seurauksensa. Tätä asiaa saadaan suuressa määrin kiittää siitä ruumiin, hengen ja siveellisyyden rappeutumisesta, joka nykyään alkaa käydä yhä levottomuutta herättävämmäksi.

Pojat alkavat tupakoida jo hyvin varhaisessa iässä. Tämä tapa, joka on näin muodostunut aikana, jolloin ruumis ja mieli ovat erikoisen alttiita sen vaikutuksille, riuduttaa ja

surkastuttaa ruumiin voimat, huumaa mielen, ja turmelee siveellisyyden.

Mutta mitä voidaan tehdä, jotta lapset ja nuoriso saataisiin käsittämään sellaisen tavan turmiolliset ominaisuudet, jonka noudattamisessa vanhemmat, opettajat ja papit ovat heille huonoina esimerkkeinä? Saattaahan nähdä aivan pienen poikien, jotka tuskin ovat päässeet pikkulapsen kirjoista, vetelevän sauhuja savukkeistaan. Jos joku huomauttaa heille siitä, he sanovat: »Isänikin tupakoi.» He viittaavat pappiin tai sunnuntaikoulun opettajaan ja sanovat: »Hänkin tupakoi. Mitä vahinkoa siitä voisi sitten minulle olla?» Moni raittiusmieskin on harras tupakoitsija. Mitä vaikutusvaltaa voi sellaisilla henkilöillä olla juoppouden liisääntymisen pysäyttämiseksi?

Vetoan kaikkiin niihin, jotka sanovat uskovansa Jumalan Sanaan ja tottelevansa sitä: Voitteko kristittyinä suosia tapaa, joka lamauttaa hengenvoimanne ja riistää teiltä voiman arvioida oikein iankaikkisia todellisuuksia? Voitteko suostua päivittäin ryöstämään Jumalalta sen palveluksen, mikä Hänelle kuuluu, ja lähimmäisiltänne sen palveluksen, minkä voisitte heille antaa, sekä esimerkin voiman?

Oletteko miettineet vastuutanne Jumalan teidän käsiinne uskomien varojen taloudenhoitajina? Kuinka paljon Jumalan varoja tuhlaatte tupakkaan? Laskekaa miten paljon olette eläessänne siten tuhlanneet rahaa. Kuinka paljon tämä saastainen himo on hävittänyt varoja verrattuna siihen, mitä olette antaneet köyhien avustamiseen ja evankeliumin levittämiseen?

Kukaan ihminen ei tarvitse tupakkaa, mutta hyvin monet nääntyvät nälkään varojen puutteesta, jotka on pahemmin kuin haaskattu. Ettekö ole anastaneet Jumalan varoja? Ettekö ole syyllistyneet Jumalalta ja lähimmäisiltänne ryöstämiseen? Ettekö tiedä, »ettette ole itsenne omat. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne (ja hengessänne, mitkä ovat Jumalan — engl.)»¹⁾

1) 1 Kor. 6: 19, 20.

Päihdyttävät juomat

»Viini on pilkkaaja, väkijuoma **remunpitäjä**; eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.»²⁾

»Kenellä on voivotus, kenellä vaikerrus?
Kenellä torat, kenellä valitus?
Kenellä haavat ilman syytä?
Kenellä sameat silmät?
Niillä, jotka viinin **ääressä** viiptyvät,
jotka tulevat makujuomaa maistelemaan.
Älä katsele viiniä, kuinka se punoittaa,
kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas.
Lopulta se puree kuin käärme
ja pistää kuin myrkkylisko.»³⁾

Milloinkaan ei ihmiskäsi ole piirtänyt elävämpää kuvaa siitä alennustilasta ja orjuudesta, mihin päihdyttävät juomat saattavat uhrinsa. Kahlehdittuna ja rappiotilassaan, vaikka onkin herännyt tajuamaan surkeutensa, juomari ei kykene murtamaan ansaansa; »tahtoo taas hakea tätä samaa».⁴⁾

Ei tarvita mitään todisteita osoittamaan päihdyttävien juomien pelottavia vaikutuksia juomariin. Näitä tihrusilmäisiä, tylsistyneitä ihmiskunnan hylkiöitä — sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli ja joiden tähden enkelit itkevät — on kaikkialla. He ovat meidän ylistetyn sivistyksemme tahra-pilkku. He ovat kaikkien maiden häpeä, kirous ja turmio.

Ja kuka voi kuvata sitä kurjuutta, tuskaa ja epätoivoa, mikä vallitsee juomarin kodissa? Ajatelkaammepa hänen vaimoan, useinkin hyvän kasvatuksen saanutta, hienotunteista, sivistynyttä ja hienostunutta ihmistä, oka on liittänyt elämänsä miehen elämään, jonka juopottelu muuttaa juopporatkiksi, jopa paholaiseksi. Ajatelkaammepa lapsia, joilta on riistetty kodin rauha, kasvatusta ja sivistystä ja joiden täytyy pelätä omaa isäänsä, jonka tulisi olla heidän ylpeytensä ja turvansa. Ja häpeään polttomerkillä merkittyinä he joutuvat maailmalle usein perintönään juomahimo.

²⁾ San. 20: 1. ³⁾ San. 23: 29—32. ⁴⁾ San. 23: 35.

Ajatelkaammepa niitä hirvittäviä onnettomuuksia, joita tapahtuu joka päivä juopottelun seurauksina. Rautatiellä joku junavirkailija laiminlyö merkinannon tai käsittää väärin jonkin määräyksen. Juna jatkaa matkaansa — tulee yhteentörmäys ja monet menettävät henkensä. Tai höyrylaiva ajaa karille ja matkustajat ja miehistö hukkuvat. Kun onnettomuutta ryhdytään lähemmin tutkimaan, havaitaan, että joku tärkeällä paikalla toiminut henkilö oli väkijuomien vaikutuksen alainen. Missä määrin ihminen voi tyydyttää väkijuomatottumustaan, ja missä määrin ihmishenkiä voidaan uskoa hänen vastuulleen? Häneen voidaan luottaa vain, kun hän on ehdottoman raitis.

Miedot väkijuomat

Ne, jotka ovat perineet himon luonnottomiin kiihotusaineisiin, eivät saisi millään muotoa pitää viiniä, olutta tai omenaviiniä näkyvissään eikä ulottuvillaan, sillä ne ovat heille alituisena kiusauksena. Monet pitävät makeata omenaviiniä vaarattomana ja mitään arvelematta ostavat sitä runsaasti. Mutta se säilyttää makeutensa vain lyhyen aikaa; sitten se alkaa käydä. Se kirpeä maku, minkä se silloin saa, maistuu monien suussa paljon miellyttävämmältä. Tällaisen viinin käyttäjä on haluton myöntämään, että se on ruvennut käymään ja käynyt kirpeäksi.

Makean omenaviininkin käyttö sellaisenaan on terveydelle vaarallista. Jos ihmiset vain voisivat nähdä mitä mikroskooppi paljastaa heidän ostamastaan omenaviinistä, harvat heistä olisivat halukkaita nauttimaan sitä. Usein ne, jotka valmistavat omenaviiniä tehdasmaisesti myytäväksi, ovat huolimattomia käyttämiensä hedelmien kuntoisuuden suhteen ja puristavat mehua myös madonsyömistä ja pilaantuneista omenista. Nekin ihmiset, jotka eivät mitenkään söisi myrkyllisiä, pilaantuneita omenia, juovat tällaisista hedelmistä valmistettua omenaviiniä ja pitävät sitä herkullisena juomana.

Mikroskooppi osoittaa kuitenkin, että tuoreenakin kuurnasta saatuna tämä miellyttävä juoma on täysin kelvotonta.

Viinin, oluen ja omenaviinin vaikuttama päihtymys on yhtä todellinen kuin väkevämpien juomienkin aikaansaama. Näiden juomien käyttö herättää halun väkeviin juomiin, ja niin on juomahimo syntynyt. Kohtuullinen juominen on kuin koulu, jossa miehet koulutetaan elämään juomarin elämää. Mutta niin salakavalaa on näiden mietojen kiihotusaineiden vaikutus, että uhri on jo astunut juoppouden valtielle, ennen kuin hän edes aavistaa vaaransa.

Muutamit henkilöt, joita ei milloinkaan pidetä tosi humaltuneina, ovat aina lievässä humalassa. He ovat kiihtyneitä mieleltään, epävakaisia ja horjuvia. He luulevat olevansa varmoja itsestään ja menevät yhä pitemmälle, kunnes viimeinenkin este on murtunut ja kaikista periaatteista luovuttu. Lujimmiltakin päätöksiltä kaivetaan pohja, eivätkä ylevimmäkään vaikuttimet riitä pitämään turmeltunutta himoa järjen valvonnassa.

Raamattu ei hyväksy missään kohden juovuttavan viinin käyttöä. Se viini, minkä Kristus teki vedestä Kanaanin häissä, oli puhdasta rypälemehua. Tämä on sitä mehua, »uutta viiniä, jota on viinirypäleissä» ja josta Raamattu sanoo: »Älä hävitä sitä, sillä siinä on siunaus.»⁵⁾

Juuri Kristushan antoi Vanhassa Testamentissa Israelille tämän varoituksen: »Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä; eikä ole viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.»⁶⁾ Hän itse ei hankkinut sellaista juomaa. Saatana viettelee ihmisiä sellaiseen intohimoon, mikä sumentaa järjen ja lamauttaa hengelliset käsityskyvyt, mutta Kristus opettaa meitä kukistamaan alhaisemman luontomme. Hän ei milloinkaan esitä ihmisille sellaista, mikä muodostuisi heille kiusaukseksi. Koko Hänen elämänsä oli yhtä esimerkkiä todellisesta kieltäytyksestä ja itsehillinnästä. Kukistaakseen himon vallan Hän erämaassa neljäkymmentä päivää paas-

⁵⁾ Jes. 65: 8. ⁶⁾ San. 20: 1.

toten kesti ankarimman kokeen, mitä ihminen saattaisi kestää. Kristus se myös määräsi, että Johannes Kastaja ei saisi nauttia viiniä eikä väkeviä juomia. Hän se sääsi samanlaisen pidättäytymisen Maanoahin vaimolle. Kristus ei menetellyt oman oppinsa vastaisesti. Käymätön viini, minkä Hän hankki häävieraille, oli terveellistä ja virkistävää juomaa. Sellaista viiniä Vapahtajamme ja Hänen opetuslapsensa käyttivät myös ensimmäisellä ehtoollisella, ja sitä viiniä tulisi aina käyttää ehtoollispöydässä Vapahtajan veren vertauskuvana. Tämän pyhän toimituksen tarkoitus on virvoittaa sielua ja herättää siinä uutta elämää, eikä siihen saa liittää mitään sellaista, mikä voi vaikuttaa vahingollisesti.

Kuinka voivat kristityt, jotka tietävät mitä Raamattu, luonto ja järki sanovat väkijuomien käytöstä, ryhtyä viljelemään humalia oluenpanoa varten taikka valmistamaan viiniä tai omenaviiniä myytäväksi? Jos he rakastavat lähimmäistään niinkuin itseään, kuinka he voivat silloin asettaa hänen tielleen mitään, mikä on koitua hänelle paulaksi?

Vanhempien vastuu

Juoppous alkaa usein kodissa. Runsas ja epäterveellinen ruoka heikentää ruoansulatuselimiä, ja silloin syntyy halu saada kiihottavampaa ruokaa. Näin himoa kasvatetaan pyytämään aina yhä väkevämpää. Kiihotusaineiden tarve toistuu yhä taajemmin ja käy yhä vaikeammaksi vastustaa. Elimistö myrkyttyy enemmän tai vähemmän, ja mitä enemmän se heikentyy, sitä voimakkaampi on halu saada kiihotusaineita. Yksikin askel väärään suuntaan valmistaa tietä toiselle. Monet, jotka eivät tahtoisi syllistyä omassa pöydässensä minkäänlaisen viinin ja alkoholijuomien tarjoamiseen, voivat kattaa pöytänsä notkolleen ruokaa, joka herättää sellaisen väkevien juomien janon, että on melkein mahdotonta vastustaa kiusausta. Väärät syömä- ja juomatavat turmelevat terveyden ja valmistavat tietä juoppoudelle.

Raittiusristiretkiä ei pian enää paljoa tarvittaisi, jos vain siihen nuorisoon, joka muodostaa seurapiirimme, saataisiin juurrutetuksi oikeat raittiusperiaatteet. Aloittakoot vanhemmat ristiretken juoppoutta vastaan omassa kotipiirissään, opettakoot he lapsensa lapsesta pitäen noudattamaan näitä periaatteita, silloin he voivat odottaa menestyvänsä.

Äitien tehtävänä on auttaa lapsiaan muodostamaan itselleen oikeita ja puhtaita mieltymyksiä. Jalostakaa ruokahalua, opettakaa lapsenne inhoamaan kiihotusaineita! Herättäkää lapsissanne siveellistä kestävyyttä vastustamaan pahaa ympäristössään! Opettakaa heille, että he eivät saa antaa muiden johtaa itseään, etteivät he saa antaa myöten tarmokkaillekaan vaikutuksille, vaan että heidän on harjoitettava vaikutustaan muihin hyvään suuntaan.

Henkilökohtainen vastuu

Suuria ponnistuksia tehdään juoppouden kukistamiseksi, mutta paljon suunnataan voimia väärään suuntaan. Raittiusuudistuksen kannattajien tulisi oivaltaa epäterveellisen ravinnon, mausteiden sekä teen ja kahvin käytön vahingolliset seuraukset. Me toivotamme kaikille raittiuden työsaralla toimiville hyvää menestystä, mutta samalla kehoitamme heitä syvemmin perehtymään siihen pahaan, jota vastaan he taistelevat, sekä varmistumaan siitä, että elävät sopusoinnussa uudistustyönsä kanssa.

Ihmisille on tarkoin selitettävä, että henkisten ja siveellisten voimien oikea tasapaino riippuu suuressa määrin ruumiin hyvästä kunnosta. Kaikki huumaus- ja luonnottomat kiihotusaineet, jotka heikentävät ja alentavat ruumiin kuntoa, ovat myös omiaan heikentämään ja lamauttamaan järjen- ja tahdonvoimia. Juoppous pohjautuu maailman siveelliseen turmelukseen. Hemmottelemalla turmeltunutta ruokahaluaan ihminen kadottaa kykynsä vastustaa kiusausta.

Raittiuden puolesta taistelevien tehtävänä on kasvattaa ihmisiä näille urille. Opettakoot he, että kiihotusaineiden

käyttö vaarantaa terveyden, luonteen, vieläpä koko elämänkin kiihdyttämällä lopen uupuneen elimistön luonnottoman kiihkeään toimintaan.

Teen, kahvin, tupakan ja alkoholijuomien suhteen on ainoa varma keino noudattaa neuvoa: »Älä koske, älä maista, älä käsittele.» Tee, kahvi ja muut samanlaatuiset juomat vaikuttavat samalla tavalla kuin alkoholi ja tupakka, ja monissa tapauksissa tottumusta niihin on yhtä vaikeata murtaa kuin juopon on vaikeata jättää väkijuomat. Ne, jotka koettavat luopua näistä kiihotusaineista, tuntevat jonkin aikaa olevansa jotakin vailla ja kärsivät niiden puutteen tähden. Mutta jos he pysyvät kestävinä, tulevat he voittamaan himonsa, ja tuo puutteen tunne häviää. Luonto tarvitsee aikaa toipua itseään siitä väkivallasta, mitä se on saanut kärsiä. Mutta anna sille tilaisuus, niin se on toipuva ja suorittava tehtävänsä uljaasti ja hyvin.

Laillistettu väkijuomakauppa ja kansanterveys

*»Voi sitä, joka antaa lähimmäiselleen viiniä
ja juottaa hänet humalaan.»*

»Voi häntä, joka ei vanhurskaudella taloansa rakenna eikä yläsalejansa oikeudella . . . ja joka sanoo: 'Minä rakennan itselleni tilavan talon ja avarat yläsalit', joka hakkauttaa siihen ikkunat, laudoittaa sen setripuulla ja maalauttaa punavärillä. Siksikö sinä olet kuningas, että sinulla on into setripuuhun? . . . Mutta sinun silmäsi ja sydämesi eivät pyydä muuta kuin omaa voittoasi, muuta kuin vuodattaa viatonta verta ja harjoittaa väkivaltaa ja sortoa.»¹⁾

Väkijuomakauppiaiden toiminta

Tämä raamatunkohta kuvaa niiden työtä, jotka valmistavat ja myyvät väkijuomia. Heidän työnsä on varkautta. Vastaanottamistaan rahoista he eivät anna samanarvoista korvausta. Heidän jokainen ansioihinsa liittämänsä markka tuottaa antajalle kirousta.

Jumala on runsain käsin jakanut siunauksiaan ihmiskunnalle. Miten vähän maailma tietäisikään köyhyydestä ja kurjuudesta, jos vain Hänen lahjojaan käytettäisiin ymmärtäväisesti! Ihmisten pahuus kääntää Hänen siunauksensa kiroukseksi. Voiton- ja nautinnonhimo muuttaa elatukse-

1) Jer. 22: 13—17.

semme annetut vilja- ja hedelmäsadot kurjuutta ja turmiota tuoviksi myrkyiksi.

Vuosittain nautitaan miljoonia ja taas miljoonia litroja väkijuomia. Miljardeilla markoilla ostetaan kurjuutta, köyhyyttä, sairautta, suvun rappeutumista, rikoksia ja kuolemaa. Oman hyödyn takia väkijuomakauppias jakaa uhreilleen juomaa, joka tuhoaa sekä mielen että ruumiin. Hän säilyttää juomarin perheen kannettavaksi köyhyyttä ja kurjuutta.

Viinakauppiaan kiskominen ei lakkaa vielä uhrin kuoltuakaan. Hän ryöstää leskeltä kaiken omaisuuden ja tekee lapsista kerjäläisiä. Hän ei epäröi riistää turvattomalta perheeltä sen kaikkein välttämättömmimpiäkään tarpeita aviomiehen ja perheenisän juomalaskujen maksuksi. Kärsivien lasten itku ja äidin tuskaiset kyynelet vain ärsyttävät häntä. Mitä se hänelle kuuluu, vaikka nämä ihmisparat nääntyvät nälkään? Mitä se häntä liikuttaa, vaikka hekin joutuvat häpeään ja turmioon? Hän rikastuu vain niiden vähäisestä omaisuudesta, jotka hän syöksee perikatoon.

Porttolat, nuo paheiden pesät, rikostuomioistuint, vankeilat, köyhäntalot, mielisairaalat ja sairaalat — kaikki nämä täyttyvät suureksi osaksi alkoholiliikkeiden toimesta. Ilmes-tyskirjan mystillisen Babylonin tavoin väkijuomaliikkeet käyvät kauppaa orjilla ja ihmissieluilla. Heidän takanaan on mahtava sielunturmelija, joka käyttämällä kaikkia mahdollisia maan ja helvetin tarjoamia keinoja koettaa vetää ihmisiä valtaansa. Hän asettelee ansojaan kaupunkeihin ja kyliin, juniin ja höyrylaivoihin, työ- ja huvipaikoille, apteekkeihin ja vieläpä kirkkojen pyhälle ehtoollispöydällekkin. Hän ei jätä mitään käyttämättä herättääkseen ja lisätäkseen ihmisissä juomahimoa. Melkein joka kadunkulmassa on väkijuomaravintola, joka kirkkailla valoillaan ja iloisella melullaan houkuttelee sekä työmiehiä että rikkaita tyhjätointmittajia ja pahaa aavistamatonta nuorisoa.

Sekä yksityisperheissä että hienoissa huvipaikoissa tarjotaan naisille usein suosittuja juomia kauniilla nimillä varustettuina, mutta jotka ovat todellakin väkijuomia. Sairaille

ja heikoille suositellaan yleisesti eräitä »karvasvesiä», jotka sisältävät pääasiallisesti alkoholia.

Juomahimon herättämiseksi pienissä lapsissa on alkoholia ryhdytty panemaan makeisiinkin. Tällaisia makeisia myydään kaupoissa. Antamalla tällaisia karamelleja lapsille viinakauppias houkuttelee heitä asiakkakseen.

Väkijuomat jatkavat hävitystyötään päivästä päivään, kuukaudesta kuukauteen, vuodesta vuoteen. Isiä, miehiä ja veljiä, joiden tulisi olla kansan tuki, ylpeys ja toivo, eksyy jatkuvasti viinakauppiaiden pesäpaikkoihin, joista he palaavat kurjina ja raunioituneina.

Mutta vielä hirvittävämpi kirous on iskemässä kotien sydämeen. Yhä useammat ja useammat naiset ovat joutumassa alkoholin orjiksi. Monessa kodissa pienet viattomat ja turvattomat lapset ovat joka päivä vaarassa juopuneiden äitien laiminlyöntien, väkivaltaisuuksien ja viheliäisyyden kohteina. Pojat ja tyttäret kasvavat tämän hirvittävän paheen varjossa. Voiko heidän tulevaisuudeltaan odottaa muuta, kuin että he vajoavat vielä syvemmälle kuin heidän vanhempansa?

Ns. kristityistä maista tämä kirous on levinnyt pakanamaihin. I Oppimattomia, villejä ihmispoloisia opetetaan käyttämään väkijuomia. Tosin on pakanoidenkin keskuudessa järkeviä ihmisiä, jotka ymmärtävät väkijuomat kuolettavaksi myrkyksi ja vastustavat niitä, mutta turhaan he ovat yrittäneet suojella maitaan sen hävityksiltä. Sivistyneet kansat ovat suorastaan tyrkyttäneet tupakkaa, väkijuomia ja oopiumia pakanakansoille. Väkijuomat kiihdyttävät villien jo ennestään hillittömiä himoja ja johtavat heidät ennennäkemättömään kurjuuteen. Tällaisiin maihin on melkein toivotonta lähettää lähetysaarnajia.

Kosketuksestaan kansojen kanssa, joiden olisi pitänyt antaa heille tietoa Jumalasta, pakanakansat tulevatkin johdetuiksi paheisiin, jotka osoittautuvat koituvan kokonaisten kansanheimojen ja rotujen tuhoksi. Tämän vuoksi maailman pimeillä seuduilla vihataan sivistyneitä kansakuntia.

Kirkon vastuu

Väkijuomaliike on valtatekijä maailmassa. Sitä kannattavat rahan, tapojen ja himojen yhdistyneet voimat. Sen valta tunnetaan kirkossakin. Miehet, jotka ovat ansainneet rahansa välillisesti tai välittömästi väkijuomakaupalla, ovat kirkon jäseniä, »hyvässä ja kunniallisessa maineessa». Monet heistä antavat runsaskätisesti lahjoja yleisiin hyväntekeväisyystarkeoituksiin. Avustuksillaan he tukevat kirkollisia yrityksiä ja ylläpitävät ja avustavat kirkon pappeja. He vaativat itselleen sitä kunnioitusta, mitä rahavallalle osoitetaan. Kirkkokunnat, jotka hyväksyvät sellaisia jäseniä, itse asiassa kannattavat väkijuomakauppaa. Papilla ei useinkaan ole rohkeutta asettaa totuuden puolelle. Hän ei julista seurakunnalleen, mitä Jumala on sanonut väkijuomakaupasta. Avoimesti puhuminen merkitsisi seurakunnan loukkaamista sekä yleisen suosion ja palkan menetystä.

Mutta Jumalan tuomio on kirkon tuomion yläpuolella. Jumala, joka julisti ensimmäiselle murhamiehelle: »Kuule, veljesi veri huutaa minulle maasta»,²⁾ ei huoli alttarilleen viinakauppiaan lahjoja. Hänen vihansa syyttyy niitä vastaan, jotka yrittävät peittää rikoksensa armeliaisuuden verhoon. Heidän rahansa ovat veren tahraamia, ja niiden yllä lepää kirous.

»Mitä ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne? sanoo Herra . . .

Kun te tulette minun kasvojeni eteen,

kuka sitä teiltä vaatii —

minun esikartanoitteni tallaamista?

Älkää enää tuoko minulle turhaa ruokauhria;

suitsutus on minulle kauhistus . . .

Kun te ojennatte käsiänne,

minä peitän silmäni teiltä,

vaikka kuinka paljon rukoilisitte,

minä en kuule.

Teidän kätenne ovat verta täynnä.»³⁾

²⁾ 1 Moos. 4: 10. ³⁾ Jes. 1: —13, 15.

Juomarikin pystyy johonkin parempaan. Jumala on hänellekin uskonut kykyjä, joita hän voisi käyttää Jumalan kunniaksi ja maailmalle siunaukseksi. Mutta hänen toverinsa ovat asettaneet hänen sielullensa ansan ja käyttäneet hyväkseen hänen alennustilaansa. He ovat eläneet ylellisyydessä, kun heidän köyhiksi ryöstämänsä uhrit ovat eläneet köyhyudessa ja kurjuudessa. Mutta Jumala on vaativa tästä tilille jokaisen, joka on ollut jouduttamassa juomarin perikatoa. Hän, joka hallitsee taivaissa, ei ole menettänyt silmiensä edestä juoppouden ensimmäistä vaikutinta eikä sen vähäpätöisintä seurausta. Hän, joka huolehtii taivaan linnuista ja vaattettaa kedon kukkaset, ei käy niidenkään ohi, jotka Hän on luonut omaksi kuvakseen ja lunastanut omalla verellään — eikä ole ottamatta vaarin heidän avunhuudostansa. Jumala näkee kaiken tämän pahuuden, joka ylläpitää rikollisuutta ja kurjuutta.

Maailma ja kirkko saattavat antaa hyväksymisensä ihmiselle, joka on hankkinut rikkautta ihmissieluja turmelemalla. Ihmiset saattavat hymyillä sille, joka on johdattanut sieluja yhä alemmaksi ja alemmaksi häpeän ja alennuksen polulle. Mutta Jumala näkee sen kaiken — Hän tuomitsee oikeudenmukaisesti. Maailma saattaa sanoa viinakauppiasta hyväksi liikemieheksi, mutta Herra sanoo: »Voi häntä!» Jumala on vaativa hänet tilille kaikesta siitä toivottomuudesta ja kurjuudesta ja kärsimyksistä, mitä hän on väkijuomakaupallaan saattanut maailmaan. Hänen on vastattava kaikesta siitä puutteesta ja hädestä, jota äidit ja lapset ovat saaneet kestää joutuessaan olemaan ilman ruokaa, vaatteita ja asuntoa ja saadessaan haudata kaiken toivon ja ilon elämästään. Hänen on vastattava niistä sieluista, jotka hän on valmistumattomina lähettänyt iankaikkisuuteen. Kaikki ne, jotka tukevat viinakauppiaan toimintaa, ovat osallisia tämän rikoksiin. Heille Jumala sanoo: »Teidän kätenne ovat verta täynnä.»

Anniskeluoikeudet

Monet kannattavat anniskeluoikeuden myöntämistä juomapaheen rajoittamiseen tähtäävänä keinona. Mutta oikeuden myöntäminen väkijuomakauppaan saattaa tuon kaupan lain suojelun alaiseksi. Valtio laillistaa sen harjoittamisen ja niin vaalii ja suosii tätä pahetta, jota se väittää supistavansa. Anniskeluoikeuksien suojassa nousee eri puolille maata olutpanimoita, polttimeita ja viininvalmistamoita, ja väkijuomakauppias harjoittaa ahkerasti ammattiaan aivan oviemme vieressä.

Usein kielletään myymästä väkijuomia henkilöille, jotka ovat humalassa tai jotka tunnetaan parantumattomiksi juopoiksi; mutta nuorten juomareiksi opettaminen jatkuu yhtämittaisesti. Väkijuomakaupan menestyminen riippuu suoranaisesti alkoholihimon herättämisestä nuorisossa. Nuorisoa vietellään vähin erin, kunnes väkijuomien nauttiminen on vakiintunut heille tavaksi ja on herännyt himo, joka vaatii tyydytystä hinnalla millä hyvänsä. Olisi vähemmän vaarallista antaa väkijuomia auttamattomalle juopolle, jonka perikato on useimmissa tapauksissa jo varma, kuin sallia tämän hirvittävän tottumuksen viedä parhaimmassa kukoistuksessaan olevan nuorisomme turmioon.

Väkijuomakaupan laillistaminen saattaa yhtämittaisen kiusauksen alaiseksi nekin, jotka yrittävät tehdä parannuksen. On perustettu laitoksia, joissa väkijuomien orjia koetetaan auttaa voittamaan himonsa. Tämä on jaloa työtä, mutta niin kauan kuin väkijuomien myynti on lailla vahvistettu, hillitön juomari hyötyy alkoholistiparantoloista hyvin vähän. Alkoholistit eivät voi oleskella niissä jatkuvasti, vaan heidän on uudelleen palattava omalle paikalleen yhteiskunnassa. Heidän viinanhimonsa on kyllä heikentynyt, mutta sitä ei ole kokonaan voitettu, ja kiusausten ahdistuksessa, niinkuin ne joka taholla ovat ahdistamassa, he lankeavat liian usein ja helposti niiden saaliiksi.

Ihminen, joka omistaa jonkun vihaisen eläimen ja tuntien sen luonteen antaa sen liikkua vapaana, on maan lain edessä

vastuussa kaikesta siitä vahingosta, mitä tuo eläin mahdollisesti tekee. Jumalan Israelille antamissa laeissa määrättiin, että jos vihaiseksi tunnettu eläin aiheutti jonkun ihmisen kuoleman, oli eläimen omistajan omalla hengellään maksettava huolimattomuutensa tai ilkeytensä. Samojen perusteiden mukaan tulisi myös sen hallituksen, joka antaa viina-kauppiaalle oikeuden harjoittaa ammattiaan, vastata hänen väkijuomakauppansa seurauksista. Ja jos sellainen rikos, että vihaisen eläimen sallitaan liikkua vapaasti, ansaitsee kuolemanrangaistuksen, miten paljon ankarammin väkijuomakaupan laillistaminen olisikaan rangaistava.

Anniskeluoikeudet myönnetään sillä tekosyyllä, että niistä koituu valtion rahastoon tuloja. Mutta mitä ovat nämä tulot verrattuina niihin suunnattomiin menoihin, joita väkijuomien uhrit — rikolliset, mielisairaat ja kunnanhoidokit — aiheuttavat! Mies, joka on väkijuomien vaikutuksen alainen, tekee rikoksen ja joutuu oikeuteen. Niiden, jotka ovat laillistaneet väkijuomakaupan, on nyt pakko ryhtyä toimenpiteisiin oman työnsä seurausten suhteen. He ovat laillistaneet juoman myynnin, joka tekee terveestä miehestä rai-von, ja nyt heidän on lähetettävä mies vankilaan tai hirsipuuhun vaimon ja lasten jäädessä rutiköyhinä sen kunnan huollettaviksi, missä he asuvat.

Jo pelkästään taloudelliseltakin kannalta katsoen on suorastaan järjetöntä suvaita tällaista liiketoimintaa, puhumatta-kaan siitä, millä valtion tuloilla voidaan korvata väkijuomien aiheuttama ihmisjärjen menetys, Jumalan kuvan tarveleminen ja turmeleminen ihmisessä, raunioituneet lapset, jotka ovat joutuneet kunnan holhottaviksi ja alennustilaan, missä juoppojen isien huonot taipumukset ikuistuvat pysyvästi heidän lapsissansa.

Kieltolaki

Ihminen, jolle väkijuomien nauttiminen on muodostunut tavaksi, on epätoivoisessa tilassa. Hänen aivonsa ovat sairaut, ja hänen tahdonvoimansa heikentyneet. Jos josta-

kin voimasta voidaan sanoa, niin juomarin himosta ainakin, ettei sitä voida hillitä. Häntä ei voida saada järkisyillä taivutetuksi eikä suostutelluksi kieltämään itseään. Vaikka hän olisikin päättänyt jättää juomisen, niin tultuaan houkutel-luksi paheen pesään hän tarttuu taas lasiin, ja ensimmäinen viinaryyppy on kumonnut kaikki hyvät päätökset, kaikki tahdon rippeetkin hävittänyt. Yksi kulaus vain tuota rai-vostuttavaa juomaa, ja kaikki ajatuksetkin seurauksista ovat häipyneet pois. Hän unohtaa surun murtaman vaimonsakin kokonaan. Eikä irstailuun viekoiteltu isä ole enää huolissaan siitä, että hänen lapsensa ovat nälissään ja alastomia. Vahvistamalla väkijuomakaupan laki antaa hyväksymisensä tälle ihmissielujen turmelemiselle ja kieltäytyy lopettamasta tätä liiketoimintaa, joka täyttää maailman kurjuudella.

Täytyykö tämän aina jatkua? Onko ihmisten aina tais-teltava päästäkseen voittajiksi kiusausten oven ollessa selko-sen selällään heidän edessään? Täytyykö juoppouden ki-rouksen ikuisesti rasittaa kalvavan ruton tavoin sivistynyttä maailmaa? Täytyykö sen jatkuvasti joka vuosi kuluttavan tulen tavoin pyyhkäistä tuhansien onnellisten kotien ylitse? Jos laiva kärsii haaksirikon lähellä rannikkoa, eivät rannalla olevat seiso vain toimettona katselijoina. He panevat oman henkensä alttiiksi koettaessaan pelastaa miehiä ja naisia mä-rästä haudasta. Kuinka paljon ylevämpää onkaan kehoittaa ponnistelemaan voimiaan ihmissielujen pelastamiseksi juo-marin kohtalosta!

Eivät yksinomaan juomari ja hänen perheensä joudu kär-simään väkijuomien myynnistä, eikä lisääntynyt vero-taakka ole suurin paha, minkä väkijuomakauppa yhteiskun-nalle aiheuttaa. Meidät on kaikki punottu ihmiskunnan muo-dostamaan suureen kudokseen. Se paha, joka kohdistuu vaikkapa osaankin tästä suuresta ihmisyyhteisöstä, koituu vaaraksi kaikille.

Moni, joka voitonhimosta tai mukavuudenhalusta ei tah-toisi tehdä mitään väkijuomakaupan rajoittamiseksi, on ha-vainnut liian myöhään, että tällä kaupalla on kosketusta

häneen. Hän on saanut nähdä omien lastensa antautuvan ja sortuvan. Laittomuus kukoistaa. Omistusoikeus on uhattuna. Elämä on epävarmaa. Onnettomuudet merillä ja maalla moninkertaistuvat. Taudit, jotka syntyvät saastan ja kurjuuden pesäpaikoissa, raivaavat tiensä ylhäisiin ja ylelisiin koteihin. Paheet, joita irstauden ja rikollisuuden lapset vaalivat, tarttuvat myös sivistyneiden ja hienojen kotien pokiin ja tyttäriin.

Ei ole olemassa ainoatakaan ihmistä, jonka etuja väkijuomakauppa ei vaarantaisi. Sen vuoksi olisi jokaisen jo oman turvallisuutensakin tähden ryhdyttävä sitä hävittämään.

Maallisista laitoksista tulisi ennen kaikkea lakia säättävien elinten ja tuomioistuinten olla puhtaita väkijuomien kirouksesta. Hallituksen jäsenten, presidenttien, ministerien, maaherrojen, kansanedustajien, tuomarien, s.o. miesten, jotka säättävät ja käyttävät maan lakeja, miesten, joiden käsissä on heidän lähimmäistensä henki, hyvä maine ja omaisuus, tulisi olla ehdottoman raittiita. Vain siten he pystyvät säilyttämään ajatuksensa selvinä ja kykenevät erottamaan oikean väärästä. Vain siten he voivat pysyä lujina periaatteen miehinä ja käydä viisaasti oikeutta ja osoittaa armoa. Mutta miten on todellisuudessa? Miten monet näistä miehistä ovatkaan antaneet väkijuomien sumentaa järkensä ja sekoittaa käsitteensä oikeasta ja väärästä! Miten paljon onkaan säädetty tyrannimaisia lakeja, miten monta viatonta henkilöä tuomittu kuolemaan alkoholia käyttävien lainlaattijoiden, todistajien, valamiehien, asianajajien, vieläpä tuomarienkkin harjoittaman vääryyden takia! Monet näistä miehistä ovat »sankareita viininjuonnissa» ja »taitavia sekoittamaan väkeviä juomia», niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, jotka korvauksesta julistavat syyllisen syyttömäksi ja riistävät vanhurskaalta hänen vanhurskautensa». Sellaisista Jumala sanoo:

»Niinkuin tulen kieli syö oljet
ja kuloheinä raukeaa liekkiin,
niin heidän juurensa mätänee,

ja heidän kukkansa hajoaa tomuna ilmaan,
sillä he ovat ylenkatsooneet Herran Sebaotin lain
ja pitäneet pilkkanansa Israelin Pyhän sanaa.»⁴⁾

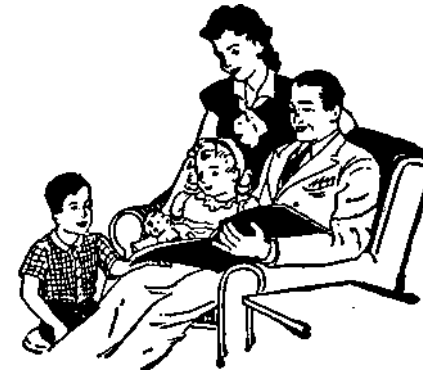
Jumalan kunnia, kansakunnan vankkuus, yhteiskunnan ja kotien sekä yksilöiden hyvinvointi vaatii, että ryhdytään kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin kansan herättämiseksi näkemään juoppouden vaarat. Pian tulemme näkemään tämän hirvittävän paheen seuraukset sellaisina, kuin emme näe niitä nyt. Kuka on ryhtyvä päättävään taisteluun tämän paheen aikaansaaman hävitystyön pysähdyttämiseksi? Taistelu on vasta alkuvaiheessaan. Muodostakaamme mahtava armeija tekemään loppu huumaavien väkijuomien kaupasta, jotka vievät ihmisiltä järjen. Tehkäämme väkijuomien taholta uhkaava vaara kaikille tietäväksi ja luokaamme sellainen yleinen mielipide, joka vaatii kieltolakia! Antakaamme alkoholisteille tilaisuus päästä orjuudestaan! Kansakunnan ääni vaatikoon lainlaatioitaan tekemään lopun tästä häpeällisestä kaupankäynnistä!

»Pelasta ne, joita kuolemaan viedään,
pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat.
Jos sanot: Katso, emme tienneet siitä,
niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija;
sinun sielusi vartioitsija sen tietää,
ja Hän kostaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan.»⁵⁾

4) Jes. 5:22, 24. 5) San. 24: 11, 12.

Koti Ja terveys

Elämä on valmistava koulu, joka valmistaa vanhemmat ja lapset Jumalan asuntojen korkeakouluun.

Kodin tehtävä

Ei kenelläkään ole tärkeämpää lähetyskenttää kuin se, mikä on uskottu isille ja äideille.

Ihmiskunnan elvyttämis- ja kohottamistyö alkaa kodista. Vanhempien suorittama työ on kaiken muun työn perusta. Yhteiskunta muodostuu perheistä, ja se on sellainen, millaiseksi perheiden päät sen tekevät. »Sydämeistä elämä lähtee»¹⁾ ja koti on yhteiskunnan, kirkon ja kansan sydän. Yhteiskunnan hyvinvointi, kirkon menestys ja kansan onni riippuvat kodin vaikutuksesta.

Jeesuksen elämä osoittaa meille, miten tärkeä merkitys kotielämällä on ja millaisia mahdollisuuksia se suo. Hän, joka tuli taivaasta meidän esikuvaksemme ja opettajaksemme, eli kolmekymmentä vuotta erään nasaretilaisen kodin jäsenenä. Raamattu kertoo näistä vuosista hyvin lyhyesti. Siellä ei suoritettu mitään ihmetekoa, jotka olisivat herättäneet kansan huomiota. Innostuneita ihmisjoukkoja ei silloin ollut seuraamassa Häntä eikä kuuntelemassa Hänen sanojaan. Mutta näidenkin vuosien aikana Hän suoritti jumalallista lähetystehtäväänsä. Hän eli meidän tavallamme, otti osaa kodin elämään, alistui sen kuriin ja järjestykseen, täytti sen vaatimat velvollisuudet ja kantoi sen tuomat taakat. Hän kasvoi yksinkertaisen ja vaatimattoman kodin hoivassa saa-

¹⁾ San. 4: 23.

den osansa meidän yhteisistä elämäkokemuksistamme, ja Hän »varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä».²⁾

Kaikkina näinä yksinäisyyden vuosina Hänen elämänsä **tulvahteli** myötätunnon ja avuliaisuuden virtana. Hänen epäitsekkyytensä ja kärsivällisyytensä, Hänen rohkeutensa ja uskollisuutensa, Hänen kestävyytensä kiusauksia vastaan ja Hänen järkkymätön mielenrauhansa ja tyyni iloisuutensa innoittivat jatkuvasti muitakin. Hänen mukanaan tulvahti kotiin puhdas ja suloinen ilmapiiri. Hänen elämänsä vaikutti hapatuksen tavoin yhteiskunnallisessa elämässä. Kukaan ei ole kertonut Hänen tehneen yhtään ihmetekoa, ja kuitenkin Hänestä virtasi kiusattuihin, sairaisiin ja masentuneihin sieluihin voimaa — parantavaa ja elähdyttävää rakkautta. Jo varhaisesta lapsuudestaan alkaen Hän vaatimattomalla tavalla palveli muita, ja siksi monet ilolla kuuntelivat Häntä, kun Hän aloitti julkisen toimintansa.

Vapahtajan varhaiset vuodet ovat nuorisolle enemmän kuin vain esimerkinä. Ne ovat opetuksiksi, ja niiden pitäisi olla rohkaisuksi kaikille vanhemmille. Perhepiiri ja velvollisuudet naapuristossa ovat sellaisten henkilöiden ensimmäinen toimintakenttä, jotka tahtoisivat työskennellä lähimmäistensä kohottamiseksi. Ei ole olemassa tärkeämpää toimialaa, kuin on se, mikä on uskottu kodin perustajille ja hoitajille. Mikään ihmisille uskottu tehtävä ei vie niin suuriin ja laajakantoisiin tuloksiin kuin isien ja äitien työ.

Nykyajan lapset ja nuoriso tulevat muodostamaan tulevaisuuden ja yhteiskunnan, ja kodista riippuu, mitä näistä nuorista ja lapsista tulee. Oikean kotikasvatuksen puutteesta johtuu suurin osa siitä sairaudesta, kurjuudesta ja rikollisuudesta, joka on ihmiskunnan kirouksena. Miten toisenlainen nykyinen maailma olisikaan, jos kotielämä olisi puhdasta ja vilpitöntä ja jos lapset, jotka lähtevät kodin suojasta, olisivat valmistuneet kohtaamaan elämän velvollisuuksia ja vaaroja!

²⁾ Luuk. 2: 52.

Suuria ponnistuksia tehdään, aikaa, rahaa ja työtä uhrautaan miltei rajattomasti yrityksiin ja laitoksiin huonojen tapojen uhreiksi joutuneiden parantamiseksi. Mutta nämäkään ponnistelut eivät vastaa suurta hätää. Miten vähäisiä ovatkaan tulokset! Kuinka harvoja onkaan pysyvästi voitu parantaa!

Lukemattomat ihmiset kaipaavat parempaa elämää, mutta heiltä puuttuu rohkeutta ja tarmoa vapautua huonoista tottumuksistaan. He perääntyvät asian vaatimasta ponnistelusta, taistelusta ja kieltäytyksestä ja niin heidän elämänsä haaksirikkoutuu ja raunioituu. Näin mitä lahjakkaimmatkin miehet, joilla on jalvoja pyrkimyksiä ja yleviä kykyjä ja jotka luonteensa ja kasvatuksensa puolesta sopisivat täyttämään luottamustoimia ja vastuullisia tehtäviä, turmelevat ja menettävät tällä tavalla sekä nykyisen että tulevan elämänsä.

Miten katkeraksi käykään niiden taistelu, jotka tekevät parannusta saavuttaakseen takaisin miehuutensa voimat! Ja koko elämänsä ajan monet saavat turmeltuneessa ruumiissaan, häilyvine tahtoineen, heikentyneillä hengen- ja sielunvoimillaan korjata satoa huonosta kylvöstään. Miten paljon enemmän he voisivatkaan saada aikaan, jos he olisivat jo alkuunsa selvittäneet välinsä pahan kanssa!

Tämä työ on suureksi osaksi vanhempien asia. Kun pyritään pysähdyttämään juoppouden ja muiden paheitten leviämistä, jotka kalvavat kuin syöpä yhteiskuntaruumista, jos siinä kiinnitettäisiin enemmän huomiota vanhempien opettamiseen, miten heidän on kehitettävä lastensa tottumuksia ja luonnetta, päästäisiin sata kertaa parempiin tuloksiin. Heidän vallassaan on muuttaa tapa, joka nyt on hirtittävänä mahtina pahaan, mahdiksi hyvän palvelukseen. Heidän on toimittava virran lähteellä, ja heidän tehtävänä on johtaa se oikeaan suuntaan.

Vanhemmat voivat laskea perustuksen lastensa terveille ja onnelliselle elämälle. He voivat lähettää heidät kodistaan varustettuina siveellisellä voimalla kiusauksien vastustamiseksi ja rohkeudella ja väkevyydellä selviytyäkseen onnel-

lisesti elämän pulmista. He voivat innoittaa lapsensa kehittämään itsessään voiman elää Jumalalle kunniaksi ja lähimmäisilleen siunaukseksi. He voivat tehdä polut suoriksi lastensa astua sekä auringonpaisteessa että varjossa korkeuden kirkkaita asuntoja kohti.

Muuan havainto-opetus

Kodin tehtävä ulottuu omia jäseniänsä edemmäksi. Kristillisen kodin tulee olla havainto-opetuksiksi valaisemaan todellisten elämänperiaatteiden oivallisuutta. Tällaisesta valaisevasta esimerkistä on muodostuva maailmassa vaikuttava voima hyvän puolesta. Hyvän kodin vaikutus ihmissydämiin ja -elämään on paljon tehokkaampi kuin mikään saarna voi olla. Kun nuoret lähtevät sellaisista kodeista, vievät he kaiken oppimansa mukanaan. He vievät jaloja elämänperiaatteita muihin koteihin, ja niin kohottava vaikutus tekee työtään yhteiskunnassa.

Vieraanvaraisuus

Kotimme voisivat tulla siunaukseksi monille ihmisille. Mutta silloin eivät maailmalliset tavat saisi vallita kutsuisamme, vaan ainoastaan Kristuksen Henki ja Hänen Sanansa opetus. Israelilaiset kutsuivat kaikkiin juhliinsa köyhät, muukalaiset ja leeviläiset, jotka jälkimmäiset toimivat sekä pappien apulaisina pyhäkössä että uskonnonopettajina ja lähetysaarnajina. Heitä pidettiin kansan vieraina, ja he osallistuivat kansan vieraanvaraisuudesta kaikissa yhteiskunnallisissa ja uskonnollisissa juhlallisuuksissa, ja heistä pidettiin hellää huolta heidän sairastuessaan tai joutuessaan puutteeseen. Juuri sellaisia meidänkin tulisi lausua tervetulleiksi koteihimme. Miten sellainen kutsu ilahduttaisikaan ja rohkaisisikaan sairaanhoitajataria tai opettajaa, huolten painamaa, kovassa työssä uurastavaa perheenäitiä tai heikkoja ja vanhuksia, jotka niin usein ovat kodittomia ihmisiä ja saavat taistella köyhyyttä ja vaikeuksia vastaan.

Kristus sanoo: »Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita, niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylönousemuksessa.»³⁾)

Sellaisten vieraiden vastaanottaminen ei tule sinulle suureksi taakaksi. Heille ei sinun tarvitse ryhtyä hankkimaan ylellisiä ja kalliita huvituksia. Sinun ei tarvitse järjestää mitään komeata katseltavaa. Lämmin ja sydämellinen tervetulon toivotus, paikka kotilieden ääressä ja pöydässä sekä tilaisuus osallistua yhteiseen rukoushetkeen olisi monelle heistä kuin pilkahdus taivaasta.

Meidän myötätuntomme täytyy tulvia yli oman minän rakentamien raja-aitojen ja perheen rajojen. Niillä, jotka tahtovat tehdä kotinsa siunaukseksi muille, on siihen monia kallisarvoisia tilaisuuksia. Seurustelulla on ihmeellinen vaikutus. Jos vain tahdomme, me voimme käyttää sitä keinona lähimmäistemme auttamiseksi.

Meidän kotiemme tulisi olla turvapaikkana kiusatuille nuorille. Monet nuoret ovat juuri tienristeyksessä. Jokainen vaikutus, jokainen muisto vaikuttaa osaltaan siihen valintaan, mikä muodostaa heidän kohtalonsa niin nykyisessä kuin tulevassakin elämässä. Paha houkuttelee heitä. Se tekee vetoomuksensa loistaviksi ja puoleensavetäviksi. Niillä on tervetulo-kutsu kaikille tulijoille. Kaikkialla ympärillämme on nuoria, joilla ei ole kotia tai joiden kodilta puuttuu auttava ja kohottava voima; nämä nuoret kulkeutuvat pahaan suuntaan. He käyvät kohti tuhoa aivan omien ovien varjossa.

Nämä nuoret tarvitsevat heille myötätuntoisesti ojetetun käden apua. Muutama ystävällinen sana tai pieni yksinkertainen huomaavaisuudenosoitus pyyhkäisee pois kiusauksen pilvet, joita kasautuu nuoren sielun ylle. Taivassyntyisen

³⁾ Luuk. 14: 12—14.

myötätunnon vilpittömässä ilmaisussa on voimaa avata sydänten ovet, joissa kaivataan Kristuksen rakkauden elähdyttämien sanojen sulotuoksua, ja Hänen rakkautensa Hengen vilpittöntyä, herkkää kosketusta. Jos me osoittaisimme kiinnostusta nuorisoon, kutsuisimme heitä kotiimme ja saartaisimme heidät iloiseen ja avuliaaseen vaikutuspiiriin, niin monet heistä ilomielin kääntäisivät askeleensa ylöspäin.

Elämän tarjoamat tilaisuudet

Elämämme täällä on lyhyt. Me elämme täällä vain kerran. Tehkäämme siis elämästämme parhain mahdollinen! Se tehtävä, johon olemme saaneet kutsun, ei vaadi rikkautta eikä yhteiskunnallista asemaa eikä suuria kykyjä. Se vaatii rakastavaa, uhriavalmista henkeä ja määrätietoisuutta. Pienelläkin lampulla, jos se vain pidetään palamassa jatkuvasti, voidaan sytyttää monia muita lampuja. Meidän vaikutuspiirimme voi tuntua ahtaalta, kykymme pieniltä, tilaisuutemme vähäisiltä, hankkeemme rajoitetuilta, ja kuitenkin meillä on ihmeellisiä mahdollisuuksia, kunhan vain käytämme uskollisesti oman kotimme suomien tilaisuuksia. Jos avaamme sydämemme ja kotimme jumalallisille elämän periaatteille, tulee meistä kanavia, joiden kautta virtaa elämää antavia voimia. Kodeistamme on silloin juokseva parantavia virtoja, jotka tuovat elämää, kauneutta ja hedelmällisyyttä sinne, missä nyt vallitsee hedelmättömyys ja nälänhätä.

Kodin perustajat

»Viisaudella talo rakennetaan ja ymmärryksellä se pystytetään.»

Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, suoritti ensimmäisen ihmetekonsa hääjuhlassa. Kristus aloitti julkisen toimintansa juhlasalissa, jossa ystävä- ja sukulaispiiri parhaillaan iloitsi. Siten Hän vahvisti avioliiton ja tunnusti sen omaksi asettamukseen laitokseksi. Hän sääsi, että miehen ja naisen pitää liittyvän pyhään avioliittoon, kasvattaman perhettänsä, jonka jäsenet kunnialla kruunattuina tunnustettaisiin taivaallisen perheen jäseniksi.

Kristus kunnioitti aviosäätyä tehden siitä vertauskuvan Hänen itsensä ja lunastamiensa ihmisten väliselle liitolle. Hän itse on ylkä; ja seurakunta on morsian, josta valitsemastaan Hän sanoo: »Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virhettä.»¹⁾

»Kristus rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastetuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.»²⁾
»Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa.»³⁾

1) Kork. v. 4: 7. 2) Ef. 5: 25—27. 3) Ef. 5: 28.

Perhesiteet ovat läheisimmät, hellimmät ja pyhimät siteet maailmassa. Ne on tarkoitettu ihmiskunnan siunaukseksi. Ja siunaukseksi ne muodostuvatkin kaikkialla siellä, missä avioliitto solmitaan järkevästi, jumalanpelossa ja tietoisina sen tuomista velvollisuuksista.

Avioliittoon aikovien tulisi harkita, millainen heidän perustettavaksi aikomansa koti tulee olemaan luonteeltaan ja vaikutukseltaan. Kun heistä tulee isä ja äiti, heille uskotaan pyhä luottamustehtävä. Heistä riippuu suuressa määrin lasten menestys tässä maailmassa ja onni tulevassakin elämässä. He määräävät suuressa määrin pienokaistensa ruumiilliset ja siveelliset ominaisuudet ja luonteen. Ja kodin luonteesta riippuu yhteiskunnan tila; kunkin perheen vaikutuksellaan antama panos omalta osaltaan joko kohottaa tai alentaa yhteiskunnan tilaa.

Elämäntoverin valinnan tulisi parhaimman mukaan turvata vanhempien ja heidän lastensa ruumiillinen, henkinen ja hengellinen hyvinvointi, sellainen, mikä tekee vanhemmat ja lapset kykeneviksi elämään siunaukseksi lähimmäisilleen ja kunniaksi Luojalleen.

Ennenkuin nuoret miehet ja nuoret naiset voivat ottaa vastuulleen avioliittoon liittyvät velvollisuudet, heillä tulee olla sellaista kokemusta käytännöllisestä elämästä, mikä valmistaa heidät täyttämään avioelämän asettamat velvollisuudet ja vaatimukset. Varhaiset avioliitot eivät ole suositeltavia. Niin tärkeään suhteeseen kuin avioliittoon ja seurauksiltaan kauaskantoiseen ei pitäisi mennä hätiköiden, ilman tarpeellista valmistautumista, eikä ennenkuin henkiset ja ruumiilliset kyvyt ovat hyvin kehittyneet.

Aviopuolisilta ei vaadita niinkään paljon varallisuutta, mutta heille tulisi olla sitä enemmän siunattu terveyttä. Ja useimmissa tapauksissa ikäero ei saisi olla kovin suuri. Tämän neuvon huomiotta jättäminen saattaisi koitua varsin vahingolliseksi nuoremman puolison terveydelle. Ja usein se riistää lapsilta ruumiin ja hengen voimia. He eivät voi saada iäkkäiltä vanhemmilta sitä huolta ja seuraa, mitä

heidän nuori elämänsä tarvitsee, ja kuolema saattaa riistää heiltä isän tai äidin juuri siihen aikaan, jolloin he kipeimmin tarvitsevat rakkautta ja ohjausta.

Avioliitto voidaan solmia turvallisesti vain Kristuksessa. Inhimillisen rakkauden olisi saatava kiinteimmät siteensä Jumalan rakkaudesta. Syvää, todellista ja epätsekästä rakkautta on vain siellä, missä Kristus hallitsee.

Rakkaus on kallisarvoinen lahja, minkä me saamme Jeesukselta. Puhdas ja pyhä kiintymys ei ole tunne, vaan se on periaate. Ne, joita tosi rakkaus elähdyttää, eivät mene kohtuuttomuuteen eivätkä ole sokeita. Pyhän Hengen opettamina he rakastavat Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niinkuin itseään.

Avioliittoon aikovien on tarkoin punnittava sen henkilön kaikkia tunteita ja seurattava kaikkea luonteen kehitystä, jonka elämään he aikovat liittää oman elämäntalonsa. Jokaisessa avioliittoon johtavassa askeleessa olkoon ominaista vaatimattomuus, yksinkertaisuus ja vilpittömyys sekä vakava pyrkimys miellyttää ja kunnioittaa Jumalaa. Avioliitto vaikuttaa jäljellä olevaan elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Todellinen kristitty ei tee mitään sellaisia suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä.

Jos Jumala on siunannut sinulle jumalaapelkääväiset vanhemmat, niin kysy heiltä neuvoa. Usko heille avomielisesti toiveesi ja suunnitelmasi ja ota oppia heidän elämäkokemuksistaan — silloin olet säästyvä monelta sydänsurulta. Ja ennen kaikkea ota Kristus neuvonantajaksesi. Tutki Hänen sanaansa rukoillen.

Sellaista ohjausta saaden nuori nainen hyväksyköön elämäntoverikseen vain puhdas- ja jaloluonteisen miehen, miehen, joka on uuttera, eteenpäinpyrkivä ja rehellinen, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa. Ja nuori mies etsiköön rinnalleen naisen, joka on sovelias kantamaan oman osansa elämän taakoista, naisen, joka vaikuttaa häneen jalostavasti ja puhdistavasti ja jonka rakkaus voi tehdä hänet onnelliseksi.

»Toimellinen nainen tulee Herralta.»⁴⁾ »Hänen miehensä sydän häneen luottaa . . . Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä.»⁵⁾ »Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa, hänen miehensä nousee ja ylistää häntä! Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli niitten kaikkien kohoat sinä.»⁶⁾ Joka sellaisen vaimon löytää, »se onnen löytää, saa Herralta mieluosion.»⁷⁾

Avioelämässä saatuja kokemuksia

Olipa avioliitto solmittu miten huolellisesti ja viisaasti tahansa, niin harvat aviopuolisot ovat täydellisesti yhtä viikimismenojen tultua suoritetuksi. Vasta tulevat vuodet liittävät nuo kaksi aviokumppania lopullisesti yhdeksi.

Kun elämän pulmat ja huolet kohtaavat vastaviihittyä avioparia, niin se romanttisuus, millä mielikuvitus niin usein kaunistaa avioliiton, häviää. Aviomies ja -vaimo oppivat tuntemaan toistensa luonteen, mikä ei ollut heille mahdollista heidän aikaisemman seurustelunsa aikana. Tämä on erittäin tärkeä vaihe heidän kokemuksessaan. Koko heidän tulevan elämänsä onni ja menestys riippuu siitä, ottavatko he nyt oikean elämänsuunnan. Usein he huomaavat toisistaan odottamattomia heikkouksia ja virheitä, mutta ne sydämet, jotka rakkaus on yhdistänyt, löytävät myös toisistaan tähän asti aavistamattomia aarteita. Koettakoot kaikki löytää toisistansa enemmän hyviä ominaisuuksia kuin virheitä! Usein oma asenteemme ja meitä itseämme ympäröivä ilmapiiiri määrää sen, mitä meille toisista paljastuu. Monet pitävät rakkaudenosoituksia heikkoutena ja pitävät vireillä pidettyväisyyttä, mikä torjuu toiset luotaan. Tällainen henki pysähdyttää myötätunnon virran. Kun sosiaaliset ja jalot

⁴⁾ San. 19: 14. ⁵⁾ San. 31: 11—12. ⁶⁾ San. 31: 26—29.

⁷⁾ San. 18: 22.

herätteet tukahdutetaan, ne surkastuvat, ja sydän käy kylmäksi ja tyhjäksi. Meidän tulisi varoa tällaista erehdystä. Rakkaus ei voi elää saamatta ilmaista itseään. Älä anna sydämen, joka on liittynyt sinun sydämeesi, nääntyä myötätunnon ja rakkauden puutteesta!

»Kärsien toisianne rakkaudessa»

Vaikka vaikeuksia ja pulmia ilmeneekin ja mielenmasennus saa valtaa, ei mies eikä vaimo saa vaalia ajatusta, että heidän liittonsa on erehdys tai pettymys. Päättäkää olla toisillenne kaikki, mitä suinkin on mahdollista. Jatkakaa varhaista huomaavaisuuttanne ja kohteliaisuuttanne. Rohkaiskaa toinen toistanne elämän taisteluissa. Pyrkikää edistämään toistenne onnea. Vallitkoon välillänne keskinäinen rakkaus ja armahtavaisuus! Silloin avioliitto, sen sijaan että se merkitsisi rakkauden loppumista, onkin vaikuttava, kuin se siitä vasta oikein alkaisi. Tosi ystävyuden lämpö, rakkaus, joka sitoo sydämen sydämeen, on esimakua taivaan iloista.

Jokaista perhettä ympäröi pyhä piiri, joka olisi pidettävä eheänä. Kenelläkään vieraalla ei ole oikeutta astua tämän piirin sisäpuolelle. Älköön aviomies älköönkä hänen vaimonsa uskoko muualle niitä luottamuksellisia asioita, jotka ovat yksinomaan heidän keskeisiä.

Kumpikin antakoon rakkautta pikemmin kuin sitä vaatisi. Kehittäkää itsessänne sitä, mikä teissä on jalointa, ja olkaa nopeita tunnustamaan toistenne hyvät ominaisuudet. Tietoisuus siitä, että elämälle annetaan tunnustus, on ihmeellinen kannustin ja antaa tyydytystä. Myötätunto ja kunnioitus rohkaisevat tavoittelemaan aina ylevämpää, ja rakkaus itsekin kasvaa kannustaessaan yhä jalompiin päämääriin.

Ei kumpikaan, ei mies eikä vaimo, saa antaa oman yksilöllisyytensä sulautua toisen yksilöllisyyteen. Kummallakin on oma omakohtainen suhteensa Jumalaan. Ja kummankin on Jumalalta kysyttävä: »Mikä on oikein?» »Mikä on väärin?»

»Miten minä voisin parhaiten täyttää elämäni tarkoituksen?» Vuodattakaa rakkautenne yltäkylläisyys Hänelle, joka antoi henkensä teidän puolestanne. Ottakaa Kristus ensimmäiseksi ja viimeiseksi, parhaaksenne kaikessa. Kun rakkautenne Häntä kohtaan syvenee ja voimistuu, niin rakkautenne toisiannekin kohtaan puhdistuu ja vahvistuu.

Aviomiehen ja -vaimon tulee osoittaa toisiansa kohtaan samaa henkeä, jota Kristus osoitti meitä kohtaan. »Vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä.» »Niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehilensä kaikessa alamaiset. Miehet rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä.»⁸⁾

Ei mies eikä vaimo saa yrittää harjoittaa toista kohtaan mielivaltaista käskyvaltaa. Älkää koettakoo pakottaa toisianne mukautumaan omiin mielihaluihinne. Te ette voi tehdä niin ja samalla säilyttää toistenne rakkautta. Olkaa ystävällisiä, kärsivällisiä, suvaitsevaisia, hienotunteisia ja huomaavaisia toisianne kohtaan. Jumalan armon avulla te voitte onnistua tekemään toisenne onnellisiksi, niinkuin avioliituspauksessanne toisillenne lupasitte.

Onnellisuus epäitsekäissä palveluksessa

Mutta muistakaa, että onnea ette saavuta sulkeutumalla omaan itseenne ja tyytymällä vuodattamaan rakkautenne kokonaan toinen toisillenne. Käyttäkää kaikkia tilaisuuksia hyväksenne edistääksenne ympäristössänne asuvien onnea. Muistakaa, että epäitsekäs palvelu vain antaa todellisen ilon.

Armahtavaisuus ja epäitsekkyys painaa leimansa kaikkien niiden sanoihin ja tekoihin, jotka elävät uutta elämää Kristuksessa. Kun koetatte elää Hänen elämänsä ja pyritte voittamaan oman minänne ja itsekyyden ja auttamaan toisia heidän hädässään, tulette saamaan voittoja voittojen jäl-

⁸⁾ Ef. 5: 2, 24, 25.

keen. Niin vaikutukseenne on koitua maailmalle siunaukseksi.

Miehet ja naiset voivat saavuttaa sen ihanteen, jonka Jumala on heille asettanut, jos he turvautuvat Kristuksen apuun. Mihin ihmisviisaus ei riitä, sen voi Hänen armonsa tehdä niille, jotka luottavassa rakkaudessa antautuvat Hänelle. Hänen johdatuksensa voi liittää sydämet yhteen taivaallista alkuperää olevilla siteillä. Rakkaus ei ole silloin pelkkää hellien ja imartelevien sanojen vaihtoa. Taivaallisissa kangaspuissa kudotaan hienommilla, mutta kestävämmillä loimilla ja kuteilla kuin maallisissa. Niissä ei kudota harso-kangasta, vaan kangasta, joka kestää kulutusta, koetusta ja koettelemuksia. Sydän liittyy sydämeen kestäväen rakkauden kultaisin sitein.

Kodin sijainti ja sisustus

»Herra istutti yrttitarhan ja asetti sinne ihmisen.»

Raamattu kykenee ihmeen yksinkertaisesti selvittämään meille elämän ongelmia. Sen neuvot jos niistä vaarin otettaisiin, selvittäisivät monet pulmat ja säästäisivät meidät monilta erehdyksiltä. Se opettaa meitä arvioimaan asioita oikeaan arvoonsa ja antamaan suurimmat voimavaramme suurimpien arvojen hyväksi. Tällaista opetusta tarvitsevat erikoisesti ne, joiden tehtävänä on valita oma koti. He eivät saisi antaa ajatustensa kääntyä pois korkeimmasta päämäärästä. Heidän tulee muistaa, että maanpäällisen kodin on oltava taivaallisen vertauskuva ja valmistua sitä varten. Elämä on valmistava koulu, josta vanhemmat ja lapset tulisivat siirrettäviksi Jumalan asuntojen korkeakouluun. Kodin paikkaa valittaessa saakoon tämä tarkoitus johtaa valintaan. Älkööt rikastumisen halu, hienon maailman määräykset taikka seurustelutavat olko määräävinä. Harkitkaa, mikä on parhaiten edistävä yksinkertaisuutta, puhtautta, terveyttä ja todellisia elämän arvoja.

Kaikkialla maailmassa ovat kaupungit muodostumassa paheiden pesäpaikoiksi. Joka puolella saadaan nähdä ja kuulla pahaa. Kaikkialla on houkutteluja aistillisuuteen ja huvitteluun. Rikollisuuden ja tapainturmeluksen tulvavesi paisuu

yhä. Jokainen päivä kertoo väkivaltaisuuksista: ryöstöistä, murhista, itsemurhista ja rikoksista, joista ei voi edes puhua.

Kaupunkielämä on tyhjää ja luonnotonta. Kiihkeä rahanhimo, huvittelun-, nautinnon- ja komeilunhalu sekä ylellisyys ja kohtuuttomuus ovat voimia, jotka kääntävät ihmiskunnan suuren enemmistön mielen pois elämän todellisesta tarkoituksesta. Ne aukaisevat oven tuhansille paheille. Nuorisoon ne vaikuttavat miltei vastustamattomalla voimalla.

Eräs kavalimpia ja vaarallisimpia kiusauksia, mikä kaupungissa ahdistaa lapsia ja nuorisoa, on nautinnonhalu. Lupapäiviä on lukuisia, ja urheilukilpailut ja kilparatsastukset houkuttelevat tuhansia. Huvittelun ja nautintojen pyörteet vetävät heidät pois elämän vakavista velvollisuuksista. Raha, joka olisi pitänyt säästää parempaan tarkoitukseen, tuhlataan turhanpäiväisiin huvituksiin.

Trustien ja ammattiyhdistysten toiminnan sekä lakkojen vaikutuksesta elinehdot ovat kaupungissa vaikeutumistaan vaikeutuneet. Vakavia levottomuuksia on edessämme, ja monien perheiden tulee olemaan pakko siirtyä pois kaupungeista.

Olosuhteet kaupungissa ovat usein terveydelle vaaralliset. Jatkuva alttiina oleminen tautien tartunnalle, saastaisen ilman, huonon veden ja epäpuhtaan ruoan, ahtaiden, pimeiden ja epäterveellisten asuntojen yleisyys ovat vain muutamia monista kaupunkielämän epäkohdista.

Jumalan tarkoitus ei ollut, että ihmiset ahtaautuisivat kaupunkiin, ja sulloutuisivat pieniin asumuksiin ja vuokrasarmeihin. Aikojen alussa Hän sijoitti ensimmäiset esivanhempamme silmähivelevän ihanalle seudulle, jonka kaltaisista Hän toivoo ihmisten edelleenkin iloitsevan. Mitä täydellisempään sopusointuun pääsemme Jumalan alkuperäisen suunnitelman kanssa, sitä paremmin voimme turvata täyden ruumiin, hengen ja sielun terveyden.

Kallis asumus, huoliteltu taidokas kalusto, komeus, ylellisyys ja mukavuus eivät ole välttämättömiä onnellisen ja hyödyllisen elämän edellytyksiä. Jeesus tuli tänne maan

päälle suorittamaan suurinta tehtävää, mitä ihmisten keskuudessa on koskaan suoritettu. Jumalan lähettiläänä Hän tuli näyttämään meille, miten on eletävä, jotta päästäisiin parhaisiin tuloksiin. Millaiset olosuhteet Iankaikkinen Isä valitsi Pojalleen? Hän valitsi Hänelle kodin Galilean vuoristosta; kodin, jossa tehtiin rehellistä työtä ja vietettiin yksinkertaista elämää; kodin, jossa joka päivä jouduttiin taistelemaan vaikeuksia ja puutetta vastaan; kodin, jossa vallitsi uhrautuvaisuus, säästäväisyys, kärsivällisyys ja iloinen palveleva henki; kodin, jossa äidin vierellä vietettiin tutkisteluhetki avatun kirjakäärön ääressä; kodin, jossa vallitsi aamuisarastuksen ja iltahämyn rauha vehreässä laaksossa luonnon pyhässä tempelissä; kodin, jossa tutkittiin luontoa ja Jumalan johdatusta ja jossa sielu sai seurustella Jumalan kanssa – tällaisissa oloissa ja tällaisten mahdollisuuksien puitteissa eli Jeesus varhaisen elämänsä.

Samanlaisissa olosuhteissa ovat eläneet myös useimmat kaikkien aikojen suurimmista ja jaloimmista ihmisistä. Lukekaa Aabrahamin, Jaakobin, Joosefin, Mooseksen, Daavidin ja Elisan historiaa. Tutkikaa niiden henkilöiden elämäkertoja, jotka myöhemmin aikoina ovat kunniakaasti kantaneet raskaimman vastuun ja täyttäneet vaatvimmatkin tehtävät, henkilöiden, joiden jalostava vaikutus on ollut mitä tehokkainta maailman tilan kohottamiseksi.

Kuinka monet heistä kasvoivatkaan **maalaiskodeissa**. Ylellisyydestä he tiesivät hyvin vähän eivätkä he tuhlanneet nuoruuttansa huvituksiin. Monien täytyi taistella köyhyyttä ja vaikeuksia vastaan. He oppivat jo varhain tekemään työtä ja työskentely ulkoilmassa antoi heille elinvoimia ja joustavuutta heidän kaikkiin kykyihinsä. Heidän oli pakko turvautua omiin mahdollisuuksiinsa ja siksi he oppivat taistelemaan vaikeuksia vastaan ja voittamaan esteet, ja niin he saivat rohkeutta ja kestävyyttä. He oppivat myös itsetuottamus- ja -hillintätaidon. Suojeltuina huonolta seuralta he tyytyivät vain yksinkertaisiin huvituksiin ja hyödylliseen ja terveelliseen seuraan. He olivat mieltymyksiltään vaatimat-

tomia ja tavoiltaan kohtuullisia. He olivat periaatteen miehiä ja siksi heistä tuli puhdassydämiä, voimakkaita ja vakavia ihmisiä. Elämäntehtävänsä kutsuttuina he panivat siihen kaiken ruumiin- ja hengenvoimansa, henkensä joustavuuden, suunnittelu- ja täytäntöönpanokykynsä ja järkähtämättömyytensä vastustaessaan pahaa, mikä teki heistä myönteisen voiman hyvän edistämiseksi maailmassa.

Parempi kaikkea omaisuutta, mitä voitte antaa lapsillenne perinnöksi, on lahja terveen ruumiin, terveen sielun ja jalan luonteen muodossa. Ne, jotka ymmärtävät, mikä määrää tosi menestymisen, osaavat olla ajoissa viisaita. Kotia valitessaan he pitävät silmällä elämän tärkeimpiä asioita.

Sen sijaan että asettuisitte asumaan seuduille, missä on nähtävissä ainoastaan ihmiskätten töitä ja missä kaikki nähty ja kuultu tavan takaa johdattaa mieleen pahoja ajatuksia, seuduille, joiden melu ja hälinä aiheuttavat levottomuutta ja väsymystä, asettukaa sinne, missä voitte katella Jumalan tekoja. Antakaa mielenne levätä luonnon kauneudessa, hiljaisuudessa ja rauhassa. Antakaa katseenne viipyä vihreillä niityillä, lehdoissa ja kukkuloilla. Kohottakaa katseenne kohti sinistä taivaanlakea, jota eivät kaupungin pöly ja savu himmennä, ja hengittäkää taivaan raikasta ilmaa. Menkää pois kaupungin melusta ja hälinästä sinne, missä voitte pitää lapsillenne seuraa ja missä voitte heitä opettaa tuntemaan Jumalaa Hänen tekojensa avulla ja totuttakaa heitä rehelliseen, hyödylliseen elämään.

Yksinkertaisuutta kalustuksessa

Teennäiset tapamme riistävät meiltä monta siunausta ja paljon iloa ja tekevät meidät kykenemättömiksi elämään täysin siunauksellista elämää. Koristeelliset ja kalliit huonekalut eivät ole ainoastaan rahan tuhlausta, vaan senkin tuhlausta, mikä on tuhatkertaisesti kallisarvoisempaa. Ne tuovat kotiin raskaita huolia ja työtä ja vaivaa.

Minkälaiset ovatkaan olosuhteet monissa kodeissa, vaikka varoja on rajoitetusti ja taloustyöt pääasiallisesti äidin harteilla! Parhaat huoneet on kalustettu tyyliin, mikä nousee yli asunnonhaltijoiden varallisuussuhteiden eikä, ole omiaan lisäämään mukavuutta eikä tyydytystä. On kallisarvoisia mattoja, taideveistoksia koristeltuja ja verhoiltuja huonekaluja ja hienoja poimuverhoja. Pöydät, takanpäällystöt ja kaikki muut mahdolliset paikat täytetään koristeilla ja seinät peitetään tauluilla, niin että silmä suorastaan väsyvät niitä katselemaan. Miten suunnaton määrä työtä vaaditaan **kaiken** tämän järjestyksessä ja tomusta puhtaana pitämiseen! Tämä työ ja kaikki muut **muodin** perheeltä vaadittavat **teennäiset** tavat vaativat perheenäidiltä loppumatonta puuhaa.

Monessa kodissa ei vaimolla ja äidillä ole aikaa lukemiseen ja itsensä pitämiseen aikansa tasalla, ei aikaa seurusteluun miehensä kanssa, eikä aikaa lastensa henkisen kehityksen seuraamiseen. Hänellä ei ole aikaa eikä paikkaa kalliin Vapahtajan päästä hänen rakkaaksi, läheiseksi ystäväkseen. Vähitellen hän vajoaa talossa pelkän raatajan asemaan, ja hänen voimansa ja aikansa ja harrastuksensa tulevat käytetyiksi yksinomaan ajallisiin asioihin, joihin ne kokonaan häviävät. Liian myöhään hän huomaa itsensä miltei muukalaiseksi omassa kodissaan. Hänen käyttämättä jättämänsä **tilaisuudet** vaikuttaakseen jalostavasti ja kohottavasti rakkaitensa henkiseen elämään ovat iäksi menneet.

Päättäkööt kodin perustajat elää ymmärtäväisemmin. Olkoon ensimmäisenä päämääränänne perustaa miellyttävä koti. Tietenkin te huolehditte mahdollisuuksista, jotka helpottavat työtä ja edistävät terveyttä ja hyvinvointia. Suunnitelkaa kutsuaksenne sellaisia vieraita, jotka Kristus toivoo **meidän** lausuvan tervetulleiksi ja joista Hän sanoo: »Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.»¹⁾

1) Matt. 25: 40.

Sisustakaa kotinne sileillä ja yksinkertaisilla huonekaluilla, jotka kestävät käsittelyä ja joita on helppo pitää puhtaina ja jotka tarpeen tullen voidaan vähäisin kustannuksin korjata. Hyvällä maulla voitte saada yksinkertaisenkin kodin miellyttäväksi ja hauskaksi, jos vain rakkaus ja tyytyväisyys saavat siellä vallita.

Kaunis ympäristö

Jumala rakastaa kauneutta. Hän on verhonnut maan ja taivaan kauneudella, ja Isän ilolla Hän näkee lastensa iloitsevan Hänen kättensä teoista. Hän toivoo meidän ympäröivän kotimme luonnon suomalla kauneudella.

Melkein kaikilla maalaisasukkailla, köyhilläkin, voisi olla kotinsa ympärillä pieni vihreä nurmikko, muutama tuuhea puu, kukkivia pensaita ja tuoksuvia kukkia. Ne lisääisivät perheen viihtyisyyttä ja onnea monin verroin enemmän kuin mitkään keinotekoiset koristukset. Niillä on oleva kotielämää jalostava ja puhdistava vaikutus, ne lujittavat rakkautta luontoon ja vetävät perheenjäseniä lähemmäksi toisiansa ja lähemmäksi Jumalaa.

Äiti

»Noudattakoon hän kaikkea, mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa.»

Lapset tulevat suuressa määrin sellaisiksi, millaisia heidän vanhempansa ovat. Vanhempien fyysillinen kunto, heidän luonteenlaatunsa ja halunsa, heidän henkiset ja siveelliset taipumuksensa ilmenevät suuremmissa tai pienemmissä määrässä heidän lapsissansa.

Mitä jalompia päämääriä ja mitä suurempia henkisiä lahjoja vanhemmat omaavat, ja mitä parempi heidän ruumiinkuntonsa on, sitä paremmat varusteet he antavat lapsillensa elämää varten. Kehittäessään omia parhaimpia ominaisuuksiaan vanhemmat samalla vaikutuksellaan muovailevat yhteiskuntaa ja kohottavat tulevia sukupolvia.

Isien ja äitien tulee ymmärtää oma vastuunsa. Maailma on täynnään ansoja nuorten varalle. Itsekäs elämä ja aistilliset hovit viekoittelevat monia nuoria. He eivät voi nähdä salaisia vaaroja polulla, joka näyttää heistä onnen tieltä, eikä sen pelottavaa loppua. Halujensa ja himojensa tyydyttämisessä he tuhlaavat voimansa ja tarmonsaa, ja miljoonia heistä kohtaa turmio sekä tässä että tulevassa maailmassa. Vanhempien tulisi aina muistaa, että heidänkin lastensa täytyy kohdata tällaiset kiusaukset. Jo ennen lapsen syntymää on alettava valmistautua saattamaan heidät kykeneviksi taistelemaan menestyksellisesti pahaa vastaan.

Vastuu on erikoisesti äidin harteilla. Äiti, jonka verestä lapsi saa ravintonsa, josta ruumiinsa rakentuu, jakaa lapselle henkisiä ja hengellisiä vaikutteita, jotka vaikuttavat lapsen mielen ja luonteen muodostumiseen. Jokebed, heprealainen äiti, joka oli vahva uskossaan »eikä pelännyt kuninkaan käskyä»,¹⁾ synnytti Mooseksen, Israelin vapauttajan. Hanna, tuo rukoileva, uhrautuvainen ja taivaan innoittama nainen, synnytti Samuelin, tuon taivaan opettaman lapsen, lahjomattoman tuomarin, Israelin pyhien koulujen perustajan. Elisabetista, Nasaretin Marian sukulaisesta ja hengenheimolaisesta, tuli Vapahtajan edelläkävijän äiti.

Raittius ja itsekuri

Raamattu opettaa, että äidin olisi huolellisesti valvottava elintapojaan. Kun Herra tahtoi herättää Simsonista Israelin vapauttajan, ilmestyi Herran enkeli äidille ja antoi hänelle erityisiä ohjeita hänen elintapojensa ja lapsen hoidon suhteen. »Varo siis», hän sanoi, »ettet juo viiniä ja väkijuomaa etkä syö mitään saastaista».²⁾

Monet vanhemmat pitävät ennen lapsen syntymää esiintyviä vaikutuksia vähärvoisina, mutta taivas ei katsele asiaa sillä tavalla. Se sanoma, jonka Herran enkeli antoi kahdesti niin juhlallisella tavalla, osoittaa asian olevan meidän mitä huolellisimman harkintamme ja mietiskelymme arvoinen.

Tuolle heprealaiselle äidille puhumisissa sanoissa Jumala puhuu kaikkien aikojen kaikille äideille. »Noudattakoon hän», enkeli sanoi, »kaikkea mitä minä olen käskenyt hänen noudattaa». Äidin elintavat vaikuttavat lapsen hyvinvointiin. Periaatteellisuuden on saatava valvoa äidin haluja ja himoja. On jotakin, mitä hänen on kartettava, ja jotakin, mitä hänen on vastustettava, jos hän tahtoo täyttää Jumalan tarkoituksen itseensä nähden Jumalan antaessa hänelle lapsen. Jos hän ennen lapsen syntymää on mukavuutta rakastava ja

Hepr. 11: 23. 2) Tuom. 13: 4, 13.

nautinnonhaluinen, jos hän on itsekes, kärsimätön ja vaatimainen, nämä piirteet heijastuvat lapsen luonteenlaadusta. Tällä tavoin monet lapset ovat jo synnyinlahjanaan saaneet miltei voittamattomia taipumuksia pahaan.

Mutta jos äiti järkkymättömästi pitää kiinni oikeista periaatteista, jos hän on pidättyväinen ja kieltää itsensä, jos hän on ystävällinen, lempeä ja epäitsekes, voi hän antaa lapselleen nämä samat kallisarvoiset luonteenpiirteet. Viinin käyttö oli äidiltä ehdottomasti kielletty. Jokainen äidin nauttima pisara väkijuomia himonsa tyydyttämiseksi vaarantaa hänen lapsensa ruumiillisen ja henkisen ja siveellisen terveyden, ja siinä hän tekee suoranaisten synnin Luojaansa vastaan.

Monet neuvonantajat esittävät, että äidin jokainen toivomus olisi täytettävä ja että jos hän haluaa jotakin erikoista ruokaa, kuinka vaarallista tahansa, hänen tulisi saada vapaasti tyydyttää ruokahaluaan. Sellainen neuvo on väärä ja vahingollinen. Äidin ruumiin tarpeita ei tosin saa missään tapauksessa laiminlyödä. Hänestä riippuu kahden ihmisen elämä ja henki, ja hänen toivomuksiinsa olisi aina suhtauduttava hellävaroen ja hänen tarpeensa tyydytettävä auliisti. Mutta tänä erittäin tärkeänä aikana hänen on tarkoin katsuttava sekä ruokajärjestyksessään että kaikessa muussakin kaikkea, mikä heikentäisi ruumiin ja hengen voimia. Jumala itse on käskyllään vakavasti velvoittanut hänet noudattamaan itsehillintää.

Liikarasitus

Äidin voimia olisi hellävaroen vaalittava. Sensijaan että hän kuluttaisi kalliit voimansa rasittavaan työhön, hänen huoliaan ja taakkojaan olisi vähennettävä. Useinkaan aviomies ja perheenisä ei tunne terveyslakeja, joita hänen perheensä hyvinvoinnin tähden on tarpeellista ymmärtää. Antautuneena kokonaan ahertelemaan perheensä elatuksen puolesta tai hankkimaan varallisuutta hän omien huoltensa ja pulmiensa painamana jättää vaimonsa ja perheenäidin kannettavaksi taakkoja, jotka kysyvät liaksi hänen voimiaan

tuona kriittisenä aikana ja aiheuttavat voimattomuutta ja sairautta.

Moni aviomies ja perheenisä voisi ottaa hyödyllistä oppia uskollisen paimenen osoittamasta huolenpidosta. Kun Jakobia kehoitettiin lähtemään äkilliselle ja vaivalloiselle matkalle, vastasi tämä:

»Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukana; jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, kuolee koko lauma.» »Minä seuraan hiljalleen jäljessä, sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä.»³⁾

Elämän vaivalloisella matkalla on aviomiehen ja perheenisän kuljettava »hiljalleen», sen mukaan kuin hänen matkatoverinsa kykenee kestämään vaivat. Keskellä maailman innokasta vallan ja rikkauksien tavoittelua oppikoon hän hiljentämään askeleitaan auttaakseen ja tukeakseen häntä, jonka hän on pyytänyt vaeltamaan rinnallaan.

Iloinen mieli

Äidin olisi pidettävä yllä iloista, tyytyväistä ja onnellista mieltä. Kaikista tämänsuuntaisista ponnisteluistaan hän saa runsaan korvauksen lastensa ruumiillisen hyvinvoinnin ja siveellisen luonteen muodossa. Hyväntuulisuudellaan hän edistää perheensä onnea ja suuressa määrin myös omaa terveydentilaansa.

Aviomies auttakoon vaimoaan osoittamalla tätä kohtaan myötätuntoa ja pettämätöntä rakkautta. Jos hän tahtoo säilyttää vaimonsa iloisenä ja pirteänä, koko kodin auringonsäteenä, auttakoon häntä hänen tehtävissään ja asioissaan. Hänen ystävällisyytensä ja hellä hyväntahtoisuutensa on vaimolle kallisarvoiseksi rohkaisuksi, ja hänen tuomansa onnellisuus tuo iloa ja rauhaa hänen omaankin sydämeensä.

Äreä, itsekes ja ylimielinen aviomies ja perheenisä ei ole onneton ainoastaan itse, vaan hän heittää synkän varjon

³⁾ 1 Moos. 33: 13, 14.

kaikkien kodin asukkaiden ylle. Seurauksena käytöksestään hän saa katsella vaimoansa alakuloisena ja kivulloisena ja lapsiansa oman ruman luonteensa turmelemina.

Jos äiti jätetään vaille tarvitsemaansa huolenpitoa ja huojennusta, jos hänen sallitaan kuluttaa voimansa loppuun liiallisella työllä tai huolilla ja raskasmielisyydellä, hänen lapsensa eivät saa sitä elinvoimaa ja sitä henkistä joustavuutta ja iloista eloisuutta, mikä heille perintönä kuuluisi. On siis paljon parempi tehdä äidin elämä valoisaksi ja iloiseksi, suojella häntä puutteelta ja rasittavalta työltä ja ahdistavilta huolilta ja antaa lasten periä terve ruumiinrakenne, jotta he voisivat raivata itsellensä tiensä läpi elämän lujalla tarmollansa.

Suuri on isille ja äideille annettu vastuu, kun heidän on oltava Jumalan paikalla lapsiinsa nähden. Heidän luonteensa, heidän jokapäiväinen elämänsä ja heidän kasvatustapansa tulkitsevat pienokaisille Jumalan sanoja. Heidän vaikutuksensa joko voittaa lasten luottamuksen Jumalan Sanan lupauksiin taikka torjuu sen.

Vanhempien etuoikeus lasten kasvatuksessa

Onnellisia ovat ne vanhemmat, joiden elämä on todellista jumaluuden heijastusta, niin että Jumalan lupaukset ja käskyt herättävät lapsissa kiittollisuutta ja kunnioitusta; onnellisia ne vanhemmat, joiden hellyys, oikeudentunto ja pitkämielisyys puhuvat lapselle Jumalan rakkaudesta, oikeudenmukaisuudesta ja pitkämielisyydestä, vanhemmat, jotka opettaessaan lasta rakastamaan ja tottelemaan isää ja äitiä sekä luottamaan heihin, opettavat häntä samalla rakastamaan taivaallista Isäänsä, luottamaan Häneen ja olemaan Hänellekin kuuliainen. Vanhemmat, jotka antavat lapselleen sellaisen lahjan, ovat lahjoittaneet hänelle kaikkia maailman rikkauksia arvokkaamman aarteen — aarteen, joka säilyy ikuisesti.

Lapsissa, jotka Jumala on uskonut äidin hoitoon, hänellä on pyhä taivaan antama huolenpidon kohde. »Ota tämä

poika, tämä tytär», Hän sanoo, »ja kasvata hänet minulle. Kaunista hänelle luonne, linnan kaltaiseksi, niin että hän voi ikuisesti loistaa Herran kartanoissa.»

Äidistä tuntuu hänen oma työnsä usein mitättömältä ja vähäpätöiseltä. Ja hänen työlleen annetaan harvoin arvoa. Muut tietävät vähän hänen huolistaan ja vaivoistaan. Hänen päivänsä ovat täynnänsä pikku velvollisuuksia, jotka kaikki vaativat kärsivällisyyttä kysyvää ponnistelua, itsehillintää, tahdikkuutta, viisautta ja uhrautuvaa rakkautta; kuitenkin hän ei voi kerskua mistään suurista saavutuksista. Hän on ainoastaan antanut asioiden sujua kodissa tasaiseen, hiljaiseen tahtiinsa. Usein väsyneenä ja neuvottomana hän on yrittänyt puhua lapsille ystävällisesti, koettanut järjestää heille askartelua ja pitää heitä onnellisina ja johtaa heidän pikku jalkojaan oikealle tielle. Hänestä tuntuu, ettei hän ole saanut aikaan mitään. Mutta niin ei ole asianlaita. Taivaan enkelit pitävät silmällä huolien painamaa äitiä ja merkitsevät muistiin hänen päivittäiset vaivansa. Hänen nimeään ei ehkä mainita maailmassa, mutta se on kirjoitettuna Karitsan elämäkirjassa.

Äidin tilaisuudet

Jumala on ylhäällä taivaassa, ja Hänen valtaistuimeltaan säteilee valoa ja kirkkautta uskollisen äidin ylle, joka pyrkii kasvattamaan lapsiaan vastustamaan pahan vaikutusta. Tällaisen äidin suorittamalle työlle ei mikään vedä vertoja. Hänen tehtävänä ei ole taidemaalarin tavoin maalata kancaalle kaunista hahmoa eikä kuvanveistäjän tavoin hakata sitä marmoriin. Hän ei kirjailijan tavalla tuo mahtavin sanoin julki jaloja ajatuksiaan eikä säveltaiteilijan tavoin sävelin ilmaise yleviä tunteitaan. Hänen tehtävänä on Jumalan avulla muovata ihmissielua Jumalan kaltaisuuteen.

Äiti, joka antaa tälle tehtävälle arvoa, näkee myös kaikki tilaisuutensa kallisarvoisiksi. Hän koettaa vakavasti omassa persoonallisuudessaan ja omilla kasvatustenmenetelmillään esit-

tää lapsillensa ylevintä ihannetta. Vakavin, kärsivällisin ja rohkein mielin hän koettaa kehittää omia kykyjään, jotta hän voisi lastensa kasvatuksessa käyttää parhaimpia hengen-voimiaan oikealla tavalla. Hän asettaa itselleen joka askeleella vakavan kysymyksen: »Mitä Jumala on sanonut?» Hän tahtoo ahkerasti tutkia Jumalan Sanaa. Hän pitää katseensa kiinnitettynä Kristukseen, jotta hänen oma päivittäinen elämäkokemuksensa voisi hänen vaatimattomissa huolissaan ja velvollisuuksissaan olla heijastusta ainoasta todellisesta Elämästä.

Lapsi

»*Miten meidän on käsiteltävä lasta?*»

Siihen neuvoon, minkä Herra enkelinsä välityksellä antoi heprealaisille vanhemmille, eivät sisällyneet ainoastaan äidin omat elintavat, vaan myös lapsen kasvatusta. Ei riittänyt se, että Simpson, lapsi, josta oli tuleva Israelin vapauttaja, saisi syntyessään hyvän perinnön. Häntä oli myös huolellisesti kasvatettava. Lapsuudesta alkaen oli hänet totutettava ehdottomaan raittiuteen.

Samantapaisia ohjeita annettiin Johannes Kastajan suhteen. Ennen lapsen syntymää lähetettiin isälle taivaasta sanoma:

»Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.»¹⁾

Taivaan aikakirjojen mukaan Vapahtaja julisti, ettei ole ketään suurempaa kuin Johannes Kastaja. Hänelle uskottu työ ei vaatinut ainoastaan ruumiillista voimaa ja kestävyyttä, vaan myös mitä ylevimpiä hengen ja sielun lahjoja. Oikea ruumiin kasvatusta ja harjoitus oli valmistuksena niin tärkeä, että Jumala lähetti taivaan ylhäisimmän enkelin tuomaan neuvovan sanoman lapsen vanhemmille.

Luuk. 1: 14, 15.

Heprealaisten lapsia koskevista ohjeista opimme, että emme saa laiminlyödä mitään, mikä tavalla tai toisella vaikuttaa lapsen hyvinvointiin. Mikään ei ole vähäarvoista. Kaikella, mikä vaikuttaa ruumiin terveyttä edistävästi, on merkityksensä myös mielelle ja luonteelle.

Emme voi kylliksi korostaa lasten varhaisen kasvatuksen tärkeyttä. Lapsuusvuosina opituilla asioilla ja muodostuneilla tavoilla on tärkeämpi osansa luonteen kehittämisessä ja elämän suuntautumisessa kuin millään myöhempien vuosien ohjeilla ja kasvatuksella.

Vanhempien on tarkoin ajateltava tätä asiaa. Heidän on oltava selvillä niistä periaatteista, joihin lasten kasvatusta ja hoito perustuvat. Heidän olisi kyettävä kasvattamaan heidät ruumiiltaan, hengeltään ja siveydeltään terveiksi. Vanhempien olisi tutkittava luonnonlakeja. Heidän tulisi perehtyä ihmisruumiin rakenteeseen. Heidän täytyy ymmärtää sen eri elinten toimintaa ja niiden keskinäisiä suhteita ja keskinäistä riippuvaisuutta. Heidän on tutkittava hengen ja ruumiin keskinäisiä suhteita sekä niitä olosuhteita, joita kummankin terveellinen toiminta edellyttää. On synti ottaa vastuulleen vanhempien velvollisuus siihen tällä tavalla valmistautumatta.

Aivan liian vähän on ajateltu niitä syitä, jotka aiheuttavat sen kuolleisuuden, tautisuuden ja rappeutuneisuuden, mitä esiintyy kaikkein sivistyneimmissäkin ja vauraimmissakin maissa. Ihmissuku huonontuu yhä. Täyden miehuusiän saavuttaneista sairastaa suurin osa jotakin tautia muodossa tai toisessa, ja vain harvat saavuttavat ihmisiän ylimmän rajan.

Suurin osa niistä epäkohdista, jotka tuovat mukanaan kurjuutta ja tuhon ihmiskunnalle, voitaisiin estää, ja valta siihen on suureksi osaksi vanhempien käsissä. Pienokaisia ei tempaa pois mikään »selittämätön sallimus». Jumala ei halua heidän kuolemaansa. Hän lahjoittaa heidät vanhemmille, että nämä kasvattaisivat heidät toimelliseen elämään täällä maan päällä ja myös tulevaa elämää varten tämän

jälkeen. Jos isät ja äidit tekisivät minkä voivat antaa lapsilleen hyvän perinnön ja sitten oikein toimenpitein pyrkisivät korjaamaan heidän synnynnäiset virheensä, minkä muutoksen parempaan päin saisikaan tämä maailma nähdä!

Pikkulasten hoito

Mitä hiljaisempaa ja rauhallisempaa lapsen elämä on, sitä suotuisimmat ovat olosuhteet lapsen ruumiilliselle ja henkiselle kehitykselle. Äidin on aina yritettävä olla hiljainen, tyyni ja hillitty. Monet lapset ovat hermostuneelle hälinälle yliherkkiä, ja äidin lempeällä, tyynellä käytöksellä on rauhoittava vaikutus, mikä on lapselle arvaamattomaksi hyödyksi.

Pikkulapset tarvitsevat kyllä lämpöä, mutta monet tekevät sen kohtalokkaan erehdyksen, että pitävät heitä liian lämpimissä huoneissa, joista puuttuu raitis ilma. On vaarallista peittää nukkuvan lapsen kasvot vaatteella, sillä peite estää vapaan hengityksen.

Pikkulasta on huolellisesti suojeltava kaikelta vaikutukselta, mikä olisi omiaan heikentämään tai myrkyttämään elimistöä. Mitä tunnollisinta huolta olisi pidettävä siitä, että kaikki hänen ympäristössään on puhdasta ja miellyttävää. Samalla kun lapsia ehkä on suojeltava liian äkillisiltä ja voimakailta lämpötilan vaihteluilta, on huolehdittava myös siitä, että lapset saavat, nukkuivatpa he tai olivat valveilla, oli yö taikka päivä, hengittää puhdasta, virkistävää ilmaa.

Lapsen vaatetus

Pikkulapsen vaatteita valmistettaessa olisi pyrittävä saamaan niistä käytännöllisiä, sopivia ja terveellisiä mieluummin kuin muodinmukaisia ja ihailua herättäviä. Äidin ei pitäisi tuhlaata aikaansa kirjailutyöhön ja koristelemiseen tehdäkseen nuo pienet vaatteet kauniiksi ja niin rasittaa itseään tarpeettomalla työllä oman terveytensä ja lapsensa terveyden kustannuksella. Hänen ei pitäisi olla kumartuneena ompelu-

työhönsä, mikä rasittaa suuresti hänen silmiään ja hermojaan aikana, jolloin hän tarvitsee paljon lepoa ja sopivaa liikuntaa. Hänen tulisi käsittää velvollisuudekseen terveytensä hoitaminen, jotta hän pystyisi täyttämään hänelle asetettavat vaatimukset.

Jos lapsen puku on sekä lämmin, suojaava että mukava, on tärkein ärtyisyyden ja levottomuuden syy poissa. Pienokainen on tällöin terveempi, eikä lapsen hoitaminen vaadi äidiltä niin paljon voimia eikä aikaa.

Tiukat siteet ja liivit estävät sydämen ja keuhkojen toimintaa, ja niitä olisi vältettävä. Minkään ruumiinosan työtä ei pitäisi hetkeksikään vaikeuttaa vaatteilla, jotka puristavat jotakin elintä tai rajoittavat sen vapaata toimintaa. Lapsen vaatteiden tulee olla tarpeeksi väljiä, niin että ne sallivat mitä syvimmän ja vapaimman hengityksen, ja niiden tulisi olla valmistettu niin, että niiden paino lepäisi hartioiden varassa.

Muutamissa maissa on vielä tapana jättää pienten lasten hartiat ja raajat paljaksi. Tällaista tapaa ei voida kyllin vakavasti paheksua. Koska raajat ovat kauimpana verenkierron keskuksesta, ne vaativat enemmän suojaa kuin muut ruumiinosat. Ne valtimot, jotka kuljettavat verta raajoihin, ovat suuria ja huoltavat riittävän määrän verta antaakseen lämpöä ja ravintoa. Mutta jos nämä jäsenet jätetään suojatta tai verhotaan puutteellisesti, valtimot ja laskimot supistuvat, jolloin arat ruumiinosat kylmettyvät ja verenkierto estyy.

Kasvavien lasten kaikki luontaiset voimat tarvitsevat kaikkea apua, jotta he kykenisivät kehittämään ruumiinrakenteensa täydelliseksi. Jos raajat verhotaan puutteellisesti, eivät lapset ja varsinkaan tytöt voi olla ulkona, ellei ilma ole leuto. Niin heitä pidetään sisällä vilustumisen pelosta. Mutta jos lapset on puettu hyvin, heidän on terveellistä liikkua ulkona raittiissa ilmassa kesät talvet.

Äitien, jotka toivovat poikiensa ja tytärtensä omistavan vankan terveyden, tulisi vaatettaa heidät oikealla tavalla ja

kehoittaa heitä oleskelemaan ulkona raittiissa ilmassa, mikäli sää suinkin antaa myöten. Totuttujen tapojen kahleiden murtaminen kysyy ehkä ponnisteluja, mutta kun vaatetatte ja kasvatatte lapsenne terveyden vaatimusten mukaan, saatte vaivoistanne runsaan palkinnon.

Lapsen ravinto

Parhainta ruokaa on pienelle lapselle luonnon hankkima ruoka. Tästä ruoasta ei tulisi tarpeettomasti poiketa. Äidin puolelta on sydämetöntä mukavuutensa tai seuraelämänsä takia koettaa vapautua hellätunteisesta velvollisuudestaan imettää omaa pienokaistaan.

Jokaisen äidin, joka sallii vieraan henkilön ruokkia lastaan, pitäisi tarkoin punnita mahdollisia seurauksia. Imettäjä antaa aina suuremmassa tai vähemmässä määrin omaa luonteenlaatuaan ruokkimalleen lapselle.

Tuskin voidaan liiaksi korostaa sen seikan tärkeyttä, että lapset totutetaan säännöllisiin ruokailutapoihin. Pienokaisien on opittava, että he syövät elääkseen eivätkä elä syödäkseen. Lapsen kasvatusta on aloitettava jo silloin, kun hän vielä lepää äitinsä käsivarsilla. Lapselle on annettava ruokaa vain säännöllisin väliajoin ja sitä harvemmin, mitä vanhemmaksi hän tulee. Hänelle ei saa antaa makeisia eikä vanhempien ihmisten ruokaa, jota hänen vatsansa ei kykene sulattamaan. Huolellisuus ja säännöllisyys pienten lasten ruokinnassa ei ainoastaan edistä terveyttä ja ole siten omiaan tekemään heistä rauhallisia ja tyytyväisiä, vaan se laskee myös perustuksen totumuksille, jotka tulevat olemaan lapsille siunaukseksi myöhemminä vuosina.

Lasten sivuuttaessa pienokaisikänsä on edelleenkin suurella huolella kasvatettava heidän makuaan ja haluaan. Usein heidän sallitaan syödä mitä haluavat ja milloin haluavat terveyden vaatimuksista piittaamatta. Se vaivannäkö ja ne **varat**, mitä niin usein tuhlaamaan epäterveellisiin herkkuihin, saavat nuoret ajattelemaan, että elämän korkein tarkoitus

ja suurin onni on nautinnonhimon tyydyttäminen. Tuloksena tällaisesta kasvatuksesta on ylensyöminen, ja sitten tulee sairautta, mikä tavallisesti johtaa myrkyllisten lääkeaineiden käyttämiseen.

Vanhempien tulisi ohjata lastensa ruokahalua eikä sallia näiden nauttia epäterveellisiä ruokia. Mutta pyrkiessämme säännöstelemään lastemme ruokajärjestystä meidän tulisi varoa tekemästä sitä erehdystä, että vaadimme heitä syömään sellaista, mikä on heistä vastenmielistä, tai syömään enemmän kuin mikä on tarpeellista. Lapsillakin on omat oikeutensa; heilläkin on omat mieliruokansa; ja kun nämä mieltymykset ovat kohtuullisia, ne olisi otettava huomioon.

Ruokailemisessa olisi noudatettava huolellisesti säännöllisyyttä. Aterioiden välillä ei saa syödä mitään, ei sokerileivoksia, ei pähkinöitä, ei hedelmiä eikä minkäänlaista ruokaa. Epäsäännöllinen ruokaileminen turmelee ruoansulatuselinten terveyden ja kunnon tappioksi terveydelle ja iloiselle mielelle. Ja kun lapset tulevat ruokapöytään, ei terveellinen ruoka enää maistukaan heille — he haluavat sellaista, mikä heille on vahingoksi.

Äidit, jotka tyydyttävät lastensa mielihaluja terveyden ja onnellisen luonteen kustannuksella, kylvävät huonoa siementä, joka on kasvava ja kantava hedelmää. Pienokaisien varttuessa kasvaa myös heidän nautinnonhalunsa ja itsensä-hemmotteleminen, ja heidän sekä henkinen että ruumiillinen tarmonsä kärsii. Äidit, jotka menettelevät näin, saavat katkerin mielin niittää, mitä ovat kylväneet. He näkevät lastensa kasvavan mieleltään ja luonteeltaan sopimattomiksi yhteiskunnan tai kodin jaloihin ja hyödyllisiin tehtäviin. Hengelliset, henkiset ja ruumiillisetkin kyvyt kärsivät epäterveellisestä ruoasta. Omatunto huumautuu, ja alttius hyvälle vaikutuksille vähenee.

Samalla kun lapsia tulisi opettaa hillitsemään halujaan ja syömään terveyden vaatimusten mukaisesti, tehtäköön heille selväksi, että he luopuvat vain sellaisesta, mikä vahingoittaisi heitä. He luopuvat vahingollisista aineista saa-

dakseen jotakin parempaa. Tehtäköön ruokapöytä miellyttäväksi ja viehättäväksi kattamalla se Jumalan niin runsaasti tarjoamalla hyvillä ruoka-aineilla. Muodostukoon ateria-ajasta miellyttävä ja onnellinen hetki. Nauttiessamme Jumalan lahjoista kohottakaamme kiitoksemme lahjojen antajalle.

Lasten hoito sairauden aikana

Monissa tapauksissa lasten sairaudet johtuvat virheellisestä hoidosta. Epäsäännöllinen ruokailu, riittämätön vaatetus viileinä iltoina, verenkiertoa edistävän liikunnan puute tai raittiin ilman puute veren puhdistamiseksi saattaa aiheuttaa sairauden. Koettakoot vanhemmat päästä selville sairauden syistä ja korjata sitten nurjat olosuhteet niin pian kuin mahdollista.

Kaikki vanhemmat hankkikoot mahdollisuuksiensa mukaan itselleen paljon tietoja sairauden hoitamisesta, estämisestä ja parantamismenetelmistä. Varsinkin olisi äidin tiedettävä mitä tehdä tavallisimmissa, perhettä kohtaavissa sairaustapauksissa. Hänen tulisi tietää, miten hänen on autettava sairasta lastaan. Hänen rakkautensa ja asiantuntevuksensa tulisi saattaa hänet kykeneväksi antamaan hoitoa lapselle, jota ei voitaisi yhtä hyvin uskoa vieraan käsiin.

Ruumiinellisten toimintaan perehtyminen

Vanhempien on jo varhain koetettava kiinnostaa lapsiaan tutkimaan ruumiinsa eri elinten toimintaa, ja heidän tulisi opettaa heitä tuntemaan sen yksinkertaisimmat periaatteet. Opettakaa heille, miten he parhaiten voivat säilyttää ruumiin-, hengen- ja sielunvoimansa ja miten heidän on käytettävä lahjojaan, jotta heidän elämänsä koituisi siunaukseksi muille ihmisille ja kunniaksi Jumalalle. Tällainen tieto on nuorille verrattoman arvokas asia. Elämää ja terveyttä koskeva tieto on heille paljon tärkeämpää kuin tieto monista niistä tieteistä, joita kouluissa opetetaan.

Vanhempien on elettävä ennen kaikkea lapsiaan varten ja jätettävä seuraelämä vähemmälle. Tutkikaa terveystieteen kysymyksiä ja soveltakaa tietonne käytäntöön. Opettakaa lapsenne päättämään seuraukset syiden perusteella. Opettakaa heille, että jos he haluavat säilyä terveisinä ja onnellisina, heidän täytyy noudattaa luonnonlakeja. Vaikka ette näkisikään niin nopeaa edistymistä, kuin toivotte, ette saa masentua, vaan jatkakaa kärsivällisesti ja uupumattomaati työtänne.

Opettakaa lapsianne jo kehdosta alkaen kieltämään ja hillitsemään itseään. Opettakaa heitä nauttimaan luonnon kauneudesta ja hyödyllisissä toimissa järjestelmällisesti kehittämään kaikkia ruumiin ja hengen voimia. Kasvatetkoon heistä ruumiinrakenteeltaan terveitä ja siveellisyydeltään lujia, luonteenlaadultaan aurinkoisia ja käytökseltään miellyttäviä ihmisiä. Teroittakaa heidän herkkään mieleensä se totuus, että Jumalan tarkoitus ei ole, että meidän tulisi elää pelkästään nykyhetken tyydytykseksi, vaan lopullista hyväämme ajatellen. Opettakaa heille, että kiusaukseen myöntyminen on leväperäisyyttä ja häpeällistä ja sen torjuminen ylevää ja miehekästä. Tällaiset opetukset ovat kuin hyvään maaperään kylvetty siemen, ja ne kantavat hedelmää, mikä ilahduttaa sydämenne.

Ennen kaikkea muuta vanhemmat ympäröikööt lapsensa ilon, kohteliaisuuden ja rakkauden ilmapiirillä. Koti, jossa rakkaus asuu ja jossa sitä osoitetaan katsein, sanoin ja teoin, on paikka, jossa taivaan enkelit mielellään ilmaisevat läsnäolonsa.

Vanhemmat, antakaa rakkauden auringonpaisteen, iloisen mielen ja onnellisen tyytyväisyyden täyttää oma sydämenne ja sallikaa sen suloisen, rohkaisevan vaikutuksen vallita kodissanne. Osoittakaa ystävällistä ja kärsivällistä mieltä, ja tukekaa sitä lapsissannekin. Harrastakaa kaikkea viehättävyyttä, mikä antaa iloista väriä kotielämään. Näin muodostunut ilmapiiri on oleva lapsille sitä, mitä raitis ilma ja auringonpaiste ovat kasvimaailmalle; se antaa mielelle ja ruumiille terveyttä ja elinvoimaa.

Kodin suotuisa vaikutus

Hyvällä kodilla on suurempi vaikutus ihmisten sydämeen ja elämään kuin millään muulla asialla maailmassa.

Kodin tulisi olla lapsille mieluisin paikka maailmassa, ja äidin olemuksen tulisi olla sen suurimpana viehätysvoimana. Lapset ovat luonnostaan hyvin herkkiä ja helliä olentoja; he ovat helposti ilahdutettavissa, ja helposti heidät saadaan murheellisiksikin. Lempeydellä kasvattaen ja hellyydellä puhuen ja toimien äidit voivat kiinnittää lastensa sydämen omaan sydämeensä.

Lapsukaiset rakastavat seuraa, hyvin harvoin he nauttivat yksinäisyydestä. He kaipaavat myötätuntoa ja hellyyttä. Mistä he iloitsevat, siitä ajattelevat äidinkin nauttivan; ja heistä on luonnollista mennä hänen luokseen pienine iloineen ja suruineen. Äidin ei tulisi haavoittaa heidän herkkää sydäntään suhtautumalla välinpitämättömästi asioihin, jotka ovat hänestä tosin joutavia, mutta lapsista hyvinkin tärkeitä. Äidin osoittama myötätunto ja hyväksymys ovat lapsista hyvin kallisarvoisia. Hyväksyvä silmäys, rohkaiseva tai kiittävä sana luo päivänpaistetta lapsen sydämeen ja tekee usein koko päivästä onnen päivän.

Sen sijaan että lähettäisi lapsensa pois luotaan, jottei heidän hälinänsä häntä häiritsisi ja heidän pikku pyyntönsä häntä vaivaisi, suunnittele äiti jotakin hauskaa ajanvie-

tettä tai kevyttä askartelua näppärien pikku käsien ja mielen toimitettavaksi.

Asettumalla lasten tunnemaailmaan ja ohjaamalla heidän leikkejään ja toimiaan äiti voittaa lastensa luottamuksen ja voi silloin sitä tehokkaammin korjata huonoja tapoja ja ehkäistä itsekkyyden tai rajuuden ilmauksia. Oikeaan aikaan lausuttu varoituksen tai moitteen sana on suuriarvoinen. Kärsivällisellä, valvovalla rakkaudella äiti voi ohjata lastensa mielen oikeaan suuntaan ja kehittää heissä kauniita ja miellyttäviä luonteenpiirteitä.

Äitien olisi varottava kasvattamasta lapsistaan epäitsenäisiä ja ajatuksiinsa vaipuneita luonteita. Älkää milloinkaan johdako heitä ajattelemaan itseään mitenkään keskeisinä olentoina, joiden ympärillä kaiken täytyisi pyöriä. Muutamat vanhemmat uhraavat paljon aikaa ja huomiota lastensa viihdyttämiseen, mutta lasten tulisi tottua huvittamaan itse itseään ja kehittämään omaa kekseliäisyyttään ja omia kykyjään. Siten he oppivat tyytymään vähäisiinkin huveihin. Heidä olisi opetettava urhoollisesti kantamaan pienet pettymyksensä ja koetuksensa. Sen sijaan että kiinnittäisitte heidän huomionsa kaikkiin pikkuvaivoihin ja vammoihin, kääntäkää heidän mielensä muualle, opettakaa heitä sivuuttamaan kevyesti pikku vaivat ja harmit. Koettakaa saada mieleenne tapoja, joita käyttäen voisitte opettaa lapsenne olemaan toisille huomaavaisia.

Älkää laiminlyökö lapsianne. Raskaiden huolien painamista äideistä saattaa joskus tuntua siltä, että he eivät voi saada aikaa kärsivällisesti neuvoakseen pienokaisiaan ja osoittaakseen heille myötätuntoa ja rakkautta. Mutta heidän tulisi muistaa, että elleivät lapset saa vanhemmiltaan ja kotoaan sitä, mikä tyydyttää heidän rakkauden ja ystävyyden kaipuutaan, he luovat katseensa muihin lähteisiin, joissa heidän sekä mielensä että luonteensa voivat olla vaarassa.

Ajan puutteen tähden ja ajattelemattomuudessaan moni äiti kieltää lapsiltaan viatonta iloa, jotta hänen uutterat sormensa ja väsyneet silmänsä saisivat antautua ahkeraan työ-

hön, jonka tarkoituksena on vain koristeleminen, mikä parhaassa tapauksessa on rohkaiseva hänen nuortensa sydämiä vain turhuuteen ja ylellisyyteen. Lasten varttuessa aikuisiksi tällainen opetus on kantava hedelmää ylpeyden ja siiveellisen velttouden muodossa. Äiti suree lastensa virheitä, mutta hän ei käsitä, että se sato, jota hän nyt saa korjata, on kasvanut hänen omasta kylvöstään.

Muutammat äidit eivät ole johdonmukaisia lastensa kasvatuksessa. Toisinaan he noudattavat lastensa mieltä heille vahingoksi, toisinaan he taas kieltävät lapsilta kaikkein viattomimmatkin ilot, jotka olisivat tehneet lapsensydämen onnelliseksi. Tällöin he eivät toimi Kristuksen tavalla; Kristus rakasti lapsia, Hän ymmärsi heidän tunteitaan ja otti osaa heidän iloihinsa ja vastuksiinsa.

Isän vastuu

Aviomies ja isä on perheen pää. Vaimo odottaa häneltä rakkautta ja myötätuntoa ja apua lasten kasvattamisessa. Tämä onkin oikein. Lapset ovat isän niin kuin äidin, ja isää kiinnostaa lasten menestys ja hyvinvointi niinkuin äitiäkin. Lapset odottavat isältä tukea ja opastusta. Isän on omattava oikea käsitys elämästä ja niistä seikoista ja yhtymistä, joiden tulisi olla vaikuttavina tekijöinä hänen perheensä piirissä. Hänen sydämessään vallitkoon ennen kaikkea rakkaus Jumalaan ja todellinen jumalanpelko sekä Jumalan sanan opetus, jotta hän voisi johtaa lastensa askeleita oikealla tiellä.

Isä on perheensä lainsäätäjä, ja hänen on Aabrahamin tavoin asetettava Jumalan laki kotinsa ohjeeksi. Jumala sanoi Aabrahamista: »Minä olen valinnut hänet, että hän käsikisi lapsiansa ja perhettänsä.»¹⁾ Ei olisi synnillistä välipitämättömyyttä pahan estämiseen nähden, ei leväperäistä, epäviisasta, myötämielistä suosikkijärjestelmää eikä luopumista vakaasta velvollisuudesta väärän hellyyden vaatimus-

1) 1 Moos. 18:19.

ten hyväksi. Aabraham ei ainoastaan antanut oikeaa opetusta, vaan hän tuki oikeamielisten ja vanhurskaiden lakien arvovaltaa. Jumala on antanut meille lakeja oppaaksemme. Lasten ei saa antaa poiketa Jumalan sanan viitoittamalta turvalliselta tieltä vaarallisille teille, jotka ovat suojattomia joka puolelta. Ystävällisesti, mutta päättävästi, hellittämättömin ponnistuksin ja rukoillen on koetettava vastustaa heidän mielettömiä toivomuksiaan ja evättävä heidän mielihalujansa.

Isän tulisi kehittää perheensä jäsenissä selvän selviä hyveitä, tarmokkuutta, lahjomattomuutta, rehellisyyttä, kärsivällisyyttä, rohkeutta, ahkeruutta ja käytännöllisyyttä. Ja mitä hän vaatii lapsiltaan, hänen tulee itsensä noudattaa sitä käytännössä ja havainnollistuttaa näitä hyveitä omassa elämässään.

Mutta isät, älkää kuitenkaan pelottako lapsianne. Liittäkää teidän isälliseen arvovaltaanne aina ystävällisyyttä, hellyyttä ja myötätuntoa varmoine rajoituksineen. Omistakaa jouto-ajastanne lapsillenne; oppikaa tuntemaan heidät; ottakaa osaa heidän toimiinsa ja leikkeihinsä ja voittakaa heidän luottamuksensa. Ylläpitäkää ystävyysuhdetta heidän kanssaan, erikoisesti poikienne kanssa. Tällä tavalla teillä on oleva heihin suuri vaikutus.

Isän tulisi tehdä oma osansa kodin onnellistuttamiseksi. Minkälaisia hänen huolensa ja liikepulmansa lienevätkin, hän ei saa antaa niiden heittää varjoaan perheen ylle. Hänen tulee astua kotinsa kynnyksen yli hymyillen ja iloisesti kotoväkeään puhutellen.

Isä on eräässä mielessä perheen pappi, joka tuo aamuin ja illoin uhrin kotialttarille. Mutta vaimon ja lasten tulisi yhtyä rukoukseen ja kiitoslauluun. Aamuisin, ennen lähtöään jokapäiväiseen työhönsä kootkoon isä lapsensa ympärilleen ja Jumalan kasvojen eteen polvistuen uskokoon heidät taivaallisen Isän haltuun. Kun päivän huolet ovat ohi, kokoontukoon perhe jälleen yhdessä rukoilemaan ja kiittämään

Jumalaa ja virittämään kiitosvirren niin tunnustaen Jumalan huolenpidon sinä päivänä.

Isät ja äidit, älkää milloinkaan kiireittenekään keskellä unohtako kokoontua perheinenne Jumalan alttarin ääreen. Rukoilkaa kodillenne pyhien enkelien suojaa. Muistakaa, että teidän rakkaanne ovat alttiita kiusauksille. Vahinkoja on joka päivä saartamassa nuorten ja vanhojen polkua. Niiden, jotka tahtovat elää rakkaudellista, kärsivällistä ja onnellista elämää, on rukoiltava. Vain jatkuvasti saaden Jumalalta apua voimme saada voiton itsestämme.

Kodin tulisi olla paikka, jossa rakkaus, ilo ja kohteliaisuus asustavat, ja missä nämä hyveet viihtyvät, siellä asustaa onni ja rauha. Huolia kyllä saattaa tulla, mutta nehen ovat ihmiskunnan osa. Antakoon kärsivällisyys, kiitollisuus ja rakkaus auringonpaistetta sydämeen, vaikka päivä olisi miten pilvinen ja synkkä tahansa. Sellaisissa kodeissa Jumalan enkelit asustavat.

Aviomies ja -vaimo etsikööt toistensa onnea, milloinkaan laiminlyömättä niitä pieniä kohteliaisuuksia ja ystävyydenosoituksia, mitkä antavat pirteyttä ja iloa elämään. Täydellisen keskinäisen luottamuksen tulisi vallita miehen ja vaimon välillä. Yhdessä heidän olisi tutkisteltava velvollisuuksiaan. Yhdessä heidän on työskenneltävä lastensa parhaaksi. He eivät saa milloinkaan lasten läsnäollessa arvostella toistensa suunnitelmia tai asettaa kyseenalaiseksi toistensa arvostelukykyä. Varokoon vaimo vaikeuttamasta miehen työtä lasten hyväksi. Kannattakoon mies vaimonsa käsiä antamalla hänelle viisaan neuvon ja hellän rohkaisusanan.

Vanhempien ja lasten välille ei saisi päästää nousemaan mitään viileyden ja pidättyväisyyden sulkuaitaa. Perehtykööt vanhemmat lastensa luonteeseen koettaen ymmärtää heidän mieltymyksiään ja taipumuksiaan ja syventyen heidän tunne-elämäänsä saadakseen ilmi, mitä heidän sydämessään on.

Vanhemmat, antakaa lastenne nähdä, että rakastatte heitä ja tahdotte tehdä kaikkenne saattaaksenne heidät onnellisiksi. Jos teette niin, teidän välttämättömillä rajoituksillanne on

oleva paljon suurempi teho nuorten mielissä. Ohjatkaa lapsianne hellästi ja myötätuntoisesti muistaen, että »heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa».²) Jos tahdotte, että enkelit suorittavat lastenne hyväksi sen työn, minkä he ovat saaneet Jumalalta, niin työskennelkää yhdessä heidän kanssaan suorittamalla oma osuutenne.

Jos lapset kasvavat oikean kodin viisaan ja rakastavan ohjauksen alaisina, ei heillä ole minkäänlaista halua lähteä etsimään muualta huvituksia ja tovereita. Paha ei viehätä heitä. Kodissa vallitseva henki muovaa heidän luonteensa. He omaksuvat tapoja ja periaatteita, jotka ovat lujana turvana kiusauksia vastaan heidän jättäesssänsä kodin suojan ja asettuessansa omalle paikalleen maailmassa.

Lapsilla on niin kuin vanhemmillakin tärkeitä velvollisuuksia kodissa. Heille tulisi opettaa, että he ovat olennainen osa kodista. Heitä ruokitaan, vaetetetaan, rakastetaan ja hoidetaan, ja heidän tulisi vastata tähän paljoon suosioon kantamalla oma osansa kodin huolista ja tuoda kaikki mahdollinen onnellisuus siihen perheeseen, jonka jäseniä he ovat.

Lapset ovat toisinaan kiusautuneita ärtymään, kun heitä rajoitetaan, mutta myöhemmin elämässään he siunaavat vanhempiaan siitä uskollisesta huolenpidosta ja tarkasta valvonnasta, mikä suojeli ja ohjasi heitä heidän nuoruusvuosiinsa, jolloin heillä ei ollut elämänkokemusta.

²) Matt. 18: 10.

Koti ja koulu

Jokainen tosi kristitty on Jumalan auttava käsi.

Oikea kasvatus on koulutusta lähetystyöhön. Jumala on kutsunut jokaisen poikansa ja tyttärensä lähetystyöntekijäksi; meidät on kutsuttu palvelemaan Jumalaa ja lähimmäisiämme. Ja kasvatuksemme tarkoituksena tulisi olla meidän tekemisemme kykeneviksi tähän työhön.

Koulutus palvelukseen

Kristittyjen vanhempien ja opettajien tulisi aina pitää silmiensä edessä tämä päämäärä. Me emme tiedä millä rintamalla lapsemme joutuvat palvelemaan. Ehkä he joutuvat viettämään elämänsä kodin piirissä, ehkä he antautuvat yleisiin elämän toimiin tai matkustavat pakanamaihin evankeliumia opettamaan. Kaikki he kuitenkin ovat samalla tavalla saaneet kutsun Jumalan lähetystyöntekijöiksi, Jumalan armon palvelijoiksi maailmaan.

Jumala rakastaa lahjoiltaan, tarmoltaan ja rohkeudeltaan vireitä ja alttiita lapsia ja nuoria, ja Hän tahtoo johtaa heidät sopusointuun jumalallisten voimien kanssa. Heidän on saatava kasvatus, joka auttaa heitä seisomaan Kristuksen rinnalla epäitsekäässä palveluksessa.

Nämä Kristuksen sanat: »Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan»,¹⁾ tarkoittavat kaikkia Hänen lapsiaan aina ajan loppuun asti yhtä varmasti kuin Hänen ensimmäisiä opetuslapsiaan. Heidän tulee olla Jumalan edustajia, ilmaista Hänen Henkeään ja luonnettaan ja suorittaa Hänen työtään.

Meidän lapsemme ovat ikäänkuin tienhaarassa. Joka taholla maailma houkuttelee heitä nautintojen ja itsekkyyden tielle pois siltä polulta, joka on viitoitettu Herran lunastetuille. Heidän valinnastaan riippuu, muodostuuko heidän elämänsä siunaukseksi vai kiroukseksi. He ovat täynnä tarmoa ja innostusta saada koetella voimiaan, ja heidän täytyy saada toimialaa pursuaville elinvoimillensa. He tahtovat toimia, oli se hyväksi tai pahaksi.

Jumalan Sana ei tukahduta toiminnanhalua, vaan ohjaa sen oikeaan suuntaan. Jumala ei kiellä nuoria pyrkimästä korkealle. Niitä luonteen perusvoimia, jotka tekevät ihmisestä todellakin menestyksellisen ja mainehikkaan ihmisen maailmassa, tuota lannistumatonta pyrkimystä parempaan, taipumatonta tahtoa, uupumatonta uutteruutta ja väsymättömyyttä — ei pidä estellä. Jumalan armon avulla ne on suunnattava tarkoituksien ja päämäärien saavuttamiseksi, jotka ovat yhtä paljon korkeammalla itsekkäitä ja maallisia harrastuksia kuin taivas on maata korkeammalla.

Meidän velvollisuutemme vanhempina ja kristittyinä on antaa lapsillemme oikea suunta. Heidä on huolella, viisautella ja hellyydellä ohjattava kristilliseen palvelukseen. Olemme pyhästi luvanneet Jumalalle kasvattaa lapsemme Hänen palvelukseensa. Ensimmäinen velvollisuutemme on saattaa heidät sellaisten vaikutusten saartamaksi, jotka voisivat johtaa heidät valitsemaan elämäntehtäväkseen palvelua Jumalaa, ja antaa heille tarpeellinen koulutus.

»Sillä niin on Jumala rakastanut . . ., että Hän antoi» — »antoi ainokaisen Poikansa, ettemme hukkuisi, vaan että

1) Joh. 17:18.

meillä olisi iankaikkinen elämä.»²⁾ »Kristus rakasti meitä ja antoi itsensä meidän edestämme.»³⁾ Jos rakastamme, tahdomme mekin antaa. »Ei palveltavaksi, vaan palvelemaan»⁴⁾ on se jalo taito, joka meidän on opittava ja jota opetettava muille.

Juurrutettakoon nuorten mieleen se ajatus, että he eivät ole itsensä omat. He ovat Kristuksen. He ovat Hänen verensä hinta, Hänen rakkautensa vetoomus. He elävät, koska Hän voimallansa pitää heitä yllä. Heidän aikansa, voimansa ja kykynsä ovat Kristuksen, ja niitä on kehitettävä, koulutettava ja käytettävä Hänen asiansa hyväksi.

Lähinnä enkeleitä ihmisperhe on Jumalan kuvaksi luotuna jaloin Jumalan luomista. Jumala haluaa heidän kaikkien tulevan aivan siksi, mihin Jumala on antanut heille mahdollisuudet, ja tahtoo heidän ahkeroivan parastaan tehdessäni niillä lahjoilla, joita Jumala on heille antanut.

Elämä on jotakin selittämätöntä ja pyhää. Se ilmentää Jumalaa itseään, kaiken elämän lähdeä. Kallisarvoiset ovat sen suomat tilaisuudet, ja niitä tulisi käyttää vakaviin tarkoituksiin. Jos ne menetetään, menetetään ne ainiaaksi.

Jumala asettaa eteemme iankaikkisuuden vakavine toisioineen ja antaa meille käsityksen kuolemattomista ja katoamattomista asioista. Hän lahjoittaa meille kallisarvoisia, jalostavia totuuksia, jotta me voisimme edetä turvallisella ja varmalla tiellä kohti päämäärää, jota kannattaa tavoitella kaikin voimin.

Jumala katsoo oman luomansa pienen siemenen sisään, ja näkee siihen kätkeytyneen kauniin kukan, pensaan tai korkean, tuuhean puun. Samalla tavalla Hän näkee jokaiseen ihmisolentoon kätkeytyneet mahdollisuudetkin. Meidän elämällemme täällä on määrätty tarkoitus. Jumala on antanut suunnitelmansa elämäämme varten, ja Hän toivoisi meidän saavuttavan korkeimman kehitysasteen.

Hän toivoo, että me jatkuvasti kasvaisimme pyhydessä,

²⁾ Joh. 3: 16. ³⁾ Ef. 5: 2. ⁴⁾ Matt. 20: 28.

onnessa ja kuntoisuudessa. Kaikki omaavat kykyjä, joita heidän on opittava pitämään pyhinä lahjoina, arvioimaan Herran lahjoina ja käyttämään oikealla tavalla. Hän toivoo nuorison kehittävän kaikkia lahjojaan ja käyttävän kaikkia kykyjään. Hän toivoo heidän ilolla nauttivan kaikesta, mikä on hyödyllistä ja kallisarvoista tässä elämässä, olevan hyviä ihmisiä ja tekevän hyvää ja kokoavan aarteita taivaan aarreaittaan tulevaa elämää varten.

Heidän pyrkimyksenään tulisi olla edistyä kaikessa, mikä on epäitsekästä, ylevää ja jaloa. Katsokoot he Kristukseen esikuvanaan, jonka mukaan heidän on muovauduttava. Heidän on vaalittava samaa pyhää pyrkimystä, jota Kristus ilmensi elämässään — pyrkimystä oman elämänsä vaikutuksesta saada maailma paremmaksi. Tähän työhön me olemme saaneet kutsun.

Laaja pohja

Sielujen pelastamistiede on tieteistä kaikkein jaloin. Suurin tehtävä, johon ihmiset voivat toivoa, on saada voittaa ihmisiä synnistä pyhyteen. Tämän työn suorittamista varten on laskettava laaja pohja. Siihen tarvitaan laajasisältöistä kasvatusta, mikä vaatii vanhemmilta ja opettajilta paljon enemmän ajattelua ja ponnistuksia kuin pelkkä tieteellinen opetus. Siihen vaaditaan jotakin enemmän kuin järjen kehittämistä. Kasvatus ei ole täydellistä, ellei ruumista, henkeä ja sydäntä kehitetä rinta rinnan. Luonne tarvitsee oman harjoituksensa kehittyäkseen täydelliseksi ja jaloksi. Kaikkia hengen- ja ruumiinkykyjä on oikealla tavalla kehitettävä ja harjoitettava. Velvollisuutemme on kehittää ja harjoittaa kaikkia niitä voimia, jotka tekevät meidät tehokkaammiksi Jumalan työntekijöiksi.

Oikea kasvatus kohdistuu koko olemukseen. Se opettaa meitä käyttämään palveluksessamme itseämme oikein. Se auttaa meitä käyttämään aivojamme, luustoamme, lihaksiamme, ruumistamme, älyämme ja sydäntämme parhaalla

tavalla. Hengen voimien on jaloimpina kykyinämme hallittava ruumiin muodostamaa valtiota. Vietit ja himot on alistettava omantunnon ja hartaan hengellisyyden valvontaan. Kristus on ihmiskunnan johtaja, ja Hänen tarkoituksensa on johtaa meitä palveluksessaan puhtauden yleville ja pyhille teille. Hänen armonsä ihmeellisellä vaikutuksella on se tarkoitus, että me tulemme täydellisiksi Hänessä.

Jeesus sai kasvatuksensa kotonaan. Hänen äitinsä oli Hänen ensimmäinen inhimillinen opettajansa. Äitinsä huulilta ja profeettain kirjakkääröistä Hän oppi taivaallisia asioita. Hän kasvoi maalaiskodissa ja tunnollisesti ja ilomieliin Hän kantoi osansa kodin huolista. Hän — joka oli ollut taivaan hallitsijana — oli nöyrä palvelija, hellä ja kuuliainen poika. Hän opetteli ammatin ja työskenteli omin käsin yhdessä Joosefin kanssa tämän puusepän työhuoneessa. Hän kulki pikkukaupungin kaduilla tavallisen työmiehen puvussa mennessään työhönsä ja palatessaan sieltä.

Sen ajan ihmiset arvostelivat kaikkia asioita ulkonaisen komeuden mukaan. Sitä mukaa kuin uskonnon vaikutusvoima oli heikentynyt, sen ulkonainen prameus oli lisääntynyt. Silloiset kasvattajat koettivat herättää kunnioitusta ulkonaisella komeudella ja pöyhistelyllä. Kaikelle tälle Jeesuksen elämä muodosti jyrkän vastakohtan. Hän osoitti elämässään niiden asioiden arvottomuuden, joita ihmiset pitivät kaikkein suuriarvoisimpina. Hän ei etsinyt oman aikansa kouluja, jotka suurentelivat vähäpätöisiä asioita ja vähäksyivät sitä, mikä oli todella suurta. Hän sai koulutuksensa Jumalan osoittamista lähteistä — hyödyllisestä työstä, Pyhien Kirjoitusten tutkimisesta ja elämän kokemuksista — näistä Jumalan oppikirjoista, joissa on ylenpalttisesti oppia kaikille, jotka tulevat niiden ääreen oppivaisin käsin, näkevin silmin ja ymmärtäväisin sydämin.

»Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli Hänen päällensä.»⁵⁾

⁵⁾ Luuk. 2: 40.

Siten valmistautuneena Jeesus ryhtyi suorittamaan tehtävänsä ollen jokaisena kosketuksensa hetkenä ihmisten kanssa vaikutuksellansa heille siunaukseksi ja sellaisena muutavana voimana, jota maailma ei koskaan aikaisemmin ollut nähnyt.

Kotiopetus

Koti on lapsen ensimmäinen koulu, ja siellä on laskettava perustus tulevalle hyödylliselle elämälle. Sen periaatteita ei ole opetettava vain oppina, vaan niiden on muokattava käytännöllinen elämä kokonansa.

Jo hyvin aikaisin olisi lasta opetettava olemaan avulias. Niin pian kuin lapsen voimat ja järki ovat kylliksi kehittyneet, olisi lapsen suoritettavaksi annettava kotona määrättyjä tehtäviä. Häntä olisi suostuteltava auttamaan isää ja äitiä, kieltämään jotakin itseltään ja hillitsemään itseään, asettamaan toisten onni ja mukavuus omansa edelle, ottamaan vaarin tilaisuuksista ilahduttaakseen ja auttaakseen veljiään, sisariaan ja leikkivereitaan ja osoittaakseen ystävällisyyttä vanhuksille sairaille ja kovaosaisille. Mitä täydellisemmin todellinen palvelun henki täyttää kodin, sitä täydellisemmin se on ilmenevä lasten elämässä. He oppivat löytämään ilon palvelusta ja uhrautumisesta muiden hyväksi.

Koulun tehtävä

Koulutyön tulisi täydentää kotiopetusta. On alituisesti pidettävä silmämääränä ihmisolemuksen kehittämistä — sekä ruumiin, sielun että hengen — ja palvelun ja uhrautumisen opettamista.

Toiminnassa Kristuksen asian hyväksi arkielämän pikkuaasioissa on voimaa enemmän kuin missään muussa muovamaan luonnetta ja ohjaamaan lasten elämää epäitsekkääseen toimintaan. Vanhempien ja opettajien tehtävänä on herättää lapsissa tätä henkeä, kiihottaa sitä ja ohjata se oikeaan suuntaan. Heille ei voitaisi mitään tärkeämpää tehtävää antaa. Palvelun henki on taivaan henki, ja enkelit avustavat

jokaista pyrkimystä tämän hengen kehittämiseksi ja suosi-
miseksi.

Tällainen kasvatusta on rakennettava Jumalan Sanalle. Sen periaatteet ovat kaikessa täyteydessään löydettävissä ainoastaan Jumalan Sanasta. Raamattua on pidettävä kaiken opetuksen ja opiskelun pohjana. Tärkeintä tietoa on tieto Jumalasta ja Hänestä, jonka Jumala on lähettänyt.

Jokaisen lapsen ja jokaisen nuoren ihmisen tulisi tuntea itsensä. Hänen tulisi tuntea se ruumiillinen asumus, jonka Jumala on hänelle lahjoittanut, ja ne lait, joiden noudattaminen pitää sen terveenä. Kaikille olisi annettava perusteelliset pohjatiedot kasvatuksen eri aloilta. Heidän tulisi saada harjoitusta teollisella alalla, mikä tekisi heistä käytännöllisen taidon miehiä ja naisia, kykeneviä täyttämään jokapäiväisen arkielämän velvollisuudet. Tähän olisi lisättävä harjaantuneisuus ja käytännöllinen kokemus lähetyspyrkimysten eri aloilla.

Opetustaito

Edistykööt nuoret opiskelussaan niin pitkälle ja niin nopeasti kuin voivat. Olkoot heidän opintonsa niin laajat kuin heidän voimansa suinkin sallivat. Ja itse opiskellessansa jakakoot he tietoaan muillekin. Tällä tavalla heidän henkiset voimansa harjaantuvat ja vahvistuvat. Se, miten he voivat tietoaan käyttää, määrää heidän koulutuksensa arvon. Pitkälliset opinnot, ilman että yritetäänkään jakaa saavutettuja tietoja muille, osoittautuvat todelliselle kehitykselle pikemminkin esteeksi kuin avuksi. Opiskelijan tulisi sekä kotonan että koulussa pyrkiä oppimaan, miten on tutkittava ja miten saavutettuja tietoja on jaettava muille. Olkoonpa hänen kutsumuksensa mikä tahansa, on hänen koko elämänsä ajan oltava sekä oppilaana ja opettajana. Niin hän voi jatkuvasti edistyä luottamalla Jumalaan ja pysymällä Hänessä, jonka viisaus on rajaton ja joka voi ilmaista kaikkien aikojen salaisuudet ja ratkaista vaikeimmatkin ongelmat niille, jotka uskovat Häneen.

Seuran vaikutus

Jumalan Sana antaa suuren merkityksen seuraelämän vaikutukselle sekä miehiin että naisiin. Miten paljon suurempi sen vaikutus onkaan kehitysiässä olevien lasten ja nuorten mieleen ja luonteeseen! Seura, jossa he käyvät, periaatteet, jotka he omaksuvat, ja tavat, joita he noudattavat, ratkaisevat kysymyksen heidän hyödyllisyydestään täällä ja heidän tulevista, ikuisista harrastuksistaan.

Kauhistuttava tosiasia, jonka tulisi saada vanhempien sydämet vapisemaan, on, että niin monissa kouluissa ja oppilaitoksissa, joihin nuoret lähetetään saamaan henkistä sivistystä ja koulutusta, vallitsee henki, mikä turmelee luonteen, kääntää mielen pois elämän todellisesta tarkoituksesta ja vaikuttaa siveellisesti alentavasti. Seurustelu jumalattomien, huvittelunhaluisten kanssa ja tapainturmelus riistää monen monilta nuorilta mielen yksinkertaisuuden ja puhtauden, uskon Jumalaan ja sen uhrautuvaisuuden hengen, jota kristityt isät ja äidit ovat hoivanneet ja vaalineet huolellisesti lapsiansa neuvomalla ja vakavasti rukoillen.

Monet, jotka tulevat kouluun valmistautuakseen johonkin epäitsekäkkääseen hyödylliseen toimeen, mieltäytyvät maallisiin opintoihin. Heissä herää kunnianhimo päästä korkealle oppineisuudessa ja saavuttaa asema ja kunniaa tässä maailmassa. He kadottavat näkyvistään sen päämäärän, jonka saavuttamiseksi he olivat alkaneet käydä koulua, ja omistavat elämänsä itsekäille ja maailmallisille pyrkimyksille. Ja usein he omaksuvat tapoja, jotka tuhoavat heidän elämänsä sekä nykyistä että tulevaa maailmaa silmälläpitäen.

Yleensä miehissä ja naisissa, joilla on suuria aatteita, epäitsekäitä päämääriä ja jaloja pyrkimyksiä, nämä luonteenpiirteet ovat kehittyneet jo heidän varhais vuosinaan saamiensa miellelyhtymien vaikutuksesta. Kaikessa kanssakäymisessään Israelin kanssa Jumala korosti heille heidän lastensa saamisen mielteiden valvonnan tärkeyttä. Kaikki julkiset, uskonnolliset ja yhteiskunnalliset tilaisuudet järjestettiin silmällä pi-

täen lasten suojelemista vahingolliselta seuralta, perehdyttäen heidät jo heidän varhaisimmista vuosistaan Jumalan lain käskyihin ja periaatteisiin. Se havainto-opetus, jonka israelilaiset saivat kansakunnan syntyessä, oli omiaan vaikuttamaan syvästi kaikkien sydämiin. Ennen kuin viimeinen hirvittävä vitsaus kohtasi egyptiläisiä esikoisten kuoleman muodossa, Jumala määräsi kansansa kokoamaan lapsensa koteihin. Jokaisen talon pihtipielet merkittiin verellä, ja kaikkien tuli pysytellä tämän merkin takaamassa suojassa. Samalla tavoin on nykyisten vanhempien, jotka rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, pidettävä lapsensa »pyhän liiton yhteydessä» — sen pyhän vaikutusvallan suojassa, minkä Kristuksen lunastava veri on tehnyt mahdolliseksi.

»Erotkaa heistä»

Kristus sanoi opetuslapsistaan: »Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja ... he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.»⁶⁾

»Älkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan», sanoo Jumala, »vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta.»⁷⁾

»Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? ... Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani! Sentähden:

»Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä . . .
älkääkä saastaiseen koskeko;
niin minä otan teidät huostaani
ja olen teidän Isänne,
ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni,
sanoo Herra, Kaikkivaltias.»⁸⁾

⁶⁾ Joh. 17: 14. ⁷⁾ Room. 12: 2. ⁸⁾ 2 Kor. 6: 14—18.

Siunauksen lupauksia

»Kootkaa lapset ja rintoja imeväiset». ⁹⁾ Opettakaa heille
»Jumalan säädökset, ja lait». ¹⁰⁾

»Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä». ¹¹⁾

»Ja kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä». ¹²⁾

»Ja ne, jotka ovat jäljellä Jaakobista monien kansain seassa, ovat niinkuin **kaste**, joka tulee **Herralta**, niinkuin sadekuuro ruohikolle; se ei odota miestä, ei varro **ihmislapsia**». ¹³⁾

Meidät luetaan Israeliin kuuluviksi. Kaikki muinaisille israelilaisille lasten kasvatusta ja koulutusta varten annetut ohjeet ja kaikki kuuliaisuudesta luvatut siunaukset kuuluvat meillekin.

Näin sanoo meille Jumalan Sana: »Minä siunaan sinut, . . . ja sinä olet tuleva siunaukseksi». ¹⁴⁾

Kristus sanoi ensimmäisistä opetuslapsista ja kaikista niistä, jotka heidän sanansa johdattamina uskovat Häneen: »Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä — minä heissä, ja sinä minussa — että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut». ¹⁵⁾

Verrattomia, perin ihmeellisiä sanoja, joita usko tuskin voi käsittää. Kaikkien maailmojen Luoja rakastaa niitä, jotka antautuvat Hänen palvelukseensa, niin kuin Hän rakastaa omaa Poikaansa. Jo täällä maailmassa ja tällä hetkellä Hän tarjoaa meille armollista suosiotaan tässä ihmeellisessä määrässä. Hän on antanut meille taivaan Valon ja Majes-

⁹⁾ Joël 2: 16. ¹⁰⁾ 2 Moos. 18: 16. ¹¹⁾ 4. Moos. 6: 27. ¹²⁾ 5 Moos. 28: 10. ¹³⁾ Miika 5: 6. ¹⁴⁾ 1 Moos. 12:2. ¹⁵⁾ Joh. 17:22, 23.

teetin, ja Hänessä Hän on lahjoittanut kaikki taivaalliset aarteet. Vaikka Hän on luvannut meille niin paljon tulevassa elämässä, Hän antaa meille jo täällä ruhtinaallisia lahjoja. Hän toivoo, että me Hänen armostaan osallisina saisimme nauttia kaikesta siitä, mikä voi jalostaa ja kehittää ja kohottaa luonnettamme. Hän odottaa saavansa innoittaa nuoret voimalla korkeudesta, jotta he voisivat Kristuksen verellä tahratun lipun alla tehdä työtä niinkuin Hän teki, johtaa ihmissieluja turvallisille poluille ja asettaa monien jalat Ikiäiköjen Kalliolle.

Jumalan lupaukset

Kaikki, jotka koettavat työskennellä Jumalan kasvatussuunnitelman mukaisesti, saavat kokea Hänen vahvistavaa armoaan, Hänen jatkuvaa läsnäoloaan ja Hänen ylläpitävää voimaansa. Hän sanoo jokaiselle:

»Ole luja ja rohkea; älä säikähdy äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.»
»Minä en jätä sinua enkä hylkää sinua». ¹⁶⁾

»Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös minun **sanani**, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin. Sillä iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä **saatetaan**; vuoret ja kukkulat puhkeavat riemuun teidän edessänne, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiänsä.

16) Joos. 1: 9, 5.

Orjantappurain sijaan on kasvava kypressejä,
nokkosten sijaan on kasvava myrttipuita;
ja se tulee Herran **kunniaksi**,
iankaikkiseksi **merkkiksi**,
joka ei häviä.¹⁷⁾

Yhteiskunnalliset olot ovat kaikkialla maailmassa nurin-
kuriset; perusteellinen uudistus on tarpeen. Kasvatuksen,
josta nuoriso saatetaan osalliseksi, täytyy muovailla koko
yhteiskuntarakenne.

»Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot,
kohottavat ennalleen esi-isien autiot paikat;
ja he uudistavat **rauniokaupungit**,
jotka ovat olleet autiot polvesta polveen.
Mutta teitä kutsutaan Herran **papeiksi**,
sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi;
ja saatte nauttia kansain rikkaudet
ja periä heidän kunniansa.»

»Ja minä annan heille palkan uskollisesti
ja teen heidän kansansa iankaikkisen liiton.
Heidän siemenensä tulee tunnetuksi
kansain keskuudessa
ja heidän **jälkeläisensä**
kansakuntien keskellä;
kaikki, jotka näkevät heitä,
tuntevat heidät Herran siunaamaksi siemeneksi . . .
Sillä niinkuin maa tuottaa kasvunsa
ja niinkuin kasvitarha saa **siemenkylvonsa** versomaan,
niin saattaa Herra, Herra
versomaan vanhurskauden ja kiitoksen
kaikkien kansojen **nähdessä.**»¹⁸⁾

¹⁷⁾ Jes. 55: 10—13. ¹⁸⁾ Jes. 61, 4, 6—9, 11.

Henkisen terveyden saavuttaminen

»Valo Jumalan kirkkauden *tuntemisesta*».

Avarampi näkemys Jumalasta

Hänet tuntiessamme omistamme kaiken.

Vapahtajamme tavoin olemme tässä maailmassa Jumalaa palvellaksemme. Me olemme täällä tullaksemme luonteeltamme Jumalan kaltaisiksi ja ilmentääksemme Häntä maailmalle omassa palvelevassa elämässämme. Jotta meistä voisi tulla Jumalan työtovereita ja Hänen kaltaisiaan ja jotta voisimme ilmentää Hänen luonnettaan, meidän täytyy tuntea Hänet oikein. Meidän täytyy tuntea Hänet sellaisena, kuin Hän ilmaisee itsensä.

Jumalan tuntemus on kaiken tosi kasvatuksen ja tosi palveluksen perustus. Se on ainoa todellinen suoja kiusausta vastaan. Se yksin kykenee tekemään meidät luonteeltamme Jumalan kaltaisiksi.

Tämä tuntemus on tarpeen kaikille niille, jotka työskentelevät lähimmäistensä kohottamiseksi. Luonteen uudistus, elämän puhtaus, tehokkuus palveluksessa sekä oikeissa periaatteissa pysyminen — nämä kaikki riippuvat siitä, onko meillä oikea Jumalan tuntemus. Tämä tuntemus on välttämätön valmistuaksemme sekä tätä että tulevaa elämää varten.

»Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.»¹⁾

Kun tunnemme Jumalan, me omistamme kaiken, »mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan».²⁾

1) San. 9: 10.) 2 Piet. 1: 3.

»Tämä on iankaikkinen elämä», sanoi Jeesus, »että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja Hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.»³⁾

»Näin sanoo Herra:

Älköön viisas kerskatko viisaudestansa,
älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä,
älköön rikas kerskatko rikkaudestansa;
vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä,
että hän on ymmärtäväinen ja tuntee minut,
että minä, Herra, teen laupeuden,
oikeuden ja vanhurskauden maan päällä.
Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra.»⁴⁾

Meidän tulee tutkia niitä ilmestyksiä, joita Jumala on antanut itsestään.

»Tee siis sovinto ja elä rauhassa Hänen kanssaan,
niin saavutat onnen.
Ota opetusta Hänen suustaan
ja kätke Hänen sanansa sydämeesi.»

»Jos Kaikkivaltias tulee sinun kulta-aarteeksesi,
sinun hopeaharkoiksesi,
silloin on ilosi oleva Kaikkivaltiaassa,
ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen.
Kun rukoulet Häntä, niin Hän kuulee sinua,
ja sinä saat täyttää lupauksesi.
Jos mitä päätät, niin se sinulle onnistuu,
ja sinun teillesi loistaa valo.
Jos tie painuu alaspäin,
niin sinä sanot: 'Ylös
ja Hän auttaa nöyryväistä.»⁵⁾

Jumala ilmaisee itsensä luonnossa

»Hänen näkymätön olemuksensa, Hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa ovat, kun niitä Hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä.»⁶⁾

Luonto, sellaisena kuin me sen nyt näemme, antaa meille vain kalpean kuvan Eedenin ihanuudesta. Synti on raiskan-

3) Joh. 17: 3 4) Jer. 9: 23, 24. 5) Job 22: 21, 22, 25—29.

6) Room. : 20.

nut maan kauneuden; kaikkialla voimme nähdä pahan työn jälkiä. Kuitenkin on vielä paljon kaunistakin jäljellä. Luonto todistaa, että Hän, joka on rajaton voimassa, suuri hyvydessä, armossa ja rakkaudessa, on luonut maan ja täyttänyt sen elämällä ja ilolla. Turmeltuneessa tilassaankin luonto osoittaa olevansa suuren Mestariartisteilijan käsialaa. Minne tahansa käännymmekin, voimme kuulla Jumalan äänen ja nähdä todistuksia Hänen hyvydestään.

Kumean ukkosenjyrinän ja ikuisen valtameren lakkaamattoman pauhun juhlallisesta vyörynnästä niihin riemukkaiisiin lauluihin, joiden sulosäveliä metsät ovat tulvillaan, luonto kymmenintuhansin äänin julistaa ylistystä Jumalalle. Maassa, meressä ja taivaalla ja niiden ihmeellisissä väri- ja haju-vaikutuksissa, jotka vaihtelevat loistavina vastakohtina tai sulautuvat suloinnuksi, me näemme Hänen kirkkautensa. Ikuiset vuoret kertovat meille Jumalan voimasta. Puut, jotka huojuttavat vihreitä lehvälippujaan auringonloisteessa, ja kukat herkässä kauneudessaan todistavat Luojustaan. Tuore vihreä nurmi, joka maton tavoin peittää ruskean maan, kertoo siitä, kuinka Jumala pitää huolen pienimmistäkin luoduistaan. Meren syvyudet ja maan uumenet tuovat ilmi Hänen aarteitaan. Hän, joka sijoitti helmet valtameriin ja ametistin ja krysoliitin kallioihin, rakastaa kaikkea kaunista. Taivaalle nouseva aurinko esikuvaa Häntä, joka on kaikkien tekojensa elämä ja valo. Kaikki se kirkkaus ja kauneus, mikä koristaa maan ja valaisee taivaat, puhuu Jumalasta.

»Hänen valtasuuruutensa peittää taivaat.»⁷⁾

»Maa on täynnä sinun luotujasi.»⁸⁾

»Päivä sanoo päivälle,

ja yö ilmoittaa yölle,

Se ei ole puhetta, se ei ole kieltä,

jonka ääni ei kuuluisi.

Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan

ja niiden sanat maanpiirin ääriin.»⁹⁾

7) Hab. 3: 3. 8) Ps. 104: 24. 9) Ps. 19: 3—5

Kaikki kertoo Hänen hellästä, isällisestä huolenpidostaan ja Hänen halustaan tehdä lapsensa onnellisiksi.

Persoonallinen Jumala

Se mahtava voima, joka vaikuttaa kaikkialla luonnossa ja ylläpitää kaikkea, ei ole, niinkuin eräät tiedemiehet väittävät, pelkästään kaikkialla vallitseva periaate, liikkeelle paineva voima. Jumala on Henki, mutta Hän on myös persoonallinen Olento; sillä sellaisena Hän on ilmaissut itsensä.

»Herra on totinen Jumala;
Hän on elävä Jumala ja iankaikkinen kuningas . . .
Jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata,
ne katoavat maan päältä ja taivaan alta.»

»Näiden kaltainen ei ole Hän,
joka on Jaakobin osa,
sillä Hän on kaiken Luoja.»

»Hän on tehnyt maan voimallansa,
vahvistanut maanpiirin viisaudellansa
ja levittänyt taivaat taidollansa.»¹⁰⁾

Luonto ei ole Jumala

Jumalan käden teot luonnossa eivät ole Jumala itse luonnossa. Luonnonesineet kertovat Jumalan luonteesta ja voimasta, mutta me emme saa pitää luontoa Jumalana. Ihmisten taiteellinen nerous voi saada aikaan hyvin kaunista ammattityötä, valmistaa esineitä, jotka ilahduttavat silmää. Ja nämä työt paljastavat meille jotakin tekijän ajatusmaailmasta. Mutta tuo tehty työ ei ole koskaan tekijä. Kunnia ei kuulu työlle, vaan sen tekijälle. Samalla tavoin, kun luonto on Jumalan ajatuksen ilmaus, ei luontoa ole ylistettävä eikä korotettava, vaan ylistys on annettava luonnon Luojaalle.

»**Tulkaa**, kumartukaamme ja polvistukaamme,
polvillemme langetkaamme
Herran, meidän Luojamme, eteen.»¹¹⁾

10) Jer. 10: 10, 16, 12. 11) Ps. 95: 6.

»Maan syvyydet ovat Hänen kädessään,
ja Hänen ovat vuorten kukkulat.
Hänen on meri, sillä Hän on sen tehnyt,
ja kuiva maa, jonka Hänen kätensä ovat valmistaneet.»¹²⁾

»Etsikää Herraa . . . joka on tehnyt Otavan ja Kalevan-
miekan —
ja muuttaa synkeyden aamuksi
ja pimentää päivän yöksi.»¹³⁾

»Hän on se, joka on tehnyt vuoret
ja luonut tuulen,
joka ilmoittaa ihmiselle
mikä Hänen aivoituksensa on.»¹⁴⁾

»Hän, joka rakentaa ylikammionsa taivaisiin
ja perustaa holvinsa maan päälle,
joka kutsuu meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle —
Herra on Hänen nimensä.»¹⁵⁾

Maan luominen

Tiede ei voi selittää luomistyötä. Mikä tiede voi ratkaista elämän salaisuuden?

»Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.»¹⁶⁾

»Minä teen valkeuden ja luon pimeyden . . .
minä, Herra, teen kaiken tämän . . .
Minä olen tehnyt maan
ja luonut ihmisen maan päälle;
minun käteni ovat levittäneet taivaan,
minä olen kutsunut koolle kaikki sen joukot.»¹⁷⁾

»Minä kutsun ne, ja siinä ne ovat.»¹⁸⁾

Luodessaan maan, ei Jumala tarvinnut siihen mitään jo olemassaolevaa ainetta. »Hän sanoi, ja tapahtui niin, Hän

¹²⁾ Ps. 95: 4, 5. ¹³⁾ Aam. 5: 6, 8. ¹⁴⁾ Aam. 4: 13. ¹⁵⁾ Aam. 9: 6.
¹⁶⁾ Hepr. 11: 3. ¹⁷⁾ Jes. 45: 7, 12. ¹⁸⁾ Jes. 48: 13.

käski, ja se oli tehty.»¹⁹⁾ Kaikki oliot, sekä aineelliset että henkiset olennot, ilmestyivät Herran Jehovan eteen Hänen käskystänsä, ja Hän loi ne omaan tarkoitukseensa. Taivaat ja kaikki niiden joukot, maa ja kaikki, mitä siinä on, tulivat olemaan Hänen suunsa henkäyksestä.

Ihmisen luominen

Ihmisen luomisessa ilmeni persoonallisen Jumalan voima. Kun Jumala oli tehnyt ihmisen omaksi kuvakseen, oli ihmisruumis täydellinen kaikilta jäseniltään, mutta se oli eloton. Silloin puhalsi persoonallinen, itsestään olevainen Jumala tähän ruumiiseen elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä, älyllinen olento. Kaikki ihmisen elimistön osat alkoivat toimia. Sydän, valtimot, laskimot, kieli, kädet, jalat, aistit, hengenvoimat, kaikki alkoivat työnsä ja Luoja asetti ne lainalaisuuteen. Ihmisestä tuli elävä sielu. Kristuksen, Sanan, voimalla persoonallinen Jumala loi ihmisen ja antoi tälle ymmärryksen ja vallan.

Meidän perusolemuksemme ei ollut Häneltä kätkössä, kun Hän meidät selittämättömällä tavalla loi. Hänen silmänsä näkivät meidän olemuksemme, kun emme olleet vielä valmiit. Ja meidän jäsenemme olivat kaikki kirjoitettuna Hänen kirjaansa, kun ei yksikään niistä ollut vielä olemassa. Jumalan tarkoitus oli ennen muuta, että ihminen Hänen luomistyönsä kruununa ilmentäisi Hänen ajatuksiaan ja julistaisi Hänen kunniaansa. Mutta ihminen ei saa korottaa itseään Jumalaksi.

»Kohottakaa riemuhuuto Herralle . . .
Palvelkaa Herraa ilolla,
tulkaa Hänen kasvojensa eteen riemulla.

»Tietäkää, että Herra on Jumala.
Hän on meidät tehnyt, ja Hänen me olemme,
Hänen kansansa ja Hänen laitumensa lampaat.
Käykää Hänen portteihinsa kiittäen,

¹⁹⁾ Ps. 33:9.

Hänen esikartanoihinsa ylistäen.
Ylistäkää Häntä, kiittäkää Hänen nimeänsä.
Sillä Herra on hyvä;
Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti
ja Hänen uskollisuutensa polvesta polveen.»²⁰⁾

Luonnonlait ovat Jumalan palvelijoita

Jumala pitää jatkuvasti yllä luomiaan ja käyttää niitä palvelukseensa. Jumala toimii luonnonlakien välityksellä käyttäen niitä välikappaleinaan. Ne eivät voi toimia itsestään. Luonnon toiminta todistaa älyllisen ja itsestään toimivan Olennon olemassaolemista, joka vaikuttaa kaikessa oman tahtonsa mukaan.

»Iankaikkisesti pysyy sinun sanasi, Herra,
vahvana taivaassa.
Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen,
sinä perustit maan, ja se pysyy.
Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät
vielä tänä päivänä,
sillä ne kaikki ovat sinun palvelijoihisi.»²¹⁾

»Kaiken, mitä Herra tahtoo, Hän tekee,
sekä taivaassa että maassa,
merissä ja kaikissa syvyyksissä.»²²⁾
»Hän käski, ja ne tulivat luoduiksi.
Ja Hän asetti ne olemaan
aina ja iankaikkisesti,
Hän antoi niille lain,
josta ne eivät poikkea.»²³⁾

Ei maa omalla luontaisella voimallaan vuosi vuodelta suo lahjojaan eikä jatka kiertokulkuaan auringon ympäri. Iankaikkisen käsi toimii lakkaamatta johtaen tämän taivaankappaleen kulkua. Jumalan voima se pitää maata kiertoliikkeessä. Jumala se panee auringon nousemaan taivaalle. Hän avaa taivaan akkunat ja antaa sateen.

²⁰⁾ Ps. 100: 1—5. ²¹⁾ 119: 89—91. ²²⁾ Ps. 135: 6. ²³⁾ Ps. 148: 5. 6.

»Hän antaa sataa lunta niinkuin villaa
ja sirottaa härmää niinkuin tuhkaa.»²⁴⁾

»Kun Hän jylisee, käy vetten pauhina taivaalla,
ja Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamat ja sateen
ja tuo tuulen sen säilytyspaikoista.»²⁵⁾

Hänen voimastaan kasvullisuus menestyy, niin että lehdet puhkeavat, nuput aukeavat ja hedelmät kypsyvät.

Ihmisruumiin rakennetta ei voida täysin ymmärtää; siinä on arvoituksia, jotka saattavat älykkäimmätkin ymmälle. Ei valtimomme sykähtelee eikä hengenveto seuraa toistaan pelkättään siksi, että koneisto on pantu käyntiin ja että se jatkaa työtään. Jumalassa me elämme ja liikumme ja olemme. Sykkivä sydän, tykyttävä valtimo ja kaikki elävän elimistön hermot ja lihakset pysyvät kunnossa ja toiminnassa vain alati läsnäolevan Jumalan voimasta.

Jumalan kaitseminen ja huolenpito

Raamattu näyttää meille Jumalan korkealla ja pyhällä paikallansa, ei toimeettomana, ei hiljaisuudessa eikä eristytyneessä yksinäisyydessä, vaan tuhat kertaa tuhat ja kymmentuhatta kertaa kymmentuhannen pyhän olennon ympäröimänä, kaikki valmiina täyttämään Hänen tahtonsa. Näiden lähettiläiden välityksellä Hän on vilkkaassa yhteydessä kaikkien valtakuntansa osien kanssa. Henkensä kautta Hän on läsnä kaikkialla. Henkensä ja enkeleittensä välityksellä Hän toimii ihmislasten hyväksi.

Hän istuu valtaistuimellaan maan levottomuuksien yläpuolella. Kaikki on avoinna Hänen jumalalliselle katseelleen. Ja suuresta ja rauhallisesta iankaikkisuudestaan Hän säättää sen, minkä Hän kaitsemissaan katsoo parhaaksi.

²⁴⁾ Ps. 147: 16. ²⁵⁾ Jer. 10: 13.

»Ihmisen tie ei ole hänen vallassansa,
eikä miehen vallassa,
kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa.»²⁶⁾

»Turvaa Herraan kaikesta sydäimestäsi . . .
Tunne Hänet kaikilla teilläsi,
niin Hän sinun polkusi tasoittaa.»²⁷⁾

»Herran silmä valvoo niitä,
jotka Häntä pelkäävät
ja panevat toivonsa Hänen laupeuteensa,
pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta,
elättääksensä heitä nälän aikana.»²⁸⁾

»Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala!
Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suoja.»²⁹⁾
»Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala,
se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa.»³⁰⁾

»Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra.»³¹⁾
»Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta.»³²⁾
»Sinä, kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva,
joka voimallasi vahvistat vuoret
ja olet vyötetty väkevyydellä,
sinä, joka asetat merten pauhinan . . .
ja kansojen metelin.»³³⁾

»Aamun ja ehtoon ääret
sinä täytät riemulla.
Sinä kaunistat vuoden hyvyydelläsi,
ja sinun askeleesi tiukkuvat lihavuutta.»³⁴⁾

»Herra tukee kaikkia kaatuvia,
ja kaikki alaspainetut Hän nostaa.
Kaikkien silmät vartioitsevat Sinua,
ja sinä annat heille heidän ruokansa ajallaan.
Sinä avaat kätesi
ja ravitset suosiollasi kaikki, jotka elävät.»³⁵⁾

²⁶⁾ Jer. 10: 23. ²⁷⁾ San. 3: 5, 6. ²⁸⁾ Ps. 33: 18, 19. ²⁹⁾ Ps. 36: 8.
³⁰⁾ Ps. 146: 5. ³¹⁾ Ps. 119: 64. ³²⁾ Ps. 33: 5. ³³⁾ Ps. 65: 6—8.
³⁴⁾ Ps. 65: 9, 12. ³⁵⁾ Ps. 145: 14—16.

Jumalan persoonallisuus ilmaistuna Kristuksessa

Jumala on Pojassaan ilmaissut itsensä persoonallisena olentona. Jeesus tuli maailmaan persoonallisena Vapahtajana, Isänsä kirkkauden säteilynä ja »Hänen olemuksensa kuvana».³⁶⁾ Persoonallisena Vapahtajana Hän nousi korkeuteen. Persoonallisena Vapahtajana Hän esiintyy taivaan asunnoissa. Jumalan valtaistuimen edessä toimii meidän puoltajanamme Olento, joka on »Ihmisen Pojan muotoinen».³⁷⁾

Kristus, maailman valkeus, verhosi jumaluutensa häikäisevän kirkkauden ja tuli elämään ihmisenä ihmisten keskuuteen, jotta he voisivat tuhoa kohtaamatta tulla tuntemaan Luojaansa. Sen jälkeen kun synty erotti ihmisen Luojaastansa, ei yksikään ihminen ole nähnyt Jumalaa muutoin kuin ilmaistuna Kristuksessa.

»Minä ja Isä olemme yhtä»³⁸⁾ julisti Jeesus. »Ei kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo Hänet ilmoittaa.»³⁹⁾

Kristus tuli opettamaan ihmisille sitä, mitä Jumala haluaa heidän tietävän. Taivaat, maa ja mahtavat valtameret ovat Jumalan käsialaa. Koko luomakunta todistaa Hänen voimastaan, viisaudestaan ja rakkaudestaan. Mutta emme edes tähdistä, emme valtamerestä emmekä mahtavista vesiputouksista voi saada tietoa Jumalan persoonallisuudesta sellaisena, kuin se ilmeni Kristuksessa.

Jumala näki, että Hänen persoonallisuutensa ja luonteensa kuvaamiseen tarvittiin luontoa ymmärrettävämpi ilmestys. Hän lähetti Poikansa maailmaan ilmaisemaan ihmisille näkymättömän Jumalan luonnetta ja ominaisuuksia, sikäli kuin ihmissilmät saattoivat kestää.

Jumala ilmoitettuna opetuslapsille

Tutkikaamme niitä sanoja, jotka Kristus puhui yläsalissa yöllä juuri ennen ristiinnaulitsemistaan. Hänen koetuksensa

³⁶⁾ Hepr. 1: 3. ³⁷⁾ Ilm. 1: 13. ³⁸⁾ Joh. 10: 30. ³⁹⁾ Matt. 11: 27.

hetki lähestyi ja Hän yritti lohduttaa opetuslapsiaan, jotka tulivat joutumaan ankaraan kiusaukseen ja koetukseen.

»Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa . . .»

»Tuomas sanoi hänelle: 'Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?' Jeesus sanoi hänelle: 'Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette Hänet, ja te olette nähneet Hänet!«

»Filippus sanoi hänelle: 'Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme.' Jeesus sanoi hänelle: 'Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä?' Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat Hänen.»⁴⁰⁾

Opetuslapset eivät silloin ymmärtäneet näitä Kristuksen sanoja Hänen suhteestansa Jumalaan. Suuri osa Hänen opetuksestaan pysyi vielä hämäränä heille. Kristus toivoi, että he olisivat saaneet selvemmän ja varmemman tiedon Jumalasta.

»Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla; mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvauksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä.»⁴¹⁾

Kun Pyhä Henki helluntaina vuodatettiin opetuslasten ylle, he ymmärsivät täydellisemmin ne totuudet, joista Kristus oli puhunut vertauksin. Heille kirkastuivat silloin monet niistä opetuksista, jotka olivat tuntuneet heistä käsittämättömiltä. Mutta tällöinkään ei Kristuksen lupaus täysin toteutunut opetuslasten kohdalla. He saivat kaiken sen tiedon

⁴⁰⁾ Joh. 14: —10. ⁴¹⁾ Joh. 16:25.

Jumalasta, jonka he kykenivät omaksumaan, mutta se Kristuksen lupaus, että Hän näyttäisi heille selvästi Isän, oli toteutuva täysin vasta tulevaisuudessa. Samoin on vielä nykyäänkin. Me tunnemme Jumalan vain osittain ja epätäydellisesti. Kun taistelu on päättynyt ja Ihminen Jeesus Kristus tunnustaa Isän edessä uskolliset työntekijänsä, jotka syntisessä maailmassa ovat todistaneet Hänen asiastaan, he käsittävät selvästi sen, mikä heille vielä nyt on käsittämätöntä.

Kristus otti kirkastetun ihmisyytensä mukaansa taivaan asuntoihin. Niille, jotka ottavat Hänet vastaan Hän antaa vallan tulla Jumalan lapsiksi, niin että Jumala lopulta ottaa heidät omiksi lapsikseen, asumaan Hänen kanssaan ikuisesti. Jos he tässä elämässä ovat kuuliaisia Jumalalle, saaavat he kerran nähdä »Hänen kasvonsa ja Hänen nimensä on heidän otsissansa.»⁴²⁾ Ja mitä on taivaan autuus, ellei saa nähdä Jumalaa? Voiko Kristuksen armon pelastamaa syntistä kohdata enää suurempi ilo kuin saada katsella Jumalaa kasvoista kasvoihin ja tuntea Hänet Isäkseen?

Raamatun todistus

Raamattu ilmoittaa selvästi Jumalan ja Kristuksen väli sen suhteen ja tuo esille kummankin persoonallisuuden ja yksilöllisyyden yhtä selvästi tarkastettavaksi.

»Sitten kuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta . . . joka ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen syneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljon korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän. Sillä kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut:

⁴²⁾ Ilm. 22: 4.

'Sinä olet minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin',

ja taas:

'Minä olen oleva Hänen Isänsä,
ja Hän on oleva minun Poikani»⁴³⁾

Isän ja Pojan persoonallisuus sekä heidän välillään vallitseva yhteys esitetään Johanneksen evankeliumin 17. luvussa rukouksessa, jonka Kristus esitti opetuslastensa puolesta:

»Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.»⁴⁴⁾

Kristuksen ja Hänen opetuslapsensa välillä vallitseva yhteys ei hävitä kummankaan persoonallisuutta. He ovat yhtä päämäärältään, mieleltään ja luonteeltaan, mutta eivät ole yhtä henkilöllisyydeltään. Samalla tavoin ovat Jumala ja Kristuskin yhtä.

Jumalan luonne ilmaistuna Kristuksessa

Pukeutuessaan ihmismuotoon Kristus tuli olemaan yhtä ihmisten kanssa ja samalla ilmaisemaan taivaallista Isäämme syntisille ihmisille. Yksin Hän, joka aikojen alusta lähtien oli ollut Isän läheisyydessä ja joka oli näkymättömän Jumalan perikuva, kykeni ilmaisemaan ihmiskunnalle jumaluuden luonnetta. Hän tuli kaikissa suhteissa veljiensä kaltaiseksi. Hän tuli lihaksi kuten mekin. Hänen tuli kärsiä nälkää ja janoa, ja Hän väsyi. Ravinnosta Hän sai voimaa ja unesta virkistystä. Hän tuli osalliseksi ihmisten kohtalosta, ja kuitenkin Hän oli viaton Jumalan poika. Hän oli vieras ja muukalainen maan päällä — Hän oli maailmassa, mutta ei maailmasta. Hän oli kiusattu ja koeteltu, niinkuin mei-

³⁾ Hepr. 1: —5. ⁴⁴⁾ Joh. 17: 20, 21.

dän aikammekin ihmiset ovat, mutta kuitenkin Hän eli synnitöntä elämää. Hellänä, sääliväisenä, myötätuntoisena ja huomaavaisena muita kohtaan Hän edusti Jumalan luonnetta ja palveli alinomaa Jumalaa ja ihmisiä.

»Herra on voidellut minut
julistamaan ilosanomaa nöyrille,
lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä,
julistamaan vangituille vapautusta,⁴⁵⁾
»ja sokeille näkönsä saamista»,⁴⁶⁾
»julistamaan Herran otollista vuotta . . .
lohduttamaan kaikkia murheellisia.»⁴⁷⁾

»Rakastakaa vihollisianne», kehoittaa Hän meitä, »ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa»⁴⁸⁾, »sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.»⁴⁹⁾ »Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.»⁵⁰⁾ »Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen.»⁵¹⁾

»Meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden,
jonka kautta meidän puoleemme katsoo
aamun koitto korkeudesta,
loistaen meille, jotka istumme
pimeydessä ja kuoleman varjossa,
ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle.»⁵²⁾

Ristin kunnia

Jumalan ihmistä kohtaan osoittaman rakkauden ilmestys keskittyy ristiin. Sen täyttä merkitystä ei kieli voi kertoa, ei kynä kuvata eikä ihmisen ymmärrys käsittää. Me voimme ainoastaan sanoa katse Golgatan ristiin suunnattuna: »Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen

⁴⁵⁾ Jes. 61: 1. ⁴⁶⁾ Luuk. 4: 18. ⁴⁷⁾ Jes. 61: 2. ⁴⁸⁾ Matt. 5: 44, 45. ⁴⁹⁾ Luuk. 6: 35. ⁵⁰⁾ Matt. 5: 45. ⁵¹⁾ Luuk. 6: 36. ⁵²⁾ Luuk.

Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.»⁵³⁾

Kristus on ristiinnaulittu meidän syntiemme tähden, Kristus on noussut kuolleista, Kristus on astunut ylös taivaaseen — tämä on sitä pelastavaa tiedettä, jota meidän on opiskeltava ja opetettava.

Se oli Kristus

»Joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olenoltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan saakka, jopa ristin kuolemaan saakka.»⁵⁴⁾

»Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella.»⁵⁵⁾ »Jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoilakseen heidän puolestansa.»⁵⁶⁾

»Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.»⁵⁷⁾

Tässä ovat ääretön viisaus, ääretön rakkaus, ääretön oikeamielisyys, ääretön armo — »oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä!»⁵⁸⁾

Sanoin kuvaamaton lahja

Kristuksen lahjan ansiosta me saamme kaikki siunaukset. Tämän lahjan ansiosta meille päivästä toiseen virtaa Jehovan hyvyyden ehtymätön vuo. Tämä sama lahja antaa iloksemme kaikki kukat väriivahduksineen ja tuoksuineensa. Hän on

⁵³⁾ Joh. 3: 16. ⁵⁴⁾ Fil. 2: 6—8. ⁵⁵⁾ Room. 8: 34. ⁵⁶⁾ Hepr. 7: 25. ⁵⁷⁾ Hepr. 4: 15. ⁵⁸⁾ Room. 11: 33

luonut auringon ja kuun. Taivasta ei ole kaunistamassa yhtäkään tähteä, jota Hän ei olisi luonut. Jokainen maahan putoava sadepisara, jokainen tähän kiittämättömään maailmaamme säteilevä valonsäde todistaa Jumalan äärettömästä rakkaudesta Kristuksessa. Kaikki meille varataan tuon sanoin kuvaamattoman Lahjan, Jumalan ainosyntyisen Pojan, ansiosta. Hänet naulittiin ristiin, jotta kaikki nämä rikkauDET virtaisivat Jumalan luomakunnalle.

»Katsokaa, minkälaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.»⁵⁹⁾

»Ei ole ikiajoista kuultu,
ei ole korviin tullut,
ei ole silmä nähnyt
muuta Jumalaa, paitsi sinut,
joka senkaltaisia tekisi
Häntä odottavalle.»⁶⁰⁾

Tieto, joka saa muutoksen aikaan

Tieto Jumalasta sellaisena, kuin se on ilmaistu Kristuksessa, on sitä tietoa, joka kaikkien pelastettujen täytyy omistaa. Se on tietoa, joka saa aikaan luonteenmuutoksen. Tämä tieto vastaanotettuna on uudestiluova sielusta Jumalan kuvan. Se antaa koko olemukselle jumalallista ja hengellistä voimaa.

»Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutomme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen.»⁶¹⁾

Vapahtaja sanoi omasta elämästään: »Minä olen pitänyt Isäni käskyt».⁶²⁾ »Isä ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista.»⁶³⁾ Jumalan tahto on, että Jeesuksen seuraajat olisivat sellaisia, kuin Jeesus oli ollessaan ihmisenä. Hänen voimastaan meidän on elettävä sitä puhdasta ja jaloa elämää, mitä Vapahtajakin eli.

⁵⁹⁾ 1 Joh. 3: 1. Jes. 64:4. ⁶¹⁾ 2 Kor. 3: 18. ⁶²⁾ Joh. 15: 10.) Joh. 8: 29.

»Sentähden minä», sanoo Paavali, »notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä, että Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua Hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsitellä, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.»⁶⁴⁾

»Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, Hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, ja Hänen kirkkautensa väkyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä.»⁶⁵⁾

Tämä on sitä tietoa, jota Jumala kehoittaa meitä vastaanottamaan ja jonka rinnalla kaikki muu on turhaa ja tyhjää.

⁶⁴⁾ Ef. 3: 14—19. ⁶⁵⁾ Kol. 1: 9—11.

Inhimillisen tiedon rajallisuus

»Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiä tulleet ja ajatuksiltaan turhistuneet, heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.»

Suurimpia vaaroja, mitkä vaanivat tiedonhalua ja tieteellistä tutkimustyötä, on taipumus korottaa ihmisjärki sen todellista arvoa ja oikeata vaikutusalaa korkeammalle. Monet yrittävät arvostella Luojaa ja Hänen tekojaan oman puutteellisen tieteellisen tietonsa mukaan. He koettavat määrittellä Jumalan luonnetta, ominaisuuksia ja erikoisoikeuksia ja hyväksyvät mielikuvituksellisia teorioita Jumalasta. Ne, jotka antautuvat tämänsuuntaiseen tutkimustyöhön, astuvat kielletylle alueelle. Heidän tutkimuksensa eivät päädy arvokaisiin tuloksiin ja voivat viedä sielun vain turmioon.

Meidän esivanhempamme joutuivat synnin tielle tyydyttämällä haluaan saada tietoa, minkä Jumala oli heiltä pidättänyt. Yrittäessään saavuttaa tämän tiedon he menettivät kaiken, mikä oli todella omistamisen arvoista. Jos Aadam ja Eeva eivät olisi milloinkaan koskeneet kiellettyyn puuhun, olisi Jumala antanut heille todellista tietoa, missä ei olisi ollut synnin kirousta, tietoa, mikä olisi tuonut heille iankaikisen ilon. Ainoa, mitä he saavuttivat kallistamalla korvansa kiusaajalle, oli, että he saivat tehdä tuttavuutta synnin ja sen seurausten kanssa. Tottelemattomuus vieroitti koko ihmiskunnan Jumalasta ja erotti maan taivaasta.

Tässä on opetusta meillekin. Alue, jolle Saatana johti esivanhempamme, on sama, jolle hän meidänkin päivinäamme houkuttelee ihmisiä. Hän täyttää maan viehättävillä taruilla. Hän kiusaa ihmisiä kaikin käytettävissään olevin keinoin rakentelemaan teoriojaan Jumalasta. Tällä tavoin hän yrittää estää ihmisiä saavuttamasta sitä tietoa Jumalasta, mikä on pelastukseksi.

Oppeja kaikkijumalisuudesta

Nykyään on oppilaitoksiin ja kirkkokuntiin kaikkialla tunkeutumassa spiritistisiä oppeja, jotka kaivavat perustuksia uskolta Jumalaan ja Hänen Sanaansa. Sellaisen opin, että Jumala on koko luonnon kyllästävä perusolemus, ovat omak-suneet monet, jotka tunnustavat uskovansa Raamattuun. Vaikka tämä oppi onkin verhottu kauniiseen muotoon, se on mitä vaarallisin harhakuva. Se esittää Jumalan väärässä valossa ja häpäisee Hänen suuruuttaan ja majesteettiuttaan. Sen tarkoituksena varmasti on, ei ainoastaan johtaa ihmisiä harhaan, vaan turmella heidät. Pimeys on sen perusedellytys ja oikea olotila ja aistillisuus sen vaikutuspiiri. Seurauksena sen omaksumisesta on ero Jumalasta. Ja langenneelle ihmislunnolle se merkitsee turmiota.

Tila, mihin synti on meidät saattanut, on luonnoton, ja ainoastaan yliluonnollinen voima voi meidät parantaa entiselleen, muunlaisella voimalla ei ole mitään arvoa. On olemassa vain yksi ainoa voima, joka voi murtaa ihmissydämiä kahlitsevan pahuuden otteen, ja se on Jumalan voima Jeesuksessa Kristuksessa. Ainoastaan Ristiinnaulitun veressä on puhdistus synnistä. Hänen armonsa yksin voi auttaa meitä vastustamaan langenneen luontomme taipumuksia ja kukistamaan ne. Spiritistiset opit Jumalasta tekevät Hänen armonsa tehottomaksi. Jos Jumala on koko luonnon kyllästävä sisin olemus, silloin Hän asuu kaikissa ihmisissä, ja saavuttaakseen pyhyiden ihmisten tarvitsee ainoastaan kehittää itsessään tuota voimaa.

Kun tällaisista opeista vedetään johdonmukainen johtopäätös, ne pyyhkäisevät olemattomiin koko kristillisen taloudenhoidon. Ne tekevät sovituksen tarpeettomaksi ja ihmisestä oman vapahtajansa. Tällaiset opit Jumalasta tekevät Hänen Sanansa tehottomaksi, ja henkilöt, jotka omaksuvat ne, ovat suuressa vaarassa eksyä lopulta pitämään koko Raamattua taruna. He saattavat kyllä pitää hyvettä pahetta parempana, mutta syösteessään Jumalan Hänelle kuuluvasta ylimmästä valta-asemasta he turvautuvat ihmisvoimaan, joka kuitenkin ilman Jumalaa on arvoton. Avuttomalla ihmisellä ei ole oleva todellista voimaa vastustaakseen pahaa ja kukistaakseen sitä. Sielun linnoitukset murtuvat. Ihmisellä ei enää ole salpaa syntiä vastaan. Emme voi aavistaakaan millaisiin kuiluihin ihminen voi vajota hylättyään kerran Jumalan Sanan ja Hänen Henkensä suomat pidäkkeet.

»Jokainen Jumalan sana on taattu;
Hän on niiden kilpi,
jotka Häneen turvaavat.
Älä lisää Hänen sanoihinsa mitään,
ettei Hän vaatisi sinua tilille
ja ettet valhettelijaksi joutuisi.»¹⁾

»Jumalattoman vangitsevat hänen rikoksensa,
ja hän tarttuu oman syntinsä pauloihin.»²⁾

Tunkeutuminen jumalallisiin salaisuuksiin

»Se, mikä on salassa, se on Herran, meidän Jumalamme; mutta mikä on ilmoitettu, se on meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti.»³⁾ Me saamme tutkia sitä ilmestystä, jonka Jumala on antanut meille itsestään Sanassaan, ja sitä me voimme koettaa ymmärtää. Mutta kauemmaksi meidän ei ole lupa tunkeutua. Lahjakkaimmatkin henkilöt saattavat rasittaa itseänsä näännyksiin asti tekemällä arvailujaan Jumalan luonteesta, mutta kaikki ponnistukset ovat tuloksettomia. Tätä ongelmaa ei ole uskottu meidän ratkaistavaksemme.

San. 30: 5 6. ²⁾ San. 5: 22. ³⁾ 5 Moos. 29: 29.

Ihmisjärki ei kykene käsittämään Jumalaa. Älköön kukaan ryhtykö rakentelemaan teorioja Hänen luonteestaan. Tässä asiassa on vaitiolo kaunopuheisuutta. Kaikkietävä on kaiken väittelyn yläpuolella.

Eivät edes enkelit saaneet osallistua Isän ja Pojan välisiin neuvotteluihin heidän laatiessansa pelastussuunnitelmaa. Eikä liioin ihmisolennoista ole tunkeutumaan Korkeimman salaisuuksiin. Me olemme yhtä tietämättömiä Jumalasta kuin pienet lapset, mutta pienten lasten tavoin me voimme rakastaa ja totella Häntä. Sen sijaan että laatisimme teorioja Hänen luonteestaan ja etuoikeuksistaan, tarkatkaamme niitä sanoja, mitä Hän on lausunut:

»Sinäkö käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden
tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille?
Se on korkea kuin taivas —
mitä voit tehdä,
syvempi kuin tuonela —
mitä voit ymmärtää?
Se on pitempi kuin maa
ja laveampi kuin meri.»⁴⁾

»Mutta viisaus — mistä se löytyy,
ja missä on ymmärryksen asuinpaikka?
Ei tunne ihminen sille vertaa,
eikä sitä löydy elävien maasta.
Syvyys sanoo: 'Ei se ole minussa',
ja meri sanoo: 'Ei se ole minunkaan tykönäni'.
Sitä ei voida ostaa puhtaalla kullalla,
eikä sen hintaa punnita hopeassa.
Ei korvaa sitä Oofirin kulta,
ei kallis onyks-kivi eikä safiiri.
Ei vedä sille vertoja kulta eikä lasi,
eivät riitä sen vaihtohinnaksi aitokultaiset kalut.
Koralleja ja kristalleja ei sen rinnalla mainita,
ja viisauden omistaminen on helmiä kalliimpi.
Ei vedä sille vertoja Etiopian topaasi,
ei korvaa sitä puhdas kulta.

⁴⁾ Job 11: 7, 9.

Mistä siis tulee viisautta
ja missä on ymmärryksen asuinpaikka? . . .
Manala ja kuolema sanovat:
'Korvamme ovat kuulleet siitä vain kerrottavan'.
Jumala tietää tien sen luokse,
Hän tuntee sen asuinpaikan.
Sillä Hän katsoo maan ääriin saakka,
Hän näkee kaiken, mitä taivaan alla on.
Kun Hän antoi tuulelle voiman
ja määräsi mitalla vedet,
kun Hän sääti lain sateelle
ja ukkospilvelle tien,
silloin Hän sen näki ja ilmoitti,
toi sen esille ja sen myös tutki.
Ja ihmiselle Hän sanoi:
'Katso, Herran pelko — se on viisautta,
ja pahan karttaminen on ymmärrystä'.»^{b)}

Viisautta ei tavoiteta maan kätköjä tutkimalla eikä yrittämällä turhaan tunkeutua Jumalan olemuksen salaisuuksiin. Se saavutetaan, kun nöyrinä vastaanotetaan se ilmestys, minkä Jumala on tahtonut meille antaa, ja mukaudutaan elämään Hänen tahtonsa kanssa sopusointuisesti.

Luonnon salaisuudet

Eivät nerokkaimmakaan ihmiset voi ymmärtää Jehovan luonnossa ilmeneviä salaisuuksia. Jumalallisesta innoituksesta syntynyt Sana asettaa monia kysymyksiä, joihin ei syvämielteisinkään oppinut kykene vastaamaan. Näitä kysymyksiä ei ole asetettukaan meidän vastattavaksemme, vaan niiden tarkoitus on kiinnittää meidän huomiotamme Jumalan syviin salaisuuksiin ja opettaa meille, että meidän viisautemme on rajallista ja että jokapäiväisessä elämässämme esiintyy paljon asioita, jotka menevät yli äärellisten olentojen ymmärryksen.

Epäilijät kieltäytyvät uskomasta Jumalaan, koska he eivät voi käsittää Hänen rajatonta voimaansa, millä Hän ilmaisee

⁵⁾ Job 28: 12—28.

itsensä. Mutta Jumala on myönnettävä havaituksi eli todetuksi yhtä hyvin siitä, mitä Hän ei ilmaise itsestään, kuin siitäkin, mikä on avointa meidän rajalliselle ymmärtämyksellemme. Sekä jumalalliseen ilmestykseen että luontoon Jumala on sisällyttänyt salaisuuksia, jotka vaativat meidän uskoamme. Näin täytyykin olla. Me saatamme ikuisesti tutkia, ikuisesti kysellä, ikuisesti oppia, ja kuitenkin jää vielä äärettömyys tutkimatta.

»Kuka on kourallaan mitannut vedet
ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat?
Kuka on kolmannesmittaan mahduttanut maan tomun,
puntarilla punninnut vuoret,
vaa'alla kukkulat?
Kuka on Herran Henkeä ohjannut,
ollut Hänen neuvonantajansa ja opettajansa? . . .
Katso, kansakunnat ovat
kuin pisara vesisangon uurteessa,
ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa.
Katso, merensaaret Hän nostaa kuin hiekkajyvän.
Ei Libanon riittäisi polttopuiksi
eikä sen riista polttouhriksi.
Kaikki kansakunnat ovat niinkuin ei mitään Hänen
edessään,
ne ovat hänelle kuin olematon ja tyhjä.»

»Keneenkä siis te vertaatte Jumalan,
ja minkä muotoiseksi te Hänet teette?
Ettekö tiedä, ettekö kuule,
eikö teille ole alusta asti ilmoitettu,
ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet?
Hän istuu korkealla maanpiirin päällä,
kuin heinäsiirkkoja ovat sen asukkaat;
Hän levittää taivaan niinkuin harson,
pingoittaa sen niinkuin teltan asuttavaksi . . .
'Keneenkä siis te vertaatte minut . . .!', sanoo Pyhä.
Nostakaa silmänne korkeuteen ja katsokaa:
kuka on nämä luonut?»

»Hän, joka johdattaa esiin niitten joukot täysilukuisina,
joka nimeltä kutsuu ne kaikki;
suuri on Hänen voimansa ja valtainen Hänen väkensä:
ei yksikään jää Häneltä pois.»

»Miksi sinä, Jaakob, sanot
ja sinä, Israel, puhut:
'Minun tieni on Herralta salassa,
minun oikeuteni on joutunut pois
minun Jumalani huomasta?'
Etkö tiedä, etkö ole kuullut:
Herra on iankaikkinen Jumala,
joka on luonut maan ääret?
Ei hän väsy eikä näänny,
hänen ymmärryksensä on tutkimaton.»⁶⁾

Meidän Jumalamme suuruus

Oppikaamme Jumalan suuruutta niistä kuvauksista, joita Jumala Pyhän Henkensä kautta on antanut profeetoilleen. Profeetta Jesaja kirjoittaa:

»Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja Hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelein. Serafit seisoivat Hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisillensa ja sanoivat: 'Pyhä, Pyhä, Pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä Hänen kunniaansa'. Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla.»

»Niin minä sanoin: 'Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kunninkaan, Herran Sebaotin!'»

»Silloin lensi luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli pihdeillä ottanut alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: 'Katso, tämä on koskettanut sinun huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu.'»⁷⁾

»Ei ole ketään sinun vertaistasi, Herra;
sinä olet suuri,
ja suuri ja voimallinen on sinun nimesi.

⁶⁾ Jes. 40: 12—28. ⁷⁾ Jes. 6: —7.

Kuka ei sinua pelkäisi,
sinä kansojen kuningas?»⁸⁾

»Herra, sinä tutkit minua ja tunnet minut.
Istunpa minä tai nousen, sinä sen tiedät;
sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.
Käynpä tahi makaan, sinä sen havaitset,
ja kaikki minun tieni ovat sinulle tutut.
Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni,
jota sinä, Herra, et täysin tunne.
Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa
ja laskenut kätesi minun päälleni.
Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen,
ylen korkea käsittääkseni sen.»⁹⁾

»Meidän Herramme on suuri, suuri voimassansa, Hänen
ymmärryksensä on mittaamaton.»¹⁰⁾

»Sillä Herran silmien edessä ovat miehen tiet, ja Hän
tutkii kaikki hänen polkunsansa.»¹¹⁾

»Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, Hän tietää, mitä
pimeydessä on, ja valkeus asuu Hänen tykönänsä.»¹²⁾

»Herra, joka tämän tekee, mikä on ollut tunnettua ha-
masta ikiajoista.»¹³⁾ »Sillä kuka on tuntenut Herran mielen?
Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa? Tai kuka on
ensin antanut Hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava?
Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hä-
nelle kunnia iankaikkisesti! Amen.»¹⁴⁾ »Mutta iankaikkiselle
kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Ju-
malalle . . . jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu
valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ih-
minen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — Hänen olkoon kun-
nia ja iankaikkinen valta.»¹⁵⁾

»Eikö Hänen korkeutensa peljästyä teitä
ja Hänen kauhunsa teitä valtaa?»¹⁶⁾

⁸⁾ Jer. 10: 6, 7. ⁹⁾ Ps. 139: 1—6. ¹⁰⁾ Ps. 147: 5. ¹¹⁾ San. 5: 21. ¹²⁾ Dan. 2:22. ¹³⁾ Ap.t. 15: 18. ¹⁴⁾ Room. 11: 34—36. ¹⁵⁾ 1 Tim. 1: 17; 6: 16. ¹⁶⁾ Job 13: 11.

»Eikö Jumala ole korkea kuin taivas?
»Katso, kuinka korkealla on tähtien päälaki.»¹⁷⁾

»Onko määrää Hänen joukoillansa,
ja kenelle ei Hänen valonsa koita?»¹⁸⁾

»Jumala tekee suuria tekoja,
joita emme käsittää taida.
Sillä Hän sanoo lumelle: 'Putoa maahan',
samoin sadekuuroille, rankkasateittensa ryöpylle.
Niin Hän kytkee jokaiselta kädet,
että kaikki ihmiset Hänen tekonsa tietäisivät . . .
Hän hajottaa välähtelevät ukkosvaarunsa.
Ne vyöryvät sinne tänne Hänen ohjauksestaan,
tehdäkseen maanpiirin päällä kaiken,
mitä Hän niille määrää.
Hän antaa niiden osua milloin maalle vitsaukseksi,
milloin siunaukseksi.
Ota tämä korviisi, Job;
pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmetöitä.
Tiedätkö, kuinka Jumala niillä tekonsa teettää
ja kuinka Hän antaa pilviensä leimausten loistaa?
Käsitätkö pilvien punnituksen,
Hänen ihmeensä, joka on kaikkietävyä?
Sinä, jonka vaatteet kuumenevat,
kun maa on raukeana etelän helletuulesta,
kaarrutatko sinä Hänen kanssansa taivaan,
joka on vahva kuin valettu kuvastin?
Neuvo, mitä meidän on Hänelle sanottava;
pimeydessämme emme voi tuoda esiin mitään.
Olisiko Hänelle ilmoitettava,
että tahtoisin puhua?
Ja nyt: ei voida katsella valoa,
joka kirkkaana loistaa,
kun tuuli on puhaltanut puhdistuen taivaan.
Pohjoisesta tulee kultainen hohde;
Jumalan yllä on peljättävä valtasuuruus.
Kaikkivaltiasta emme saata käsittää,
Häntä, joka on suuri voimassa
joka ei oikeutta ja täydellistä vanhurskautta polje.
Sentähden peljätkööt Häntä ihmiset.»¹⁹⁾

17) Job 22: 12. 18) Job 25: 3. 19) Job 37: 5—24.

»Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme, joka korkealla asuu ja katsoo syvälle — taivaassa ja maassa?»²⁰⁾

»Hänen tiensä käy tuulispäässä ja myrskyssä, ja pilvi on Hänen jalkojensa tomu.»²¹⁾

»Suuri on Herra ja sangen ylistettävä, ja Hänen suuruutensa on tutkimaton. Sukupolvi ylistää sukupolvelle sinun tekojasi, ja he julistavat sinun voimallisia töitäsi. Sinun valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon tutkistella. Sinun peljättävien töitteesi voimasta puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron. Julistettakoon sinun suuren hyvyytesi muistoa ja sinun vanhurskaudestasi riemuittakoon.»
»Kaikki sinun tekosi ylistävät sinua, Herra, ja sinun hurskaasi kiittävät sinua. He puhuvat sinun valtakuntasi kunniaa ja kertovat sinun voimastasi. Niin he ilmoittavat ihmislapsille Hänen voimalliset työnsä ja Hänen valtakuntansa kirkkauden ja kunnian. Sinun valtakuntasi on iankaikkinen valtakunta, ja sinun herrautesi pysyy polvesta polveen . . . Minun suuni lausukoon Herran ylistystä ja kaikki liha kiittäköön Hänen pyhää nimeänsä, aina ja iankaikkisesti.»²²⁾

Varoituksia julkeudesta

Oppiessamme yhä enemmän tuntemaan Jumalaa ja mitä me itse olemme Hänen silmissään, me pelkäämme ja vapiemme Hänen edessään. Ottakoot meidän aikamme ihmiset varoitukseksi niiden kohtalon, jotka menneinä aikoina ottivat itselleen liian suuria vapauksia asioissa, mitkä Jumala oli julistanut pyhiksi. Kun israelilaiset uskalsivat avata ar-

²⁰⁾ Ps. 113: 5, 6. ²¹⁾ Naah. 1: 3. ²²⁾ Ps. 145: 3—21.

kin sen ollessa matkalla filistealaisten maalta, heidän ylimielinen rohkeutensa sai huomattavan rangaistuksen.*

Ja edelleen, ajatelkaammepa sitä rangaistusta, joka kohtasi Ussaa. Kun arkkia Daavidin hallituskautena kuljetettiin Jerusalemiin, ojensi Ussa kätensä sitä tukeakseen. Kun hän täten kosketuksellaan häpäisi Jumalan läsnäolon vertauskuvaa, kohtasi häntä kuolema silmänräpäyksessä.

Jumalan läsnäolon pyhyys

Kun Mooses palavan pensaan vieressä, aavistamatta Jumalan läsnäoloa, kääntyi katsomaan tätä ihmeellistä näkyä, sai hän seuraavan määräyksen: »Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.» . . . »Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.»²³⁾

»Niin Jaakob lähti Beersebasta mennäkseen Harraniin. Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulivat niitä myöten ylös ja alas. Ja katso, Herra seisoi hänen edessään ja sanoi: 'Minä olen Herra, sinun isäsi Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Ja sinun jälkeläistesi paljous on oleva kuin maan tomu, ja sinä leviät länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä. Ja katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, missä ikinä kuljet, ja saatan sinut takaisin tähän maahan, sillä minä en jätä sinua, ennen kuin olen toteuttanut sen, minkä minä olen sinulle puhunut! Silloin Jaakob heräsi unestansa ja sanoi: 'Herra on totisesti tässä paikassa,

* 1 Sam. 6: 19 kertoo Beet Semeksen miesten katsoneen »Herran arkkia», engl. käänn. mukaan »Herran arkin sisään».

²³⁾ 2 Moos. 3: 5, 6.

enkä minä sitä tiennyt'. Ja pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: 'Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti.'²⁴⁾

Korven tabernaakkelin ja temppelin pyhäkössä, mikä oli Jumalan asuinpaikan vertauskuva, oli Jumalan läsnäololle pyhitetty osasto. Sisäänkäytävän edessä olevaa, kerubeilla koristettua esirippua ei saanut nostaa kenenkään ihmisen käsi, paitsi yhden. Tämän esiripun kohottaminen ja luvatta astuminen kaikkein pyhimmän pyhään salaperäisyyteen merkitsi kuolemaa. Sillä armoistuimen yläpuolella asui Pyhimmän kirkkaus — kirkkaus, jota yksikään ihmissilmä ei voisi katsella ja jäädä elämään. Yhtenä ainoana päivänä vuodessa, joka oli omistettu kaikkeinpyhimmässä suoritettavaan palvelukseen, lähestyi ylimmäinen pappi vavisten Jumalan läsnäoloa suitsukkeen savupilven peittäessä kirkkauden hänen silmiltään. Temppelin piholla olivat kaikki äänet silloin vaienneet. Yksikään pappi ei toimittanut palvelusta alttareilla. Jumalanpalvelijoiden joukot hiljentyneinä kunnioitukseen uhrasivat anomuksiaan saadakseen Jumalan armon.

»Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.»²⁵⁾

»Mutta Herra on pyhässä **temppelissäänsä**,
Hänen edessään vaietkoon kaikki **maa.**»²⁶⁾

»Herra on **kuningas**, vaviskoot kansat —
Hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat —
huojukoon maa.
Suuri on Herra Siionissa,
Hän on korkea yli kaikkien kansojen.
He ylistävät sinun suurta ja peljättävää nimeäsi.
Hän on **pyhä.**»²⁷⁾

»**Herra**, jonka istuin on **taivaassa** —
Hänen silmänsä näkevät,

²⁴⁾ 1 Moos. 28: 10—17. ²⁵⁾ 1 Kor. 10: 11. ²⁶⁾ Hab. 2: 20
²⁷⁾ Ps. 99: 1—3.

Hänen katseensa **tutkii ihmislapset.**»²⁸⁾
»Hän katseli pyhästä **korkeudestaan.**»²⁹⁾
»Asumuksestaan, valtaistuimeltaan
Hän katselee kaikkia maan asukkaita,
Hän, joka on luonut kaikkien heidän sydämensä,
joka tarkkaa kaikkia heidän **tekojansa.**»³⁰⁾
»Peljätköön Herraa kaikki maa,
Hänen edessään vaviskoot kaikki maanpiirin **asukkaat.**»³¹⁾

Ihminen ei voi tutkimalla löytää Jumalaa. Älköön kukaan julkein käsin nostako verhoa, joka peittää Hänen kirkkautensa. »Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä.»³²⁾ Kätkemällä voimansa Hän vain osoittaa armoaan, sillä sen verhon nostaminen, joka peittää Hänen jumalallisen läsnäolonsa, merkitsee kuolemaa. Kukaan kuolevainen ei voi tunkeutua siihen salaisuuteen, jossa Kaikkivaltias asuu ja toimii. Me voimme käsittää Hänestä vain sen, minkä Hän katsoo sopivaksi ilmaista meille. Järjen on tunnustettava arvovalta, joka on sitä itseänsä ylempänä. Sydämen ja älyn on taivuttava tuon suuren »MINÄ OLEN» eteen.

²⁸⁾ Ps. 11: 4. ²⁹⁾ Ps. 102: 20. ³⁰⁾ Ps. 33: 14, 15. ³¹⁾ Ps. 33: 8.
³²⁾ Room. 11: 33.

Kirjallisuuden merkitys

»Miksi tuhlaatte rahaanne siihen, joka ei ole leipää?»

Pahuuden salaliiton johtava henki työskentelee alituisesti Jumalan Sanan syrjäyttämiseksi ja ihmiskäsitysten esille tuomiseksi. Hänen tarkoituksensa on, ettemme kuulisi Jumalan ääntä, joka sanoo: »Tässä on tie, sitä käykää». ¹⁾ Nurinkurisia kasvatusmenetelmiä käyttäen hän tekee voitavansa estääkseen taivaan valoa näkymästä.

Filosofinen mietiskely ja tieteellinen tutkimus, jossa ei anneta Jumalalle tunnustusta, tekee tuhansista ihmisistä epäilijöitä. Nykyajan oppilaitoksissa opetetaan ja selitetään tarkoin niitä tuloksia, joihin tiedemiehet ovat tieteellisissä tutkimuksissansa päässeet, ja samalla annetaan selvästi ymmärtää, että jos nämä oppineet ovat oikeassa, ei Raamattu voi sitä olla. Ihmismieli on epäilylle altis. Nuorten mielestä epäily on riippumattomuutta ja itsenäisyyttä. Se saa heidän mielikuvituksensa valtaansa, ja sillä tavalla se pettää heidät. Saatana riemuitsee. Hän pitää vireillä jokaista epäilyksen siementä, joka kylvetään nuoriin sydämiin. Hän saa sen nousemaan oraalle, kasvamaan ja kantamaan hedelmää, ja pian hän saa korjata runsaan epäuskon sadon.

Jes. 30: 21.

On vaarallista kylvää epäilyn siemeniä nuoriin sydämiin, koska ihmismieli on niin taipuvainen pahaan. Mikä tahansa heikentääkin uskoa Jumalaan, se riistää sielulta voiman vastustaa kiusausta. Se raivaa tieltä ainoan todellisen suojan syntiä vastaan. Me tarvitsemme oppilaitoksia, joissa nuorille opetetaan, että todellinen suuruus on siinä, että me kunnioitamme Jumalaa ilmaisemalla Hänen luonnettaan joka päiväisessä elämässämme. Meidän täytyy oppia tuntemaan Jumalaa Hänen Sanastansa ja teoistansa, jotta voisimme omassa elämässämme täyttää Hänen tarkoitustaan.

Epäuskoiset kirjailijat

Monet luulevat, että koulukasvatukseen kuuluu väittämättömästi epäuskoisten kirjailijoiden teoksien tutkiminen, koska nämä teokset sisältävät monia ajattelun loistavia helmiä. Mutta kuka oli näiden ajattelun helmien antaja? — Jumala, eikä kukaan muu. Hän on kaiken valon lähde. Miksi siis kahlaisimme muutamien älyperäisten totuuksien tähden niiden erehdysten paljoudessa, joita epäuskoisten kirjat sisältävät, kun kaikki totuus on käytettävissämme?

Miten on selitettävissä, että miehillä, jotka sotivat Jumalan hallitusta vastaan, voi olla sellainen viisaus, mitä he joskus osoittavat omistavansa? Saatana itse sai kasvatuksensa taivaan kartanoissa ja hän tietää sekä hyvän että pahan. Hän sekoittaa kallisarvoista arvottomaan, ja juuri siten hänen onnistuu pettää. Mutta onko meidän otettava Saatana vastaan valon enkelinä, sen tähden että hän on pukeutunut taivaalliseen valopukuun? Kiusaajalla on asiamiehensä, jotka hän on kasvattanut omien menetelmiensä mukaan ja innoittanut omalla hengellään sopiviksi omaan työhönsä. Onko meidän ruvettava yhteistyöhön heidän kanssaan? Onko meidän tunnustettava hänen asiamiestensä teokset koulukasvatuksen hankkimisessa välttämättömiksi?

Jos se aika ja ne voimat, jotka tuhlaavat epäuskoisten ihmisten loistavien aatosten tajuamiseksi, käytettäisiin Ju-

malan Sanan kallisarvoisten asioiden tutkimiseen, niin tuhannet nyt pimeydessä ja kuoleman varjossa vaeltavat saisivat riemuja Elämän Valon säteilevässä kirkkaudessa.

Historiallinen ja jumaluusopillinen tieto

Moni ajattelee, että valmistauduttaessa kristilliseen työhön on välttämätöntä hankkia laaja historiallisten ja jumaluusopillisten teosten tuntemus. He arvelevat, että tämä tuntemus on olevalle heille hyödyksi evankeliumin opetustyössä. Mutta ihmiskäsitysten uuttera tutkiminen pikemmin heikentää kuin vahvistaa heidän työtään. Nähdessäni kirjastoja, jotka ovat täynnä ikäviä historiallisia ja jumaluusopillisia teoksia, ajattelen: Miksi antaa rahaa siitä, mikä ei ole leipää? Johanneksen evankeliumin 6. luku sisältää enemmän totuuksia kuin kaikki tuollaiset teokset yhteensä. Kristus sanoo: »Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan iso, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.» »Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti.» »Joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.» »Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.»²⁾

On olemassa kuitenkin eräs laji historiantutkimusta, jota ei ole moitittava. Raamatunhistoria oli profeettain kouluissa tutkistelunaiheena. Kirjallisiin muistitietoihin Jehovan suhtautumisesta kansakuntien elämään oli piirretty Jehovan jalanjaljet. Samoin on meidänkin nykyaikana tutkittava Jumalan suhtautumisia maan eri kansojen elämään. Meidän on historiassa nähtävä ennustusten toteutuminen, meidän on tutkittava Kaitselmuksen vaikutuksia suurissa uudistusliikkeissä ja käsitettävä tapahtumien kehitys kansojen valmistuessa tuossa suuressa taistelussa lopulliseen voimainmittelyyn.

Sellainen tutkimus antaa avaramman näkemyksen elämästä. Se auttaa meitä ymmärtämään ihmisten ja kansojen

²⁾ Joh. 6: 35, 51, 47, 63.

keskinäisiä suhteita ja keskeistä luottamusta, miten me kaikki olemme liittyneet ihmeellisellä tavalla yhteen suureksi yhteiskunnan ja kansojen veljeskunnaksi ja miten suuressa määrässä yhden ainoan jäsenen sorto ja alennustila koituu koko yhteisön vahingoksi.

Mutta historia, sellaisena kuin sitä yleisesti tutkitaan, käsittelee ihmisen toimia, hänen voittojaan taistelussa ja hänen menestystään vallan ja suuruuden tavoittelussa. Ei nähdä Jumalan vaikutusta ihmisten toimiin. Harvat näkevät Hänen suunnitelmansa vaikuttavan kansojen nousuissa ja kukistumisissa.

Jumaluusoppikin, sellaisena kuin sitä nykyään tutkitaan ja opetetaan, esittää suureksi osaksi vain ihmisten teorioja, jotka vain »pimittävät neuvon järjettömällä sanoilla». Liian usein vaikuttimena näitä paljoja kirjoja aivan haalimalla kerättäessä ei ole halu hankkia sielulle ja hengelle ravintoa, vaan vaikuttimena on kunnianhimo saada tutustua viisauttieteilijöihin ja jumaluusoppineisiin, halu esittää kansalle kristinoppia tieteellisin sanoin ja lauselman.

Eivät läheskään kaikki kirjat voi palvella pyhän elämän tarkoituksia. »Oppikaa minusta», sanoi suuri Opettajamme, »ottakaa päällenne minun ikeeni: oppikaa minun lempeydestäni ja nöyryydestäni». Henkinen ylpeytes ei voi koitua sinulle miksikään avuksi joutuessasi kosketuksiin sielujen kanssa, jotka ovat nääntymäisillään elämän leivän puutteesta. Tutkiessasi noita kirjoja sinä suot niiden vallata niiden käytännöllisten opetusten paikan, mitkä sinun tulisi saada Kristukselta. Tämän tutkimuksen tuloksista eivät ihmiset tule ravituiksi. Tällainen tutkimus, joka on niin mieltä uuvuttava, antaa vain hyvin vähän sellaista, mikä auttaa ihmistä toimimaan menestyksellisenä sielunpaimenena.

Vapahtaja tuli »julistamaan evankeliumia köyhille».³⁾ Opetuksessaan Hän käytti mitä yksinkertaisimpia sanoja ja mitä selvimpiä vertauskuvia. Ja Hänestä sanotaan, että »suuri

³⁾ Luuk. 4: 18.

kansanjoukko kuunteli Häntä mielellään.»⁴⁾ Ne, jotka tänä aikana koettavat tehdä Hänen työtään, tarvitsevat syvempää näkemystä Hänen antamistaan opetuksista.

Elävän Jumalan sanat tietävät kaikkein korkeinta kasvatusta. Niiden, jotka toimivat kansan hyväksi, tarvitsee syödä elämän leipää. Se antaa heille hengellistä voimaa; sitten he ovat valmiita toimimaan kaikkien kansanluokkien hyväksi.

Klassilliset kielet

Kouluissa ja yliopistoissa tuhannet nuoret omistavat suuren osan elämänsä parhaista vuosista kreikan ja latinan opiskeluun. Ja heidän antautuessaan näihin opiskeluihinsa pakanallisen kirjallisuuden ilkeät aatteet, minkä lukemista pidetään tärkeimpänä osana näiden kielten opiskelussa, pääsevät muovailemaan heidän mieltään ja luonnettaan.

Klassillisen kirjallisuuden tuntijat selittävät, että »kreikkalaiset murhenäytelmät ovat täynnä sukurutsauksia, murhia ja hekumallisten ja kostonhimoisten jumalien tyydyttämiseksi annettuja ihmisuhreja». Maailman asiat olisivat paljon paremmin ilman sellaisista lähteistä saatua kasvatusta. »Voiko kukaan kävellä hiilloksella jalkain häneltä kärventymättä?»⁵⁾ »Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.»⁶⁾ Voimmeko odottaa nuorten luonteiden kehittyvän kristilliseen suuntaan, kun heidän kasvatukseensa osallistuvat opetuksessa sellaiset ihmiset, jotka uhmaavat Jumalan lain periaatteita?

Katkoessaan kaikki pidäkkeet ja syöksyessään huolettomiin huvituksiin, irtsailuihin ja paheisiin opiskelijat vain jäljittelevät sitä, mitä nämä opinnot pitävät heidän mielissään. On olemassa toimialoja, joissa kreikan- ja latinankielen taito on tarpeen. Joidenkuiden täytyy opiskella näitä kieliä. Mutta näiden kielten käytännössä tärkeä taito voidaan saavuttaa turmeltunutta ja turmelevaa kirjallisuutta lukemattakin.

⁴⁾ Mark. 12:37. ⁵⁾ San. 6:28. ⁶⁾ Job 14:4.

Eikä kreikan- ja latinankielen taito ole monillekaan tarpeellinen. Kuolleitten kielten opiskelu on asetettava toisarvoiselle sijalle niihin aineisiin nähden, jotka opettavat meitä käyttämään oikein kaikkia ruumiin ja hengen voimia. Opiskelijoiden on mieletöntä omistaa aikansa kuolleitten kielten opiskeluun tai kirjallisen tiedon hankkimiseen jollakin alalla ja laiminlyödä valmistus käytännöllisen elämän tehtäviin.

Mitä opiskelijat saavat mukaanaan koulusta lähtiessään? Mihin he menevät? Mihin he ryhtyvät? Onko heillä sellaiset tiedot, että he kykenevät opettamaan muita? Onko heistä kasvatettu päteviä isiä ja äitejä? Voivatko he astua perhe-elämän johtoon viisaina opettajina? Kasvatusta, mikä on nimensä arvoinen, on vain se, mikä muovaa nuoret miehet ja naiset Kristuksen kaltaisiksi, ja mikä tekee heidät soveliaiksi täyttämään elämän asettamia velvollisuuksia ja johtamaan perhettään. Sellaista kasvatusta ei saavuteta tutkimalla pakanallisia klassikoita.

Mieltä kiihottava kirjallisuus

Monet nykyisistä yleisön suosimista julkaisuista ovat täynnä mieltäkiihottavia tarinoita, jotka kasvattavat nuorisoa jumalattomuuteen ja johtavat heitä perikadon tielle. Monet, vaikka ovatkin vielä lapsia vuosiltaan, ovat kuitenkin jo vanhoja rikollisuuden tuntemuksessa. Heidän lukemansa huonot kertomukset kannustavat heitä pahaan. Mielikuvituksessaan he askartelevat kuvailluissa teoissa, kunnes heissä herää kiihkeä halu kokeilla, miten he osaisivat tehdä rikoksen ja onnistua välttämään rangaistuksen.

Lasten ja nuorten vilkkaalle mielelle mielikuvituksellisissa tulevilla tapahtumissa kuvatut kohtaukset ovat todellisuutta. Kun ennustetaan vallankumouksia ja kuvataan kaikenlaisia lain ja itsehillinnän tarjoamien salpojen murtamismenetelmiä, monet viehättyvät näiden kuvausten henkeen. He tulevat johdetuiksi tekemään rikoksia, jopa mahdollisesti karkeampiakin, kuin näiden jännityskirjailijoiden kuvaamat ovat.

Tällainen kirjallisuus vaikuttaa yhteiskunnan siveellistä tilaa turmelevasti. Laittomuuden siementä kylvetään laajoille alueille. Kenenkään ei tarvitse ihmetellä, että satona on rikollisuus.

Romaanit

Romaaniteokset, kevytmieliset ja kiihottavat kertomukset, tuskin ovat lukijalle vähemmässä määrässä kiroukseksi. Kirjailija voi kyllä olla antavanaan kirjassaan siveellistä opetusta. Hän voi punoa kirjaansa kauttaaltaan uskonnollisiakin tunteita ja ajatuksia, mutta useinkin ne vain ovat omiaan peittämään kirjassa olevan mielettömän ja arvottoman.

Maailma on tulvillaan viettelevää eksytystä täynnä olevia kirjoja. Nuoret omaksuvat totuutena sen, minkä Raamattu julistaa valheeksi. Ja he mielistyvät harhakuvaan, joka merkitsee sielulle tuhoa, ja tarrautuvat siihen.

Korkealuokkainen kaunokirjallisuus

On olemassa kaunokirjallisia teoksia, jotka on kirjoitettu tarkoituksessa opettaa totuutta tai paljastaa jokin suuri epäkohta. Muutamat tällaiset teokset ovat saaneet hyvää aikaan. Mutta ne ovat myös tehneet arvaamatonta vahinkoa. Ne sisältävät kertomuksia ja nerokkaasti laadittuja kuvauksia, jotka kiihottavat mielikuvitusta ja antavat aihetta ajatussarjalle, mikä on täynnänsä vaaroja, varsinkin nuorille. Nuoret elävät ajatuksissaan yhä uudelleen ja uudelleen niissä kuvattuja kohtauksia. Sellainen luettava uuvuttaa mielen ja tekee sen kykenemättömäksi hengelliseen toimintaan. Se tappaa kiinnostuneisuuden Raamattuun. Taivaallisille asioille jää ajatuksissa vain vähän tilaa. Mielen viihtyessä kuvaillussa riettaudessa intohimot heräävät, ja lopputuloksena on synty.

Sellainenkin kaunokirjallisuus, jossa ei ole vihjailuakaan riettauteen ja jonka tarkoituksena ehkä on opettaa erinomaisia periaatteita, on vahingollista. Se yllyttää nopeaan ja pintapuoliseen lukutapaan, pelkästään kertomuksen takia. Siten

se pyrkii turmelemaan kyvyn ajatella johdonmukaisesti ja voimaperäisesti; se saattaa ihmisen kykenemättömäksi syventymään velvollisuuden ja kohtalon suuriin kysymyksiin.

Ylläpitämällä mieltymystä pelkkään kuvitteluun kaunokirjallisuuden lueskelu herättää vastahakoisuutta suorittamaan elämän käytännöllisiä velvollisuuksia. Kiihottavalla ja hurmaavalla vaikutuksellaan se usein aiheuttaa sekä henkistä että ruumiillista sairautta. Tavaksi tullut novellien lukeminen on saattanut monet onnettomat, laiminlyödyt kodit, monet parantumattomasti sairaat, ja monen mielisairaan asukkaat sellaiseen onnettomaan tilaan.

Usein vaaditaan, että meidän on hankittava nuorison luettavaksi korkeampiluokkaista kaunokirjallisuutta varjellaksemme heidät mieltäkihottavalta ja arvottomalta kirjallisuudelta. Tämä on kuitenkin samaa, kuin jos koettaisimme hoitaa juomaria antamalla hänelle paloviinan ja konjakin asemesta jotakin miedompaa väkijuomaa, kuten esim. viiniä, olutta tai omenaviiniä. Tällaisten juomien nauttiminen ylläpitää edelleen himoa voimakkaampiin kiihokkeisiin. Juopon ainoa pelastus ja raittiin miehen ainoa turva on täydellinen **pidättyväisyys**. Sama sääntö pätee myös kaikkiin kaunokirjallisuuteen mieltyneisiin nähden.

Täydellinen pidättyväisyys on hänen ainoa pelastuksensa.

Jumalaistarut ja keijukaissadut

Lasten ja nuorten kasvatuksessa esittävät keijukaissadut, jumalaistarut ja kaunokirjalliset kertomukset nykyään hyvin suurta osaa. Tällaisia kirjoja käytetään kouluissa, ja niitä on monissa kodeissakin. Kuinka kristityt vanhemmat voivat sallia lastensa käyttävän kirjoja, jotka ovat niin täynnä valheita? Lasten tiedustellessa näiden heidän vanhempiansa opetukselle niin vastakkaisten kertomusten merkitystä, vanhemmat **vastaavat**, että kertomukset eivät ole tosia. Mutta se ei suinkaan tee tyhjäksi niiden käytöstä johtuvia huonoja vaikutuksia. Näiden kirjojen esittämät aatteet johtavat lap-

sia harhaan. Ne antavat heille väärän elämäkatsomuksen ja herättävät ja kasvattavat heissä halua kaikkeen epätodelliseen.

Sellaisten kirjojen tänä aikana niin laajalle levinnyt käyttö on eräs Saatanan viekkaista juonista. Hän pyrkii vieroittamaan vanhojen ja nuorten mielet pois suuresta luonteen kehittämistyöstä. Hänen tarkoituksensa on sieluja tuhoavilla harhakuvillaan, joilla hän täyttää maailman, pyyhkäistä lapsemme ja nuoremme kokonaan pois. Sen tähden hän yrittää vieroittaa heidän mielensä pois Jumalan Sanasta ja siten estää heitä pääsemästä tuntemaan niitä totuuksia, joissa tulisi olemaan heidän suojansa.

Ei pitäisi milloinkaan uskoa lasten ja nuorten käsiin **kirjoja**, jotka sisältävät vääristelyä totuutta. Älköön lapsillemme — itse kasvatustyössä — hyväksyttävä mitään aatteita, jotka tulevatkin osoittautumaan synnin kylvöksi. Jos mieleltään täysikasvuisilla ei itsellään olisi mitään tekemistä sellaisten kirjojen kanssa, he itse olisivat paljon suojatumpia, ja heidän esimerkkinsä ja vaikutuksensa oikeaan suuntaan tekisi paljon helpommaksi varjella nuorisoa kiusaukselta.

Puhtaammalle lähteelle!

Meillä on runsain määrin todella väärentämätöntä, todella jumalallista. Eikä niiden, jotka janoavat tietoa, tarvitse mennä saastutetuille lähteille. Herra sanoo:

»Kallista korvasi ja kuuntele viisaitten sanoja ja tarkkaa minun taitoani . . .
Että Herra olisi sinun turvanasi,
siksi olen minä nyt neuvonut juuri sinua.»⁷⁾

»Olenhan ennenkin sinulle kirjoittanut,
antanut neuvoja ja tietoa,
opettaakseni sinulle totuutta, vakaita sanoja,
että voisit vakain sanoin vastata lähettäjällesi.»⁸⁾

»Hän asetti todistuksen Jaakobiin,
Hän sääti Israeliin lain

⁷⁾ San. 22: 17, 19. ⁸⁾ San. 22: 20, 21.

ja käski meidän isiemme julistaa ne lapsillensa.»⁹⁾

»Me kerromme tulevalle polvelle
Herran ylistettävistä teoista,
Hänen voimastansa ja ihmeistänsä,
jotka Hän on tehnyt.»¹⁰⁾

»Että jälkipolvi saisi ne tietää,
saisivat tietää vastedes syntyvät lapset,
ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa.
Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan.»¹¹⁾

»Herran siunaus rikkaaksi tekee,
ei oma vaiva siihen mitään lisää.»¹²⁾

Kristuksen opetustyö

Tällä tavalla Kristuskin esitti totuuden periaatteet evankeliumissa. Nauttiessamme Hänen opetustaan saamme juoda niistä puhtaista virroista, jotka juoksevat Jumalan valtaistuiltelta. Kristus olisi voinut jakaa ihmisille tietoa, joka olisi ylittänyt kaikki entiset tiedonsaavutukset ja saattanut varjoon kaiken muun saavutetun. Hän olisi voinut paljastaa salaisuuden toisensa jälkeen ja keskittää seuraavien sukupolvien uutteran ja vakavan ajattelun näiden ihmeellisten paljastusten ympärille aikojen loppuun asti. Mutta Hän ei tahtonut antaa pelastustieteen opettamisesta ainoatakaan hetkeä. Aikansa, kykynsä ja elämänsä Hän arvioi työvälaineiksi ja käytti niitä vain ihmissielujen pelastamiseen. Hän oli tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä oli kadonnut, eikä Hän tahtonut luopua tästä tarkoituksesta. Hän ei sallinut minkään suunnata huomiotaan muualle.

Kristus jakoi vain sitä tietoa, joka saattoi olla hyödyksi. Hänen kansalle antamansa opetus rajoittui vain siihen, mitä he tarvitsivat omissa oloissaan ja arkisessa elämässä. Seläistä uteliaisuutta, joka pani ihmiset esittämään Hänelle urkkivia kysymyksiä, ei Hän tyydyttänyt. Näistä kysymyksistä Hän sai aiheen juhlallisiin, hartaisiin, tärkeisiin vetoumuksiin. Niille, jotka olivat niin innokkaita poimimaan tie-

⁹⁾ Ps. 78: 5. ¹⁰⁾ Ps. 78: 4. ¹¹⁾ Ps. 78: 6, 7. ¹²⁾ San. 10: 22.

don puusta, Hän tarjosi elämän puun hedelmiä. He havaitsivat kaikki tiet suljetuiksi paitsi sen, joka johtaa Jumalan luo. Kaikki lähteet oli sinetillä lukittu, paitsi ikuisen elämän lähde.

Vapahtajamme ei kehoittanut ketään menemään oman aikansa rabbiinien kouluihin, siitä syystä että nuo jatkuvasti toistuvat: »He sanovat» tai »On sanottu», olisivat turmelleet ihmisten mielet. Miksi sitten hyväksyisimme ihmisten epävakaisia sanoja yleväksi viisaudeksi, kun suurempi, pettämätön viisaus on käytettävissämme?

Kaikki, mitä olen kokenut iankaikkisista asioista ja mitä olen kokenut inhimillisestä heikkoudesta, on painunut syvästi mieleeni ja vaikuttanut elämäntyöhöni. En näe mitään, mistä ihmistä pitäisi ylistää ja kunnioittaa. En näe mitään syytä, minkä vuoksi luottamus pitäisi panna ajallisesti viisaiden miesten ja niin kutsuttujen suurmiesten mielipiteisiin ja korostaa niitä. Kuinka voisivat ihmiset, jotka ovat vailla jumalallista valistusta, omata oikeita käsityksiä Jumalan suunnitelmista ja teistä? He joko hylkäävät Hänet kokonaan kieltämällä Hänen olemassaolonsa, tai he rajoittavat Hänen voimaansa omien rajallisten käsitystensä mukaisesti.

Valitkaamme Hänet opettajaksemme, joka loi taivaat ja maan, Hänet, joka asetti tähdet radoillensa avaruuteen ja määräsi auringolle ja kuulle niiden tehtävät.

Tieto, josta on hyötyä

Nuorten on oikein tuntea, että heidän täytyy päästä henkisten voimiensa kehittämisessä korkeimpiin saavutuksiin. Me emme tahtoisi asettaa rajoja sille kasvatukselle, jolle Jumala ei ole pannut mitään rajaa. Mutta meidän saavutustamme ei ole mitään hyötyä, ellei niitä käytetä Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan hyväksi.

Ei ole hyvä ahtaa mieleensä tietoja, joiden hankkiminen vaatii ankaraa utteruutta, mutta jotka eivät tule hyväksi käytetyiksi käytännöllisessä elämässä. Sellainen kasvatustapainen opintuuri on tappioksi. Sillä nämä opinnot vähentä-

vät hänen haluansa ja mieltymystensä opintoihin, jotka kehittäisivät hänet hyödylliseksi ja kykeneväksi suorittamaan velvollisuutensa. Käytännöllinen valmennus on paljon arvokkaampi kuin suuri määrä pelkästään tietopuolista oppia. Ei riitä, että omistamme vain tietoja. Meidän on osattava myös käyttää niitä oikealla tavalla.

Se aika, ne varat ja se opiskelu, minkä niin monet kuluttavat käytännössä verraten hyödyttömään koulukasvatukseen, olisi omistettava sellaiseen opiskeluun, joka tekisi opiskelijoista käytännön miehiä ja naisia, soveltuvia täyttämään elämän velvollisuutensa. Sellainen opetus on mitä arvokkainta.

Sydämen kasvatus

Me tarvitsemme tietoa, joka vahvistaa henkeä ja sielua ja tekee meistä parempia miehiä ja naisia. Sydämen kasvattaminen on paljon tärkeämpää kuin pelkkä kirjatieto. On hyvä, jopa tärkeätäkin, tuntea maailmaa, jossa elämme, mutta jos jätämme iankaikkisuuden pois laskuistamme, teemme laiminlyönnin, jota emme voi milloinkaan korjata.

Opiskelija saattaa uhrata kaikki voimansa tietojen hankkimiseen, mutta ellei hän tunne Jumalaa ja ellei hän noudata omassa olemuksessaan hallitsevia lakeja, hän on saattava itsensä tuhon omaksi. Väärillä tavoillaan hän menettää itsearvostelun, kadottaa itsehillintäkykynsä, eikä hän osaa järjennukaisesti ja oikein päättää asioista, jotka koskevat häntä itseään mitä läheisimmin. Hän on huoleton ja mielletön mielensä ja ruumiinsa hoidossa. Laiminlyömällä harrastaa oikeita periaatteita hän syöksyy turmioon sekä nykyiseen että tulevaankin elämäänsä nähden.

Jos nuoret käsittäisivät oman heikkoutensa, he löytäisivät voimansa Jumalasta. Jos he antautuisivat Hänen opettavikseen, he tulisivat viisaiksi Hänen viisaudesta ja heidän elämänsä toisi siunausta maailmaan. Mutta jos he omistavat hengenvoimansa pelkästään maallisille ja tietopuolisille opinnoille ja siten eroavat Jumalasta, he kadottavat kaiken, mikä rikastuttaa elämän.

Tiedon alkulähteellä

»Anna korvasi kuulla viisautta ja taiputa sydämesi ymmärrykseen.»

Meidän on entistä selvemmin opittava ymmärtämään niitä riitakysymyksiä, joista taistellaan siinä suuressa taistelussa, johon olemme joutuneet. Meidän on opittava täydellisemmin tuntemaan Jumalan Sanan totuuksien arvo ja vaara, jos annamme kiusaajan vieroittaa mielemme pois näistä totuuksista.

Sen uhrin ääretön arvo, jonka meidän lunastuksemme vaati, osoittaa kuinka kauhistuttava pahe synti on. Synti on saattanut epäkuuntoon ihmisen koko elimistön, johtanut mielen harhateille ja turmellut mielikuvituksen. Synti on huonontanut sielunvoimat. Ulkoapäin tulevat kiusaukset saavat vastakaikua sydämessä, ja askeleet suuntautuvat huomamatta pahaan.

Kuten meidän vuoksemme annettu uhri oli täydellinen, niin on myös meidän parantumisemme synnin saastasta oltava täydellinen. Jumalan laki ei anna anteeksi mitään paha tekoa, mikään väärä ei voi välttää sen tuomiota. Evankeliumin siveysoppi ei tunne muuta mittapuuta kuin jumalallisen luonteen täydellisyyden. Kristuksen elämä oli lain kaikkien vaatimusten täydellinen täyttymys. Hän sanoi: »Minä olen pitänyt Isäni käskyt.»¹⁾ Hänen elämänsä on

1) Joh. 15:10.

esimerkkinä meille kuuliaisuudesta ja palvelusta. Jumala yksin voi uudistaa sydämen. »Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.» Mutta meitä on kehoitettu: »Ahkeroidkaa . . . että pelastuisitte.»²⁾

Tehtävä, joka vaatii ajatustamme

Rikkomuksia ei voida oikaista eikä käytöksessä saada aikaan parannusta silloin tällöin heikosti ponnistellen. Luonteen muodostaminen ei ole päivän eikä vuoden työ, vaan se vaatii koko eliniän. Taistelu oman minän voittamiseksi, taistelu pyhydestä ja taivaasta, on elinikäistä taistelua. Ilman alituista ponnistusta ja järkähtämätöntä uutteruutta ei jumalisessa elämässä voi tapahtua edistymistä eikä voittajan kruunua saavuteta.

Voimakkaimpana todistuksena ihmisen lankeemuksesta jostakin korkeammasta tilasta on se tosiasia, että siihen palaaminen vaatii niin paljon. Paluu voi tapahtua vain ankaran kilvoittelun tietä, tuuma tuumalta, tunti tunnilta. Hetkessä vain voi ajattelematon, varomaton teko saattaa meidät pahan valtaan. Mutta synnin kahleiden murtuminen ja pyhän elämän saavuttaminen vaatii enemmän kuin hetken. Suunnitelma voidaan laatia ja työ panna alulle, mutta sen toteuttaminen vaatii työtä, aikaa, kestävyyttä, kärsivällisyyttä ja uhrauksia.

Me emme saa toimia äkillisestä mielifohteesta. Me emme saa olla hetkeäkään valvomatta. Lukemattomien kiusausten saartamina meidän on vastustettava niitä päättävästi, ellemmme mieli tulla voitetuiksi. Jos me joutuisimme elonmatkamme päähän työmme keskeneräisenä, koituisi se meille ikuisiksi tappioksi.

Apostoli Paavalin elämä oli alituista taistelua omaa minää vastaan. Hän sanoi: »Joka päivä minä olen kuoleman ki-

²⁾ Fil. 2: 12.

dassa.»³⁾ Hänen oma tahtonsa ja hänen toivomuksensa olivat joka päivä ristiriidassa velvollisuuden ja Jumalan tahdon kanssa. Mutta sen sijaan että hän olisi seurannut omia taipumuksiaan, hän teki Jumalan tahdon, vaikka omaa luontoaan ristiinnauliten.

Kun hän taisteluntäyteisen elämänsä ehtoolla loi katseensa taaksepäin menneisiin taisteluihinsa ja voittoihinsa, hän saattoi sanoa: »Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä.»⁴⁾

Kristityn elämä on taistelua ja eteenpäinpyrkimistä. Tässä taistelussa ei ollenkaan tule helpotusta; ponnistuksia on jatkettava lakkaamatta ja sitkeästi. Vain lakkaamattomin ponnistuksin voimme voittaa Saatanan kiusaukset. Kristilliseen koskemattomuuteen on pyrittävä vastustamattomalla tarmolla ja sitä ylläpidettävä tahdon päättävällä järkkymättömyydellä.

Kukaan ei voi päästä ylöspäin ponnistelematta ahkerasti oman hyvänsä tähden. Jokaisen on omakohtaisesti ryhdyttävä tähän taisteluun, kukaan toinen ei voi taistella meidän taisteluitamme. Me olemme kaikki yksilöinä vastuussa tämän taistelun tuloksista. Vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat vielä elossa, eivät he voisi pelastaa omalla vanhurskautellaan omaa poikaansa eikä tytärtänsä.

Tiede johon on perehdyttävä

On olemassa tie, johon olisi perehdyttävä, tie, joka on yhtä paljon syvempi, leveämpi ja korkeampi kaikkia inhimillisiä tieteitä, kuin taivas on maata korkeammalla — ja tämä tie on kristinuskon tie. Hengenvoimia on kasvatettava, kehitettävä ja harjoitettava, sillä meidän on palveltava Jumalaa tavalla, mikä ei ole sopuoinnussa synnynnäisten taipumustemme kanssa. Perityt ja hankitut taipumukset

³⁾ 1 Kor. 15: 31. ⁴⁾ 2 Tim. 4: 7, 8.

pahaan on voitettava. Usein on hylättävä se kasvatus ja perehtymys, minkä hankkimiseen on mennyt koko elinikä, jotta voitaisiin päästä opetuslapsiksi Kristuksen kouluun. Meidän on kasvatettava sydämemme lujiksi Jumalassa. Meidän on totuttava ajattelemaan sillä tavalla, että kykenemme vastustamaan kiusausta. Meidän on opittava katsomaan ylöspäin. Jumalan Sanan periaatteet — periaatteet, jotka ovat korkeat kuin taivas ja joihin sisältyy ikuisuus — meidän on opittava käsittämään niiden oikeassa suhteessa jokapäiväiseen elämäämme. Jokaisen teon, jokaisen sanan, jokaisen ajatuksen on oltava sopusoinnussa näiden periaatteiden kanssa. Kaikki on saatava sopusointuun Kristuksen kanssa ja alistettava Hänen palvelukseensa.

Nämä Pyhän Hengen kalliit armolahjat eivät kehity hetkessä. Rohkeus, lujuus, nöyryys, usko ja horjumaton luottamus Jumalan pelastavaan voimaan hankitaan vuosien kokemusten pohjalla. Elämässään pyhästi ponnistellen ja oikeasta lujasti kiinni pitäen Jumalan lasten on sinetöitävä kohtalonsa.

Aikaa ei ole hukattavissa

Meillä ei ole aikaa hukattavissa. Emme tiedä miten pian meidän armonaikamme loppuu. Pisimmilläänkin meidän elinaikamme on lyhyt, emmekä tiedä miten pian kuoleman nuoli osuu sydämeemme. Me emme tiedä miten pian meidät kutsutaan jättämään maailma ja kaikki sen riennot. Ikuisuus on edessämme. Esirippu on nousemaisillaan. Vain muutama lyhyt vuosi, ja pian kaikuu tämä käsky kaikille nykyään elossa oleville: »Vääryydentekijä tehkään edelleen vääryyttä, . . . ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhitköön edelleen.»⁵⁾

Olemmeko me valmiit? Olemmeko oppineet tuntemaan Jumalan, Taivaan Hallitsijan ja Lainantajan sekä Jeesuksen Kristuksen, jonka Hän lähetti maailmaan edustajakseen?

⁵⁾ Ilm. 22:11.

Voimmeko me elämäntyömme päätyttyä sanoa Kristuksen, esikuvamme, tavoin: »Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni . . . Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille.»⁶⁾

Jumalan enkelit koettavat johtaa huomiomme pois omasta itsestämme ja maallisista asioista. Älkäämme antako heidän nähdä vaivaa turhaan!

Niissä ihmismielissä, jotka ovat askarrelleet kevytmielisten ajatusten parissa, täytyy tapahtua muutos. »Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä. Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. Sillä kirjoitettu on: »Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.»⁷⁾

Ajatukset on keskitettävä Jumalaan. Meidän on vakavasti pyrittävä voittamaan luonnollisen sydämemme pahat taipumukset. Meidän ponnistustemme, itsekieltämyksemme ja kestävyyttemme tulee olla oikeassa suhteessa sen päämäärän äärettömään arvoon, mihin me pyrimme. Vain voittamalla, niinkuin Kristus voitti, me voimme saada elämän kruunun.

Itsekieltämyksen välttämättömyys

Ihmisen suuri vaara piilee itsepetoksessa ja omahyväisyyden suosimisessa ja niin Jumalasta, ainoasta voimansa lähteestä, vieraantumisessa. Meidän luonnollisiin taipumuksiimme sisältyy, ellei Jumalan Pyhä Henki saa niitä ohjata oikeaan suuntaan, siveellisen kuoleman siemen. Ellemme pääse elävään yhteyteen Jumalan kanssa, emme voi vastus-

⁶⁾ Joh. 17: 4—6. ⁷⁾ 1 Piet. 1: 13—16.

taa itserakkauden, omahyväisyyden ja muiden synnin kiussausten epäpyhiä vaikutuksia.

Voidaksemme saada apua Kristukselta meidän täytyy tuntea tarpeemme. Meidän on tarkoin tunnettava itsemme. Kristus voi pelastaa vain sen ihmisen, joka tuntee itsensä syntiseksi. Ainoastaan silloin, kun näemme äärimmäisen avuttomuutemme ja luovumme kaikesta itseluottamuksestamme, voimme turvautua jumalalliseen voimaan.

Itsensäkieltämistä ei vaadita ainoastaan kristillistä elämää aloitettaessa. Sitä on harjoitettava jokaisella askeleella, mikä vie lähemmäksi taivasta. Kaikki meidän hyvät työmme ovat riippuvaisia meidän ulkopuoleltamme tulevasta voimasta, ja siksi meidän on alituisesti ylennettävä sydämemme Jumalan puoleen, vakavasti tunnustettava syntimme ja nöyryytettävä sielumme Hänen edessään. Vaarat ympäröivät meitä; turvassa olemme vain silloin, kun tunnemme oman heikkouksemme ja uskon käsivarsin pidämme kiinni väkevästä Vapauttajastamme.

Kristus todellisen tiedon alkulähde

Meidän on torjuttava tuhansia sellaisia puheenaiheita, jotka vetävät huomiotamme puoleensa. On olemassa asioita, jotka vievät aikaa ja herättävät kysymyksiä, mutta päättyvätkin sitten siihen. Ylevimmät harrastukset vaativat kiinteän huomion ja tarmon, mikä kuitenkin niin usein uhrautaan verrattain merkityksettömiin asioihin.

Uusien oppien omaksuminen ei sellaisenaan herätä sielussa uutta elämää. Sellaistenkin oppien ja tosiasioiden tuntemisella, jotka itsessään ovat tärkeitä, on vähän merkitystä, ellei niitä toteuteta elämässä. Meidän täytyy tuntea velvollisuudeksemme antaa sieluille ruokaa, joka ravitsee ja piristää hengellistä elämää.

». . . Herkistä korvasi viisaudelle
ja taivuta sydämesi taitoon . . .
jos haet sitä kuin hopeata
ja etsit sitä kuin aarretta,

silloin pääset ymmärtämään Herran pelon
ja löydät Jumalan tuntemisen . . .
Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden
ja vilpittömyyden — hyvyden tien kaiken;
sillä viisaus tulee sydämeesi,
ja tieto tulee sielullesi suloiseksi,
taidollisuus on sinua varjeleva
ja ymmärrys suojeleva sinut.»⁸⁾
»Elämän puu on se niille, jotka siihen tarttuvat;
onnelliset ne, jotka siitä pitävät kiinni.»⁹⁾

Kysymys, jota meidän on mietittävä, on tämä: »Mikä on totuus — totuus, jota on vaalittava, rakastettava, kunnioitettava ja toteltava?» Tieteen palvojat ovat pettyneet ja masentuneet yrityksissään löytää Jumalan. Tänä aikana heidän pitäisi kysyä: »Mikä on se totuus, mikä on auttava meitä saavuttamaan sielumme pelastuksen?»

»Mitä sinä ajattelet Kristuksesta?» — tämä on kysymyksistä kaikkein tärkein. Omistatko Hänet omakohtaisena Vapahtajanasi? Kaikille niille, jotka ottavat Hänet vastaan, Hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi.

Kristus ilmaisi opetuslapsilleen Jumalan tavalla, joka pani heidän sydämissään täytöntöön erikoisen työn, minkälaisen työn Hän haluaa suorittaa meidänkin sydämissämme. On paljon niitä, jotka tehostaessaan liian suurellisesti opinkappaleita ovat kadottaneet näkyvistään Vapahtajan esimerkin elävän voiman. He ovat kadottaneet näkemyksen Hänestä nöyränä uhrautuvana työntekijänä. Juuri heidän on katseltava Jeesusta. Me tarvitsemme joka päivä Hänen läsnäolonsa uutta ilmestystä. Meidän tulee entistä kiinteämmin seurata Hänen itsensäkieltämisessä ja uhrautuvaisuudessa osoittamaansa esimerkkiä.

Me tarvitsemme sitä kokemusta, jonka Paavali omisti kirjoittaessaan nämä sanat: »Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Ju-

⁸⁾ San. 2: 2—11. ⁹⁾ San. 3: 18.

malan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.»¹⁰⁾

Tieto Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta, kun se ilmenee luonteessa, on ylevyydessään ja jaloudessaan yläpuolella kaiken muun, mitä maan päällä ja taivaassa arvossa pidetään. Sen on kaikkein korkeinta tietoa. Se on avain, joka avaa taivaallisen kaupungin portit. Jumalan tarkoitus on, että kaikki ne, jotka pukeutuvat Kristukseen, saavat omistaa tämän tiedon.

¹⁰⁾ Gal. 2: 19, 20.

Henkisen terveyden oppikirja

»Sinun Sanastasi loistaa valo, joka antaa ymmärrystä.»

Koko Raamattu on Jumalan kirkkauden ilmestymistä Kristuksessa. Kun se vastaanotetaan, kun siihen uskotaan ja kun sen opetuksia noudatetaan, muodostuu siitä ihmeellinen välikappale luonteenuudistamiseksi. Se on suuri kannustin, pakottava voima, joka elvyttää ruumiin, hengen ja sielun voimat ja ohjaa elämän oikeisiin uomiin.

Syynä siihen, miksi nuoret ja vieläpä aikuisetkin ovat niin helposti johdettavissa kiusaukseen ja syntiin, on, että he eivät tutki eivätkä mietiskele Jumalan Sanaa, niinkuin heidän tulisi. Heidän elämässään ja luonteessaan ilmenevä lujan ja päättävän tahdonvoiman puute johtuu Jumalan Sanan pyhien opetusten laiminlyömisestä. He eivät vakavasti ponnistele suunnatakseen mielensä siihen, joka voisi innoittaa heille puhtaita, pyhiä ajatuksia ja vieroittaa mielen pois kaikesta epäpuhtaasta ja valheellisesta. Vain harvat valitsevat tämän paremman osan ja Marian tavoin istuvat Jeesuksen jalkojen juuressa oppiakseen jumalalliselta Opetajalta. Vain harvat kätkevät Hänen sanansa aarteina sydämeensä ja soveltavat Hänen opetuksiaan elämäänsä.

Raamatun totuudet, kun ne vastaanotetaan, ylentävät mieltä ja sielua. Jos Jumalan Sanalle annettaisiin sille kuuluva

arvo, niin saisivat sekä nuoret että vanhat sellaisen sisäisen vilpittömyyden ja periaatteellisuuden, joka auttaisi heitä vastustamaan kiusausta.

Opettakoot ja kirjoittakoot ihmiset Pyhän Raamatun kallisarvoisista totuuksista. Pyhitettäköön kaikki ajatukset, taidot ja sielunkyvyt Jumalan ajatusten tutkimiseen. Älköön tutkittako inhimillisten arvailujen viisautta, vaan Hänen Sanaansa, viisautta, mikä on totuus. Mitään muuta kirjallisuutta ei voida arvossa verrata Jumalan pyhään Sanaan.

Maailmallismieliselle ei Jumalan Sanan tutkiminen tuota nautintoa, mutta Pyhän Hengen uudistamalle ja puhdistamalle mielelle loistaa Raamatun pyhiltä sivuilta jumalallista kauneutta ja taivaallista valoa. Se, mikä maalliselle mielelle on autiota erämaata, muuttuu hengelliselle mielelle elävien virtojen maaksi.

Tieto Jumalasta, sellaisena kuin se ilmaistaan Hänen Sanassaan, on sitä tietoa, jota meidän on annettava lapsillemme. Heti lapsen ymmärryksen varhaisimmasta valkenemisesta lähtien Jeesuksen nimi ja elämä olisi tehtävä hänelle hyvin läheiseksi. Ensimmäisiä asioita, mitä lapsille on opetettava, on että Jumala on heidän Isänsä. Ensimmäiseksi olisi heitä opetettava olemaan kuuliaisia rakkaudesta. Luetta-koon ja kerrattakoon heille Jumalan Sanaa kunnioituksella ja rakkaudella ja siinä määrin, kuin heidän käsityskykyynsä soveltuu ja kuin se kykenee herättämään heissä mielenkiintoa. Ja ennen kaikkea opetelkoot he tuntemaan sitä suurta Jumalan rakkautta, minkä Hän on ilmaissut Kristuksessa, ja opetelkoot siitä saamaamme suurta läksyä: »Jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.»¹⁾

Ottakoot nuoret Jumalan Sanan henkensä ja sielunsa ravinnoksi. Tehtäköön Kristuksen rististä kaiken kasvatuksen tiede, kaiken opetuksen ja tutkimuksen keskipiste. Tuotakoon se kokemukseksi jokapäiväiseen elämään. Niin Vapah-

¹⁾ 1 Joh. 4: .

tajasta tulee nuorten jokapäiväinen toveri ja ystävä. Jokainen ajatus tulee vangituksi kuuliaisesti Kristukselle. Nuoret voivat sanoa apostoli Paavalin tavoin: »Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle.»²⁾

Kokemusperäinen tieto

Näin uskomalla he pääsevät tuntemaan Jumalaa kokemusperäisen tiedon tietä. He ovat kokeneet omalle kohdalleen Hänen Sanansa todellisuuden, Hänen lupaustensa totuuden. He ovat maistaneet, ja he tietävät, että Herra on hyvä.

Rakkauden apostoli Johannes oli omasta kokemuksestaan saavuttanut tiedon. Hän saattoi todistaa:

»Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta — ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille — minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.»³⁾

Samalla tavoin voi jokainen oman kokemuksensa perusteella »sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.»⁴⁾ Hän voi todistaa siitä, mitä hän on itse nähnyt, kuullut ja tuntenut Kristuksen voimaa. Hän voi sanoa: »Minä tarvitsin apua, ja minä sain sitä Jeesukselta. Kaikki tarpeeni Hän täytti ja sieluni nälän tyydytti. Raamattu on minulle Kristuksen ilmestys. Minä uskon Jeesukseen, koska Hän on minulle jumalallinen Vapahtaja. Minä uskon Raamattuun, koska olen havainnut sen Jumalan ääneksi omalle sielulleni.»

²⁾ al. 6: 14. ³⁾ 1 Joh. 1: 1—3. ⁴⁾ Joh. 3: 33.

Apu luontoa tutkittaessa

Jokainen, joka on omakohtaisesta kokemuksestaan saanut tiedon Jumalasta ja Hänen Sanastaan, on valmis ryhtyäköön tutkimaan luonnontiedettä. Kristuksesta on kirjoitettu: »Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus».⁵⁾ Ennen syntiinlankeemusta ympäröi Aadamia ja Eevaa Eedenissä kirkas ja ihana valo, Jumalan valo. Tämä valo valaisi kaiken, mitä he lähestyivät. Ei ollut mitään himmentämässä heidän käsitystään Jumalan luonteesta tai töistä. Mutta kun he suostuivat kiusaajaan, väistyi tämä valo heistä. Kadottaessaan pyhyiden puvun he samalla kadottivat sen valon, joka oli valaissut luontoa. He eivät voineet enää käsittää sitä oikein; he eivät kyenneet näkemään Jumalan luonnetta Hänen kättensä teoissa. Samoin eivät ihmiset nykyaikanakaan kykene omin voimin käsittämään oikein luontoon kätkeytyviä opetuksia. Jollei jumalallinen viisus saa heitä ohjata, he korottavat luonnon ja luonnonlait luonnon Luojan yläpuolelle. Tästä syystä ovat ihmisten tieteestä omaksumat ajatukset niin usein ristiriidassa Jumalan Sanan opetuksen kanssa. Mutta niille, jotka vastaanottavat elämän valon Kristukselta, valkenee luontokin uudelleen. Ristiltä loistavassa valossa voimme tulkita oikein luonnon tarjoamia opetuksia.

Jokaisella, jonka tieto Jumalasta ja Hänen Sanastaan perustuu omakohtaiseen kokemukseen, on varma usko Pyhien Kirjoitusten jumalalliseen alkuperään. Hän on kokenut, että Jumalan Sana on totuus, ja hän tietää, että totuus ei voi milloinkaan olla itseään vastaan. Ei hän koettele Raamattua tieteen inhimillisillä aatoksilla. Hän tuo nuo aatokset erehtymättömällä punnuksella koeteltaviksi. Hän tietää, että tosi tieteessä ei voi olla mitään Jumalan Sanan opetuksia vastaan sotivaa. Koska kumpikin on saman Luojan käsialaa, niin kummankin oikein ymmärtäminen todistaa niiden olevan sopusoinnussa keskenään. Mikä tahansa niin sano-

⁵⁾ Joh. 1: 4.

tussa tieteellisessä opetuksessa sotii Jumalan Sanan todistusta vastaan, se on pelkkää inhimillistä arvailua.

Sellaiselle opiskelijalle tieteellinen tutkimustyö on avaava laajoja ajatuksen ja tiedon kenttiä. Kun hän tutkii luontoa, hän saa uuden käsityksen totuudesta. Luonnon kirja ja kirjoitettu Sana valaisevat toinen toistaan. Molemmat auttavat häntä paremmin tuntemaan Jumalaa opettamalla häntä tuntemaan Jumalan luonnetta ja niitä lakeja, joiden välityksellä Hän toimii.

Psalmienkirjoittajan kokemus

Jokainen voi vastaanottamalla Jumalan Sanan luonnon ja ilmestyksen antamana päästä samaan kokemukseen kuin psalmienkirjoittaja, joka sanoo:

»Sinä ilahutat minua, Herra, töilläsi; minä riemuitsen sinun kätesesi teoista.»⁶⁾
»Herra, sinun armosi ulottuu taivaisiin, sinun totuutesi pilviin asti. Sinun vanhurskautesi on kuin Jumalan vuoret, sinun tuomiosi niin kuin suuri syvyys.»

»Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa . . . sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta. Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden.»⁷⁾

»Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat. Autuaat ne, jotka ottavat vaarin Hänen todistuksistaan, jotka etsivät Häntä kaikesta sydämestänsä . . . Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.»

»Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi.»⁸⁾

»Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.»⁹⁾
»Silloin minä vaellan avaralla paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.»¹⁰⁾

»Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.»
»Sinun todistuksesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani.»
»Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.»

»Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.»
»Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, sentähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.»¹¹⁾
»Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni, minun muukalaisuuteni majassa.»

»Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun palvelijasi rakastaa sitä.»
»Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.»
»Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot.»¹²⁾

»Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.»
»Minä odotan sinulta pelastusta, Herra, ja täytän sinun käskysi. Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan.»¹³⁾

»Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.»
»Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti. Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi.

⁶⁾ Ps. 92: 5. ⁷⁾ Ps. 36: 6—10. ⁸⁾ Ps. 119: 1, 2, 9, 30.

⁹⁾ Ps. 119: 11. ¹⁰⁾ Ps. 119: 45. ¹¹⁾ Ps. 119: 18, 24, 72, 97, 129. ¹²⁾ Ps. 119: 54, 140, 160, 175. ¹³⁾ Ps. 119: 165—167.

Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat,
sillä minä otan vaarin sinun asetuksistasi.»
»Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä,
sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.»
»Sinun todistukseksi ovat minun ikuinen perintöosani,
sillä ne ovat minun sydämeni ilo.»¹⁴⁾

Jumalan kirkkaita ilmoituksia

Meidän etuoikeutemme on päästä yhä korkeammalle ja korkeammalle, saada Jumalan luonteesta yhä kirkkaampia ilmoituksia. Kun Mooses rukoili: »Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi», ei Herra nuhdellut häntä, vaan suostui hänen pyyntöönsä. Jumala ilmoitti palvelijalleen: »Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi.»¹⁵⁾

Synti se pimentää mielemme ja sumentaa käsityksemme. Kun synti tulee puhdistetuksi sydämestämme, vakuuttaa Jeesuksen Kristuksen kasvoilta säteilevä Jumalan kirkkauden tuntemuksen valo, joka valaisee Hänen Sanaansa ja heijastuu myös kaikkialta luonnosta, täydellisemmin ja täydellisemmin, että »Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa.»¹⁶⁾

Hänen valossaan me katselemme valoa, kunnes olemme mieleltämme ja sydämeltämme ja sielultamme muuttuneet Hänen pyhyytensä kuvaksi.

Kaikille niille, jotka omistavat Jumalan Sanan jumalalliset lupaukset, on olemassa ihmeellisiä mahdollisuuksia. Heidän eteensä aukenee avaria totuuden kenttiä ja suuria voimavaroja. Heille paljastuu ihania asioita. Heille kirkastuu sellaisia etuoikeuksia ja velvollisuuksia, joita he eivät edes aavistaneet Raamatussa olevankaan. Kaikki, jotka vaeltavat nöyrän kuuliaisuuden polkua ja täyttävät Jumalan tahdon, pääsevät yhä enemmän ja enemmän tuntemaan Jumalan tietoa.

¹⁴⁾ Ps. 119: 130, 98—100, 104, 111. ¹⁵⁾ 2 Moos. 33: 18, 19.
¹⁶⁾ 2 Moos. 34: 6.

Ottakoon opiskelija Raamatun oppaakseen ja pitäköön lujasti kiinni sen periaatteista; silloin hän voi kohota tiedon huipulle. Kaikki inhimillinen filosofia ja tutkimus on johdettu sekaannukseen ja häpeään, kun Jumalaa ei ole tunnustettu kaikiksi kaikessa. Mutta kallisarvoinen, Jumalan innoittama usko antaa voimaa ja luonteen jaloutta. Kun ihminen viipyy Jumalan hyvyyden, Hänen armonsa ja rakkautensa tutkistelussa, saa hän selvemmän ja yhä selvemmän käsityksen totuudesta, ja hänen kaipuunsa sydämen puhtautteen ja ajatusten selvyyteen jalostuu ja pyhittyy. Yhteys Jumalan kanssa muuttaa Hänen sanansa tutkistelun vaikutuksesta sellaisen sielun, joka viihtyy pyhän ajattelun puhtaassa ilmapiirissä. Totuus on niin laaja, kauaskantava ja syvä, että oma minä häipyä näkyvistä. Sydän hiljentyy ja mukautuu nöyryyteen, hyväntahtoisuuteen ja rakkauteen.

Pyhä kuuliaisuus avartaa ihmisen luontaisia kykyjä. Elämän Sanan tutkiminen avartaa, elävöittää ja jalostaa tutkijoiden mieltä. Jos he Danielin tavoin ovat Jumalan sanan kuulijoita ja tekijöitä, he voivat niinkuin hänkin edistyä kaikilla opin aloilla. Jos he ovat mieleltään ja luonteeltaan puhtaita, tulee heistä myös lujaluonteisia ja tarmokkaita. Kaikki älylliset kyvyt elpyvät. He voivat niin kasvattaa ja kouluttaa itseään, että heidän vaikutuspiirissään kaikki saavat nähdä, mitä ihmisestä saattaa tulla ja mitä hän voi tehdä, kun hän yhdistää lahjansa Jumalan viisauteen ja voimaan.

Kasvatus ikuisessa elämässä

Elämäntyö täällä on valmistusta iankaikkiseen elämään. Täällä aloitettua kasvatusta ei saada päätökseen tässä elämässä; se on jatkuva kautta iankaikkisuuden — alati edistyen, mutta milloinkaan päättymättä. Lunastussuunnitelmassa on Jumalan viisaus ja rakkaus ilmenevä yhä täydellisemmin. Johdattaessaan lapsiaan elävien vesien lähteille Vapahtaja jakaa tietoa runsaista varastoistaan. Ja päivä päivältä Jumalan verrattomat teot ja Hänen maailmankaikkeuden luomi-

nessä ja sen ylläpitämisessä ilmenevä voimansa avautuvat **mielelle** uudessa kauneudessaan. Jumalan valtaistuimelta säteilevässä valossa salaisuudet paljastuvat, ja ihminen on oleva hämmästyksissään niiden asioiden yksinkertaisuudesta, joita ei oltu milloinkaan ennen kyetty käsittämään.

»Nyt me näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niin kuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.»

Työ ja terve elämä

»Nouseminuntykönivuorelle.»

Apu jokapäiväisen elämän toimissa

*»Niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun
voimasikin.»*

Moitteettoman tosi kristityn hiljaisessa elämässä on paljon voimallisempaa kaunopuheisuutta kuin se kaunopuheisuus, mikä rajoittuu vain sanoihin. Onhan sillä, mitä ihminen on, paljon suurempi vaikutus kuin sillä, mitä hän sanoo.

Palvelijat, jotka lähetettiin Jeesuksen luo, palasivat takaisin ilmoittaen, ettei kukaan ihminen ollut milloinkaan puhunut, niinkuin Hän puhui. Mutta syynä tähän oli se, ettei kukaan ollut milloinkaan elänyt, niinkuin Hän eli. Jos Hänen elämänsä olisi ollut toisenlaista, kuin se oli, ei Hän olisi tainnut puhua, niinkuin Hän nyt puhui. Hänen sanoissaan oli vakuuttava voima, koska ne tulivat puhtaasta ja pyhästä rakkauden ja myötätunnon, hyväntahtoisuuden ja totuuden täyteisestä sydäimestä.

Meidän oma luonteemme ja kokemuksemme määrää meidän vaikutuksemme muihin ihmisiin. Saadaksemme toiset vakuuttuneiksi Kristuksen armon voimasta meidän on tunnettava tämä voima omassa sydämessämme ja elämässämme. Sen evankeliumin, mitä esitämme sielujen pelastukseksi, täytyy olla samaa evankeliumia, mikä pelastaa oman sielumme. Ainoastaan uskomalla elävästi Kristukseen oma-kohtaisena Vapahtajana meidän on mahdollista vaikuttaa

tehokkaasti epäileväisessä maailmassa. Jos tahdomme pelastaa syntisiä vuolaasta virrasta, meidän on täytynyt saada omat jalkamme lujasti Jeesus Kristus-kalliolle.

Kristinuskon tunnusmerkki ei ole mikään ulkonainen merkki, ei mikään kaulassa tai käsivarressa kannettava risti taikka kruunu, vaan se on se, mistä ilmenee ihmisen liitto Jumalan kanssa. Hänen armonsä voimalla, mikä ilmenee luonteen muuttumisessa, tämä maailma on saatava vakuutuneeksi siitä, että Jumala on lähettänyt Poikansa maailman Lunastajaksi. Millään muulla seikalla, mikä saattaa saartaa ihmisieltä, ei ole sellaista vaikutusta häneen kuin epäitsekäällä elämällä. Rakastava ja rakastettava kristitty on voimakkain todistus evankeliumin puolesta.

Koettelemusten koulu

Sellainen elämä, sellainen vaikutus vaatii joka askeleella ponnistuksia, uhrauksia ja itsekuria. Monet masentuvat niin helposti kristillisessä elämässään, sen tähden että he eivät ymmärrä tätä asiaa. Monet, jotka vakavasti vihkivät elämänsä Jumalan palvelukseen, yllättyvät ja pettyvät havaitessaan vastuksia vastassansa ja itsensä enemmän koetusten ja pulmien ahdistamiksi kuin koskaan ennen. He rukoilevat itselleen Kristuksen luonteen kaltaisuutta ja kelpoisuutta Herran työhön, ja he joutuvatkin olosuhteisiin, jotka näyttävät loihtivan heidän luonnostaan esiin kaiken pahan. Ilmenee virheitä, joiden olemassaolosta heillä ei ole ollut aavistustakaan. Muinaisen Israelin tavoin he kysyvät: »Miksi tämä kaikki tapahtuu meille, jos kerran Jumala meitä johtaa?»

Mutta juuri siitä syystä että Jumala heitä johdattaa, tämä kaikki heille tapahtuikin. Koettelemukset ja vastukset ovat Jumalan valitsemia kasvatustapojen ja Hänen määräämiään menestymisen edellytyksiä. Jumala, joka lukee ihmisten sydämet, tuntee heidän luonteensa paremmin kuin he itse tuntevat. Hän näkee, että muutamat omaavat voimia ja taipumuksia, joita oikein ohjattuina voidaan käyttää

Hänen työnsä edistämiseksi. Jumalallisessa kaitsemuksessaan Hän johtaa nämä henkilöt erilaisiin aseisiin ja vaihteleviin olosuhteisiin, jotta he kykenisivät näkemään luonteessaan ne puutteet ja virheet, joista he eivät itsekään ole olleet tietoisia. Jumala antaa heille tilaisuuden korjata nämä virheet ja kehittää itsensä sopiviksi Hänen työhönsä. Usein Hän sallii vastoinkäymisten liekkien ahdistaa heitä, jotta he puhdistuisivat.

Se, että meidät on kutsuttu kestämaan koetuksia, osoittaa, että Herra Jeesus näkee meissä jotakin kallisarvoista, jota Hän tahtoo meissä kehittää. Jollei Hän näkisi meissä mitään sellaista, jonka avulla Hän voisi kirkastaa nimeään, ei Hän tuhlaisi aikaa meidän puhdistamiseksi. Hän ei heitä arvottomia kiviä sulatusuuniinsa. Hän puhdistaa vain arvokasta malmia. Seppä panee raudan ja teräksen tuleen nähdäkseen minkälaisuista metallia ne ovat. Herra sallii valittujensa joutua murheenahjioon nähdäkseen millaisia he ovat luonteeltaan ja voiko heistä tulla sopivia Hänen työhönsä.

Savenvalaja ottaa saven ja muovaa sen oman mielensä mukaan. Hän sotkee ja muokkaa sitä, hän repii sen kappaleiksi ja survoo sen kokoon. Hän kostuttaa sitä ja kuivaa jälleen. Hän antaa sen olla jonkin aikaa siihen koskematta. Kun se on tarpeeksi notkeaa, hän jatkaa työtään tehden siitä astian. Hän muovaa sen johonkin muotoon ja pyöränsä päällä viimeistelee ja kiilloittaa sen. Hän kuivattaa sen auringossa ja polttaa sen uunissa. Sillä tavalla siitä tulee käyttökelpoinen astia. Samalla tavalla tahtoo suuri Mestariimme muovata ja muodostella meitä. Meidän tulee olla niin Hänen käsissään, kuin savi on savenvalajan käsissä. Meidän ei tule itse yrittää suorittaa savenvalajan työtä. Meidän osamme on antautua suuren Mestarityöntekijän muovattavaksi.

»Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa, vaan iloitkaa sitä myöten, kuin olette osallisia Kris-

tuksen kärsimyksistä, että te myös Hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuja.»¹⁾

Täydessä päivänvalossa ja kuullessaan muita ääniä häkkilintu ei halua laulaa laulua, jota sen isäntä yrittää opettaa sille. Se oppii sävelen sieltä lirutuksen täältä, mutta ei milloinkaan mitään erillistä eikä yhtenäistä sävelmää. Mutta sitten isäntä peittää häkin ja asettaa sen paikkaan, missä lintu saa kuunnella ainoastaan sitä laulua, joka sen on opittava. Pimeässä se yrittää laulaa uudelleen ja uudelleen tätä laulua, kunnes se oppii sen, ja silloin se päästää ilmoille täydellisen sävelmän. Sitten lintu tuodaan valoon, ja tästä lähtien se voi laulaa tuon laulun päivänvalossakin. Samalla tavalla käsittelee Jumala lapsiaankin. Hänellä on opetettavana meille laulu, ja kun olemme oppineet sen murheitten varjossa, osaamme laulaa sitä milloin tahansa myöhemminkin.

Jumalan osuus elämäntehtävämme valinnassa

Monet ovat tyytymättömiä elämäntehtäväänsä. Ehkäpä heidän ympäristönsä on vastenmielinen; ehkä arkinen työ vie kaiken heidän aikansa, heidän itsensä ajatellessa kykenevänsä ylevämpiinkin tehtäviin. Usein heidän ponnistuksensa tuntuvat heistä jäävän aivan huomiotta ja tuntuvat hedelmättömiltä; heidän tulevaisuutensa näyttää epävarmalta.

Muistakaamme, että vaikka osaksemme tullut työ ei ehkä olekaan sellaista, kuin itse olisimme valinneet, on meidän kuitenkin otettava se vastaan Jumalan meille valitsemana tehtävänä. Meidän on suoritettava tehtävä, joka on meitä lähinnä, oli se sitten mieleinen tai vastenmielinen. »Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä.»²⁾

Jos Herra tahtoo lähettää meidät viemään sanoman Niiniveen, niin ei se ole Hänelle mieleen, että menemme Joppeen

1) Piet. 4: 12, 13. 2) Saarn. 9: 10.

tai Kapernaumiin. Hänellä on syynsä lähettää meidät sinne, jonne Hän on jalkamme suunnannut. Sillä seudulla juuri saattaa olla joku henkilö sellaisen avun tarpeessa, mitä me voimme hänelle antaa. Sama Jumala, joka lähetti Filippuksen etiopialaisen hoviherran luo, Pietarin roomalaisen sadanpäämiehen luo ja pienen israelilaisen tytön syyrialaisen sotapäällikön Naemanin avuksi, lähettää nykyäänkin miehiä ja naisia ja nuorisoa edustajikseen niiden ihmisten luo, jotka tarvitsevat jumalallista apua ja opastusta.

Jumalan suunnitelmat ovat parhaita

Meidän suunnitelmamme eivät ole aina Jumalan suunnitelmia. Jumala ehkä näkee meidän tähtemme ja Hänen asiansa tähden parhaaksi olla hyväksymättä meidän aikeitamme, kuten Hän teki Daavidin asiassa. Mutta eräästä asiasta saamme olla vakuuttuneita: Hän tahtoo siunata ja käyttää asiansa edistämiseksi kaikkia niitä, jotka pyhittävät vilpittömästi itsensä ja kaiken, mitä heillä on, Hänen kunniaakseen. Jos Jumala katsoo parhaaksi olla suostumatta heidän toiveisiinsa, Hän on korvaava kieltonsa antamalla heille merkkejä rakkaudestaan ja uskomalla heille jonkin muun tehtävän.

Hellässä huolenpidossaan ja harrastaessaan meidän parastamme Hän, joka ymmärtää meitä paremmin kuin me itse ymmärrämme itseämme, usein ei anna meidän itsekäästi yrittää tyydyttää omaa kunnianhimoamme. Hän ei salli meidän laiminlyödä niitä vaatimattomia, mutta samalla pyhiä velvollisuuksia, jotka ovat meitä lähinnä. Usein näiden velvollisuuksien täyttäminen suo välttämättömän harjoituksen valmistautumiseksi korkeimpiin tehtäviin. Usein meidän omat suunnitelmamme epäonnistuvat, jotta Jumalan suunnitelmat saisivat toteutua meidän hyväksemme.

Jumala ei milloinkaan määrää meitä tekemään mitään todellista uhrausta Hänen hyväkseen. On monia asioita, jotka Hän vaatii meitä luovuttamaan Hänelle, mutta niin

tehdessämme me ainoastaan luovumme siitä, mikä estää meitä pääsemästä eteenpäin taivaan tiellä. Vaikkapa meitä kehoitettaisiin luopumaan sellaisistakin asioista, jotka itsessään ovat hyviä, saamme olla varmoja siitä, että Jumala tällä tavoin valmistaa meille jotakin vielä parempaa.

Tulevassa elämässä selviävät salaisuudet, jotka täällä ovat meitä vaivanneet ja tuottaneet meille pettymyksiä. Tulemme näkemään, että näennäisesti vastausta vaille jääneet rukouksemme ja pettyneet toiveemme ovatkin olleet meille mitä suurimmaksi siunaukseksi.

Meidän on pidettävä jokaista velvollisuutta, vähäpätöisintäkin, pyhänä, koska se on osa Jumalan palvelemisesta. Meidän tulisi joka päivä rukoilla: »Herra, auta minua tekemään parhaani. Opetä minua tekemään yhä parempaa työtä. Anna minulle tarmoa ja iloista mieltä. Autä minua saamaan palvelukseeni Vapahtajan rakkaudenpalvelua.»

Eräs Mooseksen elämän antama opetus

Tarkastele Mooseksen kokemusta. Se kasvatus, jonka hän sai Egyptissä kuninkaan tyttärenpoikana ja tulevana valtaistuimen perijänä, oli hyvin perusteellinen. Mitään ei laiminlyöty, mikä oli omiaan tekemään hänestä viisaan miehen, sen mukaan mitä egyptiläiset viisaudella ymmärsivät. Hän sai korkeimman siviili- ja sotilaskasvatuksen. Hän tunsikin itse olevansa valmis vapauttamaan Israelin orjuudesta. Mutta Jumala arvosteli toisin. Jumalallisessa kaitsemuksessaan Hän määräsi Moosekselle neljäkymmentä harjoitusvuotta erämaassa lammaspaimenena.

Moosekselle oli Egyptissä saamastaan kasvatuksesta monessa suhteessa hyötyä, mutta hänen toimintansa lammaspaimenena oli hänelle parhainta valmennusta hänen elämäntehtävänsä. Mooses oli luonnostaan kiivas. Egyptissä menestyksellisenä sotapäällikkönä ja kuninkaan ja kansan suosikkina hän oli tottunut ylistelyihin ja imarteluihin. Hän oli voittanut kansan puolelleen. Hän toivoi voivansa omin voi-

min vapauttaa Israelin. Mutta aivan erilainen oli se oppikurssi, mikä hänen oli suoritettava toimiakseen Jumalan edustajana. Johtaessaan laumojaan vuorisissa korpimaissa ja taas laaksoihin vihreille laidunmaille hän oppi uskollisuutta ja lempeyttä, kärsivällisyyttä, nöyryyttä ja itsensäkieltämistä. Hän oppi huolehtimaan heikoista, hoitamaan sairaita, etsimään eksyneitä, suhtautumaan kärsivällisesti niskoitteleviin ja huolehtimaan vanhoista ja heikoista.

Tässä työssä Mooses tuli johdetuksi lähelle Suurta Paimenta. Hän pääsi läheiseen yhteyteen Israelin Pyhän kanssa. Hän ei enää suunnitellut suorittaakseen mitään suurtyötä. Hän koetti tehdä uskollisesti, kuin Jumalalle, sen työn, mikä oli hänen tehtäväkseen uskottu. Hän tunsu Jumalan läsnäolon ympärillään. Koko luonto puhui hänelle Suuresta Näkymättömästä. Hän tunsu Jumalan persoonalliseksi Jumalaksi, ja mietiskellessään Hänen luonnettaan hän entistä täydellisemmin tajusi Hänen läsnäolonsa tunnun. Hän löysi turvan Iankaikkisen Isän käsivarsilta.

Tämän kokemuksensa jälkeen Mooses kuuli taivaasta kehoituksen vaihtaa paimensauvansa johtajansauvaan; jättää lammaslaumansa astuaksensa Israelin johtoon. Jumalan käsky yllätti hänet itseluottamuksensa menettäneenä, hidaspuheisena ja arkana. Hänet valtasi kykenemättömyyden tunne toimimaan Jumalan puhetorvena. Mutta hän otti tehtävän vastaan pannen kaiken turvansa Herraan. Hänen tehtävänsä suuruus vaati häneltä hänen parhaat hengenvoimansa. Jumala siunasi hänen alttiin kuuliaisuutensa, ja hänestä tuli kaunopuhuja, toivehikas, itsensähillitsevä mies, sopiva suurimpaan tehtävään, mitä ihmiselle on koskaan annettu. Hänestä on kirjoitettu: »Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin.»³⁾

Miettikööt ne, joista tuntuu, ettei heidän työllensä anneta arvoa ja jotka haluavat saada vastuullisemman tehtävän, näitä

³⁾ 5 Moos. 34: 10.

sanoja: »Ei tule apua idästä, ei lännestä, ei vuorisesta erämaasta, vaan Jumala on se, joka tuomitsee: yhden Hän alentaa, toisen ylentää.»⁴⁾ *Jokaisella* ihmisellä on oma paikkansa taivaan iankaikkisessa suunnitelmassa. Kykenemmekö me täyttämään tämän paikan, riippuu meidän omasta uskollisuudestamme toimiessamme Jumalan työtovereina.

Meidän on varottava säälimästä itseämme. Älä milloinkaan hemmottele sitä tunnetta, ettei sinun kykyjäsi arvioida niinkuin tulisi, ettei huomioida sinun ponnisteluasi, että työsi on liian vaikea. Saakoon muisto siitä, mitä Kristus on meidän tähtemme kärsinyt, vaimentaa kaiken napinamielen. Me saamme osaksemme parempaa kohtelua, kuin mitä Heramme sai. »Sinä pyydät itsellesi suuria! Älä pyydä.»⁵⁾ Jumalan työssä ei ole paikkaa niille, jotka haluavat mieluummin voittaa kruunun kuin kantaa ristiä. Jumala kaipaa ihmisiä, jotka ovat innokkaampia suorittamaan tehtävänsä kuin vastaanottamaan palkkansa — ihmisiä, jotka tavoittelevat innokkaammin periaatetta kuin virkaylennystä.

Ne, jotka ovat nöyriä ja suorittavat työnsä aivan kuin Jumalalle, eivät ehkä kersku yhtä paljon kuin ne, jotka ovat täynnänsä touhua ja omahyväisyyttä, mutta heidän työnsä on merkityksellisempää. Usein ne, jotka komeilullaan ja kerskailullaan herättävät huomiota, asettuvat ihmisten ja Jumalan väliin, ja heidän työnsä epäonnistuu. »Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä. Anna sille korkea arvo, niin se sinut korottaa, se kunnioittaa sinua, jos sen syliisi suljet.»⁶⁾

Koska monilla ei ole tarpeeksi päättäväisyyttä pitääkseen itsestänsä vaarin ja tehdäkseen parannuksen, he kangistuvat väärään elämänmenoon. Näin ei kuitenkaan tarvitse käydä. He voivat kehittää voimansa suorittamaan kaikkein parasta palvelua, ja silloin heitä aina kysytään. Tällöin he saavat myös sen tunnustuksen, minkä ansaitsevat.

Jos jotkut ovat päteviä johonkin korkeampaan asemaan, on Herra laskeva vastuun, ei ainoastaan heidän itsensä kannettavaksi, vaan myös kaikkien niiden, jotka ovat koetelleet heitä ja tuntevat heidän taitonsa ja voivat ymmärtäväisesti kannustaa heitä eteenpäin. Ne, jotka uskollisesti päivästä toiseen suorittavat heille uskotun työn, saavat Jumalan sopivaksi katsomalla ajalla kuulla Hänen kutsunsa: »Nouse ylemmäksi.»

Kun paimenet kaitsivat laumojaan Beetlehemin kedoilla, tuli taivaan enkeleitä heidän luokseen. Niin nykyäänkin, kun nöyrä Jumalan työntekijä tekee työtään, on Jumalan enkeleitä hänen rinnallaan kuuntelemassa hänen sanojansa ja merkitsemässä muistiin, millä tavalla hän suorittaa työnsä, nähdäkseen voidaanko hänelle ehkä uskoa vastuullisempia tehtäviä.

Tosi suuruus

Jumala ei arvostele ihmisiä heidän varallisuutensa, koulutietojensa eikä yhteiskunnallisen asemansa mukaan. Hän arvostelee heitä heidän **vaikuttimiensa** puhtauden ja heidän luonteensa kauneuden mukaan. Hän odottaa saavansa nähdä, miten paljon heissä on Hänen Henkeään ja missä määrin he elämästään heijastavat Hänen kaltaisuuttaan. Ollakseen suuri Jumalan valtakunnassa on ihmisen oltava pienen lapsen kaltainen nöyryydessä, uskon yksinkertaisuudessa ja puhtaassa rakkaudessa.

»Mutta Jeesus kutsui heidät työhönsä ja sanoi: 'Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herraina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne!»⁷⁾

Kaikista niistä lahjoista, joita taivas voi ihmisille antaa, tietää osallistuminen Kristuksen kärsimykseen kaikkein tär-

⁴⁾ Ps. 75: 7, 8. ⁵⁾ Jer. 45: 5. ⁶⁾ San. 4: 7, 8.

⁷⁾ Matt. 20: 25, 26.

keintä luottamusta ja suurinta kunniaa. Ei Eenok, joka otettiin taivaaseen, eikä Elia, joka nousi taivaaseen tulisissa vaunuissa, ollut suurempi eikä kunnioitetumpi kuin Johannes Kastaja, joka kuoli yksinäisessä vankityrmässä. »Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä.»⁸⁾

Tulevaisuudensuunnitelmia

On paljon niitä, jotka eivät kykene tekemään mitään varmoja suunnitelmia tulevaisuuden varalle. Heidän elämänsä on epävakaa. He eivät kykene näkemään tuloksia yrityksistään, ja tämä aiheuttaa heille usein suurta huolta ja levottomuutta. Muistakaamme, että Jumalan lasten elämä täällä maailmassa on pyhiinvaeltajan elämää. Meillä ei ole viisautta suunnitellaksemme omaa elämäämme. Meidän tehtävämme ei ole laatia tulevaisuudensuunnitelmia. »Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.»⁹⁾

Maallisen elämänsä aikana ei Kristus tehnyt mitään suunnitelmia itseään varten. Hän otti vastaan Jumalan Häntä varten laatimat suunnitelmat, ja päivä päivältä Isä esitti suunnitelmansa. Niin tulisi meidänkin turvautua Jumalaan, jotta meidän elämämme voisi olla Hänen tahtonsa yksinkertaista toteutumista. Kun jätämme tiemme Hänen halluunsa, on Hän ohjaava askeleitamme.

On liian paljon sellaisia, jotka laativat loistavia tulevaisuudensuunnitelmia, mutta jotka epäonnistuvat täydellisesti. Saakoon siis Jumala suunnitella puolestamme. Luota pienen lapsen tavoin sen Isän johdatukseen, joka »varjelee hurskautensa jalat».¹⁰⁾ Jumala ei milloinkaan johda lapsiaan muulla tavalla kuin sillä, jonka he itsekin valitsisivat, jos he kykenisivät näkemään lopun alusta ja erottamaan sen ihanan tarkoituksen, mitä he Hänen työtovereinaan täyttävät.

⁸⁾ Fil. 1: 29. ⁹⁾ Hepr. 11: 8. ¹⁰⁾ 1 Sam. 2: 9.

Palkka

Kun Kristus kutsui opetuslapsensa seuraajikseen, ei Hän antanut heille mitään mairittelevia tulevaisuudentoiveita. Hän ei luvannut heille mitään voittoa tai maallista kunniaa, eikä Hän tehnyt heidän kanssaan sopimusta siitä, mitä he tulisivat saamaan. Matteukselle, joka istui tulliaseamalla, Vapahtaja sanoi: »Seuraa minua». Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi Häntä.¹¹⁾ Ennen kuin Matteus ryhtyi palvelukseen, hän ei odottanut saavansa tietää, tuliko hän saamaan saman palkan kuin entisessäkin toimeissaan. Mitään kyselemättä ja epäröimättä hän seurasi Jeesusta. Hänelle riitti se, että hän sai olla yhdessä Vapahtajan kanssa, että hän sai kuunnella Hänen sanojaan ja toimia Hänen kanssaan.

Niin oli laita niiden opetuslasten, jotka olivat jo aikaisemmin saaneet kutsun. Kun Jeesus kutsui Pietaria ja tämän tovereita, he jättivät heti veneensä ja verkkonsa. Muutamilla näistä opetuslapsista oli ystäviä, joiden toimeentulo oli heidän varassansa; mutta saadessaan Vapahtajan kutsun he eivät epäröineet eivätkä kysyneet: »Kuinka voin elää ja elättää perheeni?» He noudattivat kutsua; ja kun Jeesus jälkeensä kysyi heiltä: »Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkuja ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?», he saattoivat vastata: »Ei mitään.»¹²⁾

Tänä päivänä Vapahtaja kutsuu meitä työhönsä, niin kuin Hän kutsui Matteuksen, Johanneksen ja Pietarin. Jos Hänen rakkautensa saa koskettaa sydäntämme, ei kysymys hyvityksestä pääse ajatuksissamme määrääväksi. Me iloitsimme päästessämme Kristuksen työtovereiksi, emmekä pelkää luottaa Hänen huolenpitoonsa. Jos me teemme Jumalan väkevydeksemme, saamme selvän käsityksen velvollisuksistamme, ja pyrkimyksemme ovat epäitsekkeitä. Elämämme kannustaa silloin jalo päämäärä, joka kohottaa meidät alhaisten vaikuttimien yläpuolelle.

¹¹⁾ Luuk. 5: 27, 28. ¹²⁾ Luuk. 22: 35.

Jumala pitää huolen

Monet niistä, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia, kantavat hätää ja huolia sydämessään, koska pelkäävät turvautua Jumalaan. He eivät antaudu täydellisesti Jumalalle, sillä he peräännyvät niistä seurauksista, joita sellaiseen antautumiseen sisältyisi. Elleivät he antaudu, eivät he rauhaakaan saa.

On paljon niitä, jotka huokaavat huolien taakan alla, sen tähden että yrittävät elää maailman mukaan. He ovat nähneet hyväksi palvella maailmaa, ovat myöntyneet sen sekaviin oloihin ja omaksuneet sen tavat. Tällä tavalla heidän luonteensa turmeltuu ja elämästä tulee heille vaiva. Alituiset huolet uuvuttavat heidän elinvoimansa. Herramme toivoo heidän heittävän pois tämän orjuuden ikeen. Hän kehoittaa heitä ottamaan päälleen Hänen ikeensä. Hän sanoo: »Minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormanani on keveä.»¹³⁾ **Huoli** on sokea eikä näe tulevaisuuteen, mutta Jeesus näkee kaiken lopun alusta asti. Kaikissa vaikeuksissa Hänellä on apukeino valmiina. »Ei hän kiellä hyvää niiltä, jotka nuh-teettomasti vaeltavat.»¹⁴⁾

Taivaallisella Isällämme on tuhansia keinoja pitää huolta meistä, keinoja, joista me emme tiedä mitään. Ne, jotka periaatteenaan asettavat Jumalan palvelemisen ensimmäiselle sijalle, saavat havaita pulmien häviävän ja edessään tasaisen polun.

Rohkaiseva usko

Kun täytämme uskollisesti tämän päivän velvollisuudet, on se parhaita valmistautumista huomispäivän koettelemuksia varten. Älä kokoa kaikkia huomispäivän velvollisuuksiasi ja huoliasi yhteen lisätäksesi niihin tämän päivän kuorman. »Riittää kullekin päivälle oma vaivansa.»¹⁵⁾

Olkaamme toivorikkaita ja rohkeita! Alakuloisuus ja epätoivo on Jumalaa palveltaessa synnillistä ja mieletöntä. Ju-

mala kyllä tuntee meidän kaikki tarpeemme. Kuninkaiden Kuninkaan, liitolleen uskollisen Jumalamme kaikkivaltiuteen liittyy hellän paimenen lempeys ja huolenpito. Hänen valtansa on rajaton, ja se on takeena Hänen lupaustensa varmasta täyttymisestä kaikille niille, jotka luottavat Häneen. Hänellä on keinoja poistaa kaikki vaikeudet, jotta kaikki ne saisivat avun, jotka palvelevat Häntä ja ottavat vaarin Hänen apuneuvoistaan. Hänen rakkautensa on niin paljon yläpuolella kaikkea muuta rakkautta kuin taivaat ovat maata korkeammalla. Hän valvoo lapsiaan äärettömällä, ikuisella rakkaudella.

Pidä usko Jumalaan synkimpinäkin päivinä, jolloin kaikki ulkonaiset seikat näyttävät olevan vastaan. Hän vie tahdonsa perille ja antaa kaiken vaikuttaa kansansa parhaaksi. Niiden voima, jotka Häntä rakastavat ja palvelevat, uudistuu päivä päivältä. Hän voi ja myös tahtoo antaa palvelijoilleen kaiken sen avun, mitä he tarvitsevat. Hän antaa heille sen viisauden, mitä he kulloinkin tarvitsevat.

Kovia kokenut apostoli Paavali sanoi: »Ja Hän sanoi minulle: 'Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.»¹⁶⁾

¹⁶⁾ 2 Kor. 12:9, 10.

¹³⁾ Matt. 11:30. ¹⁴⁾ Ps. 84:12. ¹⁵⁾ Matt. 6:34.

Käyttäytymisen taito

»Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.»

Kaikki seuraelämä edellyttää, että noudatetaan itsehillintää, kärsivällisyyttä ja myötätuntoa. Me eroamme toisistamme niin suuresti luonteenlaadultamme, tavoiltamme ja kasvatukseltamme, että meidän näkemyksemme asioistakin ovat erilaiset. Me arvostelemme eri tavalla. Käsitksemme totuudesta ja ajatuksemme elämän tavoista eivät kaikissa suhteissa ole samat. Ei ole olemassa kahta henkilöä, joiden kokemukset kaikkia yksityiskohtia myöten olisivat samanlaiset. Toisen ihmisen koettelemukset eivät ole samanlaiset kuin toisen. Tehtävät, mitkä jonkun mielestä ovat helppoja, saattavat jonkun toisen mielestä tuntua mitä vaikeimmilta ja **pulmallisimmilta**.

Ihmisluonto on niin heikko, niin tietämätön ja niin altis väärinkäsityksille, että jokaisen tulisi olla varovainen lausueksaan arvostelua toisista. Me hyvin vähän tunnemme tekemme vaikutusta muiden elämäkokemukseen. Mitä me teemme tai sanomme, saattaa meistä itsestämme näyttää vähäpätöiseltä, mutta jos silmämme avautuisivat, saisimme havaita, että sillä voi olla mitä **merkityksellisimmät** seuraukset joko hyvään tai pahaan.

Huomaavaisuus taakankantajia kohtaan

Monilla on ollut niin harvoin kannettavana taakkoja, he ovat sydämessään kokeneet niin vähän todellista hätää, he ovat tunteneet niin vähän neuvottomuutta ja ahdistusta muiden vuoksi, etteivät he kykene käsittämään todellisen taakankantajan työtä. He eivät kykene arvostelemaan hänen taakkaansa enempää kuin pieni lapsi ymmärtää rasittuneen isänsä huolia ja vaivoja. Lapsi saattaa ihmetellä isänsä huolia ja pulmia. Sellainen huolehtiminen tuntuu hänestä tarpeettomalta. Mutta kun hän saa vuosien mukana lisää elämäkokemusta, kun hän itse joutuu kantamaan elämän asettamia kuormia, on hän muisteleva isänsä elämää ja ymmärtävä sen, mikä aikaisemmin oli tuntunut hänestä käsittämättömältä. Katkerat kokemukset ovat antaneet hänelle tietoa.

Monien taakankantajien työ ei saa ymmärtämystä osakseen eikä heidän raadannalleen anneta tunnustusta, ennen kuin kuolema antaa heille levon. Kun toiset tällöin joutuvat ottamaan kantaakseen heidän taakkansa ja kohtaavat heidän kokemansa vaikeudet, oppivat he ymmärtämään, miten lujalla koetuksella heidän edeltäjiensä usko ja rohkeus oli ollut. Ne erehdykset, joita he aikaisemmin olivat olleet nopeasti arvostelemaan, unohdetaan nyt. Kokemus tekee heidät myötätuntoisiksi. Jumala sallii joidenkuiden henkilöiden päästä vastuullisiin tehtäviin. Kun nämä erehtyvät, on Jumalalla myös valta oikaista heitä taikka syrjäyttää. Meidän tulee varoa ottamasta itsellemme sitä tuomarin virkaa, joka kuuluu yksin Jumalalle.

Daavidin käytös Saulia kohtaan sisältää opetuksen meillekin. Jumalan käskystä Saul oli voideltu Israelin kuninkaaksi. Mutta hänen tottelemattomuutensa tähden Jumala julisti, että valtakunta oli otettava häneltä pois. Ja kuitenkin — miten hellätunteisesti, kohteliaasti ja kärsivällisesti Daavid suhtautuikaan Sauliin! Etsiessään Daavidin henkeä Saul joutui erämaahan ja saapui saattueetta samaan luolaan, jo-

hon Daavid miehineen oli kätkeytynyt. »Niin Daavidin miehet sanoivat hänelle: 'Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, tehdäksesi hänelle, mitä hyväksi näet' . . . Ja hän sanoi miehille: 'Pois se! Herra varjeltakoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu'.»¹⁾ Vapahtaja sanoo: »Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.»²⁾ Muistakaamme, että pian muistiinpanot meidän elämästämme tulevat tarkastettaviksi Jumalan edessä. Muistakaamme myös, että Hän on sanonut: »Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä . . . koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.»³⁾

Kärsivällisyyttä pahaan kohtaan

Emme saa antaa mieleemme kiihtyä mistään kohtaamastamme tai kuvittelemastamme vääryydestä. Oma minä on se vihollinen, jota meidän on eniten pelättävä. Mikään pahe ei vaikuta niin turmiollisesti luonteeseen kuin inhimillinen intohimo, jota Pyhä Henki ei saa hallita. Eikä mikään voitto ole niin kallisarvoinen kuin se, minkä saavutamme omasta ininästämme.

Emme saa vähästä loukkaantua. Me elämme, emme suojellaksemme tunteitamme ja mainettamme, vaan pelastaaksemme sieluja. Kun innostumme pelastamaan sieluja, emme enää välitä niistä pienistä erimielisyyksistä, joita syntyy niin usein joutuessamme kosketuksiin toisten ihmisten kanssa. Mitä toiset meistä ajattelevat tai miten he meitä kohtelevat, sen ei tarvitse häiritä yhteyttämme Kristuksen ja Pyhän Hengen kanssa. »Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään?

1) 1 Sam. 24: 5—7. 2) Matt. 7: 1, 2. 3) Room. 2: 1.

Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.»⁴⁾

Älä rupea kostamaan. Poista mikäli mahdollista kaikki sellainen, mikä voisi aiheuttaa väärinkäsityksiä. Vältä kaikkea, mikä näyttää pahalta. Tee kaikki, mitä sinun vallassasi on, päästäksesi sovintoon muiden kanssa — silti uhraamatta omaa periaatettasi. »Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.»⁵⁾

Jos joku sanoo sinulle kärsimättömän sanan, älä vastaa hänelle samassa hengessä. Muista, että »leppeä vastaus taltuttaa kiukun.»⁶⁾ Vaikenemisessä on ihmeellinen voima. Vihaishelle ihmiselle vastattu sana vaikuttaa usein vain ärsyttävästi. Mutta kun vihaan vastataan vaikenemalla, lempeässä ja kärsivällisessä hengessä, se lauhtuu nopeasti.

Loukkaavan ja moittivan sanaryöpyn kohdatessa pidädy ajatuksissasi Jumalan Sanaan. Muistele mielessäsi ja sydämessäsi Jumalan lupauksia. Jos sinua kohdellaan väärin tai joudut väärien syytösten kohteeksi, niin sen sijaan että vastaisit kiivaasti, toista mielessäsi näitä Jumalan kalliita lupauksia.

»Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.»⁷⁾

»Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa Häneen, kyllä Hän sen tekee. Ja Hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän.»⁸⁾

»Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.»⁹⁾

»Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkyläisyyteen.»¹⁰⁾

⁴⁾ 1 Piet. 2: 20. ⁵⁾ Matt. 5: 23, 24. ⁶⁾ San. 15: 1. ⁷⁾ Room. 12: 21. ⁸⁾ Ps. 37: 5, 6. ⁹⁾ Luuk. 12: 2. ¹⁰⁾ Ps. 66: 12.

Me olemme taipuvaisia odottamaan lähimmäisiltämme myötätuntoa ja mielenlennystä, sen sijaan että loisimme katseemme Jeesukseen. Armossaan ja uskollisuudessaan Jumala usein sallii niiden, joihin me panemme luottamuksemme, jättää meidät pulaan, jotta me oppisimme käsittämään, miten mieletöntä on luottaa ihmisiin ja tehdä liha käsi-varreksemme. Luottakaamme täydellisesti, nöyrästi ja epäitsekäästi Jumalaan. Hän tuntee ne surut, joita kannamme syvällä sydämessämme, mutta joita emme voi ilmaista. Kun kaikki näyttää synkältä ja käsittämättömältä, muista silloin näitä Kristuksen sanoja: »Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät.»¹¹⁾

Tutkikaamme Joosefin ja Danielin elämää. Herra ei estänyt ihmisten aikeita, joiden tarkoituksena oli vahingoittaa heitä, vaan Hän käänsi kaikki nämä hankkeet palvelijoidensa parhaaksi, jotka koettelemuksissa ja taisteluissa säilyttivät uskonsa ja kuuliaisuutensa.

Niin kauan kuin elämme tässä maailmassa, tulemme kohtaamaan vihamielistä vaikutusta. Se tulee vaikuttamaan kiihdyttävästi luonteen puhdistamiseen; ja siihen oikeassa hengessä suhtautuminen kehittää kristillisiä armolahjoja. Jos Kristus asuu meissä, olemme kärsivällisiä, ystävällisiä, pitkämielisiä ja iloisia kiukun ja kiihkon keskellä. Päivästä päivään ja vuodesta vuoteen me voitamme itseämme ja kasvamme jaloon sankaruuteen. Tämä on meille määrätty tehtävä; mutta me emme kykene sitä suorittamaan, elleimme saa apua Jeesukselta, emme ilman järkähtämätöntä päättäväisyyttä, horjumatonta määrätietoisuutta, jatkuvaa valppautta ja lakkaamatonta rukousta. Jokaisella on käytävänä oma henkilökohtainen taistelunsa. Ei edes Jumala voi muovata luonnettamme jaloksi eikä elämäämme hyödylliseksi, elleimme me rupea Hänen työtovereikseen. Ne, jotka kieltäytyvät taistelusta, kadottavat sen voiman ja ilon, minkä voitto tuo mukanaan.

11) Joh. 13: 7.

Meidän ei itsemme tarvitse pitää lukua koettelemuksistamme, vaikeuksistamme, suruistamme ja murheistamme. Kaikki ne kirjoitetaan taivaan kirjoihin, ja taivas on pitävä niistä huolen. Meidän laskeessamme noita epämiellyttäviä asioita jäävät monet asiat, jotka olisi miellyttävää palauttaa mieleen, meiltä kokonaan muistamatta — esim. Jumalan armo ja laupeus, joka ympäröi meitä joka hetki, ja se rakkaus, jota Jumala osoitti meitä kohtaan antamalla Poikansa kuolemaan meidän puolestamme, mitä enkelitkin ihmettelevät. Jos teistä Kristuksen työntekijöinä tuntuu, että teillä on ollut suurempia huolia ja koettelemuksia, kuin on tullut muiden osalle, niin muistakaa, että teillä on olemassa myös rauha, jollaista ne eivät tunne, jotka karttavat näitä taakkoja. Kristuksen palvelemisessa on lohdutusta ja iloa. Antakaa maailman nähdä, että elämä Hänen yhteydessään ei ole turhaan elettyä elämää.

Jollet voi tuntea sydäntäsi kevyeksi ja iloiseksi, niin älä silloin puhu lainkaan tunteistasi. Älä heitä varjoa toisten elämään. Kylmä, valoton uskonto ei vedä milloinkaan sieluja Kristuksen luo. Se karkoittaa heitä pois Hänen luotaan ansoihin, joita Saatana on virittänyt eksyvien poluille. Sen sijaan että ajattelisitte vaikeuksianne, ajatelkaa sitä voimaa, jota voitte vaatia itsellenne Kristuksen nimessä. Antakaa mielikuvituksenne liikkua näkymättömissä asioissa. Suunnatkaa ajatuksenne niihin todistuksiin, jotka puhuvat Jumalan suuresta rakkaudesta teitä kohtaan. Usko voi kestää koetuksen, vastustaa kiusausta ja se myös vahvistaa meitä pettymyksen kohdatessa. Jeesus toimii meidän puoltajanamme. Kaikki on meidän, minkä Hänen välitystyönsä meille takaa.

Etkö usko, että Kristus pitää arvossa niitä, jotka elävät kokonaan Hänelle? Etkö usko, että Hän vierailee niiden luona, jotka, kuten rakastettu Johannes maanpaossa, elävät Hänen tähtensä vaikeissa ja koettelevissa olosuhteissa? Jumala ei salli ainoankaan uskollisen työntekijänsä jäädä yksin taistelemaan suurta ylivoimaa vastaan ja kärsiä tappiota. Hän varjelee kuin kallisarvoista jalokiveä jokaista, jonka

elämä on Kristuksen kanssa kätketty Hänessä. Kaikista sellaisista Hän sanoo: »Minä panen sinut ikäänkuin sinettisormukseksi. Sillä sinut minä olen valinnut.»¹²⁾

Puhukaa niin muodoin Jumalan lupauksista, puhukaa Jeesuksen halusta siunata. Jeesus ei unohda meitä hetkeksikään. Kun me epämiellyttävistäkin olosuhteista huolimatta tahdomme turvata luottavaisesti Hänen rakkauteensa ja kätkeytyä Häneen, tuottaa tunne Hänen läsnäolostaan meille syvän, hiljaisen ilon. Kristus sanoi itsestään: »En minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut. Ja Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; Hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä Hänelle on otollista.»¹³⁾

Isän läsnäolo ympäröi Kristusta, eikä Hänelle tapahtunut mitään muuta, kuin minkä Isän ääretön rakkaus salli tapahtua maailmalle siunaukseksi. Tässä oli Hänen lohdutuksensa lähde, ja se on avoinna meillekin. Jokainen, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy Kristuksessa, ja mitä tahansa hänelle tapahtuukin, se tulee Vapahtajalta, joka piirittää hänet läsnäolollaan. Hänelle ei voi tapahtua mitään, Herran sallimatta. Kaikki meidän kärsimyksemme ja surumme, kaikki kiusauksemme ja koetuksemme, kaikki kurjuutemme ja murheemme, kaikki vainot ja puutteet, sanalla sanoen kaikki yhdessä myötävaikuttavat meidän parhaaksemme. Kaikki kokemukset ja olosuhteet ovat Jumalan työmiehiä, jotka tuovat meille hyvää.

Älä puhu paha!

Jos käsitämme Jumalan pitkämielisyyden itseämme kohtaan, ei meitä tavata muita tuomitsemasta eikä syyttämästä. Miten Kristuksen seuralaiset Hänen eläessään maan päällä olisivatkaan yllättyneet, jos olisivat Häneen tutustuttuaan kuulleet Hänen lausuvan jonkin syyttävän, arvostelevan tai

¹²⁾ Hagg. 2: 23. ¹³⁾ Joh. 8: 28, 29.

kärsimättömän sanan. Älkäämme milloinkaan unohtako, että niiden, jotka rakastavat Häntä, on luonteellaan edustettava Häntä. »Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne.»¹⁴⁾ »Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.»¹⁵⁾

Kohteliaisuus

Herra Jeesus vaatii, että meidän on tunnustettava jokaiselle ihmiselle hänen oikeutensa. On otettava huomioon ihmisten sekä yhteiskunnalliset oikeudet että heidän oikeutensa kristittyinä. Kaikkia on kohdeltava hienotunteisesti ja kauniisti Jumalan poikina ja tyttärinä.

Kristinusko tekee ihmisestä jalon ihmisen. Kristus oli ystävällinen, vieläpä vainoojilleenkin, ja Hänen uskolliset seuraajansa osoittivat samaa henkeä. Katsokaamme Paavalia, kun hänet vietiin hallitusmiesten eteen. Hänen Agrippalle pitämänsä puhe on esimerkki sekä oikeasta kohteliaisuudesta että vakuuttavasta kaunopuheisuudesta. Evankeliumi ei suosi sitä muodollista kohteliaisuutta, jota maailmassa harrastetaan, vaan todellista sydäimestä lähtevää ystävällisyyttä.

Ulkonaisen säädyllisyyden huolellisinkaan noudattaminen elämässä ei riittäisi estämään kaikkea kärtyisyyttä, karkeata tuomitsemista eikä sopimatonta puhetta. Todellinen sivistys ei pääse milloinkaan ilmi, niin kauan kuin omaa minää pidetään kaiken ylimpänä päämääränä. Rakkauden täytyy saada asua sydämessä. Tunnollinen kristitty saa toimintavaikutuksensa omasta syvästä sydämen rakkaudestansa Mestariinsa. Hänen rakkaudestaan Kristukseen versoo hänen epäitsekkä kiintymyksensä hänen veljiään kohtaan. Rakkaus antaa haltijalleen suloutta, säädyllisyyttä ja miellyttävyyttä käytökseen. Rakkaus luo valoa kasvoihin ja hillitsee ääntä; se sivistää ja jalostaa koko olemuksen.

¹⁴⁾ Room. 12: 10. ¹⁵⁾ 1 Piet. 3: 9.

Pikkuseikkojen tärkeys

Elämä ei oikeastaan muodostu suurista uhrauksista ja ihmeellisistä saavutuksista, vaan se muodostuu pienistä asioista. Useimmiten juuri pikkuseikat, jotka näyttävät niin vähäpätöisiltä huomioitaviksi, tuovat elämäämme paljon sekä hyvää että pahaa. Kun emme kestä niitä koetuksia, joita pienet asiat meille tuovat, niissä oloissa muodostuvat tapamme ja luomeemme kasvavat kieroön, ja suurten koetusten tullessa me olemme valmistumattomia. Ainoastaan toimimalla päivittäisissä koetuksissamme periaatteidemme mukaan me voimme saada voimaa kestääksemme lujina ja uskollisina vaarallisimmissakin ja vaikeimmisissakin tilanteissa.

Itsekasvatus

Me emme ole milloinkaan yksin. Meillä on Toveri, valitsimme Hänet tai emme. Muista, että olitpa missä tahansa ja teitpä mitä hyvänsä, Jumala on siinä läsnä. Mitä puhutkin, mitä teetkin tai ajatteletkin, se ei jää Häneltä huomaamatta. Jokaisella sanallasi ja teollasi on todistaja — pyhä Jumala, joka vihaa syntiä. Ajattele aina tätä, ennen kuin jotakin puhut tai teet. Kristittyinä sinä olet kuninkaallisen perheen jäsen, taivaan kuninkaan lapsi. Älä lausu ainoatakaan sanaa äläkä tee mitään tekoa, mikä häpäisisi »sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne».¹⁶⁾

Tutki tarkoin tuota jumal-inhimillistä persoonallisuutta, ja kysy jatkuvasti: »Mitä Jeesus tekisi, jos Hän olisi minun sijassani?» Tällä meidän tulisi velvollisuuksiamme punnita. Älkää järjestelkö itseänne tarpeettomasti niiden seuraan, jotka juonillaan voisivat heikentää pyrkimystänne tehdä oikein ja saada tahran omalletunnollenne. Älä tee milloinkaan vieraassa seurassa, kadulla, junassa, kotona mitään, mikä edes näyttää pahalta. Tee joka päivä jotakin sellaista, mikä voi kehittää, kaunistaa ja jalostaa elämää, jonka Kristus on osanut omalla verellään.

¹⁶⁾ Jaak. 2: 7.

Toimi aina periaatteen mukaan, älä milloinkaan mielijoh-
teesta. Hillitse luontosi luontaista kiivautta harjoittamalla
lempeyttä ja ystävällisyyttä. Älä milloinkaan heli kevyt-
mielisyyttä. Älä päästä huuliltasi alhaisia kokkapuheita.
Ajatustenkaan ei saa antaa riehaantua. Niitä on pidettävä
kurissa, ja ne on vangittava kuuliaisiksi Kristukselle. Suun-
nattakoon ne pyhiin asioihin. Silloin on Kristuksen armo ne
puhdistava ja jalostava.

Meidän tulee jatkuvasti tuntea puhtaiden ajatusten jalos-
tava voima. Oikeassa ajattelussa on jokaisen ihmissielun ainoa
turva. Niinkuin ihminen »mielessään laskee, niin hän me-
nettelee».17) Harjoitus tehostaa itsekurin voimaa. Mikä aluksi
näyttää vaikealta, käy jatkuvasti toistettuna helpoksi, kunnes
oikeat ajatukset ja teot tulevat tavaksi. Jos me vain tah-
domme, voimme hylätä kaiken, mikä on halpaa ja ala-
arvoista, ja päästä korkealle tasolle. Silloin ihmiset kunnioit-
tavat ja Jumala rakastaa meitä.

Kiitos ja rohkaisu

Harrasta tapaa puhua hyvää muista ihmisistä. Seurus-
tellessasi muiden kanssa ajattele heidän hyviä ominaisuuksia
ja kiinnitä mahdollisimman vähän huomiota heidän
virheisiinsä ja puutteisiinsa. Kun olet kiusattu valittamaan
jonkun henkilön sanoja ja tekoja, kiitä jotakin piirrettä tä-
män henkilön elämässä tai luonteessa. Harrasta kiitollisuutta.
Ylistä Jumalaa Hänen suuresta rakkaudestaan, kun Hän an-
toi Kristuksen kuolemaan puolestamme. Ei kannata milloin-
kaan ajatella omia murheitaan. Jumala kehoittaa meitä ajat-
telemaan Hänen armoaan ja Hänen verratonta rakkauttaan,
jotta sydämemme inspiroituisi kiittämään.

Innoilla työntekijöillä ei ole aikaa puhua laveasti mui-
den virheistä. Emme me voi saada elatustamme muiden
virheiden ja puutteiden arvottomista akanoista. Pahan puhu-
misesta on kaksinkertainen kirous, joka usein kohdistuu ras-

kaampana puhujaan kuin kuuntelijaan. Jokainen, joka kyl-
vää erimielisyyden ja riidan siementä, on omaan sieluunsa
korjaava myrkyhedelmiä. Jo tuo teko etsiä paha muista
synnyttää paha etsijän omassa sydämessä. Muiden vir-
heistä puhuminen muuttaa meidät heidän kuvansa kaltai-
siksi. Mutta katselemalla Jeesusta, puhumalla Hänen rak-
kaudestaan ja täydellisestä luonteestaan me muutomme Hä-
nen kuvansa kaltaisiksi. Tutkistelemalla Hänen meille aset-
tamaansa ylevää ihannetta me kohoamme puhtaaseen ja py-
hään ilmapiiriin, aivan Jumalan läheisyyteen. Ja kun siinä
pysymme, säteilee meistä valoa, joka valaisee kaikki, jotka
ovat yhteydessä kanssamme.

Sen sijaan että arvostelisit ja tuomitsisit muita, sano:
»Minun on toimittava oman sieluni pelastamiseksi. Jos työ-
kentelen yhdessä Hänen kanssaan, joka tahtoo pelastaa sie-
luni, on minun uutterasti valvottava itseäni. Minun on pois-
tettava elämästäni kaikki paha. Minun on voitettava kaikki
virheeni. Minusta täytyy tulla uusi luomus Kristuksessa.
Silloin voin, sen sijaan että masentaisin niitä, jotka taistele-
vat paha vastaan, vahvistaa heitä rohkaisevilla sanoilla.»
Olemme liian välinpitämättömiä toistemme suhteen. Unoh-
damme liian usein, että työtoverimme ovat avun ja rohkai-
sun tarpeessa. Koettakaa vakuuttaa heille, että tunnette
kiinnostusta ja myötätuntoa heitä kohtaan. Auttakaa heitä
rukoilemalla heidän puolestaan ja antakaa heidän myös tie-
tää, että teette niin.

Olkaamme kärsivällisiä erehtyviä kohtaan

Eivät suinkaan kaikki, jotka tunnustavat olevansa Kris-
tuksen työntekijöitä, ole todellisia opetuslapsia. Niiden jou-
kossa, jotka kantavat Hänen nimeään ja jotka lasketaan kuu-
luviksi Hänen työntekijöidensä joukkoon, on sellaisia, jotka
eivät luonteensa puolesta edusta Häntä. Hänen periaatteensa
eivät saa ohjata heitä. Tällaiset henkilöt aiheuttavat usein
hämmennystä ja apeaa mieltä työtovereissaan, jotka ovat

17) San. 23: 7.

nuoria kristillisessä kokemuksessa. Mutta kenenkään ei tarvitse joutua harhaan. Kristus on antanut meille täydellisen esimerkin, Hän kehoittaa meitä seuraamaan sitä.

Aikojen loppuun asti on nisun joukossa kasvava lustetta-kin. Kun perheenisännän palvelijat innossaan herransa kun- nian puolesta pyysivät lupaa saada nyhtää lusteen pois, vas- tasi isäntä: »Ei, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin. Antakaa molempain kasvaa yhdessä elon- leikkuuseen asti.»¹⁸⁾

Armossaan ja pitkämielisyydessään Herra kohtelee kärsi- vällisesti itsepintaisia, vieläpä sydämeltään vilpillisiäkin. Kristuksen valitsemista apostoleista Juudas oli kavaltaja. Olisiko siis yllättävää tai masentavaa, että Hänen työnteki- jöidensä joukossa on nykyäänkin sydämeltään vilpillisiä? Jos Hän, joka kykenee lukemaan sydämen ajatukset, saattoi sietää lähellään miestä, jonka Hän tiesi kavaltajakseen, millä kärsivällisyydellä meidän tulisikaan kohdella niitä, jotka ovat eksyneet!

Eivät kuitenkaan kaikki, jotka näyttävät mitä moititta- vimmita, ole Juudaksen kaltaisia. Pietari, joka oli kiivas, pikavihainen ja itsevarma, esiintyi monta kertaa paljon epä- edullisemmassa valossa kuin Juudas. Vapahtaja sai usein nuhdella häntä. Mutta miten palvelevaa ja uhrautuvaa elä- mää hän elikään! Kuinka valtavana todistuksena se onkaan Jumalan armon voimasta! Meidän tulee mikäli suinkin mah- dollista olla toisille ihmisille sitä, mitä Jeesus oli opetuslap- silleen, kun Hän vaelsi heidän kanssaan ja keskusteli heidän kanssaan täällä maan päällä.

Pitäkää itseänne lähetystyöntekijöinä, ennen kaikkea omien työtovereittenne keskuudessa. Usein yhden ainoan sielun voittaminen Kristukselle vaatii äärettömästi aikaa ja työtä. Ja kun sielu kääntyy synnistä vanhurskauteen, vallitsee enke- lien keskuudessa ilo. Uskotteko, että nuo palvelevat henget, jotka valvovat näitä ihmissieluja, iloitsevat nähdessään, miten

¹⁸⁾ Matt. 13: 29, 30.

välinpitämättömästi eräät itseään kristityiksi nimittävät koh- televat heitä? Kuka meistä voisi pelastua, jos Jeesus kohtelisi meitä samalla tavoin kuin me kohtelemme toinen toisiamme?

Muista, ettet sinä kykene lukemaan ihmissydämen aja- tuksia. Sinä et useinkaan tunne niiden tekojen vaikuttimia, jotka sinusta näyttävät vaarilta. Monet ovat jääneet vaille oikeata kasvatusta. Heidän luonteensa on kasvanut kiero- on, he ovat kovia ja juroja ja näyttävät kieroilta kaikin tavoin. Mutta Kristuksen armo voi muuttaa heidät. Älkää milloin- kaan hylätkö heitä, älkää milloinkaan saattako heitä ma- sennuksen tai epätoivon tilaan sanomalla: »Olen pettynyt sinun suhteesi, en yritä enää auttaa sinua.» Muutamit malt- tamattomat, kiihdyksissä lausutut sanat, — mielestämme juuri heidän ansionsa mukaiset, — saattavat katkaista vii- meisetkin rakkauden siteet sydäntemme väliltä.

Johdonmukainen elämä, kärsivällinen pitkämielisyys ja tyy- ni, rauhallinen mieli ärsyttävissäkin olosuhteissa muo- dostavat aina vakuuttavimman todistuksen ja vakavimman veto- omuksen. Jos sinä olet saanut tilaisuuksia ja etuja, joita ei ole osunut muiden osalle, ota tämä huomioon ja toimi aina viisaan, huolellisen ja lempeän opettajan tavoin.

Saadaksesi vahaan tai lakkaan sinetillä painetuksi selvän jäljen sinä et iske sinettiä siihen hätäisesti ja väkivaltaisesti; sinä asetat sinetin huolellisesti pehmeälle lakalle ja rauhalli- sesti ja tasaisesti painat sitä lakkaa vasten, kunnes tämä on kovettunut haluttuun muotoonsa. Samalla tavalla on sinun käsiteltävä ihmissieluja. Kristillisen vaikutuksen kestä- * vyys muodostaa tässä voiman salaisuuden, ja se riippuu siitä, miten vakavasti sinä ilmaiset Kristuksen luonnetta. Auta erehtyneitä kertomalla heille omista kokemuksistasi. Osoita heille, miten sinun tehdessäsi vakavia erehdyksiä työtovereit- tesi kärsivällisyys, ystävällisyys ja avuliaisuus antoi sinulle rohkeutta ja toivoa.

Vasta tuomiolla olet käsittävä, mikä vaikutus ystävällisellä, hienotunteisella käytöksellä on epävakaasiin, hillittömiin ja heikkoihin luonteisiin. Kun saamme osaksemme kiittämättö-

myyttä ja kunnioittavan luottamuksen kavaltamista, tekee mieleemme ilmaista halveksimisemme ja suuttumuksemme. Tätä syylliset juuri odottavatkin, he ovat siihen valmistautuneet. Mutta kärsivällisyys ja ystävällisyys yllättää heidät ja usein herättää heissä eloon heidän paremmat vaikuttimensa sekä jalomman elämän kaipuun.

»Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. Kantakaa toisenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.»¹⁹⁾

Kaikkien itsensä Jumalan lapsiksi tunnustavien on pidettävä mielessänsä, että he lähetystyöntekijöinä joutuvat tekemisiin erilaisten ihmisten kanssa. He tapaavat hienostuneita luonteita, raakoja luonteita, nöyriä ja ylpeitä, uskonnollisia ja epäilijöitä, oppineita ja oppimattomia, rikkaita ja köyhiä. Näitä erilaisia ihmisiä ei voida käsitellä samalla tavalla, mutta kaikki he tarvitsevat ystävällisyyttä ja myötätuntoa. Moleminpuolinen kosketus hioo ja sivistää. Me olemme riippuvaisia toinen toisistamme, meidät on liitetty toisiimme inhimillisen veljeyden siteillä.

Yhteiskunnalliset suhteet saattavat kristikunnan kosketuksiin maailman kanssa. Jokaisen miehen ja naisen, joka on vastaanottanut jumalallisen valon, on levitettävä sitä niiden pimeälle polulle, jotka eivät vielä tunne tätä kirkasta tietä. Kristuksen Hengen pyhittämän seuraelämän vaikutusta on käytettävä johtamaan sieluja Vapahtajan luo. Kristusta ei saa kätkeä sydämeen kadehdittuna, pyhänä, kalliina aarteena, josta omistaja yksin saa nauttia. Meidän on pidettävä Kristusta sielussamme vesilähteenä, josta pulppuaa iankaikkista elämää virvoitukseksi jokaiselle, joka joutuu kanssamme kosketuksiin.

19)Gal. 6:1, 2

Jatkuva kehitys ja käytäntö

»Olkaa miehuulliset, olkaa väkevät.»

Kristillinen elämä on enemmän kuin monet luulevatkaan. Se ei ole pelkästään lempeyttä, kärsivällisyyttä, sävyisyyttä ja ystävällisyyttä. Nämä armolahjat ovat oleellisia; mutta tarvitaan myös rohkeutta, voimaa, tarmoa ja sitkeyttä. Kristuksen viitoittama tie on kaita itsekieltämyksen tie. Tällä tiellä asteleminen ja vaikeuksista ja vastuksista selviytyminen kysyy ihmisiä, jotka ovat enemmän kuin heiveröisiä.

Luonteenlujuus

Tarvitaan miehiä, joilla on kestävyyttä, miehiä, jotka eivät odota tietänsä tasoitettavaksi ja kaikkia esteitä poisraivattaviksi, miehiä, jotka kykenevät herättämään masentuneiden työntekijöiden väsähtäneisiin yrityksiin uutta intoa, miehiä, joiden sydän palaa kristillisestä rakkaudesta ja joiden käsissä on väkeä Mestarin työtä suorittamaan.

Muutamat, joita lähetystyö miellyttää, ovat heikkoja, voimattomia, arkoja, helposti masentuvia. Heiltä puuttuu yritteliäisyyttä. Heillä ei ole niitä myönteisiä luonteenpiirteitä, jotka antavat voimaa tehdä jotakin — henkeä ja tarmoa, joka sytyttää innoituksen. Niiden, jotka tahtovat menestyä, on oltava rohkeita ja toiveikkaita. Heidän on kehi-

tettävä sekä alistuvaisia että toimivia hyveitä. Samalla kun heidän on vastattava hillitysti, mikä lauhduttaa vihan, heillä täytyy olla sankarin rohkeus vastustaa paha. Kaikkikärsivän rakkauden ohella he tarvitsevat sitä luonteenlujuutta, mikä tekee heidän vaikutuksensa tinkimättömäksi.

Muutamilla ei ole lainkaan luonteenlujuutta. He eivät saa suunnitelmilleen eikä yrityksilleen mitään määrättyä muotoa eikä yhtenäisyyttä. Maailmassa ei tällaisista henkilöistä ole paljoakaan käytännöllistä hyötyä. Tämä heikkous, epäröinti ja saamattomuus olisi voitettava. Tosi kristillisessä luonteessa on lannistumattomuutta, joka ei ole vastaan hankaavien olosuhteiden muovailtavissa eikä masennettavissa. Meillä täytyy olla siveellistä selkärankaa ja lahjomattomuutta, jota ei mairitella, ei lahjota eikä pelotella.

Henkinen kulttuuri

Jumala toivoo, että me käyttäisimme jokaista tilaisuutta hyväksemme valmistautuaksemme Hänen työhönsä. Hän odottaa meidän panevan kaiken tarmomme sen suorittamiseen ja pitävän sydämemme vireessä muistaaksemme sen pyhyiden ja sen antaman pelottavan vastuun.

Monet, jotka ovat päteviä erinomaiseen työhön, saavat aikaan vain vähän, koska he yrittävät vähän. Tuhannet ihmiset elävät koko elämänsä, aivan kuin heillä ei olisi mitään suurta kohdetta, jonka hyväksi elää, eikä mitään korkeaa päämäärää saavutettavana. Yhtenä syynä tähän on se, että he arvioivat itsensä liian vähäpätöisiksi. Kristus maksoi meistä suunnattoman hinnan, ja Hän toivoo meidän arvioivan itsemme tämän maksetun hinnan mukaan.

Älkää tyytykö saavuttamaan mitään alhaista mittaa. Me emme ole sitä, mitä voisimme olla tai mitä Jumala tahtoo meidän olevan. Jumala on antanut meille harkintakyvyn, ei sitä varten, että me jättäisimme sen käyttämättä tai että käyttäisimme sitä väärin maallisiin ja alhaisiin tarkoituksiin, vaan jotta me kehittäisimme sitä mahdollisimman pitkälle,

jalostaisimme, puhdistaisimme ja pyhittäisimme sen käytettäväksi Hänen valtakuntansa asian edistämiseksi.

Kukaan ei saisi suostua olemaan vain pelkkä kone, joka käy toisen ihmisen mielen mukaan. Jumala on antanut meille kyvyn ajatella ja toimia, ja toimimalla varovaisesti ja Jumalalta viisautta anoen sinusta voi tulla kykenevä taakankantaja. Pidä kiinni Jumalalta saamastasi persoonallisuudesta. Älä ole kenenkään toisen ihmisen varjo. Odota, että Jumala on vaikuttava sinussa ja sinun välitykselläsi.

Älä milloinkaan ajattele, että olet oppinut kylliksi ja että saatat nyt vähentää ponnisteluasi. Mielen kehittyneisyys määrää ihmisen suuruuden. Sinun kasvatuksesi tulisi jatkaa koko elämäsi ajan. Joka päivä sinun tulisi oppia jotakin ja käytännössä toteuttaa oppimasi.

Muista, että toimitpa missä asemassa tahansa, sinä ilmaiset vaikuttimesi ja kehität luonnettasi suuntaan tai toiseen. Mitä teetkin, tee työsi tunnollisesti ja ahkerasti. Torju taipumuksesi etsiä helppoja tehtäviä.

Jokapäiväisessä työssä noudattamamme henki ja periaatteet lyövät leimansa koko elämäämme. Jotka haluavat edeltä määrätä työnsä paljouden ja palkan ja tahtovat osoittaa olevansa täysin pystyviä suorittamaan näkemättä harjaantumisen ja oppimisen vaivaa, niitä ei Jumala kutsu omaan työhönsä. Sellaisille, jotka koettavat suoriutua työstään mahdollisimman vähäisin ruumiillisin, henkisin ja siveellisin voimin, ei Jumala voi vuodattaa runsaita siunauksiaan. Heidän esimerkkinsä on tarttuvaa. Itsekkyys on heidän hallitseva **vaikuttimensa**. Ne, joiden työtä on valvottava ja joille kaikki tehtävät on esitettävä yksityiskohdittain, eivät ole niitä, joista Jumala on sanova, että he ovat hyviä ja uskollisia. Tarvitaan työntekijöitä, jotka osoittavat tarmokkuutta, rehellisyyttä ja ahkeruutta, työntekijöitä, jotka ovat halukkaita tekemään mitä tahansa tarpeen vaatimaa.

Monet käyvät saamattomiksi, kun epäonnistumisen pe-
lostasta karttelevat vastuuta. Siten he jäävät vaille kokemuk-

sen antamaa opetusta, mitä eivät lukeminen, tutkiminen tai mitkään muutkaan hankitut edut voi heille antaa.

Ihminen voi luoda olosuhteita, mutta hän ei saa antaa olosuhteiden luoda häntä itseään. Meidän tulee käyttää olosuhteita työskentelyvälineinä. Meidän on hallittava niitä, mutta me emme saa antaa niiden hallita itseämme.

Voimakkaita ihmisiä ovat ne, jotka ovat kohdanneet vastustusta, pettymystä ja estelyä. Heidän kohtaamansa vastukset ovat — saamalla heidän tarmonsä toimimaan — osoitautuneet heille pelkäksi siunaukseksi. He saavat itseluottamusta. Ristiriidat ja neuvottomuus panevat heidät turvaamaan Jumalaan, ja niin he saavat sitä päättäväisyyttä, mikä kehittää voimaa.

Palveluksen vaikutin

Kristus ei säästellyt itseään, kun oli kysymys palveluksesta. Aikansa, sydämensä, sielunsa ja voimansa Hän käytti työhön ihmiskunnan hyväksi. Hän suoritti säännöllisesti raskaan päivätyön, ja pitkinä yön tunteina Hän rukoili armoa ja kestävyyttä kyetäkseen vielä suurempiin tehtäviin. Tuskanhuokauksin ja kyynelin Hän lähetti rukouksensa taivaaseen, saadaksensa vahvistusta inhimilliselle olemukselleen, jotta Hän jaksaisi voittaa kavalan vihollisen kaikissa hänen pettävässä yrityksissään ja karaistua täyttämään tehtävänsä, ihmiskunnan kohottamiseksi. Työntekijöilleen Hän sanoo: »Minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.»¹⁾

»Kristuksen rakkaus vaatii meitä»,²⁾ sanoi Paavali. Tämä oli hänen elämänsä liikkeelle paneva voima; se oli hänen vaikuttimensa. Jos hänen intonsa velvollisuuden tiellä hetkeksikin väsähti, sai yksi ainoa silmäys ristiin hänet jälleen vyöttämään mielensä kupeet ja tunkeutumaan eteenpäin itsekieltämyksen tiellä. Työskennellessään veljiensä hyväksi hän

1) Joh. 13: 15. 2) 2 Kor. 5: 14.

luotti siihen rajattomaan rakkauteen, jota Kristuksen uhri ilmensi voittavassa ja pakottavassa voimassaan.

Miten vakava ja liikuttava onkaan hänen vetoamuksensa: »Te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että Hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te Hänen köyhydestään rikastuisitte.»³⁾ Sinä tunnet sen ylhäisen aseman, josta Jeesus alentui, ja sen nöyryydyksen syvyyden, mihin Hän laskeutui. Hänen jalkansa astuivat uhripolulle, astumatta siltä syrjään, ennen kuin Hän oli antanut henkensä. Matka taivaan valtaistuimelta ristille ei tarjonnut Hänelle mitään lepoa. Hänen ihmistä kohtaan tuntemansa rakkaus sai Hänet ilolla vastaanottamaan loukkaukset ja solvaukset.

Paavali kehoittaa meitä: »Katsokaa kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.»⁴⁾ Hän kehoittaa meitä omistamaan saman mielen, »joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.»⁵⁾

Paavali oli syvästi huolissaan siitä, että Kristuksen nöyryys nähtäisiin ja sitä elämässä noudatettaisiin. Hän oli vakuuttunut siitä, että jos ihmiset voitaisiin johdattaa tutkimaan taivaan Majesteetin antamaa hämmästyttävää uhria, se karkoittaisi itsekkyyden heidän sydämistään. Tätä aihetta apostoli käsittelee kohta kohdalta, jotta me edes jossakin määrässä kykenisimme käsittämään Vapahtajan vertaansa vailla olevaa alentumista syntisten hyväksi. Hän johtaa ajatuksemme ensin siihen asemaan, joka Kristuksella oli taivaassa Isänsä helmassa. Sitten hän esittää Kristuksen luopuvana kirkkaudestaan ja vapaaehtoisesti alistuvana ihmiselämän alhaisiin olosuhteisiin, omaksumassa palvelijan vel-

³⁾ 2 Kor. 8: 9. ⁴⁾ Fil. 2: 4. ⁵⁾ Fil. 2: 5—8.

vollisuudet ja pysyvänä kuuliaisena kuolemaan asti, vieläpä häpeällisimpään, inhoittavimpaan ja tuskallisimpaan kuolemaan asti — ristin kuolemaan asti. Voimme tutkia tätä Jumalan rakkauden ihmeellistä ilmennystä tuntematta suurta kiitollisuutta ja rakkautta ja tajuamatta sitä syvää totuutta, että me emme ole itsemme omat? Sellaista Mestaria ei saa palvella vastahakoisesti eikä itsekkäistä syistä.

»Te tiedätte», sanoo Pietari, »ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta isiltä peritystä vaelluksestanne.»⁶⁾ Jos nämä olisivat riittäneet ihmisen pelastuksen ostoon, miten helposti se olisikaan käynyt Häneltä, joka sanoo: »Minun on hopea, ja minun on kulta.»⁷⁾ Mutta syntisen saattoi lunastaa ainoastaan Jumalan Pojan kallis veri. Ne, jotka eivät osaa antaa arvoa tälle ihmeelliselle uhrille ja luopuvat Kristuksen palveluksesta, hukuvat omaan itsekkyyteensä.

Tarkoituksperän yksinkertaisuus

Kristuksen elämässä kaikki oli alistetussa suhteessa Hänen työhönsä, siihen suureen lunastustyöhön nähden, jota Hän oli tullut suorittamaan. Saman alttiuden, itsekieltämyksen ja uhrautuvaisuuden sekä saman alistuvaisuuden Jumalan Sanan vaatimuksille on ilmentävä myös Hänen opetuslapsissaan.

Jokainen, joka vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan, kaipaa etuoikeutta saada palvella Jumalaa. Ajatellen mitä taivas on tehnyt hänen hyväkseen, rajaton rakkaus ja kunnioittava kiitollisuus liikuttaa hänen sydäntään. Hän on innokas osoittamaan kiitollisuuttansa pyhittämällä kykynsä Jumalan palvelemiseen. Hän ikävöi saada osoittaa rakkauttaan Kristukselle ja Hänen lunastamalleen omaisuudelle. Hän haluaa ahertaa, kärsiä ja uhrata.

Jumalan todellinen työntekijä tekee parhaansa, koska hän

⁶⁾ 1 Piet. 1: 18. ⁷⁾ Hagg. 2: 8.

voi siten kirkastaa Mestariaan. Hän tekee oikein kunnioit- taakseen Jumalan vaatimuksia. Hän pyrkii kehittämään kaik- kia kykyjensä. Hän tahtoo täyttää kaikki velvollisuutensa aivan kuin Jumalalle. Hänen halunsa on olla Kristukselle kunniaksi ja palvella Häntä virheettömästi.

On olemassa eräs taulu, joka kuvaa härkää seisomassa auran ja alttarin välimailla. Taulussa on allekirjoitus: »Val- mis kumpaankin» — valmis kyntämään auralla ja valmis uhrattavaksi uhrialttarilla. Tämä on todellisen Jumalan lap- senkin asema, — hän on valmis menemään sinne, mihin velvollisuus kutsuu, valmis kieltämään itsensä, uhrautumaan Lunastajan asian hyväksi.

Syvällisempi kokemus

»Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä.»

Me tarvitsemme lakkaamatta uutta Kristuksen ilmestystä, sellaista päivittäistä kokemusta, joka on sopusoinnussa Hä- nen opetustensa kanssa. Me voimme päästä syvällisiin ja pyhiin saavutuksiin. Jumalan tarkoitus on, että me jatkuvasti edistyisimme tiedossa ja hyveessä. Hänen lakinsa on Hänen oman äänensä kaiku, ja se kutsuu kaikkia: »Tulkaa syvem- mälle. Olkaa pyhät ja pyhittykää yhä.» Joka päivä voimme päästä lähemmäksi Kristuksen luonteen täydellisyyttä.

Mestarin palveluksessa olevat tarvitsevat syvällisempää, ylevämpää ja avarampaa kokemusta, kuin monet saattavat aavistaakaan. Monet, jotka jo kuuluvat jäseninä Jumalan suureen perheeseen, tietävät hyvin vähän, mitä merkitsee Hänen kirkkautensa katseleminen ja muuttuminen kirkkau- desta kirkkauteen. Monen sellaisenkin henkilön sydän, jolla on vain hämärä käsitys Kristuksen suuruudesta, värisee jo ilosta. Heissä herää halu saada täydellisemmin ja syvem- min tuntea Kristuksen rakkautta. Ikävöikööt nämä koko sie- lullaan Jumalaa. Pyhä Henki tekee työtään niissä, jotka sitä kaipaavat, muokkaa niitä, jotka tahtovat tulla muokatuiksi, ja muovaa niitä, jotka antautuvat Hänen muovattavikseen. Kasvattakaa itsenne hengelliseen ajatteluun ja pyhään seura- elämään. Te olette nähneet vasta ensimmäiset säteet Juma-

lan kirkkauden aamunkoitosta. Kun te edelleen haluatte tuntea Jumalaa, saatte kokea, että »vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka».1)

Ilo Herrassa

»Tämän minä olen teille puhunut», sanoi Kristus, »että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi».2)

Kristus näki aina silmiensä edessä lähetystyönsä tulokset. Hänen aherruksen ja kieltäymysten täyteistä elämäänsä kannusti se ajatus, että Hän ei ollut näkevä kaikkea tätä vaivaa turhaan. Antamalla koko elämänsä ihmisten hyväksi Hän tahtoi palauttaa ihmisessä Jumalan kuvan. Hän tahtoi nostaa meidät tomusta, luoda luonteemme uudesti oman luonteensa mukaan ja kaunistaa sen omalla kirkkaudellaan.

Kristus näki sen sielunsa vaivan tähden ja tuli rautuksi. Hän katseli iankaikkisuuden mittaamattomuutta ja näki niiden onnen, jotka Hänen nöyryytyksestään saivat anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Hän oli haavoitettu heidän rikkomustensa tähden ja runneltu heidän pahain tekojensa tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että heillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta he olivat paratut. Hän kuuli lunastettujen riemuhuudot. Hän kuuli heidän laulavan Mooseksen ja Karitsan virttä. Vaikka Hänen ensin oli otettava vastaan verikaste, vaikka maailman synnit rasittivat Hänen viatonta sieluaan, vaikka sanoin kuvaamattoman tuskan varjo lepäsi Hänen yllään, Hän kuitenkin Hänelle tarjona olevan ilon sijasta valitsi kärsiäkseen ristin, häpeästä välittämättä.

Tästä ilosta pääsevät osallisiksi kaikki Hänen seuraajansa. Niin valtava ja ihana kuin onkin tämän elämän jälkeinen ilo, kaikkea palkkaamme ei ole talletettu lopullisen vapautuksen aikaan asti. Täälläkin me voimme uskon kautta mennä

1) San. 4: 18. 2) Joh. 15:11.

Vapahtajamme iloon. Mooseksen tavoin meidän on kestettävä nähdessämme Näkymättömän.

Nyt seurakunta vielä taistelee. Olemme joutuneet vastatusten pimeydessä olevan maailman kanssa, joka on melkein kokonaan antautunut palvelemaan epäjumalia. Mutta se päivä on tuleva, jolloin taistelu on taisteltu ja voitto saatu. Jumalan tahto on tapahtuva silloin maan päällä, niinkuin se jo tapahtuu taivaassa. Pelastettu kansa ei ole tunteva muuta lakia kuin taivaan lain. Kaikki ihmiset yhdessä muodostavat onnellisen, yksimielisen perheen, joka on pukeutuneena kiitoksen ja ylistyksen pukuun, — Kristuksen vanhurskauden vaippaan. Koko luonto on verrattomassa ihanuudessaan uhraava Jumalalle kunnioitusta ja ylistystä. Maailma kylpee taivaan valossa. Kun valo on oleva kuin auringon valo, ja auringon valo on oleva seitsemän kertaa nykyistä kirkaampi. Vuodet vierivät ilossa ja riemussa. Tätä kirkkautta katsellessaan aamutähdet kaikki iloitsevat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsevat, kun Jumala ja Kristus yhdessä julistavat: »Synsiä ei ole enää oleva, eikä kuolemaa ole enää oleva.»

Näiden kuvien tulevasta kirkkaudesta, näiden Jumalan omalla kädellään piirtämien näkymien tulisi olla Jumalan lapsille rakkaita.

Pysähdy ikuisuuden kynnykselle ja kuuntele ystävällistä tulotervehdystä niille, jotka tässä elämässä ovat työskennelleet yhdessä Kristuksen kanssa ja pitäneet pyhänä etuoikeutenaan ja kunnianaan saada kärsiä Hänen tähtensä. Yhdessä enkelien kanssa he laskevat kruununsa Lunastajan jalkojen juureen ja huudahtavat: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen . . . Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti.»³⁾

Siellä lunastetut saavat tervehtiä niitä, jotka johtivat heidät taivaaseen astuneen Vapahtajan luo. He yhtyvät ylis-

³⁾ Ilm. 5: 12, 13.

tämään Häntä, joka kuoli, jotta ihmiset voisivat saada elämän, joka on pituudeltaan Jumalan elämän vertainen. Tais-
telu on päättynyt. Kaikki ahdistus ja riita on lakannut. Koko taivas kaikuu voittolauluista lunastettujen seistessä Jumalan valtaistuimen ympärillä. Kaikki yhtyvät tuohon riemukkaaseen lauluun: »Ylistetty olkoon Karitsa, joka on teurastettu ja joka on lunastanut meidät Jumalalle.»

»Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja he seisoivat valtaistuimen edessä puettuina pitkiin, valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: »Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta!»⁴⁾

»Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat Häntä päivät ja yöt Hänen temppelissään, ja Hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän yllensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.»⁵⁾ »Eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.»⁶⁾

Meidän on tarpeellista aina säilyttää silmiemme edessä näky näkymättömistä asioista. Siten kykenemme asettamaan ikuiset ja ajalliset asiat oikeaan arvoonsa. Tämä se on antava meille voimaa taivuttaaksemme muitakin syvällisemmän elämän kannalle.

⁴⁾ Ilm. 7: 9, 10. ⁵⁾ Ilm. 7: 14—17. ⁶⁾ Ilm. 21: 4

Jumalan luona vuorella

»Nouse minun tyköni vuorelle», Jumala kehoittaa meitä. Ennen kuin Jumala saattoi käyttää Moosesta välikappaleenaan vapauttaessaan Israelin Hän määräsi Mooseksen neljäskymmeneksi vuodeksi seuraansa syrjäiseen vuoristoon. Ennen kuin hän sai viedä Jumalan sanoman faaraolle, hän joutui puhumaan palavassa pensaassa olevan enkelin kanssa. Ennen kuin hän Jumalan kansan edustajana vastaanotti Jumalan lain, sai hän kutsun nousta vuorelle ja katsella Jumalan kirkkautta. Ennen kuin hän joutui langettamaan tuomion epäjumalainpalvelijoille, hän sai kätkeytyä kallion rotkoon, ja Herra sanoi hänelle: »Minä . . . huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi.»⁷⁾ »laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armosta ja uskollisuudessa, . . . mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta.»⁸⁾ Ennen kuin hän erkani elämästä ja luopui tehtävästään Israelin hyväksi, kutsui Jumala hänet Pisgan huipulle ja näytti hänelle luvatus maan ihanuuden.

Ennen kuin opetuslapset lähtivät lähetystyöhönsä, saivat he kutsun nousta vuorelle Jeesuksen kanssa. Helluntaivoimaa ja -kirkkautta edelsi yöllinen ehtoollinen Vapahtajan kanssa, kohtaus Galilean vuorella, jäähyväiskohtaus Öljymäellä, enkelin lupaus, rukouspäivät ja ehtoollinen yläsalissa.

Valmistautuessaan johonkin suureen koettelemukseen tai tärkeään tehtävään Jeesus tahtoi vetäytyä yksinäisyyteen vuorille ja viettää yönsä rukoillen taivaallista Isäänsä. Rukousten yö edelsi apostolien vihkimistä, vuorisaarnaa, kirkastusvuorikohtausta, tuskaista kamppailua oikeussalissa ja ristillä sekä ylösnousemuksen autuutta.

Rukouksen etuoikeus

Meidänkin täytyy erottaa tietyt ajat mietiskelyyn, rukoukseen ja hengellisen virvoituksen vastaanottamiseen. Me emme

⁷⁾ 2 Moos. 33: 19. ⁸⁾ 2 Moos. 34: 6, 7.

arvioi rukouksen voimaa ja vaikutusta, niinkuin meidän tulisi. Rukous ja usko saavat aikaan, mitä ei mikään muu voima maan päällä voi aikaansaada. Harvoin me joudumme joka suhteessa samanlaiseen tilanteeseen kahta kertaa. Me joudumme jatkuvasti uusiin tilanteisiin ja koemme uusia koetuksia, joiden voittamiseen aikaisemmat kokemukset eivät riitä olemaan opastukseksi. Meidän on jatkuvasti saatava valoa Jumalalta.

Kristus lähettää alinomaa sanomia niille, jotka kuuntelevat Hänen ääntänsä. Getsemanen tuskan yönä nukkuvat opetuslapset eivät kuulleet Jeesuksen ääntä. He aavistivat hämärästi enkelien läsnäolon, mutta heiltä jäi kokematta kohtauksessa ilmennyt taivaallinen voima ja kirkkaus. Une-liaisuutensa ja tylsyytensä tähden he eivät nähneet todistusta, joka olisi vahvistanut heidän sieluaan edessä olevia hirveitä tapahtumia varten. Samoin meidänkin aikanamme jäävät usein juuri ne ihmiset, jotka eniten tarvitsevat jumalallista ohjausta, vaille sitä, koska eivät asetu yhteyteen taivaan kanssa.

Kiusaukset, joille olemme alttiina joka päivä, tekevät rukoilemisen välttämättömäksi. Vaarat vaanivat kaikkialla. Erikoisesti joutuvat kiusauksille alttiiksi ne, jotka yrittävät pelastaa muita synnistä ja perikadosta. Ollen alinomaisessa kosketuksessa pahan kanssa he tarvitsevat lujaa otetta Jumalasta, etteivät itse tulisi vietellyiksi. Lyhyet ja ratkaisevat ovat ne askeleet, jotka vievät ihmisen korkealta, pyhältä perustalta alhaiselle tasolle. Yhdessä ainoassa hetkessä ihminen voi tehdä päätöksiä, jotka ratkaisevat hänen tilansa ikuisiksi ajoiksi. Yksikin voitonsaamisen epäonnistuminen saattaa sielun suojattomaksi. Yksikin ainoa paha tapa, jollei sitä jyrkästi vastusteta, vahvistuu teräskahleeksi, joka sitoo koko ihmisen.

Syy, miksi niin monet joutuvat kiusauksille alttiiksi, on se, että he eivät pidä katsettaan Herraan luotuna. Jos annamme yhteytemme Jumalaan katketa, menetämme varjeluksen. Eivät kaikki hyvät aikomuksenne ja päätöksenne

anna teille voimia pahan vastustamiseen. Teidän on oltava rukouksen miehiä ja naisia. Rukouksenne eivät saa olla heikkoja, satunnaisia eivätkä puuskittaisia, vaan niiden on oltava vakavia ja kestäviä. Teidän ei suinkaan ole välttämättömyyttä aina rukoillessanne langeta polvillemme. Harrastakaa tapaa keskustella Vapahtajan kanssa yksin ollessanne, kävellessänne tai suorittaessanne päivittäistä työtänne. Ylentäkää jatkuvasti sydämenne pyytämään hiljaisessa rukouksessa apua, valoa, voimaa ja tietoa. Olkoon jokainen henkäyksemmekin rukous.

Jumalan työntekijöinä on meidän tavoiteltava ihmisiä kaikkialta missä heitä onkin, pimeydestä, paheista ja tapain turmeluksesta. Mutta kun pidämme mielemme kiinnitettynä Häneen, joka on meidän aurinkomme ja kilpemme, ei meitä ympäröivä paha tuota ainoatakaan tahraa pukuumme. Työkennellessämme tuhoutumaisillaan olevien sielujen pelastamiseksi emme joudu häpeään, jos panemme turvamme Jumalaan. Kristus sydämessä, Kristus elämässä — se on meidän pelastuksemme! Hänen läsnäolonsa ilmapiiri on täyttävä sielun inholla kaikkea paha kohtaan. Meidän henkemme voi niin yhtäläistyä Hänen Henkensä kanssa, että me ajatuksiltamme ja pyrkimyksiltämme tulemme yhdeksi Hänen kanssaan.

Uskon ja rukouksen voimasta Jaakob muuttui heikosta ja syntisestä ihmisestä Jumalan ruhtinaaksi. Samalla tavoin voi teistäkin tulla miehiä, joilla on ylevä ja pyhä päämäärä ja jotka elävät jaloa elämää, miehiä ja naisia, joita ei saada millään palkkiolla taivutetuksi pois totuudesta, oikeudesta ja vanhurskaudesta. Kaikkia painavat ankarat huolet, taakat ja velvollisuudet, mutta mitä vaikeampi tilanteenne on ja mitä raskaampia taakkanne, sitä enemmän tarvitsette Jeesusta.

On vakava erehdys laiminlyödä yhteiset jumalanpalvelukset. Meidän ei pidä kevytmielisesti väheksyä etuoikeuksiamme osallistua jumalanpalvelukseen. Henkilöt, joiden on huolehdittava sairaista, eivät voi usein käyttää hyväkseen

näitä etuoikeuksia, mutta heidän tulisi huolellisesti varoa jäämästä tarpeettomasti pois Herran huoneesta.

Sairaanhoitotyössä menestys riippuu, enemmän kuin missään muussa työssä, siitä pyhittyneisyydestä ja uhrautuvaisuudesta, millä työtä tehdään. Vastuullisissa asemissa olevien tulee sijoittautua sinne, missä Jumalan Henki pääsee vaikuttamaan heihin syvällisesti. Teillä tulisi olla sitä suurempi halu kuin muilla saada Pyhän Hengen apua ja Jumalalta tietoa, mitä vastuullisemmassa luottamusasemassa te olette muihin nähden.

Työssämme ei mikään ole niin tärkeätä kuin se, että yhteydestämme Jumalan kanssa on todellisia tuloksia. Meidän tulisi jokapäiväisellä elämällämme osoittaa, että meillä on lepo ja rauha Vapahtajassa. Jos Hänen rauhansa asuu sydämessämme, se loistaa kasvoistamme. Se antaa ääneemme vakuuttavan voiman. Yhteys Jumalan kanssa jalostaa luonteenme ja koko elämämme. Ihmiset tulevat näkemään meistä, kuten he näkivät opetuslapsistakin, että olemme olleet Jeesuksen seurassa. Tämä jumalallinen seurustelu on antava työntekijälle voimaa, jota mikään muu ei voi antaa. Tätä voimaa hän ei saa antaa kenenkään riistää itseltään pois.

Meidän täytyy elää kaksinkertaista elämää, — ajatuksen ja toiminnan, hiljaisen rukouksen ja vakavan työn elämää. Yhteys Jumalan kanssa antaa voimaa, joka yhdistyneenä vakavaan pyrkimykseen kehittäen mieltä harkitsevaisuuteen ja valppauteen valmistaa ihmistä suorittamaan jokapäiväiset velvollisuutensa ja säilyttää mielenrauhan koettelevimmissakin olosuhteissa.

Jumalallinen neuvonantaja

Vastusten kohdatessa monet ajattelevat, että heidän täytyy vedota johonkukaan maalliseen ystävään ja kertoa tälle pulmistaan ja pyytää apua. Koettelevissa olosuhteissa epäusko täyttää heidän sydämensä, ja tie näyttää heistä synkältä. Ja kuitenkin heidän rinnallaan on kaiken aikaa mah-

tava, kaikkien aikojen väkevä Neuvontantaja, joka kehoittaa heitä panemaan luottamuksensa Häneen. Jeesus, suuri taakankantaja, sanoo: »Tulkaa minun tyköni ja minä annan teille levon.» Käännymmekö Hänen luotaan heikkojen inhimillisten olentojen puoleen, jotka ovat yhtä riippuvaisia Jumalasta kuin me itsekkin olemme?

Saatat kipeästi tuntea oman luonteesi puutteellisuuden ja kykyjesi vähäpätöisyyden työn suuruuteen verrattuna. Mutta vaikka omaisitkin korkeimmat hengenlahjat, mitä ihmiselle koskaan on annettu, eivät ne riittäisi työhösi. »Ilman minua te ette voi mitään tehdä»,⁹⁾ sanoo Herramme ja Vapahtajamme. Kaikki työmme hedelmät ovat Jumalan käsissä. Luota järkähtämättömästi Häneen, tapahtuipa mitä tahansa.

Tee kauppassi, solmi ystävyysliittosi vapaa-aikojasi varten ja elinaikainen avioliittosi, kaikki liittosi ja sopimukset, mihin lupaudutkin, vakavasti ja nöyrästi rukoillen. Sillä tavalla sinä osoitat kunnioittavasi Jumalaa, ja Jumala on kunnioittava sinua. Kun olet arka ja pelkää, rukoile. Kun olet epätoivoinen, sulje huultesi ovet tarkasti ihmisiltä; älä heitä varjoa toisten polulle, vaan kerro kaikki Jeesukselle. Ojenna kätesi apua saamaan. Tartu heikkoudessasi Iankaikkisen voimaan. Ano nöyryyttä, viisautta, rohkeutta ja enemmän uskoa, jotta näkisit valon Jumalan valossa ja voisit iloita Hänen rakkaudessaan.

Pyhitys ja luottamus

Ollessamme nöyriä ja sydämeltämme särjettyjä, olemme siinä tilassa, jossa Jumala voi ja tahtoo ilmaista itsensä meille. Hänen mielensä mukaista on, kun me vetoamme menneisiin armonosoituksiin ja siunauksiin perusteena, miksi Hän olisi antava meille suurempia siunauksia. Hän on moninkertaisesti täyttävä niiden odotukset, jotka luottavat Häneen täydellisesti. Herra Jeesus tuntee tarkoin lastensa tarpeet. Hän

⁹⁾Joh.15:5.

tietää, miten paljon jumalallista voimaa me käytämme siunaukseksi ihmiskunnalle. Hän antaa meille kaiken, minkä me käytämme toisille siunaukseksi ja oman sielumme jalostukseksi.

Meidän tulee luottaa vähemmän omiin voimiimme ja enemmän siihen, mitä Herra voi tehdä meidän puolestamme ja meidän välityksellämme. Sinä et tee omaa työtäsi, vaan Jumalan työtä. Alista tahtosi Hänen tahtoonsa ja pyrkimyksesi Hänen pyrkimyksiinsä. Älä tee mitään varauksia oman itsesi suhteen äläkä mitään sovitteluja oman itsesi kanssa. Opi tuntemaan, mitä merkitsee olla vapaa Kristuksessa.

Pelkkä saarnojen kuunteleminen sapatista toiseen, Raamatun lukeminen kannesta kanteen tai sen selittäminen jae jakeelta ei hyödytä meitä eikä kuulijoitamme, ellemme me kukin omassa elämässämme toteuta Raamatun esittämiä totuuksia. Järkemme, tahtomme ja tunne-elämämme on taivutettava Jumalan sanan valvontaan. Pyhän Hengen vaikutuksesta Sanan ohjeet muodostuvat elämän periaatteiksi.

Pyytäessäsi Herralta apua kunnioita Vapahtajaasi uskoen saavasi vastaanottaa Hänen siunauksensa. Kaikki voima, kaikki viisaus on meidän käytettävissämme. Meidän on vain sitä anottava.

Vaella jatkuvasti Jumalan valossa. Tutki päivin ja öin Hänen luonnettaan. Silloin saat nähdä Hänen kauneutensa ja iloitset Hänen hyvydestään. Sydämesi hehkuu Hänen rakkautensa tuntemisesta. Sinä kohoat aivan kuin iankaikkiset käsivarret nostaisivat sinua. Sen voiman ja valon avulla, jota Jumala antaa, voit käsittää paljon enemmän ja saada aikaan paljon enemmän kuin mitä aikaisemmin pidit mahdollisena.

»Pysykää minussa»

Kristus kehoittaa meitä: »Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itseltään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa . . . Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se

kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä . . . Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.»

»Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessaani.»

»Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmäanne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.»¹⁰⁾

»Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.»¹¹⁾

»Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.»¹²⁾

»Ja joka voittaa, . . . sille minä annan kointähden.»¹³⁾
 »ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tykö, ja oman uuden nimeni.»¹⁴⁾

»Mutta yhden minä teen»

Jokainen, jonka turva on Jumalassa, voi Paavalin tavoin sanoa: »Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa.» Jos olemmekin tehneet erehdyksiä ja syyllistyneet laiminlyönteihin, niin voimme Jumalan avulla nousta niiden yläpuolelle. Voimme yhtyä näihin apostolin sanoihin:

»Mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa.»¹⁵⁾

¹⁰⁾ Joh. 15:4—16. ¹¹⁾ Ilm. 3:20. ¹²⁾ Ilm. 2:17. ¹³⁾ Ilm. 2:26—28. ¹⁴⁾ Ilm. 3:12. ¹⁵⁾ Fil. 3:13, 14.

Raamatunkohtien hakemisto

1 MOOS.	7:26.....	257	28: 12-28	402
1: 29	14: 8.....	288	31: 24, 28	192
2: 15	15: 7, 8, 11	165	37: 5-24	407
3: 18	15: 6, 10	166		
4: 10	23: 14	256	PSALMIT	
12: 2	24: 10-12, 17, 19,		11: 4	411
18: 19	20	166	17: 4	161
28: 10 17	25: 13, 14	167	19: 3-5	383
33: 13, 14	26: 11	258	23: 4	246
	26: 18, 19	260	27: 1-5 6	236
	28: 2-6, 8-13 ...	260	28: 7	237
2 MOOS.	28: 10	376	33: 5, 18, 19	389
3: 5, 6	29: 29	400	33: 8	411
15: 26	32: 46	90	33: 9	58 386
18: 16	33: 25-29	261	33: 14, 15	144, 411
22: 26, 27	34: 10	451	33: 18	210
33: 18, 19			34: 23	232
33: 19	JOOSUA		36: 6-10	438
34: 6	1: 5, 9	377	36: 8	386
34: 6, 7			37: 3, 4	168
	TUOM.		37: 5, 6	461
	13: 4 13	345	37: 21	167
3 MOOS.			40: 2-4	237
13: 46-52	1 SAMUEL		42: 12	236
14: 45-47	2: 9	454	45: 18	78
15: 4-12	24: 5-7	460	46: 2	245
19: 9			46: 11	39
19: 35, 36	1 KUN.		49: 8, 9	192
20: 23	2: 2	53	56: 12-14	78
20: 24, 25	19: 11, 12	122	63: 4-8	77
25: 10, 23-28			65: 6-9, 12	389
25: 14	NEHEMIA		66: 12	461
25: 35	8: 9, 10, 15-17 ...	258	66: 18	208
			68: 6	183
4 MOOS.	JOB		68: 14	162
6: 23-27	11: 7-9	401	71: 5, 6, 22-24 ...	78
6: 27	13: 11	406	75: 7, 8	451
	14: 4	416	78: 4-7	422
5 MOOS.	22: 12	407	84: 12	456
6: 6-9, 20, 21, 24	22: 21, 22, 25-29	382	92: 5	438
7: 14	25: 3	407		
7: 15				

92: 13-15	262	13:23	174
95:4, 5	385	14:26	232
95:6	384	15: 1	461
99: 1-3	410	17: 22	222, 258
100: 1-5	387	18:22	333
102:20	411	19: 14	333
103:1-14	61	20: 1	303, 305
103:3, 4	98	22: 17 19 21	421
103: 13, 14	98, 206	23: 7	468
104: 24	383	23: 29-32, 35	303
104: 33, 34	77	24: 11, 12	319
105: 1-3	77	28:27	190
105: 2, 3	236	30:5, 6	400
106:2	77	31: 11, 12, 26-29	333
106: 15	287	31:21	264
107: 1, 2	235		
107:9-15	236	SAARN.	
107: 17, 18	206	5:9	192
107: 19, 20	207	9: 10	448
113: 5, 6	408		
116: 12-14	77	KORKEA V.	
119: 1, 2, 9, 30 ...	438	4: 7	329
119: 11, 18, 24, 45,			
54, 72, 97, 129,		JESAJA	
140, 160, 165-		1: 5, 6	51
167, 175, 161 ...	439	1: 11-13, 15	312
119: 98-100, 104,		1:18,19	99
111, 130	440	5:22, 24	319
64	389	6: 1-7	405
89-91	387	6:8	125
135:6	387	13: 12	162
139: 1-6	406	16: 3, 4	167
145: 3-21	408	25:4	20
145: 14-16	389	26:3	265
146:5	389	27:5	230
147:3, 4	53	28: 26, 29	180
147: 5	409	29: 18, 19	174
147: 16	388	30: 21	412
148: 5, 6	387	32:2	99
		35: 1-10	138
		38:21	214
		40: 12-28	405
		40:29	246
		41: 10	232
		41: 17	99
		42: 1, 5-7	20
		42:2, 3	19
		42:4	112
		42: 10-12, 16	21
		43: 1-4, 5, 25	98
		43: 12	76
		44:2, 3	99
		44:22	99
		44:23	21
SANANL.			
2:2-11	431		
3: 1, 2, 23-26	262		
3: 5, 6	389		
3: 18	431		
4:7, 8	452		
4: 18	482		
4:22	90		
4:23	323		
5:21	406		
5:22	400		
6: 28 ..	416		
9: 10	381		
10: 22 ..	422		

45: 7, 12	385
45:22	99
46: 3, 4	233
48: 13	385
49: 8, 9	84
49: 14-16	232
49: 24, 25	70
50:4	135
52: 7, 9, 10	84
53:4, 5	100
53:6	52
53: 11	112
54: 5	183
54: 7	99
54: 10	54
55: 10-13	378
58: 7	125, 189
58: 7-11	238
59: 14, 15	120
61: 1, 2	22, 394
61: 4, 6-9, 11	378
64:4	396
65: 8	305
JEREMIA	
3: 13	98
9: 23, 24	382
10: 6, 7	406
10: 10-12, 16	384
10: 13	388
10:23	389
17: 7	261
22: 13-17	309
31: 3	99
45: 5	452
49: 11	183
HESEKIEL	
34:26	80
DANIEL	
2: 2, 2	406
HOOSEA	
6:3	20
JOEL	
2: 16	376
AAMOS	
4: 13	385
5: 6, 8	385
9: 6	385

MIIKA	
5:6	376
7: 7, 8, 19	162
7: 8, 9	144
NAAHUM	
1. 3	408
HABAKUK	
2: 20	410
3: 3	383
HAGGAI	
2: 8	479
2: 23	465
MALAKIA	
4:2	20, 91
MATTEUS	
4: 15, 16	11
5: 23, 24	461
5:42	167
5: 42, 43	264
5: 44, 45	394
6:28-33	265
6: 34	456
7: 1, 2	460
7: 12	82
8:2, 3	49
8: 8, 9	45
8: 13	46
8: 15	17
8: 17	9
8:29	73
9:2	57, 97
9:4-6	58
9:21	41
9: 38	39
10: 7, 8	117
11: 3	21
11:6	22
11:27	390
11: 28	91, 229
11: 29	52, 127
11: 30	456
13: 29, 30	470
14: 16	30
14: 19, 20	30
18: 10	365
20: 6	175
20: 25, 26	453
20:28	368

23: 8	145
25:40	342
26:39	211
28: 18-20	84
MARKUS	
1:24	68
1:27	69
1: 30	17
1: 35, 38	19
2:5	153
2: 7	57
2: 12	58
2:23	41
5:29	42
6: 31	38
9: 23	46
10: 14	26, 27
12:37	416
14: 7	187
16: 15	84
16: 18	125, 207
16:20	118
LUUKAS	
1: 14, 15	351
1: 53	56
1: 78, 79	394
2:40	370
2: 48, 49	10
2: 52	324
4: 18	394, 415
4: 35	68
4: 38	17
5: 17	56
5:26	60
5: 27, 28	455
6: 35	190, 394
6: 36	394
6: 38	190
7:4-7	45
8:45, 46	42
8:48	43, 97
9: 23	178
9: 58	177
10: 8, 9, 17	117
10: 17-19	71
12: 2	461
14:12-14	327
14:23	125
18:1	206
22:35	455
22:42	211

JOHANNES	
1: 4	437
1:29	134
3: 16, 44, 71, 368	395
3: 33	436
4: 7-14	16
4:10	
4: 14	134
4: 29, 39	16
4: 35, 36	81
5: 2, 3	61
5:6-8	63
5: 14	88
6: 5, 9	80
6: 12	31
6: 35, 47, 51, 63 .	414
6: 37	47
7: 37	159
7: 37, 38	80
7:46	35
7:53	65
8:1	65
8: 4, 5	65
8: 7, 10, 11	66
8: 28, 29	465
8: 29	396
9:4	175
9:7	215
10:30	390
12:26	208
13: 7	462
13: 15	477
13:34	141
14: 1, 27	99
14: 1-10	391
14: 14	208
14: 19	224
14:27	229
15:4-16	492
15: 5	490
15: 10	396, 425
15:11	482
16: 12	226
16:25	391
17: 3	382
17:4-6	429
17: 14	375
17: 18	367
17: 20, 21	393
17: 22, 23	376
APOST. TEOT	
4: 12	159
5:16	117

8: 5–8	118
10:2	191
15: 18	406
20:18–35	131

ROOM.

1: 16	196
1: 20	382
2: 1	460
5:8	47
7:24	64
8: 24	144
8:26	210
8: 31, 32, 38, 39	47
8: 33, 34	68
8: 34	395
11: 33	395, 411
11: 34–36	406
12: 1	107
12:2	375
12: 10	466
12:21	461
14: 10, 13	145

1 KOR.

2: 1–5	196
3: 16, 17	257, 264
4: 7	145
6: 19, 20	302
9:24–27	105
10: 11	410
15:31	427

2 KOR.

2:4	145
3: 18	396
5: 14	477
6: 1–4	92
6: 14–18	375
6: 16	123
7: 8-13, 16	146
8: 9	478
9: 6–11	33
12: 9, 10	457

GAL.

1:4	52
2: 19, 20	432
2:20	44
6: 1	145

6: 1, 2	472
6: 10	182
6: 14	436

EFESOL.

2: 1	64
3: 14-19	397
5:2	368
5: 2, 24, 25	335
5: 18	227
5:25–28	329
5:27	107
6: 12	107

FILIPP.

1:3-7	146
1:29	454
2:4-8	478
2:6-8	395
2: 12, 13	426
3: 13, 14	492
4: 1	146
4:6, 7	179

KOLOSS.

1:9–11	397
3: 15	234
4: 14	118

1 TESS.

3: 8	146
5: 18	236

1 TIMOT.

1: 17	406
2: 9	263
6: 16	406
6: 17–19	195

2 TIMOT.

4: 7, 8	427
---------	-----

TITUS

3: 5	46
------	----

HEPR.

1: 1-5	393
1:3	390
4: 15	53, 395
7:25	395
11:3	385

1 PIET.

1: 13–16	429
1: 18	479
1: 19	34
2:9	261
2: 20	461
3:4	265
3:9	466
4: 12, 13	448

2 PIET.

1:3	381
1:4	161

1 JOH.

1:1-3	436
1:7	68
1:9	99, 210
2: 1	209
3: 1	396
4: 11	435
5: 14, 15	52

3 JOH.

1:2	88
-----	----

JAAKOB

1: 5	190
1: 17	215
1:27	187
2: 7	467
5:16	209

JUUDAS

1: 22	158
-------	-----

ILM.

1:13	390
2:17/26-28	492
3: 12, 20	492
5: 12, 13	483
7: 9, 10, 14-17	484
14: 13	213
21:4	484
22:2	98
22: 4	162, 392
22: 11	428

Asiahakemisto

Aadam ja Eeva, heidän Eeden-kotinsa 240
 ravinto 273, 286
 tiedonhalu 298
 vaatteet 437
 Aamos, paimen ja profeetta 125
 Aika, väärin hukata sitä 190
 Aivot, väärä hengitystapa haittaa niiden toimintaa 250
 Alkoholistiparantolat 315
 Alkoholistit, koetettava auttaa itseään 153
 kuuluvat eri yhteiskuntaluokkiin 169, 193
 miten autettava 151
 opittava tuntemaan terveyden lakeja 155
 tehtävä työtä 157
 Ammattiopetus, kts. Kasvatus
 Anteliaisuus 33
 menestyminen sen seurausta 166
 Raamattu kehoittaa siihen 190
 taloudellisuuden seurauksena 188
 Armo, meidän armontarpeemme 139
 Arvostelu, sen kaksinainen vaikutus 468
 sen vaara 469
 Auringonvalo, kodeissa 251
 sairaanhoidossa, kts. Luonto
 Avioliitto, elämäntoverin luonne 332
 ikäkysymys sen yhteydessä 330
 jälki vuosien kokemus 333
 Kristuksen ja seurakunnan välisen yhteyden vertauskuvana 329
 Kristuksen pyhittäjä 329
 pyhyys 329, 334
 tulee olla Jumalan tahdon mukainen 332
 valmistautuminen 330
 vastuu 330
 Kts. myös Aviomies, Aviovaimo
 Aviomies, avioliiton alkuaikoina 333

velvollisuudet vaimoa kohtaan 334, 346-347
 Aviorikos, Kristuksen anteeksianto 67
 siitä tavattu nainen 65
 Aviovaimo, avioliiton alkuvuosina 333
 itsensä kehittäminen 342
 velvollisuus aviomiestä kohtaan 334
 Bakteerit, kaupunkien ilmassa 241
 leviävät liikkeissä 253
 Beetsaida, Jeesuksen levähdyspaikka 38
 Betesda, halvaantuneen parantaminen 63
 Daavid, Jumala toimi hänen kauttaan 125
 käyttäytyminen Saulia kohtaan 459
 oppi Raamatusta 439
 viimeiset sanat Salomolle 153
 Daniel, esimerkkinä oikeasta elämäntavasta 261
 Jumala toimi hänen kauttaan 125
 Eeva, kts. Aadam
 Elisa, esimerkki yksinkertaisesta elämästä 61
 maanviljelijä ja profeetta 125
 Eläimet, ystävällisyyden osoittaminen niille 289
 älykkyys 289
 Elämäntaistelu 105, 135
 Elämäntehtävä, Jumalan osoittama 448
 tyytyminen siihen 449
 valitseminen 454
 Enkelit, Herran enkeli palavassa pen-
 saassa 194
 hyvien enkeleiden toiminta 82, 235
 Jumalan palvelijoina 388
 kodeissa 359
 lähetyssaarnaajien tukena 128, 136
 pahat 105
 seuramme hädän hetkellä 231
 Epäily, maailmallinen kasvatus lisää
 sitä 400, 412
 nuorison keskuudessa 413

- Epäraittius**, kirous 303, 310, 317
leviäminen 102
naisten keskuudessa 301
sairauksien aiheuttaja 150
turmelee luonteen 68–69
uhreja kaikissa yhteiskuntaluokissa 151, 310, 318
vanhempien ehkäistävä 325
väärin syömätapojen synnyttämä 306
Epäuskoiset kirjailijat, heidän viisautensa lähde 413, 416
Erehtyväiset, Juudaksesta saatava opetus 470
Kristuksen antama esimerkki heidän kohtelustaan 470
kärsivällisyys heitä kohtaan 469
sinetistä saatava opetus 471
tuomiolla nähdään kohtelun seuraukset 471
Etikkasäilykkeet 281
Evankeliumi, kaikille 14, 78
kaipuu 120
Kristuksen esittämänä 12
koskee sekä sielua että ruumista 87
levittäminen on krisittujen tehtävä 118
nopea leviäminen 118
oikea ja väärä esittäminen 23, 75
ruumiin parantamista ei saa erottaa siitä 118
synnin vastamyrry 119
tarve 119
terveyttä koskeva 90
uhrien kuvaama 107
Fariseukset, into 19
omahyväisyys 14
tekopyhyys 65–66
Filippus, saarnasi Kristusta Samariassa 118
Fysiologia, Jumala mukana siinä 388
lasten ymmärrettävä 372
tutkiminen tarpeellista 124
vanhempien opetettava 358–359
vanhempien ymmärrettävä 353
Galilean meri, myrsky 72
Halvaantunut, Filippuksen toiminnan yhteydessä 118
Kristuksen parantama 45, 55
Hedelmät, säilöminen 275
Hengitys, oikean hengityksen arvo 250
väärän hengityksen haitat 250
Henkilökohtainen työ 121, 129
Kristus suoritti 16, 112, 121, 256
laitostyön asettaminen sen tilalle 124
oikeaan aikaan sanottu sana 135
perheiden tehtävä 132
rikkaiden hyväksi 195
Henkinen työ, sen tekijöiden ruokavalio 217, 284
vaatii vastapainokseen ruumiinliikuntaa 219–220, 221
Hermot, kylvyt hoitokeinona 253
teen vaikutus niihin 300
tupakan vaikutus 301
Hillot 278
Hiskia, rukouksen parantamana 214
Historia, kirjastoissa 414
opiskelu 415
Raamatun 414
Hoitokeinot, auringonvalo 103, 202
eivät merkitse uskon kieltämistä 214
Kristuksen käyttämät 215
lepo 103, 218
luonnon 87, 103, 214–215
oleskelu maalla, raittiissa ilmassa 218, 242
puhdas ilma 250
raittius 89
ruokavaliohoito 217
ruumiinliikunta 103, 219, 244, 271
toivo 229
työ 220
vesi 218
viikunoita käytettiin Hiskiaa hoidettaessa 214
kts. myös Lääkkeet
Huoli, Jumalaan luottaminen päästää siitä 456
vaikutus 456
Huvittelu, sen haitat 338
Ihmeet, Kristuksen, Betesdan lammikolla 63
halvaantunut 57
kansanjoukon ruokkiminen 28, 180
kuuron parantaminen 21
kääntymisen ihme 197
parantumattomaksi julistettu nainen 42
Pietarin anopin parantaminen 17
riivattujen parantaminen 22, 69, 73
sadanpäimiehen palvelija 46
sokean parantaminen 21
spitaalinen 49
Iho, sen puhtaana pito 253
Illalliset, myöhäiset 280
oltava kevyitä 295
Ilma, puhdas, tarpeellinen 250–251
kts. myös Tuuletus
Israel, ammattikasvatus 165
Jumalan neuvoja lasten kasvatuksessa 374–375, 376
Jumalan pelko terveyden ehtona 259
Kanaaniin asettuminen 257
lait 90
lasten opettaminen seuraamaan Jumalan lakia 259
ruoka 286
terveyssäännöt 254
Isä, kodin lainsäätäjä 362
kodin onnelliseksi tekijänä 363
lasten toverina 363
perheen pappina 363
velvollisuudet lasten kasvattajana 362
Itsehillintä, epäraittius turmelee sen 151
uudistuksen onnistumisedellytys 105
Itsekieltäytyminen, köyhällä välttämätön 176
tarpeen Jumalan työssä 188
Itseluottamus, siihen liittyvä vaara 128
Itsesääli, Joosefin ja Danielin elämästä saatava opetus 462
siihen liittyvä vaara 452, 460
syryttää miellyttävät ajatukset 464
Jaakob, uni 409
Jesaja, Jumalan sanansaattaja 125
Johannes Kastaja, hänen sanomansa Kristukselle 21–22
kuolema 38
lapsuus ja kasvatus 351
suuruus 454
Joosef, esimerkki 261
Juhlat, Kristus osallistui hengellisiin juhliin 13, 65
Kristus osallistui rikkaiden juhliin 13
Jumala, ei ole nyt täysin ilmaistu 392
hahhattelevia teorioita 398
huolenpito 388
Kristuksen ilmaisemana 390
persoonallisuus 384, 386, 393
pyhyys 408–409
suuruus 405
tietomme Hänestä 400, 404, 440
toiminta luonnossa 387, 390, 395
Jumalan kuva, painettava sieluun 142
Jumalan laki, elämän tie 89
luonne 106, 133
luonnonlait 123
parannuksen perusta 106
Jumalan lupaukset, kuin elämänpuun lehtiä 98
sairaille 97
Jumalan valtakunta, luonne 22
periaatteet ilmaistu luonnossa 37
Jumalattomuus, kaupungeissa lisääntyy 337
nykyinen yleisyys 119, 163, 169
syitä:
epäraittius 307
huono kirjallisuus 418
kotikasvatuksen puute 324
Jumaluusoppi, sitä käsittelevä kirjallisuus 414
Juominen, halu siihen 152, 155, 306
Kahvi, kiihokkeena 300, 308
Kalat, ruokana 288
Kanaanin maa, sen jako israelilaisten kesken 164
Kananmunat, eivät kaikkialla hyljättäviä 295
Kapernaum, Kristuksen toiminta siellä 17
Kasvatus
ammattillinen:
israelilaisten keskuudessa 163
orvoille 187
tarve 171, 173, 372
eri haaroja 372
Jeesuksen 370
Jumalan tuntemus sen perustana 381, 396
korkein 418, 432
käytännöllinen 422
laaja kasvatus tarpeellinen 369
lähetystehtävään 366, 371
maailmallisen kasvatuksen haitat 374
Mooseksen kasvatus meille opetuksiksi 450
Raamattu sen perustana 370
sydämen 424
tasapuolinen 369
tulevassa elämässä 441
uudistus tarpeellinen 378
väärä teorioita 399
väärä 412
Kaunopuheisuus, kristittyjen elämässä 445
Kaupungit, eivät kuulu Jumalan suunnitelmaan 338
eivät ole ihanteellisia kodille 341
haitallisia terveydelle 241, 338
luonnonon elämä niissä 241, 337–338
vaarat 241, 337
Keittotaito 279
miestenkin hyvä osata 296
naisten velvollisuus oppia 279

Keuhkot, tarvitsevat liikkumatilaa 250
 tarvitsevat raitista ilmaa 250
 kts. myös Hengitys, Tuuletus
 Keuhkotauti, sopimaton vaatetus sen
 aiheuttajana 270
 oliiviöljy hyödyllistä sen hoidossa 274
 Kevytmielisyys, turmelee luonnetta 68
 Kiitollisuus, on ilmaistava 235
 Raamattu kehoittaa siihen 236
 terveyden edellytyksiä 233
 Kiitos ja ylistys, edistää terveyttä 233
 sen ilmaisun suuri merkitys 235
 syitä siihen 77
 Kirjaevangelistat, kristittyinä työnteki-
 jöinä 132
 Kirjallisuus, jännitysromaani- ja kauno-
 kirjallisuus 418–419
 Raamattu, puhdasta kirjallisuutta 421,
 435
 sadut 420
 Kirjastot, liiaksi paisutetut 414
 Kiusaukset, miten vastustettava 107
 Kodittomat, työskentely heidän hyväk-
 seen 167
 Koetukset, kasvatuksellinen arvo 448—
 449, 477
 Kristus ei masentunut niistä 11
 kärsivällinen kestäminen 462
 lohdutuksemme niissä 465
 niiden arvon kuvauksia:
 linnun opetteleminen laulamaan 448
 savenvälajan työ 447
 sepän työ 447
 niistä ei pidä puhua 464
 valmistautuminen tulevia vaikeuksia
 varten 456
 Kohteliaisuus, kristillisiin periaatteisiin
 perustuvana 466
 Kristuksen 466
 Paavalin 466
 vaaditaan työntekijöiltä 134
 vanhempien, tarpeellinen 359
 »Korkeampi arvostelu», hävittää uskon
 Raamattuun 119
 Kornelius, Jumalan sanoma hänelle 191
 Korput, kts. Leipä
 Korsetit, tiukat haitallisia 250, 269
 Koti, enkelit länä 359, 371
 epätsekkyyksellä 335
 esikuva taivaasta 337
 esi vanhempiemme 240, 338
 kalustuksen yksinkertaisuus 341
 kaupunkielämän haittoja 337, 341
 kotikasvatuksen merkitys 324

kouluna 371
 kristityn kodin vaikutus 175, 326,
 327, 360-365
 Kristuksen 10, 323, 339, 370
 maalauskodin siunaukset 171, 343
 nuorison turvapaikkana 327
 paikan valitseminen 337, 341
 rikkaus ei ole välttämätön onnen edel-
 lytys 338
 siunauksen lähteenä 328
 suurmiesten koteja 339
 viehättävyys 343, 360
 kts. myös Avioliitto
 Kotilähetystyö, nykyään tarpeellinen 130
 Koulut, haitalliset vaikutukset 374
 Jumalan sanan opettamista tarvitaan
 413
 keittokouluja 126, 279
 koti ensimmäinen koulu 371
 kouluopetus kotikasvatuksen jatkona
 371
 koulurakennusten tuulettaminen 251
 Kristuksen aikaiset 370, 423
 profeettain kouluja 165
 terveyden opettamista varten 126
 kts. myös Kasvatus
 Kovaosaiset, heidän parissaan työsken-
 telyn vaaroja 157
 Kristus auttoi heitä 15, 144, 152, 159
 monet heistä pelastuvat 153
 työ heidän hyväkseen 143, 148, 152,
 153, 157, 160, 169
 Kovaosaiset, kääntyneinä auttamaan
 toisia 158
 imartelu turmiollista 157
 Jumalan lain seuraamiseen 160
 vaikeudet 325
 Kreikan kieli, opiskelu 416
 Kristityt, elämässä ilmenevä voima 446
 esimerkillinen elämä 445
 kaikkien oltava työntekijöitä 126.
 luonne 473
 lähetyssaarnaajina 129
 oikea esimerkki 118, 175
 palvelusmahdollisuudet 129
 työskentely naapurien hyväksi 129
 velvollisuus lapsia kohtaan 27
 Kristus, aamunkoitto 394
 elämän henki 56
 elämän ja rauhan lähettiläs 11
 elämän lähde 87, 229
 enkelijoukon johtaja 177
 esimerkkimme 467
 evankelista 12

henkilökohtainen toiminta 16, 112, 121,
 256
 hyvä paimen 39
 Hänen sairaalansa 9
 Häneet todistivat Hänen työnsä laa-
 dusta 11
 ihmisen poika 177
 ilo 482
 julkisen toiminnan luonne 11, 13, 14
 jumalallinen neuvonantaja 95, 489
 Jumalan Poika 479
 kiinnitti huomionsa pikkuseikkoihin-
 kin 25
 kirkas kointähti 114
 kiusattujen auttaja 53
 kiusaukset 161
 koettelemukset 10
 kunnian kuningas 12
 kutsuu luokseen 11, 14, 27, 490
 köyhien ystävä 12, 13, 20, 22
 liiton sanansaattaja 12
 lunastaja 480
 luonteen epäitsekkyys 9, 12, 82
 luotettava neuvonantaja 231
 läsnäolo 64, 84
 maailman valo 390
 Messias 22
 mestari 479
 mestaritaiteilija 383
 mestarityöntekijä 37, 447
 minun palvelijani 20
 nuoruus 35, 177, 323, 339, 370
 näkymätön 483
 nöyryyitys 9, 12, 20—21, 22, 478
 oli määrätietoinen 479
 opas 231.
 opetti säästämään 30
 opetuspaikka 12, 13, 35, 37
 opetustapa 12, 13, 20, 27, 37
 parantaja 12, 21, 87, 96, 215, 225
 rakasti kaikkia 54
 rakasti lapsia 28
 Sana 386
 surujemme lievittäjä 96
 suuri lääkintälähetysaarnaaja 245
 suuri ylilääkäri 87, 97
 synnitön 52, 67
 taakankantaja 53, 490
 taivaallinen opettaja 13, 415, 433
 taivaan majesteetti 12
 taivaan ruhtinas 177
 tehtävä 9, 10, 12, 20-21, 22, 68, 107,
 394
 terveytensä 34

valmistautuminen tehtävään 35
 vanhempi veljemme 53
 vanhurskauden aurinko 233
 Vapahtaja 19
 vapauttaja 21, 430
 voiman lähde 113
 ylläpitävä voima 26
 yläsalissa 390
 ystävämme 231
 Kuume, Kristuksen parantamana 17
 luonnon korjauspyrkimys 217
 Kylvyt, hermolääkkeenä 218, 253
 lämpimien ja haaleiden arvo 218
 tautien ehkäisijänä 253
 kts. myös Puhtaus
 Kärsimys, Kristus lievitä sitä 13, 231
 miten siihen on suhtauduttava 215
 sureminen etukäteen 230
 Käsiyöt, profeettain koulussa 165
 Köyhät, ammattikasvatuksen puute ai-
 heuttaa köyhyyttä 164, 171
 evankeliumin julistaminen heille 12,
 22
 Jumalan huolenpito 179
 juoppouden uhreina 310
 Kristuksen elämä oli aineellisesti köy-
 hää 10, 178
 Kristus köyhien kodeissa 13
 Kristus paransi heitä 10
 köyhien auttaminen ilmaisee kristilli-
 sen luonteen 187
 köyhien elämä kaupungissa 168
 köyhien huolto Israelissa 165
 mikä on parasta köyhille 178
 miten köyhiä on autettava 135, 163,
 165, 173, 177-178
 rikkaiden autettava 172
 seurakunnan keskuudessa 182
 työtä köyhille 174
 kts. myös Kovaosaiset
 Laitokset, alkoholisteja varten 315
 eivät saa syrjäyttää henkilökohtaista
 työtä 124, 185
 kasvattavat ja parantavat 325
 kristitty koti orpokotien mallina 188
 lääkintälaitokset 204
 lääkintälaitosten sijainti 241
 Lakot 338
 Lapset, hoito 354
 imettäminen 356
 iäkkäämpien autettava heitä 27
 kasvattaminen 351, 353, 356, 366
 Kristus kutsui heitä 11, 25
 Kristus opetti heitä 27

- Kristus paransi heitä 24
Kristus siunasi heitä 26
lastenhuoneiden lämpö 354
pukeminen 354–356
ruoka 357
ruokinta 356–358
sairaiden lasten hoito 358
siisteys 354
tieto Jumalasta opetettava varhain 435
vaatteet 354
velvollisuudet kodissa 365, 371
Latinan kieli, opiskelu 416
Laulut, miten Kristus käytti niitä 35
uudessa maassa 483
vahvistavat uskoa ja rohkeutta 235
Lehtimajanjuhla 65
sen siunauksia 258
Lehtimajat, asuminen niissä tuotti iloa ja terveyttä 258
Leikkaukset, kirurgiset, rukous ennen niitä 94
Leipä, happamaton 276
hienoista jauhoista valmistettu 276
korput 278, 295
leivinjauheen käyttö 276
maitoa vältettävä leipomisessa 276
miten leivottava 276–278
taivaallinen 31, 414
Leivinjauhe, sen käyttö ruoassa 276
Lepo, ehdoton, harvoin välttämätön 219
hoitokeinona 103, 218
Jumalassa 235, 245
Lesket, seurakunnan huollettava 185
Liha, ei alunperin kuulunut ihmisen ruokaan 286
ei ole välttämätön voimanlähde 289
hylkäämisen syitä 287
käytön rajoituksia 287
miten korvattava 291
sallittiin Israelille 286
Liikeperiaatteet 166
Lopunaika, maailman tila 119
Saatanan välikappaleet toiminnassa 120
Luokkarajat, uskontoon sopimattomia 14
Luominen, ihmisen 386
maan, tiede ei selitä sitä 385
tapahtui Jumalan sanan voimasta 386
Luonteenkasvatus, eliniän työ 426, 428, 430
henkilökohtainen tehtävä 427
kuvauksia siitä 179
päivittäinen tehtävä 426, 427
Raamatun vaikutus siihen 433, 441
- Luonteensuuruus**, todellinen 453
Luonto, ei ole Jumala 384
elvyttävä voima 103, 241
ilmaisee Jumalan 244, 382, 385, 387, 390, 395, 440
Jumalan lääkäri 242
Jumalan palvelija 387
Jumalan sana auttaa sen tutkimisessa 437
kristittyjen ilonaihe 233–234, 241
Kristuksen antamia opetuksia siitä 37
luonnontiede 437
oppikirjana 90
sen jumalalliset lait 88, 123
sen lakeja toteltava 124
synnin turmelema 382–383
tutkittava 125
Luopumus, alkuperäinen 106
Lupaus, ehdoton raittius 193
ei pysty lopettamaan huonoja tottumuksia 160
raittius 150
Luukas, lääkäri**lähetyssaarnaaja** 118
matkat Paavalin kanssa 118
toiminta Filippiissä 118
Lähde, Jumalan armon kuvauksena 80
Lähetystöntekijät, edellytykset 24, 123, 127, 132, 453
edistys 453
heidän apunaan ovat:
 enkelit 128, 136 153, 197
 Kristus 127, 130, 137, 198
 Pyhä Henki 481, 491
heidän voimanlähteensä 136
ilo 482
kaikkien tulisi olla 81, 125
kaksinainen elämä 489
korkea taso 474
Kristuksen lupaus heille 84
Kristuksen lähettiläinä 33
Kristus esimerkkinä 141, 477
lopullinen palkinto 492
luonne 24, 132, 136
luonteen voima 473
masentuminen 181
miten sydämet saavutetaan 142, 147, 488
palkka 455
palveluksen kahdensuuntainen vaikutus 125, 136
palveluksen vaikutin 477
pettymykset 157
tukeminen 131
työhön ottaminen 476
- vaikutuksen laajuus 136
velvollisuuksia:
 edistyminen 476, 481
 Kristuksessa pysyminen 489
 Kristuksesta puhuminen 122
 lasten auttaminen 28
 puutteessa olevien auttaminen 33
 raittiuden opettaminen 307
Lähetyssaarnaajat, edellytykset 123, 126
eräitä vaatimuksia 123
Jumalan lasten tulee olla 366
ketkä ovat lähetyssaarnaajia 80, 366
kieliopinnot tarpeellisia 132
Kristus auttaa heitä 127
maanviljelijätkin voivat olla 172
omasta kokemuksesta todistaminen 75, 78
palkkaamattomat 131–132
perheen lähetystöntekijöinä 132
toiminta 83
Lääkintälähetystyö, evankeliumin uran-uurtajatyötä 118, 122
Luukas osallistui siihen 118
lääkintälähetystyö 121
Lääkkeet, alkoholia sisältävät 311
Jumalan 258
Kristus ei suosittelut niiden käyttöä 215
myrkylliset 217
patenttilääkkeet 102
vaikutus elimistöön 102
yksinkertaisia hoitoja niiden tilalle 123
Lääkäri, esimerkkinä 109
jumalanpalvelustilaisuuksiin osallistuminen 488
Jumalan sanan tutkijana 93, 97, 113
kristittynä 92, 110, 113
Kristuksen työtoveri 87, 93, 96
Kristus ylilääkäri, kts. Kristus
luonne 113
Luukkaan toiminta lääkärin **ammattissa** 118
lääkintälähetyssaarnaaja 92, 95
masennuksen aiheita 111
oltava raitis 110–111
opettajana 89, 93, 101, 126
potilaan johtaminen Jumalan luo 95—97, 224, 245–246
pyydettyä apua Jumalalta 94, 113
terveys 112
toiminta 87
toiminta potilaan ystävien hyväksi 96
työ veirattuna sananjulistajan työhön 95, 109
- valmistautuminen 92
vastuu 93, 95
Maalaiselämä 171, 341, 343
sairauksien hoitokeinona 218, 241
Maanviljelys, ihmisen harjoittamana Eedenissä 168
lähetystyön muotona 172
terveyden antajana 244
Maito, ei poistettava ravinnostamme 295
pastöroitava 278
Maksa, hengitysvirheet haittaavat sen toimintaa 250
kylvyt edistävät sen toimintaa 253
Mara, katkera vesi surun vertauskuvana 230
Mausteet, pilaavat ruokahalun 298
pippuri 298
sinappi 298
ärsyttävät vatsaa 281, 298
Menestys, edellytykset 367
eräs hengellisen elämän vaara 194
pyhitys sen edellytyksenä 489
vaikeudet ja vastukset sen edelläkävijöinä 446, 477
Mielenparannus, mielen vaikutuksen merkitys 222
mielikuvitustaudeissa 222
toinen ei saa hallita toisen mieltä 223—224
toisen mielen valvonta lähtöisin Saatanasta 224
Mielisairaalat, epäraittiuden täyttämiä 310
Mielisairaus, Kristus paransi 68, 72
lisääntyy nykyaikana 120
tilapäinen, juoppouden aiheuttama 151
Morfiini, sen tavanomainen käyttö 103
Mooses, antoi esimerkin nöyryydestä 451
esimerkki oikeasta elämäntavasta 261
Jumala ilmestyi hänelle 440
vuorella 485
Musikki, kts. Laulut
Myötätunto, Kristus osoitti surevia kohtaan 231
lähetystöntekijöiden osoittamana 133
osoitettava kaikkia kohtaan 472
puute kristittyjen keskuudessa 142
sairauden parannuskeinona 225
Naiset, epäraittius heidän keskuudessaan 311
opittava keittämään 279
perehdytettävä taloustehtäviin 165
työntekijöinä pakanoiden keskuudessa 123

- Nautintoaineet, vaikutus elimistöön 298
 kts. myös Tupakka
- Nuoriso**, jaettava toisille, mitä itse on oppinut 372
 kaikkien kykyjen kehittäminen 368
 kasvatus 372, 424
 koti suojapaikkana kiusauksissa 327
 Raamatun tutkiminen 435
 toverit 374
- Oliivit, öljy terveellistä 274
- Olut, mieto väkijuoma 304, 306
- Omenaviini, käynyt haitallista 304
 makea 304
- Oopiumin käyttö 103
- Opettaja, harjoitettava lähetyssaarnaajia 126, 371
 Kristus yliopettaja 13, 415, 445
 opetettava pelastuksen tiedettä 395
 kts. myös Äidit, Lapset, Lääkäri, Lähetysohjelmat.
- Opettaminen, kodissa 371
 Kristuksen opetustapoja 13, 37, 121, 415, 422
- Opetuslapset, Kristus lähettää kaksitoista 117
 kutsuminen 455
 parantavat sairaita 118
 seitsemänkymmenen paluu 70—71, 117
 seitsemänkymmentä 117
 toiminta 81
 vuorella 485
 yläsalissa Kristuksen kanssa 390
- Orvot, ammattikasvatus 188
 koteja heille 187
 seurakunnan huolenpito 183
- Paavali, hankki toimeentulonsa saarnatyön ohella 131
 miten hän nuhteli vääryydestä 145
 toiminta Luukkaan kanssa 118
 toiminta oppineiden keskuudessa 196
- Pakanat, alkoholin turmelemina 311
 työntekijöiden kelvollisuusvaatimukset 123
- Palava** pensas, kuvaa lohtua ahdistuksessa 194
- Panteismi, levinneisyys 399
- Parantaminen, alkulähde 88
 anteeksianto sen yhteydessä 58, 209
 elämänpuun lehdet parantavat 47, 98, 152, 180
 Jumalan lupaamana 232
 Kristuksen armon tunnustaminen tarpeen 43
- Kristuksen tarkoitus siinä 11
 kosketuksen avulla 42
 luomisvoima sen yhteydessä 58
 opetuslasten toiminnassa 117
 parantamisen tosi tiede 225
 sanan avulla 46
 sen rukoileminen, kts. Rukous
 uskon avulla saatu voima 43
- Perhe, kotilähetyksessä 173
 lähetyssaarnaajana 132
 perhehartaus 364
- Pietarin anoppi, parantaminen 17
- Pikkuseikat, niiden unohtamisen vaara 130
 tärkeys 467
- Pippuri 298
- Potilaat, potilashuoneet 202
 ruokavalio 203
 suotuisat olosuhteet 202
- Puhtaus, israelilaisten keskuudessa 254
 Siinailla opetettuna 256
 terveyden välttämätön edellytys 253
- Puut, elämänpuu 47, 98, 152, 180
 hyvän ja pahan tiedon puu 398
 kristillisen kasvun kuvauksena 129
- Pähkinät, liharuonan vastineena 274
- Päänsärky, huonon verenkierron aiheuttama 250
 teen juomisen aiheuttama 300
- Raamattu, kuuliaisuus välttämätön edellytys sen ymmärtämiseen 440
 sairaille selitettynä 98
 sen käännättävä voima 161
 sen tuntemisen tarve 425
 sen tutkiminen kasvattaa mieltä 441
 todellinen oppikirja 370
 tosi kasvatuksen perusta 370, 372
 vaikutus luonteeseen 433
- Rabbiinit, kansa pelkäsi heitä 17
 opetuksen luonne 12
 siunasivat lapsia 25
- Raittius, auttaa palauttamaan paratiisimaan päälle 105
 periaatteita opetettava 193
 raittiustyöntekijöiden tupakoiminen 302
 sairauden hoitokeinona 89
 tarpeellinen elämäntaistelussa 105
 uudistus tarpeen 150
- Rakkaus, todellinen osoittaminen 174
- Rampa, parantuminen 118
- Ravinto, kts. Ruoka
- Ravintouudistus, siinä tehtyjä virheitä 294, 296-297
 tarpeellinen 123
 toteutettava asteittain 295
- Rikkaus, maailmallinen, ei tyydytä sie-lua 192, 195
 sen rakastaminen 194
 todellinen 13, 23
- Rohkaisu, antaminen kristityn velvollisuus 468
 kiusatuille 148, 159
 laulusta saatava 235
 lääkäreiden annettava 97
 saadaan parantavista lupauksista 232
 suuren Lääkärin lausumana 13, 24, 53, 57, 64, 66, 71
- Rukous, etuoikeus 485
 hiljainen 70
 Jumalan tahdon mukaan 210, 213
 kestävyys 488
 kristittyjen työntekijöiden velvollisuus 39
 Kristuksen voimanlähde 19, 32, 34, 37, 39
 meidän voimanlähteenämme 33, 39
 perhehartaus 363
 rikkaiden puolesta 194
 rukouksella parantaminen ei estä käyttämästä muitakin parannuskeinoja 214
 rukouksen voittovoima 162, 179, 487
 rukousvastauksen ehtoja 208
 rukousvastauksia 213
 sairaiden puolesta 206, 237
 syntistenkin sopii rukoilla 161
- Ruoansulatushäiriöt, huonon verenkierron aiheuttamat 250
 johtuvat sopimattomalla ajalla syömisestä 281
 makeiden ruokien aiheuttamat 278
 teen juonnin aiheuttamat 300
- Ruoka, kuuma ja kylmä 281
 leivonnaiset ja voimakas ruoka 274, 278
 vahva ruoka valmistaa maaperää juoppoudelle 306
 valmistus 276, 279
 hedelmävalio 273
- Ruokahalu, hillittömyys siinä 30—31
 turmeltunut 106
- Ruokavalio
 ihmisen alkuperäinen 273
 Israelin käyttämä 256, 286
 juominen aterian aikana 281
- kahden päivittäisen aterian edullisuus 295
 lapsille 356
 parhaan valitseminen 272
 periaatteen valvonnassa 285, 294
 sairaille 203
 työn ja ilmanalan mukaan 273
 vaihtelevuus 275
 vaikutus mieleen 257, 278
- Ruumiinliikunta, lapset tarvitsevat 356
- Ryynit, keittäminen 278
 liharuoka on »jo kerran syötyä» viljaa 287
 parempia kuin liharuoka 291
- Saatana, apulaiset 120
 epäilyksen puhuminen tuottaa hänelle mielihyvää 235
 epäpyhän tiedon johtaja 399
 hänen saamansa kasvatus 413
 kiusaa Kristusta 161
 koettaa pitää Jumalan erossa kasvatuksesta 412
 Kristus on häntä voimakkaampi 69, 71
 lankeemus 71
 »mielenparannuksen» alkuunpanija 224
 pettäjä 425
 pitää syntistä vallassaan 69, 224
 toiminta Kristuksen aikana 119
 toiminta väkijumien yhteydessä 310
 tuhoaja 88, 310
 turmelee ruumiin 106
- Sairaala, Kristuksen 9
- Sairaanhoitajat, evankeliumin läheteinä. 122, 125, 204
 jatkettava opintoja 92
 laitoksissa 204
 lepo 202
 osanotto jumalanpalveluksiin 488
 potilaan osoittaminen Jumalan luo luonnon avulla 244
 Raamatun tutkiminen 204
 toteltava terveyden lakeja 201
 vastuu 201
 velvollisuudet 203
- Sairaat, johdettava Kristuksen luo 204
 käyminen heidän luonaan 203
 oleskelu maalla raittiissa ilmassa on heille hyödyksi 241
 rukoileminen heidän puolestaan, kts. myös Rukous 206—208, 237
 voivat auttaa toisia 239
- Sairashuone 202
 voi muuttua Beeteliksi 207

- Sairauden syyt:
 epäpuhdas ilma 251
 epäraittius 151
 hillittömyys 208
 kosteus 251
 liharuoat 287
 liikaisuus 253
 sielulliset vaikeudet 222
 sopimaton syöminen ja juominen 89, 217, 306
 sopimaton vaatetus 270
 synty 88, 110, 208, 225
 terveyden lakien rikkominen 216
 toimettomuus 219
- Sairaus, anteeksianto liittyi parantamiseen 87, 88, 97, 118
 evankeliumi parantavana voimana 90
 heikentää henkisiä ja siveellisiä voimia 104
 Kristuksen parannustehtävä 9, 97
 kuuliaisuus terveyden laeille vähentää sitä 106
 lisääntyminen 101, 301, 353
 luonnonparannuskeino, kts. Parannuskeinot
 määritelmä 103
 tartuntataudit Israelin keskuudessa 254
- Sakarja, maanpakolainen ja työntekijä 125
- Samarialaiset, Filippus saarnasi heille 118
 Kristuksen toiminta heidän hyväkseen 16
 laupias samarialainen esimerkkinä kristityille 151
 pitivät arvossa Kristuksen työtä 112
 samarialainen nainen lähetysaarnajana 78
- Sananjulistajat, toimimaan epäraittuutta vastaan 312
 työntekijöiden kasvattajina 126
- Sapatti, Kristus paransi sairaita silloin 17, 62
 ruoan valmistaminen 283
- Sateenkaari, lupauksen 71
- Savukkeet, lasten tupakoiminen 301
- Seitsemänkymmentä opetuslasta, kts. Opetuslapset
- Seurakunta, harjoituskoulu 126
 jäsenet saatava toimimaan 126
 jäsenten osoittama itsekkyys 128
 köyhistä huolehdittava 182
 nykyinen tila 119
 raittiustoiminta 312
- rakennusten tuuletus 251
 toiminta 83
- Seurustelu, hyvän puhuminen toisista 468
 kostonhalu 461
 kärsivällisyys siinä 458
 myötätunto 462
 kts. myös Kohteliaisuus
- Seurustelutaito, arvo 326—328, 342
 Kristuksen 14
- Siemenet, niiden kasvusta saatava opetus 368
- Sika, lauman tuhoaminen gadaralaisten alueella 73
 liha kiellettyä ruokana 288
- Sinappi 298
- Sokeri, sen haitalliset vaikutukset 278
- Sooda, sen käyttö ruoassa 276
- Spiritismi, erottaa Jumalasta 399
 sen levinneisyys 399
- Spitaali, hoitaminen israelilaisten keskuudessa 255
 juutalaisten käsitys siitä 47
 Kristuksen parantama 47—52
- Surumieliisyys, velvollisuutemme on vastustaa sitä 233
- Suola 281
- Sydän, huono verenkierto tykytyksen aiheuttajana 250
 teen juonti tykytyksen syynä 300
- Sydänsurut, lievitetävä lempeästi 135
- Synnintunnustus, oikea 209
- Synti, miten siitä on nuhdeltava 145
 Raamatun tutkimisen laiminlyöminen sen aiheuttajana 433
 synnintunnustus tarpeellinen ennen kuin rukoillaan sairaan puolesta 209
 vaarallista leikkiä sen kanssa 70
 vaikutukset:
 ihmisiin 425
 luontoon 383
 terveyteen 88
- Syntiset, Jumala mielellään auttaa heitä 139
 Jumalan kuva uudistettava heissä 142
 Kristus otti heidät vastaan 67
 Kristus paransi heidät 63, 392, 425
 Kristus puhdisti heidät 51
 Kristus tuli pelastamaan heitä 46, 139
 miten heitä on autettava 142, 147
- Syöminen, aterioiden välillä 357
 eri lajit samalla aterialla 282
 hitaasti 281
 liika 282
- mieliala syödessä 281
 pöytärukous 295, 358
 sopimattomalla ajalla 281
 säännönmukainen 279
 tarkkoja ohjeita ei voida antaa 285
 vääriä tapoja 283, 357
- Taakankantajat, ansaitsevat huomion 459
 Jeesus, suuri taakankantaja 490
- Tahdikkuus, lähetystyöntekijöiden osoitettava 133
 lääkäreiden osoitettava 225
- Tahdonvoima, apuna terveyden palauttamisessa 227
 arvo 154—155
- Taloudellisuus, anteliaisuuden perusta 188
 epäviisasta taloudenhoitoa 296
 Kristuksen opettamana 31, 190
 köyhille välttämätön 176
 puuttuminen johtuu vaivallaisesta kasvatuksesta 174
- Tapaturmat, epäraittiuuden aiheuttamat 304
- Tee, vaikutus elimistöön 300
- Terveys, Israelin 254
 Jumalan toivoma meille 88, 259
 kaikkien totettava sen lakeja 201, 285
 kiitollisuus edistää sitä 233
 Kristus noudatti sen lakeja 34
 kuuliaisuus sen laeille tuottaa siunauksen 124
 lasten 355—356
 luonnonlakien noudattaminen edistää sitä 88, 103
 myötätunto edistää sitä 225
 määritelmä 216
 rukous edistää sitä 40
 ruumiillinen hengelliseen liittyneenä 96
 sopiva vaatetus edistää sitä 270
 säilyttäminen 104, 249
 terveyden evankeliumi 90
 vaikutus mieleen 353
 kts. myös Puhtaus
- Tiede, epäpyhä 398, 412
 Jumalan sana auttaa sen tutkimisessa 438
 kristinuskon 427
 Kristuksen opettama 395
 luonnon- 437
 pelastuksen 395
- Tilaisuudet, elämässä 368
 kodissa 328
- Toimeentulo, Israelin antama opetus 164
 kovaosaisten 157
 köyhiä autettava auttamaan itseään 174
 lähetystyössä 131
 Toivo, auttaa pelastumaan 144
 heikoimmillekin 15, 67
 ihmisen ainoa 90
 masentuneille 176
 tekee terveeksi 227, 229
- Tottumus, lupaukset eivät pysty rikkoamaan 154, 160
 oikeiden tottumusten muodostaminen 468
 sen voima 154
- Trustit 338
- Tuberkuloosi, liharuokien aiheuttama 287
- Tuomitseminen, Jumalan työ, ei ihmisen 459, 465
- Tupakka, alentaa hermotoimintaa 301
 käytön vahingollisuus 111
 tupakoiminen nuorison keskuudessa 301
 tupakoiminen tottumuksena 301
- Tuuletus, puute vaarallista 202, 251
 rakennusten 251
- Työ, Aadamin ja Eevan 240
 kohtuullinen, on vaikutukseltaan parantava 220
 kuului Israelissa kasvatukseen 165
 Paavali hankki sillä toimeentulonsa 131
 Vanhan Testamentin neuvoja siitä 163
- Työmenetelmät, Kristuksen, olivat oikeat 121
- Työttömät, heidän auttamisensa 163, 174
- Uhri, meidän hyväksemme 450
 todellinen uhrimieli 449
- Usko, arvo koettelemuksissa 457
 arvo sairauden aikana 94
 henkilökohtaisen toiminnan herättämä 122
 kuolemaakin väkevämpi 44
 levittäminen 465
 puute Kristuksen aikana 119
 puute meidän aikanamme 122
 todellinen 44
 toiminta 80
 uskon kosketuksen voima 42
 vahvistuu harjoittamalla 213, 234
 voittovoimana 46, 70, 149, 464
- Uskonto, iloisuus 233
 oikea 23, 187

vaikutus 93
 voi sisältyä leipäpalaseenkin 279
Ussa, hänen saamansa tuomio 409
 Uudistajat, luonne 134
 Uudistus, Jumalan laki sen perusta 106
 raittius- 150, 307
 ravinto- 283, 293
 tarpeellinen 120
 tulee alkaa kodissa 109
 Uusi maa, näkemys siitä 483
 Raamatun kuvaus siitä 137—138
 Vaatetus, hameiden pituudesta 269
 muodikas 266
 pukeva ja kestävä 264
sielunviiholliseturmeleiva vaikutus 268
 sopimattoman vaatetuksen haitat 268
 terveellinen 265
 vaatimaton 189, 263, 271
 Vanhemmat, enkelit yhteistoiminnassa
 heidän kanssaan 371—372
 etuoikeudet ja velvollisuudet lasten
 kasvatuksessa 348, 353, 359, 363, 367,
 371
 hyvän kirjallisuuden hankkiminen lap-
 sille 421
 Jeesuksen nuoruusajan opetus heille
 324
 kodin tekeminen viihtyisäksi 271, 343,
 360
 lasten kasvattaminen lähetystyönteki-
 jöiksi 366
 lasten laiminlyönti 268
 ruumiinelinten toiminnan ymmärtämi-
 nen tärkeää 353, 358
 tarvitsevat yksinkertaisen sairaanhoi-
 don tuntemista 358
 tavat siirtyvät lapsille 216, 268, 301,
 344-346
 tehtävän tärkeys 323, 324
 vaikutus lapseen ennen sen syntymää
 345
 valvottava lasten seurustelua 374
 vanhempina oleminen vaatii valmis-
 tautumista 353
 vastuu 28, 109, 330, 334, 348
 vastuussa kodin raittiudesta 306, 325
kts. myös Äiti, Aviomies, Aviovaimo,
 Koti, Isä
Vanhukset, huolenpito heistä 186
 Varakkaat, autettava köyhiä 172
 heitä uhkaavat vaarat 193
 Jumalan suhtautuminen heihin 191
 kristittyjen velvollisuus heitä kohtaan
 192, 195

Kristus auttoi heitä 13
 miten toimittava heidän hyväkseen 195
 Vatsa, aivojen suhde siihen 282, 284
 kylpeminen edistää sen toimintaa 253
 oliivien hyvä vaikutus 274
 sitä ärsyttävät:
 kiihotus- ja huumausaineet 298
 leivinpulveri 276
 mausteet 281, 298
 tarvitsee lepoa 280, 282, 284
 väärä hengitystapa vaikuttaa siihen
 250
 kts. myös Ruokavalio
 Veljeys, jumalallinen 136
 Verenkierto, huonon verenkierron haitat
 250
 kylvyt edistävät sitä 253
 sopimaton vaatetus haittaa sitä 270
 Veri, likaisen ilman vaikutus siihen 251
 väärä hengitys pilaa sen 250
 Vertaus, kadonneesta rahasta 141—142
 Vesi, sairauden hoitokeinona 218
 Vieraanvaraisuus, keille osoitettava 326
 Vihannekset, ei pitäisi syödä hedelmien
 yhteydessä 275
 »jo kerran syötyä» liharuoassa 287
 Viini, Kristuksen valmistama hääjuh-
 lassa 306
 käymätön, ehtoolliskokousta varten
 306
 mieto väkijuoma 304
 Vilustuminen, kylpy ehkäisykeinona 253
 Voi, sen käyttö 278
 Yksinkertaisuus, Kristuksen antama ope-
 tus 30
 oleellista köyhille 176
 tarpeellista Jumalan työssä 188
 Yläluokat, miten työskenneltävä niiden
 hyväksi 191—198
 tuloksia toiminnasta 198
 Yskä, huono verenkierto sen aiheutta-
 jana 250
 Voitto, kaikille mahdollinen 155
 lopullinen 484
 miten saavutetaan 136—137
 Vuori, Mooseksen, opetuslasten ja Jee-
 suksen siitä saamia opetuksia 485
 Väkijuomat, kirous 309, 312, 318
 käyttö 103
 käyttö kodissa 311
 käyttö pakanamaissa 311
 lääkkeissä ja makeisissa 311
 miedot 304

Raamatun kuvaus sen vaikutuksista
 303
 turmiolliset vaikutukset 110
 Väkijuomien myyjä, hänen lahjansa
 seurakunnalle 312
 Jumalan tuomio 312
 turmiollinen vaikutus 309
 Äidit, enkelit auttavat heitä 349
 heistä on pidettävä huolta 346, 348
 iloisuus 347
 Kristus auttaa heitä 24—28
 lasten kasvattajina 361
 lasten seurana 360

lasten vaatteiden ompeleminen 354
 läsnäolo kodin suurin viehätys 360
 muodin orjina 266
 oltava selvillä sairaanhoidosta 218
 osattava kasvattaa ruokahalua 307
 Samuelin, Mooseksen, Simsonin ja
 Jeesuksen 345
 terveyden tärkeys 354
 tilaisuudet 349
 vaikutus lapseen ennen sen syntymistä
 345
 vastuu 345

Sisällys

ESIPUHE.....	5
SUUREN LÄÄKÄRIN POTILAANA	
Suuren Lääkärin työtapa.....	9
Sairaat paranevat.....	17
Luonnossa ja Jumalan yhteydessä.....	34
Usko — terveyden salaperäinen avain.....	41
Sielun ja ruumiin parantaminen.....	55
Parannettu palvelemaan.....	72
SUUREN LÄÄKÄRIN OPPILAANA	
Sopuoinnussa luonnonlakien kanssa.....	87
Lääkäri terveysneuvojana.....	101
HENKISTÄ HUOLTOA JA SOSIAALISTA TOIMINTAA	
Opetus- ja parannustyö käsikädessä.....	117
Vaikeuksissa olevien auttaminen.....	139
Raittiustyö.....	150
Työttömien ja kodittomien parissa.....	163
Varattomien huoltoa.....	182
Varojen siunauksellinen käyttö.....	191
HENKILÖKOHTAINEN SAIRAANHOITO	
Sairaiden luona.....	201
Rukous sairaiden puolesta.....	206
Eri parannuskeinojen käyttö.....	216

Mielentilan ratkaiseva vaikutus.....	222
Luonnon parantava osuus.....	240
TERVEYDENHOIDON PERIAATTEITA	
Terveyden perusedellytyksiä.....	249
Raamatun terveysnäkemys	254
Vaatetus.....	263
Ruokavalio.....	272
Liharuoka.....	286
Järkevä ravintouudistus	293
Kiihotus- ja huumausaineet.....	298
Laillistettu väkijuomakauppa ja kansan terveys.....	309
KOTI JA TERVEYS	
Kodin tehtävä.....	323
Kodin perustajat.....	329
Kodin sijainti ja sisustus.....	337
Äiti.....	344
Lapsi.....	351
Kodin suotuisa vaikutus.....	360
Koti ja koulu.....	366
HENKISEN TERVEYDEN SAAVUTTAMINEN	
Avarampi näkemys Jumalasta.....	381
Inhimillisen tiedon rajallisuus.....	398
Kirjallisuuden merkitys.....	412
Tiedon alkulähteellä.....	425
Henkisen terveyden oppikirja.....	433
TYÖ JA TERVE ELÄMÄ	
Apu jokapäiväisen elämän toimissa.....	445
Käyttäytymisen taito.....	458
Jatkuva kehitys ja käytäntö.....	473
Syvällisempi kokemus.....	481
RAAMATUNKOHTIEN HAKEMISTO	493
ASIAHAKEMISTO	497